

CETURTDIENA, 2010. GADA 25. NOVEMBRIS

SĒDI VADA: A. VIDAL-QUADRAS

Priekšsēdētāja vietnieks

1. Sēdes atklāšana

(Sēdi atklāja plkst. 9.00)

2. Lēmumi attiecībā uz atsevišķiem dokumentiem (sk. protokolu)

3. Desmitā gadadiena ANO Drošības padomes Rezolūcijai Nr. 1325 par sievietēm, mieru un drošību (iesniegtie rezolūciju priekšlikumi) (sk. protokolu)

4. Pārskats par Eiropas Ombuda darbību 2009. gadā — Eiropas ombuda īpašais ziņojums Eiropas Parlamentam, pamatojoties uz ombuda ieteikuma projektu Eiropas Komisijai attiecībā uz sūdzību 676/2008/RT (saskaņā ar 205. panta 2. punkta pirmo daļu) — Divdesmit sestais gada pārskats par Eiropas Savienības tiesību aktu piemērošanas pārraudzību (2008. gads) (debates)

Priekšsēdētājs. – Nākamais darba kārtības punkts ir kopīgās debātes par pārskatiem par Eiropas Ombudu un Eiropas Savienības tiesību aktu piemērošanu:

– ziņojums, ko Lūgumrakstu komitejas vārdā sagatavoja *Nedelcheva* kundze, par pārskatu par Eiropas Ombuda darbību 2009. gadā (2010/2059 (INI)) (A7-0275/2010);

– ziņojums, ko Lūgumrakstu komitejas vārdā sagatavoja *Paliadeli* kundze, par Eiropas ombuda īpašo ziņojumu, pamatojoties uz ombuda ieteikuma projektu Eiropas Komisijai attiecībā uz sūdzību 676/2008/RT (2010/2086 (INI)) (A7-0293/2010);

– ziņojums, ko Juridiskās komitejas vārdā sagatavoja *Lichtenberger* kundze, par 26. gada pārskatu par Eiropas Savienības tiesību aktu piemērošanas pārraudzību (2008. gads) (COM(2009)0675 – 2010/2076 (INI)) (A7-0291/2010).

Mariya Nedelcheva, *referente.* – (FR) Priekšsēdētāja kungs, *Diamandouros* kungs, komisāra kungs, dāmas un kungi! Manuprāt, mēs varam uzskatīt, ka Eiropas Ombuda misija ietver divus mērķus.

Pirmkārt, ir tiesisks mērķis, kas ietver nepieciešamību nodrošināt, lai Eiropas Savienības iestādes ievērotu pamattiesības uz labu pārvaldību. Šo tiesību ievērošanas nodrošināšana ir ombuda darba būtība. Šis ir ļoti nozīmīgs brīdis tādā ziņā, ka 41. pants Lisabonas līgumā, kurā tagad ir iekļauta arī Eiropas Savienības Pamattiesību harta, nosaka, ka šīs tiesības ir juridiski saistošas. Tāpēc tagad ir tiesisks — es pat teiktu, nostiprināts — pamats, lai ombuds varētu pienācīgi veikt savus pienākumus.

Lai īstenotu šo mērķi saistībā ar labas pārvaldības pilnīgu ievērošanu, ombudam attiecībā uz iestādēm ir jābūt nelokāmam. Īpašie ziņojumi ir instruments, kas ir guvis vajadzīgo atzinību. Tie sniedz ombudam iespēju norādīt uz acīmredzamiem sliktas pārvaldības gadījumiem, kad visi domstarpību atrisināšanas līdzekļi ir izmantoti. Šajā ziņā *Porsche* gadījums ir ļoti nozīmīgs. Saistībā ar to es vēlētos paust atzinību *Diamandouros* kunga mērķtiecīgajiem, ja es tā varu sacīt, centieniem iegūt informāciju, kuru pieprasīt viņam ir visas tiesības.

Otrs ir morāla rakstura mērķis. Attiecībā uz ombudu tas ietver pakalpojumu kultūras popularizēšanu, kas līgumos tiešā veidā nav minēta, bet kas, bez šaubām, ietilpst saistībās, kas attiecas uz iestādēm. Lai nodrošinātu šādas pakalpojumu kultūras izveidi, ir nepieciešamas divas lietas. Pirmkārt, ombudam ir jāturpina veicināt mierizlīgumus, kā viņš to ir darījis jau vairākus gadus. Es atkārtošu, ka 56 % no saņemtajām sūdzībām ir atrisinātas mierizlīguma ceļā.

Turklāt ombudam ir jāturpina ar komunikāciju saistītais darbs, lai Eiropas iedzīvotāji būtu informēti par savām tiesībām, kā arī pastāvošajām procedūrām šo tiesību ievērošanas nodrošināšanai. Saistībā ar to interaktīvā ceļveža ieviešana ir būtisks solis uz priekšu, un es domāju, ka daudzi no mūsu iedzīvotājiem jums par to ir pateicīgi.

Tādējādi kopsavilkums par ombuda darbu 2009. gadā ir pilnīgi pozitīvs, un es to vēlējos atspoguļot savā ziņojumā. Tomēr es iekļāvu arī virkni ieteikumu. Vispirms es uzskatu, ka ir svarīgi nostiprināt saiknes ar dalībvalstu parlamentiem un ombudiem. Rīkošanās Briselē, nepārliecinoties, vai pastāv saikne dalībvalstu līmenī, nozīmē, ka šie pasākumi ir daudz mazāk efektīvi. Tāpēc es aicinu Eiropas ombudu aktīvāk mudināt dalībvalstu ombudus regulāri apmainīties viedokļiem ar attiecīgo dalībvalstu parlamentiem, līdzīgi kā mēs Eiropas Parlamentā apmaināmies viedokļiem ar Eiropas Ombudu.

Eiropas ombudu tīkls ir nozīmīgs instruments šā mērķa sasniegšanai. Es domāju, ka informācijas un paraugprakses apmaiņa šajā ziņā ir svarīga. Es šeit vēlreiz vēlos norādīt, cik svarīgi ir ieviest ombudiem paredzētu kopīgu iekštīkla portālu, lai apmainītos ar visu šo informāciju.

Priekšsēdētāja kungs, mūsu interešu centrā ir jābūt iedzīvotājam. Pārredzamība, sasniedzamība, laba pārvaldība, pakalpojumu kultūra — tā ir devīze. Tomēr šī sasniedzamība ir saistīta arī ar mūsu iestādi. Tāpēc es vēlreiz vēlētos paust atzinību *Diamandouros* kungam par tik liela darba veltīšanu pastāvīgas saiknes saglabāšanai ar Eiropas Parlamentu, jo īpaši Lūgumrakstu komiteju. Kā es uzsvēru savā ziņojumā, manuprāt, abas mūsu iestādes un Eiropas iedzīvotāji ievērojami iegūtu, ja laikā, kad ombuds veic patstāvīgo izmeklēšanu, mēs aktīvāk apmainītos ar informāciju.

Līdz šim *Diamandouros* kungs ir ļoti labi veicis savu uzdevumu, aicinot iestādes ievērot kārtību gadījumos, kad tās nonāk uz nepietiekamas pārredzamības un sliktas pārvaldības maldinošā ceļā.

Diamandouros kungs, novēlu jums visu to labāko un ar nepacietību gaidu iespēju izlasīt jūsu pārskatu par 2010. gadu.

Chrysoula Paliadeli, *referente*. – (EL) Priekšsēdētāja kungs! 2007. gada martā vides organizācija lūdza, lai tiktu sniegta piekļuve tai sarakstei starp Eiropas Komisiju un autobūves nozari, kas tika veikta konsultāciju laikā, gatavojot priekšlikumu tiesību aktam oglekļa dioksīda emisiju jomā.

Pēc astoņiem mēnešiem Komisija sniedza piekļuvi 16 no 19 vēstulēm, bez juridiska pamatojuma liedzot piekļuvi trim no *Porsche* saņemtām vēstulēm. Vides organizācija vērsās pie Eiropas ombuda, kurš pēc mēneša sagatavoja Komisijai adresētu ieteikuma projektu, aicinot to sniegt atbildi trīs mēnešu laikā saskaņā ar Līguma par Eiropas Savienības darbību 288. pantu.

Komisija pieprasīja piecus termiņa pagarinājumus, lai 2009. gada jūnijā, gadu pēc ombuda ieteikuma projekta saņemšanas, paziņotu, ka tā nevar publiskot saraksti ar šo konkrēto

automašīnu ražotāju, jo ar to vēl joprojām norit konsultācijas. Līdz pat 2010. gada oktobrim ombuda rīcība nebija nekādas informācijas.

Šī patvaļīgā kavējuma rezultātā Eiropas Parlaments saņēma īpašo ziņojumu, kurā Komisija ir apsūdzēta saistībā ar atteikšanos lojāli un godprātīgi sadarboties, vienlaikus norādot uz draudiem mazināties abu iestāžu spējai pārraudzīt Komisijas darbu.

Šā īpašā ombuda ziņojuma rezultātā, ko Parlaments šodien ir aicināts pieņemt un kas ir pirmais ziņojums sliktas pārvaldības jomā, tika publiskotas no šā konkrētā automašīnu ražotāja saņemtās vēstules. Tas notika piecpadsmit mēnešus pēc ombuda pirmās prasības. Laikā no 2008. gada septembra līdz 2010. gada februārim Komisija nonāca pie lēmuma, ko ombuds savā ieteikuma projektā bija ieteicis pirms piecpadsmit mēnešiem. Vienlaikus tika pierādīts, ka šis konkrētais automašīnu ražotājs beidzot bija piekritis piekļuves sniegšanai (lai arī daļējai) tā nosūtītajām vēstulēm.

No iepriekš izklāstītā ir skaidrs, ka Komisijai, bez šaubām, bija jāņem vērā Eiropas Parlamenta regulas attiecīgais pants, kurā ir noteikta prasība iestādēm atteikt piekļuvi dokumentiem, ja iepazīšanās ar tiem var kaitēt fiziskas vai juridiskas personas komerciālo interešu aizsardzībai. Tomēr, ņemot vērā, ka ombuda birojs pārbaudīja vēstules un noskaidroja, ka tajās nav ietverta informācija, kas kaitētu konkrētā automašīnu ražotāja komerciālajām interesēm, Komisijai saskaņā ar ombuda ieteikumu bija nekavējoties jāpublisko vismaz dažas no šīm vēstulēm. Tomēr, ja Komisijai bija šaubas saistībā ar ieteikuma projekta interpretāciju, tai savu lēmumu pamatošanai bija jāiesniedz vienlīdz spēcīgi juridiskie vērtējumi, kas apstiprina iespēju, ka attiecīgais automašīnu ražotājs varētu vērsties tiesā, pamatojoties uz Eiropas Parlamenta Regulu (EK) Nr. 1049/2001.

Es šeit nevēlos komentēt absolūto klusumu, ar ko attiecīgais automašīnu ražotājs ir atbildējis uz Komisijas pieprasījumu. Tomēr es uzskatu, ka ir nepieņemami, ka Eiropas Savienības augstākā izpildiestāde kā argumentu atteikumam sniegt atbildi uz šādu pieprasījumu izmanto atteikumu, kas gandrīz apliecina privāta uzņēmuma nicinošu attieksmi pret Eiropas Savienības iestādēm, jo īpaši ņemot vērā to, ka šajās vēstulēs nav sniegta informācija, kas varētu būt iemesls Eiropas Parlamenta Regulas (EK) Nr. 1049/2001 attiecīgā panta piemērošanai un Komisijas iesūdzēšanai tiesā.

Eva Lichtenberger, *referente*. – (DE) Priekšsēdētāja kungs! Mans ziņojums par Kopienas tiesību aktu piemērošanu šeit, Eiropas Parlamentā, ir ārkārtīgi svarīgs. Lai arī likumdošanas process šeit, Eiropas Parlamentā, ir ļoti sarežģīts, salīdzinājumā ar dalībvalstu parlamentiem tas ir viens no pārredzamākajiem likumdošanas procesiem. Es gribētu norādīt, ka esmu strādājusi valsts parlamentā, tāpēc zinu, par ko runāju.

Šis laikietilpīgais process, kas ietver dalībvalstu valdības un Eiropas Parlamentu, sniedz rezultātus, kas bieži vien ir redzami tikai tad, kad process ir īstenots dalībvalstu tiesību aktu jomā. Tomēr, ja īstenošana dažādajos valstu parlamentos nenotiek vai tā ir nepietiekama, tad mēs, šā Parlamenta deputāti, un Parlaments saskaras ar ievērojamu uzticības problēmu. Es to uzskatu par ļoti nopietnu jautājumu. Mēs kā Eiropas Parlamenta deputāti pastāvīgi nonākam saskarsmē ar iedzīvotājiem, kuri mums norāda uz sistēmas trūkumiem. Komisija regulāri saņem sūdzības no iedzīvotājiem par to, kā tiek īstenoti valsts tiesību akti. Es vēlētos norādīt pāris piemēru: aplūkosim atkritumu krīzi Neapolē. Tā ir problēma, kas atkārtojas un ko mēs piedzīvojam nevis pirmo vai otro, bet gan trešo reizi. Tomēr mēs konstatējam, ka, piemēram, Eiropas Savienības direktīvas atkritumu apglabāšanas jomā nav īstenotas. Komisija ir iejaukusies šajā jautājumā, tomēr šī intervence nav nodrošinājusi atkritumu apglabāšanas to principu īstenošanu valsts līmenī, kurus mēs Eiropā uzskatām

par ārkārtīgi svarīgiem. Pievērsīsimies manai valstspiederības valstij Austrijai. Šajā valstī nav veikta pienācīga Direktīvas par ietekmes uz vidi novērtējumu īstenošana. Viens gadījums, kas ietver slēpošanas kūrorta slēgšanu, skaidri apliecina, ka šajā jomā pastāv nopietnas problēmas. Cits piemērs ir atrodams transporta jomā, kurā ir noteikts, ka dalībvalstīm satiksmes pārvaldībā ir jāievēro autovadītāju atpūtas laiks un ir nepieciešamas pārbaudes atbilstības nodrošināšanai. Šokējošais pārbaucēju trūkums šajā nozarē ir palielinājis to negadījumu skaitu, kuri izraisīti autovadītāju noguruma dēļ. Šajā saistībā ir jānorāda, ka mūsu iedzīvotājiem rūp Kopienas tiesību aktu īstenošana un mēs nedrīkstam likt viņiem vilties. Viņiem ir laikus jāsaņem informācija par tiesību aktiem, un viņiem ir jāspēj paļauties uz faktu, ka process noritēs pārredzamā veidā.

Mums kā Eiropas Parlamenta deputātiem ir steidzami nepieciešama procedūra, kas mums ļautu no mūsu iedzīvotājiem saņemt šo atgriezenisko saiti, vienlaikus ievērojot konfidencialitātes prasības. Komisāra kungs, es jums vēlētos vaicāt, vai esat gatavs atbalstīt procedūru, ko mēs ierosinām savā ziņojumā. Tas būtu būtisks solis uz priekšu virzībā uz pārredzamību, atklātību un skaidrību Eiropas procesā.

Visbeidzot es vēlreiz vēlētos uzsvērt: ja mēs zaudēsim savu uzticamību, nespējot pievērst pietiekamu uzmanību Kopienas tiesību aktu īstenošanai Eiropas Savienības dalībvalstīs, tas novedīs pie uzticības problēmas Eiropas Savienībai kopumā.

Nikiforos Diamandouros, *ombuds*. – Priekšsēdētāja kungs, godātie deputāti! Paldies par šo iespēju jūs uzrunāt. Es vēlos pateikties Lūgumrakstu komitejai, jo īpaši tās priekšsēdētājai *Mazzoni* kundzei. Šī komiteja man turpina sniegt vērtīgu atbalstu un ieteikumus, kā to apliecina teicamie ziņojumi, ko šim Parlamentam ir iesniegusi *Nedelcheva* kundze un *Paliadeli* kundze, kurām es ļoti pateicos par laipnajiem vārdiem.

Gan Parlaments, gan ombuds strādā, lai nodrošinātu Eiropas Savienības pilsoņu un iedzīvotāju iespēju pilnīgi izmantot savas tiesības, bet mēs to darām dažādos veidos. Ombuda pilnvaras ir ierobežotākas. Es strādāju tikai ar sūdzībām par Eiropas Savienības iestādēm, kamēr jūs varat pārbaudīt arī to, ko dara dalībvalstis. Turklāt Parlaments kā neatkarīga politiska iestāde var strādāt ar lūgumrakstiem, kuros ir pieprasīta grozījumu veikšana tiesību aktos vai jaunu tiesību aktu pieņemšana. Savukārt mans uzdevums ir palīdzēt atklāt sliktas pārvaldības gadījumus un censties tos novērst.

Atšķirībā no tiesas lēmumiem ombuda lēmumi nav juridiski saistoši. Lai pārliecinātu Eiropas Savienības iestādes ievērot manus ieteikumus vai lai panāktu draudzīgus risinājumus, kas apmierina abas puses, es varu izmantot tikai pārliecināšanas spēku.

Gadījumos, kad Eiropas Savienības iestādes atsakās ievērot manus ieteikumus, ir ļoti svarīgi, ka ombuds var vērsties pie Parlamenta, lai gūtu tā atbalstu, un, bez šaubām, es esmu ļoti pateicīgs, ka Parlaments turpina šo atbalstu sniegt, kā to apliecina *Nedelcheva* kundzes un *Paliadeli* kundzes ziņojumi.

Šis ir pirmais gada pārskats, ar ko jūs tiek iepazīstināti kopš Lisabonas līguma stāšanās spēkā. Es turpināšu cieši sadarboties ar Parlamentu, lai veicinātu mūsu kopīgā mērķa sasniegšanu, proti, Eiropas iedzīvotāju nodrošināšanu ar visām iespējamām priekšrocībām, kas izriet no to līgumā noteiktajām tiesībām, vienmēr rīkojoties saskaņā ar manām pilnvarām un darbojoties kā neatkarīgs un taisnīgs iespējamo sliktas pārvaldības gadījumu izmeklētājs. Šī neatkarība un taisnīgums vienādā mērā attiecas kā uz sūdzības iesniedzēju, tā arī iestādi, par kuru iesniegta sūdzība.

2009. gadā mans birojs slēdza 318 izmeklēšanas, un 70 % no tām tika pabeigtas viena gada laikā. 55 % izmeklēšanu tika pabeigtas trīs mēnešu laikā. Vidēji izmeklēšanu veikšanai bija nepieciešami deviņi mēneši, kas atbilda manam standarta mērķim pabeigt izmeklēšanu viena gada laikā.

Ar gandarījumu vēlos norādīt, ka 2009. gadā 56 % no visām izmeklēšanām atrisināja attiecīgā iestāde vai tās tika slēgtas ar draudzīga risinājuma palīdzību. Tas apliecina lielu uzlabojumu salīdzinājumā ar 2008. gadu, kad procentuālais rādītājs bija 36 %. 35 gadījumos es izteicu kritisku piezīmi. Tas ir būtisks uzlabojums salīdzinājumā ar 2008. gadu, kura laikā es izteicu 44 kritiskas piezīmes, vai pat 2007. gadu, kad es izteicu 55 kritiskas piezīmes. Piezīmju skaita pastāvīga samazināšanās ir laba ziņa, tomēr šis skaits vēl aizvien ir pārāk liels.

Godātie deputāti, es cenšos palīdzēt ikvienam sūdzības iesniedzējam, kurš vērsas pie ombuda — pat gadījumos, kad sūdzības problēma neietilpst manās pilnvarās. 2009. gadā es kopā saņēmu 2392 šādas sūdzības, tādējādi salīdzinājumā ar 2008. gadu to skaits ir sarucis par 6 %. Šī samazināšanās ir iedvesmojoša ziņa. Neatbilstošo sūdzību skaita samazināšanās ir bijusi sen izteikta Parlamenta prasība. Es šo rezultātu kaut vai daļēji saistu ar faktu, ka vairāk iedzīvotāju uzreiz atrod pareizo adresātu, pie kura vērsties.

2009. gada janvārī es savā jaunajā tīmekļa vietnē sāku interaktīva ceļveža darbību, kas ir pieejams visās 23 Eiropas Savienības valodās. Šā ceļveža mērķis ir norādīt sūdzību iesniedzējiem, kura iestāde ir visatbilstošākā palīdzības sniegšanai, proti, vai tie ir manis paša dienesti, valsts vai reģionālā ombuda dienesti dalībvalstīs vai problēmu risināšanas mehānismi, piemēram, pārrobežu tiešsaistes tīkls SOLVIT.

2009. gada laikā ceļvedi ir izmantojuši vairāk nekā 26 000 cilvēku. Ir ļoti svarīgi, lai iedzīvotājiem pašā sākumā tiktu norādīta piemērotākā iestāde, kas var risināt ar sūdzību saistīto jautājumu, un lai viņiem tiktu aiztaupīts uztraukums un kavējumi, kas rodas gadījumos, kad viņiem pašiem ir jāatrod piemērotā iestāde.

Tas arī nozīmē, ka ar sūdzībām saistītie jautājumi tiek atrisināti ātrāk un efektīvāk, tādējādi nodrošinot, ka iedzīvotāji var pilnīgi izmantot savas Eiropas Savienības tiesību aktos noteiktās tiesības, kā arī to, ka Eiropas Savienības tiesību akti tiek piemēroti pienācīgā veidā.

Pēdējo trīs gadu laikā esmu arī enerģiski centies uzlabot informētību par pakalpojumiem, ko es varu sniegt uzņēmumiem, apvienībām, NVO, reģionālajām varas iestādēm un citām mērķgrupām, tas ir, ikvienam, kurš ir iesaistīts Eiropas Savienības projektos vai programmās un tiešā veidā saskaras ar Eiropas Savienības pārvaldību.

Lai turpinātu nodrošināt informētību par ombuda darbu, 2009. gadā es pastiprināju sadarbību ar citiem informācijas un problēmu risināšanas tīkliem, piemēram, portālu *Europe Direct* un *SOLVIT*. Es arī palielināju savus centienus sniegt palīdzību iespējamiem sūdzību iesniedzējiem, organizējot virkni publisku pasākumu. Pateicoties visiem šiem informācijas sniegšanas pasākumiem un stabilajiem sūdzību iesniedzēju labā gūtajiem rezultātiem, ombuda darba atspoguļojums plašsaziņas līdzekļos ir pieaudzis par 85 %.

Sākto izmeklēšanu skaits, pamatojoties uz 2009. gadā saņemtajām sūdzībām, palielinājās no 293 līdz 335 izmeklēšanām. Šis pieaugums vismaz daļēji ir skaidrojams ar informācijas sniegšanas pasākumiem. Es arī esmu turpinājis darbu, lai uzlabotu iedzīvotājiem un iespējamiem sūdzību iesniedzējiem sniegtās informācijas kvalitāti par Eiropas Savienības tiesību aktos noteiktajām tiesībām, izmantojot Eiropas ombudu tīklu, kas būtiski palīdz sekmēt sūdzību ātru nodošanu atbildīgajam ombudam vai līdzīgai iestādei.

Turklāt es turpināju darbu, lai nodrošinātu, ka Eiropas Savienības iestādes visos to veiktajos pasākumos īstenotu uz iedzīvotājiem vērstu pieeju. Tas ir uzdevums, kas ir veicams sadarbībā ar iestādēm. Lai veicinātu šā mērķa sasniegšanu attiecībā uz Komisiju, es cieši sadarbojos ar Komisijas priekšsēdētāja vietnieku, kurš ir atbildīgs par attiecībām ar ombudu, proti, komisāru Šefčovič kungu, kuram es pateicos par viņa klātbūtni šodien un esmu pateicīgs par līdzšinējo viņa nodrošināto ciešo sadarbību un atbalstu.

Visbiežāk sastopamā apsūdzība to vidū, kuras es izskatīju 2009. gadā, attiecās uz nepietiekamu pārredzamību. Šis jautājums tika skarts 36 % no visām izmeklēšanām. Ar zināmām bažām es pievēršu uzmanību šādu sūdzību pastāvīgi augstajam procentuālajam skaitam. Pārskatatbildīga un pārredzama Eiropas Savienības pārvaldība neapšaubāmi ir galvenais faktors uzticības radīšanā iedzīvotāju vidū. Es arī paužu nožēlu par ilgajiem Komisijas kavējumiem saistībā ar atbildes sniegšanu par piekļuvi dokumentiem. Visnepieņemamākais gadījums ir aplūkots *Paliadeli* kundzes ziņojumā, kurā ir nepārprotami norādīts, ka Parlaments šajā ziņā no Komisijas gaida būtiskus uzlabojumus.

2009. gada galvenais notikums bija Lisabonas līguma stāšanās spēkā. Līgumā iedzīvotājiem ir sniegti jauni solījumi saistībā ar pamattiesībām, uzlabotu pārredzamību un lielākām iespējām piedalīties Eiropas Savienības politikas veidošanā. Tajā arī ir noteikts, ka Pamattiesību harta, tostarp tiesības uz labu pārvaldību, ir juridiski saistoša.

Finanšu regulas reformas sniedz vēl vienu teicamu iespēju praktiski īstenot pamattiesības uz labu pārvaldību. Es uzskatu, ka atbilstošajiem noteikumiem būtu jāsniedz norādes ierēdņiem par to, kā viņiem jānodrošina pareiza finanšu pārvaldība un laba administratīvā pārvaldība. Godātie deputāti, es izstrādāju un nesenu pieņemu stratēģiju, kas aptver visu manu pilnvaru laiku. Dokuments, kurā tā ir izklāstīta, aizvadītās nedēļas laikā informācijas sniegšanas nolūkā tika nodots jūsu birojam, Priekšsēdētāju konferencei un Lūgumrakstu komitejai.

Stratēģija ir izstrādāta, lai īstenotu manas iestādes pamatuzdevumu, ko es pieņemu 2009. gadā un kas skan šādi: "Eiropas ombuds cenšas panākt taisnīgu iznākumu sūdzībām par Eiropas Savienības iestādēm, veicina pārredzamību un sekmē pārvaldības pakalpojumu kultūru. Tā mērķis ir radīt uzticību, izmantojot dialogu starp pilsoņiem un Eiropas Savienību, un veicināt augstākos uzvedības standartus Eiropas Savienības iestādēs."

Priekšsēdētāja kungs, godātie deputāti! Šajā garā — šajā Komisijas paziņojuma garā — es turpināšu strādāt, īstenojot pilnvaras, ko šī cienījamā iestāde man ir piešķirusi.

Maroš Šefčovič, *Komisijas priekšsēdētāja vietnieks.* – Priekšsēdētāja kungs, esiet pret mani iecietīgs, jo es centīšos atbildēt mūsu trim referentēm un ombudam. Es vēlētos sākt, izsakot pateicību *Nedelcheva* kundzei, *Paliadeli* kundzei un *Lichtenberger* kundzei par viņu sagatavotajiem ziņojumiem. Ir nepārprotami skaidrs, ka mūs vieno kopīgi mērķi, proti, pārliecība, ka pārvaldībai ir jābūt efektīvai un profesionālai un ka ir jānodrošina Eiropas Savienības tiesību aktu ievērošana. Tas ir pamats, ļaujoties uz kuru mēs gatavojamies apspriest šos jautājumus un, esmu pārliecināts, panākt pozitīvi vērtējamu risinājumu.

Pievēršoties *Diamandouros* kungam, es arī vēlētos paust savu pateicību par viņa ciešo sadarbību ar Komisiju. Es domāju, ka šī viņam ir īpaša diena, jo viņš var redzēt, ka arī Eiropas Parlaments ļoti augstu vērtē viņa darbu. Es jums varu apgalvot, ka saziņa starp mums un mūsu dienestiem ir ļoti intensīva. Gandrīz nav tādas nedēļas, kurā es ombudam nenosūtītu paskaidrojuma vēstuli un nesaņemtu no viņa atbildi. Tādā veidā mēs savā darbā

cenšamies rast pareizos risinājumus. Protams, ir atsevišķi nepabeigti jautājumi, pie kuriem mēs strādājam, bet, manuprāt, tas tikai apliecina mūsu produktīvo komunikāciju.

Es vēlētos uzsvērt, ka Komisija atzinīgi vērtē *Nedelcheva* kundzes ziņojumu, kas sniedz skaidru un izsmelšu pārskatu par ombuda darbu aizvadītā gada laikā. Turklāt ombuda ziņojumā par darbu 2009. gadā ir skaidri izklāstīti viņa veikto dažādo izmeklēšanu rezultāti, tām ir sniegti piemēri, un tās ir sakārtotas kategorijās atbilstoši sliktas pārvaldības gadījuma veidam vai attiecīgajai iestādei.

Kā *Diamandouros* kungs jau teica, 2009. gadā ombuds reģistrēja 3098 sūdzības salīdzinājumā ar 3406 sūdzībām 2008. gadā. Tas atspoguļo sūdzību skaita samazināšanos par 9 % gadā, bet mēs skaidri zinām, ka 56 % sūdzību bija adresētas Komisijai. Mēs arī zinām, ka visbiežāk sastopamās sūdzības par sliktu pārvaldību attiecas uz nepietiekamu pārredzamību, tostarp atteikumiem sniegt informāciju, un esmu apņēmības pilns turpināt šo gadījumu risināšanu.

Komisija atzinīgi vērtē ombuda centienus samazināt šo izmeklēšanu vidējo ilgumu līdz 9 mēnešiem. Tomēr Komisija uzsver, ka ombudam savos centienos samazināt laiku, kas tiek patērēts ar sūdzību saistītā jautājuma risināšanai, būtu jāņem vērā Komisijas iekšējo konsultāciju un komisāru kolēģijas termiņi atbilžu apstiprināšanai. Katru atbildi apstiprina un pieņem kolēģija, un ir nepieciešams noteikts laiks, kamēr tā nonāk kolēģijā.

Ir jānorāda, ka ombuds ir īstenojis intensīvu informācijas kampaņu, kā rezultātā ir panākta labāka informētība par iedzīvotāju tiesībām un labāka izpratne par ombuda kompetences jomām. Šajā saistībā ombuds nereti mēdz ātri izsūtīt preses relīzes, un tās bieži vien tiek publicētas laikā, kad ombuds tikko ir nosūtījis ieteikuma projektu Komisijai, tādējādi nesniedzot Komisijai iespēju aizstāvēties, jo tās atbilde vēl ir sagatavošanas procesā.

Dažos gadījumos, ja iestāde piedāvā sūdzības iesniedzējam kompensāciju, ir iespējams rast draudzīgu risinājumu. Šāds risinājums ir brīvi pieejams un neietver saistību jautājumus vai juridiska precedenta radīšanu. Ja nav iespējams rast draudzīgu risinājumu, ombuds var sniegt ieteikumus lietas atrisināšanai. Ja iestāde nepieņem viņa ierosinājumus, viņš Parlamentā var iesniegt īpašo ziņojumu. 2009. gadā ombuds Parlamentam nenosūtīja nevienu īpašo ziņojumu. 2010. gadā Parlamentam tika nosūtīts īpašais ziņojums saistībā ar sūdzību par piekļuvi Komisijas dokumentiem.

Attiecības ar ombudu dažkārt ir radījušas domstarpības. Tā tas ir bijis saistībā ar izmeklēšanām attiecībā uz pārkāpuma procedūrām. Ombuds bieži apgalvo, ka Komisija nav sniegusi pietiekamu paskaidrojumu par savu nostāju, un tas būtībā nozīmē, ka Komisijai ir precīzi jānorāda tās apsvērumu faktiskais saturs, un bieži līdzinās debatēm par Komisijas nostājas kvalitātēm. Tomēr Komisija ir centusies sniegt ombudam plašas atbildes, sīki norādot un pamatojot piemērotās tiesību aktu interpretācijas, vienlaikus pievienojot atrunu par tiesību aktu interpretācijas atšķirībām un uzsverot, ka galīgā lēmuma pieņemēja ir Eiropas Savienības Tiesa.

Ņemot vērā pēdējos gados notikušās pārmaiņas saistībā ar sūdzību reģistrēšanu un apstrādi ("EU Pilot projekts"), kā apstiprināts Komisijas pārskatā par ES tiesību aktu piemērošanu 2009. gadā, Komisija drīzumā vēlētos atjaunināt tās 2002. gada 23. marta paziņojumu par attiecībām ar sūdzības iesniedzēju saistībā ar Kopienas tiesību aktu pārkāpumiem. Es personīgi tikos ar ombudu un varēju viņu informēt par šiem notikumiem.

Pārredzamības un dokumentu pieejamības jomā Komisija rūpīgi izskata visas sūdzības, ko tai nosūta ombuds.

Viena šāda gadījuma rezultātā ombuds 2010. gadā iesniedza Parlamentam īpašo ziņojumu, un tas ir *Paliadeli* kundzes ziņojuma temats. Man žēl, ka šis īpašais ziņojums tika nosūtīts īsi pēc tam, kad Komisija šajā lietā bija pieņēmusi galīgo lēmumu. Tomēr es atzīstu, ka laiks, kas tika patērēts šā lēmuma pieņemšanai, bija pārlietu ilgs, pat ja tā iemesls bija fakts, ka trešā puse nesniedza atbildi uz Komisijas ierosinājumu. Es vēlētos uzsvērt, ka Komisija ir apņēmības pilna īstenot godprātīgu sadarbību ar ombudu. Nevar būt ne runas par to, ka Komisija nevēlētos sadarboties, un tai nekādā ziņā nav nodoma jebkāda veidā traucēt ombuda darbu. Komisija vienmēr cenšas cieši sadarboties ar ombudu. Tomēr atsevišķi pieprasījumi attiecībā uz piekļuvi dokumentiem ir īpaši sarežģīti vai apjomīgi, un tos nav iespējams izpildīt, ievērojot standarta termiņus. Komisija atbild uz aptuveni 5000 piekļuves pieprasījumiem gadā, no kuriem tikai 15–20 pieprasījumu iesniedzēji vērsās ar sūdzībām pie ombuda.

Līguma par Eiropas Savienības darbību stāšanās spēkā sniedza iespēju sākt apsvērt, kā panākt vienotu pieeju, lai izveidotu atklātu, efektīvu un neatkarīgu Eiropas administratīvo pārvaldi. Tāpēc Komisija uzskata, ka pirms jebkāda tiesību akta priekšlikuma publiskošanas ir jābūt dialogam starp iestādēm. Šajā jomā pozitīvs rezultāts šķiet iespējams, un šajā jautājumā īstenotai sadarbībai starp divām iestādēm tas būtu jānodrošina.

Priekšsēdētāja kungs, ja jūs man atļausiet, es atbildēšu arī *Lichtenberger* kundzei, jo viņa ļoti centās šeit šorīt nokļūt. Es vēlētos viņu pārliecināt, ka Komisija piešķir ļoti lielu nozīmi Eiropas Savienības tiesību aktu pareizai piemērošanai, un, kā jums ir zināms, tā bija viena no *Barroso* kunga vadītās Komisijas prioritātēm. Jau 2007. gadā mūsu ziņojumā "Rezultātu Eiropa" Komisija pauda apņēmību uzlabot savas darba metodes, lai nodrošinātu efektīvāku to problēmu risināšanu, kas rodas saistībā ar ES tiesību aktu piemērošanu, galveno uzmanību pievēršot jautājumiem, kas iedzīvotājiem un uzņēmumiem rada vislielākās problēmas. Es šajā paziņojumā norādīju, ka gada pārskats vairāk atspoguļo ES tiesību aktu piemērošanas stratēģisko novērtējumu, nosakot galvenās problēmas, prioritātes un plānojot darbu saskaņā ar šīm prioritātēm. Komisija pozitīvi vērtē Parlamenta atbildi uz šo ziņojumu. Turpmākajos komentāros ir pievērsta uzmanība dažiem no galvenajiem jautājumiem.

Attiecībā uz informācijas sniegšanu par pārkāpumiem Komisija ir jauna, ar Parlamentu noslēgta pamatnolīguma īstenošanas procesā. Komisija ir uzņēmusies saistības nodrošināt Parlamentu ar informāciju, kas ir noteikta šajā nolīgumā. Komisija arī vēlas iesaistīt Parlamentu tās darbā pie "Tava Eiropa" portāla, lai nodrošinātu, ka iedzīvotāji zina, kurp doties, lai atrastu viņiem nepieciešamo informāciju.

Mēs atzinīgi vērtējam to, ka Parlaments atzīst *EU Pilot* projekta ieguldījumu pienācīgā, uz iedzīvotājiem vērstā Eiropas Savienības darbā saskaņā ar Lisabonas līgumu. Šis projekts ir izstrādāts, lai nodrošinātu, ka tiek veikti pasākumi saistībā ar iedzīvotāju bažām un sūdzībām par ES tiesību aktu piemērošanu, un tas, protams, ir mums svarīgs apsvērums. Veicot šo darbu, Komisijai ir jāievēro konfidencialitāte, uz kuru, kā to ir apstiprinājusi Eiropas Savienības Tiesa, dalībvalstīm ir tiesības saistībā ar iespējamu tiesību aktu piemērošanas problēmu izmeklēšanu un varbūtējām pārkāpuma procedūrām.

Tāpēc, lai gan Komisija savā šā gada martā pieņemtajā ziņojumā sniedza plašu informāciju par *EU Pilot* projekta darbību, tā nenodrošina piekļuvi vai neatklāj informāciju par konkrētām lietām, kas tiek apstrādātas *EU Pilot* projekta ietvaros. Vienlaikus Komisija atzīst, ka ir svarīgi laikus nodrošināt iedzīvotājiem pilnīgu un skaidru informāciju par tā darba novērtējumu, kas *EU Pilot* projekta ietvaros paveikts ar dalībvalstīm, un tā ir apņēmusies nodrošināt sūdzību iesniedzējiem iespēju dot atsauksmes par rezultātiem.

Attiecībā uz jautājumu par procesuālā kodeksa pieņemšanu saskaņā ar 298. pantu Komisija saprot, ka Parlamentā ir izveidota darba grupa, lai izskatītu šādas iniciatīvas iespējamo mērogu un saturu. Komisija arī uzskata, ka ir pareizi izvērtēt sākotnējā darba rezultātu pirms konkrētāku elementu apsvēršanas. Tāpēc šobrīd mēs saglabājam savu nostāju attiecībā uz visiem aspektiem.

Komisija arī gatavojas sniegt aktuālu informāciju par resursiem, kas ir atvēlēti ES tiesību aktu piemērošanai. Rezolūcijas projekts, kas šodien tiek apspriests, ietver virkni jautājumu, un, atbildot uz rezolūciju, Komisija sniegs papildu skaidrojumus, kurus šodien sniegt būtu ļoti sarežģīti — galvenokārt laika trūkuma dēļ.

Priekšsēdētāja kungs, godātie deputāti! Mēs esam gandarīti, ka mūs vieno kopīga interese par šobrīd notiekošo Eiropas Savienības tiesību aktu piemērošanu ES iedzīvotāju un uzņēmumu interesēs. Efektīva ES tiesību aktu piemērošana ir viens no Eiropas Savienības stūrakmeņiem, kā arī pārdomāta regulējuma galvenais elements.

Es vēlētos atvainoties tulkiem par to, ka runāju tik ātri. Liels jums paldies par pacietību, un pateicos par jūsu visu uzmanību.

Priekšsēdētājs. – Jā, baidos, ka jums bija neliela tendence kāpināt runas tempu. Paldies jums!

Rainer Wieland, *Lūgumraksta komitejas atzinuma sagatavotājs.* – (DE) Priekšsēdētāja kungs, *Diamandouros* kungs, komisāra kungs! Mēs šeit piedalāmies kopīgās debatēs. Es uzstājos Lūgumrakstu komitejas priekšsēdētāja vārdā, kurš diemžēl ir slims, un es vēlētos aprobežoties ar komentāru sniegšanu par *Paliadeli* kundzes ziņojumu.

Šajā Parlamentā bieži ir notikušas debātes un diskusijas par jautājumu saistībā ar piekļuvi dokumentiem un pārredzamības sniegtajiem ieguvumiem, kā arī jautājumu, kur novelkama robeža starp sabiedrības juridiskajām tiesībām un interesēm kopumā, no vienas puses, un indivīdu un uzņēmumu juridiskajām tiesībām, no otras puses. Starp citu, *Paliadeli* kundze, situācija var arī mainīties, proti, var gadīties, ka informācija tiek nodota NVO un uzņēmums vai persona tad cenšas noskaidrot, tieši kāda informācija ir publiskota. Mēs neapspriežam jautājumu, kurš te ir labs vai ļauns, bet vienkārši jautājumu par laika ietvariem un termiņiem. Attiecībā uz atsevišķiem iedzīvotājiem un, protams, ombudu, šie termiņi ir jāievēro. To jūs varētu saukt par labas pārvaldības pamatprincipu. Mēs varētu gaidīt, ka Komisija, kas ir paudusi tādu interesi par darbības paātrināšanu, kā jau norādīja priekšsēdētāja vietnieks, uzmanīgāk izskatīs šo jautājumu un veiks uzlabojumus.

Elena Băsescu, *PPE grupas vārdā.* – (RO) Priekšsēdētāja kungs! Es vēlētos uzstāties kā Eiropas Tautas partijas grupas (Kristīgo demokrātu) Eiropas Ombuda īpašā ziņojuma ēnu referente. Es vēlos sākt, uzsverot, ka vienprātības panākšana starp visām politiskajām grupām atviegloja ziņojuma sagatavošanu. Man ir jānorāda, ka netika iesniegts neviens grozījums, un vienlaikus es vēlētos apsveikt *Paliadeli* kundzi par šo rezultātu.

Tas, ka Komisijas izturēšanās, kas nav vērsta uz sadarbību ar ombudu, varētu radīt būtisku ES iedzīvotāju uzticības trūkumu pret ES iestādēm, rada satraukumu. Labas sadarbības trūkums apdraud ombuda un Eiropas Parlamenta spēju efektīvi pārraudzīt Komisijas darbu. Es vēlētos arī atgādināt par Līgumā par Eiropas Savienības darbību noteikto lojālas sadarbības principu. Tas ietver godprātīgu attiecību nostiprināšanu starp ES iestādēm. Diemžēl ombuds bieži vien saskaras ar Komisijas nespēju ievērot termiņus attiecībā uz dokumentu nodošanu publiskai piekļuvei.

Vēl viens satraucošs aspekts ir fakts, ka ombudam nācās sagatavot īpašo ziņojumu kā pēdējo līdzekli, lai pārliecinātu Komisiju, ka tai ir jāpalielina sava gatavība sadarboties. Turpmāk šādiem gadījumiem vairs nevajadzētu notikt. Šajā saistībā es vēlētos aicināt Eiropas Komisiju turpināt centienus efektīvākas sadarbības nodrošināšanai ar ombudu. Nedrīkst ignorēt faktu, ka ikreiz, kad Komisija neuzņemas šādas saistības, Parlaments varēs piemērot sankcijas. Ziņojumā atspoguļotā situācija rada sistemātisku problēmu. Tā liedz iedzīvotājiem vienu no galvenajiem ieguvumiem, ko viņi cer sagaidīt, izmantojot pamattiesības iesniegt sūdzības.

Monika Flašíková Beňová, *S&D grupas vārdā.* – (SK) Priekšsēdētāja kungs! Es vēlētos pateikties visām trim deputātiem par ziņojumiem, kurus šodien te, kopīgajās debatēs, apspriežam, un es īpaši vēlētos runāt par *Lichtenberger* kundzes ziņojumu, jo, manuprāt, tajā ir pausta ļoti stingra nostāja un es piekřītu lielai daļai šajā ziņojumā pausto uzskatu. Tāpēc arī es, priekšsēdētāja kungs, šodien vēlētos būt mazliet kritiskāka.

Kopumā var sacīt, ka Komisija iedzīvotājiem vai Parlamentam nesniedz pietiekamu informāciju par to, kā tā pārrauga Kopienas tiesību aktu piemērošanu. Tomēr Līgumā par Eiropas Savienību ir skaidri noteikts, ka ES iedzīvotājiem aktīvi jāpauž sava nostāja, piemēram, izmantojot Eiropas pilsoņu iniciatīvu (EPI). Priekšsēdētāja vietnieka kungs, esmu arī gandarīta, ka jūs šodien kopā ar mums piedalāties šajās debatēs, jo es zinu, ka jūs personīgi esat ne tikai kompetents, bet arī ļoti aktīvi iesaistīts EPI.

Tomēr par spīti tam Eiropas Komisijas gada pārskati par ES tiesību aktu piemērošanas pārraudzību to pašreizējā formā nenodrošina Parlamentu vai iedzīvotājus ar pietiekamu informāciju par pašreizējo situāciju. Komisija līdz šim ir pievērsusi pārāk lielu uzmanību Eiropas tiesību aktu transponēšanai dalībvalstu tiesību aktos, vienlaikus lielā mērā atstājot novārtā to faktisko piemērošanu. Lakoniska atsauce uz oficiālu procedūru tās dalībvalsts lietā, kas vēl nav transponējusi ES tiesību aktus valsts līmenī, mums vai iedzīvotājiem nesniedz īpaši daudz informācijas. Mums ir jāsaņem, un mēs vēlamies saņemt vairāk informācijas par gadījumiem, kuros Komisija izmeklē neprecīzus vai pilnīgi kļūdainus transponēšanas gadījumus. Tikai tad, kad mēs būsim pilnīgi informēti par šādiem gadījumiem, mēs varēsim runāt par ES tiesību aktu piemērošanas konsekvētu pārraudzību.

Dāmas un kungi! Kā mēs, protams, zinām, Eiropas Parlamentam attiecībā uz Komisiju ir noteikti pienākumi un pilnvaras. Tās ietver pārraudzību un novērtējumu. Mums Eiropas Parlamentā ir patiesa interese racionāli novērtēt Komisijas panākumus attiecībā uz jūsu pienākumu izpildi, līgumu ievērošanas nodrošināšanu un atbilstību ES tiesību aktiem. Tomēr mums nav pietiekamas piekļuves informācijai, uz kuru pamatojoties Komisija risina noteikumu pārkāpumu gadījumus. Priekšsēdētāja vietnieka kungs, tā nav jauna prasība.

Februārī rezolūcijā par pārskatīto Pamatnolīgumu starp Eiropas Parlamentu un Komisiju mēs Komisiju aicinājām (es citēju): “darīt pieejamu Parlamentam kopsavilkuma informāciju par visām pārkāpuma procedūrām, pamatojoties uz oficiālu paziņojuma vēstuli, tostarp, ja to pieprasa Parlaments,” citāta beigās. Es vēlētos aktīvi aicināt Komisiju mums un ar mūsu starpniecību nodrošināt ES iedzīvotājiem šo informāciju.

Priekšsēdētāja vietnieka kungs, nobeigumā es vēlos sacīt to, ko vairākas reizes savās runās esmu teikusi, proti, ka Eiropas Parlamentam ir patiesa vēlēšanās palīdzēt Komisijai un pat atbalstīt to attiecībās ar Padomi. Tagad mēs jums pieprasām, lai savukārt Komisija nodrošinātu Eiropas Parlamentam informāciju, ko mēs pieprasām ne tikai sev, bet arī Eiropas Savienības dalībvalstu iedzīvotājiem.

Margrete Auken, *Verts/ALE grupas vārdā.* – (DA) Priekšsēdētāja kungs! Lūgumrakstu komitejā, citiem vārdiem sakot, komitejā, kas nodarbojas ar iedzīvotāju sūdzībām, ES tiesību aktu ievērošana ir galvenais elements. Iedzīvotāji pie mums vērsas, jo valsts vai vietējās varas iestādes nerīkojas saskaņā ar ES tiesību aktiem, piemēram, attiecībā uz cilvēku veselības vai vides aizsardzību. Mums pietiek vien palūkoties uz daudzajām sūdzībām, ko esam saņēmuši saistībā ar ilgstošo atkritumu krīzi Kampānijā, lai gan ir skaidri zināms Eiropas Savienības Tiesas lēmums, kā arī saistībā ar līdzekļu iesaldēšanu. Patiesībā nekas nav darīts, lai atrisinātu šo problēmu. Cieš gan iedzīvotāji, gan aizsargātās teritorijas. To mēs saucām par “laimīgo Kampāniju” — ak, vai! Komisijai nekavējoties šajā jomā ir jāizmanto visi tās rīcībā esošie līdzekļi.

Līgumā Komisijai ir piešķirtas lielas pilnvaras. Proti, pārraudzīt ES tiesību aktu ievērošanu dalībvalstīs. Tāpēc mēs komitejā pievēršam lielu uzmanību tam, kā Komisija risina jautājumus saistībā ar noteikumu pārkāpumiem. Ņemot to vērā, es atzinīgi vērtēju *Lichtenberger* kundzes ziņojumu. Viņa pilnīgi skaidri norāda, ka nepietiek tikai ar sūdzību nosūtīšanu atpakaļ dalībvalstīm, lai tās pašas šīs problēmas atrisinātu. Šīs sūdzības ir par šīm dalībvalstīm. Šāda pieeja iedzīvotājus pamet vienus viņu grūtībās.

Saistībā ar to es vēlētos paust atzinību Eiropas ombudam par patstāvīga pētījuma veikšanu tieši par jauno veidu, kā Komisija risina jautājumus saistībā ar sūdzībām un pārkāpumiem, jo īpaši to, kā Komisija reģistrē vai, iespējams, vienkārši neregistrē sūdzības par dalībvalstīm, kuras neievēro Kopienas tiesību aktus. Arī ombudam ir pilnvaras sniegt atzinumu par lietas būtību, ja Komisija tiek apsūdzēta pārkāpumu pārbaudes neveikšanā, pat ja pēdējā instance, kam ir jāpieņem lēmums par šo jautājumu, protams, ir tiesa.

Jebkurā gadījumā tas būs panākums, ja mēs tagad pieņemsim *Nedelcheva* kundzes ziņojumā minēto ierosinājumu par atbilstoša tiesību akta pieņemšanu saistībā ar ES pārvaldības procedūrām, jo mums tam beidzot ir pamats Lisabonas līguma 298. pantā.

Ir labi, ka ombuda gada pārskats apliecina daudzas uzlabojumu pazīmes, bet fakts, ka vairāk nekā trešdaļa sūdzību ir saistītas ar nepietiekamu pārredzamību un piekļuvi informācijai un dokumentiem, rada satraukumu. Šajā ziņā ir apkaunojoši, ka Komisija un vairākas dalībvalstis cenšas aizsargāt lielus lobijus no iedzīvotājiem, rīkojoties veidā, kas nepārprotami izskatās pēc datu aizsardzības noteikumu ļaunprātīgas izmantošanas.

Viens šajā ziņā atbaidošs piemērs ir sniegts ombuda īpašajā ziņojumā par *Porsche* un saraksti saistībā CO₂ emisiju robežvērtību aizsardzību attiecībā uz automašīnām. Vai kāds no klātesošajiem tic, ka Komisija apspriedās ar kādu mazo vai vidējo uzņēmumu saistībā ar piekļuvi vēstulēm vai ka Komisija vēlējās novilcināt lietu par 15 mēnešiem mazās uzņēmējdarbības interesēs? Protams, nē! Tas tika darīts, jo tas bija *Porsche*, un, protams, iespējams, arī tāpēc, ka tas bija *Verheugen* kungs. Ombuda īpašajā ziņojumā ir sniegts garāks izklāsts, un es vēlētos ikvienam ieteikt izlasīt gan *Paliadeli* kundzes teicamo ziņojumu, gan pašu ombuda ziņojumu. Tā ir lieliska izklaide. Šie ziņojumi atkal un atkal atvērs jums acis. Tomēr šīs lietas nopietnākais aspekts ir Komisijas lojālas sadarbības trūkums ar ombudu. Šis ir svarīgs ziņojums. Parlamentam ir jānāk klajā ar skaidru paziņojumu par šo jautājumu. Es vēlētos pateikties ombuda kungam un *Paliadeli* kundzei.

Oldřich Vlasák, *ECR grupas vārdā.* – (CS) Priekšsēdētāja kungs! Ombuda gada pārskats ir labs piemērs tam, kā mums vajadzētu sabiedrību informēt par savu darbu. Ziņojums ir visaptverošs, lakonisks un mērķtiecīgi vērst uz aplūkojamo jautājumu. Tāpēc es izsaku lielu atzinību jūsu veiktajam darbam un rūpēm, ko uzņēmāties, un šādā veidā es arī vēlētos jūs apsveikt personīgi. Tomēr vienlaikus es šobrīd vēlētos norādīt, ka ombuda biroja darbā

es saskatu sistēmisku problēmu. Šī problēma ir sabiedrības informētība. Proti, pieļausim, ka Eiropas Savienība kā starptautiska organizācija ir zināmā mērā grūti izprotama ne tikai tās piešķirto līdzekļu, bet arī tās pilnvaru, iestāžu, lēmumu pieņemšanas procesu un apstiprināto politikas virzienu un tiesību aktu jomā. Ar to es domāju, ka to ir grūti izprast vienkāršajam iedzīvotājam. Tas pats, loģiski, attiecas arī uz Ombuda biroju. Esmu visai pārliecināts, ka, ja mēs veiktu Eiropas iedzīvotāju aptauju par Eiropas Ombuda nozīmi, tā pilnvarām un darbu, mēs diemžēl konstatētu, ka šo iestādi uztver kā kaut ko ļoti tālu un daudzos gadījumos cilvēki nemaz nezina, ka tā pastāv. Fakti ir samērā skaidri. Vairākums sūdzību, ko iesniedza mani līdzpilsoņi no Čehijas Republikas, neietilpa Eiropas Ombuda pilnvaru jomā. Pārējo dalībvalstu gadījumā situācija neatšķiras.

Kad mēs šeit apspriedām 2008. gada pārskatu, ikviens no klātesošajiem aicināja nodrošināt lielāku sabiedrības informētību. Tika ierosinātas plašas informācijas kampaņas un apsvērta tīmekļa vietņu darbības sākšana. Tomēr es pats vakar izmēģinājuma dēļ centos iesniegt sūdzību jūsu tīmekļa vietnē. Man jāsaka, ka interaktīvais ceļvedis bija pārāk sarežģīts un, taisnību sakot, vienkāršajam iedzīvotājam nepieejams. Pati sūdzības veidlapa arī ir sarežģīta. Tā man nedaudz atgādina veidlapas nodokļu kompensāciju saņemšanai Čehijas Republikā, ko vienkāršie iedzīvotāji nespēj aizpildīt bez nodokļu konsultanta palīdzības. Taisnību sakot, jūsu tīmekļa vietne attur iedzīvotājus no sūdzību iesniegšanas. Tāpēc es vēlētos aicināt veikt vienkāršojumus.

Vēl viens aspekts, ko es uzskatu par ārkārtīgi svarīgu, ir lietu izskatīšanai patērētā laika samazināšana. Galu galā, mēs zinām, ka, ja kāds iesniedz sūdzību, no uzticības viedokļa ir ļoti svarīgi, lai sūdzība tiktu izskatīta un sūdzības iesniedzējs saņemtu atbildi pēc iespējas ātrāk. Turklāt, ja konkrētais jautājums neietilpst tās iestādes pilnvaru jomā, pie kuras sūdzības iesniedzējs ir vērsies, sūdzība tiešā veidā ir jāpārsūta valsts vai reģionālajam ombudam, kuram ir atbilstošas pilnvaras.

Dāmas un kungi! Pārlietu izvērsta komunikācija nogalina informāciju. Pārāk daudz informācijas iznīcina Eiropas iedzīvotājus. Manuprāt, ombuda prioritātei būtu jābūt ne tikai nepareizu birokrātijas procedūru gadījumu atrisināšanai, bet arī to novēršanai. Tāpēc es uzskatu, ka šai iestādei ir svarīgi, lai tā savtīgos nolūkos netiktu izmantota plašsaziņas līdzekļu kampaņās un lai netiktu paplašinātas tās pilnvaras. Pēc ievēlēšanas amatā ombuds *Diamandouros* kungs sacīja: "Es turpināšu darbu, lai uzlabotu Eiropas Savienības pārvaldības kvalitāti." Tāpēc nobeigumā es vēlētos jautāt, kādu konkrētu sistēmisku problēmu jūs esat spējis atrisināt un kādam jautājumam jūs gatavojaties pievērsties nākamajā gadā? Es vēlu jums veiksmi sistēmisku risinājumu rašanā.

Willy Meyer, *GUE/NGL grupas vārdā.* – (ES) Priekšsēdētāja kungs! Mana grupa vēlētos pateikties *Nedelcheva* kundzei par šo ziņojumu, kas mums no Lūgumrakstu komitejas sniedz bagātīgu informāciju par Eiropas Ombuda darbu.

Tas ir ļoti aprakstošs ziņojums, kas aptver visu 2009. gadā veikto darbu un lielu daļu sūdzību, kuru skaits, starp citu, salīdzinājumā ar iepriekšējo gadu ir samazinājies par 9 %. Vairāk nekā puse sūdzību ir saistītas ar Eiropas Komisiju.

Domāju, ka ombudam iesniegtajās sūdzībās tiek kritizēta slikta pārvaldības prakse, piemēram, pārredzamības trūkums vai piekļuves liegšana dokumentiem. Mēs varam būt gandarīti, ka liela daļa no šīm sūdzībām tiek atrisinātas ar ombuda starpniecību un ka tādējādi mēs dodamies pareizajā virzienā.

2010. gadā īstenojamie uzdevumi tika apkopoti piecu mērķu ietvaros: atsaucīgi ieklausīties ieteikumos, lai noteiktu labāko praksi, strādāt, lai rastu veidu, kā ātrāk gūt rezultātus, pārliecināt, lai gūtu labāku ietekmi uz iestāžu pārvaldības kultūru, laikus sniegt noderīgu informāciju, kurai ir iespējams ātri piekļūt, un pielāgoties, lai nodrošinātu resursu labu pārvaldību, efektivitāti un lietderību. Es uzskatu, ka mērķi, ko mēs noteicām 2010. gadam, ir ļoti atbilstoši.

Mēs saskaramies ar nepieciešamību atjaunināt mehānismus, kas mums sniegs iespēju atrisināt ar pārredzamības un informācijas trūkumu saistītas lietas, kuru skaits neapšaubāmi palielinās. Mūsu rīcībā ir *Paliadeli* kundzes ziņojumā minētais piemērs saistībā ar *Porsche* gadījumu, un, tā kā *Porsche* vai drīzāk Komisija atteicās publicēt dažas no autobūves uzņēmuma vēstulēm, Parlamentam ir jāatbalsta ombuds un ombudam arī ir jāpaļaujas uz Eiropas Parlamentu, lai saņemtu labāku informāciju par šiem jautājumiem.

Nesen pieņemtais Eiropas Savienības Tiesas lēmums atcelt Komisijas lēmumu publicēt kopējās lauksaimniecības politikas palīdzības saņēmēju sarakstu rada lielu satraukumu. Citiem vārdiem sakot, šis lēmums ir pretrunā pārredzamības pamatprincipam, kam būtu jāregulē visi ar Eiropas Savienības budžetu saistītie jautājumi, un tas ir tiešs uzbrukums eiropiešu tiesībām zināt, kur tiek izmantoti viņu samaksātie nodokļi. Es uzskatu, ka tā ir slihta prakse, ko mums ir jācenšas novērst ar Parlamenta palīdzību, izmantojot nepieciešamos grozījumus tiesību aktos.

Nikolaos Salavrakos, *EFD grupas vārdā.* – (EL) Priekšsēdētāja kungs! Izlasot Eiropas Ombuda pārskatu par 2009. gadu, es uzskatu par pienākumu paust atzinību *Diamandouros* kungam, jo viņš pārstāv un ar cieņu kalpo iestādei, kura vieno Eiropas iedzīvotājus un ļauj tiem justies drošībā.

Protams, Eiropas Ombuda darbs ir nodrošināt, ka ikviena fiziska vai juridiska persona, kas saskaras ar problēmām saistībā ar Eiropas Savienības iestādēm attiecībā uz ļaunprātīgu pilnvaru izmantošanu vai citiem sliktas pārvaldības gadījumiem, var vērsties pie viņa pēc palīdzības.

Izlasot pārskatu, es sapratu, ka iestādes un tās ierēdņu panākumi ir skaidrojami ar šādiem faktiem: pirmkārt, lielākā daļa izmeklēšanu (skaitlis jau ir 70 %) tiek pabeigtas viena gada laikā, un vairāk nekā puse no lietām, faktiski 55 %, tiek izskatītas trīs mēnešu laikā. Tas parāda, cik ātri strādā Eiropas ombuds un viņa palīgi un cik labi šī iestāde darbojas.

Otrkārt, 80 % izskatīto gadījumu ombuds ieinteresētajai pusei spēja tā vai citādi palīdzēt atrisināt jautājumu, novirzot šīs personas pie atbildīgās iestādes vai sniedzot ieteikumus par to, ar kuru iestādi tām ir jāsaazinās, lai ātri atrisinātu problēmu. Tas apliecina, cik efektīva ir šī iestāde.

Mums nevajadzētu ignorēt faktu, ka 84 % sūdzību iesniedza privātpersonas un tikai 16 % sūdzību iesniedza uzņēmumi vai apvienības. Arī tas apliecina, cik augstu šo iestādi un tās pārstāvjus vērtē Eiropas iedzīvotāji, kuri uzskata, ka ir kļuvuši par sliktas pārvaldības upuriem. Es vēlētos norādīt, ka deviņas no 2009. gadā slēgtajām lietām ir paraugprakses piemēri. Man jāsaaka, ka man personīgi īpašu gandarījumu radīja pārskata ievadā paustais paziņojums, ka Eiropas Ombuds vēlas palīdzēt nodrošināt, lai Eiropas Savienība spētu nodrošināt saviem iedzīvotājiem priekšrocības, kas tiem ir apsolītas Lisabonas līgumā. Tāpēc es apsveicu *Diamandouros* kungu.

Martin Ehrenhauser (NI). – (DE) Priekšsēdētāja kungs! Arī es vienreiz iesniedzu sūdzību ombudam, un, lai gan situācija neatrisinājās man īpaši labvēlīgi un es nebiju apmierināts

ar lēmumu, tomēr es vēlētos paust atzinību ombudam par viņa darbu. Es uzskatu, ka ir ļoti svarīgi, lai mēs šeit Parlamentā atbalstītu viņa veikto darbu.

Savā ievadrunā ombuds pareizi norādīja, ka viņa veiksmē vai neizdošanās lielā mērā ir atkarīga no iestāžu rīcības. Ja mēs, piemēram, aplūkojam *Porsche* lietu, kļūst acīmredzama ombuda pilnvaru ierobežotība un nopietnības trūkums, ar kādu atsevišķas iestādes izturas pret ombuda ieteikumiem.

Protams, mums ir jāsakārto situācija arī savā Parlamentā, piemēram, saistībā ar *Altero-Spinelli* ēkas iegādi, kurā tika pieļauti vairāki būtiski pārkāpumi. Ombuds sniedza atsevišķus skaidrus ieteikumus, un tika sagatavoti grozījumi. Tomēr līdz šim Parlamentā faktiski gūtie panākumi ir nelieli. Grozījumi tika noraidīti. Tas atkal apliecina, kā Parlaments uztver šos ieteikumus. Es vēlos sacīt, ka ir ļoti svarīgi, lai mēs sakārtotu situāciju mūsu pašu iestādē un uztvertu ombuda ieteikumus nopietni, tādējādi nostiprinot viņa stāvokli.

Tadeusz Zwiefka (PPE). – (PL) Priekšsēdētāja kungs! Tāpat kā tas notiek katru gadu, Juridiskā komiteja Parlamentu iepazīstina ar ziņojumu saistībā ar Eiropas Komisijas pārskatu par ES tiesību aktu piemērošanu, un, tāpat kā katru gadu, Juridiskās komitejas locekļiem ir daudz iebildumu attiecībā uz Komisijas sagatavotā ziņojuma formu un saturu.

Nav šaubu, ka ES tiesību aktu transponēšana dalībvalstu tiesību sistēmā ir ļoti nopietna Eiropas Savienības problēma. Dažādas valstis identiskus noteikumus ievieš atšķirīgos laikos, kas zināmā mērā, protams, ir saprotami. Tomēr tam nevajadzētu izraisīt kavējumus, kas rada nepietiekamu tiesisko drošību un attiecīgi liedz iedzīvotājiem izmantot to tiesības. Kā pamatoti norāda mūsu referente, kavējumi ES tiesību aktu transponēšanā un šo tiesību aktu kļūdaina piemērošana rada reālas izmaksas un iedzīvotāju uzticības trūkumu ES iestādēm. Arī šā iemesla dēļ es atbalstu visas Komisijas iniciatīvas, piemēram, ekspertu tikšanās un divpusēju dialogu starp Komisiju un dalībvalstīm, kura mērķis ir šo problēmu pēc iespējas ātrāka atrisināšana. Es ar lielu interesi vēroju *EU Pilot* projekta norisi, kas ir paredzēts kā instruments, lai nodrošinātu ātru reakciju uz visiem ES tiesību aktu nepareizas piemērošanas vai adaptēšanas gadījumiem valsts tiesību aktu ietvaros.

Mēs arī atkārtoti uzsveram uzdevumu, ko ES tiesību aktu praktiskā piemērošanā un interpretēšanā veic dalībvalstu tiesas. Tomēr šis uzdevums netiks veikts pareizi, ja netiks nodrošinātas atbilstošas mācības, organizētas tikšanās un izveidota ES tiesiskā kultūra. Attiecībā uz mūsu Parlamentu — un es vērsos pie saviem kolēģiem — tiesību aktiem, kurus mēs pieņemam, jo esam likumdevēji, ir jābūt skaidriem un saprotamiem, jo tikai tad, ja tie ir saprotami, tos vienkāršā veidā ir iespējams transponēt dalībvalstu tiesību sistēmā, radot mazāk ar to saistītu problēmu.

Lidia Joanna Geringer de Oedenberg (S&D). – (PL) Priekšsēdētāja kungs! Analizējot ziņojumu par Eiropas Ombuda darbu 2009. gadā, es ar gandarījumu ievēroju ombuda un Lūgumrakstu komitejas turpmāku sadarbības attīstību. Es ļoti augstu vērtēju profesora *Diamandouros* kunga darbu, kurš kopš 2003. gada ir veicis ombuda pienākumus, kā arī viņa centienus informēt iedzīvotājus par viņiem pieejamām iespējām iesniegt sūdzības par ES administratīvās pārvaldes nepareizu darbību un viņa mudinājumiem iedzīvotājiem izmantot savas tiesības.

Ņemot vērā faktu, ka tikai 23 % no vairāk nekā 3000 sūdzībām, kas tika reģistrētas 2009. gadā, ietilpa ombuda kompetencē, viņam noteikti būtu jāturpina savs darbs informēšanas jomā. Savu ierobežoto pilnvaru dēļ ombuds var izmeklēt tikai tās sūdzības, kas ir saistītas ar Eiropas Savienības iestādēm un organizācijām. Tomēr ir svarīgi, lai ikviens,

kurš iesniedz ombudam sūdzību, ko nav iespējams pieņemt oficiālu iemeslu dēļ, saņemtu informāciju par to, kādā iestādē katrā konkrētajā gadījumā vajadzētu vērsties.

Ir svarīgi arī uzsvērt, ka Lisabonas līguma stāšanās spēkā būtiski nostiprina ombuda demokrātisko leģitimitāti un paplašina tā pilnvaras, iekļaujot tajās arī ārpolitikas jomu. Jāpiemin arī tas, ka ombuds aizvien biežāk rīkojas, pamatojoties uz savu personīgo iniciatīvu, piemēram, saistībā ar kavētiem maksājumiem no Eiropas Savienības, īpašām vajadzībām un diskrimināciju. Viņa darba rezultātā arī ir izveidots Eiropas labas administratīvās prakses kodekss. Nākamās labās ziņas ir fakts, ka procedūru veikšanai nepieciešamais laiks ir samazināts līdz deviņiem mēnešiem.

Ombuda efektivitāti un viņa labo sadarbību ar citām organizācijām apliecina arī augstais to lietu procentuālais rādītājs, kurās iestāde, uz ko atsaucās sūdzības iesniedzējs, vienojās ar sūdzības iesniedzēju vai lieta tika atrisināta par labu sūdzības iesniedzējam. Tas 2009. gadā notika ne mazāk kā 56 % gadījumu. Es ceru, ka ombuds ar mūsu, Parlamenta, un citu iestāžu atbalstu turpinās savu darbu ar tādu pašu enerģiju un pat vēl efektīvāk nekā līdz šim.

Anneli Jäätteenmäki (ALDE). – (FI) Priekšsēdētāja kungs! Es pateicos Eiropas ombudam un viņa biroja darbiniekiem par apbrīnojamo darbu, ko viņi sarežģītos apstākļos ir veikuši šīs iestādes labā. Atklātība, tiesības uz piekļuvi informācijai un tiesības uz labu pārvaldību ir nozīmīgi aspekti, lai sabiedrība uzticētos ES iestāžu spējai pārraudzīt to tiesības. Tas, ka gadu pēc gada lielākais administratīvais trūkums sistēmā ir nepietiekama pārredzamība un pat atteikšanās dalīties ar informāciju un dokumentiem, rada satraukumu. Šajā ziņā *Porsche* lieta ir ļoti nopietna. Kad Komisija nogaidīja 15 mēnešus, pirms tā nodeva dokumentus, kas no tās bija pieprasīti, tā nopietni pārkāpa savas saistības godprātīgi sadarboties ar ombudu. Šāda attieksme no Komisijas puses vājināja iedzīvotāju uzticību Komisijai un negatīvi ietekmēja ES publisko tēlu.

Tagad, kad komisārs un ombuds šeit klusi sēž viens otram līdzās, manuprāt, būtu apsveicami, ja viņi sāktu konfidenciālu un izsmeljošu diskusiju par to, vai viņi ciena viens otra darbu un vai viņi ir gatavi sadarboties un strādāt saskaņā ar pašas ES pamatprincipiem. Es saistībā ar šo situāciju nevēlos vainot nevienu komisāru, bet Komisijā par šo jautājumu vajadzētu notikt īstām debatēm, jo ES publiskais tēls noteikti nav tik labs, lai mēs turpmāk varētu atļauties citas *Porche* gadījumam līdzīgas situācijas.

Komisijai, Padomei un neapšaubāmi arī Parlamentam — visām ES iestādēm — ir jāievēro mūsu iedzīvotāju tiesības.

Gerald Häfner (Verts/ALE). – (DE) Priekšsēdētāja kungs! Mūsu iedzīvotājiem un Eiropas Savienībai *Diamandouros* kungs ir bijis īsts ieguvums, un es no sirds viņam vēlētos pateikties par paveikto darbu. Protams, tas skar arī jutīgu jautājumu, proti, jomu, kurā ir nepieciešami uzlabojumi. Tikko tika pieminēta *Porsche* lieta. Man kā Vācijas pilsonim ir jāsaprot, ka esmu ļoti apkaunots par šeit notikušo. Te ir iesaistīts komisārs no Vācijas un Vācijas autobūves uzņēmums, kā arī starp viņiem ir notikusi sarakste. Visa sarakste starp Komisiju un citiem auto ražotājiem Itālijā, Spānijā un citās valstīs ir publicēta, bet tā tas nav vāciešu sarakstes gadījumā. Ombuds izteica nevis vienu vai divas, bet trīs piezīmes, bet tik un tā nebija nekādas rīcības. Situācija ir steidzami jāuzlabo. Es to vēlētos uzsvērt pēc iespējas stingrākā veidā.

Otra lieta, ko es vēlētos pieminēt, ir fakts, ka tad, kad mēs lietojam vārdu "piloti", mēs parasti ar to domājam profesionāļu grupu, kuri savu darbu dzīvi pavada augstu virs zemes.

Es neesmu visai pārliecināts par to, kā Komisijai ienāca prātā doma tās jauno projektu par to, kā risināt Eiropas iedzīvotāju sūdzību jautājumus, nosaukt par "pilotprojektu", jo būtībā tas nepiedāvā neko jaunu. Iedzīvotāji sākumā iesniedz pamatotas sūdzības savā valstī. Tur netiek veikti nekādi pasākumi. Pēc tam viņi vēršas pie Komisijas. Ko dara Komisija? Tā nosūta sūdzību atpakaļ uz valsti, no kuras tā tika iesūtīta, un atkal nav nekādas rīcības. Es neuzskatu, ka tas ir pareizs veids, kā risināt ar mūsu iedzīvotāju bažām un sūdzībām saistītos jautājumus, un es vēlētos izmantot šo iespēju, lai lūgtu komisāru Šečovič kungu, kuru es ļoti cienu, paziņot, ka viņš gatavojas atteikties no šā projekta vai arī atkārtoti apsvērt, kā mēs varam nodrošināt, lai mūsu iedzīvotāju sūdzības tiktu nosūtītas turp, kur tās tiešām tiks izskatītas, un lai iedzīvotājiem tiktu nodrošināts taisnīgums un kompensācija.

SĒDI VADA: I. DURANT

Priekšsēdētāja vietniece

Marek Henryk Migalski (ECR). – (PL) Priekšsēdētājas kundze, komisāra kungs! Es nevēlos pārvērst šo Parlamentu par universitātes lekciju telpu. Tomēr, kā jums ir zināms, ombuda amats Eiropā pirmo reizi tika izveidots gandrīz pirms 300 gadiem. Tāpēc tas nav pārsteidzoši, ka mūs interesē šādi jautājumi un mēs tiem veltām tik lielu uzmanību.

Manuprāt, visi trīs ziņojumi ir pelnījuši uzmanību — tikai ar vienu iebildi. *Nedelcheva* kundzes ziņojumā ir viena sadaļa, kas, manuprāt, rada satraukumu. Lai gan Eiropas Ombuds veic vērtīgu un labu darbu, vai ombuda amatam ir jāizmaksā gandrīz EUR 9 miljoni? Vai nav iespējams ierobežot gandrīz bizantisko veidu, kādā šis amats darbojas? Šā iemesla dēļ mana grupa atturas no balsošanas par šo jautājumu, jo īpaši par šo ziņojumu, lai gan mēs ombudam, precīzāk, iedzīvotājiem, kuri iesniedz viņam sūdzības, vēlam visu to labāko.

Rui Tavares (GUE/NGL). – (PT) Priekšsēdētājas kundze! Vispirms es vēlētos pateikties *Diamandouros* kungam par viņa darbu un iesniegto ziņojumu. Darbs, bez šaubām, ir skrupulozs un veikts labā kvalitātē, un es viņam vēlētos par to pateikties. Es drīzāk vēlētos runāt par kvantitātes, nevis kvalitātes jautājumu, jo ir interesanti uzzināt, cik bieži sabiedrība vēlas izmantot šos pakalpojumus.

Acīmredzot tie ir vairāki tūkstoši sūdzību, no kurām dažas ir nederīgas. Tomēr ir interesanti noskaidrot, kāpēc sūdzību nav vairāk. Citiem vārdiem sakot, tas ir gadījums par "pustukšu vai daļēji pilnu glāzi". Es gribētu zināt, cik lielā mērā pašu Eiropas iestāžu un tiesību aktu, uz kuriem ir pamatots to darbs, pārlieku sarežģītais un neskaidrais formulējums ir cēlonis problemātiskajām sabiedrības pārstāvju un iestāžu attiecībām. Citiem vārdiem sakot, lai iesniegtu sūdzību, jums ir jāzina savas tiesības, un, lai zinātu savas tiesības, jums ir jāpārzina tiesību akti un mehānismi, kas ir izmantojami šīs sūdzības iesniegšanai. Tāpēc tā vietā, lai sniegtu ieteikumus jums, *Diamandouros* kungs, es vēlētos aicināt jūs kā ombudu sniegt ieteikumus Parlamentam kā likumdevējam par likumdošanas procesu un, ciktāl tas iespējams, ES institucionālo mehānismu vienkāršošanu. Tiek daudz runāts par pārredzamību un skaidrību, tomēr arī vienkāršošana ir demokrātiska vērtība, jo tā nodrošina plašu sabiedrības piekļuvi iestādēm, un par to mēs bieži aizmirstam.

Diamandouros kungs, šobrīd es esmu arī Pilsoņu brīvību, tieslietu un iekšlietu komitejas loceklis, kurā vienlaikus notiek balsojums. Es vēlētos jūs pārliecināt, ka es pievērsīšu uzmanību viņu atbildēm šajā jautājumā.

John Stuart Agnew (EFD). – Priekšsēdētājas kundze! Iespējams, visapkaunojošākais komisāra rīcības aspekts, ko šis ziņojums atklāj, papildus atbaidošajai attieksmei, kas šajā gadījumā tika veltīta sūdzības iesniedzējam, ir fakts, ka tas nebija atsevišķs sliktas pārvaldības gadījums. Šajā precīzajā ziņojumā atklātie fakti pārsniedz ikdienišķas nolaidības un slinkuma robežas. Drīzāk ir pamatoti izdarīt secinājumu, ka šāda uzvedība no Komisijas puses ir visai apzināta un ne mazāk kā aprēķināta rīcības stratēģija, kas paredzēta, lai traucētu grūto ombuda darbu un iznīcinātu tiesiskuma principu.

Ombuda darbs jau tā ir pietiekami sarežģīts arī bez Komisijas radītās papildu problēmas, kas, kā to šeit apliecina fakti, ik uz soļa apgrūtināja pienācīgu viņa amata pienākumu izpildi. Reiz bija laiks, kad gadījumos, kad tika atklāts tik neapmierinoši veikts valsts ierēdņu darbs, gan ierēdņi, gan atbildīgais ministrs atstāja savu amatu. Es pieņemu, ka tā vietā mēs redzēsim iedomīgu un pašapmierinātu Komisiju darām to, ko tā dara vislabāk, proti, parādām garu degunu sabiedrībai, kamēr vainīgie paliek nesodīti. Nav nekāds brīnums, ka ES nekad nav bijusi tik nepopulāra!

Csanád Szegedi (NI). – (HU) Priekšsēdētājas kundze! Ziņojums par ombuda darbu skaidri parāda, ka pārredzamības trūkums Eiropas Savienības iestādēs ir viena no lielākajām problēmām. Lielākā daļa sūdzību attiecas uz Komisiju, kura regulāri kavē atbildes sniegšanu un tādējādi negatīvi ietekmē uzticību ES iestādēm. Mums ir jāpalielina pārredzamība, optimizējot iestāžu darbu un izmantojot plašāku saziņu, vienlaikus nodrošinot, lai šie pasākumi nepalielinātu izmaksas. ES jau ir iztērējusi milzīgas summas propagandai un pašreklāmai.

Turklāt sūdzību skaits neapšaubāmi turpinās palielināties līdz ar Lisabonas līguma stāšanos spēkā un dalībvalstu nepilnīgi veiktas vai kavētas Eiropas Savienības tiesību aktu īstenošanas dēļ. Lai to novērstu, valstu tiesnešiem, praktizējošiem juristiem, valsts un administratīvajām amatpersonām ir jānodrošina paplašinātas un saskaņotas juridiskās mācības. Turklāt mums ir jāinformē iedzīvotāji, ka iesniegt iebildumus par ES tiesību aktu pārkāpumiem ir iespējams arī attiecīgajās valsts tiesās. 2011. gada pirmajā pusgadā Ungārija uzņemsies rotējošās Eiropas Savienības prezidentvalsts pienākumus, tādējādi mums, Ungāriju pārstāvošajiem Parlamenta deputātiem, tiks noteikta atbildība par svarīgu uzdevumu, proti, tiesību aktu saskaņošanas transponēšanu.

Peter Jahr (PPE). – (DE) Priekšsēdētājas kundze, *Diamandouros* kungs, komisāra kungs! Ombuda iestādei Eiropā ir bijusi ļoti iespaidīga vēsture. Aizgūstot ideju, kas sākotnēji attīstījās Zviedrijā, ombudi ir centušies objektīvi atrisināt konfliktus un problēmas jau 200 gadu. Manuprāt, ideju par ombuda amatu radīja cilvēku patiesi nopietnā vajadzība atrisināt konfliktus mierīgā ceļā.

Šis ir piecpadsmitais šāda veida ziņojums, ko ir sagatavojis Eiropas Ombuds, un septītais *Diamandouros* kunga sagatavotais ziņojums. Tas ir rekords, ar kuru ir jālepojas, un es vēlētos apsveikt *Diamandouros* kungu. Kad viņu pagājušajā gadā ievēlēja amatā, es paudu cerību, ka viņš darīs visu iespējamo, lai nodrošinātu pārredzamāku un iedzīvotāju vajadzībām atbilstošāku lēmumu pieņemšanas procesu Eiropas Savienībā un efektīvu mūsu sadarbību ar Lūgumrakstu komiteju. Es domāju, ka mēs droši varam sacīt, ka kopīgiem spēkiem mēs esam to panākuši. Es vēl aizvien redzu uzlabojumu iespējas saistībā ar ombuda un Lūgumrakstu komitejas funkciju un uzdevumu saskaņošanu. Mēs aizvien biežāk saņemam lūgumrakstus, kuros ir skarti klasisko lūgumrakstu iesniegšanas tiesību aspekti, kā arī ombuda pienākumu elementi. Es runāju par cilvēktiesībām, tiesībām uz īpašumu un šķēršļiem uzņēmējdarbības veikšanai. Nepieciešamība pēc mūsu sadarbības šajās jomās ir

pamatota un adekvāta, lai mēs kopā varētu pozitīvi risināt ar Komisiju saistītos jautājumus un saņemt attiecīgās atbildes noteiktajos termiņos.

Es arī vēlētos paust atzinību par jauno tīmekļa vietni ar interaktīvajām vadlīnijām, kurām jānodrošina, lai cilvēki saņemtu informāciju par tiem pieejamām iespējām tikt sadzirdētiem Eiropā. Es ceru, ka *Diamandouros* kungs turpinās gūt panākumus savā labajā un nozīmīgajā darbā un ka viņš spēs īstenot uzlabojumus it visur, kur šāda iespēja radīsies. Lūgumrakstu komiteja arī turpinās darīt visu iespējamo, lai turpmāk veicinātu ciešu sadarbību ar ombudu Eiropas Savienības iedzīvotāju interesēs.

Sylvana Rapti (S&D). – (EL) Priekšsēdētājas kundze! Mēs šeit šodien apspriežam divus ļoti svarīgus jautājumus. Viens jautājums ir Eiropas iedzīvotāju intereses, un otrs jautājums ir Eiropas iedzīvotāju un Eiropas iestāžu nesaskaņu regulējums.

Triju referenšu sagatavotie ziņojumi, kuri ir tiešām izcili, un Eiropas Ombuda darbs liek man Eiropas pilsoņu vārdā raudzīties uz *Diamandouros* kungu kā uz D'Artanjanu un uz trim referentēm — kā uz trim musketieriem, kuri aizsargā Eiropas iedzīvotāju intereses.

Ir tiešām žēl, ka Eiropas Komisija šajā darbā nav tik aktīvi iesaistīta, kā tai vajadzētu būt. Manā skatījumā vienīgais pozitīvais aspekts saistībā ar komisāra šodienas paziņojumu par viņa nostāju bija viņa runas ātrums. Ja Eiropas Komisija būtu rīkojusies tikpat ātri, mums nebūtu nepieciešamas šīs debātes.

Ir ļoti svarīgi, lai Eiropas iedzīvotāji pret Eiropas iestādēm izjustu uzticību, lai viņi šīs iestādes redzētu pozitīvā gaismā un justu, ka tās strādā iedzīvotāju interesēs. Piecpadsmīt mēnešu kavējums, kā *Paliadeli* kundze norādīja savā ziņojumā, lai redzētu trīs vēstules no auto ražotāja, kurš specializējas ātru automašīnu ražošanā, — kāds gan tas ir oksimorons! Ja runa būtu bijusi par viena Eiropas iedzīvotāja interesēm, nevis automašīnu ražotāja interesēm, vai kavējums būtu tik ilgs? Es to vēlētos zināt.

Lai nu kā, mums ir jābūt godīgiem. Mums visiem ir jāsadarbojas, mums ir jāapliecina ticība komisāra sacītajam, jātic, ka Komisija ir gatava sadarboties ar Eiropas Ombudu, un mums visiem ir jāstrādā Eiropas iedzīvotāju interesēs. Cerēsim, ka Komisija rīkosies komisāra runas ātrumā. Viņš noteikti tulkiem lika satraukties.

Oriol Junqueras Vies (Verts/ALE). – (ES) *Bon dia*, priekšsēdētājas kundze! Man ir žēl, ka sēdes vadītājs vairs nav *Vidal-Quadras* kungs, jo es nešaubos, ka viņš novērtētu manu runu.

Vispirms es vēlētos pateikties Eiropas ombudam par viņa darbu un mudināt viņu turpināt drosmīgi aizsargāt eiropiešu tiesības, ko bieži vien apdraud atsevišķas valsts varas iestādes.

Saistībā ar to es vēlētos sacīt, ka Valensijas Kultūras apvienība ir savākusi 650 000 parakstu likumdošanas iniciatīvas atbalstam, lai garantētu radio un televīzijas kanālu pārraidi katalāņu valodā. Tas vienkārši ir jautājums par Eiropas Padomes Eiropas Reģionālo vai minoritāšu valodu hartas 12. panta 2. punkta un Direktīvas par audiovizuālo plašsaziņas līdzekļu pakalpojumiem bez robežām izpildi.

Spānijas valdība ir atteikusies ņemt vērā šos 650 000 parakstu. Mēs ceram, ka Eiropas Ombuds tos ņems vērā un aizsargās to 650 000 eiropiešu tiesības, kuri atrodas Eiropas Savienības tiesību aktu aizsardzībā.

Jaroslav Paška (EFD). – (SK) Priekšsēdētājas kundze! Es vēlētos sākt, paužot viedokli, ka Komisijas gada pārskatiem par ES tiesību aktu piemērošanas pārraudzību piemīt zināmi

trūkumi, jo to pašreizējā formātā tie nenodrošina iedzīvotājiem vai attiecīgām iestādēm nepieciešamo informāciju saistībā ar ES tiesību aktu piemērošanu.

Jo īpaši gadījumos, kad Komisija rīkojas saistībā ar pārkāpumu, ko ir radījusi ES tiesību aktu nepareiza transponēšana, būtu labi, ja turpmāk tiktu norādīta vismaz pamatinformācija par pārkāpuma būtību un mērogu. Eiropas Parlaments jau ir centies iegūt pilnīgāku informāciju par procedūrām saistībā ar pārkāpumiem, izmantojot 2010. gada 4. februāra rezolūcijā ietvertu oficiālo pieprasījumu.

Es kā pozitīvu signālu uztveru Eiropas Komisijas priekšsēdētāja Šečovič kunga runā minēto, ka Komisija gatavojas izskatīt iespēju ieviest procesuālus noteikumus izmeklēšanām, nosakot vairākus tiesību pārkāpumu procedūras aspektus, tostarp termiņus, tiesības uz uzklauššanu, pienākumu informēt par iemesliem utt.

Esmu pārliecināts, ka cieša Komisijas un Eiropas Parlamenta sadarbība var nodrošināt labāku un pārredzamāku ES tiesību aktu piemērošanas pārraudzības mehānismu.

Csaba Sógor (PPE). – (HU) Priekšsēdētājas kundze! Eiropas Ombuds ir Eiropas Savienības demokrātiskā sirdsapziņa. Gadu pēc gada šī iestāde sniedz ieguldījumu sūdzību iesniedzēju uzticības nostiprināšanā Eiropas iestādēm. Esmu īpaši gandarīts par to, ka līdz ar Lisabonas līguma stāšanās spēkā ES tagad pārrauga arī atbilstību Pamattiesību hartai, galvenokārt nodrošinot atbilstību tiesībām uz labu pārvaldību. Es uzskatu, ka Eiropas ombudu tīkls ir ļoti noderīgs, jo atsevišķās dalībvalstīs, tostarp arī Rumānijā, kuru es pārstāvu, iedzīvotāju informētība un sabiedrisko pakalpojumu kvalitāte ir zemāka par vidējo līmeni. Tas ir atspoguļots arī ziņojumā par ombuda darbu. Tāpēc es aicinu ombudu turpmāk censties apkopot arī dalībvalstu ombudiem iesniegtās sūdzības par Eiropas Savienības tiesību aktu īstenošanu dalībvalstīs, jo vairumā gadījumu par Eiropas Savienības tiesību aktiem iedzīvotāji uzzina ar vietējo valsts varas iestāžu starpniecību.

Kriton Arsenis (S&D). – (EL) Priekšsēdētājas kundze, komisāra kungs! Sākumā es vēlētos apsveikt Eiropas ombudu par izcilo darbu, ko viņš ir veicis visā šajā laikā. Es apsveicu arī referentes.

Es īpaši vēlētos sniegt komentāru par *Paliadeli* kundzes ziņojumu. Atteikšanās atklāt direktīvas par automašīnu emisijām sagatavošanas laikā visu starp Komisiju un *Porsche* veiktās sarakstes saturu ir tiešām šokējošs gadījums. Tas rada jautājumus par Komisijas tiesību aktu priekšlikumu objektivitāti un to, vai Komisija ir tiešām neatkarīga no rūpniecības interesēm.

Ziņojumā visai pamatoti ierosināts, ka gadījumā, ja Komisija turpinās īstenot šādu praksi, tiks bloķēta daļa tās budžeta. Komisāra kungs, Parlaments tā rīkosies gadījumā, ja jūs nemainīsiet šo praksi.

Salvatore Iacolino (PPE). – (IT) Priekšsēdētājas kundze, dāmas un kungi! Ir dabiski redzēt šādu tikšanos ar Eiropas ombuda un komisāra līdzdalību, kuriem ir īpaši svarīga nozīme šābrīža Eiropas situācijā, kas dinamiski un jūtami attīstās sabiedrības interesēs.

Tomēr, tā kā instrumenti, kuri nesen kļuva pieejami līdz ar Lisabonas līguma pieņemšanu, iedzīvotājiem nodrošina likumdošanas iniciatīvu, tagad ir pamatoti sacīt, ka Parlaments izteikti solidarizējas ar iedzīvotāju prasībām un gaidām.

Ir taisnība, ka tiesību aktu efektīva piemērošana galvenokārt ir atkarīga no tā, cik labi ar ombuda autoritatīvo atbalstu darbojas Komisija. Ir svarīgi ieklausīties cilvēku prasībās un

gaidās un pieprasīt, lai instrumenti tiešām tiktu izmantoti sabiedrības interesēs. Mēs varam tikai un vienīgi atbalstīt iniciatīvā pausto aicinājumu ieviest procesuālu kodeksu.

Informācija būtu jāsniedz, pamatojoties uz pieejamību, konsekvenci un pilnīgu pārredzamību, jo, mūsaprāt, daudzi reģioni vēlas, lai Komisija rīkotos enerģiskāk attiecībā uz šeit pausto mērķi. Mēs nedrīkstam aizmirst, cik svarīgs var būt citu Eiropas ombudu ieguldījums saistībā ar parlamentu sadarbību.

Ja dalībvalstu parlamentiem un Eiropas Parlamentam ir aktīvi jāsadarbības sabiedrības interesēs, kā tiem patiešām ir jādara, šajā profesionālās pieredzes un dažādo tiesisko kultūru sadarbībā neapšaubāmi ir jāatvēr laiks mediācijai kā efektīvai problēmu risināšanas metodei sabiedrības interesēs.

Vilija Blinkevičiūtē (S&D). – (LT) Priekšsēdētājas kundze, ombuda kungs! Paldies par jūsu ziņojumu. Eiropas Ombudam ir īpaši svarīga nozīme, lai palīdzētu iedzīvotājiem atrisināt radušās problēmas un uzlabotu iestāžu darba pārredzamību un pārskatatbildību. Eiropas Ombuds vēlas, lai Eiropas Savienības iestāžu lēmumi būtu pieejami iedzīvotājiem, jo iedzīvotāju rīcībā ir jābūt iespējai iegūt nepieciešamo informāciju, lai viņi varētu paļauties uz iestāžu spēju aizsargāt viņu tiesības attiecībā uz diskrimināciju, pilnvaru ļaunprātīgu izmantošanu, nespēju sniegt tūlītēju atbildi uz informācijas pieprasījumiem un atteikšanos sniegt informāciju. Komisija saņem daudz sūdzību par sliktu pārvaldību. Tāpēc ir svarīgi, lai Komisija veiktu pasākumus, kas nodrošinātu ātru atbildes sniegšanu uz pieprasījumiem par piekļuvi dokumentiem, jo pienācīga Eiropas Savienības tiesību aktu piemērošana tieši ietekmē iedzīvotāju ikdienas dzīvi un viņu tiesību īstenošanu. Turklāt tiesību aktu nepareiza piemērošana negatīvi ietekmē uzticību Eiropas Savienības iestādēm un rada papildu izmaksas.

Jarosław Leszek Wałęsa (PPE). – (PL) Priekšsēdētājas kundze! Vispirms es vēlētos pateikties referentei par ļoti labu, visaptverošu un līdzsvarotu ziņojumu, kā arī ombudam par viņa nerimstošo darbu cīņā ar sliktu pārvaldību, kā arī pārvaldības standartu celšanas labā Eiropas Savienībā.

Kā referente pareizi norādīja, aizvadītajā ombuda darba gadā ir nodrošināta laba pārvaldība un panākumi saistībā ar sūdzību skaita un sūdzību izmeklēšanas procedūrām veltītā laika samazināšanu. Es domāju, ka tas ir saistīts arī ar apstākli, ka amatu ilgstoši ieņem viena un tā pati persona. Kā redzams, *Diamandouros* kunga izraudzīšanās amatam bija ļoti labs lēmums. Tomēr ombudam uz iedzīvotāju vajadzībām ir jāreaģē ātrāk. Lai tas būtu iespējams, viņam ir ciešāk jāsadarbības ar dalībvalstu ombudiem. Eiropas ombuda funkcijas ar laiku mainās, bet tām ir jāpārstāv nemainīgu un universālu vērtību kopums. Esmu pārliecināts, ka nākamajā pienākumu veikšanas gadā ombuds enerģiskāk ieklausīsies iedzīvotāju viedoklī.

Simon Busuttill (PPE). – (MT) Priekšsēdētājas kundze! Es vēlētos sākt runu, apsveicot referenti *Mariya Nedelcheva*, kā arī *Diamandouros* kungu saistībā ar viņa veikto smago darbu. Es īpaši vēlētos viņu sveikt saistībā ar faktu, ka viņš ir centies panākt reģistrēto procedūru gaidīšanas laika saīsināšanu, jo, manuprāt, tas ir pareizais solis virzībā uz Eiropas Savienības iestāžu tuvināšanu iedzīvotājiem.

Kā otru jautājumu vēlējos uzsvērt iestāžu sadarbības lielo nozīmi — tāpat kā to darīja mani kolēģi. Manuprāt, mūsu pieredze attiecībā ar Ombudu, jo īpaši pašreizējo ombuda amata pienākumu veicēju, atspoguļo sadarbības mērogu, kas pastāv starp šo Parlamentu, jo īpaši Lūgumrakstu komiteju, un Ombuda biroju.

Turklāt es vēlētos pašreizējo komisāru *Šefčovič* kungu aicināt sekot mūsu piemēram, jo uzskatu, ka iedzīvotāju sūdzību jomā Eiropas Komisija ar Parlamentu nesadarbojas tik aktīvi, kā to dara ombuds. Mēs zinām, ka daudzi iedzīvotāji iesniedz sūdzības tieši Eiropas Komisijai, bet mēs īsti nezinām, cik daudz iedzīvotāju sūdzas Eiropas Komisijai, par ko viņi sūdzas un kāds ir šo sūdzību iznākums.

No otras puses, mēs esam informēti par visām sūdzībām, ko saņem Ombuds un Lūgumrakstu komiteja, jo tās ir publiski pieejamas sūdzības.

Visbeidzot es vēlētos sniegt vēstījumu iedzīvotājiem. Lasot šo ziņojumu, kļūs skaidrs, ka proporcionāli lielāks sūdzību skaits pārsteidzošā kārtā ir saņemts no Maltas un Luksemburgas. Tas ir interesanti, un es nedomāju, ka tas ir vienkārši tāpēc, ka Maltas un Luksemburgas iedzīvotāji diezgan daudz sūdzas, bet gan tāpēc, ka šie iedzīvotāji iestājas par savām tiesībām, un, manuprāt, tas, ka viņi tā dara, ir svarīgi.

Pascale Gruny (PPE). – (FR) Priekšsēdētājas kundze, *Diamandouros* kungs, komisāra kungs, dāmas un kungi! Piešķirsim iedzīvotāju Eiropai seju. Darīt visu iespējamo, lai iedzīvotāji būtu informēti par visiem to rīcībā esošiem tiesību aizsardzības līdzekļiem gadījumos, kad tiek pārkāpti Kopienas tiesību akti, vai Eiropas iestāžu īstenotas sliktas pārvaldības gadījumos, ir visu Eiropas iestāžu atbildība.

Vispirms es vēlētos paust atzinību manas kolēģes *Nedelcheva* kundzes darbam saistībā ar viņas ziņojumu par Eiropas Ombuda darbu 2009. gadā. Lielāka daļa ombuda kritikas ir bijusi vērsta pret Eiropas Komisiju — bieži vien informācijas trūkuma dēļ. Manas kolēģes *Paliadeli* kundzes ziņojums, kuru es arī vēlētos apsveikt, ir spilgts piemērs.

Turklāt es vēlētos pateikties mūsu Eiropas ombudam par darbu, ko viņš ir paveicis kopā ar visu savu komandu, kā arī par viņa pieejamību un viņa teicamo sadarbību ar Lūgumrakstu komiteju. Tas ir ļoti svarīgi. Viņa amats ir nozīmīga pārraudzības un labas pārvaldības principa garantija, un ar šā amata palīdzību mēs panāksim mūsu līdzpilsoņu reālu aizsardzību.

Visbeidzot ir laiks, lai mūsu iedzīvotāji būtu labāk informēti par tiesību aizsardzības līdzekļiem, kas viņiem ir pieejami saistībā ar Eiropas Komisiju, proti, par Eiropas Ombudu un Lūgumrakstu komiteju. Lai to nodrošinātu, mums, protams, ir nepieciešams interneta portāls, bet mums ir vajadzīgs kopīgs portāls, kā mēs jau esam jums lūguši. Tas mūsu iedzīvotājiem sniegtu īstu palīdzību.

Mairead McGuinness (PPE). – Priekšsēdētājas kundze! Es vēlētos pateikties ombudam par viņa veikto darbu. Viņam ir jāveic ļoti konkrēts darbs, proti, pasākumi saistībā ar sliktu pārvaldību, tāpēc ir svarīgi, lai iedzīvotāji saprastu, ko šis jēdziens nozīmē.

Daudzi no jautājumiem, ko pieminēšu, tiešā veidā neietekmē ombudu, bet, manuprāt, tie ir jāņem vērā. Dažas no lielākajām problēmām un sūdzībām, ko saņemam, attiecas uz mūsu pašu dalībvalstīm. Tādā gadījumā, kā sacīja *Busutil* kungs, iedzīvotāji ar sūdzībām vērsas tieši Komisijā, kura saskaņā ar šo izmēģinājuma shēmu vērsas atpakaļ pie dalībvalsts, cenšoties panākt jautājuma atrisināšanu, kad to nav spējuši panākt paši iedzīvotāji. Šis mehānisms nav pārraudzams, un tas ir jāpārbauda. Mums šajā Parlamentā tas ir jāapspiež.

Otrs jautājums, kas rodas, ir saistīts ar īpašuma iegādi un darījumiem starp dažādu dalībvalstu iedzīvotājiem. Mums šajā jomā nav pilnvaru, bet palielinās ar šo jautājumu saistītās bažas, un mums tās kādā veidā ir jārisina.

Visbeidzot Īrijas ombuds ir sagatavojis divus ziņojumus, kurus mūsu pašu valdība ir noraidījusi. Ja kādā dalībvalstī tiek burtiski iznīcināts ombuda darbs, tas rada lielas bažas. Jūs to zināt, ombuda kungs. Esmu gandarīta, ka jūs apstiprināsi mājāt ar galvu. Tas ir jārisina. Nav pieļaujams, ka tas turpinās.

Andrew Henry William Brons (NI). – Priekšsēdētāja kundze! Es pievērsos trešajam jautājumam: Eiropas tiesību aktu piemērošanai. Varētu apgalvot, ka vienīgā lieta, kas ir sliktāka par skaidriem un pārredzamiem Eiropas tiesību aktiem, ir neskaidri un neprecīzi ES tiesību akti.

Komisijas “labāka regulējuma un vienkāršošanas” plāns šķiet tikpat netverams kā svētais grāls. Dažos tiesību aktu priekšlikumos lietotais angļu valodas līmenis sākumā man lika secināt, ka tas ir radies no albāņu valodas dienvidu dialekta. Tomēr diezgan ātri es atklāju, ka lielākā daļa sliktāko piemēru nāk no angļu valodas.

Likumdošanas process neuzlabo slikti sagatavotus tiesību aktus. Grozījumi tiek nosūtīti Parlamenta deputātiem pēdējā brīdī, balsis tiek sadalītas un pēc tam apvienotas. Mēs dodamies uz Parlamentu pārliecībā, ka mums ir pēdējā balsošanas kārtība, un tad konstatējam, ka no rīta tā ir mainīta.

Tie lielo grupu deputāti, kuri ir ar mieru savu partiju līderu interesēs veikt lobiju ielikteņu funkcijas, var neuztraukties. Viņi vienkārši seko savu partiju bukmeikeru žestiem. Tomēr deputātiem, kuriem ir sirdsapziņa, un pie politiskajām grupām nepiederošiem deputātiem tas ir murgs.

Andreas Mölzer (NI). – (DE) Priekšsēdētāja kundze! Kā zināms, Eiropas Savienība gadu desmitiem ir strādājusi, lai samazinātu birokrātiju un palielinātu pārredzamību. Tomēr pašā Eiropas Parlamentā nekas daudz par to neliecina. Gluži pretēji: rodas sajūta, ka ar katru gadu birokrātiskās procedūras paplašinās.

Pirms uzklaušanās saistībā ar pēdējām vēlēšanām vārds “pārredzamība” bija uz ikviena lūpām. Pateicoties sava amata autoritātei un ar to saistītajām tiesībām, Parlamenta deputāti var likt sevī ieklausīties. To pašu nevar sacīt par Eiropas iedzīvotājiem. Tāpēc mums ir Eiropas Ombuds. Ņemot vērā, ka trešdaļa Ombuda izmeklēšanu tika veiktas par lietām saistībā ar nepietiekamu pārredzamību un 56 % visu lietu tika atrisinātas mierizlīguma ceļā, ombuda amata nozīme ir acīmredzama.

Citējot pašu ombudu: iedzīvotājiem ir tiesības zināt, ko dara ES un tās administratīvā pārvalde. Iespējams, es šo domu varētu papildināt, sakot, ka mūsu iedzīvotājiem ir tiesības zināt arī to, kā Eiropas Savienība tērē viņu samaksātos nodokļus un kur tiek nelietderīgi šķērdēti resursi. Ir īstais brīdis sakārtot budžeta kontroli, lai ziņojumi par to lietderības ziņā varētu būt kaut attāli līdzvērtīgi ombuda ziņojumiem.

Maroš Šefčovič, Komisijas priekšsēdētāja vietnieks. – Priekšsēdētāja kundze! Savā ievada komentārā es runāju pārāk ātri, tāpēc centīšos laboties. Es necentīšos iespaidot Parlamenta deputātus ar savas runas tempu, bet ar apņemšanos, ko es šeit ļoti skaidri paužu par to, ka Komisija ir ļoti ieinteresēta ciešā sadarbībā ar ombudu. Es domāju, ka *Diamandouros* kungs to zina.

Viņš zina, cik cieši mēs sadarbojamies, un es domāju, ka panākumu līmenis sliktas pārvaldības problēmu vai citu viņa izmeklēto jautājumu risināšanā ir tik augsts tāpēc, ka mēs ļoti cieši un ļoti pozitīvi sadarbojamies. Protams, dažkārt ir lietas, kas rada papildu

problēmas, kuru risināšanai ir nepieciešama papildu enerģija, un tā tas neapšaubāmi bija gadījumā, uz kuru atsaucās lielākā daļa no jums.

Tā neapšaubāmi bija situācija, kurā Komisija atradās starp saistībām attiecībā uz pārredzamību un tiesiskajām saistībām, kas izriet no Eiropas Savienības Tiesas prakses, no vienas puses, un mūsu saistībām cienīt profesionālo noslēpumu, no otras puses. Ja mēs vēlējamies publiskot informāciju, kas šajā konkrētajā gadījumā bija ļoti adekvāta rīcība, mums bija nepieciešama trešās puses piekrišana, kuras iegūšanai mēs nesekmīgi patērējām vairākus mēnešus. Tikai tad, kad mēs skaidri norādījām, ka publicēsim informāciju jebkurā gadījumā, un informējām uzņēmumu, ka tā rīcībā ir desmit dienas sūdzības iesniegšanai Eiropas Savienības Tiesā, mēs panācām vienošanos.

Kas būtu noticis, ja mēs nebūtu ievērojuši mūsu tiesiskās saistības? Iespējams, Eiropas Savienības Tiesā būtu iesniegta sūdzība un mēs nebūtu panākuši šīs informācijas publiskošanu līdz pat šai dienai. Tāpēc, lūdzu, dažkārt esiet pret mums iecietīgi. Mēs patiešām ļoti nopietni izturamies pret pārredzamības principu, bet mums vienmēr ir jācenšas ievērot ļoti trauslo robežu starp dažādajām saistībām, kuras mums ir jāievēro šajās ļoti sarežģītajās lietās.

Tomēr, kā sacīju jau savā ievada komentārā, es atzīstu, ka šis kavējums bija ilgs un ka mums, iespējams, vajadzēja uzņēmumu pakļaut lielākam spiedienam. Mums vajadzēja saņemt viņu atbildi ātrāk, un es jums varu apgalvot, ka Komisija darīs visu iespējamo, lai nepieļautu šādas situācijas atkārtosanos līdzīgās lietās. Mēs nemeklēsim veidus, kā paildzināt procesu par 15 mēnešiem, kas patiešām bija neciešama situācija. Es šajā ziņā pilnīgi piekrītu *Paliadeli* kundzei.

Attiecībā uz piekļuvi informācijai: vēlreiz paraudzīsimies uz skaitļu proporciju. Mēs saņemam aptuveni 5000 pieprasījumu gadā, un mums ir 80 darbinieku, kas ar tiem strādā. Daži no dokumentiem, kuri mums ir jānodod publiskai piekļuvei, ir *tik* bieži. Daudzus no šiem pieprasījumiem iesniedz iedzīvotāji, bet varu jums pateikt, ka ir daudz jautājumu, ko saņemam no ļoti izcilām juristu firmām, kuru pārstāvji cenšas iegūt papildu informāciju par ļoti jutīgām, ar konkurenci saistītām lietām. Mums saistībā ar šo procesu ir jābūt ļoti uzmanīgiem. Manuprāt, šajā ziņā mēs darām ļoti labu darbu, jo no 5000 lietām tikai 15–20 nonāk uz ombuda galda. 85 % gadījumu šie informācijas piekļuves pieprasījumi tiek apmierināti pēc pirmā pieprasījuma, tādējādi jūs varat aprēķināt, cik tūkstoši lietu katru gadu kļūst pieejami. Mēs pret šīm saistībām izturamies ļoti nopietni un tādā veidā arī turpināsim savu darbu.

Attiecībā uz ES tiesību transponēšanu un piemērošanu: šajā jautājumā es jums varu apgalvot, ka mēs cenšamies īstenot ļoti ciešu sadarbību ar Eiropas Parlamentu. Mēs pilnīgi apzināties, ka adekvāta, ātra transponēšana un pareiza piemērošana ir tas, kas nodrošina Eiropas Savienības vienotību. Tas ir absolūti nepieciešami labam kopīgā tirgus darbam. Tāpēc mēs cenšamies būt pilnīgi pārliecināti, ka attiecībā uz Eiropas Savienības tiesību aktu piemērošanu un transponēšanu esam ļoti precīzi un ļoti stingri. Ja ar jūsu atļauju drīkstu citēt, mēs jau pamatnolīgumā vienojāties:

“Lai nodrošinātu labāku pārraudzību pār Eiropas Savienības tiesību transponēšanu un piemērošanu, Komisija un Parlaments cenšas iekļaut obligātās atbilstības tabulas un saistošu termiņu transponēšanai, kam direktīvās parasti nevajadzētu pārsniegt divu gadu laikposmu.

Papildus konkrētiem ziņojumiem un gada pārskatam par Savienības tiesību aktu piemērošanu Komisija dara pieejamu Parlamentam kopsavilkuma informāciju par visām

pārkāpuma procedūrām, pamatojoties uz oficiālu paziņojuma vēstuli, tostarp, ja to pieprasa Parlaments, par konkrētiem gadījumiem un ievērojot noteikumus par konfidencialitāti, jo īpaši tos, kurus atzinusi Eiropas Savienības Tiesa, par jautājumiem, uz kuriem attiecas pārkāpuma procedūra.”

Tādējādi ir vēl viens veids, kā mēs varam sazināties ar Eiropas Parlamentu un nodrošināt tā labāku informētību. Ja es drīkstu Eiropas Parlamentam lūgt palīdzību šajā konkrētajā jomā, es vēlētos, lai jūs būtu mazliet uzstājīgāki attiecībā uz atbilstības tabulām saistībā ar direktīvām. Tāds vienmēr ir Komisijas ierosinājums. Mēs nespējam vienmēr panākt tam atbalstu noslēguma procedūrās, kad likumdevējs noslēdz pārrunas par Komisijas priekšlikumu, bet tas ir iespējams Parlamentā un Padomē. Atbilstības tabulas būtiski atvieglo Komisijas iespējas uzraudzīt Eiropas Savienības tiesību aktu pareizu piemērošanu, atrast kļūdas un meklēt labojumus.

Atbildot uz *Hefner* kunga jautājumu par *EU Pilot* projektu un to, kāpēc tas tā ir nosaukts: tad, kad mēs sākam darbu pie šā jaunā projekta par papildu iespēju nodrošināšanu dalībvalstīm pašām labot savas kļūdas ātrāk, tā bija apstiprināta procedūra, ko sāka dažas dalībvalstis. Tagad lielākā daļa valstu to piemēro. Mēs joprojām atrodamies sākotnējā posmā. Līdz šim gūtie rezultāti ir ļoti pozitīvi. Protams, kad mēs sasniegsim posmu, kad labākai un ātrākai Eiropas Savienības tiesību aktu piemērošanai šo instrumentu izmantos visas dalībvalstis, esmu pārliecināts, ka mēs tam meklēsim citu nosaukumu, jo tas vairs nebūs *Pilot* projekts.

Priekšsēdētājas kundze, nobeigumā es vēlētos pateikties Eiropas Parlamenta deputātiem un, protams, mūsu ombudam par ļoti apmierinošo sadarbību un ļoti labajām debatēm, kā arī daudzām jaunajām idejām, kuras es šorīt dzirdēju debašu laikā. Es tikai mums visiem vēlētos atgādināt, ka, pateicoties Lisabonas līgumam, iedzīvotājiem ir tiesības uz labu pārvaldību. Galvenais nosacījums, lai to nodrošinātu — lai nodrošinātu vienādus nosacījumus Eiropas Savienībā — protams, ir ES tiesību aktu ievērošana. Esmu pārliecināts, ka kopā ar Eiropas Parlamentu un ombudu mēs to panāksim.

Ņemot vērā, ka šorīt mūsu sēdi vada *Durant* kundze, es vēlētos akcentēt vēl vienu elementu. Tas ir fakts, ka mēs spējam pabeigt vienošanos par kopīgu ES pārredzamības reģistru, kas nodrošinās papildu uzmanību un pārredzamību attiecībā uz lobēšanas pasākumiem un interešu pārstāvju darbību Briselē. Manuprāt, tas arī ir ļoti vērtīgs ieguldījums uzlabotas pārredzamības un labākas ES likumdošanas procesa kvalitātes labā.

Nikiforos Diamandouros, *ombuds*. – Priekšsēdētājas kundze! Vispirms es vēlētos sirsnīgi pateikties visiem Parlamenta deputātiem, kuri veltīja laiku, lai sniegtu komentārus par manu ziņojumu. Es vēlos viņiem pateikties par laipno ombuda darba atbalstu. No atbalsta, ko es no jums saņemu, es gūstu lielu apmierinājumu un arī iedvesmu, un es vēlos jums arī atklāti pateikt, ka šāds atbalsts arī palielina manu izpratni par atbildību, kas gulstas uz maniem pleciem, lai turpinātu darbu iedzīvotāju tiesību aizsardzības labā.

Es jums vēlos par to ļoti pateikties, proti, par jūsu paustajiem apsvērumiem ne tikai saistībā ar gada pārskatu, bet arī, protams, saistībā ar īpašo ziņojumu, un es arī vēlos pateikties abām referentēm, kuras veltīja laiku, lai sagatavotu teicamos ziņojumus par manu gada pārskatu un manu īpašo ziņojumu.

(FR) Ļaujiet man arī pateikties *Nedelcheva* kundzei par viņas komentāriem. *Nedelcheva* kundze, es jums īpaši vēlos sacīt, ka esmu ņēmis vērā jūsu komentārus, kuri mani ir mudinājuši

censties iesaistīties dialogā ar maniem kolēģiem dalībvalstīs par Kopienas tiesību aktu pareizu piemērošanu.

Es jums varu apgalvot, ka nākamgad, nākamās valstu ombudu tikšanās laikā Kopenhāgenā, es spēšu likt uzsvāru tieši uz šo jautājumu. Tāpēc es jums sniedzu savas garantijas un pateicos jums arī par komentāriem saistībā ar interaktīvā ceļveža nozīmi, ko jau pieminēja arī jūsu kolēģi no citām partijām.

Priekšsēdētājas kundze, ar jūsu atļauju es tagad pievērsīšos atsevišķām priekšsēdētāja vietnieka Šefčovič kunga piezīmēm. Ļaujiet man sākt ar vispārīga rakstura piezīmi. Es vēlos, lai šim Parlamentam būtu skaidrs, ka Šefčovič kungs ir darījis visu, kas no viņa ir atkarīgs, lai censtos ļoti cieši sadarboties ar ombudu, un es viņam esmu ļoti pateicīgs par līdz šim paveikto darbu.

Es arī vēlētos šim Parlamentam nepārprotami norādīt, ka Šefčovič kungs, uzņemoties veikt sava amata pienākumus, patiesībā — tie ir mani vārdi — mainīja sava priekšteča nostāju un publiski atzina, ka attiecībā uz *Porsche* situāciju Komisijas reakcija ir bijusi neapmierinoša un apbēdinoša. Tāpēc es vēlētos nošķirt komisāra personu un Komisijas institucionālo reakciju uz šo jautājumu, kuras rezultātā — pirmo reizi 15 gadu laikā — es jutos spiests šajā iestādē iesniegt ziņojumu par Komisijas rīcību. Man ir jāveic šis nošķirums attiecībā uz situācijas risināšanu un vēlreiz jāpauž pateicība Šefčovič kungam par centieniem virzīties uz priekšu un būt konstruktīvam šajā jomā.

Turklāt ar jūsu atļauju es pieminēšu vēl dažus aspektus. Komisāra kungs, es uzskatu, ka 2002. gada paziņojums par iedzīvotājiem ir ļoti svarīgs Savienības labas administratīvās pārvaldes īstenošanai. Tāpēc, ja Komisija apsver labojumu veikšanu šajā paziņojumā, es ļoti ceru, ka tā veiks pasākumus, lai pirms faktiskas grozījumu veikšanas dokumentā, kas ir ļoti svarīgs instruments iedzīvotājiem, apspriestos ar ombudu un Lūgumrakstu komiteju.

Mūsu vidū valda vienprātība — un esmu priecīgs, ka arī jūs to pieminējat, ka tiesas ir augstākā un vienīgā varas iestāde, kas var pieņemt lēmumus par tiesību aktu autoritatīvu interpretāciju. Esmu ļoti gandarīts, ka to atzīst arī Komisija. Komisāra kungs, attiecībā uz ieteikumu projektiem ļaujiet man veikt nelielu precizējumu.

Ieteikuma projektu veido ombuda konstatēts sliktas pārvaldības gadījums. Tas neliedz attiecīgajai iestādei atbildēt uz šo konkrēto ieteikuma projektu un labot jautājumu, un es to ņemšu vērā lietas slēgšanai. Tāpēc preses relīze brīdī, kad tiek konstatēts sliktas pārvaldības gadījums, nekādā ziņā nav paredzēta, lai apsteigtu iestādi vai liegtu tai iespēju atbildēt, un es vēlos, lai jūs šajā jautājumā saņemtu manas personīgās garantijas.

Visbeidzot atkal precizējums attiecībā uz īpašo ziņojumu. Ziņojums tika iesniegts pārmērīga kavējuma dēļ. Tā kā es manīju jūsu pausto nožēlu, norādīšu, ka tas netika iesniegts tūlīt pēc tam, kad Komisija nodeva izskatīšanai dokumentus. Šis divas lietas nebija saistītas. Ziņojuma iemesls bija ilgais atbildes sagatavošanai patērētais laiks, un es būtu bijis ļoti apmierināts, saņemot atbildi. No otras puses, jūs par šo jautājumu pieņēmt nostāju.

Visbeidzot es ceru, ka sekos centieni risināt kavējumu jautājumu. Komisāra kungs, attiecībā uz kavējumiem es gaidu, ka Komisija spēs ievērot ar tiem saistītos noteikumus, ko tā pati ir pieņēmusi un cenšas ievērot. Es saistībā ar šāda veida situācijas risināšanu ievērošu termiņus, kas attiecas uz mani. Domāju, ka tas sniegs labākus rezultātus.

Es pieminēšu vēl divus aspektus. Es vēlos pateikties *Vlasák* kungam (es ceru, ka pareizi izrunāju uzvārdu, jo es nezīnu čehu valodu) par viņa izteiktajām piezīmēm, jo tās man

sniedz iespēju pateikt, ka es ar nepacietību gaidu, kad varēšu izmantot Eiropas Ombudmetra sniegtās iespējas, lai uzzināt vairāk par iedzīvotāju viedokli par Ombudu un sūdzību jautājumu risināšanu. Es vēlos viņam par to pateikties.

Es darīšu visu iespējamo, lai noskaidrotu, kā nodrošināt, lai tūmekļa vietne kļūtu lietotājam draudzīga. Ļaujiet man jums apliecināt, ka mēs to pārbaudām daudzos izmēģinājuma posmos un ar lielu skaitu mērķa grupu un visas šīs grupas atzīst to par lietotājam ļoti draudzīgu vietni. Līdz šim to ir izmantojuši vairāk nekā 46 000 cilvēku, un viņi uzreiz tika novirzīti uz pareizo iestādi. Atbildot uz jautājumu, es vēlos apgalvot, ka mēs to darām, lai spētu cīnīties ar sliktu pārvaldību, un ka interaktīvais ceļvedis ir bijis ļoti noderīgs, lai iestādēs samazinātu sliktas pārvaldības gadījumu skaitu.

Vēl divas lietas. *Geringer de Oedenberg* kundze, iespējams, nav viegli aptvert, ka lielākā daļa sūdzību neatkarīgi no tā, vai tās iesniegtas Eiropas Ombudam vai Ombudam dalībvalstī, patiešām attiecas uz ES tiesību aktiem. Tāpēc mums ir Ombudu tīkls, ko es vadu, lai jau pašā sākumā spētu nosūtīt sūdzības uz pareizo iestādi, lai tādējādi novērstu problēmu rašanos. Pievēršot uzmanību tikai jautājumiem, kas ietilpst ombuda pilnvarās, tiek ignorēts fakts, ka tīkls nodrošina to, ka daudzas sūdzības saistībā ar ES tiesību aktiem nonāk pie pareizās valsts Ombuda un tiek risinātas tur.

Komentārs par *Migalski* kunga jautājumu. Es jums varu apgalvot, ka Padome apstiprināja Ombuda budžetu bez jebkādiem grozījumiem. Mēs noteikti ņemam vērā ierobežojumus, bet mūs arī iedrošina fakts, ka budžetu ir apstiprinājusi arī svarīgākā budžeta iestāde, ne tikai Parlaments.

Attiecībā uz *Szegedi* kunga jautājumu mēs noteikti piekrītam, ka dalībvalstu tiesas pietiekami labi nepārzina ES tiesību aktus, un visos savos dalībvalstu apmeklējumos, ko esmu veicis vairākas reizes, es iekļāju īpašu punktu attiecībā uz tiesu apmeklējumiem, lai palīdzētu tām doties šajā konkrētajā virzienā.

Visbeidzot — un ar to es beigšu savu runu — *Sógor* kungs arī aicināja nodrošināt, lai ombuds varētu saņemt ar ES tiesību aktiem saistītās sūdzības, kas tiek iesniegtas valsts līmenī. Diemžēl šis jautājums neietilpst manās pilnvarās. Ja es uzņemtos šo uzdevumu, es pārkāptu savas pilnvaras un iejauktos savu dalībvalstīs strādājošo kolēģu tiesiskajos pienākumos un pilnvarās. Es cenšos šajā jautājumā ar viņiem sadarboties, bet man nav pilnvaru saņemt sūdzības, kas attiecas uz ES tiesību aktu piemērošanu dalībvalstīs.

(FR) Priekšsēdētājas kundze, es ceru, ka esmu atbildējis uz visiem komentāriem, un es vēlreiz vēlētos pateikties visiem deputātiem par viņu atbalstu, kā arī apsveikt jūs, priekšsēdētājas kundze, kā to jau izdarīja komisāra kungs, par svarīgo iniciatīvu, kuras mērķis ir apstiprināt Parlamenta un Komisijas kopēju reģistru. Es esmu pārliecināts, ka tas būs ļoti svarīgs solis uz priekšu.

Mariya Nedelcheva, *referente.* – (FR) Priekšsēdētājas kundze, *Diamandouros* kungs, *Šefčovič* kungs, dāmas un kungi! Paldies par jūsu runām, kuras, esmu pārliecināta, no vienas puses, skaidri apliecināja Eiropas Ombuda darba nozīmīgumu un, no otras puses, interesi, ko mūsu iestāde Eiropas Parlamentā velta šim darbam. Es izmantošu šo iespēju, lai pateiktos mani kolēģiem no Lūgumrakstu komitejas, kuri ar savu darbu rada taustāmāku saikni starp Eiropas iedzīvotājiem un Eiropas Savienības iestādēm.

Diamandouros kungs, 2009. gadā aizritēja Eiropas ombuda amata 15. gadadiena. Tas arī bija gads, kad stājās spēkā Lisabonas līgums. Eiropas Parlamentam ievēlot jūs amatā, jūsu darbam ir piešķirta papildu leģitimitāte. Es saku “papildu”, jo jūsu darba leģitimitāte sakņojas

tajos Eiropas iedzīvotājos, kuri ir varējuši pie jums vērsties un, pateicoties jūsu intervencēm, spējuši rast risinājumu.

No otras puses, vēl fascinējošāks ar Eiropas Ombuda darbu saistīts aspekts ir fakts, ka nekad nekas nav uzskatāms par pašsaprotamu. Sūdzību skaita samazināšanās, risinājuma rašanai patērētā laika samazināšana, mierizlīguma ceļā atrisināti sūdzību jautājumi — gūtie panākumi vienmēr ir proporcionāli vajadzībām. Aiz šiem faktiem, manuprāt, ir divas svarīgākās problēmas, kuras mums nevajadzētu aizmirst: lielākas pārredzamības sasniegšana iestāžu darbā un labāka dialoga nodrošināšana starp iedzīvotājiem un iestādēm gan Eiropas, gan valsts līmenī.

Diamandouros kungs, es vēlētos jums pateikties, un nobeigumā sacīšu, ka jūsu ikdienas darba rezultātā mūsu rīcībā ir konkrēts apliecinājums tam, ka ir iespējams ne tikai risināt šīs problēmas, bet, kas ir svarīgākais, sniegt iedzīvotājiem atbilstošas un apmierinošas atbildes. Tas noteikti nav vienkāršs uzdevums, bet, ņemot vērā ziņojumu par 2009. gadu un apņemšanos, ko jūs tikko pavadāt saistībā ar Kopenhāgenas tikšanos, esmu pārliecināta, ka mēs esam uz pareizā ceļa.

Chrysoula Paliadeli, *referente*. – (EL) Priekšsēdētājas kundze, *Diamandouros* kungs, komisāra kungs! Šo konkrēto *Diamandouros* kunga ziņojumu, ar kuru man bija tas gods iepazīstināt Eiropas Parlamentu, es uzskatu par formālu ziņojumu, kurš neskar lietas būtību. Tas man šķiet ļoti svarīgi.

Es uzskatu, ka 15 mēnešus ilga atbildes un galīgā lēmuma novilcināšana, sākotnējam termiņam sekojušie pagarinājumi un, kas ir vēl svarīgāk, manuprāt, savāda Komisijas lēmums nenodot atklātībā šim konkrētajam automašīnu ražotājam sagatavoto vēstuli, norādot, ka tā publiskos atsevišķas tās vēstules, ir ļoti svarīgi jautājumi. Lēmums nenodot atklātībā vēstuli ir ļoti nopietns jautājums.

Ja pēc tik ilga laika — un tā, komisāra kungs, nav jūsu vaina, jo jūs tikai nesen pārņēmat šo konkrēto jomu — Komisija būtu pieņēmusi lēmumu 18. februārī nodot *Diamandouros* kungam vēstuli, ko tā bija sagatavojusi šim konkrētajam automašīnu ražotājam, domājams, īpašais ziņojums nebūtu sagatavots. *Diamandouros* kungs nolēma piekrist Komisijas pieprasītajiem turpmākajiem pagarinājumiem.

Tomēr es uzskatu, ka, pateicoties šim kavējumam, pateicoties Komisijas nespējai informēt *Diamandouros* kungu, mēs varējām saņemt ziņojumu, kurā ir atspoguļots gan jautājumu saturs, gan forma. Es gatavojos apspriest tikai saturu. Tomēr Komisijai ir nopietni jāņem vērā fakts — un esmu gandarīta, ka jūs to minējāt pirms manis —, ka jebkuras grūtības, ko jūs radāt Eiropas Ombuda darbā, kaitē Eiropas Savienības vienotībai, negatīvi ietekmē tās iedzīvotāju uzticību un kaitē tās darba publiskajam tēlam.

Mēs vēlamies, lai jūsu iepriekš sacītais būtu apstiprināts saistību veidā, jo mēs visi kopā esam atbildīgi. Es īpaši pateicos *Diamandouros* kungam, jo, pateicoties viņa ziņojumam, viņš mums Eiropas Parlamentā sniedza iespēju aptvert mūsu rīcībā esošās pilnvaras pievērsties jautājumiem, ko mēs uzskatām par ļoti nozīmīgiem Eiropas kohēzijas kontekstā.

Eva Lichtenberger, *referente*. – (DE) Priekšsēdētājas kundze, lūdzu, ļaujiet man pirms kopsavilkuma sniegšanas izteikt īpašu pateicību ombudam. Es uzskatu, ka viņa darbs ir ļoti svarīgs, un es apzinos, cik tas ir nozīmīgs mūsu iedzīvotājiem, jo viņa birojs ir kļuvis par nozīmīgu kontaktpunktu iedzīvotājiem.

Es vēlētos atgriezties pie tā, ko sacīja Šefčovič kungs, jo īpaši saistībā ar *EU Pilot* projektu, ko asi kritizēja vairāki Parlamenta deputāti, jo, kā jūs pats skaidri norādījāt, tas sniedz "vairāk iespēju dalībvalstīm, bet nevis iedzīvotājiem".

Manuprāt, mums ir jānoskaidro, vai tas tā tiešām ir, jo mums ir nepieciešama lielāka pārredzamība. Nepietiek ar sūdzības iesniedzējam nosūtītu vēstuli, kurā ir norādīts, ka esam saņēmuši viņa iesniegto sūdzību. Mums šajā jomā ir nepieciešama lielāka skaidrība un atbilstība mūsu iedzīvotāju vajadzībām, pretējā gadījumā ilgtermiņā mēs saskarsimies ar uzticības problēmu.

Turklāt mums, protams, ir vajadzīgi kādi efektīvi soda mēri gadījumiem, kad sastopamies ar reāliem pārkāpumiem. Sekas, ar ko saskaras dalībvalstis, kuras nav piemērojušas tiesību aktus un kuras patiesībā ar to pat lepojas savos plašsaziņas līdzekļos, nevar būt vienkārši tikai vēl viena vēstule. Eiropas Savienības iedzīvotāju interesēs mums ir jāveic papildu pasākumi.

Es uzskatu, ka ir ļoti svarīgi, lai tiktu pārskatīts 2002. gada paziņojums, jo īpaši saistībā ar sūdzību iesniedzēju tiesībām. Šajā ziņā es arī vēlētos, lai tiktu ievērotas Parlamenta tiesības. Mums ir nepieciešams saņemto sūdzību reģistrs, lai mēs saņemtu kādu atgriezenisko saiti mūsu likumdošanas darbam. Man nav jāzina, kurš kuram sūdzējās un par ko.

Sūdzības temats un sūdzības iesniegšanas sekas sniegtu nozīmīgu atgriezenisko saiti visam likumdošanas darbam. Mums tas ir nepieciešams. Arī tāpēc es jūs aicinu to ņemt vērā. Mums ir nepieciešams precīzs reģistrs, kas mums sniedz ieskatu par galvenajiem sūdzību cēloņiem un par to, kas tiek pieprasīts. Es drīzumā vēlētos redzēt šo priekšlikumu. Es būtu gandarīta ar jums sadarboties šajā jautājumā. Mēs ar prieku jums palīdzēsim savstarpējās salīdzināšanas tabulu jomā. Arī es domāju, ka tas ir svarīgi. Šajā jomā nozīmīgs ir savstarpējās kooperēšanās princips, un es ļoti vēlos to uzturēt.

Priekšsēdētāja. – Kopīgās debātes tiek slēgtas.

Balsojums notiks šodien, ceturtdien, 2010. gada 25. novembrī, plkst. 12.00.

Rakstiskas deklarācijas (Reglamenta 149. pants)

Cristian Silviu Buşoi (ALDE), rakstiski. – (RO) Eiropas tiesību aktu piemērošana ir svarīga, lai ES iedzīvotāji varētu pilnīgi izmantot iekšējā tirgus sniegtās priekšrocības, jo pat efektīvākie tiesību akti kļūst lieki, ja tie netiek piemēroti. Attiecībā uz tiesību aktiem iekšējā tirgus jomā ir iespējams veikt lielus uzlabojumus, jo īpaši saistībā ar Pakalpojumu direktīvu vai direktīvu par profesionālo kvalifikāciju atzīšanu. Kā zināms, šie tiesību akti ir tehniski, un tas apgrūtina piemērošanas procesa norisi. Tāpēc sadarbība starp ES iestādēm un dalībvalstu valdībām ir ļoti svarīga. Pakalpojumiem izmantotā iekšējā tirgus informācijas sistēma ir izrādījusies īpaši noderīga. Es uzskatu, ka mēs būtu ieguvēji, ja paplašinātu tās darbību arī attiecībā uz citām nozarēm. Tomēr es uzsveru nepieciešamību dalībvalstīm uztvert transponēšanu nopietni un maksimāli izvairīties no kavējumiem, kuru rezultātā netiek nodrošināti optimāli iekšējā tirgus darbības parametri. Visbeidzot es uzsveru nepieciešamību, lai iedzīvotāji spētu ātri un ar minimālām izmaksām atrisināt problēmas saistībā ar Eiropas Savienības tiesību aktu piemērošanu. Lai to panāktu, ir jāpapildina SOLVIT resursi un jāveic aktīva šā instrumenta popularizēšana neformālai problēmu atrisināšanai. Visbeidzot — alternatīvu konfliktu atrisināšanas metožu izstrāde ir jānosaka par prioritāti.

Ágnes Hankiss (PPE), rakstiski. – (HU) Piezīmju veidā uz Eiropas ombuda gada pārskata malām ļaujiet man kā Parlamenta ziņojuma par dokumentu publisku pieejamību autori paust dažus vārdus par institucionālo pārredzamību. Es biju gandarīta, ka, izskatot ombuda reģistrētās iedzīvotāju sūdzības, ziņojuma autore *Nedelcheva* kundze īpašu uzmanību veltīja saiknei starp pārredzamību un labu pārvaldību. Saskaņā ar Lisabonas līguma noteikumiem tiesības uz labu pārvaldību ir kļuvušas juridiski saistošas, un papildus šīm tiesībām ir svarīgi nodrošināt personīgo tiesību pilnīgu ievērošanu.

Nesen notikušā diskusijā ar *Diamandouros* kungu mēs apspriedām trauslo līdzsvaru starp institucionālo pārredzamību un datu aizsardzību. Mēs arī īpaši pievērsāmies Eiropas Savienības Tiesas jūnijā pieņemtajam lēmumam *Bavarian Lager* lietā, kas ļāva debatēm par pārredzamību izkļūt no to strupceļa. Tas ir ļoti svarīgi, jo sniedz vadlīnijas gadījumiem, kuros faktiskas vai šķietamas vispārējās intereses konfliktē ar tiesībām uz personas datu aizsardzību. Es biju ļoti gandarīta, ka arī *Diamandouros* kungs uzsvēra pamatprincipu, kas nosaka, ka personīgos datus drīkst atklāt vienīgi ar attiecīgo personu atļauju.

Tāpēc es domāju, ka ir svarīgi uzsvērt, ka es pilnīgi atbalstu darbu, kura mērķis ir Eiropas Savienības iestāžu darba veikšana pārredzamākā veidā un pamata izveide atbilstošiem pārvaldības instrumentiem. Saskaņā ar gada pārskatu tieši šā mērķa īstenošana ir Eiropas ombuda darba centrā.

Alexander Mirsky (S&D), rakstiski. – (LV) Es pilnīgi atbalstu Eiropas ombuda darbu. Viņa neatlaidīgums un principialitāte deva konkrētus rezultātus, jo viņš dara savu darbu godīgi un konsekventi. Latvijā izveidojās pilnīgi pretēja situācija. Formāli Latvijas Saeima par ombudu ievēlēja Romānu Apsīti. Taču reāli kopš 2007. gada 1. janvāra, kad Apsīša kungs stājās ombuda amatā, viņš tā arī nav sācis strādāt pēc būtības. Viņš diemžēl tā arī nav ievērojis, ka Latvijas teritorijā dzīvo ap 3 300 000 iedzīvotāju, kuriem ir atņemtas pilsoņu pamatbrīvības. Izskatās, ka Latvijas valdība un Saeima izvēlējās ērtu, klusu un beziniciatīvu ombudu — R. Apsīti, kurš faktiski aizver acis uz nopietniem pārkāpumiem Latvijas likumdošanā. Atgādināšu, ka, saskaņā ar ieņemamo amatu, Apsīša kungam ir jāpilda sekojoši darba pienākumi: 1. Veicināt vienlīdzīgas attieksmes principa ievērošanu un diskriminācijas novēršanu. Latvijā tā pastāv izglītības jomā. 2. Veicināt objektīvu juridisko un citu jautājumu izskatīšanu saprātīgos termiņos. Latvija jau ir zaudējusi ap 10 tiesas prāvās Eiropas Tiesā par šo tēmu. 3. Nodrošināt trūkumu novēršanu jautājumos par cilvēktiesību pārkāpumiem. Ap 3 300 000 iedzīvotāju Latvijā, no kuriem daudzi visu mūžu ir dzīvojuši Latvijā, ir atņemtas pilsoņu pamattiesības. Vārds “ombuds” šodien Latvijā izsauc smaidu, ja situācija nemainīsies, tas var tikt pielīdzināts vārdam “klauns”.

5. Konkurences noteikumi horizontālajā sadarbībā (debates)

Priekšsēdētāja. – Nākamais darba kārtības punkts ir debātes par *Bowles* kundzes Ekonomikas un monetāro lietu komitejas vārdā Komisijai uzdoto jautājumu, uz kuru jāatbild mutiski, par konkurences noteikumu pārskatīšanu attiecībā uz horizontālo sadarbību (O-0131/2010 – B7-0565/2010).

José Manuel García-Margallo y Marfil, aizstājot autoru. – (ES) Priekšsēdētājas kundze, komisāra kungs! Šā gada 31. decembrī zaudēs spēku divas grupu atbrīvojumu regulas: viena no tām attiecas uz specializācijas līgumiem un otra — uz pētniecību un attīstību. Komisija ir sagatavojusi divus likumdošanas priekšlikumus, proti, divus regulu priekšlikumus, kas ir nodoti šā Parlamenta izskatīšanai, lai aizstātu regulas, kuru darbības laiks tuvojas noslēgumam.

Kopš sākotnējo regulu pieņemšanas ir notikušas lielas pārmaiņas. Tiesību aktos ir veikti būtiski grozījumi, jo īpaši saistībā ar 2003. gada modernizācijas paketi, šajā jomā ir pieņemti nozīmīgi tiesu lēmumi, un Komisija ir daudz mācījusies no prakses, kas arī ir nozīmīgs aspekts.

Komisija sāka divas apspriešanās kārtas ar iesaistītajām pusēm, kas ir laba likumdošanas un sabiedrības atbalsta gūšanas prakse. Šobrīd lielais jautājums ir šāds: kā Komisija izmantos atbildes, ko tā saņems no iesaistītajām pusēm apspriešanās laikā? Vai Komisija tās ņems vērā, vai arī šie viedokļi vienkārši tiks izmesti atkritumos? Tas, ko šajā saistībā vēlas uzzināt Parlaments un Ekonomikas un monetāro lietu komiteja, būtībā ir sešas lietas. Kādus ieinteresēto pušu ierosinātos priekšlikumus un konkrētas idejas Komisija gatavojas ņemt vērā attiecībā uz šo regulu izstrādi un formulējumu un to praktisku sagatavošanu?

Otrkārt, kāds ir Komisijas viedoklis par horizontālo vienošanos gadījumiem, uz kuriem neattiecas atbrīvojumu regulas par specializācijām vai pētniecību un attīstību? Ko šajā apspriešanās kārtā pauda ieinteresētās puses? Kādas priekšrocības no rūpniecības, reālās ekonomikas un konkurences aizsardzības viedokļa sniegtu ierosinājums jaunajās regulās ņemt vērā horizontālās vienošanās, kas nav ietvertas divās grupu atbrīvojumu regulās, kuras mēs pašlaik izskatām? Vai Komisija gatavojas izstrādāt jaunas regulas, lai tās ietvertu? Jā vai nē? Jautājums ir salīdzinoši skaidrs.

Trešā problēma, ko izvērsti apsprieda Ekonomikas un monetāro lietu komitejā, ir jautājums, kas ir pazīstams kā "patentu slazds", kas, kā komisāra kungam ir zināms, notiek tad, kad viens no ieinteresēto pušu uzņēmumiem, kas piedalās standartu noteikšanā, neizpauž informāciju par tam piederošajiem patentiem vai patentiem, kurus tas nākotnē gatavojas reģistrēt. Uzņēmumiem, kuri par to nezina un uzņemas saistības strādāt saskaņā ar noteiktajiem parametriem, tas rada nopietnu kaitējumu un neērtības.

Šajā gadījumā jautājums ir salīdzinoši konkrēts, jo šis ir konkurences izkropļojumu un iekšējā tirgus darbības šķēršļu gadījums, kas mūsu iestādē ir nāves grēks. Vai jauno regulu projektu ietvaros Komisija gatavojas risināt "patentu slazda" problēmu vai arī tā uzskata, ka patentu tiesību ļaunprātīgas izmantošanas novēršanai būtu nepieciešami papildu tiesību akti atbilstoši konkrētajai nozarei? Vai Komisija ir apņēmusies nodrošināt visaptverošu, saskanīgu tiesisko regulējumu bez iekšējām pretrunām starp konkurences noteikumiem un konkrētajai nozarei atbilstošajiem tiesību aktiem intelektuālā īpašuma tiesību jomā?

Ceturtais un piektais jautājums ir saistīts ar ekonomikas pārvaldību vai, ja vēlaties, konkurences pārvaldību. Mēs esam sapratuši, ka mums ir jācenšas nodrošināt tuvināšanos ar citām konkurences iestādēm, un šajā ziņā ir svarīgi zināt, kādā mērā Komisija, sagatavojot šīs regulas, ir izmantojusi tiesu, kā arī dalībvalstu un starptautisko iestāžu lēmumus.

Pēdējais jautājums ir saistīts ar tematu, kas manis pārstāvētajai komitejai ir īpaši jutīgs, un esmu pārliecināts, ka Schwab kungam par to būs kas sakāms. Tas attiecas uz pārtikas produktu tirdzniecības ķēdi. Šķiet acīmredzami, ka starp ražotājiem, lauksaimniekiem, no vienas puses, un lielajām ķēdēm, no otras puses, pastāv nosacījumu nevienlīdzība. Vai Komisija gatavojas rīkoties, lai nodrošinātu vienlīdzīgu, taisnīgu attieksmi pret šā līguma vājāko pusi? Komisāra kungs, šie ir jautājumi, uz kuriem es no jums vēlētos saņemt pēc iespējas pilnīgāku, skaidrāku un precīzāku atbildi.

Maroš Šefčovič, *Komisijas priekšsēdētāja vietnieks.* – Priekšsēdētājas kundze! Es ļoti vēlētos pateikties godātajam deputātam par viņa jautājumu, jo tā patiesām ir ļoti nozīmīga Eiropas Savienības atbildības joma.

Konkurējoši uzņēmumi, piemēram, pētniecības un attīstības, ražošanas, iegādes, produktu standartizācijas un informācijas apmaiņas jomā bieži sadarbojas. Kā jums ir zināms, tas var sniegt labumu patērētājiem un nodrošināt zemākas cenas, plašāku izvēli un labākus produktus. Šīs horizontālās vienošanās (mēs tās saucam par horizontālām, jo uzņēmumi, kuri veic sadarbību, piegādes ķēdē darbojas vienā līmenī) var uzņēmumiem sniegt iespēju reaģēt uz pieaugošo konkurences spiedienu un globalizācijas regulēto, mainīgo tirgu.

Tomēr pastāv arī risks, ka šāda veida vienošanās var radīt nopietnas konkurences problēmas, piemēram, gadījumos, kad puses vienojas par cenu noteikšanu, tirgu sadali vai produkcijas apjoma ierobežošanu. Komisija aizvadītos divus gadus ir veltījusi horizontālo vienošanos konkurences vadlīniju pārskatīšanai, veicot padziļinātu novērtējumu un plašas konsultācijas. Jaunie noteikumi, kuri jāpieņem līdz šā gada beigām, būs daudz sīkāk izstrādāti, lietotājam draudzīgāki un skaidrāki, sniedzot labākus norādījumus par to, kāda sadarbība ir atļauta.

Komisijai kā vienmēr bija jācenšas nodrošināt uzmanīgu līdzsvaru starp dažādu ieinteresēto pušu vajadzībām. Jauno konkurences noteikumu divi galvenie elementi attiecas uz standartu noteikšanu un informācijas apmaiņu. Reaģējot uz sabiedrisko apspriešanu, komentārus par standartizāciju sniedza aptuveni divas trešdaļas ieinteresēto pušu.

Eiropas ekonomikā kopumā, jo īpaši informācijas un komunikāciju tehnoloģiju nozarei, ir ļoti svarīga labi funkcionējoša standartu noteikšanas sistēma. Horizontālajās pamatnostādņēs ir atbalstīta tāda standartu izstrādes sistēma, kas ir pārredzama un, licencējot intelektuālā īpašuma tiesības, nodrošina prognozējamās izmaksas. Tas nosaka nepieciešamību rast līdzsvaru starp dažkārt pretrunīgajām atšķirīgus uzņēmējdarbības modeļus īstenojošo uzņēmumu interesēm, kuri ir iesaistīti standartu izstrādes procesā. Vienā spektra galā ir izteikts inovāciju veicējs un otrā galā — izteikts ražotājs, un katram no viņiem ir atšķirīgas prioritātes un vajadzības.

Jaunie noteikumi nodrošinās gan pietiekamus stimulus jaunām inovācijām, gan tradicionālo standartizāciju sniegto ieguvumu nodošanu patērētājiem. Lai nodrošinātu, ka standartizācijas nolīgumi nav jāizvērtē saskaņā ar konkurences nolīgumiem, un lai tie ietilptu tā sauktajā drošības zonā, proti, garantējot, ka tie tiek uzskatīti par atbilstošiem konkurences noteikumiem, ir jāievēro trīs vispārēji nosacījumi.

Pirmais nosacījums: organizācijām, kas nosaka standartus, ir jāievēro līdzsvarota intelektuālā īpašuma tiesību politika, kurā ir paredzēta godprātīga atbilstošo intelektuālā īpašuma tiesību atklāšana un saistības, lai nodrošinātu to licencēšanu saskaņā ar taisnīgiem, samērīgiem un nediskriminējošiem noteikumiem. Otrs nosacījums: standartizācijas procesam ir jābūt atklātam un pārredzamam, lai varētu piedalīties visi atbilstošie dalībnieki. Trešais nosacījums: standartizācijas procesam ir jābūt pārredzamam arī tādā veidā, lai nodrošinātu, ka ieinteresētās puses var iepazīties ar gaidāmo, esošo un pabeigto darbu.

Jūs pieminējāt arī "patentu slazdus". Atsevišķos gadījumos gūtā pieredze gan Eiropas Savienībā, gan ASV apliecināja, ka "patentu slazds" var būt reāla problēma, liedzot rūpniecības pārstāvjiem veikt apzinātu izvēli attiecībā uz standarta ietvaros izraudzīto tehnoloģiju iespējamām izmaksām. Komisijas pieeja ir sniegt stimulus organizācijām, kas izstrādā standartus, lai tām būtu skaidri noteikumi par patentu atklāšanu. Lai gan tas pilnīgi nenovērš risku, tas to samazina.

Savukārt sabiedriskā apspriešana saistībā ar pētniecības un attīstības nolīgumiem, kuros ir iesaistīts ierobežots pušu skaits — nereti tikai divas, apliecināja ieinteresēto pušu viedokli, ka faktiski nepastāv reālu patentu slazdu problēma, jo pusēm ir nodrošināti stimuli tirgū

ieviest inovācijas un visas iespējamās problēmas starp pusēm laikus iespējams atrisināt līgumiskā ceļā.

Pievēršoties jautājumam par informācijas apmaiņu, tā var būt konkurenci veicinoša, ja tā uzņēmumiem sniedz iespēju apkopot vispārēju informāciju par tirgu, kas tiem ļauj labāk apkalpot patērētājus. Tomēr ir arī situācijas, kurā tirgus informācijas apmaiņa var tikt izmantota ļaunprātīgi, piemēram, gadījumos, kad uzņēmumi izmanto jutīgo informāciju, lai regulētu uzvedību. Reaģējot uz uzstājīgu ieinteresēto pušu pieprasījumu, norādēs ir iekļauta jauna nodaļa, kurā ir noteikti vispārīgi principi informācijas apmaiņas konkurences novērtējumam.

Pēdējais Parlamenta uzdotais jautājums bija saistīts ar pirkšanas kooperatīviem. Komisija ir bijusi pilnīgi pārliecināta, ka kopīgas pirkšanas grupas nelielu mazumtirgotāju vidū var veicināt konkurenci, jo īpaši iepretim lielajiem piegādātājiem. Horizontālās pamatnostādnes kopš 2000. gada nodrošināja šāda sadarbības veida pozitīvu novērtējumu līdz konkrētām tirgus daļas robežām. Pēc pārskatīšanas procesa noslēgšanas Komisija ierosina, ka tiktāl, kamēr iegādes nolīgumu dalībnieku tirgus daļa ir 20 % vai mazāk, ir uzskatāms, ka šie iegādes nolīgumi ir saskaņā ar konkurences noteikumiem. Tomēr Komisija arī zina, ka starptautiskas pirkšanas apvienības starp lielajiem mazumtirgotājiem var negatīvi ietekmēt konkurenci, un izskata šos jautājumus Komisijas darba ietvaros saistībā ar labāku pārtikas apgādes darbību.

Arturs Krišjānis Kariņš, *PPE grupas vārdā*. – (LV) Cienījamā priekšsēdētāja, komisāre! Nevienam no mums nepatīk pārmaksāt par lietām, kuru patieso vērtību mēs pat neapzināmies. Tāpat mums nepatīk, ka mēs pārmaksājam negodīgu vienošanos starp uzņēmumiem dēļ. Eiropas Savienības konkurences politika līdz šim ir centusies cīnīties ar negodīgiem uzņēmumiem. Horizontālās uzņēmumu sadarbības regulējums ir viens no veidiem, kā Komisija, manuprāt, veiksmīgi risina konkurences problēmu uzņēmumu sadarbībā tādos jautājumos kā pētniecība un attīstība, ražošanas jaudu pilnvērtīga izmantošana, kopīgu preču izplatīšana un standartizācija. Ir apsveicams, ka jaunajā regulējumā par uzņēmumu sadarbību ir ņemts vērā jautājums par standartizāciju. Tas ļaus uzņēmumiem un nozarēm izdarīt skaidru izvēli attiecībā uz patentiem, kādus tās vēlas izmantot. Jebkurš standarts sastāv no patentiem, kurus ir reģistrējuši izgudrotāji un uzņēmumi. Lai ieviestu standartu, nepieciešams zināt, kāds tieši tehnoloģiskais risinājums tiek piedāvāts un kādu atlīdzību patenta turētājs vēlas saņemt par sava patenta izmantošanu. Tāpēc ir atbalstāms, ka standarta izvēles procesā visas ieinteresētās puses skaidri apzinās viena vai otra izgudrojuma plusus un mīnus un cenu, kādu tie maksās par patenta izmantošanu. Mēs ikdienā vēlamies izdarīt informētu izvēli, un ir tikai saprotams, ka tādu vēlas izdarīt arī uzņēmumi, kuri iegulda ievērojamus līdzekļus jaunu tehnoloģiju attīstībā un ražošanā ar augstu pievienoto vērtību. Šis jaunais regulējums par horizontālo sadarbību starp uzņēmumiem, manuprāt, vismaz daļēji palīdzēs uzņēmumiem nepārmaksāt par patenti izmantošanu. Paldies par uzmanību!

Antolín Sánchez Presedo, *S&D grupas vārdā*. – (ES) Priekšsēdētājas kundze, dāmas un kungi! Konkurence nav pretmets sadarbībai. Pastāv sadarbības nolīgumi, kas ir noslēgti starp vienā tirgus līmenī konkurējošiem uzņēmumiem, vienlaikus nodrošinot konkurenci un esot saskaņā ar Eiropas Savienības tiesību aktu pamatprincipiem.

Juridiskās drošības dēļ, ņemot vērā jautājuma sarežģītību un nodrošināmo līdzsvaru, uzņēmumu rīcībā ir jābūt instrumentiem, lai noteiktu, kādas horizontālās vienošanās pārkāpj nolīgumā noteiktos aizliegumus un ierobežo konkurenci.

Šis ir svarīgs laiks, jo norādes horizontālo vienošanos jomā ir desmit gadus vecas un grupu atbrīvojumu regulu darbības termiņš par specializācijas līgumiem un pētniecības un attīstības nolīgumiem beidzas šā gada beigās. Tāpēc Savienībai ir nekavējoties jāatjaunina šie instrumenti, un tā nevar atļauties nepilnību tiesību aktos, kas rada šaubas, neskaidrības un paralīzi mūsu uzņēmumu darbībā.

Tas būtu neciešams mūsu ekonomikas ierobežojums un ārkārtīgi bezatbildīga situācija krīzes kontekstā, kas nosaka nepieciešamību pēc iniciatīvām, lai palīdzētu atsākt un veicināt uzņēmējdarbību. Turklāt, ņemot vērā, ka pārskatīšanas termiņš ir pagarināts līdz 2022. gada 31. decembrim, tām ir jānodrošina Eiropas rūpniecība ar instrumentiem to ievērojamo pārmaiņu risināšanai, kas nākamo gadu laikā notiks starptautiskajā ekonomikā.

Pirms dažiem mēnešiem Spānijas prezidentūras ietvaros Eiropas Savienība pieņēma stratēģiju "Eiropa 2020", kas nozīmē stingru saistību uzņemšanos attiecībā uz integrējošu, uz zināšanām un inovācijām pamatotu sabiedrību. Jaunajam tiesiskajam regulējumam ir jāveicina inteligēntas, ar pilnīgu pieslēgumu nodrošinātas ekonomikas attīstība, kas spēj savienot uzņēmējdarbības tīklus un izmanto uzņēmumu sinerģiju sniegtās priekšrocības, izmantojot līgumus, kas veicina standartizāciju, specializāciju, pētniecību un attīstību, lai sniegtu labumu Eiropas patērētājiem, kā arī tādus līgumus, kas veicina kopīgu ražošanu, iegādi, tirdzniecību un atbalsta kooperatīvus un uzņēmējdarbības grupas, jo īpaši mazo un vidējo uzņēmumu vidū.

Mēs atbalstām Komisiju šā iniciatīvu kopuma izmantošanā, lai palielinātu efektivitāti, veicinātu zinātnisko un tehnoloģisko attīstību, sniegtu labumu galalietotājiem un — īsumā — uzlabotu mūsu uzņēmumu vispārējo konkurētspēju un ilgtspējīgu attīstību.

Sylvie Goulard, ALDE grupas vārdā. — (FR) Priekšsēdētājas kundze! Par dzīvajam diskusijām, kuras mūsu vidū ir noritējušas Ekonomikas un monetāro lietu komitejā, kā arī par nepieciešamību ātri pieņemt ziņojumu, kā tikko norādīja *Sánchez Presedo* kungs, lai precizētu mūsu uzņēmumu darbības mērogu, jau daudz ir pateikts, jo īpaši no manu kolēģu *García-Margallo y Marfil* kunga un *Sánchez Presedo* kunga puses. Es aprobežošos ar divu komentāru sniegšanu, kas savā ziņā ir vispārīgāki un politiskāki.

Pirmkārt, visās mūsu dalībvalstīs krīze ir likusi cilvēkiem sašaurināt savu darbību un radījusi nacionālistisku un protekcionistisku noskaņojumu, tāpēc mēs Parlamentā esam īpaši uzmanīgi attiecībā uz iekšējā tirgus un tā viengabalainības ievērošanu. Šajā jomā pastāv problēma — es redzu, ka daži kolēģi no attiecīgās komitejas māj ar galvu. Tas ir ļoti svarīgi, un mēs zinām, ka komisārs *Barnier* kungs jau risina šo jautājumu, atbalstot *Monti* kunga ziņojumu. Mēs Eiropas Liberāļu un demokrātu apvienības grupā esam pārliecināti par sāncensību, kas veicina inovācijas.

Tomēr mums ir arī jāsaprot, ka Eiropas uzņēmumi darbojas globālas konkurences vidē un ka maziem un vidējiem uzņēmumiem un — svarīgākais — pētniecības un attīstības labā ir īpaši būtiski attīstīt sadarbību, un mums ir jānodrošina, lai konkurence nepārvērstos savstarpējā iznīcināšanā, kas sniegtu labumu uzņēmumiem citās pasaules daļās, kuri turklāt ne vienmēr ievēro godīgas konkurences principus attiecībā uz saviem konkurentiem. Tāpēc ir ļoti svarīgi, lai mēs rastu iespējas novērst patenta tiesību ļaunprātīgu izmantošanu, vienlaikus nodrošinot konkurenci un, protams, ievērojot īpašuma tiesības, kā jau tika pieminēts. Tāpat, kā tas nereti notiek, minētais ietver ļoti trauslu līdzsvaru.

Visbeidzot, lai noslēgtu runu, es ļoti vēlētos uzsvērt, ka piekrītu *García-Margallo y Marfil* kunga teiktajam par konkurenci pārtikas produktos jomā. Mēs

Eiropā esam ļoti īpatnējā situācijā, pievēršot ļoti lielu uzmanību konkurencei atsevišķās nozarēs, vienlaikus daudz mazāk kontrolējot konkurenci citās jomās. Ir skaidrs, ka līdzsvara trūkums starp ražotāju un pircēju skaitu rada konkurences problēmas. Komisāra kungs, tāpēc esmu gandarīta, ka jūs atbalstījāt *García-Margallo y Marfil* kunga teikto.

Andreas Schwab (PPE). – (DE) Priekšsēdētājas kundze, komisāra kungs! Ļaujiet man atkārtot manu kolēģu sacīto un vispirms paust atzinību par faktu, ka Eiropas Komisija noteikumu pārskatīšanā par horizontālo konkurenci laikus iesaista uzņēmējdarbības pārstāvjus, dalībvalstis un Eiropas Parlamentu. Galu galā grupu atbrīvojumu regulas šā gada beigās zaudēs savu spēku. Manuprāt, 2010. gada maija projektā ir iekļauti vairāki svarīgi grozījumi, jo īpaši standartu un informācijas apmaiņas jomā, kā jau tika apspriests. Tās abas nodrošinās lielāku juridisko drošību un skaidrākus noteikumus uzņēmumiem, kas ir ļoti svarīgi atbilstības nodrošināšanai. Mēs jau dzirdējām, ka atbilstība Eiropas iekšējā tirgū ir princips, kas ir jāievēro visiem uzņēmumiem.

Mūsu ekonomikas svarīgākie elementi ir konkurence un inovācijas, tāpēc ir svarīgi pielāgot 2009. gada noteikumus mūsu pašreizējai situācijai un ieviest efektīvus mehānismus, lai veicinātu atbilstību un uzņēmumu un valsts iestāžu konkurences tiesību akta īstenošanu. Tāpēc Komitejā Parlamenta jautājums guva tik lielu atbalstu, ko es ļoti apsveicu. Es vēlētos uzdot jautājumu par to, ko jūs tikko sacījāt. Tas ir fakts, ka lielu, starptautisku ķēdes veikalus iepirkuma nolīgumus ir iespējams klasificēt kā horizontālās sadarbības nolīgumus. Aizvadītā gada paziņojumā par pārtikas apgādes ķēdes darbību Eiropā jūs pavadāt ļoti kritisku nostāju attiecībā uz pieprasījuma spēku, bet tagad, šķiet, jūs uz to raugāties ļoti pozitīvi. Jūs tikko sacījāt, ka atbalstāt sadarbību starp nelielajiem mazumtirgotājiem, ja iepirkuma nolīgumi nepārsniedz 20 % tirgus daļas robežu. Mans jautājums jums ir šāds: kāpēc jūs viedoklis par šiem horizontālajiem iepirkuma nolīgumiem ir mainījies? Kas izraisīja šo viedokļa maiņu?

George Sabin Cutaj (S&D). – (RO) Priekšsēdētājas kundze! Vispirms es arī vēlētos paust atbalstu Eiropas Komisijas priekšlikumiem par konkurences noteikumu pārskatīšanu horizontālās sadarbības jomā. To mērķis ir precizēt noteikumus atbrīvojumu iegūšanai, ierobežojumu atkārtotai labošanai un informācijas sniegšanai par intelektuālā īpašuma tiesībām.

Ekonomikas un finanšu krīze ir akcentējusi nepieciešamību ciešāk sadarboties šajās jomās un izstrādāt vienotu globālās ekonomikas regulējumu.

Mums arī ir jāizvērtē iespēja veikt biežāku un visaptverošāka līmeņa informācijas apmaiņu, kā arī globālas pārvaldības izveides iespēju šajā jomā.

Konkurentu sadarbības nolīgumu vienkāršošana veicina inovācijas un palīdz palielināt Eiropas uzņēmumu konkurētspēju.

Tādējādi, manuprāt, ir jāveic analīze par iespējām vienlaikus ieviest grupu atbrīvojumu regulas citiem horizontālo nolīgumu veidiem.

Paul Rübīg (PPE). – (DE) Priekšsēdētājas kundze! Es uzskatu, ka mēs varam organizēt konkurenci, ieviešot vienotus noteikumus, tāpēc es vēlos zināt, kādi atzinumi jums ir pieejami telekomunikāciju nozarē, jo īpaši frekvenču licenču jomā, lai mēs varētu regulēt izsoles vai tā sauktos skaistuma konkursus telekomunikāciju procesos. Galu galā, ceturtās paaudzes tīklu jaunās tehnoloģijas sniegs jaunu iespēju pasauli.

Ceļojot uz citu Eiropas valsti, jūs konstatēsiet, ka daudzas no cenām, kas parādās jūsu tālruna displejā, ir vienādas. Vai jums ir nodoms turpināt veicināt konkurenci viesabonēšanas jomā? Kā, jūsprāt, viesabonēšanai iespējams piemērot pienācīgu iekšējā tirgus konkurenci? Kā jūs varat nodrošināt to, lai, šķērsojot ģeogrāfiskās robežas, cenas nepalielinātos tūkstoškārtīgi?

Maroš Šefčovič, *Komisijas priekšsēdētāja vietnieks.* – Priekšsēdētājas kundze! Esmu ļoti pateicīgs godātajiem deputātiem par šīm debatēm, jo tās mums palīdz sagatavot augstākos šim ļoti nozīmīgajām pārmaiņām tiesiskajā regulējumā, kura ietvaros turpmāk darbosies mūsu uzņēmumi. Es ļoti piekrītu visiem tiem, kuri ir aicinājuši nodrošināt godīgu konkurenci, jo tikai tā var nodrošināt godīgu darbību un, protams, reālas, nevis fiksētas cenas. Eiropas iedzīvotājiem ir ļoti svarīgi tas, kā radīt veicinošu vidi, lai mēs varētu panākt pozitīvus rezultātus, bet tirgū novērst fiksētu cenu iespēju.

Es jums varu apgalvot, ka mēs izskatām visus iespējamus veidus, kā rast risinājumu, kura ietvaros patentu cenas nebūtu pārāk augstas. Jūs no debatēm par šo jautājumu ļoti labi zināt, cik tas ir grūti. Es jums varu sacīt, ka mūs Komisiju ļoti sarūgtina kavējums, proti, fakts, ka mēs neesam spējuši rast piemērotu risinājumu patentu jautājumam tik ilgu laiku, jo šis risinājums noteikti radītu apstākļus lielam solim uz priekšu attiecībā uz to, kā labāk aizsargāt intelektuālā īpašuma tiesības un nodrošināt lielāku Eiropas konkurētspēju saistībā ar patentu aizsardzību starptautiskajā līmenī.

Izstrādājot mūsu ierosinājumu, mēs koncentrējamies uz diviem svarīgiem jautājumiem, proti, juridisko skaidrību un jaunu tiesisko regulējumu. Mēs esam piedalījušies visai plašās šim jautājumam veltītās publiskās apspriešanās. Mēs saņēmām 190 iesniegumus, un to iesniedzēju vidū bija ieinteresētās puses no rūpniecības nozarēm, juristu uzņēmumiem, akadēmiskajām iestādēm un valdībām, tādējādi mēs uzskatām, ka attiecībā uz gala rezultātu mēs spēsim panākt atbilstošu līdzsvaru.

Esmu ļoti pateicīgs par stratēģijas “ES 2020” nozīmes uzsvēršanu, jo tieši tas ir iemesls, kāpēc mums ir jāuzlabo un jāmaina regulējums, kura ietvaros darbojas uzņēmumi, noskaidrojot, kā radīt pozitīvus, veicinošus apstākļus, lai pētniecības un attīstības nozares uzņēmumi, kā arī inovāciju jomā iesaistītie uzņēmumi spētu attīstīties, kā arī to, kā tas varētu sniegt papildu pievienoto vērtību Eiropas valstu ekonomikai un kā radīt apstākļus, lai šie uzņēmumi paliktu Eiropā un nemeklētu iespējas ražot savus produktus citur.

Es jums varu apgalvot, ka tas ir viens no elementiem, kuriem attiecībā uz Vienotā tirgus aktu Komisija, jo īpaši mani kolēģi, komisārs *Almunia* kungs un komisārs *Barnier* kungs, pievērš lielu uzmanību. Līdz ar vienoto tirgu mums tagad ir nebijušas iespējas atklāt jaunu potenciālu, jaunus ceļus un radīt apstākļus, kas būs svarīgi tiešām ievērojamai attīstībai, jo īpaši pētniecības un attīstības nozarē.

Pievēršoties konkrētiem jautājumiem, ko uzdeva *Schwab* kungs, norādot uz zināmām atšķirībām Komisijas pieejā saistībā ar šo konkrēto jautājumu par maziem ķēdes piegādātājiem pretstatā lieliem ķēdes uzņēmumiem: pēc ļoti nopietna pārskatīšanas procesa un mūsu ļoti plašajām konsultācijām ar ieinteresētajām pusēm un ar dalībvalstīm mēs nonācām pie secinājuma, ka pieeja, ko mēs šobrīd aizstāvam, vairāk atbilst pašreizējai situācijai, aktuālajiem datiem, ko esam saņēmuši, tāpēc mēs turpinām to atbalstīt.

Priekšsēdētāja. – Esmu saņēmusi vienu rezolūcijas priekšlikumu ⁽¹⁾, kas Ekonomikas un monetāro jautājumu komitejas vārdā iesniegts saskaņā ar Reglamenta 115. panta 5. punktu.

Debātes tiek slēgtas.

Balsošana notiks šodien, ceturtdien, 2010. gada 25. novembrī, plkst. 12.00.

(Sēdi pārtrauca plkst. 11.30 un atsāka plkst. 12.00)

SĒDI VADA: G. PITTELLA

Priekšsēdētāja vietnieks

6. Cīņa Eiropas Savienībā pret taisnās zarnas vēzi (rakstiska deklarācija)

Priekšsēdētājs. – *Pavel Poc, Frieda Brepoels, Cristian Silviu Buşoi, Jo Leinen un Alojz Peterle* iesniegto rakstisko deklarāciju Nr. 0068/2010 par cīņu pret taisnās zarnas vēzi Eiropas Savienībā ir parakstījis Parlamenta deputātu vairākums.

Tāpēc saskaņā ar Reglamenta 123. pantu tas tiks pārsūtīts šā ziņojuma adresātiem un, norādot tā parakstītāju vārdus, publicēts kopā ar citiem šīs sesijas vajadzībām pieņemtajiem tekstiem.

Pavel Poc (S&D). – Priekšsēdētāja kungs! Es zinu, ka visi vēlas balsot, tomēr es tikai vēlētos visu līdzparakstītāju, proti, *Brepoels* kundzes, *Buşoi* kundzes, *Leinen* kunga, *Peterle* kunga, un savā vārdā pateikties visiem tiem no jums, kuri atbalstīja mūsu rakstisko deklarāciju par cīņu pret taisnās zarnas vēzi.

Mēs esam panākuši vairākuma atbalstu mēnesi pirms termiņa. Tas apliecina šā jautājuma nozīmīgumu, un mēs varam jums apsūtīt, ka tas nav tikai vienreizējs pasākums, bet gan daļa no lielākas kustības, kuras mērķis ir Eiropas Savienība un dalībvalstis. Kolēģi, paldies jums par atbalstu!

7. Ašrafas noņemšana (rakstiska deklarācija)

Priekšsēdētājs. – *Alejo Vidal-Quadras, Stephen Hughes, Kristiina Ojula, Søren Bo Søndergaard un Struan Stevenson* iesniegto rakstisko deklarāciju Nr. 0075/2010 par Ašrafas noņemšanu ir parakstījis vairākums Parlamenta deputātu.

Tāpēc saskaņā ar Reglamenta 123. pantu tas tiks pārsūtīts šā ziņojuma adresātiem un, norādot tā parakstītāju vārdus, publicēts kopā ar citiem šīs sesijas vajadzībām pieņemtajiem tekstiem.

Struan Stevenson (ECR). – Priekšsēdētāja kungs! Arī es vēlētos pateikties visiem deputātiem, kuri parakstīja rakstisko deklarāciju Nr. 75 par Ašrafas noņemšanu. Tas Irākas varas iestādēm sniedz ļoti spēcīgu signālu pārtraukt nehumāno blokādi, ko pēdējo mēnešu laikā viņi ir piemērojuši pret 3400 nevainīgiem cilvēkiem Ašrafas noņemšanā. Esmu tiešām pateicīgs, ka vairāk nekā puse šā Parlamenta deputātu ir parakstījuši šo deklarāciju. Parakstu vākšana tika sākta tikai pirms mēneša, un šie ir ļoti strauji panākumi. Tiešām liels paldies jums!

(Aplausi)

⁽¹⁾ Sk. protokolu

8. Balsošanas laiks

Priekšsēdētājs. – Nākamais darba kārtības punkts ir balsošana.

(Rezultātus un pārējo informāciju par balsošanu sk. protokolā)

8.1. 2011. gada budžets (B7-0683/2010) (balsošana)

8.2. Cilvēktiesības un sociālie un vides standarti starptautiskās tirdzniecības nolīgumos (A7-0312/2010, Tokia Saifi) (balsošana)

8.3. Pārskats par Eiropas Ombuda darbību 2009. gadā (A7-0275/2010, Mariya Nedelcheva) (balsošana)

8.4. Eiropas ombuda īpašais ziņojums Eiropas Parlamentam, pamatojoties uz ombuda ieteikuma projektu Eiropas Komisijai attiecībā uz sūdzību 676/2008/RT (saskaņā ar 205. panta 2. punkta pirmo daļu) (A7-0293/2010, Chrysoula Paliadeli) (balsošana)

8.5. Divdesmit sestais gada pārskats par Eiropas Savienības tiesību aktu piemērošanas pārraudzību (2008. gads) (A7-0291/2010, Eva Lichtenberger) (balsošana)

8.6. Sabiedriskā apraide digitalizācijas laikmetā: duālās sistēmas nākotne (A7-0286/2010, Ivo Belet) (balsošana)

– Pirms balsošanas:

Ivo Belet, *referents.* – Es tikai īsumā vēlētos pieminēt, ka, manuprāt, Parlaments šodien nosūta ļoti svarīgu signālu: faktu, ka mēs vēlamies atbalstīt mūsu duālo plašsaziņas līdzekļu sistēmu ar pietiekami lielu telpu komerciālajām raidorganizācijām un valsts raidorganizācijām.

Turklāt tie, kuri pirms gada uzskatīja, ka šis Parlaments nespēj vienoties par tekstu attiecībā uz garantijām plašsaziņas līdzekļu plurālismam, ir maldījušies. Es īpaši vēlos pateikties savai kolēģei Petra Kammerevert un galvenais — Doris Pack, jo viņa ir šīs iniciatīvas ierosinātāja.

8.7. Desmitā gadadiena ANO Drošības padomes Rezolūcijai Nr. 1325 par sievietēm, mieru un drošību (B7-0624/2010) (balsošana)

8.8. Stāvoklis biškopības nozarē (balsošana)

8.9. Ceļā uz jaunu Eiropas enerģētikas stratēģiju 2011.-2020. gadam (A7-0313/2010, Lena Kolarska-Bobińska) (balsošana)

– Pirms balsojuma par 1. grozījumu:

Hannes Swoboda (S&D). – Priekšsēdētāja kungs! Šonedēļ, pirmdien, mēs balsojam par Rapkay kunga ziņojumu, panākot kompromisu ogļraktu vju jautājumā. Gribot negribot šis Parlaments ir pieņēmis lēmumu. Ja mums tagad būtu jābalso par kaut ko citu, tas neizpelnītos pozitīvu attieksmi, jo īpaši no Komisijas. Tāpēc es ierosinu, lai PPE grupas 1. grozījumā mēs iekļautu vārdu “konkurēt nespējīgs”, lai nodrošinātu tā saskaņību ar

Rapky kunga ziņojumu. Lai kāds arī būtu jūsu individuālais viedoklis, šā Parlamenta nostājamai šonedēļ ir jābūt vismaz saskaņīgai.

Konrad Szymański (ECR). – (PL) Priekšsēdētāja kungs! Es vēlētos Parlamentu informēt, ka referents *Kolarska-Bobińska* kundzes iesniegtais grozījums nodrošina mūsu teksta un mūsu teksta būtības atbilstību vakardienas balsojumam par *Rapky* kunga ziņojumu. Nākamā mutiskā grozījuma daļa tikai vājina rezolūcijas izteiksmi un toni attiecībā uz ogļu kā primārā energoresursa izmantojumu Eiropas Savienības enerģētikas kopainā. Manuprāt, nav nekādas vajadzības iznīcināt mūsu Rūpniecības, pētniecības un enerģētikas komitejā panākto vienprātību, pieņemot mutisko grozījumu. Tāpēc es jūs aicinu balsot pret mutiskā grozījuma pieņemšanu.

(Mutiskais grozījums tika noraidīts)

8.10. Gatavošanās klimata pārmaiņām veltītajai konferencei Kankunā (2010. gada 29. novembris–10. decembris) (B7-0616/2010) (balsošana)

8.11. Stāvoklis Rietumsahārā (B7-0675/2010) (balsošana)

8.12. Ukraina (B7-0650/2010) (balsošana)

– Pirms balsojuma par 8. pantu:

Michael Gahler (PPE). – (DE) Priekšsēdētāja kungs! Kopš rezolūcijas sagatavošanas ir mainījies viens fakts. Ukraina tajā laikā nebija oficiāli izvirzīta par EDSO priekšsēdētāju 2013. gadam. Tagad tas ir oficiāli, tāpēc es ierosinu šādu grozījumu. Es to nolasīšu angļu valodā:

“Aicina Ukrainas valdību tiesību aktus par plašsaziņas līdzekļu brīvību saskaņot ar EDSO standartiem.” Šī daļa paliek nemainīta. Nākamajai daļai ir jābūt šādai: “stingra rīcība šajā jomā palīdzētu stiprināt Ukrainas kā EDSO priekšsēdētājvalsts uzticamību 2013. gadā.”

(Mutiskais grozījums tika pieņemts)

8.13. Starptautiskās tirdzniecības politika klimata pārmaiņu diktēto prasību kontekstā (A7-0310/2010, Yannick Jadot) (balsošana)

– Pirms balsošanas par 22. pantu:

Yannick Jadot, referents. – (FR) Priekšsēdētāja kungs! Mēs ierosinām labot 22. panta beigās, aizvietojojt “novērst” ar “informēt”, lai pēdējā frāze būtu šāda:

“turklāt atgādina par Eiropas Parlamenta prasību Komisijai un dalībvalstīm informēt Eiropas Parlamentu par aizdevumiem, kas piešķirti eksporta kredītaģentūrām un Eiropas Investīciju bankai projektiem, kuri negatīvi ietekmē klimatu.”

(Mutiskais priekšlikums tika pieņemts)

8.14. Uzņēmumu sociālā atbildība starptautiskos tirdzniecības nolīgumos (A7-0317/2010, Harlem Désir) (balsošana)

– Pirms balsojuma par 32. pantu:

Harlem Désir, *referents*. – (FR) Priekšsēdētāja kungs! Ar ēnu referentu piekrišanu mēs ierosinām veikt grozījumu 32. panta sākumā. Pirmie vārdi pantā būtu — es to nolasīšanu angļiski, jo mēs to kopā sagatavojām angļu valodā:

“Aicina šajos forumos izpētīt iespēju izstrādāt starptautisku konvenciju...”.

(FR) Un pārējais pants paliek nemainīts.

(Mutiskais grozījums tika pieņemts)

8.15. Konkurences noteikumi horizontālajā sadarbībā (balsošana)

Priekšsēdētājs. – Ar to balsošana tiek noslēgta.

9. Balsojumu skaidrojumi

Mutiski balsojumu skaidrojumi

Rezolūcijas priekšlikums (B7-0683/2010)

Laima Liucija Andriekienė (PPE). – (LT) Priekšsēdētāja kungs! Balsoju par šo rezolūciju par pašreizējām sarunām attiecībā uz 2011. gada budžetu. Pagājušās nedēļas Parlamenta un Padomes Samierināšanas komitejas sanāksmes neveiksme ir radījusi ievērojamas bažas visā Eiropas Savienībā. Diemžēl daži vēl neuzskata, ka ir jāievēro Lisabonas līgums. Ja līdz gada beigām nespēsīm vienoties par budžetu un citiem ar to saistītiem jautājumiem, sekas būs ļoti nopietnas. Būs ļoti grūti izveidot Eiropas Ārējās darbības dienestu un trīs jaunās iestādes Eiropas Savienības finanšu iestāžu pārraudzībai, ja trūkst naudas līdzekļu. Naudas līdzekļu trūkums nozīmē arī to, ka kohēzijas politika, kas Eiropas Savienībā ir viena no vissvarīgākajām, netiks atbilstoši ieviesta, nemaz nerunājot par to, kas notiks ar stratēģiju “Eiropa 2020” un programmu “Galileo”. Tādēļ uzskatu, ka Eiropas Parlamenta konstruktīvā un elastīgā nostāja vēlreiz parāda, ka finanšu krīzes apstākļos Eiropas Parlaments tik tiešām rīkojas atbildīgi.

Peter Jahr (PPE). – (DE) Priekšsēdētāja kungs! Par sarunām attiecībā uz 2011. gada budžetu vēlos teikt, ka pirmkārt, tiesības izstrādāt budžetu ir vienas no jebkura demokrātiska parlamenta galvenajām tiesībām. Otrkārt, jebkuram sevi cenošam parlamentam ir jāizmanto šīs tiesības. Treškārt, vēlos aicināt Eiropas Padomi respektēt un pieņemt šīs pašsaprotamās Eiropas Parlamenta tiesības. Ceturtkārt, jāatrod veids, kā nodrošināt, lai Eiropas Parlamenta balss tiktu sadzirdēta jautājumos, kas saistīti ar budžeta lēmumu pieņemšanu.

Hannu Takkula (ALDE). – (FI) Priekšsēdētāja kungs! Balsoju par šo budžetu, un, protams, ir skaidrs — ja mums Parlamentā ir budžeta lēmējvaras tiesības, mums tās ir jāizmanto.

Tomēr pašlaik mums jādomā, kā varam rīkoties atbildīgi. Iespējams, ka daudzējādā ziņā budžeta saturā nav atspoguļoti tie ideāli, kas mums Eiropas Savienībā visiem ir kopīgi. Vēlos, lai mēs varētu sīki pārskatīt daudzus jautājumus tādā veidā, kas palīdzētu atklāt nevajadzīgus izdevumus, kuri vairs nav būtiski, un kas mūs iedrošinātu izmantot šo budžetu, lai izskatītu šos nevajadzīgos izdevumus vēlreiz. Protams, ir arī svarīgi nodrošināt, ka Eiropas Savienība varētu izmantot pašas resursus, kas ļautu tai izpildīt funkcijas, par kurām mēs esam kopīgi vienojušies un kuras tika noteiktas Lisabonas līgumā.

Norādot uz dažiem jautājumiem, kuros mums ir jāpieņem jauns viedoklis, domāju, ka ir nevajadzīgi izdevumi, piemēram, atbalsts tabakas audzētājiem un tamlīdzīgi, ko šodien vairs neuzskatu par atbilstošiem Eiropas Savienības funkcijām. Mums jādzīvo šeit un tagad, veidojot tādu budžetu, kas var kalpot kā reāls stimuls Eiropas ekonomikai.

Ziņojums: Tokia Saīfi (A7-0312/2010)

Antonello Antinoro (PPE). – (IT) Priekšsēdētāja kungs, dāmas un kungi! Balsoju par Saīfi kundzes ziņojumu, jo tas ir sasniedzis izvirzīto mērķi — norādīt, kādā veidā starptautiskās tirdzniecības nolīgumos ir jāveicina cilvēktiesību un sociālo un vides standartu ievērošana.

Tas ļaus lielākajām starptautiskajām organizācijām ciešāk sadarboties, lai atrastu vietu sociālajiem jautājumiem daudzpusējos nolīgumos. Būtu noderīgi, ja Pasaules Tirdzniecības organizācija tiktu reorganizēta, radot vietu šāda veida sadarbībai, lai gan dažu valstu ostrakisms apgrūtinā šādu reformu īstenošanu praksē.

Cilvēktiesību norma jau faktiski ir iekļauta jaunākos starptautiskos nolīgumos, un tā kļūs par standarta normu turpmākajos tirdzniecības nolīgumos. Tādēļ ir jānodrošina gan 27 konvenciju efektīva īstenošana, lai dalībvalstis varētu izmantot vispārējās preferenču sistēmas (VPS) priekšrocības, gan to papildu pasākumu efektīva īstenošana, kuri ir izstrādāti, lai uzlabotu īstenošanas spēju.

Visbeidzot, kad VPS būs reformēta, tajā galvenā uzmanība jāpievērš nabadzīgāko valstu interesēm.

Laima Liucija Andriekienė (PPE). – Priekšsēdētāja kungs! Balsoju par rezolūciju. Kā šā gada pārskata par cilvēktiesībām pasaulē Parlamenta referente varu tikai atkārtoti uzsvērt cilvēktiesību normu un standartu nozīmi starptautiskās tirdzniecības līgumos.

Tirdzniecībai var būt svarīga nozīme, nodrošinot ne tikai civilās un politiskās, bet arī ekonomiskās un sociālās tiesības. Tikai iedomājieties, kāda nozīme var būt tirdzniecības palīdzībai daudzu nabadzīgu valstu attīstības nodrošināšanā visā pasaulē. Mums jāņem vērā, ka cilvēktiesību normas ir iekļautas visos ES noslēgtos divpusējās tirdzniecības nolīgumos, kā arī VPS un VPS+ režīmos ar jaunattīstības valstīm.

Mums šīs klauzulas un priekšnoteikumi jāpadara stingrāki un ciešāk jāuzrauga to īstenošana. Jāapsver cilvēktiesību novērtējuma izstrādāšana valstīm, kas nav ES dalībvalstis un kas iesaistās tirdzniecības attiecībās ar ES, un jāpiešķir tirdzniecības preferences valstīm, kas ir ratificējušas un efektīvi ieviesušas galvenās starptautiskās konvencijas ilgtspējīgas attīstības, sociālo tiesību un labas pārvaldības jomā.

Daniel Hannan (ECR). – Priekšsēdētāja kungs! Tirdzniecības mērķis ir maksimāli vairot abu pušu labklājību un priekšrocības. Valstis neveic tirdzniecību cita ar citu — to dara uzņēmumi un privātpersonas. Tomēr šajā ziņojumā un visā ES tirdzniecības politikā redzam Komisijas apņemšanos iekļaut savos komercīgumos visādus nekomerciālus kritērijus — ne tikai attiecībā uz cilvēktiesībām, vides standartiem un tamlīdzīgi, bet, kas rada vēl lielāku kaitējumu — arī tādus, kuros tiek prasīts, lai citas pasaules valstis veidotu reģionālus komerciālos blokus, imitējot ES.

Tirdzniecības galvenā nozīme ir veikt apmaiņu uz pastāvošo atšķirību fona. Nav nozīmes noteikt par pienākumu, piemēram, Centrālamerikas valstīm savā starpā veidot komerciālu savienību, kurā tās cita citai pārdod banānus, kafiju un grieztos ziedus. Nav arī izdevīgi

Eiropā veidot līdzīgu industrializēto valstu ekonomisko bloku, kurā esam sevi izolējuši no pārējās pasaules augošā tirgus. Tas ir kaitīgi jaunattīstības valstīm un angļiski runājošajai pasaules daļai, bet īpaši katastrofāli manai valstij, kas ir iekļuvusi šauras un grimstošas reģionālas muitas savienības slazdā.

Ziņojums: Ivo Belet (A7-0286/2010)

Peter Jahr (PPE). – (DE) Priekšsēdētāja kungs! Plašsaziņas līdzekļiem ir ļoti īpaša un svarīga nozīme mūsu demokrātiskajā sabiedrībā. Tie garantē augstas kvalitātes informāciju un tādējādi sniedz nozīmīgu ieguldījumu mūsu demokrātijas funkcionēšanā. Esmu pārliecināts, ka augstas kvalitātes, pietiekami līdzsvarota sabiedrisko mediju vide pozitīvi ietekmē arī privāto mediju līmeni. Gan sabiedriskie, gan privātie mediji ir nepieciešami viens otram, un tie pozitīvi ietekmē viens otru. Ja vēlamies, lai mediju vide būtu pietiekami līdzsvarota un informatīva, mums jāatbalsta neatkarīga sabiedriskā apraide kā privāto apraides uzņēmumu partnere. Tā ir viena no atslēgām uz preses brīvību, un bez tās mūsu sabiedrībā nebūs pilnvērtīgas vārda brīvības.

Hannu Takkula (ALDE). – (FI) Priekšsēdētāja kungs! Balsoju par *Belet* kunga ziņojumu pretēji mūsu grupas ieteikumam, jo uzskatu, ka ir ļoti svarīgi, lai mēs atzītu nepieciešamību aizsargāt sabiedrisko, tostarp arī valstu apraides uzņēmumu nodrošināto, apraidi. Tas ir ļoti svarīgs jautājums, un, iespējams, apgalvosiet, ka galvenokārt pieredze mūsu demokrātiskajās valstīs ir bijusi tikai pozitīva.

Taisnība, ka mums ir nepieciešami arī komerciālie kanāli. Šie divi pakalpojumu veidi — komerciālie un sabiedriskie apraides kanāli — var papildināt viens otru. Manuprāt, tāda sabiedriskā kanāla darbība, kas tiek uzturēts par valsts līdzekļiem un kas ir koncentrēts uz nacionālo valstu un visas Eiropas pilsoņiem aktuālas un atjaunotas informācijas pārraidīšanu, pilnā mērā atbilst pamattiesībām un ir būtiski svarīga vārda brīvībai.

Uzskatu, ka šis ziņojums ir izcili sagatavots un ir pelnījis atbalstu, un ceru, ka sabiedriskās apraides aizsardzība turpmāk būs visu ES dalībvalstu tendence.

Sonia Alfano (ALDE). – (IT) Priekšsēdētāja kungs, dāmas un kungi! Balsoju par *Belet* kunga ziņojumu, jo tajā tiek atzīta un konkretizēta sabiedriskā sektora apraides fundamentālā nozīme Eiropā. Uzskatu to par svarīgu Parlamenta soli, kas skaidri norāda, ka jāsaglabā sabiedriskās apraides neatkarība no politiskās varas.

Šķiet, ka šis ziņojums ir izstrādāts konkrēti Itālijai, kur RAI pašlaik atrodas pirmssabrukuma stadijā, jo to pilnīgi savā varā ir pārņēmusi partiju politika, kas kaitē augsta kulturālā un informatīvā sabiedriskās apraides līmeņa nodrošināšanai un tādējādi arī visai valstij. Ir tikai jāpaskatās, kas notika pagājušajā nedēļā programmā ar nosaukumu “*Vieni via con me*” (“Nāc man līdz”).

Apraides “*Minzolini*” un “*Masi*”, profesionāli sabiedrības dezinformēšanā, un viņu finansētāji nav savienojami ar ziņojumu, ko Parlaments šodien pieņēma. Eiropas Savienībai tas jāņem vērā un attiecīgi jārikojas. Nevēlamies vairs redzēt nekādu partiju politiku kanālā RAI!

Rezolūcijas priekšlikums (RC-B7-0624/2010)

Anneli Jäätteenmäki (ALDE). – (FI) Priekšsēdētāja kungs! Balsoju par rezolūciju. Eiropas Parlamentam būtu jāprieccājas par ANO Drošības padomes rezolūciju par sievietēm, mieru un drošību.

90 % no visiem kara upuriem ir civiliedzīvotāji, lielākā daļa no tiem ir sievietes un bērni. Izvarošana un seksuālā vardzība ir kara ikdienas skaudrā realitāte. Saskaņā ar Ženēvas konvenciju izvarošana un seksuālā vardzība tiek atzītas par kara noziegumu un noziegumu pret cilvēci. Jāuzsver arī tas, ka izvarošana ir viena no genocīda formām un to par tādu ir atzinusi starptautiskā sabiedrība. Ir būtiski svarīgi, lai no tiem, kuri pastrādā šādus noziegumus, tiktu pieprasīta atbildība par viņu rīcību.

Sievietes jāiesaista pasākumos, kas tiek veikti, lai mēģinātu novērst konfliktus un veicinātu krīžu pārvaldību un miera sarunas. Ir arī svarīgi dot sievietēm iespēju piedalīties savas valsts pēckara atjaunošanas darbā.

Laima Liucija Andriekienė (PPE). – (LT) Priekšsēdētāja kungs! Es balsoju par šo ārkārtīgi svarīgo rezolūciju, jo nevaram ignorēt faktu, ka pret sievietēm vērstās vardarbības līmenis palielinās. Tas ir īpaši redzams kara un konfliktu skartajās zonās. Piekrītu, ka visaugstākajā līmenī Eiropas Savienībā jāpievērš atbilstoša uzmanība, lai īstenotu ANO Drošības Padomes 1325. rezolūciju — pirmo rezolūciju, kas skar jautājumu par neproporcionāli lielo un unikālo bruņota konflikta ietekmi uz sievietēm. Tai jāklūst par īpaši svarīgu tēmu pašlaik notiekošajā ES cilvēktiesību politikas pārskatīšanas procesā saistībā ar visaptverošas valstu stratēģijas izstrādi cilvēktiesību jomā un ar ES pamatnostādņu novērtējumu attiecībā uz vardarbību pret sievietēm un meitenēm un to ES pamatnostādņu novērtējumu, kas saistītas ar bērniem un bruņoto konfliktu, kā arī ar jebkādas diskriminācijas apkarošanu pret tiem. Atbalstu aicinājumu piešķirt nepieciešamos līdzekļus vardarbības pret sievietēm apkarošanai un sieviešu līdzdalības veicināšanai ar mieru, drošību un samierināšanos saistītajos procesos.

Rezolūcijas priekšlikums (B7-0622/2010)

Dimitar Stoyanov (NI). – (BG) Priekšsēdētāja kungs! Balsoju par rezolūciju par biškopību un par atbalstu biškopības nozarei, jo šis lauksaimnieciskās ražošanas veids ir visvairāk specializētais darbības veids lauksaimniecībā. Parasti, domājot par kukaiņiem, tie nerada īpaši patīkamas asociācijas. Kukaiņi nav patīkami radījumi, bet mums ar tiem jāsadzīvo. Tomēr šis fakts tikai uzsver, ka bites ir vienīgie kukaiņi, kas ir pieradināti pārtikas un lauksaimniecības ražošanas mērķiem. Tas parāda, cik tās ir nozīmīgas.

Neaizmirsīsim arī to, ka bez bitēm mums nebūtu arī milzīgā pārējās lauksaimniecības produkcijas apjoma, jo tās ir atbildīgas par apputeksnēšanu. Ir būtiski svarīgi, lai Eiropas Parlaments vēlreiz pārliecinātos par to, ka standarti tiek saskaņoti, jo īpaši lauksaimniecībā un jo īpaši biškopības gadījumā, starp ES un valstīm ārpus ES. Komisijai tas jāņem vērā.

Ziņojums: Lena Kolarska-Bobińska (A7-0313/2010)

Jens Rohde (ALDE). – (DA) Priekšsēdētāja kungs! Izsaku pateicību *Kolarska-Bobińska* kundzei par viņas lielisko sadarbību un izcilo ziņojumu — ziņojumu, kas šodien šeit Parlamentā ir iesniegts pat vēl labākā variantā, nekā tas bija iepriekš, Parlamenta vairākumam pieņemot nostāju par faktu, ka mums Eiropā jāpalielina CO₂ emisijas apjoma samazināšanas mērķis no 20 % līdz 30 %. Tas ir priekšnoteikums, lai mēs kļūtu vadošie ne tikai progresa panākšanā vides jomā, bet arī lai nodrošinātu konkurētspēju videi draudzīgo “zaļo” tehnoloģiju jomā. Tādā veidā mēs vienlaikus pasargāsim gan darbavietas, gan ekonomiku un vidi un paralēli atradīsim risinājumus lielajiem izaicinājumiem, ar kuriem pašlaik sastopamies Eiropā. Pateicoties šodienas balsojumam, šī Eiropai ir bijusi laba diena.

Jan Březina (PPE). – (CS) Priekšsēdētāja kungs! Balsoju par ziņojumu par enerģētikas stratēģiju, kurā ir izklāstīti tie virzieni, kas jāņem vērā, izstrādājot turpmāko Eiropas Savienības enerģētikas politiku. Vēlos uzsvērt kodolenerģijas nozīmi pašreizējā un turpmākā ES energoresursu sadalījumā, tostarp netieši atzīstot nepieciešamību pagarināt esošo staciju ekspluatācijas laiku. Šo stratēģiju var uzskatīt par līdzsvarotu no atsevišķo resursu viedokļa, pat ja tajā ne reizi nav pieminēta, manuprāt, svarīgā nozīme, kas piešķirama ogleņiem to sadedzināšanas procesā modernizētās spēkstacijās. Nav saprotams, kā varam uzlabot ES enerģijas piegādes drošību un neatkarību, neizmantojot ogles kā stabilu primāro energoresursu, ar kura palīdzību varam elastīgi reaģēt pēkšņa enerģijas pieprasījuma pieauguma gadījumā. Ziņojuma vājā puse ir tā pārmērīgi vispārīgais raksturs un attiecīgo tiesību aktu neesamība. Konkrēto un praktisko stratēģijas formu būtiski ietekmēs arī pašlaik izstrādātais rīcības plāns zemū oglekļa emisiju ekonomikas izveidei līdz 2050. gadam, kas tiks publicēts nākamā gada sākumā.

Laima Liucija Andriekienė (PPE). – Priekšsēdētāja kungs! Balsoju par šo svarīgo dokumentu. Tas ir konstruktīvs ieguldījums debatēs, kas pašlaik Eiropā norisinās par atbilstīgu kopējo enerģētikas stratēģiju.

Enerģijas piegādes drošība ir viens no galvenajiem šīs stratēģijas aspektiem. ES jāveicina kopējas, ja ne vienotas, enerģētikas politikas izstrāde. Regulatoriem un iestādēm Eiropas mērogā jāpiešķir lielāka nozīme. Eiropas Komisijai jāuzņemas lielāka atbildība alternatīvu enerģijas piegādes ceļu izstrādē, pirmkārt, no Azerbaidžānas un Centrālās Āzijas, kā arī no Ziemeļāfrikas un citām valstīm. Eiropai jāturpina ieguldīt investīcijas sašķidrinātās dabasgāzes terminālos un šajā ziņā arī jāsniedz palīdzība jaunākajām dalībvalstīm.

Jāveic arī citi pasākumi, piemēram, energoefektivitātes uzlabošana, ieguldījumi kodolenerģijas ieguvē un stimulu radīšana atjaunojamu energoresursu tehnoloģiju izmantošanai. Būtisks stratēģijas elements ir ES iekšējā enerģijas tirgus liberalizēšana. Tādēļ mums pilnīgi jāatbalsta Parlamenta priekšsēdētāja Buzek kunga un bijušā Komisijas priekšsēdētāja Jacques Delors kunga iniciatīva izveidot Eiropas Enerģētikas kopieni.

Hannu Takkula (ALDE). – (FI) Priekšsēdētāja kungs! Arī es uzskatu, ka *Kolarska-Bobińska* kundzes ziņojums ir izcili sagatavots. Ir svarīgi, lai tajā būtu izvirzīta jauna Eiropas enerģētikas stratēģija nākamajiem desmit gadiem. Izcili ir arī tas, ka plaša uzmanība tajā tiek pievērsta gan enerģijas piegādes drošības jēdzienam, gan arī energoefektivitātei, neaizmirstot arī par energotaupību. Tie ir svarīgi jautājumi.

Turklāt ir ļoti svarīgi ieguldīt pētniecībā un jaunos, dažādos veidi draudzīgu tehnoloģiju izmantošanas veidos. Inovācijas šajā nozarē būs ārkārtīgi nepieciešamas, ja vēlamies veidot tīrāku un no citiem mazāk atkarīgu Eiropu enerģētikas jomā. Tādēļ mums galvenokārt jāapsver alternatīvie enerģijas veidi. Kodolenerģija mums tik tiešām ir nepieciešama kā galvenais enerģijas veids, bet nepieciešamas ir arī jaunas investīcijas alternatīvo enerģijas veidu ražošanā. Ceru, ka pakāpeniski varēsīm pārtraukt ogļu izmantošanu. Nevēlos redzēt enerģētikas nākotni Eiropā ogles melnumā.

Radvilė Morkūnaitė-Mikulėnienė (PPE). – (LT) Priekšsēdētāja kungs! Balsoju par šo ziņojumu par Eiropas Savienības enerģētikas stratēģiju, kurā ir ietverti vairāki svarīgi punkti un jautājumi un kurā ir skarti atjaunojamu energoresursu, pētniecības, inovāciju, piesārņojuma samazināšanas un, protams, enerģijas piegādes drošības jautājumi. Īpaši atbalstu Eiropas Parlamenta prasību, ka uz energotīkliem, pat komerciālajiem, jāattiecinā pārredzami valdību nolīgumi, kas neietekmē dalībvalstu intereses. Divpusējie nolīgumi un atsevišķu dalībvalstu projekti, piemēram, “*Nord Stream*” gāzes cauruļvads, rada neuzticību

ne tikai attiecībā uz vides prasību, bet arī vispārējās solidaritātes principa ievērošanu. Vienošanās ir noslēgus divas valstis, no kurām viena ir ES dalībvalsts, bet ES līgumos noteiktais dalībvalstu solidaritātes princips faktiski tiek noraidīts. Tādēļ piekritu, ka ārējiem cauruļvadiem un citiem energotīkliem, kas iesniedzas Eiropas Savienības teritorijā, jāpiemēro pārredzami valdību nolīgumi, kas ir stingri izstrādāti saskaņā ar ES tiesību aktiem. Šādiem cauruļvadiem jāpiemēro iekšējā tirgus noteikumi, tostarp noteikumi par trešo pušu piekļuvi tiem.

Seán Kelly (PPE). – (GA) Priekšsēdētāja kungs! Ar prieku balsoju par šo ziņojumu un vēlos izteikt atzinību savai kolēģei un draugam *Kolarska-Bobińska* kundzei par viņas sasniegumiem.

Piedalījos debatēs Parlamentā, bet man neizdevās piesaistīt priekšsēdētāja uzmanību nepieteiktās uzstāšanās procedūras ietvaros. Tādēļ vēlos uzsvērt divus jautājumus — ka Eiropas Savienībai jākoncentrē uzmanība uz pētniecību, attīstību un inovācijām un ka jāizveido Eiropas tīkls elektroenerģijas uzglabāšanai un pārvadei visas Savienības ietvaros. Ja atbilstoši rīkosimies, panāksim ievērojamu progresu.

Visbeidzot vēlos paust savu gandarījumu par to, ka liels deputātu vairākums ir nobalsojis par šo ziņojumu.

Rezolūcijas priekšlikums (B7-0616/2010)

Jens Rohde (ALDE). – (DA) Priekšsēdētāja kungs! Protams, esmu gandarīts, ka Parlaments ir pieņēmis rezolūciju, kurā ir ietverts vienošanās priekšlikums, tādā veidā atbalstot Klimata politikas komisāru, kurš dodas uz sarunām Kankunā. Tomēr uzskatu arī, ka, ņemot vērā ievērojamās problēmas vienota viedokļa paušanā ES līmenī pagājušā gada Kopenhāgenas klimata pārmaiņu konferencē (COP 15), rodas viela pārdomām par to, kādēļ šeit Parlamentā esam tik sašķelti, kā tas bija vērojams balsojumā gan par grozījumiem, gan par rezolūciju kopumā. Šajā ziņā, manuprāt, mēs varbūt varētu nedaudz mācīties no fakta, ka, iespējams, ir izdevīgi nedaudz piekāpties prasībās attiecībā uz *Tobin* nodokli un citiem nodokļiem, jo tas ir viens no sašķeltības iemesliem šeit Parlamentā. Līdzvērtīgos apstākļos būtu labāk, ja mēs samazinātu savas prasības un tādējādi deleģētu savus pārstāvjus uz sarunām ar vērienīgākām un plašākām pilnvarām, nekā tās ir šodien šajā gadījumā.

Rezolūcijas priekšlikums (RC-B7-0675/2010)

Antonio Masip Hidalgo (S&D). – (ES) Priekšsēdētāja kungs! Daži ir norādījuši, ka nosodījums Marokai ir pārāk viegls sods, ņemot vērā milzīgo represiju apjomu pret cilvēktiesībām Sahāras reģionā, kur Maroka nav nekas vairāk kā tikai okupācijas valsts bez suverenitātes vai jebkādam juridiskām tiesībām. Tomēr ir svarīgi, lai Eiropa kopumā un Parlaments sniegtu vēstījumu, ka vardarbība tajā vairs netiks paciesta.

Vakar šeit Parlamentā runāju par Hāgas Starptautisko krimināltiesu. Ceru, ka starptautiskā sabiedrība, kas diemžēl neveiksmīgi centās novērst genocīdu Ruandā, Dienvidslāvijā un Dārfūrā, šajā gadījumā to novērsīs Rietumsahārā, un ka mums nebūs jāpieredz tās stāšanās vēl vienas tiesas priekšā, kā arī šeit — Hāgā, tomēr šoreiz gan kara noziegumu tribunāla priekšā.

Anneli Jäätteenmäki (ALDE). – (FI) Priekšsēdētāja kungs! Diemžēl ārvalstu politika, ko piekopj vairākas ES dalībvalstis, joprojām pēc sava rakstura ir dziļi koloniāla. Tas ir ļoti labi redzams Rietumsahāras gadījumā. Spānija un Francija ar Marokas atbalstu ir īpaši atbildīgas par ieilgušo konfliktu. Rietumsahāra ir Āfrikas pēdējā atlikusī kolonija, un tieši

ANO 1966. gada rezolūcijā pirmo reizi tika ierosināts, ka šī teritorija ir jāatbrīvo no koloniālās pārvaldes.

Pēdējā laikā situācija Rietumsahārā ir pasliktinājusies. Marokas varas iestādes izmanto pārmērīgus vardarbības līdzekļus. Tiek ziņots par vairākiem nāves, ievainojumu un iedzīvotāju pazušanas gadījumiem. Krīzes skartā teritorija ir arī bloķēta, un tādējādi tajā nav iespējams saņemt pat starptautisko palīdzību. Pašreizējā krīze Rietumsahārā un viss konflikts kopumā ir jāatrisina pēc iespējas ātrāk. Tas ir ES Ārlietu ministres *Ashton* kundzes un arī visu ES dalībvalstu uzdevums.

Rezolūcijas priekšlikums (RC-B7-0650/2010)

Dimitar Stoyanov (NI). – (BG) Priekšsēdētāja kungs! Protams, ka balsoju par rezolūciju par Ukrainu. Argumentus par labu savam balsojumam galvenokārt izklāstīju vakardienas debatēs.

Tomēr vēlos izmantot šo procedūru, lai sniegtu kādu ļoti svarīgu precizējumu, jo vakar debatēs kaut kas tika pateikts nepareizi. Tobrīd *Brok* kungs pavisam noteikti tika maldināts terminoloģijas nepareiza lietojuma dēļ. Tomēr viņš teica, ka Drošības dienesta vadītājs ieceļ un ir iesaistīts Konstitucionālās tiesas tiesnešu iecelšanā Ukrainā.

Šovakar šo faktu pārbaudīju un atklāju, ka tas neatbilst patiesībai. Konstitucionālo tiesu ieceļ prezidents, Ukrainas parlaments un tiesu vara. Drošības dienesta vadītājs praktiski nav nekādā veidā saistīts ar Konstitucionālās tiesas tiesnešu iecelšanu. Vēlējos sniegt šo precizējumu.

Laima Liucija Andriekienė (PPE). – Priekšsēdētāja kungs! Beidzot mūsu Parlaments ir pieņēmis rezolūciju jautājumā par Ukrainu. Protams, ka bijām nobažījušies par nesenojiem notikumiem šajā valstī. Ja Ukraina ir mūsu stratēģiskā partnere, tad ir saprotams, ka mūsu pienākums ir paust bažas par pamanītajiem trūkumiem, piemēram, pārmērīgi plašajām Ukrainas Drošības dienestam piešķirtajām pilnvarām un tā veiktajiem pasākumiem šajā valstī darbojošos nevalstisko organizāciju iebiedēšanai un Ukrainas mediju kontrolēšanai.

Esam arī nobažījušies par politisko procesu kopumā, tostarp par opozīcijas partiju nespēju piedalīties vēlēšanās bez ierobežojumiem un diskriminācijas. No otras puses, mums jāturpina atbalstīt Ukrainas plānus integrācijai Eiropā un biežāk jāizmanto “burkāns”, nevis “pātaga”, lai ciešāk piesaistītu Ukrainu Eiropai, bet nevis to atstumtu, kā arī darīt visu iespējamo, lai sasniegtu šo mūsu stratēģisko mērķi.

Ziņojums: Yannick Jadot (A7-0310/2010)

Jarosław Kalinowski (PPE). – (PL) Priekšsēdētāja kungs! Eiropas Savienība īsteno ārkārtīgi plašu vides aizsardzības politiku, kas aptver arī lauksaimniecību un rūpniecību. Tomēr pašreizējos ražošanas un konkurences apstākļos nav iespējams pārtraukt ķīmisko vielu izmantošanu lauksaimniecībā, ne arī mainīt preču ražošanā izmantotās metodes, lai tajā samazinātu lielo enerģijas patēriņu. Savienības apsūdzēšana tajā, ka tā nav līdere ekoloģiskās politikas jomā, un Savienoto Valstu un Ķīnas izvirzīšana par piemēru ir lielā mērā neatbilstoša. Galu galā šīs valstis ir līderes CO₂ emisijas apjoma ziņā. Nenoliedzami vides aizsardzībai ir īpaša nozīme, tomēr tieši tā ir iemesls tam, kādēļ mums jādara viss iespējamais, lai mūsu Eiropas ekonomika — rūpniecība, lauksaimniecība un transports — kļūtu ilgtspējīga. Dabas bagātības ir mūsu visvērtīgākā prece, kuru ir grūti atgūt, ja tā tiek pazaudēta. Tādēļ jādara viss iespējamais, lai atrastu tā saukto “zelta vidusceļu”.

Ziņojums: Harlem Désir (A7-0317/2010)

Jarosław Kalinowski (PPE). – (PL) Priekšsēdētāja kungs! Atrast līdzsvaru starp ekonomiskām un sociālām interesēm ir ļoti svarīgi, bet arī ļoti sarežģīti. Ekonomiskā sadarbība apvienojumā ar cieņu pret demokrātijas pamatnoteikumiem un pilsoņu labklājību ir Eiropas Savienības pamats. Tieši tādēļ ir tik svarīgi starptautiskajos nolīgumos iekļaut vienotus cilvēktiesību standartus, kā arī sociālos un vides standartus. Šādu standartu pieņemšana Eiropas Savienības tirdzniecības politikā veicinās tās pozitīvu uztveri pilsoņu vidū un arī ES attiecību uzlabošanu ar tās sadarbības partneriem. Starptautiskā sadarbība šajā jomā ir ārkārtīgi svarīga, un Eiropas Parlamentam tā ir jāatbalsta pēc iespējas plašāk.

Rezolūcijas priekšlikums (B7-0623/2010)

Jarosław Kalinowski (PPE). – (PL) Priekšsēdētāja kungs! Horizontālie nolīgumi ietver ārkārtīgi plašu virkni dažādu noteikumu, un pārraudzības prasību iekļaušana regulējošos noteikumos tieši vai netieši var izraisīt konkurences samazināšanos. Tādēļ šis ir būtiski svarīgs jautājums un vienlaikus arī tāds jautājums, kurā kļūdas var radīt būtiskas sekas. Jānodrošina līdzsvars, pieņemot atbilstošus noteikumus procedūru standartizēšanai un vienošanās veicināšanai starp ieinteresētajām pusēm. Intelektuālā īpašuma tiesības nedrīkst nerespektēt, un šo tiesību neievērošanas gadījumā ir jāparedz nopietnas sekas. Atbalstu arī autora prasības attiecībā uz izstrādāto likumdošanas tekstu kvalitātes uzlabojumu. Mūsdienās daudzos dokumentos izmantotā terminoloģija bieži vien ir grūti saprotama un nepieejama vidusmēra iedzīvotājiem.

Rakstiski balsojumu skaidrojumi**Rezolūcijas priekšlikums (B7-0683/2010)**

Charalampos Angourakis (GUE/NGL), rakstiski. – (EL) Un atkal starp kapitāla politiskajiem pārstāvjiem un buržuāziskajām valdībām tiek izspēlēts farss, kā nolūks ir manipulēt ar cilvēkiem. Galvenais nav jautājums par to, vai mums ir vai nav nepieciešams budžeta palielinājums, bet kam tiks tērēti naudas līdzekļi. Arī tas jau ir izlemts. Ir samazinātas lauksaimniecības subsīdijas, kas paredzētas saskaņā ar kopējo lauksaimniecības politiku, bet vienlaikus naudas līdzekļi no lauksaimniecības fondiem tiek novirzīti "attiecināmiem" projektiem, kas nozīmē to, ka līdzekļi projektiem tiešā veidā vai ar publiskās un privātās partnerības starpniecību tiek piešķirti lielo uzņēmumu grupām. Tātad ES budžets arī tiek izmantots naudas līdzekļu novirzīšanai monopoluzņēmumu grupām. No otras puses, jebkurš Kopienas budžeta palielinājums tiks novirzīts, lai finansētu masu interesēm pretēju politiku un ES darbības finansēšanai, piemēram, no jauna izveidotajam Eiropas Ārējās darbības dienesta mehānismam, lai veicinātu ES politiski un militāri imperiālistisko intervences politiku.

ES budžets ir vēl viens instruments apakšslāņu ienākumu samazināšanai un to pārdalei par labu monopoluzņēmumu kapitālam. Imperiālistu iekšējā cīņā ES mērogā neskar iedzīvotājus, tā ir cīņa starp buržuāziskajām šķirām un kapitāla pārstāvjiem par to, kurš saņems lauvas tiesu no laupījuma, kas iegūts no sabiedrības apakšslāņu ienākumiem.

Sophie Auconie (PPE), rakstiski. – (FR) Esmu pārliecināta, ka esat informēti par problēmām, kas vēlreiz skārušas Eiropas Savienību, cenšoties apstiprināt tās 2011. gada budžetu. Eiropas Komisija un Parlaments vēlējas to palielināt par aptuveni 5 %, lai īstenotu jaunus Eiropas politikas virzienus (finanšu tirgus regulēšanu, kopējo ārpolitiku utt.), kas ir izstrādāti, reaģējot uz izaicinājumiem, ar kuriem pašlaik sastopamies. Ņemot vērā

pašreizējos budžeta ierobežojumus, Parlaments galā izlēma samazināt šo pieaugumu līdz 2,91 % ar noteikumu, ka tiks izpildīti daži politiskie nosacījumi (debātes par Eiropas Savienības pašas resursu izmantošanu, lai izbeigtu tirgošanos nacionālo interešu vārdā starp dalībvalstīm, par budžeta elastīgumu un galveno stratēģisko prioritāšu finansēšanu). Tā kā Eiropas Padome noraidīja šos noteikumus, balsoju par jauno rezolūciju, kurā ir skaidri izklāstītas Parlamenta augstākā mērā pamatotā, konstruktīvā un tomēr vērienīgā nostāja. Lai gan es un mani kolēģi deputāti ir gatavi kopā ar pārējiem Eiropā savilkt jostas ciešāk, vēlamies arī uzsvērt, cik svarīgas ir Eiropas iemaksas budžetā Savienības īstenoto politikas virzienu koordinēšanā un veicināšanā.

Zigmantas Balčytis (S&D), rakstiski. – (LT) Atbalstīju šo ziņojumu. Lisabonas līgums ir ieviesis daudzas svarīgas pārmaiņas dažādās jomās un ar to Eiropas Parlamentam ir piešķirtas jaunas pilnvaras. Nesekmīgais mēģinājums panākt vienošanos ar Eiropas Padomi par 2011. gada budžetu bija Eiropas Parlamenta pirmais nopietnais mēģinājums izmantot tam piešķirtās pilnvaras. Eiropas Parlaments ir gatavs panākt vienošanos, tiklīdz tas būs iespējams, lai ES varētu iesākt 2011. gadu ar apstiprinātu budžetu, neaizkavējot svarīgām nozarēm un projektiem paredzētā finansējuma piešķiršanu. Tomēr Eiropas Parlamenta prasībām jābūt formulētām nolīgumā ar Padomi un ir jāpanāk vienošanās par dažiem elastības mehānismiem, nodrošinot pareizu 2011. gada budžeta un pēc tam arī attiecīgo to politiku finansēšanu, kuras izriet no jaunajām kompetences jomām, kas ar Lisabonas līgumu ir uzticētas ES, un no stratēģijas “Eiropa 2010”. Komisijai jāņem vērā izstrādāt priekšlikumus attiecībā uz jauniem ES pašas resursiem un jāpanāk vienošanās ar Padomi par finanšu struktūras pārskatīšanu. Turklāt jānoslēdz iestāžu nolīgums starp visām trim iestādēm par kopējo darba metodi, kas paredz Parlamenta līdzdalību sarunu procesā par nākamo daudzgadu finanšu shēmu. Eiropas Parlamentam jāievēro paša iesniegtās prasības. No tām būs atkarīga ne tikai ES budžeta izveide turpmāk, tās arī ļaus ieviest precedentu, proti, paplašināt vienīgās Eiropas Savienības tiesā veidā ievēlētās pārvaldes iestādes ietekmi.

Sebastian Valentin Bodu (PPE), rakstiski. – (RO) Eiropas Parlaments nedrīkst padoties Eiropas Komisijas spiedienam akceptēt 2011. gada budžetu. Tas būtu kā līguma, kas ir Savienības darbības pamatā, grozījumu pārkāpums no visdemokrātiskākā un vienīgā tiešā veidā ievēlētā Eiropas Kopienas foruma puses. Eiropas Komisijas vadītāju reakcija rosina domāt, ka Savienības izpildvarai ir radies iespaids, ka Parlaments nepiekrīt izstrādātajam budžeta projektam tieši tādēļ, lai parādītu, kam pieder reālā vara. Tomēr Parlamentam, kurš kopumā nobalsoja pret Komisijas ierosināto 2011. gada budžetu, ir veicami daudz svarīgāki uzdevumi nekā iesaistīšanās nekam nevajadzīgā cīņā par varu. Faktiski budžetā nav ņemtas vērā Savienības jaunās pilnvaras, un tajā nav paredzēts finansējums stratēģijas “ES 2020” īstenošanai, kas bauda vienbalsīgu piekrišanu.

Mēs nedrīkstam būt nekonsekventi paši savu lēmumu pieņemšanā. Nevaram izstrādāt un apstiprināt labu nodomu pilnas stratēģijas, neparedzot arī finansiālo ieguldījumu to īstenošanai. Parlamentam ir tiesības noteikt ceļu, pa kuru Savienība virzīsies nākamajā gadā — tiesības, kas tam ir piešķirtas ar Lisabonas līgumu. Visu parlamentāro grupu īstenotā vienotā rīcība Eiropas likumdošanas iestādē kalpo tikai tam, lai parādītu, ka budžets ir jāpārskata daudz elastīgāk.

Françoise Castex (S&D), rakstiski. – (FR) Balsoju par šo rezolūciju, jo, tehniski runājot, tā mums atgādina par trim prasībām, no kurām ir atkarīgs Parlamenta balsojums par 2011. gada budžetu — proti, iespējas saglabāšana izmantot elastības instrumentu — budžeta līdzekli, kas nepieciešams Kopienas kompetences jomu un prioritāšu minimālā finansējuma nodrošināšanai; Eiropas Komisijas apņemšanās iesniegt konkrētus

priekšlikumus par jaunajiem ES pašas resursiem no šā brīža līdz 2011. gada jūlijam un cieša Parlamenta iesaistīšana turpmākās debatēs par Eiropas Savienības finansēšanas sistēmu, jo īpaši jautājumā par pašu resursiem un nākamās finanšu shēmas izstrādi. Šī rezolūcija no jauna apliecina ar Lisabonas līgumu Padomē ieviestās pārmaiņas, lai Padome beidzot atzītu jauno Parlamenta leģitimitāti budžeta jautājumos. Neatkarīgi no iestāžu savstarpējās cīņas mums jāsaprot, ka šajās debatēs par budžetu, kurās Parlaments atkal pārstāv Kopienas nostāju un cieņu pret Savienības pilsoņiem, ir apdraudēts Eiropas integrācijas jautājums un Kopienas projekts kopumā. Visbeidzot dalībvalstīm, kuras ir atsevišķi ratificējušas šo līgumu, pilnīgi jāapzinās tajā ietvertās prasības un jāpieņem tajā ietvertie vērienīgie mērķi.

Marielle De Sarnez (ALDE), rakstiski. – (FR) Pirms Komisija ierosina jaunu budžeta projektu, Eiropas Parlaments vēlējas no jauna apliecināt savus pienākumus, ko tas gatavojas uzņemties sarunā par nākamo daudzgadu finanšu shēmu. Esam izvirzījuši trīs nosacījumus — pirmkārt, elastības mehānisma saglabāšanu, tostarp arī, lai varētu izmantot miljoniem eiro ārkārtas palīdzības sniegšanai jaunattīstības valstīm; otrkārt, Komisijai ir jāiesniedz būtiski priekšlikumi par jaunajiem ES pašas resursiem, un, treškārt, Padomei jāapņemas izskatīt šos priekšlikumus kopā ar Parlamentu sarunās par nākamo daudzgadu finanšu shēmu. Rezolūcija ir pieņemta ar ļoti lielu balsu vairākumu, kas tikai norāda uz Parlamenta apņemšanos atbalstīt 2011. gada budžeta apstiprināšanu, ja šie trīs nosacījumi tiek izpildīti.

Göran Färm, Olle Ludvigsson un Marita Ulvskog (S&D), rakstiski. – (SV) Izsakām nožēlu par faktu, ka sarunās līdz šim vēl nav izdevies panākt nekādus rezultātus. Lai gan Eiropas Parlaments spēra lielu soli uz priekšu sarunās, apstiprinot priekšlikumu Padomes budžetam 2011. gadam, piedāvājot risinājumu liela un sarežģīta finansējuma projektiem, piemēram, ITER kodolsintēzes pētniecības programmai, un apsolut netraucēti apstiprināt 10. budžeta grozījumu, kas paredz, ka dalībvalstis saņem atpakaļ tikai tos līdzekļus, kuri pārsniedz EUR 600 miljonus, dalībvalstu mazākums, tostarp Zviedrija, bloķēja šo sarunu turpināšanu.

Parlamenta rezolūcijā ir uzsvērts, ka sarunām ir jāturpinās, bet tajā ir arī noteiktas turpmākās prasības.

Lai ES izvairītos no turpmākām budžeta krīzēm un varētu finansēt lielākās prioritātes, piemēram, politiku klimata jomā un "ES 2020", nākamajos gados būs vajadzīga ES budžeta lielāka elastība. Tomēr mēs neuzskatām, ka jāpalielina kopējais ES budžeta apjoms. Lai izvairītos no Parlamenta veto tiesību izmantošanas riska gadījumā, ja tam tiek atļauts tikai pieņemt nostāju jautājumā par pasākumu kopumu starp dalībvalstīm, kad sarunas jau ir pabeigtas, mūsaprāt, arī Eiropas Parlamentam ir jāatļauj piedalīties sagatavošanās sarunās par ES nākamo ilgtermiņa budžetu periodā pēc 2013. gada un debatēs par turpmāko šā ilgtermiņa budžeta finansēšanu, tādēļ būtībā nepieņemot nekādu nostāju jautājumā par ES pašas resursiem. Visbeidzot vēlamies uzsvērt, ka šīs prasības nepārsniedz ar Lisabonas līgumu Parlamentam uzticētās kompetences robežas.

Diogo Feio (PPE), rakstiski. – (PT) Pašlaik esam nonākuši institucionālā strupceļā attiecībā uz 2011. gada budžetu, kurā dažas dalībvalstis bloķē Komisijas priekšlikuma virzību Padomē. Ceru, ka šis strupceļš tiks pārvarēts pēc iespējas ātrāk, jo budžetam ir jārespektē Lisabonas līgumā noteiktās Eiropas Savienības saistības un pienākumi.

José Manuel Fernandes (PPE), rakstiski. – (PT) Parlaments vēlas, lai tiktu ievērots Lisabonas līgums un ES iestāžu starpā valdītu miers. Faktiski saskaņā ar Lisabonas līgumu Parlamentam ir jābūt iesaistītam — balsojot vai sniedzot atzinumus — jaunajā iestāžu

nolīgumā, nākamajā daudzgadu finanšu shēmā un jauno ES pašas resursu noteikšanā. Attiecībā uz iestāžu nolīgumu ir skaidrs, ka Eiropas iestāžu, jo īpaši Padomes, saistību respektēšana ir noteikta atkarībā no tā, vai ir iespējama elastība attiecībā uz pašreizējo daudzgadu finanšu shēmu.

Stratēģija "Eiropa 2020", Starptautiskā eksperimentālā kodoltermiskā reaktora programma (ITER), Eiropas Ārējās darbības dienests (EĀDD) un finanšu uzraugi ir tikai daži piemēri saistībā ar to, kam nepieciešams finansējums. Padomei jāērķinās ar Lisabonas līgumu gan tādēļ, ka tajā ir definētas jaunas jomas, kas ietilpst Eiropas Savienības jurisdikcijā, kā tas ir atspoguļots budžetā, gan arī tādēļ, ka ir paplašinātas Eiropas Parlamenta pilnvaras, tostarp arī attiecībā uz budžetu. Šīs pārmaiņas faktiski nostiprina Savienības iestāžu demokrātisko likumību. Kopienas metodes, nevis starpvaldību ceļa izmantošana vairo mūsu pārvaldības demokrātiskumu. Parlaments aicina respektēt tikai minimālo no vēlamā, ņemot vērā dalībvalstu budžetu ierobežotās iespējas.

Ilda Figueiredo (GUE/NGL), rakstiski. – (PT) Nepiekrītam ierosinātajam 2011. gada budžetam. Lai gan mēs arī nepiekrītam lielākajai daļai no pamatojumiem, ko vairākums šajā Parlamentā izvirza, lai nepieļautu 2011. gada budžeta pieņemšanu.

Debates, kas ir sākušās par finanšu perspektīvu pēc 2013. gada, jau ir izgāzušās vairāku iemeslu dēļ, tostarp arī tādēļ, ka Eiropas iestādes — Parlaments un Padome — nespēja panākt vienošanos par 2011. gada budžetu; vairākas dalībvalstis mēģināja noteikt līdzekļu samazinājumu turpmākajos budžetos; citas dalībvalstis neatlaidīgi pieprasīja izmantot jaunus ES pašas resursus, ierosinot izveidot tādus visas Eiropas nodokļus papildus dalībvalstu nodokļu sistēmai, ko maksātu sabiedrība, nevis finanšu nozare; tika pieprasīts pilnīgi ieviest Lisabonas līgumu, un bagātās valstis bija pret iemaksu apjoma būtisku palielinājumu ES budžetā.

Jebkurā gadījumā, lai gan mēs visi piekrītam, ka jauni pienākumi paredz jaunus resursus, nevaram atbalstīt rezolūciju, kurā netiek aizstāvēta tāda ES līdzekļu sadale, kuras mērķis būtu ekonomiskā un sociālā kohēzija, krīzes pārvarēšana un atbalsts nodarbinātībai, ievērojot visas tiesības un neveicinot ne militārismu, ne represijas.

Sylvie Guillaume (S&D), rakstiski. – (FR) Balsoju par rezolūciju saistībā ar pašlaik notiekošajām sarunām par 2011. gada budžetu, jo ir būtiski svarīgi, lai Parlaments uzņemtos savu jauno un likumīgo pienākumu Eiropas Savienības budžeta izstrādāšanā tagad, kad Lisabonas līgums ir stājies spēkā. Tā kā Samierināšanas komitejai nav izdevies panākt vienošanos par spīti visām Parlamenta pūlēm, esam mainījuši vairākus punktus, attiecībā uz kuriem Padomei jāievēro elastība. Pirmkārt, ir nepieciešama lielāka elastība līdz pat 2007.–2013. gada daudzgadu finanšu shēmas beigām, lai ņemtu vērā jaunās kompetences jomas, kas Eiropas Savienībai ir uzticētas, un, otrkārt, Parlamentam ir pilnīgi jāiesaistās sarunās par finanšu shēmu pēc 2013. gada. Visbeidzot, kad Komisija būs piekritusi iesniegt sīki izstrādātus priekšlikumus par ES pašas resursu radīšanu, vēlamies, lai Padome apsolītu, ka Parlaments tiks pilnīgi iesaistīts debatēs par šiem priekšlikumiem. Ar šo rezolūciju Eiropas Padomei tiks nosūtīts spēcīgs signāls, kad tā sapulcēsies uz sanāksmi 2010. gada 16. un 17. decembrī.

Anna Hedh (S&D), rakstiski. – (SV) Izsaku nožēlu par faktu, ka sarunās līdz šim vēl nav izdevies panākt nekādus rezultātus. Lai gan Eiropas Parlaments spēra lielu soli uz priekšu sarunās, apstiprinot Padomes 2011. gada budžeta priekšlikumu, piedāvājot risinājumu liela un sarežģīta finansējuma projektiem, piemēram, ITER kodolsintēzes pētniecības programmai, un apsolot netraucēti apstiprināt 10. budžeta grozījumu, kas paredz, ka

dalībvalstis saņem atpakaļ tikai tos līdzekļus, kuri pārsniedz EUR 600 miljonus, dalībvalstu mazākums, tostarp Zviedrija, bloķēja šo sarunu turpināšanu.

Parlamenta rezolūcijā ir uzsvērts, ka sarunām ir jāturpinās, bet tajā ir arī noteiktas turpmākās prasības.

Lai ES izvairītos no turpmākām budžeta krīzēm un varētu finansēt lielākās prioritātes, piemēram, politiku klimata jomā un "ES 2020", nākamajos gados būs vajadzīga ES budžeta lielāka elastība. Tomēr neuzskatu, ka jāpalielina kopējais ES budžeta apjoms. Lai izvairītos no Parlamenta veto tiesību izmantošanas riska gadījumā, ja tam tiek atļauts tikai pieņemt nostāju jautājumā par pasākumu kopumu starp dalībvalstīm, kad sarunas jau ir pabeigtas, manuprāt, arī Eiropas Parlamentam ir jāatļauj piedalīties sagatavošanās sarunās par ES nākamo ilgtermiņa budžetu periodā pēc 2013. gada un debatēs par turpmāko šā ilgtermiņa budžeta finansēšanu, tādēļ nepieņemot nekādu nostāju jautājumā par ES pašas resursiem. Visbeidzot vēlos uzsvērt, ka šīs prasības nepārsniedz Parlamentam Lisabonas līgumā uzticētās kompetences robežas, un, lai gan es biju pret šā līguma ieviešanu, manuprāt, šobrīd mums nav citas izvēles, kā vien pieņemt tā ratifikācijas sekas un strādāt saskaņā ar tā noteikumiem.

Elisabeth Köstinger (PPE), *rakstiski*. – (DE) Eiropas Savienības budžets ir struktūra, kuras ietvaros dalībvalstis var īstenot savu darbību. Ekonomiski nenoteiktos apstākļos ir īpaši svarīgi, lai būtu iespējams paļauties uz šajā ziņā noteiktām saistībām. Iedzīvotājiem jābūt drošiem par to, ka naudas līdzekļi viņiem faktiski tiks piešķirti. Jo īpaši tas attiecas uz lauksaimniekiem. Neizmantojamie fondi lauksaimniecības nozarē nenozīmē, ka tie nebūtu bijuši vajadzīgi. Tas nozīmē tikai to, ka tie tika ļoti rūpīgi pārvaldīti. Lauksaimniekus par to nedrīkst sodīt, pārdaļot šos naudas līdzekļus par labu citām nozarēm. ES pilsoņu interesēs ir, lai lauksaimniecība tiktu finansiāli aizsargāta. Kompromiss ir jāatrod pēc iespējas ātrāk, lai mēs varētu pieņemt 2011. gada budžetu. Tikai pēc tam, kad to būs izdarījuši, varēsim aizsargāt finansējumu lauksaimniecībai un novērst šķēršļus dalībvalstīs.

David Martin (S&D), *rakstiski*. – Balsoju par budžeta rezolūciju, bet atturējos jautājumā par 1.b grozījumu, kas skar jaunus ES pašas resursus. Noteikti uzskatu, ka ES jāmeklē jauni finansējuma avoti, bet neuzskatu, ka tas būtu jādara, cenšoties panākt iepriekšēju apņemšanos no Padomes puses. Mums nepieciešama atklāta diskusija par visām iespējām.

Barbara Matera (PPE), *rakstiski*. – (IT) Ja Parlamentam un Padomei līdz šā gada beigām neizdodas panākt vienošanos par 2011. gada budžetu, tas var radīt būtiskas sekas Savienības programmu finansēšanai, radīt vērā ņemamu aizkavēšanos uzraudzības iestāžu darbības sākšanā un panākt, ka tādi ārkārtas instrumenti kā Eiropas Globalizācijas pielāgošanas fonds un Solidaritātes fonds kļūst neizmantojami.

Tomēr Parlamentam jārīkojas stingri turpmākajās sarunās. Faktiski tas prasa tikai to, lai Padome respektētu pilnvaras, kas tam piešķirtas Lisabonas līgumā. Parlaments nav darījis neko citu, kā tikai aizstāvējis ES budžetu no nepietiekami izsvērtu samazinājumu veikšanas, jo tie būtu smagi skāruši nodarbinātību un ar tiem tiktu panākts, ka Eiropas iedzīvotāji maksātu sodu par dažu dalībvalstu nesamierināmību. Ceru ieraudzīt lielu atbildības sajūtu gaidāmajās sarunās, lai izvairītos no institucionālās krīzes rašanās papildus jau esošajai ekonomikas krīzei.

Nuno Melo (PPE), *rakstiski*. – (PT) AR Lisabonas līgumu Parlamentam ir piešķirti jauni pienākumi, un tas nozīmē arī lielākas izmaksas. Šīs vajadzības prasa, lai 2011. gada budžets būtu nedaudz lielāks, nekā tas bija 2010. gadā, lai Parlaments spētu pienācīgi izpildīt savu

pienākumu. Šobrīd sarunās ar Padomi panāktais strupceļš nenāk par labu nevienam, un par spīti krīzei, ko Eiropa pašlaik piedzīvo, ir jāpanāk saprašanās, lai ES varētu izpildīt stratēģijās "ES 2020" izvirzītos mērķus.

Andreas Mölzer (NI), *rakstiski*. – (DE) Finanšu krīzes laikā, kad pilsoņi tiek aicināti ciešāk savilkt jostas un piekrist milzīgiem samazinājumiem sociālajā un ar ģimeni saistītajā sfērā, jābūt iespējām ievērot stingru taupību arī ES budžetā. Tā vietā tiek plānots palielinājums veselu 3 % apmērā. Daži projekti vienkārši ir atstumti malā, lai paredzamā nākotnē mēs varētu ieplānot tikai visneatliekamākos lielos izdevumus. Būs vairākas iespējas ietaupīt, piemēram, saistībā ar divām plenārsēžu norises vietām, vai beidzot ierobežojot krāpšanas apkarošanu ES un pilnīgi atgūstot neatbilstoši izmaksātās summas. Ir arī jāapsver, vai ir jāturpina visi no prestižajiem projektiem. Daži no tiem noteikti ir arī uz nākotni vērsti projekti, bet dažu projektu īstenošana rada šaubas par to lietderību vai izmantoto pieeju. Nekādā gadījumā nevaru atbalstīt šo ES budžetu 2011. gadam.

Franz Obermayr (NI), *rakstiski*. – (DE) Budžeta sarunas ir izrādījušās neveiksmīgas tādēļ, ka ir izveidojusies pretruna starp budžeta stabilitāti un pielāgojamību. Tādēļ Eiropas Parlamenta pārstāvji aicina īstenot plašu budžeta elastību, tomēr neņemot vērā to valstu intereses, kuras ir neto maksātājas. Tieši neto maksātājas finansē ES, tās ir atbildīgas par ekonomikas dzinēja restartēšanu pēc šīs krīzes, un tās glābj valstis, kurām ir izveidojies liels budžeta deficīts, kā arī pašu eiro valūtu. Tādēļ ir pamatoti, ka tās nepārkāpj saistošo budžeta apropriāciju līmeni, lai kaprīzes dēļ nevarētu retrospektīvi mainīt neto bilances summu un līdz ar to naudas līdzekļi netiktu izšķiesti. Tiem, kuri iegulda un piešķir naudas līdzekļus, jāpārliecinās par vislielāko iespējamo stabilitātes līmeni. Tāpat arī kritiskā attieksme pret nodokļiem ES līmenī nekādi nav saistīta ar šķietamo "solidaritātes trūkumu". Tās pamatā vienkārši ir fakts, ka vairums dalībvalstu ir skaidri noskaņotas pret to un subsidiaritātes iemeslu dēļ aizkavē to ratifikāciju valstu parlamentos. "Eiropas Parlamenta emancipācija", kas tik bieži tiek citēta šajā saistībā, manuprāt, vairāk līdzinās satraucošai ES pilsoņu emancipācijai. Tādēļ balsoju pret šo rezolūcijas priekšlikumu.

Alfredo Pallone (PPE), *rakstiski*. – (IT) Tāpat kā lielākais deputātu vairākums, balsoju par budžeta projektu, jo uzskatu, ka ar Parlamentu ir jārēķinās. Tas jādara, ne tikai no simboliskā viedokļa raugoties, ņemot vērā faktu, ka Parlaments pārstāv 500 miljonus eiropiešu, bet galvenokārt raugoties no "konstitucionālā" viedokļa, apmērā, kādā līgumā tiek prasīts, lai Parlaments pats sniegtu piekrišanu turpmākās daudzgadu finanšu shēmas (DFS) apstiprināšanai.

Parlamenta prasītais palielinājums nav kaprīze, bet ir izstrādāts par labu Eiropas Savienības pilsoņiem. To pierāda lielākās priekšrocības, kas izriet no visas Savienības mērogā realizētajiem fondiem un iniciatīvām. Tomēr noteikti piekrītu tiem, kuri uzskata, ka varbūt mums būtu jāapsver citādāka šo līdzekļu sadale, lai novērstu situāciju, kurā dažas valstis ir tikai neto maksātājas un iegūst daudz mazāk priekšrocību. Ceru, ka konsultāciju un samierināšanas procesa posmā visas šīs prasības būs iespējams ņemt vērā.

Maria do Céu Patrão Neves (PPE), *rakstiski*. – (PT) Ņemot vērā, ka Padomes nostāja jautājumā par budžeta projektu paredz maksājumu apropriāciju ierobežošanu apmērā, kas atbilst pieaugumam 2,91 % apmērā, salīdzinot ar 2010. gada budžetu, un ka 2010. gada 15. novembrī Parlamenta un Padomes Samierināšanas komitejai neizdevās vienoties par kopīgu 2011. gada budžeta tekstu, balsoju par šo rezolūciju, jo piekrītu nosacījumiem, ko Padomei un Komisijai ir noteicis Parlaments, lai veicinātu vienošanos par 2011. gada budžetu.

Miguel Portas (GUE/NGL), rakstiski. – (PT) Atturējos balsojumā par rezolūciju par 2011. gada budžetu un turpmāko Eiropas politikas finansēšanu, lai gan atbalstīju visus grozījumus, kuru mērķis ir uzlabot Parlamenta sarunu pozīcijas un saistībā ar budžetu pieņemto lēmumu kontroli. Faktiski teksta kompromisa variants ir atgriešanās pie iepriekšējām Parlamenta pozīcijām, proti, nostājas, kuras dēļ pirmais samierināšanas process ar Padomi cieta neveiksmi.

Deputātu pozīcija tās jaunajā pārveidotajā formā negarantē to, kas ir būtiski svarīgs šajās sarunās — ka bagātāko ES dalībvalstu pašlaik noteiktā ierobežojošā shēma netiks atkārtota 2012. un 2013. gadā. Parlamenta pozīcija arī nenodrošina, ka debašu ietvaros tiks rīkota demokrātiska konference, iesaistot dalībvalstu parlamentus, par jaunajiem resursiem, ar kuriem tiks finansētas jaunās finanšu perspektīvas. Ar savu atturēšanos atbalstu Parlamenta nostāju, kas ir kritiski svarīga to dalībvalstu valdību pozīcijas saglabāšanai, kuras cenšas panākt lielākas pilnvaras Eiropai par mazākiem līdzekļiem, bet neatbalsta vājas vienošanās par viduvēju budžetu.

Paulo Rangel (PPE), rakstiski. – (PT) Šī rezolūcija ir nepārprotams signāls par Parlamenta apņemšanos pārvarēt pašreizējo strupceļu jautājumā par 2011. gada budžetu.

Raül Romeva i Rueda (Verts/ALE), rakstiski. – Jautājumā par pareizu 2011. gada budžetu Padome norādīja, ka maksājumu apropriāciju līmenis nedrīkst pārsniegt palielinājumu 2,91 % apjomā, salīdzinot ar 2010. gada budžetu. Īpaši tām dalībvalstīm, kas balsoja pret Padomes vairākuma pozīciju jautājumā par budžetu augustā, šī bija absolūti nepārkāpjamā līnija. Parlaments trīspusējās sarunās par 2011. gada budžetu ir spēris soli uz priekšu, izrādot gatavību akceptēt šādu pozīciju attiecībā uz maksājumiem pēc garantiju saņemšanas par papildu saistību iekļaušanu, ar kurām šie griesti tiek pārsniegti, izmantojot elastības instrumentu, gan 1.a izdevumu kategorijā (konkurētspēja), gan 4. izdevumu kategorijā (ārējā darbība), lai varētu finansēt uzlabotās politikas prioritātes, kas ietilpst 1.a kategorijā (jo īpaši mūžizglītību), un papildu izdevumus, kas ietilpst 4. kategorijā (jo īpaši saistībā ar Palestīnu). Turklāt attiecībā uz ITER (nepieciešama vienbalsīga nostāja Padomē) šķiet, ka kompromiss varētu garantēt papildu 1,4 miljardus 2012. un 2013. gadam, izmantojot dažādās 2010. gada budžeta izdevumu kategorijās neizlietotās rezerves, — tomēr par šo daļu vēl tiek diskutēts, jo tā ir saistīta ar labāku elastības mehānismu garantēšanu saskaņā ar Regulu par daudzgadu finanšu shēmu, izdevumu pārgrupēšanu no septītās shēmas programmas pētniecībai un izstrādei.

Peter Skinner (S&D), rakstiski. – Atturējos balsojumā par sākotnējo 1. punkta 6. apakšpunkta tekstu, jo ideja par jaunu priekšlikumu iesniegšanu saistībā ar ES pašu resursiem ar nodokļu iniciatīvu un citu iespējamo programmu palīdzību, piemēram, Eiropas nodokļiem, potenciāli paredz ES tipa nodokļu ieviešanu. Šis balsojums ir saskaņā ar manu attieksmi un agrāko pieeju jautājumam par visiem ierosinājumiem saistībā ar Eiropas tipa nodokļu sistēmu.

Derek Vaughan (S&D), rakstiski. – Šī rezolūcija ir nepārprotams signāls citām iestādēm, ka Eiropas Parlaments ir gatavs sākt nopietnas sarunas, lai atrisinātu pašreizējo strupceļu un pēc iespējas ātrāk pieņemtu lēmumu jautājumā par 2011. gada budžetu. Panākot vienošanos, netiks aizkavēta vienreizējo lauksaimniecības maksājumu izsniegšana un netiks ietekmēta struktūrfondu darbība. Manuprāt, deputātiem kā vienīgajiem tieši ievēlētajiem pārstāvjiem ES jābūt iesaistītiem nākamās finanšu perspektīvas veidošanā, lai panāktu AK pilsoņiem visizdevīgāko vienošanos. Jāveic pasākumi, lai ES budžets kļūtu daudz elastīgāks. Tas ļaus ES ātri reaģēt uz krīzēm un sniegs iespēju finansēt neparedzētos

izdevumus. Rezolūcijā arī ir ietverts aicinājums sākt tik ļoti nepieciešamo diskusiju par jauniem ES finansēšanas veidiem, kas varētu samazināt ES izmaksas Lielbritānijas nodokļu maksātājiem.

Angelika Werthmann (NI), *rakstiski*. – (DE) Balsoju par rezolūciju par pašreizējām sarunām attiecībā uz 2011. gada budžetu, jo līdz šai dienai sarunas par budžetu diemžēl ir skaidri parādījušas, ka Padome nav atradusi laiku pēdējo 12 mēnešu laikā, lai iepazītos un izprastu Lisabonas līgumu. Mēs tikai cenšamies panākt tās tiesības un procedūras, kas precīzi izriet no Lisabonā panāktās vienošanās — ne vairāk un ne mazāk. Tieši Padome pieprasīja, lai tiktu noslēgts jauns līgums. Padomei jāievēro šis līgums, un tai ir saistošs pienākums nepieļaut acīmredzamas atšķirības savās struktūrās, kas varētu radīt negatīvu ietekmi uz Eiropas pilsoņiem.

Šajā ziņā atzinīgi novērtēju Parlamenta plaša vairākuma apņemšanos vienoties par 2011. gada budžetu pēc iespējas ātrāk līdz gada beigām. Mums nepieciešama elastīga pieeja. Turklāt mums arī steidzami nepieciešamas jaunās finanšu uzraudzības iestādes, kā to ik dienas apliecina dramatiskā situācija Īrijā.

Ziņojums: Tokia Saīfi (A7-0312/2010)

Luís Paulo Alves (S&D), *rakstiski*. – (PT) Cilvēktiesību klauzulas vai sociālo un vides standartu iekļaušana tirdzniecības nolīgumos ir princips, kura īstenošana ES jācenšas nodrošināt. Tādēļ piekrītu ES mērķim izdarīt spiedienu uz starptautiskajām organizācijām, jo īpaši uz Pasaulē Tirdzniecības organizāciju (PTO) un Starptautisko Darba organizāciju (SDO), un atbalstīt jaunas vides organizācijas izveidošanu godīgas tirdzniecības veicināšanai.

No vienas puses, Eiropai jārespektē stingru sociālo un vides standartu īstenošana, bet tai arī jāpieprasa tāda paša līmeņa uzmanība no tās partneriem. Jāuzsver, ka tas ir iespējams, ko ir apliecinājis brīvās tirdzniecības nolīgumos sasniegtais progress. Tomēr starptautiskajās organizācijās jābūt noteiktai skaidri saprotamai standartu struktūrai. To var panākt, uzlabojot dialogu ar šīm organizācijām, jo īpaši saistībā ar obligāto šādu standartu ieviešanu tirdzniecības nolīgumos un nepieciešamiem uzraudzības mehānismiem un stimuliem, paralēli stiprinot šķērējtiesas pilnvaras. Ar vispārējās preferenču sistēmas (VPS) instrumentu palīdzību, kas ļauj ES vienpusēji piešķirt tirdzniecības preferences, ir iespējams labāk noteikt, kurām pusēm būtu jāsaņem šīs priekšrocības, ņemot vērā šo pušu attiecīgos attīstības līmeņus un pārtraugot to saistības.

Sophie Auconie (PPE), *rakstiski*. – (FR) Katru gadu saskaņā ar līgumos noteiktajām ārlietu kompetencēm Eiropas Savienība paraksta virkni tirdzniecības nolīgumu. Tagad, kad Eiropas Savienības kompetences cilvēktiesību (pašlaik primārais tiesību akts ir Pamattiesību harta) un ilgtspējīgas attīstības (viens no pieciem galvenajiem stratēģijas "Eiropa 2020" mērķiem) jomā ir paplašinātas, uzskatīju, ka ir svarīgi atbalstīt manas kolēģes Tokia Saīfi kundzes sagatavoto ziņojumu, kura mērķis ir nodrošināt, lai šie jautājumi tiktu labāk atspoguļoti Savienības noslēgtajos tirdzniecības nolīgumos. Protams, ka ziņojumā ir ierosināts uzlabot sadarbību esošo starptautisko organizāciju ietvaros un automātiski iekļaut klauzulas attiecībā uz šīm tēmām, bet tajā ir arī ietvertas jaunas idejas, aicinot izveidot Pasaulē Vides organizāciju, kurā būtu jāvērsas vides dempinga lietu gadījumā. Šis priekšlikums ir arī saistīts ar oglekļa dioksīda piesaistes mehānisma jēdzienu, kas papildina ES emisijas kvotu tirdzniecības sistēmu. Šāda divvirzienu pieeja ļaus novērst emisiju novirzīšanu uz trešām valstīm.

Zigmantas Balčytis (S&D), *rakstiski.* – (LT) Atbalstu šo ziņojumu. Konkurences izkropļojumi un vides un sociālā dempinga risks starptautiskās tirdzniecības jomā kļūst aizvien izplatītāks. Tas kaitē tiem uzņēmumiem un darba ņēmējiem Eiropas Savienībā, kuriem pretēji saviem tirdzniecības partneriem valstīs, kas nav ES dalībvalstis, ir jāievēro stingrāki sociālie, vides un fiskālie standarti. Tādēļ ES divpusējos un daudzpusējos nolīgumos jāietver pienākums visiem uzņēmumiem — ne tikai tiem, kas ir izvietoti ES, ievērot iepriekš minētās prasības. ES tirdzniecības nolīgumiem jānodrošina pārredzamība un stingri valsts iepirkuma standarti nelegālas kapitāla aizplūšanas apkarošanas nolūkā. Lai sasniegtu šos mērķus, ES aktīvi jāsadarbomas ar starptautiskajiem partneriem tirdzniecības jomā — Pasaules Tirdzniecības organizāciju, Starptautisko Darba organizāciju un Apvienoto Nāciju Organizāciju.

Vilija Blinkevičiūtē (S&D), *rakstiski.* – (LT) Balsoju par šo ziņojumu, jo nav mazsvarīgi nodrošināt līdzsvaru starp tirdzniecības regulējumu un pamata cilvēktiesībām un pastiprināt dialogu starp galvenajām tirdzniecības organizācijām, jo īpaši starp Starptautisko Darba organizāciju un Pasaules Tirdzniecības organizāciju. Turklāt cilvēktiesību un sociālo un vides standartu iekļaušana tirdzniecības nolīgumos var radīt papildu vērtību starptautiskajiem tirdzniecības nolīgumiem, nodrošinot lielāku atbalstu politiskajai un sociālajai stabilitātei, tādējādi radot tirdzniecībai vēl labvēlīgākus apstākļus. Jāuzsver, ka nozarēm un uzņēmumiem Eiropā ir saistoši stingri sociālie un vides noteikumi.

Piekrītu Eiropas Parlamenta nostājai, ka, ja Eiropas Savienība ievēro saistošus standartus, tai arī jābūt iespējai prasīt to pašu no tirdzniecības partneriem, jo īpaši no jaunattīstības valstīm, un pieprasīt tās ievērot kvalitātes un ilgtspējības prasības, jo īpaši attiecībā uz tās teritorijā ievestajiem pārtikas produktiem, lai saglabātu godīgus un vienlīdzīgus tirdzniecības noteikumus. Vēlos uzsvērt, ka, lai stiprinātu cilvēktiesības un sociālo politiku starptautiskajā tirdzniecībā, mums jāprasa, lai visos turpmākajos tirdzniecības nolīgumos tiktu paredzēts bērnu darba aizliegums, jo īpaši dabiskā akmens iegūšanā un pārstrādē.

Maria Da Graça Carvalho (PPE), *rakstiski.* – (PT) Uzskatu, ka sociālie un vides standarti nav savienojami ar Eiropas Savienības un tās sadarbības partneru tirdzniecības interesēm. Sadarbība starp starptautiskajām organizācijām ir jāuzlabo globālā nolīguma par klimatu ietvaros, jo īpaši oglekļa dioksīda piesaistes mehānismu līmenī, kas paredzēti ES emisijas kvotu tirdzniecības programmai, tomēr vienlaikus nodrošinot, ka tiek apturēta esošā emisiju pārvirze. Uzskatu arī, ka ES jāuzņemas vadība centienos izmantot divpusējo brīvo tirdzniecību, lai tajā būtu iekļautas ne tikai cilvēktiesību normas, bet arī noteikumi par ilgtspējīgas attīstības jautājumiem.

Mário David (PPE), *rakstiski.* – (PT) Saprotu, ka diskusija par cilvēktiesību klauzulas un sociālo un vides standartu iekļaušanu starptautiskajos nolīgumos ir sarežģīta, un apzinās, ka pašlaik pastāv zināma nelīdzsvarotība starp starptautiskās tirdzniecības noteikumiem un pārējām starptautiskām tiesībām. Uzskatu, ka Eiropas Savienībai ir izšķiroša nozīme šajos pasaules jaunās pārvaldības meklējumos, un tāpēc tai ir jāveicina starptautisko iestāžu politikas konsekvence.

Uzskatu, ka Eiropas Savienībai jāmeklē līdzsvars starp ierobežojošu un liberālu pieeju tirdzniecībai, kā arī kompromiss starp tirdzniecības interešu aizsardzību un prasību ievērot vērtības, kas ir tās pamatā. Tādēļ ir svarīgi veicināt dialogu un sadarbības partnerību ar starptautiskām organizācijām, jo īpaši ar Pasaules Tirdzniecības organizāciju un Starptautisko Darba organizāciju. Atceros arī to, ka ar Lisabonas līgumu tika ieviesti

grozījumi tirdzniecības politikā, kas skar dažus no šajā ziņojumā ietvertajiem priekšlikumiem. Tādēļ balsoju par šajā ziņojumā ietverto pasākumu kopumu.

Proinsias De Rossa (S&D), rakstiski. – Atbalstu šo ziņojumu, kurā tiek aicināts neuztvert tirdzniecību kā šauru atsevišķu mērķi. Mūsu nākotnes stratēģijā tā drīzāk jāparedz kā papildu līdzeklis Eiropas vērtību un interešu veicināšanai. Noteikumi par ilgtspējīgu attīstību ir izdevīgi visām pusēm. Turklāt sociālo un vides standartu iekļaušana tirdzniecības nolīgumos veicina globalizācijas regulēšanu. To apzināta ignorēšana ir tuvredzīga un neproduktīva pieeja, kas ir ne tikai pretēja principiēm, pēc kuriem vadāmies savā ārējā darbībā, bet tā arī apdraud Eiropas sociālo modeli. ES divpusējās tirdzniecības attiecības ar trešām pusēm ir vēl būtiskākas cilvēktiesību un sociālo un vides standartu ievērošanai gadījumā, kad ir mazas izredzes panākt progresu PTO struktūras ietvaros. Tomēr mums jāturpina panākt, lai SDO tiktu piešķirts novērotājas statuss un tiesības izteikt savu viedokli PTO, un PTO iekšienē jāizveido tirdzniecības un pienācīgas kvalitātes darba komiteja. Lai gan saistošu cilvēktiesību klauzulu iekļaušana ES starptautiskajos nolīgumos ir brīnišķīga prakse, slikta pārraudzība un īstenošana var tās padarīt par faktiski nekam nederīgām, un šis jautājums ir nopietni jārisina, slēdzot turpmākos nolīgumus.

Marielle De Sarnez (ALDE), rakstiski. – (FR) Starptautiskajiem tirdzniecības nolīgumiem jākalpo kā ES iespējai mudināt tās sadarbības partnerus pieņemt sociālos un vides standartus. Ziņojums ir pieņemts ar lielu balsu vairākumu, un tajā ir ietverti priekšlikumi prasībām, ka importa precēm jāatbilst tādiem pašiem sociāliem un vides standartiem, kādiem atbilst Eiropas preces. Tajā ir arī ierosināts vērsties SDO vai Pasaules Tirdzniecības organizācijā sociālā vai vides dempinga gadījumos, un šāda iespēja jāizveido pēc iespējas ātrāk. Pašreizējās pārrunās par brīvās tirdzniecības nolīgumiem jāparedz ne tikai cilvēktiesību klauzulas, bet arī ekonomiskie, sociālie un vides standarti. Ja tas netiek izdarīts, šī netaisnīgā konkurences priekšrocība nozīmēs to, ka ES vairs nevarēs konkurēt ar zemas cenas un kvalitātes importa precēm. Šajā gadījumā ir apdraudēta gan Eiropas lauksaimniecības, gan rūpniecības nākotne.

Edite Estrela (S&D), rakstiski. – (PT) Balsoju par šo ziņojumu par "cilvēktiesībām, sociāliem un vides standartiem starptautiskajos tirdzniecības nolīgumos", jo tirdzniecības politikai jābūt konsekventai ar ES mērķi un jāpalīdz aizsargāt tās sociālās un vides politikas modelis. Tādēļ ES ir svarīgi nodrošināt, lai starptautiskajos tirdzniecības nolīgumos tiktu īstenoti norādītie sociālie un vides standarti.

Diogo Feio (PPE), rakstiski. – (PT) Jautājums par to, vai mums ir jāuztur tirdzniecība ar tiem, kuri neievēro vienādus standartus cilvēktiesību respektēšanā, starptautiskajās attiecībās nav nekas jauns, un pastāv draudi, ka šīs debātes turpināsies mūžīgi. Būdam pēc iespējas reālistiskāks, uzskatu, ka ES jādara viss iespējamais, lai nodrošinātu plašāku tādu standartu atzīšanu, kas tiek uzskatīti par pietiekamiem, un jācenšas iesaistīt valstis, ar kurām tā īsteno tirdzniecību, globālajos centienos respektēt šīs tiesības. Ekonomiskā un diplomātiskā līmenī saprotu, ka ES nedrīkst pārstāt uzsvērt šo nozīmīgo un centrālo jautājumu ilglaicīgu tirdzniecības kanālu veidošanas procesā. Tomēr vienlaikus, kā zināms, neesam tādā pozīcijā, lai uzspiestu šos standartus vai izvirzītu šādas prasības. Lai gan šie standarti bieži vien tiek formāli ievēroti, ES arī apzinās, ka tai ir partneri, kas neievēro tos regulāri. Lielākie enerģijas piegādātāji Eiropai ietilpst šajā kategorijā. Ņemot to vērā, vēlos atkārtoti uzsvērt, cik svarīgi ir turpināt cīņu par cilvēktiesībām un tās pārvērst par nosacījumu stabili tirdzniecības attiecību veidošanai.

José Manuel Fernandes (PPE), rakstiski. – (PT) Cilvēktiesību klauzulas iekļaušana un sociālo un vides standartu īstenošana tirdzniecības sarunās ir sarežģīti jautājumi, kas šķel

starptautisko sabiedrību. No vienas puses, ziemeļos tiek noraidīts, ka jaunattīstības valstīs tiek praktizēts sociālais un vides dempings, kas izkropļo tirdzniecības konkurenci, bet, no otras puses, dienvidu valstis tur aizdomās ziemeļu valstis par to, ka tās vēlas likt šķēršļus to ekonomiskajai attīstībai un ar šo standartu īstenošanu realizēt zināmu slēpto protekcionismu.

Balsoju par šo ziņojumu, jo uzskatu, ka tirdzniecības politikai jādarbojas kā instrumentam, kalpojot Eiropas Savienības vispārējiem mērķiem, un tādēļ ir svarīgi, lai tirdzniecība tiktu uztverta nevis kā pašmērķis, bet gan kā līdzeklis Eiropas tirdzniecības interešu veicināšanai un godīgas tirdzniecības instruments, kas parastās sadarbības prakses ietvaros ar ES tirdzniecības partneriem spētu nodrošināt efektīvu sociālo un vides standartu iekļaušanu un īstenošanu.

Sylvie Guillaume (S&D), rakstiski. – (FR) Balsoju par ziņojumu par cilvēktiesībām un sociāliem un vides standartiem starptautiskajos tirdzniecības nolīgumos, jo ir būtiski svarīgi, lai Eiropas Savienības tirdzniecības politikā tiktu ievērota konsekvence ar tās politikajiem mērķiem. Tekstā, kuru ir būtiski uzlabojusi Eiropas Parlamenta sociālistu un demokrātu progresīvās alianses grupa, ir skaidri norādīts, ka tirdzniecība vairs nav mērķis pati par sevi, bet ka visos nolīgumos tagad ir jāiekļauj zināmas klauzulas saistībā ar sociāliem un vides jautājumiem. Šīm klauzulām ir jābūt saistošām un jāparedz iespējas vērsties pret pārkāpējiem to neievērošanas gadījumā, tostarp Apvienoto Nāciju Organizācijas Augstā komisāra cilvēktiesību jautājumos birojā.

Juozas Imbrasas (EFD), rakstiski. – (LT) Atbalstīju ziņojumu, jo nedrīkstam aizmirst, ka Eiropas nozarēm un uzņēmumiem Eiropā ir saistoši stingri sociālie un vides noteikumi. Ja Eiropas Savienība ievēro saistošus standartus, tai arī jābūt iespējai prasīt to pašu no tirdzniecības partneriem, jo īpaši no jaunattīstības valstīm, un pieprasīt tās ievērot kvalitātes un ilgtspējības prasības, jo īpaši attiecībā uz tās teritorijā ievestajiem pārtikas produktiem, lai saglabātu godīgus un vienlīdzīgus tirdzniecības noteikumus. Ir svarīgi uzlabot pieeju “zaļajām” precēm un tehnoloģijām, lai sasniegtu ilgtspējīgas attīstības mērķus, un mums ir jāpanāk ātrs sarunu noslēgums par tarifu un netarifu barjeras atcelšanu vai samazināšanu videi draudzīgām precēm un pakalpojumiem, lai veicinātu jaunas nodarbinātības politikas jomas un radītu darbavietas, kas atbilst pienācīgas kvalitātes darba standartiem, kurus noteikusi Starptautiskā Darba organizācija, un radītu izaugsmes iespējas Eiropas nozarēm un maziem un vidējiem uzņēmumiem.

Jarosław Kalinowski (PPE), rakstiski. – (PL) Ir ne tikai ļoti svarīgi, bet arī ļoti sarežģīti atrast līdzsvaru starp ekonomiskām un sociālām interesēm. Ekonomiskā sadarbība, kas nav iedomājama bez galveno demokrātijas noteikumu ievērošanas un pilsoņu labklājības, ir Eiropas Savienības pamats, un tāpēc ir tik svarīgi starptautiskajos tirdzniecības nolīgumos iekļaut vienotus cilvēktiesību, kā arī sociālos un vides standartus.

Šāda standarta pieņemšana Eiropas Savienības tirdzniecības politikā veicinās tās pozitīvu uztveri pilsoņu vidū un arī ES attiecību uzlabošanu ar tās sadarbības partneriem. Starptautiskā sadarbība šajā jomā ir ārkārtīgi svarīga, un Eiropas Parlamentam tā ir jāatbalsta pēc iespējas plašāk.

Elisabeth Köstinger (PPE), rakstiski. – (DE) Balsoju par šo ziņojumu, jo cilvēktiesības, sociālie standarti un vides standarti ir jāpiemēro visās valstīs, ne tikai Eiropā. Mūsu ietekmes sfēru veido tās valstis, ar kurām īstenojam tirdzniecību. Ar to saistās zināma atbildība, kas mums ir jārealizē, un šis ziņojums mums norāda pareizo virzienu. Tas ir virziens pretī

godīgai tirdzniecībai, jo īpaši godīgumam pret cilvēkiem un vidi. Ja spēsim kaut ko uzlabot šajās jomās, mums tas jā dara tik lielā apmērā, cik mēs to spējam.

David Martin (S&D), *rakstiski*. – Atzinīgi novērtēju šo ziņojumu, kurā ir skaidri pateikts, ka ES tirdzniecības politikā jā cenšas panākt ko vairāk nekā tikai maksimālu ekonomisko izdevīgumu. ES tirdzniecības nolīgumos jā iekļauj augsti cilvēktiesību, sociālie un vides standarti.

Jean-Luc Mélenchon (GUE/NGL), *rakstiski*. – (FR) Šajā ziņojumā ir uzsvērti vairāki būtiski jautājumi, piemēram, periodiska tirdzniecības nolīgumos ietvertās cilvēktiesību klauzulas pārskatīšana ANO Cilvēktiesību padomē, SDO iespējas vērsties ANO Augstā komisāra cilvēktiesību jautājumos birojā, dalībvalstu parlamentu un trešo valstu pilsoņu iesaistīšana sarunās un moderno verdzības formu apkarošana.

Šīs bažas par cilvēktiesībām no tāda Parlamenta puses, kurš ir atbalstījis *coup d'état* Hondurasā un tirdzniecības nolīguma parakstīšanu ar puča līderiem, ir apsveicamas. Tomēr neatkarīgi no manām šaubām par patieso mērķi paziņojumā par cilvēktiesībām, ziņojumā paustā vēlme ieviest brīvās tirdzniecības nolīgumus visā pasaulē, kā arī piesārņojuma tiesību apmaiņas veicināšana, ko mēs dēvējam par “oglekļa dioksīda tirgu”, nozīmē to, ka nevaru balsot par šo ziņojumu.

Nuno Melo (PPE), *rakstiski*. – (PT) ES valstis un visi to ekonomikas dalībnieki skrupulozi respektē cilvēktiesības un ievēro sociālos un vides standartus, un ir pilnīgi pašsaprotami to pašu prasīt arī no viņu tirdzniecības partneriem Pasaules Tirdzniecības organizācijā (PTO), lai pasaule kļūtu taisnīgāka un vienlīdzīgāka. Apzināties, ka dažkārt šīs saistības nav viegli izpildīt, jo īpaši jaunattīstības valstīs. Tomēr ES arī turpmāk jā cenšas to īstenot, un tādēļ ES un Parlamenta uzdevums ir darīt visu iespējamo, lai veicinātu cieņu pret cilvēka dzīvību un atkārtoti apliecinātu, ka pienācīgas kvalitātes nodarbinātība ir vienāda visur un visiem un ka jēdziens par vides un sociālajām tiesībām, tostarp arī arodbiedrību tiesībām un bērnu darba apkarošanu, ir universāls.

Willy Meyer (GUE/NGL), *rakstiski*. – (ES) Balsoju par šo rezolūciju, jo tajā ir skaidri ietverta nepieciešamība ES efektīvi veicināt ilgtspējīgu attīstību pasaulē, solidaritāti starp tautām, godīgu tirdzniecību un nabadzības izskaušanu. Atbalstu šo rezolūciju arī tādēļ, ka ir svarīgi un nepieciešami, kas ir arī atspoguļots rezolūcijā, panākt, lai cilvēktiesību ievērošana starptautiskajos nolīgumos būtu saistoša, kas ir arī stingri un pastāvīgi jā uzrauga. Šajā jautājumā, manuprāt, priekšlikums piešķirt Starptautiskajai Darba organizācijai (SDO) oficiāla novērotāja statusu Pasaules Tirdzniecības organizācijā, ir ļoti vērtīgs, jo īpaši par tirdzniecības un pienācīgas kvalitātes darba komitejas izveidošanu SDO, lai pārraudzītu tirdzniecības nolīgumus sadarbībā ar SDO un Apvienoto Nāciju Organizācijas Augstā komisāra cilvēktiesību jautājumos biroju. Vēl viens iemesls tam, kādēļ balsoju par šo rezolūciju, ir nelokāmība, ar kādu tajā ir pausta nepieciešamība izveidot “īstu Pasaules vides organizāciju”, un viennozīmīgā cilvēktiesību, ilgtspējīgas attīstības un cieņas pret vidi aizstāvība, nosakot šīs vērtības par prioritārām, salīdzinot ar pašreizējiem tirdzniecības modeļiem.

Andreas Mölzer (NI), *rakstiski*. – (DE) ES interesēs noteikti ir slēgt tirdzniecības nolīgumus galvenokārt ar vienlīdzīgiem partneriem. Tas nozīmē, ka vairāk uzmanības jā pievērš cilvēktiesībām un vides un sociāliem standartiem, jo, kamēr ES ievēro šos standartus, tā var arī prasīt saviem tirdzniecības partneriem ievērot šos standartus. Tomēr īpaši cilvēktiesību jomā, kā arī sociālo un vides standartu jomā ES ir vairākkārtīgi “atdūrusies kā pret mūri”, jo citām valstīm, ar kurām tā ir noslēgusi divpusējos tirdzniecības nolīgumus,

šajā ziņā ir bijis atšķirīgs viedoklis. Atturējos balsojumā, jo apšaubu, vai referentes ierosināto faktiski būs iespējams īstenot.

Alfredo Pallone (PPE), rakstiski. – (IT) Cilvēktiesības un sociālo un vides standartu piemērošana tirdzniecības nolīgumos ir diezgan sarežģīti un ārkārtīgi problemātiski jautājumi. Tādēļ ir būtiski svarīgi, lai sociālo standartu klauzula divpusējos nolīgumos tiktu ietverta arvien biežāk. Lai gan šodien pastāv acīmredzama nelīdzsvarotība starp starptautiskās tirdzniecības noteikumiem un citiem starptautisko tiesību standartiem, uzskatu, ka ir būtiski svarīgi balsot par *Saiji* kundzes ziņojumu, lai varētu attīstīt jaunus domāšanas veidus un panākt īstu starptautisko organizāciju darbības koordinēšanu. Eiropas Savienībai ir izšķiroša nozīme šajos pasaules jaunās pārvaldības meklējumos, un tāpēc tai ir jāveicina starptautisko iestāžu politikas konsekvence. Balsoju par šo ziņojumu, lai varētu sākt jaunas tirdzniecības politikas īstenošanu — tādas, kuras pamatā ir apņēmība un dialogs un kurā tiek ņemti vērā starptautiskie standarti, lai īstenotu “likumīgus” mērķus.

Maria do Céu Patrão Neves (PPE), rakstiski. – (PT) Balsoju par ziņojumu par cilvēktiesībām un sociāliem un vides standartiem starptautiskos tirdzniecības nolīgumos, jo piekrītu ar cilvēktiesībām vai ar sociālo un vides standartu īstenošanu saistīto klauzulu iekļaušanai tirdzniecības nolīgumos.

Pastāv reāla spriedze starp valstīm ziemeļos, kas noraida, ka jaunattīstības valstīs tiek praktizēts sociālais un vides dempings, un valstīm dienvidos, kuras tur aizdomās ziemeļu valstis par to, ka tās vēlas likt šķēršļus to ekonomiskajai attīstībai un ar šo standartu īstenošanu realizēt zināmu slēpto protekcionismu. Tomēr šis interešu konflikts nedrīkst atturēt ES no pozitīvas, tomēr arī juridiski saistošas pieejas izmantošanas sarunās, paredzot noteikumus par ilgtspējīgu attīstību, jo īpaši divpusējos nolīgumos.

Rovana Plumb (S&D), rakstiski. – (RO) Eiropas Savienībai, īstenojot tās politiskos virzienus, jo īpaši tirdzniecības politiku, jāveicina savas komerciālās intereses, vienlaikus ievērojot un nodrošinot, lai arī citi ievērotu tās standartus un vērtības. Tieši ar šādu domu ir jāveicina jaunas vērienīgas tirdzniecības politikas sākšana un īstenošana, pamatojoties uz apņēmību un dialogu. Nedrīkstam aizmirst, ka Eiropas nozarēm un uzņēmumiem Eiropā ir saistoši stingri sociālie un vides noteikumi. Ja Eiropas Savienība ievēro saistošus standartus, tai arī jābūt iespējai prasīt to pašu no tirdzniecības partneriem, jo īpaši no jaunattīstības valstīm, un pieprasīt tām ievērot kvalitātes un ilgtspējības prasības, jo īpaši attiecībā uz tās teritorijā ievestajiem pārtikas produktiem, lai saglabātu godīgus un vienlīdzīgus tirdzniecības noteikumus.

Šajā ziņā Eiropas vienotā tirgus stingrie noteikumi veselības, drošības, vides un darba ņēmēju un patērētāju aizsardzības jomā veido noteiktu Eiropas modeli, kam jākalpo par iedvesmu starptautiskā līmenī un daudzpusējos forumos un kas ir jāatspoguļo pašreizējās sarunās par divpusējiem tirdzniecības nolīgumiem.

Paulo Rangel (PPE), rakstiski. – (PT) Balsoju par ziņojumu, jo uzskatu, ka, tā kā Eiropas Savienībai ir būtiska nozīme pasaules jaunās pārvaldības meklējumos, tai ir jāveicina starptautisko iestāžu politikas konsekvence. Mūsdienās pieaug nelīdzsvarotība starp starptautiskās tirdzniecības noteikumiem un citiem starptautisko tiesību standartiem. Kā galvenajiem tirgus dalībniekiem mums ir pienākums atrast jaunus domāšanas veidus ar konkrētu mērķi panākt starptautisko iestāžu darbības efektīvu koordinēšanu.

Raül Romeva i Rueda (Verts/ALE), rakstiski. – (ES) Cilvēktiesību klauzulas iekļaušana, vienlaikus piemērojot sociālos un vides standartus tirdzniecības sarunās, ir sarežģīts

jautājums, kas šķēļ starptautisko sabiedrību. No vienas puses, ziemeļu valstis nosoda negodīgo konkurenci, ko rada jaunattīstības valstis sociālo un vides jautājumu jomā, kā rezultātā tiek izkropļota konkurence tirdzniecībā. No otras puses, dienvidu valstis tur aizdomās ziemeļu valstis par to, ka tās vēlas aizkavēt ekonomisko attīstību un izmanto šo standartu piemērošanu kā slēptu protekcionalisma metodi. Tas izskaidro, kādēļ ir tik ārkārtīgi grūti mierīgi debatēt par šiem standartiem daudzpusējos forumos, jo īpaši Pasaules Tirdzniecības organizācijā, kamēr vienlaikus divpusējos tirdzniecības nolīgumos arvien biežāk parādās sociālo standartu klauzula.

Oreste Rossi (EFD), rakstiski. – (IT) Atbalstām ziņojumu par cilvēktiesībām un par sociāliem un vides standartiem starptautiskajos tirdzniecības nolīgumos, jo trešās valstis, kas nerespektē darba ņēmēju tiesības un atsakās aktīvi piedalīties cīņā pret klimata pārmaiņām, pārāk bieži negodīgi konkurē ar ES uzņēmumiem.

Mūsu uzņēmumiem jāievēro ārkārtīgi prasīgi standarti darba ņēmēju aizsardzības jomā, jāmaksā lieli algu un nodokļu rēķini, jāievēro likumi, ar kuriem tiek noteikta stingra vides emisiju kontrole, un jāizpilda pašvaldību plānošanas regulējumā paredzētie nosacījumi. Šķiet, ka konkurējošie uzņēmumi trešās valstīs, piemēram, Ķīnā un Indijā, nav pakļauti šāda kontrolei un noteikumiem un to gala produkcija ir nepārprotami konkurētspējīga, salīdzinot ar Eiropas precēm.

Uzstājoties Vides, sabiedrības veselības un pārtikas nekaitīguma komitejā un starpparlamentu sanāksmē par enerģētiku, aicināju ES izmantot savu ietekmi Pasaules Tirdzniecības organizācijā, lai atļautu Eiropai noteikt oglekļa dioksīda emisiju nodokli valstīm, kas neparaksta vienošanās par klimata pārmaiņām. Tas pats arguments jāpiemēro valstīm, kuras veic ražošanu, izmantojot metodes, kas būtiski atšķiras no Eiropas metodēm, piemēram, bērnu darba izmantošanu, vai valstīm, kas negarantē darba ņēmējiem viņu tiesības.

Joanna Senyszyn (S&D), rakstiski. – (PL) Balsoju par rezolūcijas apstiprināšanu par cilvēktiesībām un sociāliem un vides standartiem starptautiskajos tirdzniecības nolīgumos. Eiropas Savienības darbības pamatā ir principi, kas ietver cilvēktiesību ievērošanu. Tādēļ tai ir tik svarīga cilvēktiesību ievērošana visā pasaulē.

Lisabonas līgums apstiprina, ka ārējā Eiropas Savienības darbība, kuras neatņemama sastāvdaļa ir ārējā tirdzniecība, jāīsteno, pamatojoties uz tiem pašiem principiem, uz kuriem ir izveidota ES. Tādēļ pilnīgi atbalstu juridiski saistošu cilvēktiesību klauzulu iekļaušanas procedūru Eiropas Savienības starptautiskajos nolīgumos. Tomēr vēlos pievērst uzmanību tam, ka tās ir arī jāīsteno, kā arī faktam, ka valstīm, kas neievēro likuma kārtību, būs jāsasopas ar iespējamām ekonomiskām sekām.

Saskaņā ar rezolūcijas 15. punktu, manuprāt, ir būtiski svarīgi, lai visos brīvās tirdzniecības nolīgumos tiktu ietverti sociālie un vides standarti, tostarp, minimālo standartu uzskaitījums, kas ES tirdzniecības partneriem ir jāievēro, kā arī papildu konvenciju uzskaitījums, kas jāievieš pakāpeniski un elastīgi, ņemot vērā ekonomisko stāvokli un katra partnera sociālās un vides problēmas.

Īpaši atbalstu bērnu darba aizlieguma iekļaušanu visos turpmākajos tirdzniecības nolīgumos. Atbalstu arī sadarbības veicināšanu cilvēktiesību jomā starp PTO un galvenajām ANO iestādēm.

Ziņojums: Mariya Nedelcheva (A7-0275/2010)

Sophie Auconie (PPE), rakstiski. – (FR) 2009. gadā Eiropas Ombuds saņēma 3098 sūdzības, no kurām 727 ietilpa tā kompetences sfērā. Eiropas Ombuds ar Māstrihtas līgumu tika izveidots 1992. gadā kā starpniekiestāde starp Eiropas pilsoņiem un Eiropas Savienības iestādēm. Ne tikai Eiropas pilsoņi un uzņēmumi, bet arī tās iestādes un privātpersonas, kuras dzīvo vai likumīgi uzturas kādā no dalībvalstīm, ir tiesīgas iesniegt sūdzības Ombudam. Ombudu ievēl Eiropas Parlaments katra sava termiņa sākumā uz šo termiņu, un tas izmeklē administratīvās kļūmes, par kurām tas tiek informēts. Ombuds sagatavo gada darbības pārskatu. Balsoju par šo rezolūciju, jo piekrītu vispārējam Eiropas Parlamenta paustajam atbalstam šim būtiski svarīgajam demokrātijas ķēdes posmam.

Zigmantas Balčytis (S&D), rakstiski. – (LT) Eiropas Ombuda iestāde sargā Pamattiesību hartā nostiprinātās ikviena pilsoņa tiesības “uz objektīvu, godīgu un pieņemamā termiņā veiktu jautājumu izskatīšanu Savienības iestādēs un struktūrās”. Lisabonas līguma stāšanās spēkā nostiprināja Ombuda demokrātisko likumību, pateicoties ievēlēšanai, ko veic Eiropas Parlaments, un ar to tiek paplašinātas tā pilnvaras, attiecinot tās arī uz kopējo ārējo un drošības politiku un Eiropas Padomes darbību. Balsoju par šo rezolūciju, jo atzinīgi novērtēju tā 2009. gada darbības rezultātus. Vidējais laiks, kas bija nepieciešams, lai izskatītu sūdzības, 2009. gadā ir samazinājies par četriem mēnešiem, un vairāk nekā puse no sāktajiem procesiem tika noslēgti ar mierizlīgumu. Tas liecina par efektīvu sadarbību, kāda pastāv starp Ombudu un Savienības iestādēm un struktūrām. Uzskatu, ka ir jāvairo ES pilsoņu uzticība ES un tās iestādēm un galvenokārt jānodrošina, ka pilsoņiem ir visas iespējas iegūt nepieciešamo informāciju un ticēt, ka ES iestādes spēj aizstāvēt viņu tiesības.

Vilija Blinkevičiūtė (S&D), rakstiski. – (LT) Balsoju par šo ziņojumu, jo, darot savu darbu, ombuds palīdz Eiropas iestādēm pieņemt pārredzamus lēmumus, kam var piekļūt gan iedzīvotāji, gan juridiskas personas. Lisabonas līguma stāšanās spēkā nostiprināja ombuda demokrātisko likumību, pateicoties tā ievēlēšanai, ko veic Eiropas Parlaments, un ar to tiek paplašinātas tā pilnvaras, attiecinot tās arī uz kopējo ārējo un drošības politiku un Eiropas Padomes darbību. Pārredzamība, informācijas pieejamība un tiesību uz labu pārvaldību respektēšana ir būtiski svarīgi priekšnoteikumi, lai saglabātu pilsoņu uzticību iestāžu spējai nodrošināt viņu tiesību ievērošanu. Visizplatītākais iespējami pieļauto administratīvo kļūmju veids bija pārredzamības trūkums. Tādēļ ir būtiski nodrošināt, lai pilsoņi saņemtu tūlītēju un pamatotu atbildi uz saviem informācijas pieprasījumiem, sūdzībām un lūgumrakstiem. Eiropas iestādēm un struktūrām jāsniedz pilsoņiem nepieciešamā informācija. Atzinīgi novērtēju sadarbību starp Eiropas Ombudu un valsts, reģionālā un pašvaldību līmeņa ombudiem un līdzīgām struktūrām dalībvalstīs.

Maria Da Graça Carvalho (PPE), rakstiski. – (PT) Eiropas pārvaldības joma ir plaša un sarežģīta. Balsoju par šo ziņojumu, jo, manuprāt, ir būtiski svarīgi nodrošināt sabiedrības uzticību Eiropas iestādēm, nodrošinot efektīvu pārvaldību ar pārredzamām procedūrām un ērtu piekļuvi infrastruktūrai. Atzinīgi novērtēju pozitīvos rezultātus, kas saistīti ar sūdzību skaita samazināšanos un uzlabojumiem to izskatīšanā Eiropas līmenī.

Carlos Coelho (PPE), rakstiski. – (PT) Ombuda darbs ir būtiski svarīgs un veicina lielāku pārredzamību, tuvina ES sabiedrībai, vienlaikus vairojot sabiedrības uzticību iestāžu spējai nodrošināt viņu tiesību izpildi. Lai gan 2009. gadā sūdzību skaits nedaudz samazinājās (9%), salīdzinot ar 2008. gadu, no 335 sāktajām lietām pabeigtas un slēgtas tika aptuveni 318. Fakts, ka 56% no visām lietām tika slēgtas, panākot mierizlīgumu, vai atrisinātas, jāvērtē diezgan pozitīvi. Šie rezultāti parāda, ka pastāv konstruktīva sadarbība starp Ombudu

un ES iestādēm un struktūrām, kuras lielākoties uzskata šīs sūdzības par ideālu iespēju izlabot pieļautās kļūdas un sabiedrības pārstāvju interešu vārdā sadarboties ar Ombudu.

Vēlos uzsvērt, ka Lisabonas līguma stāšanās spēkā ir ārkārtīgi nozīmīga, jo tajā starp ES pilsoņu pamattiesībām ir ierakstītas arī tiesības uz labu pārvaldību. Ar to tika ieviesti arī divi būtiski grozījumi — ka ombuds ir jāievēl, nostiprinot tā demokrātisko likumību, un ka tā pilnvaras ir jāpaplašina, attiecinot arī uz kopējo ārējo un drošības politiku.

Lara Comi (PPE), rakstiski. – (IT) Pārskats par Eiropas Ombuda darbību 2009. gadā ir ļoti svarīgs, jo tas ļauj mums noteikt, vai un kādā mērā attiecības starp ES iestādēm un iedzīvotājiem ir pārredzamas, ātri īstenojamas un rezultatīvas. Faktiski ir vairākas tēmas, par kurām Parlaments un Komisija pauž savu viedokli, nesāņemot nekādas atsauksmes no sabiedrības, izņemot par Ombudam iesniegtajām sūdzībām.

Lai gan atbalstu šo ziņojumu, tomēr, manuprāt, jānodrošina lielāka publicitāte par pašu Eiropas Ombudu un darbu, ko tas veic, jo īpaši tajās dalībvalstīs, kur tas negūst tūlītēju atzinību. Faktiski nedrīkst aizmirst, ka mazāks sūdzību skaits var nozīmēt vai nu to, ka iedzīvotāji neievēro daudzas nepilnības, vai arī, ka tiem ir maza pārliecība par viņu problēmu iespējamu tiesisku risinājumu. Lielākas publicitātes nodrošināšana ir līdzeklis plašāku pētījumu veikšanai, lai mēs ar lielāku pārliecību varētu noteikt, kurš no abiem scenārijiem atbilst konkrētajai situācijai.

Diogo Feio (PPE), rakstiski. – (PT) 2009. gadā Ombuds ir reģistrējis pavisam 3098 sūdzības, kas, salīdzinot ar 2008. gadā reģistrētajām 3406 sūdzībām, ir par 9 % mazāk. Sūdzības bija saistītas ar Komisiju (56 %), Parlamenta administrāciju (11 %), Eiropas Personāla atlases biroju (9 %), Padomi (4 %) un Eiropas Savienības Tiesu (3 %). Galvenokārt sūdzības tika iesniegtas par sliktu pārvaldību, pārredzamības trūkumu, tostarp par atteikšanos sniegt informāciju, kas ir noteicošais faktors sabiedrības drošības un ES uzticības nodrošināšanai. Tas uzskatāmi parādīja, ka ir jāturpina darbs, lai uzlabotu pārvaldību un nodrošinātu lielāku pārredzamību iestādēs, un to ir iespējams panākt ar kopīgiem Ombuda un šo iestāžu centieniem, jo īpaši pastāvīgas paraugprakses apmaiņas veidā.

David Martin (S&D), rakstiski. – Balsoju par šo ziņojumu, kurā ir sniegts pārskats par Ombuda darbību 2009. gadā un kurā tā ir atbalstīta. Ombuds ir svarīgs posms attiecībās ar pilsoņiem, un tā darbs palīdz vairost uzticību ES iestādēm, un tās kļūst pieejamākas.

Clemente Mastella (PPE), rakstiski. – (IT) Eiropas Ombuda mērķis ir nodrošināt ES tiesību aktos paredzēto pilsoņu tiesību ievērošanu visos Savienības līmeņos un ES iestāžu un struktūru atbilstību augstākajiem pārvaldības standartiem.

Nesen ombuds sāka veikt turpmākus pasākumus, lai uzlabotu pilsoņiem un iespējamiem sūdzību iesniedzējiem sniedzamās tās informācijas kvalitāti, kas saistīta ar viņu tiesībām, jo īpaši Eiropas Ombuda tīkla ietvaros. Ombudam arī turpmāk jācenšas nodrošināt, lai ES iestādes un struktūras visā savā darbā ievērotu pieeju, kas vērsta uz pilsoņu vajadzībām, un tādēļ tam jāizmanto visas iespējas, lai panāktu mierizlīgumu sūdzībās un sāktu vairāk lietu pēc paša iniciatīvas, lai atklātu problēmas un veicinātu paraugpraksi.

Atbalstīju šo ziņojumu, jo tajā ombuds tiek mudināts turpināt darbu ar iestādēm, veicinot labu pārvaldību un sabiedrisko pakalpojumu kultūru un uzlabojot komunikāciju, lai pilsoņi, kuriem, iespējams, būs nepieciešami tā pakalpojumi, būtu atbilstoši informēti par to, kā tos saņemt, tādējādi vairojot viņu uzticību Eiropas Savienībai un tās iestādēm un vairojot uzticību arī mums.

Nuno Melo (PPE), rakstiski. – (PT) Ombudam ir ļoti svarīga nozīme, jo viņš veicina sabiedrības tuvināšanos ar Eiropas iestādēm. 2009. gadā ombuds reģistrēja pavisam 3098 sūdzības, kas, salīdzinot ar 3406 sūdzībām 2008. gadā, ir par 9 % mazāk. Saistībā ar šīm sūdzībām tika sāktas 335 lietas, bet 230 sūdzības tika atzītas par nepamatotām.

Lielākā daļa lietu, ko ombuds sāka 2009. gadā, bija saistītas ar Komisiju (56 %). Sūdzības bija vērstas arī pret Parlamenta administrāciju (11 %), Eiropas Personāla atlases biroju (EPSO) (9 %), Padomi (4 %) un Eiropas Savienības Tiesu (3 %). Par divdesmit trim citām ES iestādēm un struktūrām tika papildus atvērtas vēl 59 lietas (17 %). Ziņojumā sniegtie rādītāji plaši pierāda šīs iestādes efektivitāti un tās nozīmi attiecību pārredzamības nodrošināšanā starp Eiropas iestādēm un sabiedrību.

Willy Meyer (GUE/NGL), rakstiski. – (ES) Balsoju par šo rezolūciju, jo piekrītu nepieciešamībai panākt lielāku pārredzamību saistībā ar Komisijas darbu un veikt nepieciešamos pasākumus, lai tuvinātu ES iestādes Eiropas iedzīvotājiem. Atbalstīju ombuda iesniegto pārskatu, jo tajā ir atspoguļots darbs, ko tas ir veicis, nosodot administratīvās kļūmes, un pozitīvais darbs, ko tas veic pārredzamības veicināšanā, atbildot uz ES pilsoņu sūdzībām par iestāžu un Eiropas struktūru pieļautajām administratīvajām kļūmēm. Ar savu balsojumu atbalstu ombuda veikto darbu, kurš atrisina daudzas sūdzības savstarpējā izlīguma ceļā sadarbībā ar Parlamentu. Uzskatu arī kā ļoti pozitīvu to, ka šī rezolūcija mudina ombudu pašam sākt savu izmeklēšanu, lai risinātu sistemātiskās problēmas šajās iestādēs.

Andreas Mølzer (NI), rakstiski. – (DE) Eiropas Savienība strādā jau vairākus desmitus gadu, lai mazinātu birokrātiju un uzlabotu pārredzamību. Bieži tas nav pietiekami pamanāms pat Eiropas Parlamentā. Tieši pretēji, man ir sajūta, ka birokrātiskais darbs ar dokumentiem ar katru gadu kļūst apjomīgāks. Īsi pirms noklausīšanās pēdējās vēlēšanās vārds “pārredzamība” bija dzirdams no ikviena mutes. Pateicoties sava amata pilnvarām un tiesībām, kas tiem ir piešķirtas, Parlamenta deputāti var paust savu viedokli. Par Eiropas pilsoņiem to pašu teikt nav iespējams. Tieši tādēļ mums ir Eiropas Ombuds. Tad, kad vairāk nekā viena trešā daļa no Ombuda veiktās izmeklēšanas ir bijusi saistīta ar lietām, kas attiecās uz pārredzamības neesamību, un kad 56 % no visām lietām tika atrisinātas mierizlīguma ceļā, varam tikai apliecināt, ka Ombuds ir nozīmīga iestāde. Tomēr nevaru pilnīgi atbalstīt referentes apgalvojumus un tādēļ balsojumā atturējos.

Alfredo Pallone (PPE), rakstiski. – (IT) Cilvēktiesību aizsardzība un ievērošana ir galvenais Eiropas Savienību veidojošais elements, un šajā saistībā nedrīkst atstāt neievērotu Eiropas Ombuda svarīgo nozīmi. Tieši tādēļ balsoju par *Nedelcheva* kundzes ziņojumu, jo Eiropas ombudu kā cilvēktiesību ievērošanas veicinātāju nedrīkst ignorēt. Šī nozīmīgā amatpersona Eiropas līmenī cenšas garantēt, lai iestādes ievērotu pieeju, kas vērstā uz pilsoņu vajadzībām, un tādēļ tam jāizmanto visas iespējas, lai panāktu mierizlīgumu sūdzībās, un jāsāk jaunas lietas pēc paša iniciatīvas, lai atklātu problēmas un veicinātu paraugpraksi. Tāds ombuds, kas ir gatavs un vēlas nokārtot starp pilsoņiem radušos strīdus un domstarpības, palīdz cilvēkiem ar atšķirīgiem uzskatiem, pieredzi un plāniem komunicēt un sadzīvot citam ar citu. Tas ir sākumpunkts šīs nozīmes stiprināšanai un veicināšanai Eiropā un šā dienesta darbības sekmēšanai un godīgas pārvaldības nodrošināšanai.

Maria do Céu Patrão Neves (PPE), rakstiski. – (PT) Gada pārskats par Eiropas Ombuda darbību 2009. gadā parādīja, ka tā ir bijusi ārkārtīgi aktīva. Jaunā tiesiskā sistēma, kurā ir atspoguļotas pārmaiņas ombuda statusā, un Līguma par Eiropas Savienības darbību stāšanās spēkā (LES), ar kuru ombuda pilnvaras ir papildinātas, attiecinot tās arī uz kopējo ārējo

un drošības politiku (KĀDP) un Eiropas Padomes darbību, nav kaitējušas tā darba efektivitātei. Vidējais sūdzības izskatīšanai nepieciešamais laiks ir samazinājies no 13 mēnešiem līdz deviņiem mēnešiem. Jāuzsver ES iestāžu un struktūru acīmredzamā griba uzskatīt ombudam adresētās sūdzības par iespēju izlabot radušās kļūdas un pilsoņu interešu vārdā sadarboties ar ombudu.

Tādēļ balsoju par šo rezolūciju, ar kuru tiek apstiprināts 2009. gada ziņojums un kurā tiek sniegtas turpmākās vadlīnijas. No tām vēlos uzsvērt aicinājumu ombudam īstenot Pamattiesību hartu, kas ar Lisabonas līguma stāšanās spēkā kļūst juridiski saistoša; aicinājumu Komisijai izstrādāt Eiropas pārvaldības regulējumu, kas būtu kopējs visām Savienības struktūrām un iestādēm, un aicinājumu ombudam pārraudzīt jauno personāla atlases procedūru Eiropas iestādēs, ko īsteno Eiropas Personāla atlases birojs (EPSO).

Paulo Rangel (PPE), *rakstiski*. – (PT) Balsoju par šo ziņojumu, jo tajā ir uzsvērtā Ombuda būtiski svarīgā nozīme, nodrošinot ES pilsoņu tiesību ievērošanu un attīstot sabiedrisko pakalpojumu kultūru iestādēs, pamatojoties uz labas pārvaldības paraugpraksi.

Raül Romeva i Rueda (Verts/ALE), *rakstiski*. – (ES) Eiropas Ombuda pārskats par darbību 2009. gadā Eiropas Parlamenta priekšsēdētājam Buzek kungam tika oficiāli iesniegts 2010. gada 19. aprīlī, un ombuds Diamandouros kungs iesniedza savu ziņojumu Lūgumrakstu komitejai 2010. gada 4. maijā. Ziņojumā ir sniegts pārskats par Ombuda iepriekšējā gada darbību. Atšķirīgo izmeklēšanas lietu rezultāti ir iedalīti kategorijās pēc lietu administratīvo kļūmju veida vai attiecīgajām iestādēm. Ir arī publicēts kopsavilkums uz sešām lappusēm. Jaunajā publikācijā ir ietverti nozīmīgākie sūdzību iesniedzēju sasniegtie rezultāti un uzsvērti galvenie pagājušajā gadā izskatītie politiskie jautājumi.

Angelika Werthmann (NI), *rakstiski*. – (DE) Protams, ka balsoju par Eiropas Ombuda gada darbības pārskata apstiprināšanu, jo kā Lūgumrakstu komitejas loceklei man ir bijušas vairākās iespējas klātbūtnē pārliecināties par Diamandouros kunga uzticīgo un objektīvo attieksmi pret savu darbu. Viņa sasniegumi ir izcili. 2009. gadā 70 % no viņa veiktās izmeklēšanas lietām tika pabeigtas gada laikā, bet 55 % no tām tikai trīs mēnešu laikā.

Ziņojums: Chrysoula Paliadeli (A7-0293/2010)

Vilija Blinkevičiūtė (S&D), *rakstiski*. – (LT) Balsoju par šo rezolūciju par Eiropas ombuda īpašo ziņojumu, jo tajā ir norādīts, ka ombuds ir pabeidzis pēc paša iniciatīvas sāktu lietu saistībā ar noteikumiem, ko Komisija piemēro sabiedrības pārstāvju iesniegumiem par piekļuves piešķiršanu pārkāpumu izskatīšanas procesu dokumentiem. ES pilsoņu iesniegtās sūdzības ir svarīgs informācijas avots saistībā ar iespējamiem ES tiesību pārkāpumiem. Komisija saņem īpaši lielu skaitu sūdzību no pilsoņiem par pieļautām administratīvām kļūmēm. Tādēļ ir ļoti svarīgi, lai Komisija veiktu pasākumus, nodrošinot, ka uz lūgumiem par piekļuves piešķiršanu dokumentiem tiktu atbildēts nekavējoties. Jācenšas uzlabot sadarbību ar Eiropas Parlamenta Lūgumrakstu komiteju un jānodrošina regulāra informācijas apmaiņa ar ombudu. Ombudam regulāri jāinformē Eiropas Parlaments par tā izskatītajām lietām un to rezultātiem. Komisijai jāievēro atklātāka un aktīvāka attieksme pret informāciju, kas ir saistīta ar pārkāpumu izskatīšanas procesiem.

Lara Comi (PPE), *rakstiski*. – (IT) Ievērojot korektumu, manuprāt, Parlamentam arī bija jāuzklausā komisāra Verheugen kunga argumenti pēc būtības šajā lietā. Tādēļ neuzskatu, ka esmu tiesīgs pieņemt spriedumu attiecībā uz viņu.

Tomēr es atbalstu ombuda nostāju, jo uzskatu, ka sadarbībai starp iestādēm ir un arī turpmāk ir jābūt vienai no viņu pienākumu izpildes stiprajām pusēm. Tādēļ novēlota atbildes sniegšana un izvairīšanās nevis no tiesiskām, bet morālām saistībām ir kritiski vērtējama attieksme. Sabiedriskā kapitāla veidošana, kā to bija domājis *Putnam* kungs, faktiski nav tikai darbošanās likuma ietvaros, bet arī iespēja redzēt viņu godprātību, konsekvenci un morāli.

Tādēļ, lai kādi arī būtu komisāra apsvērumi, noteikti atbalstu ombudu.

Vasilica Viorica Dăncilă (S&D), rakstiski. – (RO) Atzinīgi novērtēju šīs izcilās starpiestāžu attiecības starp Ombudu un Lūgumrakstu komiteju tās savstarpējās cieņas dēļ, kādu tie izrāda viens pret otra uzdevumiem un pilnvarām. Uzskatu, ka Ombuda jau izstrādātā prakse nodrošināt, ka visās Lūgumrakstu komitejas sanāksmēs piedalās kāds pārstāvis, ir tikai apsveicama.

Diogo Feio (PPE), rakstiski. – (PT) Eiropas ombuda īpašais ziņojums ir izstrādāts pēc Komisijas atteikuma atklāt nevalstiskai organizācijai trīs vēstuļu saturu no 18, ko “Porsche” AG ir nosūtījis komisāram *Verheugen* kungam, saistībā ar informācijas apmaiņu starp Komisiju un automobiļu ražotājiem par iespējamo pieeju attiecībā uz automobiļu radīto oglekļa dioksīda emisiju. Pēc ombuda lūguma Komisijai sniegt pamatotu viedokli par šo trīs vēstuļu satura neatklāšanu tā 15 mēnešu laikā sešas reizes novilcināja atbildes sniegšanu, pārkāpjot godprātības un sadarbības principus un kaitējot iestāžu savstarpējam dialogam un ES publiskajam tēlam. Parlaments kā vienīgā ES vēlētā iestāde ir atbildīgs par to, lai nodrošinātu un aizsargātu Eiropas ombuda neatkarību to viņa pienākumu īstenošanai, kas saistīti ar ES pilsoņiem, un uzraudzītu viņa Komisijai sniegto ieteikumu īstenošanu.

José Manuel Fernandes (PPE), rakstiski. – (PT) Līguma par Eiropas Savienības darbību 228. pants piešķir ombudam pilnvaras saņemt sūdzības no jebkura Savienības pilsoņa par Savienības iestādēs vai struktūrās pieļautām administratīvām kļūmēm. Šīs ES pilsoņu iesniegtās sūdzības ir svarīgs informācijas avots saistībā ar iespējamiem ES tiesību pārkāpumiem.

Saskaņā ar Eiropas Savienības Pamattiesību hartas 41. pantu “ikvienai personai ir tiesības uz objektīvu, godīgu un pieņemamā termiņā veiktu jautājumu izskatīšanu Savienības iestādēs un struktūrās”. Saistībā ar apspriedēm, kas paredzētas Regulas Nr. 1049/2001 4. panta 4. punktā, Komisijai ir jānosaka termiņš, līdz kuram dokumenta autoram, kas ir trešā puse, ir jāsniedz atbilde, un uzsver, ka Komisijai ir jāīsteno šīs pilnvaras tā, lai tā varētu ievērot Komisijai noteiktos termiņus. Turklāt Komisija nedrīkst kavēties un likt šķēršļus attiecībā uz ombuda izmeklēšanu lietās, kas saistītas ar piekļuvi dokumentiem, un tai nekavējoties jāsniedz atbilde ombudam, lai izpildītu tā godprātīgas sadarbības pienākumu, kas paredzēts līgumā.

Alan Kelly (S&D), rakstiski. – Ombuds sniedz nozīmīgu pakalpojumu Īrijas pilsoņiem. Ja tie uzskata, ka ES vai valdība, iespējams, nestrādā viņu labā, tiem vienmēr ir Ombuda birojs, kurā var vērsties, lai meklētu aizstāvību. Cik man ir nācies sadarboties ar šo biroju, esmu konstatējis, ka tas sniedz Īrijas pilsoņiem pilnīgu un profesionālu palīdzību, un, balsojot par šā ziņojuma pieņemšanu, apliecinu savu uzticību šim birojam.

David Martin (S&D), rakstiski. – Balsoju par šo ziņojumu. Piekrītu viedoklim, ka Komisijas attieksme, kas pauž nevēlēšanos sadarboties, gan šajā, gan citos gadījumos apdraud iedzīvotāju uzticēšanos Komisijai un mazina Eiropas Ombuda un Eiropas Parlamenta spēju veikt pienācīgu un efektīvu Komisijas uzraudzību un šāda attieksme ir pretrunā tiesiskuma

principam, saskaņā ar kuru ir veidota Eiropas Savienība. Atbalstu prasības Komisijai paust Parlamentam apņemšanos īstenot savu pienākumu un turpmāk godprātīgi sadarboties ar Eiropas Ombudu.

Nuno Melo (PPE), rakstiski. – (PT) Eiropas Ombuda pienākums ir skaidri definēts — izmeklēt pret ES iestādēm un struktūrām iesniegtās sūdzības. Šādas pilnvaras nozīmē lielāku pārredzamību attiecībās starp Eiropas iestādēm un pilsoņiem, uzņēmumiem, asociācijām un citām organizācijām, kas ir reģistrētas ES teritorijā.

Attiecīgās ziņojumā minētās nevalstiskās organizācijas (NVO) iesniegtā sūdzība ir saistīta ar piekļuvi Komisijas rīcībā esošiem dokumentiem. Ombuds pieprasīja Komisijai trīs mēnešu laikā iesniegt sīki izstrādātu atzinumu, bet tas tika izdarīts tikai pēc 15 mēnešiem. Šāda prakse nozīmē, ka Komisija neizpildīja savu pienākumu pilnīgi un godprātīgi sadarboties ar ombudu tā izmeklēšanas procesā, kaitējot ne tikai iestāžu savstarpējam dialogam, bet arī ES sabiedriskajam tēlam. Uzskatu, ka Parlaments kā vienīgā ES vēlēta iestāde ir atbildīgs par to, lai nodrošinātu un aizsargātu Eiropas ombuda neatkarību to pienākumu īstenošanā, kas saistīti ar ES pilsoņiem.

Willy Meyer (GUE/NGL), rakstiski. – (ES) Balsoju par šo rezolūcijas priekšlikumu, jo piekrītu tajā paustajai Komisijai adresētajai kritikai par to, ka tā uzskatīja daudznacionāla uzņēmuma “Porsche” intereses par prioritāti salīdzinājumā ar sabiedrības tiesībām piekļūt Parlamenta, Padomes un Komisijas dokumentiem. Šajā rezolūcijā ir kritizēta Komisijas nevēlēšanās sadarboties, kas kaitē gan iestāžu savstarpējam dialogam, gan ES sabiedriskajam tēlam. Atbalstu šo rezolūciju, jo piekrītu kritikai par pārredzamības trūkumu Komisijas ikdienas darbā, kā rezultātā tiek pastāvīgi pārkāpts lojālas sadarbības princips starp Eiropas iestādēm, ņemot vērā “Komisijas vispārējo praksi kavēties un likt šķēršļus attiecībā uz ombuda izmeklēšanu lietās, kas saistītas ar piekļuvi dokumentiem”.

Andreas Mølzer (NI), rakstiski. – (DE) Parasti ES iestāžu sadarbība ar Eiropas ombudu ir ļoti laba. Ja ES visas jomas ir stingri regulētas, piemēram, uzņēmumiem noteikti pieļaujamie maksāšanas termiņi, šķiet dīvaini, ka Komisija, no otras puses, apspriežoties ar trešo pusi, nespēj noteikt termiņu šai trešai pusei, kas tai pašai ļautu ievērot savus termiņus. Ja ņemam vērā faktu, ka Komisija ir varējusi ievērot iekšējos ES termiņus tikai mazāk nekā vienā piektajā daļā gadījumu, tas liecina par necieņu pret labām manierēm. Ir tikai nožēlojami, ja ir nepieciešams īpašs ombuda ziņojums, lai panāktu publisku kaut ko tik vienkāršu kā piekļuvi dokumentiem, uz ko ES pilsoņiem ir tiesības. Citējot ombuda teikto, “pilsoņiem ir tiesības zināt, ko dara ES un tās administrācija”. Varbūt es vēl varētu papildināt, sakot, ka mūsu pilsoņiem ir arī tiesības zināt, kā Eiropas Savienība tērē nodokļu naudu un kādiem mērķiem tiek izšķiesti resursi. Tādēļ varu tikai balsot par šo ziņojumu.

Maria do Céu Patrão Neves (PPE), rakstiski. – (PT) Balsoju par īpašo ziņojumu, ko Eiropas ombuds sniedza Parlamentam, pamatojoties uz viņa ieteikuma projektu Eiropas Komisijai attiecībā uz sūdzību 676/2008/RT, kas ir saistīts ar trim pārmērīgas kavēšanās reizēm, sniedzot atbildi ombudam viņa pienākumu izpildes procesā. Piekrītu ombuda bažām un kritikai, jo pārmērīga kavēšanās sniegt atbildi ombudam neatkarīgi no lietas būtības ir pārkāpums saistībā ar pienākumu godprātīgi sadarboties, kas paredzēts Lisabonas līgumā.

Šī atbildes nesniegšana faktiski ir šķēršļu likšana ombuda darbam, un tādēļ piekrītu, ka ir jānosaka termiņi Komisijas atbildes sniegšanai. Šie termiņi ir stingri jāievēro, lai neapdraudētu sabiedrības uzticību Eiropas iestādēm.

Paulo Rangel (PPE), *rakstiski*. – (PT) Šis ombuda īpašais ziņojums ir sagatavots, pamatojoties uz sūdzību, kas tikai iesniegta par Komisijas atteikšanos atklāt trīs vēstulju saturu, kuras “Porsche” AG nosūtīja komisāram Verheugen kungam, un Komisijas prasību sešas reizes pagarināt termiņu sīki izstrādāta atzinuma iesniegšanai par ombuda ieteikuma projektu. Ir būtiski svarīgi, lai šādas situācijas vairs neatkārtotos. Attiecībās starp ES iestādēm ir paredzēts uzdevums tām godprātīgi citai ar citu sadarboties, un ir būtiski svarīgi, lai šis pienākums tiktu respektēts, lai nosargātu sabiedrības uzticību Eiropas iestādēm.

Crescenzo Rivellini (PPE), *rakstiski*. – (IT) Šodienas plenārsēdē mēs balsojām par Eiropas ombuda īpašo ziņojumu, pamatojoties uz viņa ieteikuma projektu Eiropas Komisijai attiecībā uz sūdzību 676/2008/RT.

2007. gada martā nevalstiska organizācija, kas darbojas vides aizsardzības jomā, lūdza piekļuvi dažiem dokumentiem saskaņā ar Regulu (EK) Nr. 1049/2001 par publisku piekļuvi Eiropas Parlamenta, Padomes un Komisijas dokumentiem.

Eiropas Parlaments Lūgumrakstu komitejas uzdevumā atbalsta Eiropas ombuda kritiskās piezīmes un viņa ieteikumu Komisijai attiecībā uz sūdzību 676/2008/RT un atzīst, ka, pārmērīgi kavējoties sniegt atbildi ombudam, šajā gadījumā tiek pārkāpts Līgumā par Eiropas Savienības darbību paredzētais Komisijas godprātīgas sadarbības pienākums.

Turklāt Lūgumrakstu komiteja uzskata, ka Komisijas attieksme, kas pauž nevēlēšanos sadarboties, gan šajā, gan citos gadījumos apdraud iedzīvotāju uzticēšanos Komisijai un mazina Eiropas ombuda un Eiropas Parlamenta spēju veikt pienācīgu un efektīvu Komisijas uzraudzību.

Raül Romeva i Rueda (Verts/ALE), *rakstiski*. – (ES) Īpašie ziņojumi ir pēdējais Eiropas ombuda rīcībā esošais līdzeklis. Eiropas ombuda lēmumi nav juridiski saistoši, un tādējādi to pamatā ir pārliecināšana un viņa spēja pierādīt, izmantojot pamatotus argumentus, kā arī dažkārt publicitāte un sabiedrības viedokļa nozīmīgums. Nelielais īpašo ziņojumu skaits, ko Eiropas ombudam ir nācies iesniegt Parlamentam (17 kopš 1995. gada) ir pierādījums sadarbībai, kāda lielākajā daļā gadījumu pastāv starp ES iestādēm. Tomēr daļu šīs sadarbības veido pilnvaras iesniegt Parlamentam īpašu ziņojumu. Īpaši tad, kad tiek izstrādāts ieteikuma projekts, apziņa, ka nākamais solis varētu būt īpašais ziņojums, bieži vien pārliecina attiecīgo iestādi vai struktūru mainīt savu nostāju. Tādēļ īpašie ziņojumi būtu jāsniedz tikai par ļoti svarīgiem jautājumiem, kad Parlaments spēj pārliecināt attiecīgo iestādi vai struktūru mainīt savu nostāju. Kā politiskai struktūrai Parlamentam ir pilnvaras risināt jautājumus par Eiropas ombuda īpašajiem ziņojumiem gan procesuālā ziņā, gan uzmanības pievēršanas un rīcības ziņā.

Ziņojums: Eva Lichtenberger (A7-0291/2010)

Zigmantas Balčytis (S&D), *rakstiski*. – (LT) Balsoju par šo rezolūciju. Līgumā par Eiropas Savienību ir noteikti dalībvalstu pienākumi saistībā ar ES tiesību aktu piemērošanu, bet Komisijai kā Līgumu īstenošanas nodrošinātājam ir piešķirtas pilnvaras un pienākums nodrošināt, lai tiesību akti tiktu pareizi piemēroti. Ņemot vērā ES *acquis* darbības jomu un ES izmērus, tās pilsoņiem, pilsoniskās sabiedrības interešu grupām un uzņēmumiem rodas daudz jautājumu un šaubu. Lai izprastu un pareizi piemērotu tiesību aktus, 2008. gadā tika sāka *EU Pilot* programma. Saskaņā ar šo programmu komunikācijai starp Komisijas dienestiem un dalībvalstu iestādēm tika izveidota konfidenciāla tiešsaistes datubāze, lai uzraudzītu, kā tiek īstenoti ES tiesību akti, un sāktu tiesvedību. Piekrītu rezolūcijā paustajam viedoklim, ka šī iniciatīva ir atbilstoša reakcija uz nepieciešamību sadarboties starp visām

Eiropas Savienības iestādēm, lai veidotu efektīvu un pilsoņu interesēs darbojošos sistēmu. Uzskatu, ka Eiropas Parlamentam kā ES pilsoņus pārstāvošai iestādei ir jāpiešķir piekļuve šai datubāzei, lai Parlaments varētu īstenot savas pilnvaras, uzraugot to, kā Komisija veic savu Līgumu īstenošanas nodrošinātājas uzdevumu.

Vilija Blinkevičiūtē (S&D), *rakstiski*. – (LT) Balsoju par šo rezolūciju, jo savā pašreizējā formā Komisijas gada pārskati “par Eiropas Savienības tiesību aktu piemērošanas pārraudzību to pašreizējā formā nesniedz pilsoņiem vai citām iestādēm pienācīgu informāciju par ES tiesību aktu piemērošanas patieso stāvokli”. Komisijas kopsavilkumā par Kopienas tiesību aktu piemērošanas pārraudzību lielāka uzmanība ir pievērsta transponēšanai, nevis pašai tiesību aktu piemērošanai. Komisija aplūko tikai oficiālās procedūras, kas sāktas pret dalībvalstīm, kuras nav transponējušas ES tiesību aktus to valsts tiesību sistēmā. Tādēļ pilsoņi un Parlaments būtu ļoti ieinteresēti, lai tos informētu arī tad, ja Komisija sāk pārkāpumu procedūras par ES tiesību aktu nepareizu vai nepilnīgu transponēšanu, sniedzot arī sīku informāciju par šiem pārkāpumiem. Turklāt Lisabonas līgumā pilsoņiem ir paredzēta iespēja noteikt likumdošanas darba kārtību un palīdzēt nodrošināt Eiropas Savienības tiesību aktu pareizu piemērošanu un ievērošanu, kā arī attiecīgo procedūru pārredzamību un uzticamību.

Carlos Coelho (PPE), *rakstiski*. – (PT) Diemžēl vairākas dalībvalstis par zemu novērtē pareizas un laikus veiktas ES tiesību aktu īstenošanas nozīmi. To nepareiza un novēlota transponēšana, kā arī nepienācīga īstenošana un piemērošana rada juridisku neskaidrību un liedz pilsoņiem un uzņēmumiem izmantot iekšējā tirgus sniegtās priekšrocības. 2008. gadā 55 % no tiesību aktiem tika transponēti ar nokavēšanos — daudzos gadījumos par diviem vai vairāk gadiem. Lai gan fakti apliecina uzlabojumu par 15 % šajā gadā, jāņem vērā, ka to tiesību aktu skaits, kas bija jātransponē, arī samazinājās par 40 %.

Ir nepieņemami, ka 2009. gada maijā bija 22 direktīvas, kuru termiņi bija nokavēti par vairāk nekā diviem gadiem un kuru transponēšana vēl nav pabeigta no vienas līdz piecām dalībvalstīm. Ir būtiski svarīgi stiprināt sadarbību starp ES iestādēm un dalībvalstu iestādēm, kā arī starp dalībvalstu pārvaldēm, lai nodrošinātu labāku, efektīvāku un laikus veiktu ES tiesību aktu īstenošanu, vienlaikus pēc iespējas ātrāk atklājot visas ar īstenošanu saistītās problēmas.

Diogo Feio (PPE), *rakstiski*. – (PT) Ņemot vērā to, ka Eiropas Savienība ir juridiska persona, kas savā darbībā pamatojas uz līgumiem un tiesību aktiem, ir būtiski svarīgi, lai tie tiktu pareizi īstenoti vienādā veidā visās 27 dalībvalstīs. Tomēr ir zināms, ka dalībvalstīm bieži neizdodas ātri īstenot vai transponēt standartus no ES tiesību aktiem vai arī tās tos īsteno vai transponē kļūdaini vai nepilnīgi. Kā uzsver Iekšējā tirgus un patērētāju aizsardzības komiteja “noteikumu nepareiza un nesavlaicīga transponēšana, kā arī nepienācīga piemērošana un izpilde izraisa juridisku neskaidrību un liedz pilsoņiem un uzņēmumiem pilnīgi izmantot iekšējā tirgus sniegtās priekšrocības”. Tādēļ ir būtiski svarīgi, lai dalībvalstis nenovērtētu par zemu ES tiesību aktu pareizu un tūlītēju īstenošanu un lai Komisija regulāri informētu Parlamentu par ES tiesību aktu īstenošanas stāvokli.

José Manuel Fernandes (PPE), *rakstiski*. – (PT) Noteikumu nepareiza un laikus neveikta transponēšana, kā arī nepienācīga piemērošana un izpilde izraisa juridisku neskaidrību un liedz pilsoņiem un uzņēmumiem pilnīgi izmantot iekšējā tirgus sniegtās priekšrocības. Tādēļ ir būtiski svarīgi izveidot ciešāku un pastāvīgu sadarbību starp ES iestādēm un dalībvalstu iestādēm, kā arī starp dalībvalstu pārvaldēm, lai nodrošinātu pareizu, efektīvu un laikus veiktu ES tiesību aktu īstenošanu. Tādēļ ir kritiski svarīgi, lai Parlaments un

dalībvalstu parlamenti izmantotu Lisabonas līgumā paredzēto jauno sadarbības sistēmu un izstrādātu gada pārskatus par īstenošanas procesu atsevišķās vienotā tirgus jomās.

Vēlos uzsvērt to šā ziņojuma punktu, kurā Komisija tiek aicināta apkopot sīkus datus par visiem pārkāpumu veidiem un nodrošināt, ka visi šie dati tiek darīti pieejami Parlamentam, lai tas varētu īstenot savus uzraudzības pienākumus. Šādu datu apkopošanai un dalīšanai kategorijās vajadzētu atbilst iepriekšējo gadu pārskatiem, lai tādējādi Parlaments varētu pienācīgi novērtēt Komisijas panāktos rezultātus.

David Martin (S&D), *rakstiski*. – Balsoju par šo ziņojumu. Ziņojumā ir novērtēts tas, kā Komisija 2008. gadā pārraudzīja Eiropas Savienības tiesību aktu piemērošanu. Tajā ietvertās analīzes galvenais objekts ir Komisijas *EU Pilot* projekta novērtējuma ziņojums, kurā Komisija iesaka novērtēt *EU Pilot* projektā sasniegtos rezultātus pēc 22 mēnešu darbības. Komiteja aplūko dažus galvenos jautājumus saistībā ar *EU Pilot* projekta darbību un pilsoņu nozīmi Savienības tiesību aktu ievērošanas nodrošināšanā uz vietas un lūdz Komisiju sniegt atbilstīgu informāciju, kas ļautu novērtēt pievienoto vērtību, ko *EU Pilot* piešķir jau pastāvošajai pārkāpumu procedūrai. Komiteja arī ierosina aicināt Komisiju ieteikt “procesuālu kodeksu” saistībā ar pārkāpumu procedūru, ievērojot LESD 298. panta jauno tiesisko pamatu, lai tādējādi stiprinātu pilsoņu tiesības un pārredzamību.

Nuno Melo (PPE), *rakstiski*. – (PT) Gada pārskati par Eiropas Savienības tiesību aktu piemērošanas pārraudzību ir būtiski svarīgi, novērtējot, kā dalībvalstīs tiek īstenoti ES tiesību akti. 2008. gadā 55 % no tiesību aktiem tika transponēti ar nokavēšanos — daudzos gadījumos par diviem vai vairāk gadiem. Lai gan fakti apliecina uzlabojumu par 15 % šajā gadā, jāņem vērā, ka to tiesību aktu skaits, kas bija jātransponē, arī samazinājās par 40 %. Tādējādi varam secināt, ka vēl ir tāls ceļš ejams, kamēr dalībvalstīs tiks īstenota pareiza un tūlītēja ES tiesību aktos noteikto standartu transponēšana. Tikai tad, kad šis mērķis būs sasniegts, pilsoņi un uzņēmumi varēs pilnīgi izmantot iekšējā tirgus sniegtās priekšrocības.

Andreas Mølzer (NI), *rakstiski*. – (DE) Novērtēšana ir līdzeklis, lai, ja nepieciešams, veiktu korekcijas. *EU Pilot* projekta novērtēšanas ziņojums radīja virkni jautājumu atbildīgajā komitejā, un tāpēc Eiropas Komisija tika aicināta nodrošināt atbilstīgu informāciju. Mums jāanalizē jautājums par to, kas ir noderīgāks konkrētajos gadījumos — *EU Pilot* projekts vai iepriekšējās līgumu pārkāpumu procedūras. Šajā saistībā nedrīkst arī ignorēt iespēju pārskatīt līgumu pārkāpumu procedūru. Svarīgi ir tas, lai neatkarīgi no tā, kāda forma, pārskatīšana vai to kombinācija tiek turpmāk izvēlēta, tā nedrīkst radīt lielāku birokrātiju, jo īpaši tai jāatbilst ES mērķim par lielākas pārredzamības sasniegšanu. Lai gan šajā ziņojumā ir ietverti daži labi priekšlikumi, tajā nav sasniegti norādītie mērķi. Šā iemesla dēļ atturējos šajā balsojumā.

Georgios Papanikolaou (PPE), *rakstiski*. – (EL) Šodien balsoju par ziņojumu par Eiropas Savienības tiesību aktu piemērošanas pārraudzību. Galvenā uzmanība ziņojumā ir pievērsta *EU Pilot* projekta lietderībai, lai veicinātu sadarbību starp Komisiju un dalībvalstīm un nodrošinātu līgumu pareizu piemērošanu.

Ziņojumā ir uzsvērtā nepieciešamība pieņemt procesuālu kodeksu regulas formā, kura tiktu izstrādāta pārredzamības uzlabošanai un pilsoņu tiesību aizsardzībai un kurā tiktu noteikti pārkāpumu procedūras dažādie aspekti, tostarp tie, kas saistīti ar paziņošanu, termiņiem, tiesībām tikt uzklautam un pienākumu paziņot iemeslus. Kā līgumu piemērošanas uzraudzītājam Komisijai turpmāk tiks prasīts sniegt visu informāciju, kas apliecina jebkādu pievienoto vērtību, kuru dod *EU Pilot* projekts pārkāpumu izskatīšanas procedūru īstenošanā.

Maria do Céu Patrão Neves (PPE), rakstiski. – (PT) 26. gada pārskats par Eiropas Savienības tiesību aktu piemērošanas pārraudzību (2008. gads) atklāj problēmas ES tiesību aktu piemērošanā un transponēšanā. Šis ir dokuments, kurš, ja tiek pareizi sagatavots, pamatojoties uz visaptverošu, sistemātisku pieeju, var darboties kā mehānisms ES tiesību aktu pārraudzībai un vienkāršošanai.

Jaunu metožu trūkums gada pārskatā un nepilnīgā informācija ir izraisījusi Parlamenta kritiku, ko atbalstu, balsojot par *Lichtenberger* kundzes ziņojumu.

Tomēr jāuzsver, ka, izņemot uzticības trūkuma radīšanu Eiropas iestādēm, ES tiesību aktu pareizas piemērošanas un transponēšanas kavēšana skar visus mūs Eiropā un rada ķēdes reakciju, neļaujot mums izmantot tiesību aktos paredzētās tiesības, radot juridisku neskaidrību un liedzot sabiedrībai pilnīgi izmantot iekšējā tirgus sniegtās priekšrocības. Tādēļ atbalstu vēlmi nodrošināt to, lai Komisija turpinātu apkopot sīkus datus par visiem pārkāpumu veidiem un lai šie dati būtu brīvi pieejami Parlamentam, kas ļautu tam īstenot savas pilnvaras, uzraugot to, kā Komisija veic līgumu īstenošanas nodrošinātājas uzdevumu.

Paulo Rangel (PPE), rakstiski. – (PT) Manuprāt, jāveic tās pievienotās vērtības novērtēšana, ko *EU Pilot* projekts piešķir jau pastāvošajai pārkāpumu procedūrai. No tā, protams, ir atkarīga prasība par atbilstīgo datu apkopošanu. Vēlos arī uzsvērt, kā norādīts pārskatā, dalībvalstu tiesu iestādēm ir būtiski svarīga nozīme Eiropas tiesību aktu piemērošanā. Tādēļ ir jāatbalsta ES centieni uzlabot un koordinēt juridiskās mācības dalībvalstu tiesnešiem un arī plašākam jurisprudences profesionāļu lokam.

Raül Romeva i Rueda (Verts/ALE), rakstiski. – (ES) Ziņojumā ir novērtēts tas, kā Komisija 2008. gadā pārraudzīja Eiropas Savienības tiesību aktu piemērošanu. Tajā ietvertās analīzes galvenais objekts ir Komisijas *EU Pilot* projekta novērtējuma ziņojums, kurā Komisija iesaka novērtēt *EU Pilot* projektā sasniegtos rezultātus pēc 22 mēnešu darbības. Komiteja uzdod virkni svarīgu jautājumu par *EU Pilot* projekta darbību un pilsoņu nozīmi ES tiesību aktu ievērošanas garantēšanā uz vietas un lūdz Komisiju sniegt atbilstīgu informāciju, kas ļautu novērtēt pievienoto vērtību, kuru *EU Pilot* projekts piešķir jau pastāvošajai pārkāpumu procedūrai. Komiteja arī ierosina aicināt Komisiju piedāvāt "procesuālu kodeksu" pārkāpumu procedūrai, pamatojoties uz jauno tiesisko pamatu, kas nodrošināts ar Līguma par Eiropas Savienības darbību 298. pantu, uzlabot pilsoņu tiesību ievērošanu un pārredzamību.

Ziņojums: Ivo Belet (A7-0286/2010)

Sophie Auconie (PPE), rakstiski. – (FR) Eiropā īstenotās audiovizuālās prakses rezultātā ir izveidojies plurālistisks plašsaziņas līdzekļu modelis, kas veidots, pamatojoties uz duālo sistēmu. Šī unikālā sistēma ļauj sabiedriskajām raidorganizācijām un komerciālajiem operatoriem darboties līdzsvarotā vidē un savstarpēji vienam otru papildināt. Digitālā revolūcija ir radījusi jaunus izaicinājumus šīs duālās sistēmas iekšienē. Jaunu komunikācijas kanālu un alternatīvu tīklu rašanās apdraud vecās kārtības pastāvēšanu. Lai saglabātu vecās sistēmas savstarpēji papildinošo raksturu un pavērtu ceļu jauniem komunikāciju veidiem, mums jāreformē Eiropas apraides sistēma. Tās rezolūcijas mērķis, par kuru šodien balsoju, ir censties risināt trīspusējo izaicinājumu, kas ir saistīts ar modernizāciju, konvergenci un plurālisma respektēšanu.

Zigmantas Balčytis (S&D), rakstiski. – (LT) ES dalībvalstu pilsoņiem raidorganizācijas ir viens no būtiskākajiem informācijas avotiem un tādējādi ir svarīgs faktors cilvēku vērtību un viedokļu veidošanā. ES audiovizuālā vide ir unikāla. Tā kā tās pamatā ir patiesi līdzsvars

starp sabiedriskajām un komerciālajām raidorganizācijām, tā nodrošina brīvi pieejamu plašu programmu klāstu, kas sniedz priekšrocības visiem ES pilsoņiem un sekmē viedokļu dažādību plašsaziņas līdzekļos, kultūru un valodu daudzveidību, redakcionālu konkurenci un vārda brīvību. Balsoju par šo rezolūciju, jo Eiropas Parlaments atbalsta mērķi saglabāt neatkarīgu, spēcīgu un dzīvotspējīgu sabiedrisko apraidi, pielāgojoties digitālā laikmeta prasībām un atvieglot patērētājiem pāreju no analogās uz digitālo televīziju. Uzskatu, ka dalībvalstīm ir labāk jācīnās pret digitalizācijas atšķirībām, piemēram, starp pilsētām un lauku apgabaliem, un jānodrošina, lai digitalizācija visiem cilvēkiem visos reģionos sniegtu vienlīdzīgas iespējas piekļūt sabiedriskajai apraidei.

Maria Da Graça Carvalho (PPE), *rakstiski.* – (PT) ES dalībvalstu pilsoņiem raidorganizācijas ir viens no būtiskākajiem informācijas avotiem. Tādējādi tās ir svarīgs faktors cilvēku vērtību un viedokļu veidošanā. Patiesi līdzsvarotai Eiropas sistēmai ir būtiska nozīme demokrātijas, sociālās kohēzijas, integrācijas un vārda brīvības veicināšanā, pievēršot uzmanību plašsaziņas līdzekļos vērojamās viedokļu dažādības saglabāšanai un sekmēšanai, plašsaziņas līdzekļu lietošanas prasmei, kultūras un valodu daudzveidībai un ar preses brīvību saistītu Eiropas standartu ievērošanai.

Komisijai jāpielāgo autortiesības jaunajam digitālajam laikmetam, ļaujot raidorganizācijām turpināt piedāvāt plašu, kvalitatīvu, Eiropai vērtīgu saturu un īpaši apsvērt konkrētas iespējas, kā vienkāršot arhīva materiālu atkārtotu izmantošanu un ieviest paplašinātas kolektīvo licenču sistēmas un viegli pieejamas vienotā centra sistēmas tiesību piešķiršanai.

Carlos Coelho (PPE), *rakstiski.* – (PT) Demokrātiskā Eiropas sabiedrībā ir būtiski svarīgi, lai pilsoņiem tiktu nodrošināta pieeja informācijai un lai tie varētu piedalīties publiskajās diskusijās. Būtiska nozīme ir neatkarīgai un konkurētspējīgai audiovizuālajai un preses nozarei. Pašreizējā situācijā, ar kādu sastopas ES audiovizuālā nozare, sabiedrības interesēs ir aizsargāt tā saukto "duālo sistēmu" un nodrošināt, ka pastāv paties līdzsvars starp sabiedriskā un privātā sektora raidorganizācijām. Tas ir vienīgais veids, kā varam nodrošināt pietiekami plašu programmu veidošanas spektru un tādējādi sekmēt viedokļu dažādību plašsaziņas līdzekļos, kultūru un valodu daudzveidību, redakcionālu konkurenci un vārda brīvību.

Būtiski svarīga ir tādas spēcīgas, dzīvotspējīgas sabiedriskās apraides sistēmas veidošana, kas ir brīva no politiskā spiediena un arī nezaudē savu redakcionālo neatkarību un kas ir pietiekami labi finansēta. Tomēr jebkurā gadījumā ir jāuzmanās, lai netiktu apdraudēta godīga konkurence ar citiem komerciāliem tirgus dalībniekiem. ES pienākums ir censties apvienot dažādas plašsaziņas līdzekļu nozarē iesaistītās puses, lai saglabātu veselīgu, dzīvotspējīgu nozari. Manuprāt, būtiski svarīga šajā ziņā ir plašsaziņas līdzekļu plurālisma uzraudzības mehānisma ieviešana.

Lara Comi (PPE), *rakstiski.* – (IT) Man nav tik daudz gadu, lai atcerētos to laiku, kad apraide bija valsts monopols, un, atklāti runājot, nemaz to nenožēloju.

Lai gan milzīgie šķēršļi, kādi pastāv iekļūšanai šajā nozarē, rezultātā liedz piekļuvi tirgum jaunajiem tā dalībniekiem un lai gan tādēļ konkurence šajā nozarē strukturālu iemeslu dēļ vienmēr ir ierobežota, es personīgi esmu pieredzējusi būtiskas pārmaiņas televīzijas apraides konkurētspējā.

Tādēļ neuzskatu, ka pilnīgi sabiedriska apraides sistēma vispār ir iespējama, jo tā rezultātā vēl vairāk iznīcinātu centienus kļūt efektīvākiem, ko rada konkurentu esamība, un tas būtu neizdevīgi patērētājiem. No otras puses, tikai un vienīgi komerciāla televīzijas sistēma

varētu nebūt ieinteresēta tādu mērķu sasniegšanā, kas ir vispārējās sabiedrības interesēs, vai izglītojošo programmu pārraidīšanā, kas ne vienmēr ir rentabli auditorijas lieluma ziņā, bet kas būtībā ir nepieciešami. Tādēļ ir jāsauglabā duālā sistēma ar noteikumu, ka tiek ieviesti noteikumi brīvas, veselīgas konkurences iespēju nodrošināšanai, un ar noteikumu, ka tiek veikta kontrole, lai novēstu iespēju panākt slepenu vienošanos starp sabiedriskajām un privātajām raidorganizācijām, vienlaikus respektējot redakcionālos lēmumus, tomēr ņemot vērā sociālo funkciju, kāda ir jāveic raidorganizācijām.

Vasilica Viorica Dăncilă (S&D), rakstiski. – (RO) Sabiedriskajā apraidē jāsauglabā tās neatkarība no politiķiem un jāpiešķir pietiekams finansējums, lai nodrošinātu labas kvalitātes informatīvo programmu veidošanu, piedāvājot lielāku to pieejamību visiem pilsoņiem jebkurā attiecīgās valsts reģionā. Manuprāt, vienlaikus ieviešot jaunās tehnoloģijas, tiks veicināta labas kvalitātes programmu veidošana ikvienai auditorijas grupai. Lielāka uzmanība jāpievērš jauniešiem, kuri vienmēr ir jauno tehnoloģiju avangardā, un tādēļ ir jāveido tādas programmas, kas ir paredzētas tieši viņiem, tostarp ar interneta starpniecību.

Marielle De Sarnez (ALDE), rakstiski. – (FR) Eiropas Savienība regulāri aicina respektēt vārda brīvību dažādās trešās valstīs, bet tai arī pašai jāizpilda tas, ko tā sludina. 25. novembrī ar lielu balsu vairākumu pieņemtā rezolūcija aicina dalībvalstis izbeigt politisko iejaukšanos sabiedriskās apraides saturā un atgādina, ka Eiropas standartu ievērošanai saistībā ar vārda brīvību, plurālismu plašsaziņas līdzekļos un to neatkarību, kā arī par sabiedrisko plašsaziņas līdzekļu finansēšanu ir jāklūst par prioritāti visās dalībvalstīs. Parlaments ierosina, ka Eiropas Audiovizuālajai observatorijai ir jānovērtē, kā dalībvalstis ir piemērojušas šos standartus un prasības, lai dalībvalstis varētu saukt pie atbildības, ja tās nespēj izpildīt savas saistības. Parlaments šo balsojumu arī uzskata par izdevību, lai uzsvērtu pietiekama un stabila finansējuma nepieciešamību, lai sabiedriskie plašsaziņas līdzekļi varētu saglabāt neatkarību, kā arī lai nodrošinātu privāto raidorganizāciju īpašumtiesību pārredzamību. Visbeidzot dalībvalstis tiek aicinātas pieņemt tiesību aktus par tiešsaistes sabiedriskām raidorganizācijām, grozot autortiesību likumu, lai atspoguļotu jaunajā digitalizācijas laikmetā pastāvošo realitāti.

Edite Estrela (S&D), rakstiski. – (PT) Balsoju par šo ziņojumu, jo tajā tiek aizstāvēta nepieciešamība sabiedriskā un privātā sektora plašsaziņas līdzekļiem īstenot savu darbību neatkarīgi no politiskā un ekonomiskā spiediena. Eiropas duālajai sistēmai var būt noteicoša nozīme demokrātijas un vārda brīvības veicināšanā un plurālisma, kā arī kultūras un valodu dažādības saglabāšanā un sekmēšanā.

Diogo Feio (PPE), rakstiski. – (PT) Plurālisma nodrošināšana raidorganizāciju darbā ir svarīga, jo šīm raidorganizācijām ir centrālā nozīme mūsu sabiedrībā informācijas un plurālisma, kā arī tiesību, brīvību un garantiju sekmēšanai, kas nepārprotami veicina labāk informētas un līdzdarbojošas sabiedrības veidošanu. Tādēļ ir ārkārtīgi svarīgi nodrošināt, lai šiem pakalpojumiem tiktu nodrošināta finansiāla un redakcionāla neatkarība un lai tie netiktu politizēti vai nepieļautu piekāpšanos ekonomisko interešu vārdā. Portugālē nesentika ziņots par valdības iespējamu iejaukšanos ziņu veidošanas jomā, tostarp par dienas laikraksta redaktora un radio stacijas ziņu nodaļas vadītāja nomaīņu vienlaikus ar negaidītu kāda komercanāla ziņu programmas atcelšanu un tā ģenerāldirektora nomaīņu. Ir arī bijuši vairāki gadījumi, kad ir atlaisti laikrakstu sleju autori, kas pauduši kritisku attieksmi, un iespējamie kāda uzņēmuma, kurā valdībai ir "zelta akcija", plāni iegādāties kapitāla daļu mediju uzņēmumā, kurš ir kāda privāta kanāla īpašnieks. Ņemot to vērā, ir būtiski svarīgi piešķirt priekšroku duālai ES sistēmai, kas nodrošina neatkarību visos līmeņos un kas

aizsargā vārda brīvību apraidē gan sabiedriskajā, gan privātajā sektorā, ņemot vērā, ka pēdējais nav pasargāts no politiskās iejaukšanās.

José Manuel Fernandes (PPE), *rakstiski*. – (PT) ES audiovizuālo vidi raksturo sistēma, kas tiek saukta par “duālo sistēmu”. Sabiedrisko un komerciālo raidorganizāciju līdzāspastāvēšana ir nodrošinājusi ārkārtīgi plašu programmu veidošanas spektru. Tas ir veicinājis plurālismu, kultūras un valodu daudzveidību, redakcionālo konkurenci (satura kvalitātes un dažādības ziņā) plašsaziņas līdzekļu starpā un vārda brīvību. Vēlos uzsvērt, ka dalībvalstīm ir labāk jācīnās pret digitalizācijas atšķirībām pilsētu un lauku teritorijās un jānodrošina, lai digitalizācijas rezultātā visi iedzīvotāji neatkarīgi no reģiona iegūtu vienādu piekļuvi sabiedriskajai apraidei, vienlaikus piedāvājot pievilcīgu, labas kvalitātes saturu, lai ieinteresētu tos jauniešus, kuri izmanto plašsaziņas līdzekļus.

Cătălin Sorin Ivan (S&D), *rakstiski*. – (RO) Galvenais vēstījums, ko vēlamies paust šajā ziņojumā ir šāds: mums ir jāsauglabā sabiedriskās apraides neatkarība. Ziņojuma projektam pievienotajā papildinājumā pieprasījām iekļaut, ka sabiedrisko raidorganizāciju valdes locekļi ir jāieieļ, pamatojoties tikai uz viņu kompetenci, nevis uz politiskajām interesēm.

Turklāt esam centušies pēc iespējas skaidrāk paust savu vēlmi atbalstīt ne tikai sabiedriskās raidstacijas ar augstas kvalitātes, pievilcīgu saturu, bet arī integrēt jaunas platformas, ņemot vērā jaunākās tehnoloģijas. Viena no mūsu prasībām bija saistīta ar investīcijām sabiedriskajā apraidē, bez kurām nav iespējama augsta līmeņa darbība.

Timothy Kirkhope (ECR), Britu Konservatīvo delegācijas vārdā, *rakstiski*. – Britu Konservatīvo delegācija atbalstīja šo ziņojumu, jo tajā tiek atzīts, ka saskaņā ar Amsterdamas līguma protokolu tikai un vienīgi dalībvalstu kompetencē ir noteikt sabiedriskās apraides pilnvaras un nodrošināt finansējumu sabiedriskajām raidorganizācijām. AK tas ir svarīgi tādēļ, ka BBC tiek finansēts saskaņā ar unikālu metodi, un mēs atzinīgi novērtējam šo apliecinājumu, ka Eiropas Parlaments necentīsies iejaukties AK izmantotajās BBC finansēšanas metodēs.

Ziņojumā bija ietverti divi jautājumi, ko AK delegācija nevar tajā atbalstīt, — aicinājums meklētājprogrammām un interneta pakalpojumu sniedzējiem nodrošināt naudas līdzekļus satura radīšanai internetā un aicinājums Eiropas Audiovizuālajai observatorijai apkopot datus par dalībvalstu sabiedriskajām raidorganizācijām. Tādēļ AK delegācija pieprasīja atsevišķu balsojumu par šiem punktiem un balsoja pret tiem. Tomēr kopumā ziņojums liecina par līdzsvarotu pieeju šai tēmai, un tādēļ Britu Konservatīvo delegācija atbalstīja šo ziņojumu.

David Martin (S&D), *rakstiski*. – Atzinīgi novērtēju šo rezolūciju, kurā tiek atkārtoti apliecināta Parlamenta uzticība duālajai apraides sistēmai, kurā privātajām un sabiedriskajām raidorganizācijām katrai ir savi atbilstoši uzdevumi neatkarīgi no politiskā un ekonomiskā spiediena, un tiek aicināts nodrošināt piekļuvi augstākā līmeņa apraidei neatkarīgi no patērētāju un lietotāju maksātspējas.

Jean-Luc Mélenchon (GUE/NGL), *rakstiski*. – (FR) Šajā plenārsēžu zālē diezgan reti var vērot sabiedrisko pakalpojumu aizstāvību. Lai gan rezervēti iztuos pret ideju, ka duālā sistēma noteikti veicina plurālismu plašsaziņas līdzekļos, un lai gan, manuprāt, ir neiespējami nošķirt privātos plašsaziņas līdzekļus un finansiālos apsvērumus, vēlos uzslavēt ziņojumu, kurā tiek aizstāvēta sabiedriskās apraides saglabāšana. Neatkarīgā sabiedrība spēj kontrolēt tikai sabiedrisko apraidi un nodrošināt ikvienam piekļuvi plurālistiskai

augstas kvalitātes informācijai, ko nevar teikt par pašreizējo situāciju Francijā vai vairākās valstīs, kurās valda oligarhi.

Nuno Melo (PPE), *rakstiski*. – (PT) Ikviens no mums zināmā mērā ir novērojis politisku iejaukšanos sabiedriskā un privātā sektora raidorganizāciju pakalpojumu sniegšanā visā ES. Vēl nesen Portugālē bija vairākas interesantas situācijas, kad tika apturēta ziņu programmu darbība un bez jebkāda ticama iemesla tika nomainīti ziņu redaktori un televīzijas raidkanālu direktori, radot aizdomas, ka tas notiek pēc politiska pasūtījuma.

Lai gan ir jāapzinās, ka sabiedriskā apraide ir daudz lielākā mērā pakļauta šādam spiedienam, arī privātais sektors nav no tā pasargāts, jo tā ieņēmumi bieži vien ir atkarīgi no reklāmas laukuma un laika pārdošanas sabiedriskajam sektoram. Sabiedrībai ir tiesības uz tādu sabiedriskā vai privātā sektora apraidi, kas ir neatkarīga un ievēro objektīvu pieeju jebkuram saturam. Ņemot to vērā, esmu pārliecināts, ka Eiropas duālajai sistēmai būs noteicoša nozīme demokrātijas un vārda brīvības veicināšanā un plurālisma, kā arī kultūras un valodu dažādības saglabāšanā un sekmēšanā.

Andreas Mölzer (NI), *rakstiski*. – (DE) Informācija ir zelta vērtība. Lai sniegtu iedzīvotājiem objektīvu informāciju un izpildītu sabiedrības izglītošanas uzdevumu, televīzijas un plašsaziņas līdzekļu jomā darbojas sabiedriskās raidorganizācijas. Par augstas kvalitātes programmu pārraidīšanu šīm raidorganizācijām ir tiesības saņemt finansējumu no maksas par apraidi. Apraide ir galvenais pilsoņiem pieejamās informācijas avots. Dažas sabiedriskās raidorganizācijas ir diezgan veiksmīgi mainījušas savas programmas privāto raidorganizāciju radītās konkurences rezultātā. Vislabākais piemērs tam ir Britu raidorganizācija *BBC*. Citas raidorganizācijas, piemēram, Austrijas *ORF*, ne tikai cieš zaudējumus skatītāju skaita samazināšanās rezultātā, bet partiju politiskās ietekmes dēļ tās arī līdz galam nespēj izpildīt prasību būt taisnīgām un objektīvām. Turklāt privātās raidorganizācijas ir sākušas debātes par to, vai maksa par apraidi faktiski vispār ir likumīga, jo arī sabiedriskās raidorganizācijas gūst peļņu no ienākumiem par reklāmu. Tā kā sistēmas struktūra un regulējuma noteikumi katrā dalībvalstī ir atšķirīgi, lēmumu par tās vienādošanu ES līmenī pieņemt nav iespējams. Tādēļ balsojumā atturējos.

Justas Vincas Paleckis (S&D), *rakstiski*. – (LT) Brīvi un neatkarīgi plašsaziņas līdzekļi ir viens no galvenajiem demokrātijas stūrakmeņiem. Balsoju par šo ziņojumu, jo piekrītu viedoklim, ka tādas sabiedriskās raidorganizācijas, kuru darbību neiegrožo politiskais spiediens un komerciālas intereses, ir īpaši svarīga šīs sistēmas daļa. Tomēr pašreizējās tendences nav iepriecinošas. Dažas valstīs sabiedriskās raidorganizācijas sastopas ar pieaugošu politisko spiedienu un raidorganizāciju finansēšana kļūst atkarīga no tās politiskās partijas labās gribas, kas ir pie varas. Citur savukārt pieaug uzņēmējdarbības struktūru ietekme uz raidorganizācijām. Piekrītu viedoklim, ka kultūra un plašsaziņas līdzekļi vienmēr ietilps dalībvalstu kompetencē. Tomēr uzskatu, ka arī ES iestādēm var būt būtiska nozīme. Tās var palīdzēt apmaiņā ar paraugprakses piemēriem un dažos gadījumos arī publiskot un nosodīt nelikumīgu rīcību. Ekonomikas krīzes laikā sabiedriskajām raidorganizācijām ir labāk jāizmanto iespēja saņemt aizdevumus ar atvieglotiem nosacījumiem no Eiropas Investīciju bankas, ar kuru palīdzību tās varētu modernizēt savu infrastruktūru un palielināt sabiedrisko raidorganizāciju līmeni, palīdzot tām pielāgoties 21. gadsimta izaicinājumiem.

Alfredo Pallone (PPE), *rakstiski*. – (IT) Balsoju par *Belet* kunga ziņojumu par sabiedrisko apraidi. Eiropa pašlaik ir nonākusi digitalizācijas laikmetā, un iestādēm ir jāgarantē duālās sistēmas līdzsvars, kas ir izveidojies starp privātā sektora un sabiedriskā sektora raidorganizācijām. Visas sistēmas pamatā ir jābūt klausītāju skaitam tām radio un televīzijas

raidorganizācijām, kas kopumā spēj ietekmēt sabiedrisko domu. Būtiski svarīgi ir pielāgot ES finansējumu dalībvalstu sabiedrisko raidorganizāciju sistēmai, jo tās ir tieši saistītas ar demokrātiskajām, sociālajām un kultūras vajadzību saglabāt plurālismu plašsaziņas līdzekļos un nodrošināt daudzveidīgu informāciju un vārda brīvību. Tā kā šī tēma ietilpst atsevišķo dalībvalstu atbildīgo iestāžu kompetencē, ES cer, ka sabiedriskajām raidorganizācijām tiks piešķirti lielāki stimuli, lai atjaunotu apraidi, kas daudzās valstīs cieš no politikas un informācijas kontroles sloga, un lai novērstu nesamērīgo privātā sektora konkurenci, kas dažos gadījumos ir negodīga.

Georgios Papanikolaou (PPE), rakstiski. – (EL) Plurālismu plašsaziņas līdzekļos ir iespējams aizsargāt, tikai nodrošinot, ka privātie un sabiedriskie mediji var pastāvēt līdzās, neradot šķēršļus un nediskriminējot viens otru. Tomēr lai šo mērķi sasniegtu, jāizpilda divi priekšnosacījumi. Pirmkārt, mums jānodrošina tas, lai gan sabiedriskie, gan privātie plašsaziņas līdzekļi atbilstu digitalizācijas laikmeta prasībām, modernizējot savus pakalpojumus, nepalielinot — tas ir svarīgi — izmaksas patērētājiem, un otrkārt, lai jaunajā digitālajā laikmetā tiktu aizsargāta dzīvotspējīga vide radio un televīzijas līdzāspastāvēšanai ar citiem informācijas avotiem, piemēram, žurnāliem un laikrakstiem, jo īpaši pašlaik, kad prese visā Eiropā piedzīvo pilnīgu ekonomisko lejupslīdi. Citiem vārdiem sakot, dalībvalstīm ir nepieciešams atbilstošs finansējums un valsts plānošana.

ES var un tai ir jāparāda, ka tā atbalsta šos parametrus gan ar finansējuma palīdzību, piemēram, no Investīciju fonda plašsaziņas līdzekļu digitalizācijai, gan koordinējot radio un televīzijas digitalizācijas paraugprakses apmaiņu starp dalībvalstīm. Manuprāt, konkrēti šajā ziņojumā šie aspekti ir pietiekami uzsvērti, un tādēļ balsoju par to.

Maria do Céu Patrão Neves (PPE), rakstiski. – (PT) Balsoju par rezolūciju par sabiedrisko apraidi digitalizācijas laikmetā — duālās sistēmas nākotni —, jo uzskatu, ka, nosakot sabiedriskās televīzijas nozīmi multivides sabiedrībā, ir jāņem vērā plašsaziņas līdzekļu koncentrētība un plurālisms Eiropas Savienībā, plašsaziņas līdzekļu zināšanas digitalizētajā pasaulē, plašsaziņas līdzekļu piedāvātā satura daudzveidība un sabiedriskās apraides neatkarības garantēšana informācijas sabiedrībā.

Faktiski duālā apraides sistēma, kurā privātajiem un sabiedriskajiem plašsaziņas līdzekļiem ir savi attiecīgie uzdevumi neatkarīgi no politiskā un ekonomiskā spiediena, ir būtiski svarīga piekļuves nodrošināšanai augstākā līmeņa apraidei un pašas demokrātijas veicināšanai. Gan sabiedriskajai, gan privātajai apraidei ir izšķiroša nozīme Eiropas audiovizuālo darbu radīšanā, kultūras daudzveidības un identitātes veidošanā, informācijas sniegšanā, plurālismā, sociālajā kohēzijā, pamatbrīvību ievērošanas veicināšanā un demokrātijas funkcionēšanā.

Atbalstu sniegtos ieteikumus, jo īpaši uzsverot iniciatīvu par paraugprakses apmaiņu starp dalībvalstīm un valsts plašsaziņas līdzekļu regulatoru lielāku sadarbību Eiropas Regulatīvo iestāžu platformā (EPRA).

Paulo Rangel (PPE), rakstiski. – (PT) Manuprāt, ES ir būtiski svarīgi apvienot dažādos plašsaziņas līdzekļu jomas dalībniekus un ieinteresētās personas, cenšoties radīt veselīgu un dzīvotspējīgu nozari. Straujo pārmaiņu rezultātā plašsaziņas līdzekļu jomā, jo īpaši digitālo plašsaziņas līdzekļu vidē, būs jāatrod jauni risinājumi, un nenovēršami tiks radīta definīcija terminam “jaunu plašsaziņas līdzekļu ekoloģija”.

Raül Romeva i Rueda (Verts/ALE), rakstiski. – (ES) Apraide ir īpaša nozare. Tā ietekmē sabiedrības vērtības un viedokļus un joprojām ir galvenais informācijas avots lielākajai

daļai ES pilsoņu. Tādēļ tai ir īpaša nozīme pamatvērtību un demokrātijas, tostarp sociālās kohēzijas, aizsargāšanā un veicināšanā. Kā norādīts Audiovizuālo mediju pakalpojumu direktīvā, ES audiovizuālajai videi ir raksturīga tā sauktā "duālā sistēma". Sabiedriskās un komerciālā apraides līdzāspastāvēšana ir nodrošinājusi ārkārtīgi plašu programmu veidošanas spektru. Tā arī veicina plurālismu, kultūras un valodu daudzveidību, redakcionālo konkurenci (satura kvalitātes un dažādības ziņā) un vārda brīvību plašsaziņas līdzekļos. Tas ir daļēji panākts, pateicoties stabilai, dzīvotspējīgai sabiedriskajai apraidei ar pietiekamu finansējumu. Duālā sistēmā, kas teicami darbojas, sabiedriskās raidorganizācijas spēj paaugstināt līmeni šajā tirgū.

Marie-Thérèse Sanchez-Schmid (PPE), rakstiski. – (FR) Apraide pašlaik atrodas tehnoloģiskā apvērsuma procesā — plašsaziņas līdzekļu satura digitalizācija un tā pieejamība, pateicoties internetam, ir radījusi revolūciju apraides vidē. Divdesmitā gadsimta septiņdesmitajos gados komerciālie un privātie uzņēmumi cīnījās par savas frekvences iegūšanu apraidē ar valstu monopoliem. Pašlaik liels skaits piekļuves iespēju plašsaziņas līdzekļu saturam, kas ir pieejamas patērētājiem, nozīmē, ka mums jānosaka nepieciešamais līdzsvars starp sabiedriskajām un privātajām raidorganizācijām. Kas šajā ziņojumā tiek aizstāvēts? Īpaša uzmanība jāvelta sabiedriskajai apraidei, ņemot vērā plašsaziņas līdzekļu īpašumtiesību koncentrētību un komerciālo konkurenci, ja bez politiskas iejaukšanās tajā ir jāveicina sabiedriskās vides saglabāšana, kas nodrošina augstas kvalitātes programmas un objektīvu informāciju. Mēs aicinām dalībvalstis nodrošināt pietiekamus resursus sabiedriskās apraides digitalizācijai un, kas vissvarīgākais, cīnīties pret bīstamajām digitalizācijas atšķirībām.

Neatkarīgi no tā, vai tas dzīvo laukos vai pilsētā un vai tas ir nabadzīgs vai turīgs, katram ir jābūt vienādam un augstas kvalitātes piekļuvei sabiedriskajai apraidei. Visbeidzot ieņēmumu nevienlīdzības ziņā starp tādiem gigantiem kā "Google" un tajā reģistrētajām vietnēm, mums ir jādomā par to, kā meklētājprogrammas var sniegt lielāku ieguldījumu satura radīšanas finansēšanā.

Rezolūcijas priekšlikums (B7-0624/2010)

Sophie Auconie (PPE), rakstiski. – (FR) Apvienoto Nāciju Organizācijas Rezolūcija Nr. 1325 par sievietēm, mieru un drošību nav pirmā rezolūcija, ko Padome savulaik pieņēma šajā jomā. Tomēr tā ir jāuzskata par novatorisku soli integrētas pieejas dzimumu līdztiesībai ieviešanā, jo pašlaik sievietes tiek iesaistītas arī drošības un miera uzturēšanas operācijās. Lai atzīmētu šā teksta pieņemšanas desmito gadadienu, kas sakrīt ar Starptautisko dienu vardarbības pret sievietēm izskaušanai, mani kolēģi deputāti un es esam centušies paust Eiropas Parlamenta apņemšanos veicināt šajā rezolūcijā izvirzīto mērķu izpildi, galvenokārt ar Eiropas Savienības īstenoto pasākumu palīdzību. Izmantojot ES kopējo drošības un aizsardzības politiku, jauno Eiropas Ārējās darbības dienestu un sadarbībā ar citām starptautiskām stratēģiskām sadarbības iestādēm, vēlamies uzlabot sieviešu stāvokli nopietnu konfliktu skartajos reģionos.

Vilija Blinkevičiūtė (S&D), rakstiski. – (LT) Balsoju par šo rezolūciju, jo, iesaistot sievietes miera uzturēšanas misijās un bruņoto konfliktu laikā, ir jāpievērš liela uzmanība sieviešu drošībai. Vēlos uzsvērt, ka pašlaik ir jāveic ES cilvēktiesību politikas pārskatīšana saistībā ar visaptverošas valsts stratēģijas izstrādi cilvēktiesību jomā un ar ES pamatnostādņu novērtējumu attiecībā uz vardarbību pret sievietēm un meitenēm, un to ES pamatnostādņu novērtējumu, kas saistītas ar bērniem un bruņoto konfliktu, kā arī ar jebkādas diskriminācijas apkarošanu pret tiem. Jānorāda, ka izvarošana un seksuāla vardzība, ja tā

tiek praktizēta plašā mērogā un sistemātiski, ir atzīta Ženēvas Konvencijā par noziegumu pret cilvēci un kara noziegumu.

Turklāt izvarošana tagad ir atzīta par genocīda nozieguma daļu, kad tā pastrādāta, lai pilnīgi vai daļēji iznīcināt konkrētu cilvēku grupu. Tādēļ ES ir jāveic konkrēti pasākumi, lai izbeigtu to noziedznieku nesodāmību, kuri vainojami seksuālas vardarbības noziegumos pret sievietēm un bērniem. Turklāt ir jāizstrādā rīcības kodekss ES personālam, kas strādā militārās un civilās misijās, nosakot seksuālu ekspluatāciju par neattaisnojamu un noziedzīgu uzvedību.

Maria Da Graça Carvalho (PPE), rakstiski. – (PT) Sievietes, miers un drošība ir jomas, kurām jāvelta vislielākā uzmanība. ANO Drošības padomes Rezolūcijas Nr. 1325 desmitā gadadiena ir iespēja panākt progresu šajās jomās, tāpat kā visas pašlaik notiekošās ES politikas jomu pārskatīšanas procedūras, jo īpaši cilvēktiesību un vardarbības pret sievietēm apkarošanas, bērnu izmantošanas bruņotos konfliktos un jebkādas diskriminācijas apkarošanas politikas jomā. Turklāt vēl viens aspekts, ko šajā ziņojumā vērtēju kā būtisku, ir fakts, ka tajā tiek aicināts atbalstīt sieviešu piedalīšanos samierināšanas procesos, miera veidošanā un konfliktu novēršanā, un tas ir vēl viens iemesls, kādēļ balsoju par šo ziņojumu.

David Casa (PPE), rakstiski. – Attieksme pret sievietēm un bērniem un viņu drošība bruņota konflikta rajonos visā ES teritorijā rada arvien lielākas bažas. Ir būtiski svarīgi, lai tiktu darīts viss iespējamais, lai mazinātu šāda stāvokļa radītās negatīvās sekas attiecīgajos reģionos. Tieši tādēļ esmu izlēmis atbalstīt šo rezolūcijas priekšlikumu.

Nikolaos Chountis (GUE/NGL), rakstiski. – (EL) Balsoju pret kopīgās rezolūcijas priekšlikumu par desmito gadadienu ANO Drošības padomes Rezolūcijai Nr. 1325 par sievietēm, mieru un drošību, jo tajā ir pausts izkropļots uzskats par dzimumu vienlīdzību. Manuprāt, vienlīdzība netiek panākta, iesaistot sievietes militārās organizācijās vai starptautiskajos policijas spēkos. Tāpat arī sieviešu drošība ANO Rezolūcijas Nr. 1325 izpratnē ir aizsargāta ar pastāvīgām darbavietām, kas paredzētas, lai novērstu konfliktus, izmantojot civilizētus un mierīgus līdzekļus, nevis ar militāras iejaukšanās palīdzību. Šī rezolūcija tieši pretēji aicina iesaistīt vairāk sieviešu policijā un militārās misijās un ES iesaistīt vairāk sieviešu policijas amatos un militārajās KDAP misijās. Vēl viens iemesls, kādēļ balsoju pret šo rezolūciju, bija tāds, ka Eiropas Apvienotās kreiso un Ziemeļvalstu Zaļo kreiso spēku konfederālās grupas iesniegtie grozījumi, ar kuriem šie aicinājumi tiek dzēsti un kuros tiek aicināts iesaistīt vairāk sieviešu EUPOL un EUSEC misijās un nodrošināt sieviešu spēcīgāku pārstāvniecību Kongo Demokrātiskajā Republikā, tika noraidīti.

Carlos Coelho (PPE), rakstiski. – (PT) Pašlaik atzīmējam desmito gadadienu šai pirmajai ANO rezolūcijai par unikālo un nesamērīgo bruņotā konflikta ietekmi uz sievietēm. Ceru, ka ES lietderīgi izmantos šo iespēju, lai nosūtītu stingru politisko signālu un stiprinātu tā īstenošanas centienus, vai nu izmantojot politiskas pamatnostādnes, vai arī palielinot finanšu resursus. Ceru arī, ka pašlaik notiekošās ES cilvēktiesību politikas pārskatīšanas rezultātā tiks izstrādāta konsekventa stratēģija cilvēktiesību jomā, kā arī veikts ES pamatnostādņu novērtējums pret sievietēm un bērniem vērstas vardarbības jomā un attiecībā uz stāvokli bruņotos konfliktos, lai apkarotu jebkādu vardarbību un diskrimināciju.

Manuprāt, Eiropas Ārējās darbības dienesta izveide veicinās labāku šo rezolūciju īstenošanu, bet vienlaikus tam arī jāuzsver ES nozīme šajā jomā. Vēlos apsveikt tās desmit dalībvalstis, tostarp Portugāli, kas jau ir pieņēmušas valsts rīcības plānu šīs rezolūcijas īstenošanai, un ceru, ka pārējās dalībvalstis pēc iespējas ātrāk sekos viņu piemēram.

Lara Comi (PPE), rakstiski. – (IT) Manuprāt, ir pārsteidzoši, ka Apvienoto Nāciju Organizācijas Drošības padome pirmo reizi ieinteresējās par šo sieviešu situāciju tikai pirms desmit gadiem. Tomēr pašlaik mums jāizvērtē sasniegtie rezultāti un jāturpina darboties tajā pašā virzienā. Eiropas Savienība ir pietiekami iejūtīga, lai izskatītu šādus jautājumus. Ir pienācis laiks iet soli tālāk un atzīt, ka vidēji sievietes cieš no dažādām traumām un arī izdzīvo atsevišķas situācijas un pārdzīvo noteiktus ierobežojumus spēcīgāk nekā vīrieši. Tādēļ pilnīgi atbalstu šo ziņojumu, jo ikvienam, kurš cenšas ieviest mieru konfliktu skartajos reģionos, vispirms šis miers jāatrod pašam personiski. Tādēļ mērķa dažādošana ir vislabākais veids, kā efektīvāk izmantot resursus, jo īpaši tad, ja rezultāts ir sievietes sirsnīgais un graciozais smaids.

Corina Crețu (S&D), rakstiski. – (RO) Diemžēl visi neatlaidīgie centieni — rezolūcijas un valstu un starptautiskie plāni sieviešu aizsardzības līmeņa uzlabošanai konfliktu skartajos reģionos — ir izrādījušies nesekmīgi, lai izskaustu šā barbariskā ieroča, kas bieži tiek izmantots modernajā karadarbībā, proti, seksuālās vardarbības, izmantošanu. Tieši pretēji, nesodāmība ir radījusi apstākļus, kas veicina šīs mūsu vērtībām diametrāli pretējas prakses izplatīšanos.

Esmu vairākkārt kopā ar citiem uzstājusies pret noziedznieku pastrādātajiem masveida izvarošanas aktiem Kongo, Libērijā un citos konfliktu skartajos reģionos, jo īpaši Āfrikā. Visnopietnākā problēma ir tāda, ka tiek ziņots par incidentiem, kuri pastrādāti akmens sviediena attālumā no ANO miera uzturēšanas spēku bāzēm. Tūkstošiem sieviešu, kas kļuvušas par seksuālās izmantošanas un vardarbības upuriem, ir nolemtas, lai nākotnē nestu sabiedrības nosodījuma un briesmīgu slimību, piemēram, HIV, nastu. Eiropas Savienībai ir jāveic stingrāki pasākumi cīņai pret šiem nopietnajiem cilvēktiesību pārkāpumiem, lai ANO rezolūcija būtu kas vairāk nekā tikai papīra gabals.

Starptautiskajā dienā vardarbības apkarošanai pret sievietēm, kuru atzīmējam 25. novembrī, mums ir arī jāatgādina par to, ka sievietes ir upuri vardarbībai ģimenē, kas notiek satraucoši bieži, izvarošanas laulībā, seksuālās uzmākšanās un cilvēku tirdzniecības upuri.

Diogo Feio (PPE), rakstiski. – (PT) Iedomājoties bruņotu konfliktu un vistradicionālākās kara ainas, kā galvenos upurus iztēlojamies vīriešus. Tomēr diemžēl fakti rāda, ka visur pasaulē, kur norit bruņots konflikts un tiek apdraudēts miers, sievietes un bērni bieži vien ir pirmie un visdaudzskaitlīgākie, lai gan klusējoši, upuri. Sievietes sastopas ar neskaitāmiem draudiem vai nu barbarisku tradīciju ievērošanas rezultātā, ar kurām tiek pārkāptas viņu tiesības kara un konflikta apstākļos, vai arī nabadzības un sociālās atstumtības apstākļos. Tādēļ ir būtiski svarīgi, lai Eiropa neaizmirstu par sievietēm, kuras katru dienu cieš, jo tiek pārkāptas viņu pamattiesības, piemēram, uz dzīvību un fizisko labklājību, par sievietēm, kuras ir notiesātas uz nāvi, nomētājot ar akmeņiem, sievietēm, kurām ir liegta piekļuve izglītībai, sievietēm, kuras ir spiestas bēgt un dzīvot kā bēgles, lai izmantotu brīvību, kas mums visiem ir nodrošināta Pamattiesību hartā, un sievietēm, kuras tiek diskriminētas tikai dzimuma dēļ. Būtībā ir svarīgi, lai Eiropa neaizmirstu vai neuzgrieztu muguru sievietēm, kurām vēl netiek nodrošināta brīvības un cerību pilna nākotne.

José Manuel Fernandes (PPE), rakstiski. – (PT) Vardarbība pret sievietēm konfliktu skartajos reģionos bieži vien ir turpinājums tai pašai, uz dzimumu pamatotai diskriminācijai, kas diemžēl vēl pastāv miera laikā. Balsoju par šo ziņojumu, jo piekrītu nepieciešamībai piešķirt finanšu un cilvēkresursus, lai nodrošinātu sieviešu iesaistīšanu un īstenotu integrētu pieeju dzimumu līdztiesībai ārpolitikas un drošības politikas jomā. Vēlos uzsvērt nepieciešamību izstrādāt atbilstošu sabiedrisko sūdzību iesniegšanas kārtību saistībā ar

kopējās drošības un aizsardzības politikas (KDAP) misiju, lai veicinātu vardarbības, jo īpaši seksuālas un uz dzimumu pamatotas vardarbības, nosodīšanu, un aicināt Augsto pārstāvi un Komisijas priekšsēdētāja vietnieci iekļaut sešu mēnešu KDAP novērtējumā sīkāku ziņojumu par sievietēm, mieru un drošību.

Ilda Figueiredo (GUE/NGL), rakstiski. – (PT) Balsojām pret šo rezolūciju, jo uzskatām, ka nepietiek tikai ar dzimumu perspektīvas iekļaušanu civilajās un militārajās misijās. Problēma, kas ir saistīta ar diskrimināciju pret sievietēm, netiks atrisināta, un arī karš nekļūs taisnīgāks, iesaistot vairāk sieviešu militārajās misijās intervencei karos un okupācijas režīmos, piemēram, Irākā un Afganistānā. Realitāte parāda, ka tas tā nenotiek.

Uzskatām, ka militārā intervence nepalīdz aizsargāt sieviešu tiesības, bet drīzāk gan pastiprina šo tiesību pārkāpumus. Tikai konfliktu novēršanas un civilo pasākumu īstenošanas rezultātā konflikta situācijās ir iespējams izpildīt ANO Drošības padomes Rezolūcijā Nr. 1325 sniegto solījumu.

Tādēļ esam vīlušies, ka netika pieņemti ierosinātie grozījumi, ko mēs iesniedzām.

Giovanni La Via (PPE), rakstiski. – (IT) Šodien ir 25. novembris, Starptautiskā diena vardarbības pret sievietēm izskaušanai. Ar šodienas balsojumu par kopīgās rezolūcijas priekšlikumu par desmito gadadienu ANO Drošības padomes Rezolūcijai Nr. 2325 (2000. gads) par sievietēm, mieru un drošību vēlamies redzamā veidā pierādīt mūsu kā deputātu, bet galvenokārt kā Eiropas pilsoņu apņemšanos. Ir tikai taisnīgi, ka mēs atzīmējam šo desmito gadadienu, lai neaizmirstu, ka 80 % no visiem kara upuriem ir civiliedzīvotāji, galvenokārt sievietes un bērni. Pamattiesību tēmai un plašākai to aizsardzībai vienmēr jābūt Eiropas debašu centrā, lai mēs varētu izstrādāt kopēju un efektīvu stratēģiju gan sieviešu, gan bērnu aizsardzībai. Arvien biežāk esam liecinieki vardarbības aktiem, kas tiek pastrādāti pret šo iedzīvotāju daļu, bet, cenšoties nodrošināt, ka šo noziegumu pastrādātāji tiek personiski saukti pie atbildības pēc tiesu iestāžu iejaukšanās, mums ir arī jāīsteno daži būtiski nosacījumi, lai nodrošinātu, ka šis fenomens iespēju robežās tiek izskausts, lai ar novērstu konfliktus un ieguldītu finanses to reģionu atjaunošanā, kurus tie ir skāruši.

David Martin (S&D), rakstiski. – Balsoju par šo rezolūciju, kurā ir prasīts piešķirt īpašus un nozīmīga apjoma finanšu resursus, cilvēkresursus un organizatoriskus resursus, lai veicinātu sieviešu līdzdalību un integrētas pieejas dzimumu līdztiesībai ieviešanu ārpolitikā un drošības politikā; prasīts, lai policijā, militārajās struktūrās, tieslietu un tiesiskuma nodrošināšanas misijās, kā arī miera nodrošināšanas operācijās tiktu iesaistīts lielāks skaits sieviešu; ES dalībvalstis aicinātas aktīvi veicināt sieviešu līdzdalību divpusējās un daudzpusējās valstu attiecībās un organizācijās ārpus ES.

Nuno Melo (PPE), rakstiski. – (PT) Lai gan atzīmējam desmito gadadienu ANO Drošības padomes Rezolūcijai Nr. 1325 par sievietēm, mieru un drošību, šajā jomā vēl ir daudz darāmā, jo īpaši jautājumā par vardarbību pret sievietēm, ES pamatnostādnēm par bērnu izmantošanu bruņotos konfliktos un jebkādas diskriminācijas apkarošanu pret tiem. Ir pienācis laiks mums visiem apvienot spēkus un nodrošināt šo mērķu īstenošanu.

Willy Meyer (GUE/NGL), rakstiski. – (ES) Lai gan piekrītu daudziem šajā rezolūcijā ietvertajiem aspektiem, jo īpaši nepieciešamībai pievērst mūsu centienus dzimumu vienlīdzības attīstībai sadarbības jomā, balsoju pret to, jo nepiekrītu policistu vai militāro personu — vīriešu vai sieviešu — skaita palielināšanai, jo tādā veidā tiek atbalstīts ES militarizācijas vilnis. Rezolūcija "uzsver, cik svarīgi, lai ES policijas amatos un KDAP misijās tiktu iecelts vairāk sieviešu", kas ir pretstatā manas grupas īstenojamajam kopējās drošības

un aizsardzības politikas demilitarizēšanas atbalstam. Turklāt tajā konstanti tiek sniegta atsauce uz Eiropas Ārējās darbības dienestu, kuram es vairākkārt esmu oponentis, jo tas ir vēl viens solis Eiropas ārpolitikas militarizēšanas virzienā.

Louis Michel (ALDE), rakstiski. – (FR) Lai gan 2000. gada 31. oktobra Rezolūcija Nr. 1325 rāda, ka ANO dalībvalstis ir aptvērušas bruņoto konfliktu ietekmi uz sievietēm, vardarbību, ko tās izcieš karos, un svarīgo nozīmi, kāda tām varētu būt konfliktu novēršanā un atrisināšanā, desmitā rezolūcijas pieņemšanas gadadiena, kuru šodien atzīmējam, ir arī izdevība novērtēt pašreizējo situāciju. Šajā ziņā varam citēt Rezolūciju Nr. 1820 (2008. gads) un Nr. 1888 (2009. gads), kurā pirmo reizi ir skaidri atzīta seksuālās vardarbības kā kara taktikas izmantošana — rīcība, kas mudina veikt noteiktus politiskos un drošības atbildes pasākumus.

Varam pieminēt arī *Wallström* kundzes iecelšanu Īpašās pārstāves amatā jautājumos par “seksuālo vardarbību pret sievietēm un meitenēm bruņotos konfliktos”. Šī nopietnā problēma liek mums visiem tai veltīt pilnu uzmanību. Tādēļ kā APA līdzpriekšsēdētājs es personīgi vēlējos, lai viņa būtu mūsu debašu centrālā persona ĀKK un ES valstu apvienotās parlamentārās asamblejas plenārsēdes laikā, kas 2. decembrī tiks noturēta Kinshasā.

Andreas Mølzer (NI), rakstiski. – (DE) Sievietes joprojām tiek diskriminētas daudzās pasaules valstīs. Vardarbība pret sievietēm ir aktuāls jautājums, un tas kļūst īpaši dramatisks konfliktu situācijās. Pētījumi rāda, ka sievietes krīžu skartajos reģionos, kur norisinās militāri konflikti, bieži tiek izvarotas un pakļautas seksuālai vardarbībai. Pret sievietēm vērstas seksuālās vardarbības kā noziegumu pret cilvēci sodīšanai jāklūst par primāro uzdevumu, tostarp arī karu plosītajos pasaules reģionos. Galu galā — un par to atbildība jāuzņemas arī Rietumvalstīm — seksuālā izmantošana jebkurā gadījumā ir neattiecinājama un krimināla uzvedība. Ziņojumā ir skarti svarīgi jautājumi, un tādēļ es balsoju par to.

Alfredo Pallone (PPE), rakstiski. – (IT) Vardarbība pret sievietēm konfliktu skartajos reģionos bieži vien ir tikai turpinājums diskriminācijai, pamatojoties uz dzimumu; un, ņemot arī vērā, ka šogad Starptautiskā diena vardarbības pret sievietēm izskausšanai sakrīt ar desmito gadadienu ANO Drošības padomes Rezolūcijai Nr. 1325, tad šī diena var un tai ir jāklūst par sākumu atjaunotai, aktīvākai rīcībai šīs rezolūcijas īstenošanā, ko nav iespējams panākt bez politiskas vadības visaugstākajā līmenī un lielākiem resursiem. Manuprāt, šī problēma ir pienācīgi jārisina pašreiz notiekošajā ES cilvēktiesību politikas pārskatā, piešķirot īpašus un nozīmīga apjoma finanšu resursus, cilvēkresursus un organizatoriskus resursus, lai veicinātu sieviešu līdzdalību un integrētas pieejas dzimumu līdztiesībai ieviešanu. Uzskatu šo gadījumu par sākuma punktu mērķtiecīgai rīcībai, kas vērsta uz sieviešu iesaistīšanas veicināšanu, uzlabošanu un pilnveidošanu. Jautājumam par sievietēm, mieru un drošību jāklūst par neatņemamu sastāvdaļu ārējo finanšu instrumentu plānošanā demokrātijas un cilvēktiesību, sadarbības un attīstības jomā starp tautām.

Maria do Céu Patrão Neves (PPE), rakstiski. – (PT) Ir pagājuši desmit gadi, kopš tika pieņemta ANO Drošības padomes (ANO DP) Rezolūcija Nr. 1325 (2000. gads) un Nr. 1820 (2008. gads) par sievietēm, mieru un drošību un ANO DP Rezolūcija Nr. 1888 (2009. gads) par seksuālo vardarbību pret sievietēm un bērniem bruņotu konfliktu situācijās. Šajās rezolūcijās ir uzsvērts visu valstu pienākums izbeigt nesodāmību un tiesāt tos, kas ir atbildīgi par noziegumiem pret cilvēci un kara noziegumiem, tostarp ar seksuālās vardarbības aktiem saistītos un citus noziegumus pret sievietēm un meitenēm.

Desmit gadi ir pagājuši kopš iepriekš minēto rezolūciju pieņemšanas, un, kā ir norādīts rezolūcijā, par kuru balsoju, šajā jomā joprojām vēl ir daudz darāmā. Starptautiskā diena

vardarbības pret sievietēm izskaušanai, kas tika atzīmēta 25. novembrī, dienā, kad notika balsojums par šo rezolūciju, nav tikai vēl viena diena, bet gan trauksmes zvans par situāciju, kas joprojām turpinās. Šie jautājumi ir jārisina visaugstākajā līmenī, un tiem jābūt politiskajā dienas kārtībā, kamēr netiek izskausta šī sērga, kas nešķiro ne pēc rases, ne ticības, ne vecuma.

Rovana Plumb (S&D), rakstiski. – (RO) ANO Drošības padomes Rezolūcijā Nr. 1325, kas ir pieņemta 2000. gada 31. oktobrī, ir noteikts, ka vēstures gaitā sievietes nav tikušas iesaistītas nevienas nācijas miera un stabilitātes veidošanas procesā, un aicina panākt sieviešu vienlīdzīgu iesaistīšanu visos līmeņos, sākot no konfliktu novēršanas, līdz pēckonflikta atjaunošanai un miera un drošības uzturēšanai. Rezolūcijas pieņemšanas desmitgadei vajadzētu būt sākumam atjaunotai, aktīvākai rīcībai šīs rezolūcijas īstenošanā, ko nav iespējams panākt bez politiskas vadības visaugstākajā līmenī un lielākiem resursiem. ES aktīvi jāveicina pēc iespējas lielāka skaita sieviešu iecelšana vadošajos amatos, lai tās varētu koordinēt un nodrošināt ES politikas virzienu un pasākumu konsekventu īstenošanu un pārraudzīt to saistību izpildi, ko ES ir uzņēmusies.

ES ir jāizvirza vismaz piecas sievietes vadošajos amatos Eiropas Ārējās darbības dienestā un jāievēro dzimumu līdzsvars nodarbināto speciālistu ziņā. Vienlaikus EĀDD ir nepieciešama organizatoriska struktūrvienība, kas būs atbildīga par dzimumu vienlīdzības jautājumiem, ieviešot vismaz vienu pilnas slodzes amatu katrā ģeogrāfiskā sadalījuma nodaļā, un ES delegācija, kas ir uzticīga dzimumu vienlīdzības aspektiem un atbildīgi izturas pret jautājumu par sievietēm, mieru un drošību.

Paulo Rangel (PPE), rakstiski. – (PT) Ceru, ka ANO Drošības padomes Rezolūcijas Nr. 1325 desmitgadei vajadzētu būt sākumam atjaunotai, aktīvākai rīcībai šīs rezolūcijas īstenošanā, lai izpildītu saistības attiecībā uz sievietēm, mieru un drošību.

Raül Romeva i Rueda (Verts/ALE), rakstiski. – (ES) Esmu gandarīts par to, ka šī rezolūcija ir pieņemta. Tajā ir uzsvērts, ka ANO Drošības padomes Rezolūcijas Nr. 1325 (2000. gads) desmitgadei vajadzētu būt sākumam atjaunotai, aktīvākai rīcībai šīs rezolūcijas īstenošanā, ko nav iespējams panākt bez politiskas vadības visaugstākajā līmenī un lielākiem resursiem. Tajā ir visnotaļ ieteikts rūpīgi apsvērt šo jautājumu pašreiz notiekošajā ES cilvēktiesību politikas pārskatā, nosakot visaptverošu valstu cilvēktiesību stratēģiju un izvērtējot ES pamatnostādnes attiecībā uz vardarbību pret sievietēm un meitenēm, kā arī ES pamatnostādnes attiecībā uz bērniem bruņotos konfliktos un visa veida diskriminācijas pret viņiem izskaušanu; un tajā arī aicināts piešķirt īpašus un nozīmīga apjoma finanšu resursus, cilvēkresursus un organizatoriskus resursus, lai veicinātu sieviešu līdzdalību un integrētas pieejas dzimumu līdztiesībai ieviešanu ārpolitikā un drošības politikā.

Charles Tannock (ECR), rakstiski. – ECR grupa pilnīgi atbalsta vienlīdzīgas tiesības un iespējas un nediskriminēšanas pēc dzimuma attiecināšanu uz visām sievietēm, kā norādīts ANO Rezolūcijā Nr. 1325, kā arī stingri aizstāv sieviešu nenovērtējamo nozīmi miera un drošības uzturēšanas jomā un nosoda barbarisko un briesmīgo attieksmi pret sievietēm un bērniem konfliktu skartajos reģionos.

Tomēr ECR grupa ir konsekventi oponenti oponenti kvotu noteikšanai sievietēm dalībvalstu, reģionālās un starptautiskās iestādēs, kā arī Eiropas Ārējās darbības dienesta (EĀDD) izveidei.

Marc Tarabella (S&D), rakstiski. – (FR) Esmu ārkārtīgi gandarīts par šīs rezolūcijas pieņemšanu ANO Rezolūcijas Nr.1325 par sievietēm, mieru un drošību desmitajā

gadadienā, kas turklāt sakrīt ar simbolisku datumu — 25. novembri, Starptautisko dienu vardarbības pret sievietēm izskaušanai. Vēlos uzsvērt nepieciešamību uzlabot sieviešu iesaistīšanu visās darbības jomās, jo īpaši samierināšanas, sarunu, atjaunošanas, tiesībaizsardzības un miera uzturēšanas, kā arī konfliktu novēršanas jomā. Ir būtiski svarīgi visām iesaistītajām pusēm ņemt vērā sieviešu īpašās vajadzības, un, tikai nodrošinot arvien lielāku sieviešu klātbūtni procesos uz vietas, varēsim uzlabot šo situāciju.

Turklāt, ja sievietes kļūs pamanāmākas procesos uz vietas, mēs varēsim iedzīvotājiem likt labāk apzināties nehumāno izvarošanas izmantošanu par kara ieroci un, iespējams, izbeigt nesodāmību, ko šādu vardarbību pastrādājušie noziedznieki pašlaik bauda.

Visbeidzot šī klātbūtne mums ļaus veidot savstarpējo uzticēšanos starp civilajiem konfliktu upuriem, kas lielākoties ir sievietes un bērni, un procesos uz vietas iesaistītajiem dalībniekiem.

Rezolūcijas priekšlikums (B7-0622/2010)

Luís Paulo Alves (S&D), rakstiski. – (PT) Balsoju par šo rezolūciju, jo bišu mirstība pieaug un biškopju skaits samazinās. Tā ir problēma, kas skar lauksaimniecību un bioloģisko daudzveidību, jo 76 % no pārtikas produkcijas un 84 % no augu sugām ir atkarīgas no apputekšnēšanas. Jāatbalsta papildu izpētes veikšana, lai nodrošinātu labāku risinājumu īstenošanu un atbalstu pasākumiem bioloģiskās daudzveidības veicināšanai un klimata nenoteiktības seku mazināšanai. Darba bites mūžs ir ļoti īss un ļoti lielā mērā atkarīgs no vides pārmaiņām. Tas nozīmē arī to, ka ir ietekmēta medus ražošana, ne tikai tādēļ, ka sezonas garums un stabilitāte ir kļuvusi arvien nenoteiktāka, bet arī pieaugošā ārējo avotu, piemēram, pesticīdu izmantošanas un ērcu, radītā kaitējuma dēļ. Tādēļ ir jāuzlabo pašreizējās programmas, kas tiek īstenotas jaunās kopējās lauksaimniecības politikas ietvaros, lai mēs varētu rast efektīvākus risinājumus arī šajā līmenī.

Zigmantas Balčytis (S&D), rakstiski. – (LT) 2010. gads tika pasludināts par Eiropas bioloģiskās daudzveidības gadu, lai pievērstu uzmanību bioloģiskā daudzveidības apdraudējumam visā pasaulē. Biškopības nozare, kas ir nozīmīgs nodarbinātības un ienākumu avots lauku reģionos, ir apdraudēta arī tādēļ, ka pēdējā laikā ir palielinājusies bišu mirstība un bišu slimības. Balsoju par šo rezolūciju, kurā Eiropas Parlaments aicina Komisiju finansēt noteiktus pētījumus, lai uzlabotu zināšanas un izpratni par faktoriem, kas ietekmē bišu veselību. Rezolūcijā ir ņemti vērā novērojumi, ka ģenētiski modificētie augi un ar ziedputekšņiem izplatītie toksīni var ietekmēt bišu slimības un bišu mirstību. Ņemot vērā, ka graudu, augļu un dārzeņu ražas Eiropā ir atkarīgas no apputekšnēšanas, šīs ražas un lauksaimniecība kopumā pastāv milzīgs dažādu slimību risks. Uzskatu, ka šādas nenoteiktības apstākļos, Eiropas Komisijai ir steidzami jāveic neatkarīgi pētījumi, kas palīdzētu noteikt ģenētiski modificēto augu un ar ziedputekšņiem izplatīto toksīnu ietekmi uz vidi un noteiktām sugām, un jānodrošina, lai šādi dati tiktu publikoti.

Maria Da Graça Carvalho (PPE), rakstiski. – (PT) Bitēm ir svarīga nozīme ekoloģiskā līdzsvara radīšanā, un to bojāejai ir nopietna ietekme uz pārtikas apriti. Šajā ziņojumā ir atbalstīta nepieciešamība veicināt un uzlabot biškopības nozari, jo īpaši attiecībā uz statistikas datiem par medus ražošanas prognozēm, uzraudzības un pētniecības programmu uzlabošanu un saskaņošanu, noteikumiem par medus izcelsmes marķēšanu, biškopības programmām un atbilstošo tiesību aktu izstrādi un inovatīvu un efektīvu pasākumu cīņai ar bišu ērcēm izstrādi.

Lara Comi (PPE), rakstiski. – (IT) Apputeksnēšanas multiplikatora efekts, kas ir vienāds ar attiecību starp apputeksnēšanas ekonomisko vērtību un tās rezultātā saražotā medus vērtību, ekonomiskā ziņā rada ārkārtējus rezultātus.

Tādēļ laikā, kad tiek meklēta dažāda efektivitāte, šķiet, nav saprātīgi atteikties no šīs darbības nozares, kad izmaksu un ieguvumu attiecība parāda, cik muļķīgs ir šāds lēmums. Tā kā tas nav pamatojams, izmantojot ekonomiskos faktorus, bet drīzāk gan ārējos apstākļus, manuprāt, Komisijas ziņojumā ir pamatoti sniegts visu biškopībai pašreiz traucējošo faktoru salīdzinājums.

Manuprāt, šī darbības nozare ir arī jāveicina, ieviešot piespiedu izpildes pasākumus, un jebkurš zinātniskais ieguldījums šajā ziņā būs apsveicams.

Vasilica Viorica Dăncilă (S&D), rakstiski. – (RO) Manuprāt, Eiropas Komisijai jāpielāgo Eiropas veterinārās politikas darbības joma un finansējums, ņemot vērā bišu un biškopības īpatnības, lai sadarbībā ar biškopju organizācijām nodrošinātu bišu slimību efektīvāku kontroli un to, ka visā Savienībā ir pieejami efektīvi un standartizēti veterinārie medikamenti.

Diogo Feio (PPE), rakstiski. – (PT) Eiropas medus tirgū pastāv nopietnas cenu svārstības, jo 40 % no tā pašlaik ir atkarīgi no importa, kā rezultātā biškopji visā ES, tostarp Portugālē, zaudē konkurētspēju salīdzinot ar medus ražotājiem no trešām valstīm. Saskaņā ar oficiāliem statistikas datiem Portugālē ir 17 291 biškopis ar 38 203 dravām un 562 557 bišu saimēm. Produkcijas apjoms 2009. gadā sasniedza 6654 tonnas medus un 235 tonnas vaska, kas ir 1,9 % no visā ES saražotā medus — 351 000 tonnām. Bišu un biškopības darbība ir būtiski svarīga ekosistēmu saglabāšanai, augu ekoloģiskā līdzsvara radīšanai un bioloģiskās daudzveidības saglabāšanai, kā arī, lietojot ekonomikas terminus, tā ir darbības veids, ko Eiropā ir vērts aizsargāt un veicināt, lai tas būtu mazāk atkarīgs no importa.

José Manuel Fernandes (PPE), rakstiski. – (PT) Bites ir būtiski svarīgas augu apputeksnēšanai, ekoloģiskā līdzsvara uzturēšanai un kā līdzeklis bioloģiskās daudzveidības saglabāšanai. Tādēļ ir žēl, ka saimju skaits samazinās, un mums ir jāiegūst zinātniskie dati, lai varētu saprast mehānismus, kas veicina šo sugu izplatīšanos, un jāizstrādā veidi to saglabāšanas nodrošināšanai. Manuprāt, ir būtiski svarīgi pievērst uzmanību medus ražošanai Eiropā, jo tas pakāpeniski tiek aizvietots ar citām sliktākas kvalitātes šķirnēm, kas neatbilst ES medus produkcijas kritērijiem.

Lorenzo Fontana (EFD), rakstiski. – (IT) Biškopība ir viens no lauksaimniecības modeļiem ar vismazāko ietekmi uz vidi, un tādēļ šī darbības nozare ir īpaši labi piemērota aizsargātajām dabas teritorijām. Manā reģionā biškopība ir plaši izplatīta, un tā ir izcils zemes apsaimniekošanas paraugs, kā arī vēstures, tradīciju un vietējās identitātes simbols. Daudzus gadus biškopība Veneto reģionā ir ražojusi izcila kvalitātes produkciju un palīdzējusi uzturēt trūcīgākus reģionus. Turpmāk šī nozare vairs nevarēs sasniegt tik labus rezultātus, ja Eiropas Savienība kopā ar valsts, reģionālajām un pašvaldību iestādēm nepalīdzēs to finansēt. Kā norādīts rezolūcijas priekšlikumā, ir svarīgi stimulēt pētniecību cīņai ar bišu slimībām un atbalstīt ražotājus Eiropā viņu konkurencē ar trešām valstīm pēc ES tirgus atvēršanas importētājam medum. Tāpēc balsošu par šo ziņojumu.

Juozas Imbrasas (EFD), rakstiski. – (LT) Apstiprināju šo ziņojumu, jo biškopības nozarei ir stratēģiska nozīme mūsu sabiedrībā, jo tā sniedz būtisku vispārēju pakalpojumu videi. Pašlaik satraucoši strauji samazinās apputeksnētājkukaiņu, tostarp medus bišu, skaits. Galu galā 84 % kultivēto augu sugu un 76 % no cilvēka uzturam domātās pārtikas Eiropā ir atkarīgi no apputeksnēšanas, kuras ekonomiskā vērtība ir daudz lielāka par saražotā medus

vērtību. Četrdesmit procentus no Eiropas medus tirgus veido imports, un saistībā ar neseno ES tirgus atvēršanu medum no trešām valstīm ES biškopji ir zaudējuši konkurētspēju. Tādēļ mums ir jāatbalsta Eiropas biškopības turpmākā attīstība, ieguldot bioloģiskās daudzveidības saglabāšanā. Ir svarīgi īstenot visaptverošu un ilgtspējīgu pieeju, atbalsta pasākumus saistot ar tādām jomām kā lauku attīstība, klimata pārmaiņas un bioloģiskā daudzveidība, jo īpaši veicinot pasākumus, ar ko saglabā un palielina ziedu plāvu platības. Ir svarīgi arī atbalstīt Eiropas biškopības nozari daudz plašākā un saskaņotākā veidā, izmantojot papildu instrumentus turpmākajā KLP, tostarp pasākumus bioloģiskās daudzveidības veicināšanai, klimata pārmaiņu seku mazināšanai, nacionālo tradīciju un kultūras mantojuma saglabāšanai, kas daudzām ģimenēm Eiropā nodrošina darbavietas, un biškopības produktu tirgus kvalitātes un pareizas darbības nodrošināšanai un uzlabošanai.

Peter Jahr (PPE), *rakstiski*. – (DE) Bites ir ārkārtīgi nozīmīgi dzīvās radības pārstāvji, jo bez tām nebūtu apputeksnēšanas. Tādēļ ir žēl, ka pieaug ziņojumu skaits par bišu saimju skaita samazināšanos, un tādēļ ir steidzami jāveic izpēte šajā jomā. Īpaši tas ir attiecināms uz lauksaimniecības nozari, jo tā ir ārkārtīgi lielā mēra atkarīga no noderīgā bišu veiktā darba. Diemžēl ir skaidrs, ka industriālisma un modernā dzīvesveida rezultātā šo noderīgo bišu iespējas izdzīvot ir samazinājušās. Tādi scenāriji kā bišu ērcu izraisītā bišu masveida bojāeja, neizskaidrojamā bišu saimju pazušana ASV un elektrosmoga un nepareizi apstrādātu sēklu rezultātā radītais apdraudējums bitēm diemžēl nav tikai atsevišķi gadījumi. Tādēļ atzinīgi novērtēju faktu, ka Parlaments šodien ir vienojies turpmāk atbalstīt biškopības nozari. Manuprāt, ir svarīgi pievērst uzmanību bišu populāciju pētniecībai.

Neiegūstot precīzus zinātniskos datus, nevarēsīm identificēt problēmas un efektīvi tās risināt. Ceru, ka gūsim panākumus bišu saimju bojāejas izskaidrošanā un novēršanā, lai varam arī turpmāk gūt labumu no svarīgā, daudzpusīgā darba, ko veic bites.

Elisabeth Köstinger (PPE), *rakstiski*. – (DE) Biškopība ir ārkārtīgi svarīga lauksaimniecībai, jo īpaši apputeksnēšanai, jo ienākumi no laukaugu un augļu audzēšanas ir atkarīgi no apputeksnēšanas, ko veic bites. Vēl satraucošāka ir bišu nepārtrauktā mirstība daudzās pasaules vietās, un ir jāveic pasākumi šīs problēmas risināšanai. Tādēļ atbalstu šo rezolūciju, kurā Komisija tiek aicināta iekļaut bišu slimības Eiropas veterinārās politikas darbības jomā un izstrādāt rīcības plānu bišu mirstības problēmas risināšanai. Komisija arī tiek aicināta nodrošināt biškopības atbalsta saglabāšanu un uzlabošanu KLP ietvaros pēc 2013. gada, garantējot šīs nozares turpmāko pastāvēšanu. Četrdesmit procentus no Eiropas medus tirgus veido imports, daļēji tāpēc, ka ES tirgus ir atvērts medum no trešām valstīm un cenas ir pietuvojušās rentabilitātes robežām.

Giovanni La Via (PPE), *rakstiski*. – (IT) Balsoju par rezolūcijas priekšlikumu par biškopību, jo ir svarīgi garantēt uzmanību nozarei, kas aizsargā bioloģisko daudzveidību un ražo tik augstvērtīgu pārtikas produktu kā medu. Ņemot vērā šo bišu nozīmi, atbalsta summas rezerve šai nozarei Eiropā ir palielināta no EUR 26 miljoniem 2008.–2010. gadā līdz EUR 32 miljoniem 2011.–2013. gadā. Šis finansējums būs konkrēti paredzēts biškopības atbalstam, tostarp ar valstu izpētes projektu palīdzību jaunām metodēm cīņai pret bišu augsto mirstību, kas pēdējā laikā ir sasniegusi satraucošu līmeni. No otras puses, ir tomēr svarīgi garantēt godīgu pārredzamību atbalsta sadalē un nodrošināt vairāk resursu valstīm, kam tie faktiski ir nepieciešami. Balsoju par datu apkopošanas sistēmas ieviešanu līdz 2012. gadam. Tas ir solis virzienā uz pārredzamību, lai nodrošinātu, ka atbalsts tiek piešķirts, pamatojoties uz dažādo dalībvalstu apkopotajiem datiem par apzinātām bišu saimēm, nevis uz pieņēmumiem. Uzskatu to par ļoti svarīgu taisnīgas budžeta izdevumu sadales garantēšanai un to aizsardzībai, kuri faktiski nodarbojas ar biškopību.

David Martin (S&D), *rakstiski*. – 2010. gadā, kas ir Eiropas bioloģiskās daudzveidības gads, ir jāatgādina, ka bioloģiskā daudzveidība ir būtiski apdraudēta visā pasaulē, jo tā izzūd 100–1000 reizu ātrāk nekā parasti. Biškopības nozarei, ņemot vērā tās devumu sabiedrības un vides labā, ir stratēģisks uzdevums, un biškopība ir spilgts piemērs tam, kā īstenot videi labvēlīgus pasākumus (bioloģiskās daudzveidības uzlabošana un saglabāšana, ekoloģiskais līdzsvars un floras saglabāšana), un tā ir paraugs, pēc kura attīsta ilgtspējīgu ražošanu lauku vidē. Tādēļ atzinīgi novērtēju šo rezolūciju, kurā ir sniegti priekšlikumi stāvokļa uzlabošanai biškopības nozarē.

Mario Mauro (PPE), *rakstiski*. – (IT) Satraucošais bišu mirstības pieaugums un biškopju skaita samazināšanās var radīt ļoti nopietnas sekas pārtikas ražošanai Eiropā, jo, kā zināms, lielākā daļa ražu un augu ir atkarīgas no apputeksnēšanas.

Tādēļ Parlamentam ir jāmudina Eiropas Savienība palielināt tās atbalstu biškopības nozarei, nodrošinot, ka tiek atjaunota kopējā lauksaimniecības politika. Lai atrisinātu šo problēmu un novērstu tās radītās negatīvās sekas gan uz lauksaimniecības, gan tirdzniecības nozari mūsu ekonomikā, jāveic stingri, konkrēti pasākumi.

Rezolūcijā piedāvātais rīcības plāns bišu mirstības problēmas risināšanai ir tikai pirmais no pasākumiem, kas jāveic. Balsoju par šo priekšlikumu.

Nuno Melo (PPE), *rakstiski*. – (PT) Biškopības nozarē ES lielā mērā ir atkarīga no importa, ņemot vērā, ka 40 % no patērētā medus tiek importēti. Ņemot vērā lielo nozīmi, kāda ir biškopības nozarei, un tās devumu sabiedrības un vides labā, tai ir stratēģisks uzdevums, jo šīs nozares darbība ir spilgts piemērs tam, kā īstenot videi labvēlīgus pasākumus, un tā ir paraugs, pēc kura attīsta ilgtspējīgu ražošanu lauku vidē, to atbalstīt ir ikviena interesēs, lai nodrošinātu ilgtspējīgu tās izaugsmi un mēs kļūtu mazāk atkarīgi no trešām valstīm. Arī manā valstī šī nozare ir jāaudzē, lai tai būtu redzami rezultāti gan ekonomikas, gan vides jomā un lai medus ražošanas apjomi palielinātos, kas pašlaik ir tikai 1,9 % no ES ražošanas apjoma.

Willy Meyer (GUE/NGL), *rakstiski*. – (ES) Atbalstu rezolūciju par situāciju biškopības nozarē, jo esmu nobažījies par to bišu skaita ievērojamu samazināšanos, kurām ir būtiska un neaizvietoājama nozīme apputeksnēšanā, jo tās kopā ar citiem apputeksnētājkukaiņiem ietekmē 84 % no augu sugām. Tādēļ uzskatu, ka stāvokļa uzlabošana nozarē ir pienākums, ņemot vērā, kā norādīts rezolūcijā, ka tai, “ņemot vērā tās devumu sabiedrības un vides labā, ir stratēģisks uzdevums”. Esmu arī gandarīts, ka rezolūcijā Komisija tiek aicināta apsvērt iespēju biškopības programmu un saistīto tiesību aktu izstrādes laikā par obligātām noteikt Eiropas un dalībvalstu iestāžu apspriedes ar biškopjiem, jo, manuprāt, tas ir solis virzienā uz sabiedrības līdzdalības uzlabošanu un solis uz priekšu demokrātijas virzienā. Arī es balsoju par rezolūciju, jo piekritu, ka Komisijai ir jāgarantē, lai kopējās lauksaimniecības politikas atbalsts biškopības nozarei tiktu palielināts pēc 2013. gada.

Andreas Mølzer (NI), *rakstiski*. – (DE) Bišu saimju zaudēšana ir visas ES mēroga problēma, kuras iemeslus nav iespējams pilnīgi izskaidrot. Tādi faktori kā augu aizsardzības līdzekļu izmantošana, neilgtspējīgu lauksaimniecības metožu izmantošana, klimata pārmaiņas, patogēni un kaitēkļi un pārtikas un barības trūkums bitēm monokultūru skaita palielināšanās rezultātā kopā ir izraisījuši medus bišu skaita būtisku samazināšanos. Papildus ekoloģiskām sekām tas rada arī ekonomisku ietekmi, jo ir jāimportē arvien lielāks medus daudzums. Lai risinātu šo problēmu, Eiropas biškopībai turpmāk jāsaņem lielāks atbalsts. Ziņojumā ir izmantota pamatīgi izsvērtā pieeja, un tādēļ balsoju par šo ziņojumu.

Franz Obermayr (NI), *rakstiski*. – (DE) 2010. gadā biškopības nozare cieta būtiskus zaudējumus un bišu skaits ievērojami samazinājās. Tas negatīvi ietekmē vidi kopumā un lauksaimniecības nozari, jo bites ir svarīgi apputeksnētājkukaiņi. Stāvoklis ir īpaši slikts attiecībā uz medus bitēm. Tādēļ balsoju par šo ziņojumu, kurā ir veikti pasākumi bišu masveida mirstības risināšanai.

Maria do Céu Patrão Neves (PPE), *rakstiski*. – (PT) Atzinīgi novērtēju rezolūciju, kas 25. novembra plenārsēdē Strasbūrā tika pieņemta ar lielu balsu vairākumu, tostarp arī nozīmīgo Azoru salu biškopju ieguldījumu, ar kuriem tiešā veidā sazinājāties apspriežu laikā manā vadībā.

Tomēr galīgais rezolūcijas teksts neatbilst sākotnēji paredzētajam, jo bija pamatīgāk jāizstrādā daži būtiski svarīgi aspekti, piemēram, jautājums par kvalitātes standartiem un marķējumu importa medum. Iespējams, ka tas netika veikts, jo netika apzinātas dažas galvenās problēmas, ar kurām sastopas šī nozare. Tā rezultātā, piemēram, rezolūcijas galīgajā tekstā netika iekļauts vietējās produkcijas marķējums.

Tomēr, pateicoties darbam, kas tika veikts sadarbībā ar nozari, šajā rezolūcijā tiek risināti gan Azoru salu, gan dalībvalstu biškopjiem svarīgi jautājumi, piemēram, medus imports no trešām valstīm, kam ir nopietnas problēmas ar produkta kvalitāti un tagad ir arī neatbilstošs marķējums; nepieciešamība arī dažādot lauksaimniecību, lai nodrošinātu apputeksnēšanu; un visbeidzot jautājums par kopējiem kvalitātes standartiem un pētniecību visas ES ietvaros.

Paulo Rangel (PPE), *rakstiski*. – (PT) Biškopības nozarei ir stratēģisks uzdevums, tā ir spilgts piemērs tam, kā īstenot videi labvēlīgus pasākumus bioloģiskās daudzveidības un ekoloģiskā līdzsvara uzlabošanā un saglabāšanā, kā arī augu sugu saglabāšanā, un tā ir paraugs, pēc kura attīsta ilgtspējīgu ražošanu lauku vidē. Eiropas līmenī šī nozare sastopas ar neskaitāmiem izaicinājumiem un problēmām, jo īpaši ar tirdzniecības jautājumiem, cenu svārstībām, jaunu cilvēku iesaistīšanu biškopībā, biškopju novecošanu Eiropas Savienībā, bišu saimju skaita mazināšanos un vispārējām grūtībām, ko rada ar daudziem faktoriem saistītā bišu mirstība. Tādēļ ir pilnīgi pašsaprotami, ka jāpalielina atbalsts šai nozarei.

Raül Romeva i Rueda (Verts/ALE), *rakstiski*. – (ES) Esmu gandarīts, ka ir pieņemta rezolūcija, kurā atzinīgi ir vērtēts iepriekš minētais Komisijas 2010. gada 28. maija ziņojums. Tomēr tajā ir norādīts, ka pašreizējo programmu darbība izbeidzas 2013. gadā, un paustas bažas par daudzajiem uzdevumiem un problēmām, kas joprojām pastāv Eiropas biškopības nozarē, tostarp tādām kā tirdzniecības jautājumi, cenu svārstības, jaunu cilvēku iesaistīšana biškopībā, biškopju novecošana Eiropas Savienībā, bišu saimju skaita mazināšanās un vispārējas grūtības, ko rada ar daudziem faktoriem saistītā bišu mirstība. Turklāt tajā Komisija tiek aicināta konstruktīvi reaģēt uz dalībvalstu un uzņēmēju prasībām, piemēram, statistikas datu uzlabošanu attiecībā uz ražošanas prognozēm, no trešām valstīm importētā medus produktu pārbaudi saskaņošanu, tostarp vienādu medus kvalitātes prasību ieviešanu, un uzraudzības un pētniecības programmu uzlabošanu un saskaņošanu biškopības nozarē.

Marc Tarabella (S&D), *rakstiski*. – (FR) Esmu ārkārtīgi gandarīts par mūsu izcilā kolēģa un komitejas priekšsēdētāja De Castro kunga priekšlikumu. Ar bišu skaita samazināšanos pasaulē saistītās sekas ir plašākai sabiedrībai nezināmas, lai gan bitēm ir būtiski svarīga nozīme pārtikas aprites ilgtspējības nodrošināšanā. Mums ir nepieciešama vērienīga pētījumu politika, lai mēs varētu gūt plašāku izpratni par tiem mehānismiem, kuri veicina sugu izplatīšanos, un tādā veidā, lai mēs varētu iegūt nepieciešamos līdzekļus to saglabāšanai.

Nevaram pieņemt medu no Ķīnas, kam ir zemāka kvalitāte un kas neatbilst mūsu stingrajiem ražošanas kritērijiem, kā neizbēgamu risinājumu, kā vienīgo alternatīvu situācijā, kad visā Eiropā pamazām sāk trūkt medus. Diemžēl mani kolēģi Eiropas Parlamenta deputāti nenobalsoja par visiem manis iesniegtajiem grozījumiem. Diemžēl kaunpilnā un neierobežotā neirotoksīnu lietošana liekulīgi ir tikusi atbalstīta nolīgumā ar lielajiem ķīmisko līdzekļu ražotājiem. A. Einšteins ir teicis: "Ja bites pazustu no zemes virsas, cilvēce pastāvētu vēl tikai četrus gadus." Darīsim visu iespējamo, lai mums nekad nenāktos pārlicināties par to, vai viņa teiktais ir patiesība.

Artur Zasada (PPE), rakstiski. – (PL) Pieņemot rezolūciju par situāciju biškopības nozarē, esam spēruši soli tālāk virzienā uz situācijas uzlabošanu šajā nozarē. Problēmām šajā nozīmīgajā sektorā, kas joprojām netiek pietiekami augstu novērtētas, ir globāla dimensija. Bītēm ir būtiska nozīme ekonomikā un vides aizsardzībā. Augstais bišu mirstības līmenis, kas pašlaik tiek novērots bišu saimēs, rada negatīvas sekas lauksaimnieciskajai ražošanai. Tādēļ nākamās finanšu perspektīvas ietvaros pēc 2013. gada mums ir nepieciešami jauni subsīdiju mehānismi, kas lielākā mērā ļautu veikt zinātniskos pētījumus par bišu skaita samazināšanās iemesliem un kas ļautu arī veikt atbilstošus pasākumus šīs negatīvās tendences vēršanai par labu. Mums arī jāsniedz atbalsts informācijas kampaņām un mācībām, kas mudinātu jaunus biškopjus aktīvi darboties šajā nozarē.

Ziņojums: Lena Kolarska-Bobińska (A7-0313/2010)

Luís Paulo Alves (S&D), rakstiski. – (PT) Balsoju par šo ziņojumu par jaunu Enerģētikas stratēģiju 2011.–2012. gadam, jo, manuprāt, šī jaunā stratēģija ir obligāta prasība konkurētspējīgas, ilgtspējīgas un drošas enerģētikas stratēģijas īstenošanai. Laikā, kad Eiropa kļūst aizvien atkarīgāka no enerģijas importa, uzskatu, ka ir vēl būtiskāk tai turpināt uzņemties vadību enerģētikas jautājumos, galveno uzmanību pievēršot inovācijām un tehnoloģijām.

Lai mūsu enerģētikas stratēģija kļūtu ilgtspējīgāka, būs jāpievērš ilglaicīga uzmanība atjaunojamiem energoresursiem šajā nozarē, lai sasniegtu efektīvu iekšējā enerģijas tirgus darbību. Tā rezultātā samazināsies izmaksas un palielināsies ekonomikas konkurētspēja, kā arī tiks radīta labklājība un darbavietas, kas ir svarīgs faktors stabilas tirdzniecības bilances nodrošināšanā.

Pārstāvu vienu no attālākajiem reģioniem, kura enerģētiskā neatkarība ir apmēram 27 % līmenī un kura mērķis līdz 2012. gadam ir sasniegt apmēram 75 % rādītāju. Azoru salās ir izvirzīti vērienīgāki konkrētie mērķi nekā ES, un tajās sasniegtie rezultāti jau ir guvuši atzinību Eiropas līmenī, jo īpaši ģeotermiskās enerģijas jomā, pateicoties vērienīgajai partnerattiecību politikai starp šo reģionu un vislabākajiem valsts un starptautiskiem zinātniskās pētniecības centriem.

Elena Oana Antonescu (PPE), rakstiski. – (RO) Eiropas jaunās stratēģijas mērķis ir īstenot Lisabonas līgumu attiecībā uz vienoto enerģijas tirgu, piegādes drošību, atkarības mazināšanu no enerģijas importa un pieaugošā iekšējās enerģijas ražošanas apjoma. Atbalstu šo rezolūciju, jo Eiropas Savienībai ir nekavējoties jāievieš tiesību akti šajā jomā un globālās enerģētikas stratēģijas. Mūsu enerģētikas politikā nepieciešams ilgtermiņa redzējums, saskaņā ar kuru tiktu nodrošināta atbilstoša šī tirgus darbība, nodrošināts atbalsts modernajiem integrētajiem tīkliem, labāk izmantots Savienības energoefektivitātes potenciāls, veicināta pētniecība un attīstība, kā arī inovācijas šajā jomā un saskaņā ar kuru galvenais Eiropas enerģētikas politikā būtu ieguvums patērētājiem. Tādēļ balsoju par šo

ziņojumu, kurš ir pirmais solis virzienā uz visaptverošas ES enerģētikas politikas īstenošanu stratēģijas "ES 2020" ietvaros.

Sophie Auconie (PPE), *rakstiski*. – (FR) Lai gan Eiropai ir galvenā nozīme alternatīvās enerģijas ražošanā, joprojām esam pārāk lielā mērā atkarīgi no fosilā kurināmā, jo īpaši naftas. Šai atkarībai ir starptautiska ietekme, jo lielākā daļa fosilā kurināmā resursu atrodas ārpus ES. Lisabonas līgumā ir noteiktas jaunās Eiropas Savienības kompetences enerģētikas jomā, kas ir ārkārtīgi svarīga darbības joma. Parlaments savukārt ir pieņēmis enerģētikas stratēģiju 2011.–2020. gadam, ko esmu atbalstījis. Stratēģija paredz atbalstu investīcijām šajā jomā un tādu iniciatīvu veicināšanu, kurās galvenā uzmanība tiek pievērsta atjaunojamiem energoresursiem. Mērķis, protams, ir garantēt piegādes drošību ES, un tādēļ to gāzes un naftas cauruļvadu apsaimniekošana, kas pašlaik apgādā Savienību, tiek uzskatīta par galveno prioritāti. Tādēļ šajā stratēģijā ir apvienotas īstermiņa enerģijas piegādes drošības vajadzības un turpmāko Eiropas prasību nodrošināšana enerģētikas jomā.

Zigmantas Balčytis (S&D), *rakstiski*. – (LT) Atbalstīju šo nozīmīgo dokumentu. Konkrētas sadaļas par enerģētiku iekļaušana Lisabonas līgumā nozīmē, ka ir stabils juridiskais pamats tādu iniciatīvu izstrādāšanai enerģētikas jomā, kuru pamatā ir ilgtspējība, piegādes drošība, tīklu saslēgšana un solidaritāte. Savienība saskaras ar būtiskām problēmām, kas ir saistītas ar novēlotu vai nepilnīgu enerģētikas tiesību aktu ieviešanu, kuri liek Komisijai uzņemties stingru vadību šo trūkumu novēršanai. Nākamajā desmitgadē enerģētikas jomā būs nepieciešami lieli ieguldījumi, jo īpaši jaunu spēkstaciju celtniecībā, starpsavienojumu un tīklu izveidē, ņemot vērā, ka šie ieguldījumi veidos energoresursu sadalījumu vēl ilgākam laika periodam, veicinot ilgtspējīga un tīra enerģijas tirgus izveidi. Ir svarīgi nodrošināt skaidru daudzgadu finansējumu projektiem enerģētikas jomā, nodrošinot, ka arī Baltijas jūras reģions tiek integrēts vienotā ES enerģijas tirgū un ka mēs maksājam tādu pašu cenu par energoresursiem kā pārējās ES dalībvalstīs.

Jean-Luc Bennahmias (ALDE), *rakstiski*. – (FR) Balsoju par *Kolarska-Bobińska* kundzes rezolūcijas priekšlikumu, jo visumā piekrītu viņas uzskatiem par to, kādam jābūt Eiropas Savienības turpmākās enerģētikas stratēģijas virzienam — lielākai neatkarībai attiecībā pret trešām valstīm, kas nodrošina fosilo kurināmo, to dalībvalstu iekļaušanai, kuras joprojām ir "izolētas" energoapgādes ziņā un kuras vēl nav pilnīgi savienotas ar Eiropas enerģētikas sistēmu, un ārējai enerģijas piegādei Eiropas Ārējās darbības dienesta sistēmas ietvaros. Mums nepieciešama saskaņota Eiropas enerģētikas stratēģija ar skatu nākotnē.

Sebastian Valentin Bodu (PPE), *rakstiski*. – (RO) Eiropas Savienības enerģētikas drošības politikai būtu jāvar paredzēt krīzes situācijas, kas līdzīgas 2009. gada krīzei, nevis tikai reaģēt uz tām. Tam jānotiek vienlaikus ar to uzdevumu izpildi, kas pieņemti siltumnīcefekta gāzu emisiju samazināšanai par 20 % un enerģijas patēriņa samazināšanai par 20 % līdz 2020. gadam. Šis uzdevums nebūt nav viegls, jo īpaši tādēļ, ka finansiālais ieguldījums tikai vides uzdevumu izpildē sasniegs EUR 58 miljardus. Papildus vēl būs jāiegulda finanšu līdzekļi ES pieaugošās atkarības mazināšanai no ārējiem energoresursiem. Ir arī jāapvieno iekšējie un ārējie aspekti, lai ES vairs nebūtu tik neaizsargāta attiecībā uz enerģijas piegādi, un tādēļ ir atbilstoši jāpielāgo tās politika. Visi pasākumi, kas paredzēti, lai nodrošinātu atbilstošu iekšējā enerģijas tirgus darbību, ir jāpapildina ar aktīvu diplomātiju, kas ir vērsta uz sadarbības stiprināšanu ar galvenajām ražošanas, tranzīta un patēriņa valstīm. Obligāti ir jāizstrādā valstu plāni, kuros ir ietverti preventīvie un ārkārtējas darbības pasākumi. Šo plānu koordinēšana ES līmenī nodrošinātu, ka tie tiek efektīvi īstenoti.

Jan Březina (PPE), rakstiski. – (CS) Balsoju par ziņojumu par enerģētikas stratēģiju, kurā ir izklāstīti tie virzieni, kas jāņem vērā, izstrādājot turpmāko ES enerģētikas politiku. Vēlos uzsvērt kodolenerģijas nozīmi pašreizējā un turpmākā ES energoresursu sadalījumā, tostarp netieši atzīstot nepieciešamību pagarināt esošo staciju ekspluatācijas laiku. Šo stratēģiju var uzskatīt par līdzsvarotu no atsevišķo resursu viedokļa, pat ja tajā ne reizi nav pieminēta, manuprāt, svarīgā nozīme, kas piešķirama ogleņiem to sadedzināšanas procesā modernizētās spēkstacijās. Nav saprotams, kā varam uzlabot ES enerģijas piegādes drošību un neatkarību, neizmantojot ogles kā stabilu primāro energoresursu, ar kura palīdzību varam elastīgi reaģēt pēkšņa enerģijas pieprasījuma pieauguma gadījumā. Ziņojuma vājā puse ir tā pārmērīgi vispārīgais raksturs un attiecīgo tiesību aktu neesamība. Konkrēto un praktisko stratēģijas formu ievērojami ietekmēs arī pašlaik izstrādātais rīcības plāns zemu oglekļa emisiju ekonomikas izveidei līdz 2050. gadam, kas tiks publicēta nākamā gada sākumā. Ņemot vērā ilglaicīgo reģionālo tirgu neesamību un tirgu savienošana, uzskatu uzdevumu izveidot vienotu iekšējo tirgu līdz 2015. gadam par ārkārtīgi ambiciozu, īpaši ņemot vērā faktu, ka Eiropas Komisija nepietiekami, manuprāt, uzrauga pašreizējo Eiropas tiesību aktu pareizu īstenošanu enerģētikas jomā visās dalībvalstīs. Eiropas Komisija enerģētikas stratēģijā ir arī atbilstoši iekļāvusi tā saukto infrastruktūras tiesību aktu kopumu, kam jāveicina enerģētikas tīklu celtniecība visās ES teritorijā.

Alain Cadec (PPE), rakstiski. – (FR) Īstas Eiropas enerģētikas stratēģijas izstrāde šobrīd ir kļuvusi par obligātu prasību. Kā *Kolarska-Bobińska* kundzes ziņojumā ir izskaidrots, Eiropas Savienība funkcionē, būdama ārkārtīgi atkarīga no enerģijas importa, un tās tiesību aktos ir nopietni trūkumi. Tāpat kā referente, arī es vēlos uzsvērt, ka Eiropas Savienībai jānodrošinās ar nepieciešamajiem praktiskajiem un finanšu resursiem tās mērķu īstenošanai, tostarp arī nodrošinot atbilstošu finansējumu pētniecībai un izstrādei enerģētikas jomā. Esmu arī pārliecināts, ka piegādes drošība jāveido vienlaikus ar stabilām partnerattiecībām ar Krieviju. Kļūst arvien skaidrāks, ka būtiski jāpaplašina to gāzes cauruļvadu celtniecība, pa kuriem uz Eiropu tiek transportēta dabasgāze no visas pasaules. Mums arī ir jāuzlabo savienojumi starp atsevišķo dalībvalstu tīkliem, lai uzlabotu solidaritāti enerģētikas jomā.

Maria Da Graça Carvalho (PPE), rakstiski. – (PT) Enerģētikas nozare ir ekonomiskās izaugsmes virzītājspēks. Kopš 2008. gada Eiropai ir izstrādāta stratēģija enerģētikas un cīņas pret klimata pārmaiņām jomā. Ir būtiski, lai šī stratēģija tiktu īstenota.

Tomēr Lisabonas līgums ļauj mums virzīties tālāk, paverot ceļu uz patiesas enerģētikas kopienas izveidi Eiropā. Mums jāattīsta iekšējais enerģētikas tirgus, jārada un jānostiprina savienojumi starp enerģētiskajiem tīkliem, jānodrošina energopiegādes drošība un solidaritāte enerģētikas jomā un jāizvirza patērētājs uzmanības centrā. Ir jāpalielina budžeta finansējums un jāizstrādā vairāk līdzekļu un programmu energoefektivitātes veicināšanai. Zinātniskajiem pētījumiem un tehnoloģijām ir galvenā nozīme šo mērķu sasniegšanā. Ņemot to vērā, atzinīgi novērtēju dažādu Eiropas rūpniecisko iniciatīvu sākšanu saskaņā ar Eiropas Energotehnoloģiju stratēģisko plānu (ETS plāns), un aicinu Komisiju īstenot praksē pārējos šajā plānā paredzētos pasākumus. Arī astotajā pamatprogrammā inovatīvo tehnoloģiju pētniecībai un izstrādei jāklūst par prioritāti enerģētikas jomā. Tādēļ ir būtiski svarīgi, lai tiktu piešķirts pietiekams finansējums tīru un ilgtspējīgu tehnoloģiju atbalstam. Tas ir vienīgais veids, kā būs iespējams saglabāt mūsu rūpniecības nozares konkurētspēju un veicināt ekonomisko izaugsmi un darbavietu izveidi.

Nikolaos Chountis (GUE/NGL), rakstiski. – (EL) Balsoju par ziņojumu par jauno Eiropas enerģētikas stratēģiju 2011.–2020. gadam. Ziņojums pilnīgi atbilst stratēģijas “ES 2020” mērķiem, kurā ir likvidētas pēdējās paliekas no sociālās Eiropas. ES konkurētspējas

stiprināšana, kas ziņojumā tiek tik stingri atbalstīta, ir acīmredzami radījusi algu un darba ņēmēju tiesību samazināšanos šajā konkrētajā jomā. Tomēr ekonomikas krīzes vidū, kad ir vērojama tendence privatizēt gandrīz visu Eiropas enerģētikas nozari (spēkstacijas, tīklus), ziņojumā ir paredzēts piešķirt vairāk naudas līdzekļu enerģētikas infrastruktūrai, proti, tieši subsidēt lielos uzņēmumus. Visbeidzot es uzskatu, ka ziņojumā ietvertie centieni saistīt ES enerģētikas politiku ar mērķiem klimata pārmaiņu radīto seku mazināšanai ir arīšķīgi, jo visas sniegtās norādes ir vājas un neliecina par stingru politisko gribu.

Corina Crețu (S&D), rakstiski. – (RO) Balsoju par rezolūciju par jauno Eiropas enerģētikas stratēģiju 2011.–2020. gadam. Galvenie šajā rezolūcijā iekļautie mērķi ir pāriet uz zemu oglekļa emisiju energosistēmu un garantēt enerģijas piegādes drošību visām dalībvalstīm. Abi šie mērķi ir paredzēti, lai nodrošinātu, ka ES ir konkurētspējīga un ka enerģija tiek piegādāta par pieņemamu cenu, pamatojoties uz drošu piegādi. Manuprāt, priekšnosacījums enerģijas piegādes drošības garantēšanai ir ES iekšējā enerģijas tirgus noteikumu paplašināšana, attiecinot tos arī uz kaimiņvalstīm un cenšoties dažādot energoresursus un enerģijas importa transportēšanas ceļus.

Vasilica Viorica Dăncilă (S&D), rakstiski. – (RO) Eiropas Savienība ir izvirzījusi sev vairākus ārkārtīgi vērienīgus mērķus nākamajai desmitgadei, un viens no tiem ir energoefektivitātes palielināšana līdz 2020. gadam. Šis mērķis palīdzēs palielināt investīciju apjomu šajā reģionā un paplašināšanās rezultātā izveidot jaunas darbavietas gan laukos, gan pilsētās. Uzskatu, ka šajā saistībā ir lietderīgi ne tikai piešķirt finansiālos stimulus šādiem projektiem, bet arī realizēt sabiedrības informēšanas kampaņas par energoefektivitāti un to resursu apjomu, kas ir pieejami izmantošanai patēriņam un ar enerģiju saistītos produktos.

Edite Estrela (S&D), rakstiski. – (PT) Balsoju par ziņojumu “Topošā jaunā Eiropas enerģētikas stratēģija 2011.–2020. gadam”, jo uzskatu, ka šajā nozarē ir nepieciešams jauns stratēģiskais virziens, lai sasniegtu Lisabonas līguma 194. pantā izvirzītos mērķus, izpildītu “3 x 20” mērķus, kas noteikti ES Enerģētikas un klimata pārmaiņu tiesību aktu paketē, un ilgtermiņa mērķi par siltumnīcas efektu veidojošo gāzu emisiju samazināšanu par 80–95 % līdz 2050. gadam.

Diogo Feio (PPE), rakstiski. – (PT) Komisija ir noteikusi trīs Eiropas enerģētikas politikas mērķus: i) pāriet uz zemu oglekļa emisiju energosistēmu; ii) nodrošināt visiem energoapgādes drošību; iii) nodrošināt, ka pirmie divi mērķi nostiprina ES konkurētspēju un visi patērētāji saņem enerģiju par pieņemamām cenām. Lielākoties piekrītu šiem trim mērķiem, bet, manuprāt, šeit trūkst ceturta, iespējams, svarīgāka izaicinājuma — enerģētikas atkarības mazināšana, jo īpaši fosilā kurināmā jomā. Turklāt mērķis par oglekļa emisiju apjoma samazināšanu ir jāapsver ļoti rūpīgi, lai maksimāli nepieļautu CO₂ emisiju risku un Eiropas rūpnīcu konkurētspējas zaudēšanu.

José Manuel Fernandes (PPE), rakstiski. – (PT) Komisijas dokuments ar nosaukumu “Topošā jaunā Eiropas enerģētikas stratēģija 2011.–2020. gadam” ir izcils ieguldījums visaptverošas ES politikas izstrādei enerģētikas nozarē stratēģijas “ES 2020” kontekstā. Lisabonas līgums ir stabils juridiskais pamats tādu iniciatīvu izstrādāšanai enerģētikas jomā, kuru pamatā ir ilgtspējība, piegādes drošība, tīklu saslēgšana un solidaritāte. Mēs varam izstrādāt jaunu stratēģiju enerģētikas nozarei, lai izpildītu Lisabonas līguma 194. pantā ietvertos mērķus un klimata pārmaiņu tiesību aktu paketes “3 x 20” uzdevumus.

Jaunajām iniciatīvām enerģētikas jomā jānodrošina pāreja uz zemu oglekļa emisiju energosistēmām, garantējot enerģijas piegādes drošību visiem un vienlaikus arī nodrošinot

ES konkurētspēju un enerģijas piegādi visiem patērētājiem par pieņemamu cenu. Jāizpilda Lisabonas līgumā paredzētie mērķi par vienotu enerģijas tirgu, piegādes drošību, energoefektivitāti, energotaupību, kā arī jaunu un atjaunojamu energoresursu izstrādi un enerģētikas tīklu veicināšanu. Šī stratēģija jāīsteno solidaritātes un atbildības gaisotnē, neatstājot malā vai izolācijā nevienu dalībvalsti.

Ilda Figueiredo (GUE/NGL), rakstiski. – (PT) Šajā ziņojumā un Komisijas dažādos paziņojumos par šo tēmu atbalstītā ES enerģētikas stratēģija ir cieši saistīta ar Savienības Lisabonas līgumā ietvertu politikas definīciju — “ES iekšējā enerģijas tirgus izveides pabeigšana”.

Referente aicina “gatavot plānus Eiropas Enerģētikas kopienas izveidei”, pieprasot, lai pašreizējās direktīvas iekšējā tirgus jomā tiktu īstenotas un transponētas dalībvalstīs, un apsverot “kā beidzamo pasākumu izskatīt iespēju pašreizējo spēkā esošo iekšējā tirgus direktīvu galvenos noteikumus atkārtoti iesniegt regulu formā, lai nodrošinātu pilnīgu tiešu piemērošanu visā vienotajā tirgū”. Kā jau atkārtoti esam uzsvēruši, pilnīgi nepiekrītam šim priekšlikumam kā risinājumam enerģētikas nozarei Eiropā un tādēļ balsojām pret ziņojumu.

Šī ir stratēģiski svarīga nozare katras valsts ekonomikā un darbībā, un ir jāsauglabā tās suverenitāte, definējot valsts enerģētikas politiku.

Turklāt pieaugošā primāro resursu atkarība no importa un patēriņa enerģijas cenām apvienojumā ar investīciju likvidēšanu enerģētikas infrastruktūrā jau ir atklājusi šīs privātās tirgus stratēģijas neveiksmi. Tikai valsts sektors spēj garantēt universālu piekļuvi enerģijai, tās efektīvu apsaimniekošanu un efektivitāti un mazāku atkarību no fosilā kurināmā.

Elisabetta Gardini (PPE), rakstiski. – (IT) Piekritu šajā rezolūcijas priekšlikumā ietvertajiem mērķiem — vienota Eiropas enerģijas tirgus izveidei, piegādes drošībai, energoefektivitātei, jauniem un atjaunojamiem energoresursiem un enerģētikas tīklu veicināšanai.

Pilnīgi atbalstu lūgumu Komisijai pieņemt vērienīgu rīcības plānu energoefektivitātes jomā, lai samazinātu ES energoatkarību, cīnītos pret klimata pārmaiņām, veicinātu darbavietu izveidi un cīnītos pret enerģijas tarifu pieaugumu.

Ir arī jānodrošina, lai integrētais tirgus pareizi darbotos, un jāizveido atbilstoša gāzes un elektrības infrastruktūras sistēma. Tomēr jāuzsver, ka īpaša uzmanība ir jāpievērš noteiktiem projektiem, skaidri neminot pārējos, kuru īstenošana arī ir Eiropas interesēs, un jāveicina enerģijas piegādes drošības mērķa sasniegšana. Lai šo mērķi sasniegtu, manuprāt, nepieciešams ne tikai atbalsts dažām infrastruktūras iekārtām, bet jāievēro arī neitrāla pieeja visiem dažādajiem projektiem.

Nathalie Griesbeck (ALDE), rakstiski. – (FR) Eiropas Savienība pašlaik ir ievērojama starptautiskā enerģijas tirgus dalībiece. Tomēr ES ir ļoti maz izejvielu, un tādēļ tā ir spiesta tos vairumā importēt. Šis vienkāršais fakts rada jautājumus par piegādes drošību un mūsu kontinenta atkarību no pārējās pasaules. Šie jautājumi tik tiešām jau vairākus gadus Eiropas Savienībā rada bažas. Tādēļ es kopā ar saviem kolēģiem Parlamenta deputātiem balsoju par tādas rezolūcijas pieņemšanu, kurā Eiropas Savienība tiek aicināta dažādot tās piegādātājus, lai izvairītos no turpmākām piegādes problēmām un izstrādātu stingrāku stratēģisko pieeju šajā sektorā. Balsojot par rezolūciju, vēlējos arī uzsvērt, ka energoefektivitātei jāklūst par prioritāti Eiropas Savienībai. Tik tiešām man šķiet, ka tā ir ne tikai vislabākais veids ES enerģētikas atkarības samazināšanai, bet arī — kas ir

vissvarīgākais — cīņai pret klimata pārmaiņām, kas tagad ir kļuvusi par steidzamu nepieciešamību.

Juozas Imbrasas (EFD), *rakstiski*. – (LT) Apstiprināju šo ziņojumu, un vispirms vēlos pateikties referentei un ēnu referentiem par pirmo enerģētikas stratēģiju kopš Lisabonas līguma spēkā stāšanās. Stratēģijā ir ietverti galvenie izaicinājumi — solidaritāte enerģētikas jomā un enerģijas piegādes drošība. Pirmkārt, dalībvalstīm ir jāīsteno enerģētikas jomā jau pieņemtie tiesību akti. Otrkārt, jāizveido vienots iekšējais tirgus, kā arī atjaunojamo energoresursu tirgus. Treškārt, jāuzlabo un jāmodernizē Eiropas enerģētikas infrastruktūra. Tādēļ ES jāpārvar visi administratīvie un finansiālie šķēršļi un ES dalībvalstīm ir jāaskaņo savas intereses un jāparāda solidaritāte. Visiem projektiem jāpiemēro vienādi noteikumi neatkarīgi no tā, vai tas ir Jamalas cauruļvads vai “Nord Stream” cauruļvads. Kā zināms, ES atkarība no valstīm, kas piegādā naftu un gāzi, pieaug. Austrumeiropas dalībvalstis maksā lielu cenu par monopolu — tur nav ne konkurences, ne arī patērētāju tiesību aizsardzības, un tur nav iespējams izveidot vienotu tirgu. Esam atkarīgi no fosilā kurināmā veidiem, kuru resursi izsīkst, un tādēļ īpaši steidzami ir jāattīsta ne tikai atjaunojamo energoresursu veidi, bet arī jāiegulda energoefektivitātes paaugstināšanā, lai varam arī mazināt klimata pārmaiņu sekas. Liels pašreizējās ES enerģētikas politikas trūkums ir ES līdzekļu nenovirzīšana jomai, kas par spīti leņupslīdei joprojām tiek uzskatīta par vienu no galvenajām prioritātēm Eiropas valdībām un pilsoņiem. Galvenā uzmanība enerģētikas jomā jāpievērš patērētājiem un viņu tiesību aizsardzībai, un ES ir jācenšas nodrošināt patērētājiem un uzņēmējiem labvēlīgas energoresursu cenas.

Karin Kadenbach (S&D), *rakstiski*. – (DE) Atzinīgi novērtēju faktu, ka atbilstoši ziņojumā teiktajam Komisijai un dalībvalstīm ir jānodrošina visaugstāko starptautiskās drošības standartu piemērošana gan jaunajās, gan vecajās atomelektrostacijās. Es arī balsoju par šo noteikumu. Tomēr vēlos precizēt faktu, ka mans galvenais mērķis joprojām ir kodolenerģijas izmantošanas pārtraukšana. Lai gan mums vajadzētu atteikties no enerģijas ražošanas, izmantojot fosilā kurināmā veidus, kodolenerģija nav pieņemama alternatīva. Iespējamais risks joprojām ir pārāk liels, un jautājums par kodolenerģijas galīgo apglabāšanu joprojām nav atrisināts. Zemu oglekļa emisiju energoresursu veicināšana ir pazīstams kodolenerģijas lobiju izmantotais arguments, lai pārliecinātu par kodolenerģijas nekaitīgumu. Tomēr klimata pārmaiņas nedrīkst izmantot, lai attaisnotu plašāku mūsu kodolenerģijas izmantošanu.

Jarosław Kalinowski (PPE), *rakstiski*. – (PL) Enerģētikas politika pašlaik ir īpaši svarīga Eiropas Savienības darbības joma. Enerģētikas krīzes novēršanai kaimiņvalstīs un enerģijas piegādes drošības nodrošināšanai dalībvalstīs jāklūst par Eiropas Savienības iestāžu prioritāti. Īpaši svarīgi ir nodrošināt līdzsvaru starp enerģētikas politiku un vides aizsardzību. Tādēļ mums jāveicina pēc iespējas lielāka atjaunojamo energoresursu izmantošana. Tas radīs iespēju ne tikai samazināt kaitīgo vielu emisiju apjomu, bet spēj arī efektīvi ierobežot ES atkarību no ārvalstu enerģijas piegādēm.

Lai nodrošinātu enerģijas piegādes drošību, kas ir ārkārtīgi svarīga visiem dalībvalstu pilsoņiem, ir būtiski svarīgi veicināt labu attiecību veidošanu starp Eiropas Savienību un trešām valstīm, jo īpaši tām, kas nodrošina piegādi Eiropai. Vienlīdz svarīga ir naftas un gāzes piegādes dažādošana, lai Eiropas Savienība kļūtu mazāk atkarīga no kaimiņvalstu krīzēm enerģētikas jomā.

Elisabeth Köstinger (PPE), *rakstiski*. – (DE) Ilgtspējīga Eiropas stratēģija ir priekšnoteikums enerģijas piegādes aizsardzībai, un tādēļ tajā jāparedz visi enerģijas piegādes

aspekti. Optimāla enerģijas piegāde ir svarīga arī ekonomikas izaugsmei, jo tā nodrošina un rada darbavietas. Atzinīgi novērtēju faktu, ka ziņojumā ir uzsvērts ES dalībvalstu biomasas resursu potenciāls ievērojama daudzuma otrās paaudzes biodegvielas ražošanai. Fosilās enerģijas izmantošana nākamajos dažos gados ir būtiski jāsamazina. Biomasai var būt būtiska nozīme naftas un gāzes aizvietošanā. Lai nodrošinātu enerģijas piegādes neatkarību un drošību, nepieciešamie resursi jāatrod arī enerģētikas jomā. Lauksaimniecība var sniegt nozīmīgu ieguldījumu "ES 2020" mērķu sasniegšanā. Mums jābūt atpazīt nākotnes tendences un jāinvestē atjaunojamajos energoresursos un "zaļajās" tehnoloģijās. Atbalstu tās daļas ziņojumā, kurās tiek aicināts īstenot pasākumus ilgtspējīgas enerģētikas politikas izstrādei Eiropā ar starptautisku nozīmi.

Giovanni La Via (PPE), rakstiski. – (IT) Balsoju par ziņojumu par enerģētikas stratēģiju, jo tas ir konstruktīvs ieguldījums Eiropas debatēs par šo tēmu un tajā ir noteiktas turpmākās Eiropas enerģētikas politikas vadlīnijas. Zinām, ka Eiropas Savienība šodien sastopas ar virkni izaicinājumu, un tāpat arī zinām, ka tā kļūst arvien vairāk atkarīga no ārvalstu enerģijas importa. Lisabonas līgums bija pirmais solis virzienā uz šīs tendences mainīšanu, jo tas nodrošina stingru tiesisko regulējumu un juridisku pamatu (194. pants) pasākumiem enerģētikas politikas jomā. Tajā ir noteikti skaidri mērķi, tostarp vienotā enerģētikas tirgus darbības nodrošināšana, piegādes drošība un energoefektivitāte un enerģētikas tīklu veicināšana, un atjaunojamu enerģijas formu izstrāde. Tādēļ uzskatu šo dokumentu par ārkārtīgi noderīgu ieguldījumu centienos izveidot un īstenot kopējo enerģētikas stratēģiju, kas var stiprināt Eiropu nākamajās desmitgadēs.

David Martin (S&D), rakstiski. – Atzinīgi novērtēju šo ziņojumu par jauno Eiropas enerģētikas stratēģiju, kurā tiek uzskatīts, ka visām turpmākajām stratēģijām jāatbilst galvenajiem Lisabonas līgumā noteiktajiem mērķiem par vienotu enerģijas tirgu, piegādes drošību, energoefektivitāti, energotaupību, kā arī jaunu un atjaunojamu energoresursu formu izstrādi un enerģētikas tīklu veicināšanu; turklāt ar to jāveicina visiem patērētājiem pieņemamas enerģijas cenas, atjaunojamo energoresursu lielāka izmantošana saistībā ar ilgtspējīgu enerģijas ražošanu un savstarpēji savienotu, integrētu un savstarpēji izmantojamu un "viedo" energotīklu izveidi, kā arī jāsamazina atkarība no enerģijas importa un jāpalielina vietējā enerģijas ražošana, vienlaikus saglabājot konkurētspēju un nozares izaugsmi un samazinot siltumnīcefekta gāzu emisijas.

Marisa Matias (GUE/NGL), rakstiski. – (PT) Eiropas enerģētikas stratēģijā 2011.–2020. gadam ir noteiktas vispārējās vadlīnijas, kuru mērķis ir stiprināt nesen definēto iekšējo enerģijas tirgu. Šajā ziņojumā ir stiprināta konkurētspēja un tirgus instrumenti, tomēr bez vērienīgiem mērķiem attiecībā uz atjaunojamu energoresursu formām vai enerģijas patēriņa samazināšanu. Tajā arī nav veltīta pienācīga uzmanība mikroģenerācijai vai vienlīdzīgām iespējām enerģijas piegādē. Beidzot, Eiropas enerģijas piegādes drošība tajā ir saistīta ar ciešu sadarbību ar NATO. Šī un arī citu iemeslu dēļ balsoju pret.

Jean-Luc Mélenchon (GUE/NGL), rakstiski. – (FR) Šis ziņojums ir kodolenerģijas, oglekļa kvotu tirgus un DESERTEC projekta slavinājums. Turklāt tajā ir atbalstīta cieša sadarbība ar NATO. Saskaņā ar ekoloģijas un miera principiem, kurus atbalstu, balsoju pret šo ziņojumu.

Nuno Melo (PPE), rakstiski. – (PT) Trīs Komisijas izvirzītie mērķi Eiropas enerģētikas politikas jomā ir skaidri un vērienīgi — pāriet uz zemu oglekļa emisiju energosistēmu, nodrošināt visiem energoapgādes drošību un nodrošināt, ka pirmie divi mērķi nostiprina

ES konkurētspēju un visi patērētāji saņem enerģiju par pieņemamām cenām. Lai šos mērķus sasniegtu, ir nepieciešams liels finansiālais un cilvēciskais ieguldījums.

Louis Michel (ALDE), rakstiski. – (FR) Lisabonas līgums nodrošina Eiropas Savienībai stingru tiesisko regulējumu un stabilu juridisko bāzi — 194. pantu —, lai veiktu pasākumus enerģētikas politikās jomā. Lai sasniegtu klimata pārmaiņu un enerģētikas tiesību aktu paketes “3 x 20” mērķus laika periodā no šā brīža līdz 2020. gadam, ir nepieciešams ilgtermiņa redzējums un jauna enerģētikas stratēģija. Pašlaik Savienība kļūst arvien vairāk atkarīga no enerģijas importa. Tādēļ ir svarīgi Eiropas Savienībai integrēt enerģētikas jautājumus savās politikās un ārējā darbībā. Turklāt mums jāveicina ilgtermiņa ieguldījumi Kopienas teritorijā. Energoefektivitātei un energotaupībai jāklūst par pirmajām prioritātēm, jo īpaši izstrādājot rīcības plānu energoefektivitātes jomā un atjaunojamo energoresursu veidu stimulēšanas programmu Eiropas līmenī.

Savienībai arī jāveic pēc iespējas lielāks darbs pētniecības un izstrādes jomā. Visbeidzot jāpievērš īpaša uzmanība Eiropas Savienības konkurētspējai un enerģijas ekonomiskai pieejamībai Eiropas rūpniecībai un privātajiem patērētājiem.

Andreas Mølzer (NI), rakstiski. – (DE) Referente savā ziņojumā risina jautājumu par Eiropas enerģijas piegādes uzlabošanu, kas ir apsveicami. Tomēr šķiet, ka šis mērķis ir sasniedzams, palielinot ES ietekmi enerģētikas nozarē. Enerģētikas politika katrā valstī ir ļoti atšķirīga. Eiropā nav panākta liela vienotība jautājumā par kodolenerģijas izmantošanu un “atjaunojamo” energoresursu veidiem.

Šā iemesla dēļ un arī tādēļ, ka, manuprāt, mums jāturpina pašiem lemt par to, kā iegūsim savu enerģiju, esmu pārliecināts, ka enerģētikas politika ir jāatstāj atsevišķo dalībvalstu pārziņā. Tādēļ balsoju pret šo grozījumu.

Alfredo Pallone (PPE), rakstiski. – (IT) Balsoju par Kolarska-Bobińska kundzes ziņojumu, jo esmu pārliecināts, ka ceļš uz Eiropas enerģētikas nākotni pašlaik ir pilns ar šķēršļiem un grūtībām, kas ir jāpārvar. Izaicinājumi, kuriem Eiropa plāno apņēmiģi un izšķirīgi stāties pretī, ir vairāki — Eiropas stratēģijas sistēmai ir nepieciešamas ievērojamas investīcijas ļoti nestabilā laika periodā, kad tā joprojām cenšas novērst ekonomikas krīzi, kas ir skārusi daudzas nozares. Ņemot vērā pašreizējo situāciju ES, manuprāt, ir pienācis laiks īstenot jaunu stratēģiju, lai sasniegtu klimata pārmaiņu tiesību aktu paketē izvirzītos mērķus (“3 x 20”). Būtu lietderīgi, ja ES budžeta resursi ES enerģētikas un klimata politikas jomā tiktu labāk izmantoti. Instrumentu izveide enerģētikas tīklu attīstības un modernizācijas stimulēšanai arī varētu būt pietiekami interesanta stratēģija, un es to varētu atbalstīt.

Maria do Céu Patrão Neves (PPE), rakstiski. – (PT) Balsoju par Parlamenta rezolūciju par jauno Eiropas enerģētikas stratēģiju 2011.–2020. gadam (2010/2108(INI)), jo es, tāpat kā referente, uzskatu, ka tagad, kad Lisabonas līgumā ir ietverta konkrēta enerģētikas sadaļu, tas nodrošina stabilu juridisko pamatu iniciatīvu izstrādāšanai enerģētikas jomā, pamatojoties uz ilgtspējību, piegādes drošību, tīklu saslēgšanu un solidaritāti.

Tādēļ ir būtiski svarīgi risināt problēmu par tiesību aktu novēlotu vai nepilnīgu īstenošanu enerģētikas jomā un visaptverošas enerģētikas stratēģijas neesamību Komisijas stingrā vadībā, vienlaikus dalībvalstīm pierādot savu apņemšanos un atbalstu. Ņemot to vērā, šis dokuments ar nosaukumu “Topošā jaunā Eiropas enerģētikas stratēģiju 2011.–2020. gadam” ir pirmais solis virzienā uz visaptverošas ES enerģētikas politikas īstenošanu stratēģijas “ES 2020” kontekstā.

Vēlos uzsvērt dažus aspektus, kas ir iekļauti piedāvātajā ES stratēģijā — atbalsta nodrošināšana moderniem integrētiem tīkliem, enerģijas piegādes drošības nodrošināšana, pētniecības, izstrādes un inovāciju veicināšana enerģētikas jomā un patērētāju un sabiedrības izvirzīšana ES enerģētikas politikas centrā.

Paulo Rangel (PPE), *rakstiski. – (PT)* Lisabonas līgumā ir noteikta virkne skaidru enerģētikas politikas mērķu — vienota enerģijas tirgus darbības, piegādes drošības un energoefektivitātes nodrošināšana un enerģētikas tīklu un atjaunojamu energoresursu veidu veicināšana. Tādēļ ES ir jāpieņem jauna stratēģija enerģētikas nozarē, ar kuras palīdzību varētu sasniegt šos mērķus kopā ar klimata pārmaiņu tiesību aktu paketē noteiktajiem “3 x 20” mērķiem.

Raül Romeva i Rueda (Verts/ALE), *rakstiski. – (ES)* Galu galā mūsu grupa atturējās balsojumā par šo rezolūciju, jo pārmērīgi liels uzsvars tajā ir likts uz ogļu izmantošanu. Lai gan divi galvenie grozījumi netika pieņemti (saistībā ar 32. un 52. punktu), tā pieņemšana mūsu grupai tik un tā radīja grūtības.

Czesław Adam Siekierski (PPE), *rakstiski. – (PL)* *Kolarska-Bobińska* kundzes ziņojumā ir pievērsta uzmanība virknei nopietnu problēmu, piemēram, saskaņotas enerģētikas politikas neesamībai — tādas, kurā tiktu ņemtas vērā konkrētās atsevišķo dalībvalstu īpatnības —, kā arī nepieciešamībai importēt enerģiju no trešām valstīm. Prognozes rāda, ka atkarība no jēlnaftas nākotnē vēl pieaugs, un tieši tādēļ enerģētikas stratēģijā ir jāņem vērā vairāki aspekti, kā arī starptautiskā dimensija, kas sniedzas pāri Eiropas Savienības rāmjiem. Ņemot vērā dalībvalstu lielo ģeogrāfisko tuvumu Krievijai, Eiropas Savienībai ir jācenšas panākt ciešāku sadarbību ar mūsu austrumu kaimiņiem atbilstošos apstākļos. Mūsu pūlēm jābūt vērstām arī uz Lisabonas līgumā paredzēto mērķu sasniegšanu, kā rezultātā tiek izveidots vienots enerģijas tirgus, vienlaikus garantējot enerģijas piegādes drošību. Lai šos centienus īstenotu, ir jāiegulda investīcijas tīkla infrastruktūrā, jo tādā veidā tiktu veicināta reģionālo enerģijas tirgu integrēšana, kā arī jāmodernizē trans-Eiropas enerģētikas tīkli. Kā *Kolarska-Bobińska* kundze ir pareizi ierosinājusi, tādu jaunu termināļu celtniecība, kuru rezultātā gāze varētu tikt piegādāta no visas pasaules, veicinātu jaunu gāzes resursu piesaisti, jo īpaši no reģioniem, kas ir bagāti ar šiem resursiem. Eiropas Parlamenta priekšsēdētājs *Jerzy Buzek* un bijušais Eiropas Komisijas priekšsēdētājs *Jacques Delors* arī ir ierosinājuši piešķirt finansiālo atbalstu infrastruktūras attīstībai, jo modernizēts un paplašināts enerģētikas tīkls ir saskaņotas enerģētikas politikas izveides pamatprasība.

Peter Skinner (S&D), *rakstiski. –* Stratēģiskas pieejas saglabāšana enerģētikas jomā ES ietvaros kļūst arvien būtiskāka, jo resursi arvien vairāk tiek tirgoti kā “nākotnes darījumi” un valdošie režīmi citās pasaules valstīs turpina šos trūkstošos resursus novirzīt tikai savām vajadzībām. Lai gan varu piekrist, ka energotaupība varētu būt efektīvs risinājums, tā ir tikai daļa no plašākas pieejas, kas šajā jautājumā ir jāievēro. Būtiski svarīga ir enerģijas tehnoloģiju, piemēram, kodolsintēzes un ilgtspējīgu energoresursu sadalījuma, izstrāde. Tomēr to ir iespējams panākt, tikai veicinot enerģijas piegādes drošību kā politiku attiecībās ar citām Rietumvalstu iestādēm, piemēram, NATO.

Nuno Teixeira (PPE), *rakstiski. – (PT)* Enerģētikas stratēģija Eiropai ir būtiski svarīga, lai īstenotu jaunās Lisabonas līgumā ietvertās politikas. Pašlaik ir izstrādāts stabils juridiskais pamats tādu enerģētikas iniciatīvu sagatavošanai, kuru pamatā ir ilgtspējība, enerģijas piegādes drošība, tīklu saslēgšana un solidaritāte. Parlamentam iesniegtā strukturētā plāna mērķos jāparedz vienotā enerģētikas tirgus izveide un enerģijas piegādes drošība un

efektivitāte. Kā zināms, situācijā, kāda ir izveidojusies Eiropas enerģētikas nozarē, ir jāatrisina vairāki izaicinājumi — gan pašlaik, gan attiecībā uz nākotni. ES kļūst arvien vairāk atkarīga no enerģijas importa, un enerģijas ražošanai ES ietvaros ir nepieciešamas arvien lielākas investīcijas apstākļos, kad joprojām sastopamies ar ekonomikas krīzes radītajām sekām. Vēlos uzsvērt, cik svarīgi ir labāk izmantot atjaunojamu energoresursu potenciālu visā ES teritorijā, vienlaikus izvirzot ES patērētājus un sabiedrību Eiropas enerģētikas politikas centrā. Iepriekš minēto iemeslu dēļ balsoju par šo dokumentu.

Derek Vaughan (S&D), rakstiski. — Ņemot vērā, ka 70 % no ES patērētās enerģijas laika periodā līdz 2030. gadam tiks importēti un bieži vien no nestabiliem reģioniem, piegādes drošībai jāklūst par ES prioritāti, un šajā rezolūcijā ir izklāstīta ES stratēģija šīs atkarības novēršanai. Energoefektivitātei arī jābūt ES prioritātei, jo īpaši tādēļ, ka tā ir visefektīvākais izmaksu samazināšanas veids patērētājiem visā ES. Rezolūcijā Komisija arī tiek aicināta nodrošināt pašreizējo tiesību aktu pareizu īstenošanu, tostarp attiecībā uz vienoto tirgu, un tajā ir arī atkārtoti uzsvērts Parlamenta aicinājums ieviest viedos skaitītājus, un tas viss kopā uzlabotu pakalpojumu patērētājiem un ļautu viņiem labāk kontrolēt patērētās enerģijas daudzumu.

Rezolūcijas priekšlikums (B7-0616/2010)

Luís Paulo Alves (S&D), rakstiski. — (PT) Balsoju par šo rezolūciju, jo, manuprāt, Eiropas Savienībai ir aktīvi jāveicina konstruktīvākas un pārredzamākas klimata konferences norise Kankunā, jo īpaši attiecībā uz pielāgošanās finansējumu, mežsaimniecību, resursu efektivitāti, tehnoloģijas nodošanu un uzraudzību, ziņošanu un pārbaudi.

Tādēļ ES ir arī jāveicina stingra politiska apņemšanās sadarboties ar trešām valstīm, izstrādājot politiku tādu efektīvu mehānismu izveidošanai, kas paredzēti starptautiskai sadarbībai klimata pārmaiņu jomā gan Apvienoto Nāciju Organizācijas Vispārējās konvencijas par klimata pārmaiņām ietvaros, gan ārpus tās darbības jomas. Jāuzsver arī vēsturiskā atbildība, kāda jāuzņemas attīstītajām valstīm par klimata pārmaiņu neatgriezeniskajām sekām, un to pienākums palīdzēt jaunattīstības valstīm pielāgoties šīm pārmaiņām, tostarp sniedzot finansiālu atbalstu valstu rīcības programmām attiecībā uz pielāgošanos (NAPA), kas ir nozīmīgi instrumenti, lai pielāgotos klimata pārmaiņām, un veicina līdzdalību.

Sophie Auconie (PPE), rakstiski. — (FR) Nedēļā pirms augstākā līmeņa sanāksmes par klimata pārmaiņām Kankunā Eiropas Parlaments ir pieņēmis rezolūciju par sanāksmes mērķiem. Vēl joprojām pietiekami labi atceramies neveiksmi Kopenhāgenas sanāksmē, saistībā ar kuru mums bija tik lielas cerības, un ceram, ka nākamā iespēja pavirzīt uz priekšu starptautisko sadarbību klimata pārmaiņu jomā neizrādīsies vēl viena garām palaista izdevība. Manuprāt, pēdējā plenārsēdē otrdien pieņemtā rezolūcija diemžēl nav īpaši noderīga šajā ziņā. Mēs kopā ar maniem kolēģiem deputātiem no Eiropas Tautas partijas grupas (Kristīgajiem demokrātiem) vēlējamies saglabāt mērķi par siltumnīcefekta gāzu emisiju samazināšanu par 20 % līdz 2020. gadam, kas mums būtu bijis labs pamats sarunām ar ASV un Ķīnu. Tomēr Zaļo un Eiropas Brīvās apvienības grupa un Eiropas Parlamenta sociālistu un demokrātu progresīvās alianses grupa guva panākumus, pieņemot šo mērķi 30 % apmērā, kas nav reāli izpildāms. Neuzskatu, ka šāda veida vienpusēja pieeja ir labs signāls gaidāmajām sarunām Kankunā, un, manuprāt, ir žēl, ka rezolūcija, pret kuru balsoju, ir pieņemta.

Zigmantas Balčytis (S&D), rakstiski. — (LT) Atbalstīju šo ziņojumu. Klimata pārmaiņu konferencē Kopenhāgenā nebija iespējams panākt konkrētas saistības. Tai sekojošās sarunas

Vācijā un Ķīnā arī nerasniedza vēlamo iznākumu, un tādēļ lielas cerības tiek liktas uz konferenci Kankunā, kur jāvienojas par konkrētiem pasākumiem — laikposmam pēc 2012. gada paredzēta visaptveroša starptautiska nolīguma noslēgšanu, kam jāatbilst jaunākajiem atklājumiem zinātnē un jāsaskan ar mūsu plāniem līdz 2020. gadam apturēt atmosfēras sasilstānu un līdz 2050. gadam ierobežot globālo sasilstānu līdz 2 grādiem, salīdzinot ar 1990. gada līmeni. Piekrītu rezolūcijā ietvertajai nostājai, ka Eiropas Savienībai jāuzņemas vadība sarunās par klimata pārmaiņām un aktīvi jāveicina konstruktīvākas klimata konferences norise Kankunā. Tikai Eiropas Savienība ir apstiprinājusi saistošus mērķus klimata pārmaiņu ierobežošanai un plāno pieņemt vēl vērienīgākus mērķus. Tādēļ ES ir ieinteresēta, lai arī citas valstis uzņemtos šādas saistības, jo no tā ir atkarīga ES ekonomiskā izaugsme un konkurētspēja.

Jean-Luc Bennahmias (ALDE), *rakstiski*. – (FR) Dažas dienas pirms Klimata pārmaiņu konferences Kankunā kopīgā rezolūcija, par kuru Parlamentā tika balsots aicina “valstu un valdību vadītājus visā pasaulē sarunu laikā demonstrēt patiesu politisko vadību un gatavību”. Mums nepieciešami konkrēti un tūlītēji pasākumi, jo esošā stāvokļa vērtējums nav iepriecinošs — šobrīd ir maz ticams, ka ar savām saistībām mēs varētu mazināt klimata pārmaiņu radīto kaitējumu. Īsumā, mūsu valdībām jādara vairāk un tām jārikojas nekavējoties. Eiropas Savienībai sarunā jāuzņemas vadība, paužot vienotu viedokli, lai tam būtu kāda nozīme, risinot sarunas ar Ķīnu un Savienotajām Valstīm. Runājot par mērķiem, tiem jābūt vērienīgākiem. Mums jāpieņem mērķis par siltumnīcas efektu veidojošo gāzu emisiju samazinājumu par 30 % līdz 2020. gadam, salīdzinot ar 1990. gada līmeni (16. punkts). Lai gan ir taisnība, ka cīņa pret klimata pārmaiņām ir definēta kā viens no galvenajiem politiskajiem izaicinājumiem vairākiem gadiem, vēl neesam sasnieguši cerētos rezultātus. Piemēram, 2020. gada mērķi energoefektivitātes jomā un 20 % atjaunojamo energoresursu vienkārši ir nepamatoti. Kankunas konference ir izdevība uzlabot situāciju, nepalaidīsim to garām vēlreiz.

Vilija Blinkevičiūtē (S&D), *rakstiski*. – (LT) Balsoju par šo rezolūciju, jo Eiropas Savienībai ir jāuzņemas vadība sarunās par klimata pārmaiņām tādēļ, ka pēc neapmierinošajiem Kopenhāgenas klimata pārmaiņu konferences rezultātiem ir jāatjauno uzticība sarunām starptautiskā līmenī. Atbalstu Eiropas Parlamenta aicinājumu veikt konkrētus pasākumus mežu izciršanas apturēšanai un izveidot efektīvu globālo emisiju kvotu tirdzniecības tirgu. Jāuzsver, ka mums jāveicina siltumnīcefekta gāzu emisiju likvidēšana dabiskā veidā, veicinot bioloģiskās daudzveidības saglabāšanu. Cerams, ka Kankunā tiks panākta vienošanās par konkrētiem pasākumiem, kam jāatbilst jaunākajiem zinātniskajiem atklājumiem, lai nodrošinātu visu nāciju, tautu un ekosistēmu izdzīvošanu.

Turklāt ir ļoti svarīgi Kankunā pieņemt konkrētus lēmumus attiecībā uz finansējumu, jo īpaši — papildināmības pakāpi pielāgošanās finansēšanā, mezsaimniecību, resursu efektivitāti, tehnoloģijas nodošanu, uzraudzību, ziņošanu un pārbaudi. Ir arī ārkārtīgi svarīgi, lai tiktu nodrošināta cieša politiska apņemšanās sniegt tūlītēju finansējumu un tā pilnīga pārredzamība.

Maria Da Graça Carvalho (PPE), *rakstiski*. – (PT) Klimata pārmaiņu konferences Kankunā panākumi ir būtiski svarīgi Apvienoto Nāciju Organizācijas aizbildnībā notiekošā sarunu procesa uzticamībai. Tādēļ ir būtiski svarīgi, lai tiktu pieņemtas konkrētas saistības un izpildāmi mērķi. Vienošanās panākšana tādos aspektos kā mežu aizsardzības politika, tehnoloģijas nodošana jaunattīstības valstīm un finansējums ir būtiski svarīga.

Tādēļ, ja neizdosies panākt globālu vienošanos, Eiropai arī turpmāk jābūt atvērtai priekšlikumam apsvērt Kioto protokolā paredzētā otrā saistību posma īstenošanu, bet tai jāizvirza nosacījumi, jo īpaši attiecībā uz protokola vides politikas integritāti, tūrās attīstības mehānisma pārveidošanu un saistību uzņemšanu no pasaulē lielāko emisijas radītāju puses, piemēram, Ķīnas un ASV.

Nikolaos Chountis (GUE/NGL), rakstiski. – (EL) Rezolūcijas par Klimata pārmaiņu konferenci Kankunā sākotnējais variants ir diezgan daudz mainīts, un tās saturs ir kļuvis ievērojami vājāks, iekļaujot tajā Eiropas Tautas partijas grupas (Kristīgo demokrātu) iesniegtos grozījumus. Tomēr es balsoju par to, jo uzskatu, ka ir steidzami jāveic tūlītēji un koordinēti pasākumi starptautiskā līmenī cīņai pret klimata pārmaiņām un ka šī rezolūcija kopumā joprojām ietver vairākus pozitīvus punktus un ir nozīmīgs ES ieguldījums Kankunas konferencē. Ziņojumā ir kritizēta nepietiekama gatavošanās konferencē, uzsvērtā nepieciešamība samazināt emisiju apjomu par vismaz 40 % un ES un dalībvalstis tiek aicinātas īstenot “klimata taisnīguma” principu. Tajā ir arī uzsvērtā vēsturiskā atbildība, kāda jāuzņemas attīstītajām valstīm, un atgādināts arī par to finansiālajām saistībām un oficiālās attīstības palīdzības mērķi, kura bāzes vērtība ir 0,7 % no NKI. Uzmanības centrā ir bioloģiskās daudzveidības un ekosistēmas saglabāšana, bet tiek atzītas arī tiesības uz piekļuvi dzeramajam ūdenim un nepieciešamība saglabāt mežus. Visbeidzot tajā ir pareizi uzsvērts, ka netiek izmantots energotaupības potenciāls, un ir uzsvērtā nepieciešamība paaugstināt ēku un transportlīdzekļu energoefektivitāti.

Lara Comi (PPE), rakstiski. – (IT) Klimata pārmaiņas ir būtiska problēma visas pasaules mērogā, un tādēļ tā kopīgi arī jārisina. Tomēr vienpusējas saistības ir pozitīva zīme, un tādēļ tās ir vēlamas, bet ne pietiekamas.

Lai gan dati apliecina, ka ES nebūs tas reģions, kurš visvairāk cietīs no CO₂ emisiju palielināšanās, tas nenozīmē, ka mums nevajadzētu justies atbildīgiem, tostarp arī par darbiem pagātnē. Tādēļ nevaram atkāpties no savām saistībām sniegt taustāmu ieguldījumu emisiju samazināšanā, lai gan ir vērts uzsvērt, ka mūsu centieni galvenokārt ir diplomātiski.

Mums jāpanāk konsenss dažos pamatjautājumos un tad tie jārisina kopā ar citiem tā dalībniekiem. Faktiski var rasties ļoti spēcīgs stimuls darboties neatkarīgi, bet tas jebkuriem iespējamām līdzekļiem ir jāapslāpē, pretējā gadījumā izmaksas, ko mūsu ražošanas sistēma jau tagad sāk maksāt — un ir gatava maksāt ar noteikumu, ka tiek sasniegti rezultāti, — būs vērtīgas.

Corina Crețu (S&D), rakstiski. – (RO) Balsoju par 2010. gada 25. novembra Eiropas Parlamenta rezolūciju par ANO Klimata pārmaiņu konferenci Kankunā, lai īstenotu vispārējo mērķi — ierobežot ikgadējo zemeslodes virsmas vidējās temperatūras pieaugumu, lai tas nepārsniegtu 2°C (“2°C mērķis”). 2°C mērķa neizpildīšanas sekas var būt īpaši nopietnas. Izzudīs līdz pat 40 % sugu, miljoniem cilvēku tiks pārvietoti sakarā ar jūras līmeņa celšanos un biežākiem ārkārtas laika apstākļiem, labības raža samazināsies, pieaugs pārtikas cenas un pasaules ekonomikas produkcijas apjoms samazināsies vismaz par 3 %. Zinātniskie argumenti attiecībā uz klimata pārmaiņām un to ietekmi ir pārāk acīmredzami. Tādēļ milzīga nozīme ir tam, lai tiktu izstrādāts tāds tiesiskais regulējums, ar kura palīdzību varētu uzraudzīt šo pasākumu īstenošanas pareizību.

Vasilica Viorica Dăncilă (S&D), rakstiski. – (RO) Manuprāt, Eiropas Savienībai un tās dalībvalstīm jādefinē un jāīsteno “klimata taisnīguma” princips, un tādēļ jāiekļauj taisnīguma klauzula turpmākajās starptautiskajās sarunās par klimata pārmaiņām. Manuprāt, tiktu

nodarīta liela netaisnība, ja pasaule nespētu mazināt klimata pārmaiņas, jo no tām cietīs tieši nabadzīgie iedzīvotāji.

Mário David (PPE), *rakstiski*. – (PT) Balsoju par šajā ziņojumā piedāvāto pasākumu un priekšlikumu kopumu. Pēc Kopenhāgenas klimata pārmaiņu konferences neveiksmīgā iznākuma ir jāatjauno uzticība starptautiskajām sarunām par klimata pārmaiņām. Un atkal Eiropas Savienībai ir jāuzņemas vadība sarunās par klimata pārmaiņām un aktīvi jāveicina, lai Kankunā tiktu panāktas konstruktīvākas, pārredzamākas un drosmīgākas saistības.

Uzskatu arī, ka Eiropas Savienībai jācenšas pastiprināt tās diplomātisko darbību klimata pārmaiņu jomā, mēģinot panākt stingru politisku apņemšanos sadarboties ar trešām valstīm, izstrādājot politiku tādu efektīvu mehānismu izveidošanai, kas paredzēti starptautiskai sadarbībai klimata pārmaiņu jomā. Šajā mēģinājumā sasniegt drosmīgākus un vērienīgākus rezultātus, manuprāt, arī COP 16 sarunu noslēguma posmā Eiropas Savienībai jāpiespīķir tās galvenajam sarunu vedējam zināma elastība, reaģējot uz notikumiem, kas rodas šo sarunu gaitā.

Marielle De Sarnez (ALDE), *rakstiski*. – (FR) Eiropas Savienībai jāpauž vienots viedoklis un Klimata pārmaiņu konferencē Kankunā jāparāda, ka tai ir vērienīgi un pārliecinoši mērķi. Kopenhāgenas neveiksme nedrīkst atkārtoties. Mums nepieciešami konkrēti un tūlītēji pasākumi, jo esošā stāvokļa vērtējums nav iepriecinošs — šobrīd ir maz ticams, ka ar savām saistībām mēs varētu mazināt klimata pārmaiņu radīto kaitējumu. Eiropas Savienībai jāuzņemas vadība šajās sarunās, paužot vienotu viedokli, lai tās klātbūtne būtu jūtama, risinot sarunas ar Ķīnu un Savienotajām Valstīm. Ievērojams mērķis, kas jāizpilda, ir līdz 2020. gadam samazināt ES siltumnīcefekta gāzu emisiju apjomu par 30 %, salīdzinot ar 1990. gada rādītājiem. Mums arī jānodrošina, lai rūpnieciski attīstītās valstis, piemēram, Savienotās Valstis, uzņemtos saistības attiecībā uz jaunattīstības valstīm, lai palīdzētu tām cīnīties pret un pielāgoties klimata pārmaiņām, cīnoties pret mežu izciršanu, pārtuksnešošanu un citām pārmaiņām. Ir pienācis laiks, lai mūsu valdības veiktu nākotnē gaidāmo klimata pārmaiņu novērtējumu un panāktu politisku konsensu, kas veicina patiesas globālās politikas īstenošanu cīņai pret klimata pārmaiņām.

Christine De Veyrac (PPE), *rakstiski*. – (FR) Francijas prezidentūras laikā 2008. gadā Eiropas Savienība jau apstiprināja vērienīgo mērķi līdz 2020. gadam samazināt CO₂ emisiju apjomu par 20 %. Jau tagad ir grūti panākt, lai šo mērķi pieņemtu citas valstis, kas iesaistītas sarunās par klimata pārmaiņām. Nepanākot starptautisku vienošanos, šā Eiropas mērķa sekas var būt arī Eiropas uzņēmumu konkurētspējas samazināšanās starptautiskā līmenī dažās ekonomikas nozarēs.

Tādēļ ir pilnīgi nesamērīgi ierosināt jaunu mērķi Eiropas Savienībā samazināt CO₂ emisiju apjomu par 30 %, un tādēļ balsoju pret šo rezolūcijas priekšlikumu. Šodien Parlamentā pieņemtā nostāja neviēš uzticību Eiropas Savienībai nostājai sarunās ar tās partneriem par vienošanās panākšanu Kankunas konferencē nākamajā nedēļā.

Edite Estrela (S&D), *rakstiski*. – (PT) Balsoju par rezolūciju par Klimata pārmaiņu konferenci Kankunā, jo, manuprāt, Parlamentam ir jāsniedz nepārprotams vēstījums, ka pasaules līderiem jāpierāda sava vadība sarunās, lai tās pietuvinātu Vispārējās konvencijas par klimata pārmaiņām un Kioto protokola līmenim.

Diogo Feio (PPE), *rakstiski*. – (PT) Neatkarīgi no debatēm par klimata pārmaiņu iemesliem un no pārbaudes par to, vai klimata pārmaiņas ir cilvēka darbības rezultāts un vai to ir iespējams izlabot, jau tagad ir skaidrs, ka šis jautājums ļoti nopietni skar ārkārtīgi dažādas

cilvēka dzīves jomas un ka tā rezultātā ir apdraudēts globālais līdzsvars. Tādēļ mums jāīsteno uzmanīga un rūpīga novērošana šajā jomā. Īpaši satraucošas klimata pārmaiņu sekas ir jūras līmeņa celšanās, piespiedu migrācija un cīņa par piekļuvi ūdensceļiem un auglīgajām augsnēm, piemēram, Sudānā, kur nomadu lopkopji karo ar vietējiem lauku saimniecību īpašniekiem. ES ir aktīvi jāiesaistās šajos globālajos centienos un jādara viss, kas ir tās spēkos, lai novērotu šo problēmu un meklētu ilgstošus risinājumus, kuru rezultātā zinātnisko un tehnoloģisko progresu varētu ideāli apvienot ar vides kvalitāti un dabas likumu ievērošanu. Klimata pārmaiņu konference Kankunā ir izcila izdevība īstenot šo mērķi, lai izvirzītu vērienīgākus mērķus un panāktu stingrāku un plašāku kolektīvo apņemšanos cīnīties ar šo problēmu.

José Manuel Fernandes (PPE), *rakstiski. – (PT)* Atbalstu tāda saistoša nolīguma noslēgšanu Klimata pārmaiņu konferencē Kankunā, kas tiktu iekļauts starptautiskajā sankciju sistēmā. Ir skaidrs, ka šādam nolīgumam būs nozīme tikai tad, ja tas būs saistošs lielākajiem emisiju radītājiem pasaulē — ASV, Ķīnai un Indijai. ES ir līdere cīņā pret klimata pārmaiņām, un tā ir jānodrošina izmantot šo vadību, tomēr neaizmirstot par milzīgo ieguldījumu, ko mūsu ražošana jau ir veikusi, atbildot uz obligātajām prasībām par emisijas apjoma samazināšanu Eiropā. Jāatzīmē, ka Eiropa rada 15 % no globālā emisiju apjoma, un tiek lēsts, ka 2030. gadā šis procentuālais rādītājs būs samazināts līdz 10 %, kamēr ASV, Ķīna un Indija rada pusi no globālā emisiju apjoma, un šis rādītājs vēl turpina palielināties.

Tā rezultātā nevaru piekrist, ka ES būtu vienpusēji jāierobežo tās CO₂ emisiju apjoms par 30%, nevis par 20 %, ja to pašu nedara arī citas valstis — galvenokārt ASV. Tas nenozīmē, ka būtu jāsamazina ES vērienīgie mērķi. Tieši pretēji, manuprāt, pat ja citi mums nesekos, mums jāturpina savā darbībā koncentrēties uz zinātniskiem pētījumiem, tehnoloģisko jaunradi saistībā ar oglekli nesaturošiem energoresursiem, energoefektivitāti un “zaļo” darbavietu izveidi, lai paaugstinātu savu konkurētspēju.

João Ferreira (GUE/NGL), *rakstiski. – (PT)* Šajā rezolūcijā tiek atkārtoti pieļauti daži Kopenhāgenas klimata pārmaiņu konferencē Parlamenta nostājā pieļautie trūkumi, vājās puses un kļūdas, neņemot vērā šīs lielās neveiksmes iemeslus. Debātes joprojām ir pārmērīgi pievērstas samazinājuma mērķiem, kaitējot debatēm par līdzekļiem, kā tos sasniegt, un tas diskreditē visu šo procesu. Neatlaidīgi tiek prasīts izmantot tirgus pieeju, lai gan tirgus instrumenti jau ir parādījuši, ka tie nav iedarbīgi un ir amorāli. Trūkst debāšu par tā saukto elastības mehānismu radītājiem izkropļojumiem un to atcelšanas vai pārveidošanas nepieciešamību. Acīmredzami tiek pārprasta “kopējas, bet diferencētas atbildības” principa izpratne un lielā nozīme, noliekot vienā līmenī pasaulē vēsturiski lielākās piesārņotājas valstis, piemēram, ASV, kas ir lielākā emisijas radītāja uz vienu cilvēku pasaulē un kas pretojas saistībām samazināt emisiju apjomu, un jaunas ekonomikas valstis, piemēram, Ķīnu vai Indiju, kurās emisijas apjoms uz vienu cilvēku ir attiecīgi 10 vai 4 reizes zemāks nekā ASV.

Jautājumā par finansējumu jaunattīstības valstīm pielāgošanās un seku mazināšanas mērķiem, joprojām netiek ņemts vērā milzīgais ierobežojumu slogs, kas uzlikts šīm valstīm, piemēram, milzīgais, netaisnīgais vismazāk attīstītajām valstīm radītais ārējais parāds. Lai gan ir daži pozitīvi aspekti, vispārējais šīs rezolūcijas saturs nav pelnījis mūsu atbalstu.

Carlo Fidanza (PPE), *rakstiski. – (IT)* Pēc Kopenhāgenas konferences neveiksmes ceram vismaz uz zināmu progresu. Atzinīgi novērtēju rezolūciju par Klimata pārmaiņu konferenci Kankunā, jo īpaši Eiropas Tautas partijas grupas (Kristīgo demokrātu) piedāvātos grozījumus, kuros ir ietverts pamatots un pragmatiskais princips — ES vienpusīgi nedrīkst lemt par

emisiju samazinājuma kvotu palielināšanu, ja netiek panākts, ka pārējie lielākie pasaules dalībnieki uzņemas reālas saistības.

Eiropai noteikti arī turpmāk jāuzņemas vadība cīņā pret siltumnīcefekta gāzu emisijām, bet to nevar panākt tādas vides ideoloģijas vārdā, kurā netiek prasīta dalīta atbildība un kuras rezultātā tiek sodīti simtiem tūkstoši Eiropas mazo un vidējo uzņēmumu, jo īpaši krīzes periodā.

Karl-Heinz Florenz (PPE), *rakstiski.* – (DE) Balsoju pret šodienas rezolūcijas priekšlikumu par Klimata pārmaiņu konferenci Kankunā (COP 16), jo jūtos atbildīgs par tādu klimata aizsardzību, kas ir reāla — apvienojot ilgtspējību ar ekonomisko attīstību. Balsot pret ziņojumu, kura izstrādāšanā man bija būtiska nozīme, ir ievērojams solis. Tomēr rezolūcijas priekšlikums ir nereāls sapnis, kurā tiek mēģināts sasniegt pārmērīgi lielus un neizpildāmus mērķus. Esam guvuši panākumus, samazinot dažas no prasībām, piemēram, vidējās temperatūras celšanās ierobežošanu līdz 1,5°C. Ja mēs būtu prasījuši tās īstenošanu, mums būtu jāsamazina emisiju apjoms līdz nullei nākamo desmit gadu laikā un jācenšas panākt negatīvs emisiju apjoma rādītājs īsākā vai garākā termiņā. Mums neizdevās panākt vēlamo attiecībā uz vienas pusēji ES emisiju samazinājuma saistību palielināšanu, lai gan pašlaik notiekošajās sarunās tas par labu nenāk un trūkst pētījumu par to, kā jāpanāk šie konkrētie samazinājumi. Mums jāizvairās no šādu saistību uzņemšanās, jo mēs riskējam zaudēt uzticamību pārējo partneru acīs visā pasaulē, jo īpaši to, kuri vēl joprojām nav droši par to, vai mums pievienosies. Uzticamība pašlaik ir mūsu lielākā vērtība. Esmu pārliecināts, ka, cenšoties to nodrošināt, Eiropai ir jāpauz vienots viedoklis. Tādēļ atbalstu Padomi un Komisiju.

Nathalie Griesbeck (ALDE), *rakstiski.* – (FR) Cerības tika zaudētas, kad augstākā līmeņa sanāksmē par klimata pārmaiņām Kopenhāgenā neizdevās izvirzīt vērienīgus mērķus cīņai pret globālo sasilšanu. Eiropas Savienībai tagad ir nelokāmi jāapņemas gūt pārlicinošus rezultātus augstākā līmeņa sanāksmē Kankunā. Tādēļ Parlaments ir pieņēmis rezolūciju, kurā tas cenšas Eiropas Savienības mērķi par siltumnīcefekta gāzu emisiju samazinājumu līdz 2020. gadam palielināt no 20 % līdz 30 %. Balsoju par šo rezolūciju, jo, manuprāt, nedrīkstam zaudēt laiku un, ja turpmāk kavēsimies un izvairīsimies, palaidīsim garām savu iespēju. Eiropas Savienībai jāklūst par starptautiskās sabiedrības virzītājspēku, ja vēlamies panākt reālus rezultātus.

Françoise Grossetête (PPE), *rakstiski.* – (FR) Balsoju pret šīs rezolūcijas galīgo apstiprināšanu.

Pārsteidzoša ir to mērķu nerealizējamība, par kuriem tika balsots.

ES vienas pusējā mērķa samazināt emisiju apjomu līdz 2020. gadam par 30 % pieņemšana radītu smagas sekas Francijā konkurences un darbavietu izveides ziņā.

Sarunas ir atkarīgas no pārāk daudziem faktoriem, lai ES pati sev izvirzītu tik ierobežojošus mērķus. Pagājušajā gadā Eiropa pieļāva kļūdu, uzskatot, ka tā var uzspiest partneriem savu redzējumu par lietu būtību sanāksmes laikā Kopenhāgenā. Ja ES vēlreiz pieļaus šādas kļūdas, nebūs vairs pat runas par tās sēšanos pie sarunu galda.

Varēsīm runāt par 30 % tikai tad, kad ir noslēgts starptautisks nolīgums par šādu lielumu.

Sylvie Guillaume (S&D), *rakstiski.* – (FR) Balsoju par rezolūciju par Klimata pārmaiņu konferenci Kankunā, jo šobrīd vairāk nekā jebkad, attopoties no neveiksmes augstākā līmeņa sanāksmē Kopenhāgenā, Eiropas Savienībai jābūt vienotai, cenšoties panākt stingru

mērķu noteikšanu. Šajā tekstā īpaši ir noteikts mērķis līdz 2020. gadam samazināt siltumnīcefekta gāzu emisiju apjomu ES par 30 %, lai ierobežotu globālo temperatūras paaugstināšanos līdz 2 °C. Kā reālistiski izstrādātā dokumentā, rezolūcijā ir ņemts vērā fakts, ka dalībvalstīm ir “kopēja, bet diferencēta atbildība”, kurā tiek atspoguļota to attīstība un izaugsme. Tajā ir arī piedāvāta “videi draudzīga klimata fonda” izveide, ko varētu izmantot, lai nodrošinātu finansējumu, kam tas ir nepieciešams, par prioritāti uzskatot visapdraudētākās valstis.

Romana Jordan Cizelj (PPE), *rakstiski*. – (SL) Balsoju pret šo rezolūciju. Balsojuma skaidrojums — vai vispār bija iespējams saskaitīt visas balsis Eiropas Parlamentā, kas pieprasa, lai ES paustu vienotu viedokli Kankunā? Šodienas balsojums ir uzskatāmi pierādījis, ka Parlaments joprojām to nespēj. Viena no galvenajām ES sarunu pozīcijām ir tāda, ka mēs vienpusēji nedrīkstam uzņemt jaunas saistības. Parlaments to noraidīja ar nelielu balsu vairākumu. Tādēļ balsoju pret šo rezolūciju. Ceru, ka komisāre C. Hedegaard ņems vērā tās pozīcijas, par kurām iepriekš tika panākta vienošanās.

Dan Jørgensen (S&D), *rakstiski*. – (DA) Dānijas sociāldemokrāti atturējās balsojumā par saistībām attiecībā uz samazinājumu par 40 %. Sociāldemokrāti pēc būtības atbalsta šos 40 %, bet šajā konkrētajā balsojumā tie izvēlējās atbalstīt 30 % rādītāju, kas ir praktiski sasniedzams. Tas ir iekļauts arī galīgajā variantā.

Karin Kadenbach (S&D), *rakstiski*. – (DE) Diemžēl šīs rezolūcijas par klimata pārmaiņu konferenci kontekstā paustais aicinājums ieviest globālu nodokli par finanšu darījumiem, ieņēmumus no kura varētu izmantot tostarp arī cīņai pret mežu izciršanu un pārtuksnešošanos, neguva vairākuma atbalstu Eiropas Parlamentā. Diemžēl konservatīvo deputātu vairākums nepiekrīta sociāldemokrātu ieteikumam šajā jautājumā. Esmu gandarīta, ka esam pieņēmuši mērķi ierobežot globālo sasīšanu līdz minimālajam līmenim 2°C, neizslēdzot no sarunām iespēju ierobežot temperatūras paaugstināšanos līdz 1,5°C, lai nodrošinātu visu valstu, tautu un ekosistēmu izdzīvošanu.

Alan Kelly (S&D), *rakstiski*. – Klimata pārmaiņas ir reāls un nekavējoši risināms izaicinājums, ar ko pašlaik sastopas valstis Eiropā. Ir būtiski svarīgi, lai ātri tiktu pieņemts lēmums pasaules mērogā, kas varētu veicināt visļauņāko klimata pārmaiņu seku novēršanu. Tādēļ ceru sagaidīt progresu konferencē Kankunā.

David Martin (S&D), *rakstiski*. – Balsoju par šo rezolūciju, kurā ir definēta Parlamenta nostāja pirms Klimata pārmaiņu konferences Kankunā. Tajā ir uzsvērts, ka Kankunā ir jāvienojas par konkrētiem pasākumiem, lai sagatavotu pamatu laikposmam pēc 2012. gada paredzēta, visaptveroša, starptautiska tāda nolīguma noslēgšanai Dienvidāfrikā 2011. gadā, kuram būtu jāatbilst jaunākajiem zinātnes sasniegumiem un jābūt saskaņā vismaz ar 2°C mērķi, neietekmējot virzību uz 1,5°C temperatūras palielināšanās robežlielumu, lai nodrošinātu visu nāciju, tautu un ekosistēmu izdzīvošanu. Tajā Eiropas Savienība tiek aicināta no jauna uzņemt vadību sarunās par klimata jautājumiem un aktīvi veicināt konstruktīvākas un pārredzamākas klimata konferences norisi Kankunā.

Mario Mauro (PPE), *rakstiski*. – (IT) Balsoju par rezolūcijas priekšlikumu par gatavošanos Klimata pārmaiņu konferencei, kas no 29. novembra līdz 11. decembrim norisināsies Kankunā, galvenokārt tādēļ, ka mums jānododas uz Mehiko ar skaidri definētu kopēju nostāju. Atzinīgi novērtēju Eiropas Savienības konstruktīvo attieksmi, vienojoties apsvērt Kioto protokolā paredzētā otrā saistību posma īstenošanu. Tomēr tajā ne soli nedrīkst atkāpties no izvirzītajiem nosacījumiem attiecībā uz emisiju apjomu. Neviens no starptautiskās

sabiedrības dalībniekiem nedrīkst apsvērt iespēju atstāt Eiropu vienu, cerot, ka tā pati saviem spēkiem atrisinās visas pasaules problēmas.

Jean-Luc Mélenchon (GUE/NGL), *rakstiski*. – (FR) Šajā rezolūcijā tiek akceptēti daži no augstākā līmeņa sanāksmē Kočābambā izvirzītajiem argumentiem. Esmu par to gandarīts un esmu pārsteigts, ka rezolūcijā tas nav pat pieminēts. Tajā ir piedāvāts definēt un piemērot klimata taisnīguma principu un tiek atzīts, nenorādot apmjomu, parāds par klimata pārmaiņu sekām, ko ziemeļu valstis ir parādā dienvidu valstīm. Tajā ierosinātie mērķi saistībā ar siltumnīcefekta gāzu emisiju samazinājumu saskan ar Klimata pārmaiņu starpvaldību padomes (IPCC) noteiktajiem mērķiem.

Beidzot ir aktualizēts jautājums par mērenību enerģijas patēriņa ziņā, lai kādiem vārdiem tas arī netiktu aprakstīts. Ja viens no galvenajiem šīs rezolūcijas pīlāriem nebūtu tiesību uz piesārņojumu biržas izveide, kas pazīstama kā “oglekļa dioksīda tirgus” un “globālā oglekļa dioksīda tirgus”, es varētu balsot par to.

Nuno Melo (PPE), *rakstiski*. – (PT) Ar Klimata pārmaiņu konferenci Kankunā no jauna tiek saistītas lielas cerības. Valstis, kurām jāuzņemas vislielākā atbildība šajā jomā, turpina darbu siltumnīcefekta gāzu emisiju samazinājuma virzienā. Šai problēmai, kas skar visu pasauli, nepieciešams steidzams risinājums.

ES jāvar uzņemt vadību cīņā pret klimata pārmaiņām. Ikvienai valstij, sākot ar ASV, līdz tā sauktajām jaunās ekonomikas valstīm, tostarp Ķīnai, kas ir milzīga piesārņotāja, arī jāuzņemas savi pienākumi cīņā, kurā paliek arvien mazāk vietas jaunām iespējām. Apdraudēta ir ilgtspējīga cilvēces nākotne. Ja laikus nekas netiks darīts, varam piedzīvot neatgriezeniskas pārmaiņas.

Andreas Mölzer (NI), *rakstiski*. – (DE) Gaidāmajā Klimata pārmaiņu konferencē Kankunā jāvienojas par visā pasaulē saistošiem CO₂ siltumnīcefekta gāzu emisiju robežlielumiem, jo iepriekšējā Kioto protokola darbība beidzas 2012. gadā. Kamēr Eiropas Savienība strādā pie tā, lai līdz šīs desmitgades beigām samazinātu CO₂ emisiju par 20 %, Parlaments faktiski cenšas panākt samazinājumu par 30 %. Līdz šim neesam guvuši panākumus mūsu klimata pārmaiņu mērķu sasniegšanā un šī situācija neuzlabosies, nosakot augstāku samazinājuma procentu. Īpaši tas attiecas uz situāciju, kad emisiju kvotu tirdzniecības rezultātā kļūva iespējams pārcelt emisijas citur.

Šeit Eiropā ir augsts informētības līmenis par vides jautājumiem, kas neattiecas uz tā sauktajām jaunās ekonomikas valstīm. Atcerēsimies, kaut vai Ķīnu vai Indiju. Esmu diezgan skeptiski noskaņots attiecībā uz līdz šim izmantoto sistēmu. Mans skepticisms galvenokārt izriet no fakta, ka, lai samazinātu CO₂ emisiju apjomu, tiks būvēts vēl lielāks skaits atomelektrostaciju. Tas vienkārši nozīmētu, “no vilka bēgot, uzdurties lācim”. Vienkārši nevaru atbalstīt šādu priekšlikumu.

Radvilē Morkūnaitē-Mikulēnienē (PPE), *rakstiski*. – (LT) Klimata pārmaiņas ir viena no vislielākajām vides problēmām mūsdienās un laiku pa laikam izraisa arī lielu skaitu dabas katastrofu. Pirms kāda laika mēs apņēmāmies samazināt siltumnīcefekta gāzu emisiju atmosfērā. Tomēr šķiet, ka varam arī nesasniegt izvirzītos mērķus. No otras puses, nekādus mērķus nebūs iespējams sasniegt, kamēr pasaulē lielākie piesārņotāji iestāsies ES. Tādēļ ir bezatbildīgi izvirzīt vēl lielākus mērķus, kamēr nav sasniegti mazāk vērienīgie mērķi. Turklāt, ja sākam sasniegt augstus mērķus, paši iedzīsim sevi stūrī — jo situācijā, kad tai jāievēro stingrākas prasības, ES rūpniecība nespēs konkurēt vienlīdzīgos apstākļos ar rūpniecību tajās valstīs, kurās nav noteiktas tik stingras prasības. Tādēļ, lai gan vērienīgu

mērķu izvirzīšana ļauj ieņemt vadošo pozīciju cīņā pret klimata pārmaiņām, tā nekādi nepalīdz sasniegt ES mērķi kļūt par pasaulē viskonkurētspējīgāko reģionu. Balsoju pret galīgo dokumentu, jo, lai gan nešaubos par to, ka ES var būt vadošā klimata pārmaiņu seku mazināšanā, un, kā zināms, esam uzņēmušies saistības pret dabu, mums jāizvirza tādi mērķi, kas ir pēc iespējas reālistiskāki, un konsekventi jāiet to sasniegšanas virzienā.

Franz Obermayr (NI), *rakstiski*. – (DE) Fakts, ka krīzes rezultātā Eiropas ekonomikai bija jāsašaurina ražošanas, kas radīja emisiju apjoma samazināšanos, nav arguments, lai ES Klimata politikas komisāre C. Hedegaard aicinātu noteikt mērķi samazināt CO₂ emisiju apjomu par 30 % pašlaik, kad ekonomikas krīzes rezultātā 20 % samazinājums ir kļuvis viegli sasniedzams. Tomēr klimata aizsardzība būs sekmīga tikai tad, ja tā tiks īstenota visas pasaules mērogā. Nav lielas nozīmes samazināt CO₂ emisiju apjomu visā ES, kamēr vienlaikus klimatam kaitīgās rūpnīcas un bīstamie atkritumi no rūpnieciski attīstītajām valstīm tiks pārcelti uz jaunattīstības valstīm. No otras puses, ierobežojoši ES pasākumi kavē mūsu ekonomikas attīstību un ir šķērslis mūsu uzņēmumu konkurētspējai starptautiskā mērogā. Tādēļ mums jāsaņem "jā" klimata aizsardzībai, bet ne jau uz mūsu uzņēmumu rēķina un tad, ja mēs esam vienīgie, kas veic šos pasākumus. Tādēļ balsoju pret šo rezolūcijas priekšlikumu.

Alfredo Pallone (PPE), *rakstiski*. – (IT) Balsoju par rezolūcijas priekšlikumu par Klimata pārmaiņu konferenci Kankunā, lai Eiropa varētu sniegt atbalstu nolīgumiem par klimata pārmaiņām starptautiskas nozīmes konferencē. Eiropas Parlaments cer, ka valstu vai valdību vadītāji piešķirs vislielāko prioritāti šim jautājumam un vienosies par konkrētiem pasākumiem, kuros pašai ES var būt galvenā nozīme, uzsverot mūsu Kioto protokolā noteiktās saistības. Globālā sasilšana tagad ir zinātniski pierādāma, un tādējādi pašreizējam mērķim ir jābūt siltumnīcefekta gāzu emisiju apjoma stabilizēšanai visā pasaulē ne vēlāk kā līdz 2015. gadam. Tādā veidā temperatūras pieaugums tiks saglabāts zem 2°C, izglābjot valstis, iedzīvotājus un ekosistēmas.

Maria do Céu Patrão Neves (PPE), *rakstiski*. – (PT) Klimata pārmaiņu konference Kankunā (COP 16) ir būtiski svarīga visiem eiropiešiem un cilvēkiem visā pasaulē. Mums šajā līmenī jāievēro atbildīga un vērienīga politika no visu politisko dalībnieku puses. Eiropas Savienībai ir uzņēmusies vadību, un tai jāvirza uz priekšu vērienīgi mērķi klimata pārmaiņu jomā.

Ņemot to vērā, balsoju pret Parlamenta rezolūciju, jo, manuprāt, izvirzītie mērķi nav pietiekami vērienīgi. Patiešām nevaru pieņemt mērķi, kas pārsniedz 1,5°C, turpmākajam periodam pēc 2012. gada paredzētajā visaptverošajā nolīgumā, kuru ir plānots noslēgt Dienvidāfrikā, ņemot vērā jaunākos zinātniskos atklājumus. Ņemot vērā saistības par emisiju apjoma samazināšanu, jāsaņem arī pieaugums, kas nepārsniedz 1,5°C un kas ir iespējams, ja siltumnīcefekta gāzu emisiju apjoms visā pasaulē sasniedz maksimālo robežu ne vēlāk kā 2015. gadā un līdz 2050. gadam tiek samazināts par vismaz 50 %, salīdzinot ar 1990. gada rādītāju, bet pēc tam turpina samazināties.

Tie nav tikai procenti, bet mērķi, kas ir zinātniski pētīti un atzīti par iespējamiem, un ir būtiski svarīgi, lai radītu izšķirošu pavērsienu ceļā, ko esam veikuši ievērojamas mūsu planētas bioloģiskās daudzveidības daļas iznīcināšanas virzienā.

Rovana Plumb (S&D), *rakstiski*. – (RO) Balsoju par šo rezolūciju, būdama stingri pārliecināta, ka šogad Kankunā sasniegsim atšķirīgus rezultātus. Mācoties no pozitīvā iznākuma oktobrī Nagojas konferencē un negatīvās pieredzes Kopenhāgenas konferencē 2009. gadā, manuprāt, ES paudīs vienotu viedokli. Pamatojoties uz savām pilnvarām, ES un tās dalībvalstīm arī turpmāk jāīsteno konstruktīvi uzdevumi visā pasaulē, lai panāktu

vienošanās par juridiski saistošu nolīgumu periodam pēc Kioto protokola darbības beigām. NVO un pilsoniskajai sabiedrībai pilnīgi jāiesaistās šajā nolīgumā, lai tas tiktu pareizi īstenots un tiktu panākta lielāka tā pārredzamība. Tādēļ atzinīgi novērtēju faktu, ka 5000 pilsoniskās sabiedrības pārstāvju ir reģistrējušies, lai apmeklētu COP 16 pasākumus.

Paulo Rangel (PPE), *rakstiski*. – (PT) Balsoju par šo rezolūciju, jo uzskatu, ka Eiropas Savienībai jādemonstrē tās stingrā apņemšanās un nelokāmība globālajos centienos atrast atbilstošus risinājumus klimata pārmaiņu un to radīto seku mazināšanai.

Frédérique Ries (ALDE), *rakstiski*. – (FR) Vēlos uzreiz pateikt, ka Klimata pārmaiņu konference Kankunā nebūs veiksmīga. Šim pesimismam ir pamatots iemesls, ņemot vērā patiesas labās gribas trūkumu, kādu šo pēdējo dažu mēnešu laikā demonstrē galvenie tās dalībnieki — tostarp galvenokārt ASV un Ķīna —, bez kuriem nav paredzama kvantitatīva un saistoša nolīguma noslēgšana. Ņemot to vērā, nevar apgalvot, ka Kankuna noteikti kļūs par precīzu Kopenhāģenas konferences kopiju un sabiedrībā radīs tikpat lielu vilšanos. Šodien pusdienlaikā pieņemtajā rezolūcijā Eiropas Parlaments mums atgādināja, ka jācenšas panākt mērķi par temperatūras paaugstināšanās ierobežošanu līdz 1,5°C, lai nodrošinātu visu nāciju, tautu un ekosistēmu izdzīvošanu. Tas ir jautājums par atbildību nākamo paaudžu priekšā. Rezolūcijā tiek atgādināts, ka, lai tā būtu ticama, Eiropas Savienībai jāizpilda ne tikai savas saistības nodrošināt USD 30 miljardu liela palīdzības summa nabadzīgākajām valstīm 2010.–2012. gada periodā, bet arī jāizmanto iztēle, lai glābtu mūsu planētu. Tai arī jāparedz jauni finansēšanas avoti — no nodokļiem par finanšu darījumiem, starptautiskās tirdzniecības nodokļiem, valstu emisiju nodokļiem, nodevām par gaisa transporta biļetēm, — priekšlikumi, kurus es un 292 citi Parlamenta deputāti atbalstīja.

Raül Romeva i Rueda (Verts/ALE), *rakstiski*. – ENVI rezolūcija tika pieņemta ar diezgan mazu balsu vairākumu (galīgais balsojums bija 292/274/38) ar šādām izmaiņām/piezīmēm: atsauce uz “neietekmējot virzību uz 1,5°C robežlielumu” ar nelielāku balsu vairākumu tika svītrotā (PS 14. grozījums un 18. grozījums: 307/304/xx); skaidrā norāde, ka trūkumi LULUCF un AAU noteikumos varētu pilnīgi nonivelēt visus I pielikumā ietvertos mērķus, tika svītrotā (16. grozījums: 316/301/xx), bet pārējie I pielikuma punkti, kuros tiek prasīti stingri noteikumi, lai nodrošinātu emisiju samazinājuma īstenošanu, tika saglabāti. Lai gan elektroniski tas nav pārbaudīts, punkts, kurā tiek atkārtoti uzsvērti UNFCCC 4AR zinātniskie dati un 40 %, saskaņā ar apgalvojumiem ir noraidīts (lai gan atsevišķā balsojumā par to pašu punktu tā daļa par 40 %, ko pieprasa zinātnieki, lai īstenotu +2°C mērķi, ir saglabāta). Punkts, kurā tiek atkārtoti uzsvērti, “ka 2020. gadam Eiropas Savienībai ir nepieciešams pieņemt iekšēju mērķi, kas paredz siltumnīcefekta gāzu emisijas samazināšanu par 30 % Eiropas Savienības turpmākās ekonomiskās izaugsmes interesēs” tika saglabāts (PPE 20. grozījums, ko noraidīja PS: 298/316/xx). Kopumā tā joprojām ir laba rezolūcija, kurā ir ietverti daudzi pozitīvi vēstījumi saistībā ar Kioto protokolu, tā novirzu ierobežojumi un kritika, kas vērsta pret trūkumiem LULUCF un AAU noteikumos, kā arī stingra attieksme pret rūpnieciski attīstīto valstu vēsturisko atbildību un nepieciešamību finansēt jaunattīstības valstu centienus klimata pārmaiņu jomā.

Peter Skinner (S&D), *rakstiski*. – Tā kā gatavošanās konferencei kļūst arvien raitāka, ir skaidrs, ka ES ir reālas iespējas sniegt pozitīvu ieguldījumu konferencē Kankunā. Noklausoties komitejas priekšsēdētāja Jo Leinen ziņojumu, esmu pārliecināts, ka būtībā ir iespējams noslēgt daudzpusēju nolīgumu tikai tādā gadījumā, ja izdosies kļēdēt Brazīlijas, Krievijas, Indijas un Ķīnas aizdomas. Tāpat konferencē ir jāveicina daudzu valstu apņemšanās sniegt savu ieguldījumu, lai palīdzētu jaunattīstības valstīm.

Alf Svensson (PPE), rakstiski. – (SV) Balsojumā, kas vakar notika Eiropas Parlamentā, balsoju par rezolūciju par Klimata pārmaiņu konferenci Kankunā (COP 16). Tas ir tādēļ, ka rezolūcijā tiek risināta ārkārtīgi nozīmīga tēma — ES jādemonstrē apņēmīga politiskā vadība sarunās par klimata pārmaiņām. Īpaši smagi tās ir skārušas jaunattīstības valstis, un tādēļ pasaules līderiem ir jādara viss iespējams, lai nodrošinātu, ka sarunas par klimata pārmaiņām neapdraudētu Tūkstošgades attīstības mērķu izpildi. Tomēr īpaši ir jāuzsver, ka balsoju pret rezolūcijā ietvertu formulējumu, kurā ES tiek aicināta šajās sarunās ierosināt nodokli par finanšu darījumiem 0,01 % apmērā. Šāds nodoklis noteikti nav pareiza izvēle, un tas nepalīdzēs jaunattīstības valstīm cīnīties pret un pielāgoties klimata pārmaiņām.

Rezolūcijas priekšlikums (B7-0675/2010)

Sophie Auconie (PPE), rakstiski. – (FR) Pēdējā laikā Rietumsahārā ir bijuši vairāki nopietni incidenti. Šajā teritorijā, kuru līdz 1976. gadam pārvaldīja Spānija, joprojām valda ievērojams saspīlējums starp Marokas iestādēm un neatkarības kustību. Ģeogrāfiski atrodoties starp Atlantijas okeānu, Mauritāniju un Marokas dienvidu daļu, kopš spāņu aiziešanas Rietumsahāra ir bijusi sadalīta starp divām pēdējām minētajām valstīm. Dažu manu kolēģu deputātu piedāvātā rezolūcija par traģiskajiem 2010. gada 24. oktobra notikumiem tika gatavota steidzamā kārtā, lai gan šādos gadījumos būtisks ir zināms atskats uz notikumiem. Tādēļ izlēmu atturēties no balsošanas un uzmanīgi novērošu pašlaik notiekošo izmeklēšanu.

Zigmantas Balčytis (S&D), rakstiski. – (LT) Atbalstu šo ziņojumu. Pēc vairāk nekā 30 gadiem Rietumsahāras dekolonizācijas process joprojām nav pabeigts. Stāvoklis cilvēktiesību jomā, vardarbības akti civiliedzīvotāju nometnē un ilgstošais konflikts, un visā reģionā jūtamās šā konflikta sekas rada iemeslu bažām. Piekrītu rezolūcijā paustajām bažām par uzbrukumiem preses un informācijas brīvībai, kuros cieta arī daudzi Eiropas žurnālisti. Tādēļ ANO aizbildnībā jāveic neatkarīga starptautiska izmeklēšana, lai noskaidrotu civiliedzīvotāju bojāejas un pazušanas gadījumus. Ir arī svarīgi izveidot cilvēktiesību uzraudzības mehānismu, atbrīvot cilvēktiesību aktīvistus un atļaut presei, neatkarīgiem novērotājiem un humanitārās palīdzības organizācijām brīvi iekļūt Rietumsahāras teritorijā.

Maria Da Graça Carvalho (PPE), rakstiski. – (PT) Atbalstu Apvienoto Nāciju Organizācijas izmeklēšanu jautājumā par Rietumsahāru un tās nostāju, ka Marokai jāatļauj žurnālistiem, neatkarīgiem novērotājiem un humānās palīdzības organizācijām brīva piekļuve šim konkrētajam reģionam. Zinu, ka Maroka ir Eiropas Savienības stratēģiskā partnere un sabiedrotā cīņā pret radikālo islāma fundamentālismu.

Tomēr man nav pieņemama Marokas iestāžu attieksme pret šiem nopietnajiem, vardarbīgajiem incidentiem, kas 8. novembrī notika *Gdaim Izyk* nometnē Rietumsahārā, kuru rezultātā gāja bojā vēl joprojām nenoskaidrots skaits cilvēku. Priecājos par to, ka esmu loceklis tādā iestādē kā Parlaments, kura viens no pamatprincipiem ir cilvēktiesību aizsardzība un veicināšana. Ņemot to vērā, atzīstu par nepieciešamu aicināt ANO aģentūras sniegt priekšlikumus tāda mehānisma izveidei, kas būtu paredzēts cilvēktiesību uzraudzībai Rietumsahārā. Atzinīgi novērtēju ANO ģenerālsekretāra un viņa personīgā sūtņa centienus rast taisnīgu, ilgstošu un savstarpēji pieņemamu politisko risinājumu, kas ļautu Rietumsahāras tautai realizēt pašnoteikšanās tiesības.

Diogo Feio (PPE), rakstiski. – (PT) Šāds stāvoklis Rietumsahārā turpinās jau vairāk nekā 30 gadu, neredzot tam nekādu skaidru risinājumu. Kopā ar Izraēlas un Palestīnas konfliktu un konfliktu Kiprā tas ir viens no gadījumiem, kas izrādījušies grūti atrisināms un turpinās

ilgstoši. Lai gan ir dažas atsevišķas iniciatīvas pavērt ceļu dialogam, kas ir apsveicami, pašlaik šķiet ir skaidrs, ka pretējām pusēm vēl nav izdevies veikt konkrētus pasākumus, lai sarunās rastu risinājumu šim konfliktam. Jaunākā informācija par incidentiem *Gdaim Izyk* no metnē rada būtiskas bažas saistībā ar Rietumsahāras iedzīvotāju cilvēktiesību ievērošanu no Marokas iestāžu puses un norāda uz satraucošu šā konflikta palielināšanos. Ceru, ka šī problēma tiks galīgi atrisināta un ka konfliktam ir iespējams rast politisku un administratīvu risinājumu, lai samierinātu pušu intereses.

Ilda Figueiredo (GUE/NGL), rakstiski. – (PT) Esam gandarīti, ka Parlaments ir stingri nosodījis vardarbīgos incidentus, kas 8. novembrī notika *Gdaim Izyk* no metnē Rietumsahārā, izraisot nezināma skaita cilvēku bojāeju.

Ceram, ka Komisija un Padome pieprasīs šeit ierosināto pasākumu īstenošanu, uzsverot nepieciešamību ANO iestādēm ierosināt cilvēktiesību uzraudzības mehānismu izveidi Rietumsahārā un pieprasīt jau pieņemto rezolūciju ievērošanu, tostarp ļaut Rietumsahāras iedzīvotājiem īstenot pašnoteikšanos.

Kā šajā rezolūcijā ir teikts: „..vispiemērotākā organizācija starptautiskas neatkarīgas izmeklēšanas veikšanai un notikumu gaitas, cilvēku nāves un pazušanas gadījumu noskaidrošanai būtu ANO.”

Jāzsaka nožēla arī par uzbrukumiem preses brīvībai un informāciju, ka ir cietuši daudzi Eiropas žurnālisti, un jā mudina Marokas Karaliste, lai tā atļautu preseī, neatkarīgiem novērotājiem un humānās palīdzības organizācijām brīvi iekļūt Rietumsahāras teritorijā un brīvi pārvietoties tajā.

Visbeidzot vēlamies uzsvērt finansējuma palielināšanas un humānās palīdzības piegādes nozīmi tiem Rietumsahāras bēgļiem, kuri dzīvo Tindufas reģionā un kuru skaits tiek lēsts robežās no 90 000 līdz 1 65 000, lai nodrošinātu viņu pamatvajadzības pēc pārtikas, ūdens, pajumtes un medicīniskās aprūpes, kā arī lai uzlabotu viņu dzīves apstākļus.

Lorenzo Fontana (EFD), rakstiski. – (IT) Iedzīvotāju pašnoteikšanās vienmēr ir bijusi Ziemeļu līgas prioritāte. Šodien mēs balsojam par rezolūcijas priekšlikumu, kura mērķis ir garantēt Rietumsahāras iedzīvotāju cilvēktiesību un pieņemamu sociālo un ekonomisko apstākļu ievērošanu. Nosodām vardarbīgo un neattaisnojamo Marokas valdības reakciju, kas asinsizliešanas ceļā apspieda mierīgu un demokrātisku protesta demonstrāciju. Tādēļ aicinām Komisiju un Padomi uz laiku pārtraukt sarunas par asociācijas nolīguma noslēgšanu starp ES un Maroku. Pilnīgi atbalstu rezolūciju, kas ir pamatā šiem nosacījumiem.

Richard Howitt (S&D), rakstiski. – Biju gandarīts S&D grupas vārdā būt par līdzautoru Parlamenta rezolūcijai par Rietumsahāru. Vēlos paust dziļu nožēlu par to, ka varas iestādes vardarbīgi apspieda protestus Rietumsahārā, un piekritu šajā rezolūcijā paustajām bažām par Rietumsahāras cilvēktiesību aizstāvju drošību. Pašreizējais stāvoklis Rietumsahārā joprojām atgādina pēdējās dekolonizācijas paliekas un pēc 30 gadiem beidzot ir jāatrisina. Atzinīgi novērtēju šajā rezolūcijā pausto aicinājumu rast taisnīgu, ilgstošu un savstarpēji pieņemamu politisko risinājumu, kas pilnīgi atbilstu ANO Drošības padomes rezolūciju prasībām, un vēlreiz vēlos atkārtot ANO aicinājumu rīkot iedzīvotāju referendumu šajā reģionā.

David Martin (S&D), rakstiski. – Balsoju par šo rezolūciju par pesimistisko stāvokli Rietumsahārā. Esmu šokēts par vardarbības incidentiem, kas notika *Gdaim Izyk* no metnē un Ajūnas pilsētā, kā arī par spēka lietošanu tajā pašā dienā, kad Ņujorkā sākās neformālo sarunu par Rietumsahāras statusu trešā kārtā. Vēlos paust nožēlu par cilvēka dzīvības

zaudējuma gadījumiem un solidaritāti ar bojāgājušo, ievainoto un pazudušo ģimenēm un aicinu Apvienoto Nāciju Organizācijas aizgādībā izveidot pārredzamu izmeklēšanas komiteju ar pilnvarām noteikt dažādo pušu atbildību iepriekš minēto notikumu izraisīšanā un noteikt, kā šie nāves gadījumi ir radušies. Esmu arī pārsteigts, ka Eiropas parlamentāriešiem un žurnālistiem tika atteikta piekļuve Rietumsahārai, un aicinu Marokas iestādes atļaut presei un nevalstiskām organizācijām brīvi iekļūt šajā reģionā.

Nuno Melo (PPE), rakstiski. – (PT) Stāvoklis Rietumsahārā ir ļoti satraucošs, un Parlamentam jāsniedz skaidrs signāls, ka tas nosoda tur notiekošo. Jāaptur vardarbības akti no abām pusēm, lai radītu iespēju godprātīgi sākt pārredzamu dialogu, izbeidzot konfliktu, kurš jau tā ir radījis pārāk daudz nāves gadījumu un kura rezultātā joprojām rodas liels skaits pārvietoto personu un bēgļu. ES jāturpina īstenot centienus humānās palīdzības nodrošināšanai šiem bēgļiem, lai viņiem būtu izdzīvošanai nepieciešamie pamatapstākļi.

Willy Meyer (GUE/NGL), rakstiski. – (ES) Balsoju par šo rezolūciju, jo tajā ir sniegts sadzirdams, skaidrs signāls Rietumsahāras iedzīvotāju pašnoteikšanās atbalstam un nosodīti nežēlīgie Marokas valdības pastrādātie vardarbības akti. Tā ir vērtējama pozitīvi, jo tajā ir nosodīta Marokas īstenotā vardarbība, likvidējot Rietumsahāras tiesību aizstāvju nometni, gados jaunā *Nayem El-Garhi* nāve un informatīvā blokāde, kādai Rietumsahāru ir pakļāvuši okupācijas spēki, neļaujot žurnālistiem, NVO un vēlētām amatpersonām iegūt piekļuvi šim reģionam. Lai gan grupa, kuru es pārstāvu, lūdza apturēt ES asociācijas nolīguma ar Maroku darbību tādēļ, ka ir pārkāpts tā otrais punkts, atbalstīju šo rezolūciju, jo tajā ir prasīts veikt starptautisku ANO izmeklēšanu, Maroka tiek aicināta "Rietumsahāras dabas resursu izmantošanā ievērot starptautiskās tiesības" un lūgt "ANO organizācijas ierosināt Rietumsahārā radīt cilvēktiesību stāvokļa uzraudzības mehānismu". Šo visu minēto iemeslu dēļ balsoju par, lai gan ir vēlams, lai šis nosodījums būtu stingrāks un skaidrāks.

Alfredo Pallone (PPE), rakstiski. – (IT) Iemesls, kādēļ es balsoju par šo rezolūciju par pašreizējo stāvokli Rietumsahārā, ir saistīts ar apņemšanos, kāda vienmēr ir tikusi pausta, jo īpaši ņemot vērā to, kā attīstījās šis konflikts starp Maroku un *Polisario Front* par Rietumsahāru, bet galvenokārt tādēļ, ka šī problēma nepārprotami ietekmēs stabilitāti reģionā.

Protams, Maroka vairākkārt ir tikusi aicināta saglabāt atvērtu, elastīgu dialogu, bez jebkādiem priekšnosacījumiem, lai veiktu nelielus, bet nozīmīgus pasākumus un virzītos uz priekšu miera sarunās, kuru vidū ir Apvienoto Nāciju Organizācija. Es personīgi vienmēr esmu atbalstījis ANO un tās sūtņa Ross kunga pūliņus, kuru mērķis ir noturēt divpusējas politiskas, saskaņotas un ilgtspējīgas sarunas starp abām pusēm.

Daudzās ES valstīs, tostarp Itālijā, valda plaša interese un informētība par tiem apstākļiem, kādos dzīvo Rietumsahāras iedzīvotāji, izrādot īpašu izpratni par Marokas nostāju un uzskatiem. Savienība, jo īpaši Vidusjūras reģiona valstis, vienmēr ir bijusi vadošās pozīcijās humanitārās palīdzības piešķiršanā Rietumsahāras iedzīvotājiem, jo solidaritātes principa ievērošana attiecībā pret cilvēkiem, kuri dzīvo tik problemātiskos apstākļos, ir būtiski svarīga.

Ar savu balsojumu vēlējos panākt pakāpenisku pašreizējā stāvokļa uzlabošanu, īstenojot savstarpēju apņemšanos sadarboties un risināt dialogu.

Maria do Céu Patrão Neves (PPE), rakstiski. – (PT) Atbalstīju šo rezolūciju, jo, manuprāt, cīņa par cilvēktiesībām ir būtiski svarīga. No Rietumsahāras ir saņemtas ziņas par policijas

vardarbības gadījumiem pret pilsoņiem, kas bija sapulcējušies nevardarbīga protesta nometnē Ajūnas pilsētas nomalē, uzstājoties pret sociālo, politisko un ekonomisko stāvokli un pret saviem dzīves apstākļiem. Policijas spēki pret demonstrācijas dalībniekiem izmantoja asaru gāzi un stekus, lai evakuētu šo nometni.

Tas ir kas vairāk nekā tikai politisks jautājums, kas jārisina ar kaimiņu valsti. Šajā gadījumā ir acīmredzami cilvēktiesību pārkāpumi, kas prasa mūsu visu nosodījumu bez izņēmuma, un tādēļ balsoju par šo rezolūciju un pievienoju savu balsi tām manu kolēģu deputātu balsīm, kuri aicina visas puses saglabāt mieru un atturēties no jebkādiem vardarbības aktiem.

Raül Romeva i Rueda (Verts/ALE), rakstiski. – (ES) Pēc vairākkārtējiem Marokas režīma mēģinājumiem neļaut Parlamentam paust savu viedokli par cilvēktiesību stāvokli Rietumsahārā, mums atzinīgi jānovērtē fakts, ka šoreiz Marokas lobijam tas nav izdevies. Uzskatu nepārtraukto Marokas iejaukšanos par nepieņemamu. Tāpat arī rezolūcijas teksts ir tikai kompromiss starp pozīcijām, kuru pamatā ir ļoti atšķirīga stāvokļa analīze. Tādēļ vēlos apliecināt mūsu grupas pozīciju par labu Rietumsahāras iedzīvotājiem, jo īpaši mūsu nosodījumu par provokatīvo un bezatbildīgo veidu, kādā tika likvidēta *Gdaim Izyk* nometne. Nevaram nolikt tos, kuri īsteno uzbrukumus, spīdzināšanu un slepkavošanu, vienā līmenī ar tiem, kuri cenšas paši sevi aizstāvēt. Jāveic neatkarīga izmeklēšana un jāpiešķir brīva piekļuve un pārvietošanās tiesības tiem, kas ir atbildīgi par situācijas atspoguļošanu plašsaziņas līdzekļos un informācijas sniegšanu. ES, jo īpaši Spānijai un Francijai, jāuzņemas vēsturiskā atbildība un jāpieprasa, lai Maroka pārtrauktu savu miera procesu kavējošo un nesamierināmo attieksmi, pat uz laiku pārtraucot daudzo tirdzniecības nolīgumu darbību un īpašās attiecības, kas pastāv starp ES un Marokas Karalisti, kā arī darot visu iespējamo, lai nodrošinātu, ka tiek īstenots referendums par pašnoteikšanos, kas ir pieminēts daudzajās Apvienoto Nāciju Organizācijas rezolūcijās.

Marie-Thérèse Sanchez-Schmid (PPE), rakstiski. – (FR) Vardarbīgie incidenti, kas notika Rietumsahārā laikā, kad tika likvidēta *Gdaim Izyk* nometne, un arī Ajūnas pilsētā, ir ārkārtīgi nopietni un pilnīgi nosodāmi. Eiropas Parlaments rīkojas diezgan pareizi, paužot bažas par to, ka situācija šajā reģionā ir pasliktinājusies. Kā ir uzsvērusi Apvienoto Nāciju Organizācija, konfliktā iesaistītajām pusēm ir jāvienojas par tādu reālistisku politisko risinājumu, kas būtu taisnīgs, ilgtspējīgs, abām pusēm pieņemams un saskanētu ar atbilstošajām ANO Drošības padomes rezolūcijām. Diemžēl teksts tomēr tika sagatavots, pirms Parlaments saņēma piekļuvi visiem faktiem un sīkākai informācijai par apstākļiem, kas izraisīja šo traģēdiju, tostarp par precīzu upuru skaitu. Žurnālistiem, neatkarīgiem izmeklētājiem, novērotājiem un politiskajām lēmējiestādēm ir jādod laiks un jānodrošina piekļuve Ajūnas pilsētai un bēgļu nometnēm, lai atklātu šos notikumus. Nekādā gadījumā nedrīkst izmantot Rietumsahāras iedzīvotāju ciešanas, lai izraisītu turpmākus vardarbības aktus.

Søren Bo Søndergaard (GUE/NGL), rakstiski. – Balsoju par kopīgo rezolūciju par Rietumsahāru (B7-0675/2010). Tomēr jāizsaka liela nožēla par to, ka rezolūcijā nav izdevies pieminēt un kritizēt nelegālo nolīgumu zivsaimniecības jomā, kas noslēgts starp ES un Maroku un kas ļauj Eiropas zvejas flotei zvejot okupētās Rietumsahāras teritoriālajos ūdeņos.

Bart Staes (Verts/ALE), rakstiski. – (NL) Balsoju par rezolūciju par stāvokli Rietumsahārā. Ar šo kopīgo rezolūciju Eiropas Parlaments nosūta spēcīgu signālu, nosodot neseno vardarbības atjaunošanos Rietumsahārā. 8. novembrī vardarbīgi tika nopostītas

Rietumsahāras iedzīvotāju protesta nometnes, izraisot daudz nāves gadījumu abās pusēs un ievainojot daudz iedzīvotāju. Nometnes bija Rietumsahāras iedzīvotāju miermīlīga protesta zīme pret viņu piedzīvotajām represijām, nelabvēlīgiem dzīves apstākļiem un dabas resursu (tostarp zivju resursu) izšķērdēšanu un nabadzību, kādā tie dzīvo Marokas okupācijas apstākļos. Rezolūcijā tiek aicināts nekavējoties izbeigt vardarbību un sākt neatkarīgu izmeklēšanu par notikumiem *Gdaim Izyk* un *Ajūnā*. Marokas iestādes tiek arī aicinātas atļaut žurnālistiem, humānās palīdzības organizācijām, Parlamenta deputātiem un neatkarīgiem novērotājiem brīvi iekļūt Rietumsahāras teritorijā.

Marokas iestāžu pieaugošās represijas (patvaļīgie aresti, apsūdzības un aizturēšana), kas vērstas pret cilvēktiesību aktīvistiem un Rietumsahāras aktīvistiem, ir ļoti satraucošas. Šie notikumi radīs saspīlējumu neformālajās sarunās starp Maroku un *Polisario Front*, kuras ANO aizbildnībā ir paredzēts atsākt novembra sākumā. Tomēr lai uzlabotu Rietumsahāras iedzīvotāju stāvokli, ir nepieciešams taisnīgs un ilgstošs politiskais risinājums.

Eva-Britt Svensson (GUE/NGL), rakstiski. – Balsoju par kopīgo rezolūciju par Rietumsahāru B7-0675/2010. Tomēr ar nožēlu jāatzīst, ka rezolūcijā nav izdevies pieminēt un kritizēt nelegālo nolīgumu zivsaimniecības jomā, kas noslēgts starp ES un Maroku, kas ļauj Eiropas zvejas flotei zvejot okupētās Rietumsahāras teritoriālajos ūdeņos.

Dominique Vlasto (PPE), rakstiski. – (FR) Tāpat kā mani kolēģi deputāti, arī es nosodu nesenos notikumus Rietumsahārā un vēlos paust savu atbalstu un līdzjūtību visu upuru ģimenēm. Tomēr esmu pieņēmis lēmumu nebalsot par šo rezolūciju, jo tajā ir ietverta virkne kļūdainu faktu, trūkst būtiski svarīgas informācijas un nav sniegta objektīva aina par vardarbību, kas norisinājās 2010. gada 8. novembrī. Rezolūcijas tekstam jābūt diplomātiskam, turklāt iekļaujot tajā praktiskus un neapstrīdamus faktus. Tā vietā šis nelīdzsvarotais teksts ietver steidzīgi izstrādātu un slikti informētu novērtējumu par šo situāciju un, nenorādot iemeslus, noraida Marokas iestāžu veikto neatkarīgo izmeklēšanu. Esmu vilies par šo neobjektīvo ziņojumu, kas tika sagatavots steigā — tas traucēs neformālajām sarunām, kas notiks ANO starp Marokas Karalisti un *Polisario Front* un ir radījis saspīlējumu uz vietas. Esam pazaudējuši perspektīvu attiecībā uz mūsu prioritātēm, proti, centieniem rast līdzsvarotu un savstarpēji pieņemamu vienošanos starp abām pusēm, kas ļautu civiliedzīvotājiem pieredzēt stabilitātes un drošības atjaunošanos. Visiem iespējamiem līdzekļiem mums jāizvairās no jaunas frontes līnijas rašanās plaši apstrīdētajā Sahelas apgabalā un jācenšas saglabāt mūsu stratēģiskās partnerattiecības ar Maroku.

Rezolūcijas priekšlikums (B7-0650/2010)

Sophie Auconie (PPE), rakstiski. – (FR) Kopš PSRS izjukšanas jautājums par Ukrainu Eiropai ir kļuvis par būtisku ģeopolitisku problēmu. Pēc neatkarības atgūšanas Krievija joprojām to uzskata par daļu no “tuvo ārzemju” teritorijas. Vēlēdamās izmantot visas autonomijas piešķirtās priekšrocības un koncentrēties uz tās spēcīgajām vēsturiskajām saitēm ar Eiropas Savienību, Ukraina jau sen ir izteikusi vēlmi pievienoties Eiropas Savienībai. Kā valsts ar plašiem dabas resursiem, kas atrodas svarīga stratēģiskā reģiona centrā, Ukraina ir jāuztver kā potenciālais Eiropas Savienības stūrakmens. Balsoju par Eiropas Parlamenta rezolūciju, kurā Ukrainas izredzes Eiropā tiek atzinīgi novērtētas. Rezolūcija norāda uz progresu, kas vēl jāsasniedz šajā valstī ar trauslu demokrātiju. Tajā arī ir uzsvērti līdz šim veiktie centieni un nozīmīgākais progress, kas pēdējā laikā ir panākts. Rezolūcijas tonis ir atturīgs, bet tajā ir apliecināta Ukrainas nākotne Eiropā.

Zigmantas Balčytis (S&D), rakstiski. – (LT) Atbalstu šo ziņojumu. Pastāv bažas, ka pēdējo mēnešu laikā Ukrainā ir apdraudētas demokrātiskās brīvības, piemēram, pulcēšanās brīvība,

vārda brīvība un mediju brīvība. Atbildīgajām iestādēm ir jāveic izmeklēšana par ziņotajiem tiesību un brīvību pārkāpumu gadījumiem un jāveic pasākumi, lai šo situāciju labotu. Turklāt ir arī svarīgi, lai atbildīgās iestādes atturētos no jebkādiem mēģinājumiem tieši vai netieši kontrolēt ziņu saturu šīs valsts plašsaziņas līdzekļos. Par vēlēšanu noteikumiem joprojām tiek diskutēts. Tādēļ ir aktīvi jāveic pasākumi, lai uzlabotu vēlēšanu sistēmu un tiesību aktus šajā jomā pirms gaidāmajām parlamenta vēlēšanām. Turklāt ir jāstiprina iestāžu uzticamība, stabilitāte un neatkarība un jānodrošina, lai valsts pārvaldība tiktu veikta, pamatojoties uz demokrātijas un tiesiskuma principiem. Ukrainas iestādēm ir arī jāiegulda vairāk pūļu korupcijas apkarošanā.

Vilija Blinkevičiūtē (S&D), rakstiski. – (LT) Piekrtu Parlamenta rezolūcijai par turpmāko Ukrainas rīcību, lai panāktu politisko stabilitāti gan valsts iekšienē. Ukraina ir nozīmīga Eiropas Savienības partnere Eiropas Kaimiņattiecību politikas īstenošanā ar Austrumeiropu. Tādēļ ir būtiski svarīgi arī turpmāk censties ar to cieši sadarboties, jo īpaši vīzu prasību jomā. Parlaments aicina Komisiju un Padomi izstrādāt rīcības plānu bezvīzu ceļošanas režīma noteikšanai Ukrainai. Lai nodrošinātu ilgtermiņa politisko stabilitāti gan valstī, gan attiecībās ar kaimiņvalstīm, ir svarīgi īstenot konstitucionālās reformas, kas palīdzētu izveidot atbilstošu līdzsvaru starp izpildvaras un tiesu sistēmu. Jāveic arī turpmākās reformas, lai stiprinātu mediju brīvību un plurālismu. Valsts iestādes tiek mudinātas veikt pasākumus, lai nodrošinātu preses brīvību. Eiropas Savienība ir stingri apņēmusies palīdzēt Ukrainai īstenot reformas. Tādēļ Eiropas Savienība turpinās ciešu sadarbību ar Ukrainu, stiprinot demokrātiju šajā valstī un paātrinot tās integrāciju Eiropas Savienībā.

Maria Da Graça Carvalho (PPE), rakstiski. – (PT) Esmu kritiski noskaņota pret pašvaldību vēlēšanām, kas 31. oktobrī notika Ukrainā, un vēlos, lai tajā tiktu respektēta preses brīvība. Izsaku nožēlu par vēlēšanu noteikumu mainīšanu īsi pirms 31. oktobra, kā arī par faktu, ka opozīcijas partijām nebija atļauts vēlēšanu apgabalos piedāvāt savus kandidātus. Piekrtu Parlamentam, ka demokrātisko standartu ierobežošana nav pieņemama un ka ir jāievēro vārda brīvība. Vēlos pievienoties Parlamentam, izsakot nosodījumu Kijevas valdībai par tās neveiksmi šajā jutīgajā jautājumā.

Lara Comi (PPE), rakstiski. – (IT) Slāvu valodās vārds "Ukraina" nozīmē "pierošanas valsts". Krieviem tā vienmēr ir bijusi attāla province, un priekšpēdējās paplašināšanās rezultātā tagad Ukraina ir kļuvusi arī par Eiropas Savienības pierošanas valsti.

Tomēr šoreiz nevēlamies, lai valsts nosaukums atspoguļotu tās iedzīvotāju likteni. Ievērojot piesardzību, kas nepieciešama, lai respektētu iedzīvotāju demokrātisko gribu, Eiropas Savienība ir bijusi konsekventa, īstenojot savu pienākumu kā globālās politikas dalībniece, piedāvājot savu palīdzību kā brīvības, demokrātijas un plurālisma garantētāja situācijā, kurā cieņa pret šādām vērtībām var veicināt tik ļoti nepieciešamās stabilitātes sasniegšanu šajā valstī.

Paplašināšanās process ne tikai paredz stratēģisku un komerciālu novērtējumu, lai gan arī šie aspekti jāuztver kā būtiski, bet galvenokārt pastāvīgus, mierīgus centienus paplašināt savu kultūras loku saistībā ar to vērtību pasauli, ko pārstāv ES.

Pēdējos sešos gados — jau kopš "oranžās" revolūcijas, kuras gadadienu svinēsim pēc dažām nedēļām — valsts ir pieredzējusi demokrātijas stabilizēšanas periodu. Ceram, ka mūsu kā kaimiņa fiziskā klātbūtne veicinās patiesi demokrātiskas apziņas veidošanos un respektēšanu.

Mário David (PPE), *rakstiski*. – (PT) Balsoju par šo rezolūcijas priekšlikumu. Attiecības starp Eiropas Savienību un Ukrainu — vienu no galvenajām Savienības sadarbības partnerēm tās austrumu kaimiņvalstu vidū — ir īpaši nozīmīgas stabilitātes, drošības un labklājības veicināšanai visā Eiropā. Apzinoties kopīgo atbildību stabilitātes veicināšanā, ES un Ukraina ir paātrinājušas sarunas un cenšas izveidot jaunas sadarbības partnerattiecības. Tās pārsniedz ekonomiskās sadarbības robežas, jo attiecas arī uz tiesiskuma un cilvēktiesību respektēšanas jomām, kurās Ukrainas gadījumā ir vēl daudz darāmā, ko pierādīja šī nesēnā neveiksme vēlēšanu procesā.

Vēlos arī uzsvērt ārkārtīgi lielo nozīmi Ukrainas integrācijas procesam Eiropā, lai tā veiktu nepieciešamās ekonomiskās, sociālās un politiskās reformas. Šajā ziņā uzskatu, ka asociācijas nolīguma noslēgšana ir īpaši piemērota, lai efektīvi īstenotu ES un Ukrainas asociācijas programmu.

Diogo Feio (PPE), *rakstiski*. – (PT) Neatkarīgi no prezidenta *Janukovyč* kunga sākotnējās darbības un turpmākajiem Ukrainas valsts iestāžu paziņojumiem par Ukrainas gatavību pievienoties ES, pieņemt Eiropas labas pārvaldības modeli un respektēt tās iedzīvotāju cilvēktiesības un pilsoņu brīvības ir tomēr jāievēro zināma piesardzība. Faktiski pieaug ziņojumu skaits par neveiksmēm vārda un pulcēšanās brīvības ievērošanā, par politisko ietekmi plašsaziņas līdzekļos un tiesu varas iestādēs, kā arī par Drošības dienesta rīcību. Uzskatu, ka tad, ja Ukraina ir uzticīga tās politisko vadītāju solījumiem, tā spēs sākt ceļu uz dalību ES, kur pirmais solis ir iedibināt brīvību un tiesiskumu.

José Manuel Fernandes (PPE), *rakstiski*. – (PT) Manuprāt, Ukraina ir viena no ES būtiski svarīgām stratēģiskām partnerēm, tādēļ vēlos paust bažas par milzīgajām pilnvarām, kas tiek piešķirtas Drošības dienestam, lai iebiedētu nevalstiskās organizācijas, kas darbojas šajā valstī, un kontrolētu Ukrainas plašsaziņas līdzekļus. Ir arī lietderīgi uzsvērt, cik svarīgi ir ļaut Ukrainas opozīcijas partijām bez ierobežojumiem un diskriminācijas piedalīties vēlēšanās. Uzskatu, ka savu atbalstu Ukrainas izredzēm integrēties Eiropā, lai nodrošinātu stratēģiskas partnerattiecības ar šo valsti, varam saglabāt tikai tādā gadījumā, ja tā ņem vērā šajā rezolūcijā ietvertos ieteikumus.

Tunne Kelam (PPE), *rakstiski*. – Balsoju par rezolūciju par Ukrainu. Tomēr izsaku nožēlu par faktu, ka šis Parlaments atlika šo balsojumu jau divas reizes, kā rezultātā ES un Ukrainas sanāksme visaugstākajā līmenī, kurai šī rezolūcija tika izstrādāta, notika pirms mūsu balsojuma. Eiropas Parlaments uzskata par savu pienākumu un privilēģiju izstrādāt savu nostāju pirms kārtējām sanāksmēm visaugstākajā līmenī ar trešām valstīm, lai varētu laikus paust savu nostāju abām pusēm. Pēc sanāksmes pieņemtas rezolūcijas ietekme būs daudz mazāka. Ja daži kolēģi šādu kavēšanos bija paredzējuši kā mēģinājumu pārāk netraucēt jauno Ukrainas valsts pārvaldi, tad tā pavisam noteikti ir tuvredzīga politika.

ES ir un būs atvērta sadarbībai visās jomās, bet maksa par šādu sadarbību nekādā gadījumā nedrīkst būt satraucošo mēģinājumu neievērošana iznīcināt lielākos "oranžās" revolūcijas sasniegumus — brīvas vēlēšanas un plašsaziņas līdzekļu brīvību. Atbalstu komisāra *Gucht* kunga vakardienas paziņojumu, ka pastāv kopējie principi Eiropā, attiecībā uz kuriem nedrīkstam pieļaut kompromisu.

David Martin (S&D), *rakstiski*. – Balsoju par šo rezolūciju par Ukrainu. Atzinīgi novērtēju pašreizējās valdošās koalīcijas centienus atjaunot politisko stabilitāti Ukrainā, kas ir būtiski svarīgs nosacījums demokrātijas nostiprināšanai šajā valstī. Ilgstošu politisko stabilitāti ir iespējams nodrošināt, tikai veicot konstitucionālus grozījumus, ieviešot skaidru varas

nodalīšanu un efektīvu kontroles un līdzsvara sistēmu starp izpildi, likumdošanas un tiesu varu.

Nuno Melo (PPE), rakstiski. – (PT) Ņemot vērā Eiropas Drošības un sadarbības organizācijas / Demokrātisko iestāžu un cilvēktiesību biroja (EDSO/ODIHR) vēlēšanu novērošanas komisijas paziņojumus, kura uzskatīja, ka starptautiskie standarti lielākoties ir tikuši ievēroti, nesenās Ukrainā notikušās vēlēšanas ir signāls, ka šī valsts turpina attīstīties pozitīvi, virzoties pretī turpmākai integrācijai ES. Tomēr ir būtiski svarīgi, lai Ukrainas politiķi un valsts iestādes būtu uzticīgi politiskās un ekonomiskās stabilizācijas panākšanai. Lai to sasniegtu, jāsteno nepieciešamās konstitucionālās reformas, nostiprinot tiesiskumu, izveidojot sociālā tirgus ekonomiku un atjaunojot centienus apkarot korupciju un uzlabot uzņēmējdarbības un investīciju klimatu.

Justas Vincas Paleckis (S&D), rakstiski. – (LT) Nesen Ukrainā notikušās pašvaldību vēlēšanas paplašināja prezidenta Viktor Yanukovych partijas ietekmi. Diemžēl grozījumi vēlēšanu sistēmā dažus mēnešus pirms vēlēšanām, daļēji atgriežoties pie mažoritārās sistēmas, ir radījuši vēl lielāku plaisu starp valdību un opozīciju un ir radījuši augstus apšūdzībām pret valdību par tās nedemokrātiskajiem nodomiem. Rezolūcijā arī ir paustas bažas par neseno vārda brīvības un pulcēšanās brīvības pārkāpumu un mediju brīvības ierobežošanas gadījumu skaita pieaugumu Balsoju par šo rezolūciju, jo tajā tiek pausts aicinājums Ukrainai, kura ilgtermiņā cenšas panākt dalību ES, pieņemt tiesību aktus, kas reglamentē mediju darbību un kas atbilst starptautiskiem standartiem, un kur ir uzsvērtā nepieciešamība stiprināt neatkarību un valsts iestāžu darba efektivitāti. Tas ir vienīgais veids, kā garantēt demokrātijas un tiesiskuma funkcionēšanu valstī. Atbalstu rezolūcijas autoru aicinājumus Kijevai turpināt enerģijas piegādes infrastruktūras modernizēšanu un ieviest energoresursu diversificēšanas projektus kopā ar ES dalībvalstīm. Atzinīgi novērtēju rīcības plānu saistībā ar vīzu režīma atcelšanu, kurā ir noteiktas praktiskas vadlīnijas ātrai tā īstenošanai — tiesiskuma uzlabošana Ukrainā un pamattiesību ieviešana.

Alfredo Pallone (PPE), rakstiski. – (IT) Manuprāt attiecību uzlabošana ar kaimiņvalsti — šajā gadījumā ar Austrumu partnerības valsti —, noslēdzot tirdzniecības nolīgumus, paplašinot informācijas apmaiņu un palīdzot tās pilsoņiem ceļot dažādās valstīs, ir būtiski svarīga joma, no kuras ES nekādā gadījumā nevajadzētu atteikties. Tādēļ balsoju par šo rezolūcijas priekšlikumu par Ukrainu. Pilnīgi piekrītu rezolūcijas saturam, kurā, ieviešot rīcības plānu, tiks izveidoti nosacījumi īstermiņa uzturēšanās vīzu atcelšanai ES un nostiprināta Savienības pozīcija attiecībā uz šīs valsts demokrātisko attīstību pēc nesenojām pašvaldību vēlēšanām. Rezolūcija arī ļaus Ukrainai piedalīties Savienības programmās un noteiks jaunu tiesību aktu ieviešanu gāzes piegādes jomā, ņemot vērā, ka tagad Kijeva ir pievienojusies Enerģētikas kopienai.

Maria do Céu Patrão Neves (PPE), rakstiski. – (PT) Jauns politiskais konteksts un institucionālā struktūra Ukrainā, kā arī tikko ievēlētā prezidenta Viktor Yanukovych kunga un Ukrainas parlamenta ("Verkhovna Rada") gatavība apliecināt Ukrainas apņemību pievienoties Eiropas Savienībai, ir vēl viens solis virzienā uz pievienošanās procesa sākšanu.

Saskaņā ar Līguma par Eiropas Savienību 49. pantu Ukraina var pieteikties dalībai ES tāpat kā jebkura cita Eiropas valsts, kas ievēro brīvības, demokrātijas, cilvēktiesību respektēšanas un pamatbrīvību un tiesiskuma principus.

Balsoju par šo rezolūciju, kurā ir identificēti priekšlikumi, par ko tiks informētas Ukrainas valsts iestādes. Joprojām zināms ceļš vēl ir ejams virzienā uz institucionālo stabilitāti, kurā tiktu atzīta pilna visu politisko dalībnieku līdzdalība, kā rezultātā saprātīgi var tikt realizēta

varas nodošana. Ceru, ka spēcīgas vēsturiskās, kultūras un ekonomiskās saites, kādas ES ir izveidojušās ar Ukrainu, tiks nostiprinātas un pēc kāda laika būs iespējama Ukrainas iedzīvotāju ieceļošana Savienības teritorijā. Ņemot to vērā, vēlos uzsvērt sadarbības stiprināšanu attiecībā uz jauniešu un studentu apmaiņas programmām un stipendiju programmu izstrādi, kas ļautu ukraiņiem iepazīties ar ES un tās dalībvalstīm.

Raül Romeva i Rueda (Verts/ALE), rakstiski. – (ES) Šī rezolūcija ir relatīvs konsenss, norādot, ka Ukraina saskaņā ar Līguma par Eiropas Savienību 49. pantu drīkst pieteikties dalībai ES tāpat kā jebkura cita Eiropas valsts, kurā tiek atbalstīti brīvības, demokrātijas un cilvēktiesību respektēšanas, pamatbrīvību un tiesiskuma principi. Tajā ir arī uzsvērts, ka Ukrainai, kura vēlas pievienoties Eiropas Savienībai, ir spēcīgas vēsturiskās, kultūras un ekonomiskās saites ar Eiropas Savienību un ka tā ir viena no tās galvenajām partnerēm austrumu kaimiņvalstu vidū, jo tai ir būtiska ietekme uz visa kontinenta drošību, stabilitāti un labklājību.

Viktor Uspaskich (ALDE), rakstiski. – (LT) Pēc valdības vēlēšanām Kijevā gada sākumā lielākā daļa iedzīvotāju uzskatīja, ka tās ir “beigas” Ukrainai. Faktiski jaunā Ukrainas valdība ir pragmatiskāka un atvērtāka reformām, nekā mēs bijām gaidījuši. Cieša sadarbība ar Ukrainu ir svarīga, ja pastāv vismazākā iespēja nodrošināt stabilitāti šajā reģionā. Pēdējos gados Ukraina ir pārvērtusies par “politiskā futbola” laukumu, kurā norit cīņa par ietekmi starp Krieviju un Rietumu valstīm “oranžās” revolūcijas un pēdējo vēlēšanu laikā. Tas, vai Ukraina izvēlēsies Krieviju vai Rietumus, nav svarīgi. Tagad ES ir iespēja īstenot jaunu politiku Ukrainā, kurā ir iekļauta arī Krievija. Zināma atbildība šajā situācijā ir jāuzņemas arī manai valstij — Lietuvai.

Drošība un enerģētika ir divas jomas, kurās būs nepieciešama ilgtermiņa sadarbība, lai atrisinātu dažas no Kijevas likstām. Tomēr, kamēr Ukraina iegulda pūles, lai modernizētu tās ekonomiku un ciešāk integrētos Eiropā, ir svarīgi, lai tiktu respektēti demokrātijas principi un cilvēktiesības. Tādēļ patiešām ceru, ka ES un Ukrainas augstākā līmeņa sanāksmē 22. novembrī Briselē tiks panākts ilgtspējīgs progress.

Joachim Zeller (PPE), rakstiski. – (DE) Eiropas Savienības bojāēja Ukrainas iedzīvotājiem pirmo reizi vēsturē deva iespēju izlemt savu nākotni brīvības un valsts autonomijas apstākļos. Eiropas valstis un tautas ir parādā solidaritāti un atbalstu Ukrainas iedzīvotājiem, kuri samaksāja milzīgu cenu Staļina valdīšanas laikā un Otrā pasaules kara laikā, zaudējot daudzu miljonu cilvēku dzīvības. “Oranžā” revolūcija pierādīja, ka Ukrainas iedzīvotāji vēlas veidot savu nākotni demokrātijas apstākļos, kuros tiek ievērots tiesiskums. To Ukrainā nekādā gadījumā nedrīkst aizmirst tie, kuru rokās ir politiskā, ekonomiskā un sociālā atbildība. Nesen notikušo reģionālo vēlēšanu īstenošana un notikumi pirms un pēc vēlēšanām Ukrainā rada pamatu šaubām par to, vai politiski atbildīgo spēku rīcība Ukrainā tik tiešām atspoguļo brīvības, demokrātijas un tiesiskuma principus. Pašreizējā rezolūcija pastiprina Eiropas Parlamenta nostāju, saskaņā ar kuru ukraiņi var droši paļauties uz Eiropas iedzīvotāju solidaritāti, vienlaikus arī aicinot Ukrainas politiķus respektēt tautas gribu dzīvot demokrātijas, brīvības un tiesiskuma apstākļos. Kā rezolūcijas parakstītājs balsoju par šo kopīgo rezolūcijas priekšlikumu.

Ziņojums: Yannick Jadot (A7-0310/2010)

Luís Paulo Alves (S&D), rakstiski. – (PT) Balsoju par šo rezolūciju, jo, manuprāt, Eiropas Savienībai ir jāuzņemas vadība cīņā pret klimata pārmaiņām, pastiprinot tās ekonomikas konkurētspēju, izmantojot enerģijas ietaupījumus un atjaunojamus energoresursus, kas

ir divas jomas, kuras var uzlabot energodrošību un kurām ir lielas iespējas attiecībā uz rūpniecības attīstību, jauninājumiem, teritorijas labiekārtošanu un darbavietu izveidi.

Tomēr, lai īstenotu šo uzdevumu un gūtu labumu no šiem konkurētspējas ieguvumiem, ES ir jāmaina tās divpusējās, reģionālās un daudzpusējās tirdzniecības politikas virzieni, jo preču un pakalpojumu tirdzniecība rada aptuveni 20 % no siltumnīcefekta gāzu emisijām pasaulē. Tai ir jāveicina vajadzīgās pārmaiņas ražošanas un patēriņa stratēģijās un ieguldījumu stratēģijās. Tai ir arī jābūt aktīvai attiecībā uz emisijām, ko rada starptautiskais transports, un klimatam draudzīgām tehnoloģijām. Lai cik tāls ceļš ES vēl būtu ejams šajā jautājumā, jau ir sniegts nozīmīgs ieguldījums, jo īpaši attiecībā uz nelegālu koksnes importu, biodegvielām un aviācijas nozares radītām emisijām.

Elena Oana Antonescu (PPE), rakstiski. – (RO) Preču un pakalpojumu tirdzniecība rada aptuveni 20 % no siltumnīcefekta gāzu emisijām pasaulē. Atbalstu tādu tirdzniecības politikas īstenošanu, kas ir vērsta uz preču un pakalpojumu diskriminēšanu, pamatojoties uz to radīto ietekmi uz vidi. Balsoju par šo rezolūciju, jo tajā ir noteikti nākamie posmi, kas ļaus ES turpināt šo ceļu, tiek pastiprināta pozitīvā saikne starp tirdzniecību un klimata aizsardzību un tirdzniecības un klimata saskaņošanas līdzekļi un veicinātas taisnīgākas cenas starptautiskajā tirdzniecībā, tādējādi nepieļaujot CO₂ emisiju.

Vēlos uzsvērt, ka Eiropas Savienība nespēs uzņemties vadību cīņā pret klimata pārmaiņām, ja tai neizdosies pastiprināt tās ekonomikas konkurētspēju, izmantojot enerģijas ietaupījumus un attīstot atjaunojamus energoresursus. Tās ir divas jomas, kurām ir lielas iespējas attiecībā uz rūpniecības attīstību, jauninājumiem, teritorijas labiekārtošanu un darbavietu izveidi un kuras var uzlabot energodrošību Eiropā.

Sophie Auconie (PPE), rakstiski. – (FR) ANO augstākā līmeņa sanāksmē par klimata pārmaiņām 2009. gada decembrī Eiropas Savienībai diemžēl neizdevās panākt iecerēto. Kā celmlauzīm ilgtspējīgas attīstības jautājumos, manuprāt, ES ir svarīgi paplašināt savas saistības, attiecinot tās arī uz starptautiskās tirdzniecības politiku. Tādēļ Kankunas augstākā līmeņa sanāksmes priekšvakarā vēlos piešķirt pilnvaras rīkoties aktīvi deleģācijai, kas aizstāvēs Eiropas nostāju. Aicinām Eiropas Komisiju diskriminēt importētās preces, pamatojoties uz radītāju, kas raksturo to ietekmi uz vidi ("ekoloģiskās pēdas nospiedumu"), un visās tirdzniecības politikās noteikt CO₂ emisiju uzraudzības sistēmas prasību. Ņemot vērā faktu, ka cīņa pret klimata pārmaiņām ietekmē konkurētspēju, mūsu rezolūcijā rūpniecības nozares tiek aicinātas apzināties CO₂ emisiju bīstamību un izbeigt subsidēt fosilā kurināmā veidus, jo īpaši nodokļu atvieglojumu piešķiršanu aviācijas nozarei.

Zigmantas Balčytis (S&D), rakstiski. – (LT) Balsoju par šo rezolūciju. Cīņā pret klimata pārmaiņām Eiropas prioritātes ir enerģijas ietaupījumi un atjaunojami energoresursi. Tie var uzlabot ES energodrošību un sniegt lielas iespējas attiecībā uz rūpniecības attīstību, jauninājumiem, teritorijas labiekārtošanu un, attīstot videi draudzīgus enerģijas veidus, darbavietu izveidi. Tomēr šī cīņai arī negatīvi ietekmē visa ES tirgus konkurētspēju. Cīņā pret klimata pārmaiņām būtiski svarīga nozīme ir starptautiskās tirdzniecības noteikumiem, bet līgumā par Pasauls Tirdzniecības organizācijas (PTO) izveidošanu nav tiešas atsauces uz klimata pārmaiņām, pārtikas nodrošinājumu vai Tūkstošgades attīstības mērķiem. Manuprāt, PTO tirdzniecības noteikumos ir nepieciešami grozījumi, lai nodrošinātu saskaņotību un konsekvenci attiecībā uz saistībām, kas izriet no Kioto protokola un daudzpusējiem vides nolīgumiem. Tas nodrošinātu, ka visas valstis ievērotu vienādus standartus, jo pašlaik enerģijas cenu subsidēšana un ierobežojumu un kvotu nepiemērošana

CO₂ emisijām dažām valstīm varētu radīt salīdzinošas priekšrocības un tās nav motivētas pievienoties daudzpusējiem nolīgumiem klimata pārmaiņu jomā.

Vilija Blinkevičiūtē (S&D), rakstiski. – (LT) Balsoju par šo ziņojumu, jo tajā ir noteikti tie stratēģiskie mērķi un posmi, kas Eiropas Savienībai turpmāk jāievēro, cenšoties panākt labāka nolīguma noslēgšanu par klimata pārmaiņām. Jāuzsver, ka Eiropas Savienība ir jau spērusi pirmos soļus pareizajā virzienā — attiecībā uz nelegālu koksnes importu, agrodeģvielām un aviācijas radītām emisijām. Vēlos uzsvērt, ka cīņa pret klimata pārmaiņām ir konkurētspēju ietekmējošs faktors, ņemot vērā, ka Eiropas prioritātes ir enerģijas ietaupījumi un atjaunojami energoresursi, kas var uzlabot energodrošību un kam ir lielas iespējas attiecībā uz rūpniecības attīstību, jauninājumiem, teritorijas labiekārtošanu un darbavietu izveidi.

Tā kā ANO augstākā līmeņa tikšanās par klimata pārmaiņām Kopenhāgenā noslēdzās ar vienošanos, kas rada vilšanos, Eiropas Savienībai tagad jāklūst sadzirdamāka, vienotāka un efektīvāka. Tai jāvelta vairāk uzmanības tādiem emisiju samazināšanas mērķiem un atbalsta nodrošināšanai jaunattīstības valstīm, kas atbilst zinātnieku ieteikumiem un Parlamenta prasībām.

Alain Cadec (PPE), rakstiski. – (FR) Yannick Jadot ziņojums mums atgādina par to, ka preču un pakalpojumu tirdzniecība rada aptuveni 20 % no siltumnīcefekta gāzu emisijām pasaulē — par faktu, kas ir jāņem vērā centienos risināt klimata pārmaiņu jautājumus. Lai gan Eiropas Savienība ir ieviesusi vērienīgu klimata pārmaiņu politiku, šī politiskā prioritāte jāatspoguļo arī tirdzniecības politikā. Jāpiekrīt referentam, paužot nožēlu par faktu, ka valstīm, kuras subsidē enerģijas cenas un nepiemēro ierobežojumus un kvotas CO₂ emisijām, iespējams, rodas salīdzinošas priekšrocības. Žēl, ka šīs valstis nav motivētas iesaistīties daudzpusējos nolīgumos par klimata pārmaiņām un ka tādēļ tiek veicināta negodīga konkurence. Eiropas Savienības tirdzniecības politika nav pašmērķis — tai arī turpmāk jākalpo kā politikas regulēšanas līdzeklim. Mums jānodrošina godīga konkurence un jācenšas nepieļaut, lai mūsu centieni risināt klimata pārmaiņu radītas problēmas kaitētu tirdzniecībai pasaules mērogā.

Lara Comi (PPE), rakstiski. – (IT) Eiropas Savienības apņemšanos ierobežot CO₂ emisijas nav iespējams īstenot, skaidrojot principus un sniedzot ideoloģiskus argumentus. Lai kādas arī nebūtu šīs problēmas sekas, un, neapsverot tos bieži vien radikālos risinājumus, kas izriet no vairāk vai mazāk pamatotiem pētījumiem, esam atbildīgi par to, lai neradītu pārmaiņas vidē, jo neesam pilnīgi droši par to, ar kādām problēmām sastapsimies.

Tirdzniecības politikai šajā ziņā ir jāveic savs uzdevums. Ir viegli lūgt dalībvalstīm samazināt emisiju apjomus, bet tas būs nenozīmīgi, ja lielākā daļa piesārņojošo ražotņu atrodas valstīs ārpus mūsu robežām. Politiskā ziņā ir izdevīgi veicināt kampaņas par vietējo preču patēriņu, bet tam nav nekādas nozīmes, ja to ražošanai nepieciešamos izejmateriālus vai detaļas iegūst citā pasaules malā. Atbildīga rīcība nozīmē arī tirdzniecības politikas noregulēšanu, pamatojoties uz visu ar to saistīto jautājumu rūpīgu apsvēršanu. Acu aizvērsšana nozīmē galvenokārt mānīt pašiem sevi.

George Sabin Cutaș (S&D), rakstiski. – (RO) Balsoju par šo rezolūciju, jo, manuprāt, referenta sagatavotais teksts ir vērst Eiropas Savienības virzienā, uzņemoties drosmīgas saistības cīņā pret klimata pārmaiņām. Šajā rezolūcijā ir ierosināts ES līmenī samazināt siltumnīcefekta gāzu emisiju apjomu par 30 %. Atbalstu šo vērienīgo priekšlikumu, vienlaikus uzskatot, ka ES centieniem ir jāgūst atbalsts pasaules mērogā ar līdzīgiem

centieniem no lielāko rūpnieciski attīstīto valstu puses. Mums patiešām ir jāatrod veids, kā iesaistīt arī starptautiskos dalībniekus, kuri visatturīgāk seko mūsu paraugam. Turklāt kā Eiropas Parlamenta sociālistu un demokrātu progresīvās alianses grupas ēnu referents es uzsvēru, iesniedzot grozījumus sākotnējā tekstā, nepieciešamību izveidot pasaules vides organizāciju un VPS reformā iekļaut vides kritērijus.

Marielle De Sarnez (ALDE), rakstiski. – (FR) ES tirdzniecības politikai ir ietekme uz klimatu, un ES atbildība neaprobežojas tikai ar Savienības teritorijā radīto siltumnīcefekta gāzu emisiju samazināšanu. Lielais vairākums Eiropas Parlamentā balsoja par šo ziņojumu, kurā tiek mēģināts pastiprināt saikni starp tirdzniecību un darbību klimata aizsardzības jomā, īstenojot priekšlikumus par produktu diskriminēšanu atkarībā no to ietekmes uz vidi un izveidot CO₂ emisiju uzraudzības sistēmu visā tirdzniecības politikā. Diemžēl konservatīvie deputāti nebija gatavi atbalstīt dažus no vērienīgākajiem priekšlikumiem, bet par spīti tam šā ziņojuma pieņemšana ir skaidrs signāls iekļaut ekoloģiskos apsvērumus mūsu ekonomikā kā neatņemamu tās sastāvdaļu.

Edite Estrela (S&D), rakstiski. – (PT) Balsoju par šo ziņojumu "Par starptautiskās tirdzniecības politiku klimata pārmaiņu diktēto prasību kontekstā", jo, ņemot vērā, ka preču un pakalpojumu tirdzniecība rada aptuveni 20 % no siltumnīcefekta gāzu emisijām pasaulē, jāveic pasākumi, lai ierobežotu globālo sasilšanu kopējās tirdzniecības politikas līmenī.

Diogo Feio (PPE), rakstiski. – (PT) Pēc strupceļa Kopenhāgenas klimata pārmaiņu konferencē ir svarīgi, lai Eiropas Savienība turpinātu iet tajā pašā virzienā kā līdz šim, uzņemoties nopietnas saistības ilgtspējīgas attīstības nodrošināšanai un cenšoties samazināt oglekļa emisiju apjomu, neapdraudot Eiropas rūpniecību. Tomēr, uzņemoties jebkādas saistības samazināt emisiju apjomu, Eiropa nedrīkst neņemt vērā ekonomisko efektivitāti vai apdraudēt to dalībvalstu ekonomikas ilgtspējību, kuras pašlaik pārdzīvo nepieredzētu ekonomikas krīzi. Nedrīkstam pieļaut, lai intensīvāka tehnoloģiju nodošana jaunattīstības valstīm kļūtu par veidu, kā risināt jautājumu par oglekļa emisiju nepieļaušanu, un nevaram ļaut, lai, īstenojot politiku, kas izstrādāta CO₂ emisiju samazināšanai, tiktu sodīta Eiropas rūpniecība.

José Manuel Fernandes (PPE), rakstiski. – (PT) ANO augstākā līmeņa tikšanās par klimatu Kopenhāgenā noslēdzās ar vienošanos, kas rada vilšanos un kas nespēj panākt, ka globālā sasilšanas līmenis tiktu ierobežots līdz 2°C. Turklāt tā nav ne globāla, ne saistoša vienošanās. ES nebūt nav vienīgā šīs neveiksmes vaininiece. ES drīzāk ir bijusi līdere cīņā pret klimata pārmaiņām, un tā ir jānudina izmantot šo vadību, tomēr neaizmirstot par milzīgo ieguldījumu, ko mūsu ražošana jau ir veikusi, atbildot uz obligātajām prasībām par emisijas apjoma samazināšanu Eiropā.

Jāatzīmē, ka Eiropa rada 15 % no globālā emisiju apjoma un tiek lēsts, ka 2030. gadā šis procentuālais rādītājs būs samazināts līdz 10 %, kamēr ASV, Ķīna un Indija rada pusi no globālā emisiju apjoma un šis rādītājs vēl turpina palielināties. Runājot par ES starptautisko tirdzniecības politiku klimata pārmaiņu kontekstā, pat tad, ja citi mums nesekos, mums jāturpina savā darbībā koncentrēties uz zinātniskiem pētījumiem, tehnoloģisko jaunradi saistībā ar oglekli nesaturošiem energoresursiem, energoefektivitāti un "zaļo" darbavietu izveidi, lai paaugstinātu savu konkurētspēju.

João Ferreira (GUE/NGL), rakstiski. – (PT) Lielākās daļas šajā ziņojumā piedāvāto pasākumu īstenošana vēl nenozīmē, ka tiks sperti pozitīvi soļi cīņā pret klimata pārmaiņām.

Tieši pretēji, atbalstot Lisabonas līgumu un "brīvo tirdzniecību", īstenojot paliatīvus kontroles mehānismus attiecībā uz vides degradāciju, ko ir radījusi tirdzniecības liberalizācija, stāvoklis vides degradācijas ziņā, kas arvien vairāk apdraud mūsu planētu un tās iedzīvotājus, tikai saasināsies. Galvenais ir jautājums par to, vai mums ir pieņemama neierobežotas dabas resursu, darbaspēka un tautu izmantošanas turpināšana, lai kalpotu valdošajai kapitālisma sistēmai, kas atrodas pastāvīgā krīzes stāvoklī. Kas attiecas uz mums, mēs to neatbalstām un tādēļ esam pret emisiju kontroles prasību turpināšanu, izmantojot emisiju tirdzniecības sistēmu, kas ir parādījusi, ka tā vietā, lai samazinātu emisiju apjomu, tie palielinās; lielāku tirgus atvēršanu un darba dalīšanu globālā līmenī, lai kapitālisti ES varētu kontrolēt jaunattīstības valstu resursus, tādējādi pazeminot izmaksas un palielinot peļņu un videi draudzīgo kapitālismu, kas apvieno "klimata aizsardzību un tirdzniecības liberalizāciju" un "vides preču un pakalpojumu tirdzniecību".

Elisabeth Köstinger (PPE), *rakstiski*. – (DE) ES ir atbildīga par to, lai ar tirdzniecību saistītie vides politikas aspekti tiktu iekļauti tās starptautiskās tirdzniecības politikā. Atbalstu pirmos soļus, ko ES šajā virzienā jau ir spērusi savos tirdzniecības nolīgumos. Tomēr šajā jomā ir vēl daudz darāmā. Tomēr nevarēju atbalstīt 48. pantu. Lauksaimniecības subsīdijas ir nepieciešamas 500 miljonu eiropiešu pārtikas nodrošinājumam un neatkarībai, un man tas ir būtiski svarīgi. Subsīdijas arī ļauj īstenot dažādību lauksaimniecībā un veicina ainavu saglabāšanu.

Astrid Lulling (PPE), *rakstiski*. – (FR) Balsoju pret ziņojumu par starptautiskās tirdzniecības politiku klimata pārmaiņu diktēto prasību kontekstā, jo nekādā ziņā nepiekrītu referenta viedoklim un pamatojumam. Neatkarīgi no pēdējiem starptautisko sarunu rezultātiem prasība stiprināt siltumnīcefekta gāzu emisiju samazināšanas mērķus noliktu Eiropas uzņēmumus konkurences ziņā nelabvēlīgākā stāvoklī. Referenta priekšlikums kompensēt šo nelabvēlīgo stāvokli ar protekcionisma paņēmieniem, piemēram, ieviešot Savienības ārējo oglekļa dioksīda emisiju nodokli un regulētas minimālās cenas par CO₂ emisijām, tikai palielinātu konkurētspējas deficītu, salīdzinot ar citām nozarēm, kas atrodas rūpnieciskās ražošanas ķēdes tālākajā posmā. Turklāt šie pasākumi kaitētu Savienības ārējās tirdzniecības politikai, kā rezultātā brīvās tirdzniecības nolīgumu — divpusējo vai daudzpusējo — noslēgšana kļūs vēl sarežģītāka.

Pirms gada notikušī Kopenhāģenas konference parādīja, ka, ja Eiropas Savienība centīsies panākt vienpusēju progresu, tās centieni būs lemti neveiksmei. Tas ir tādēļ, ka tās ekonomiskie partneri nepieļaus, ka Eiropa tiem diktē savus mērķus un stratēģijas. Savienībai jāatbalsta uzņēmumi to centienos samazināt energopatēriņu, vienlaikus saglabājot konkurētspēju starptautiskā mērogā. Iesākumā jāizmanto daudz pragmatiskāka pieeja starptautiskajās sarunās.

David Martin (S&D), *rakstiski*. – Atzinīgi novērtēju šo ziņojumu, kurā ir noteikts, kā tirdzniecības politika varētu veicināt problēmu risināšanu klimata pārmaiņu jomā. *Jadot* kungs vēlas panākt, lai ES uzņemtos starptautisko vadību šajā jautājumā un izskatītu iespēju ieviest nodokli par finanšu darījumiem, PTO reformu (jo īpaši antidempinga noteikumu jomā), lai netiktu pieļauts, ka Eiropas Investīciju banka piešķir aizdevumus projektiem, kas negatīvi ietekmē klimatu, un lai tiktu atceltas lauksaimniecības eksporta subsīdijas — un to visu es pilnīgi atbalstu.

Marisa Matias (GUE/NGL), *rakstiski*. – (PT) Preču un pakalpojumu tirdzniecība rada aptuveni 20 % no siltumnīcefekta gāzu emisijām pasaulē. Daudzās dalībvalstīs ar patēriņu saistītas emisijas ir lielākas par rūpniecības radītajām emisijām. Eiropas Savienībai ir jācīnās

pret šo emisiju "tirdzniecību". Tas ir vienīgais veids, kā varam efektīvi sākt cīnīties pret klimata pārmaiņām. ES nevar, piemēram, finansēt centienus cīnīties pret mežu izciršanu, vienlaikus stimulējot koksnes produktu un biodegvielu importu. ES jātransformē tās ražošanas un patēriņa veidi, neaprobežojoties ar ārpakalpojumiem ar emisijām saistītajās nozarēs. ES ir jāpielāgo tās tirdzniecības politika, diskriminējot produktus atkarībā no to ietekmes uz klimatu, un šādi jāveicina vajadzīgās pārmaiņas ražošanas un patēriņa stratēģijās un ieguldījumu stratēģijās.

Nedrīkst apdraudēt mūsu partneru politiku klimata jomā, lai palielinātu Eiropas tirgus daļu. ES ir arī jābūt aktīvai attiecībā uz emisijām, ko rada starptautiskais transports, un klimatam draudzīgām tehnoloģijām. Šajā ziņojumā ir norādīts tieši šāds darbības virziens, tādēļ balsoju par to.

Nuno Melo (PPE), *rakstiski*. – (PT) Nav viegli līdzsvarot starptautisko tirdzniecības politiku un klimata pārmaiņu diktētās prasības, bet jādara viss iespējama, lai būtiski samazinātu siltumnīcefekta gāzu emisijas, ko rada tieši starptautiskā tirdzniecība. Tomēr tas nav sasniedzams uz Eiropas rūpniecības konkurētspējas zaudēšanas rēķina, jo īpaši smagas ekonomikas krīzes un pieaugoša bezdarba apstākļos. Videi draudzīga politika jāveido, vienlaikus arī stimulējot ekonomiku un samazinot satraucošo bezdarba līmeni.

Andreas Mōlzer (NI), *rakstiski*. – (DE) Šis ziņojums ir mēģinājums rast risinājumu globalizācijas problēmai — problēmai, ko ES pati ir radījusi. Valstīs ārpus Eiropas Savienības tiek ražoti lēti produkti un pavisam atšķirīgos apstākļos, bet pēc tam tiek lēti importēti Eiropā, radot spiedienu uz Eiropas algu apjomiem un vājinot mūsu ekonomiku.

Tā rezultātā šajā ziņojumā ir risināta problēma, kas saistīta ar daudz lielākiem CO₂ emisiju apjomiem. Tomēr tā mērķis nav noteikt atbilstošus nelabvēlīgākus tirdzniecības noteikumus attiecībā uz šiem produktiem, bet drīzāk gan, tieši pretēji, atbalstīt Eiropas tehnoloģiju un zināšanu nodošanu visai pasaulei. Tas nekādā veidā nepalīdzēs atrisināt globalizācijas problēmu, bet drīzāk gan to daudzkārt saasinās. Tādēļ balsoju pret šo ziņojumu.

Maria do Céu Patrão Neves (PPE), *rakstiski*. – (PT) Balsoju par Parlamenta rezolūciju par starptautiskās tirdzniecības politiku klimata pārmaiņu diktēto prasību kontekstā, jo atzinīgi vērtēju Eiropas Padomes vērienīgo mērķi līdz 2050. gadam samazināt siltumnīcefekta gāzu emisijas par 80–95 %, salīdzinot ar 1990. gada rādītājiem — šis mērķis ES ir nepieciešams, lai tā atgūtu vadību ar klimata pārmaiņām saistītajos jautājumos, motivējot citas valstis uzņemties vērienīgākas saistības.

Jāuzsver, ka ir svarīgi noslēgt starptautiski saistošu nolīgumu klimata aizsardzības jomā, un stingri atbalstu publisku debāšu sākšanu par pasaules vides organizācijas izveidi. Uzskatu arī, ka ir būtiski svarīgi pastiprināt pozitīvu saikni starp tirdzniecību un klimata aizsardzību, panākt taisnīgākas cenas starptautiskajā tirdzniecībā un nepieļaut CO₂ emisijas, veicināt produktu diferencēšanu atkarībā no to ietekmes uz klimatu, nodrošināt, ka tirdzniecības liberalizācija neapdraud vērienīgus klimata politikas virzienus, pilnīgi iekļaut transportu tirdzniecības un klimata jautājumu problemātikā un stiprināt tirdzniecības un klimata saskaņošanas līdzekļus un veicināt ES tirdzniecības un klimata politikas saskaņu no jaunattīstības valstu viedokļa.

Rovana Plumb (S&D), *rakstiski*. – (RO) Lai Eiropas Savienība varētu uzņemt vadību cīņā pret klimata pārmaiņām, tai jāuzlabo savas ekonomikas konkurētspēja, taupot enerģiju un izmantojot atjaunojamās energoresursus. Tās ir divas jomas, kuras var uzlabot tās

energodrošību un kurām ir lielas iespējas attiecībā uz rūpniecības attīstību, jauninājumiem, teritorijas labiekārtošanu un darbavietu izveidi.

Vienlaikus ES ir jāpārveido visa tās tirdzniecības politika — divpusējā, reģionālā vai daudzpusējā. Tas ir nepieciešams, jo preču un pakalpojumu tirdzniecība rada aptuveni 20 % no siltumnīcefekta gāzu emisijām pasaulē. Šis projekts ir liels izaicinājums. Tomēr jāsaprot, ka ES jau ir spērusi pirmos soļus pareizajā virzienā attiecībā uz nelegālu koksnes importu, biodeģvielām un aviācijas radītām emisijām. Šā ziņojuma mērķis, kas ir tapis daudzo apspriežu rezultātā ar uzņēmumiem, asociācijām, arodbiedrību pārstāvjiem vai ar Komisiju, ir noteikt tos papildu pasākumus, kas ļautu ES turpināt ceļu šajā virzienā.

Raül Romeva i Rueda (Verts/ALE), rakstiski. – (ES) ANO augstākā līmeņa tikšanās par klimata pārmaiņām Kopenhāgenā noslēdzās ar vienošanos, kas rada vilšanos un kas nespēj panākt globālās sasilšanas līmeņa ierobežošanu līdz 2°C. Turklāt Kopenhāgenas vienošanās nav ne globāla, ne saistoša. ES nebūt nav galvenā šīs neveiksmes vaininiece, bet vienotības trūkums, nespēja paust vienotu viedokli, nespēja saskaņot mērķus par emisiju samazināšanu un atbalsta nodrošināšanu jaunattīstības valstīm ar zinātnieku ieteikumiem un Parlamenta prasībām bieži to padarīja nesadzirdamu un neefektīvu. Kādēļ ir tik daudz problēmu? Protams, ka uz šo jautājumu nav iespējams atbildēt viennozīmīgi, taču būtisku daļu problēmas rada tas, ka daudzas valstis nav pieredzējušas liela mēroga ekonomikas ekoloģisku pārveidi un joprojām apšaubā tās ekonomiskos, sociālos vai demokrātiskos ieguvumus. Tas tā notiek, lai gan ir veikts daudz pētījumu un ir zināmi veiksmīgas pieredzes gadījumi attiecībā uz pāreju uz ilgtspējīgu enerģētiku, lauksaimniecību un transportu.

Oreste Rossi (EFD), rakstiski. – (IT) Pavisam noteikti esam pret šo ziņojumu, jo nevaram pieņemt tajā izmantoto neobjektīvo pieeju, kas ir tieši pretēja mūsu sabiedrības un uzņēmumu ekonomiskajām interesēm. Uzskatīt, ka Eiropa var atrisināt ar CO₂ emisiju vidē saistīto problēmu viena pati, ir tikai vienkāršs sapnis. Aicinādami īstenot pārāk lielus mērķus Kopenhāgenas konferencē pagājušajā gadā, neesam guvuši nekādu mācību un atkal gatavojam dokumentu, kurā tiek prasīts par daudz, šoreiz no gaidāmās Klimata pārmaiņu konferences Kankunā. Nav šaubu par iznākumu, ja šis teksts tiks pieņemts, iesniedzot to šajā Parlamentā — tas tiks izmests atkritumu urnā, tāpat kā iepriekšējais. Šķiet, ka šajā ziņojumā ir mēģināts ieskicēt galvenos nākamā dokumenta aspektus, kas tiks gatavots saistībā ar augstākā līmeņa tikšanos par klimata pārmaiņām (COP 16).

Ziņojums: Yannick Jadot (A7-0310/2010) un rezolūcijas priekšlikums (RC-B7-0616/2010)

Robert Goebbels (S&D), rakstiski. – (FR) Neizprotu loģiku, uz kuru pamatojas Eiropas Parlamenta darbs klimata pārmaiņu jomā. Saskaņā ar daudzu deputātu viedokli Savienībai ir jādara arvien vairāk, lai samazinātu emisiju apjomu — jāīsteno samazinājumi par 30 %, 40 % un 50 % —, bet vienlaikus mēs nespējam īstenot slaveno 2020. gada stratēģiju. Vēl nesaprotamāk tas ir situācijā, kad pārējā pasaule neņem vērā tos pasākumus, kas tiek īstenoti Eiropā. Kopenhāgenā “tika panākta vienošanās starp amerikāņiem, ķīniešiem, indiešiem, brazīliešiem un afrikāņiem”. Eiropas Savienība pat netika pieaicināta.

Kankunā netiks noslēgts “saistošs” nolīgums par slavenajiem CO₂ sertifikātiem tā pamatotā iemesla dēļ, ka Savienoto Valstu, Kanādas un Austrālijas likumdevējas iestādes nevēlas tādu noslēgt un ka Ķīna, Indija, Brazīlija un citas valstis šādā veidā nevēlas ierobežot savas iespējas. Eiropas Savienībai jāiegulda vairāk līdzekļu jaunās tehnoloģijās, nevis pasākumos, kas tikai kalpo spekulatīviem finanšu darījumiem.

Ziņojums: Harlem Désir (A7-0317/2010)

Jean-Luc Bennahmias (ALDE), *rakstiski.* – (FR) Uzņēmumu sociālā atbildība starptautiskos tirdzniecības nolīgumos palīdz mums īstenot labāku globālās ekonomikas pārvaldību, veicina godīgāku, sociālāku, humānāku globalizāciju un veicina ilgtspējīgu attīstību. Globalizācijas laikmetā atbalstu šo priekšlikumu, kura mērķis ir sasniegt augsti morālu starptautisko uzņēmējdarbības praksi.

Luís Paulo Alves (S&D), *rakstiski.* – (PT) Globalizācija un finanšu un sociālā krīze ir radījusi lielāku nepieciešamību īstenot stingrākus noteikumus pasaules ekonomikā, jo starptautiskā tirdzniecība pašlaik ir izstrādāta, lai kalpotu dažu ekonomikas dalībnieku interesēm, kuri ir izmantojuši tirgu atvēršanu, lai pārceļtu uz citurieni daļu ražošanas un dažādotu piegādes ķēdi, tajā iekļaujot valstis, kurās ir zemas ražošanas izmaksas un liberālāks regulējums.

Tādēļ piekrītu šajā ziņojumā piedāvātajiem principiem, kuru mērķis ir tirdzniecības īstenošana atbilstīgi visiem Eiropas Savienības mērķiem, jo īpaši tās ārpolitikai. To ir iespējams panākt, tirdzniecībā realizējot uzņēmumu sociālo un vides atbildību, lai tie izbeigtu sociālās atbildības principu pārkāpumus. Tas ir sava veida sociālais dempings, kas jāregulē, apstiprinot šajā ziņojumā piedāvātos priekšlikumus, jo īpaši tos, kas ir saistīti ar tiesu sadarbības mehānismiem starp Eiropas Savienību un tās partnervalstīm, lai tiesātu daudz nacionālos uzņēmumus par nopietniem vides noteikumu vai pamattiesību pārkāpumiem, un pieņemot jauno Komisijas iniciatīvu.

Sophie Auconie (PPE), *rakstiski.* – (FR) Kopš Otrā Pasaules kara laikiem Eiropas Savienība ir plaši izmantojusi starptautisko tirgu atvēršanas sniegtās priekšrocības. Tomēr Eiropas sociālajam modelim, kurš nav atdalāms no globalizācijas Eiropā, diemžēl ir bijusi maza ietekme starptautiskās tirdzniecības sarunās. Tāds ir nolūks rezolūcijai, par kuru šonedēļ balsoju. Izņemot šīs rezolūcijas tekstu, vēlos aicināt Eiropas Savienību ievērot stingrāku nostāju sociālā dempinga jautājumā. Šajā rezolūcijā tiek aicināts iekļaut uzņēmumu sociālās atbildības jēdzienu — ESAO, SDO un Apvienoto Nāciju Organizācijas atzītu koncepciju — vispārējo preferenču sistēmā. Tajā Komisija arī tiek aicināta uzņemties veikt jaunus ietekmes novērtējumus, lai analizētu tirdzniecības nolīgumu ietekmi uz Eiropas mazajiem un vidējiem uzņēmumiem. Visbeidzot rezolūcijā ir norādīts, ka visos jaunajos nolīgumos automātiski jāiekļauj uzņēmumu sociālās atbildības klauzula. Tāpat kā ilgtspējīgas attīstības jomā, Eiropas Savienībai jāīsteno tas, ko tā sludina, atbalstot tās sociālo modeli un izmantojot to, lai vienlaikus ar globalizāciju sasniegtu arī progresu.

Vilija Blinkevičiūtė (S&D), *rakstiski.* – (LT) Balsoju par šo ziņojumu, jo tajā ir izklāstīti Eiropas Parlamenta priekšlikumi, kas paredz noteiktus pasākumus uzņēmumu sociālās atbildības veicināšanai Eiropas Savienības tirdzniecības politikas kontekstā. Jāuzsver, ka starptautiskā ekonomikas un finanšu krīze ir visur radījusi sociālu krīzi, kas palielinājusi vajadzību pēc stingrākiem noteikumiem, lai varētu labāk regulēt pasaules ekonomiku un lai novērstu tās attīstību pretēji cilvēku un sabiedrības vajadzībām. Tādēļ, runājot par Eiropu, jāsaka, ka tās tirdzniecības politikai ir jāatbilst visiem Savienības mērķiem, jo īpaši tās ārpolitikas mērķiem. Turklāt Eiropai ļoti svarīgi ir rūpēties par to, ka tās tirdzniecības politika ne tikai nekaitē, bet arī palīdz aizsargāt tās sociālo modeli un vides politiku.

Piekrītu Eiropas Parlamenta aicinājumam Eiropas Komisijai uzlabot ietekmes uz ilgtspējību novērtējuma modeli, lai pienācīgi ņemtu vērā tirdzniecības sarunu sekas ekonomikas, sociālajā, cilvēktiesību un vides jomā, tostarp attiecībā uz klimata pārmaiņu mazināšanas mērķu sasniegšanu. Turklāt Komisijai jāpārbauda, kā tiek īstenoti ar ES partnervalstīm

noslēgtie tirdzniecības nolīgumi, pirms un pēc to parakstīšanas novērtējot ietekmi uz ilgtspējību un ņemot vērā īpaši neaizsargātās nozares.

Sebastian Valentin Bodu (PPE), rakstiski. – (RO) Eiropas Savienībai ir būtiski svarīga nozīme centienos radīt jaunu pārvaldības kultūru. Lai īstenotu šo mērķi, jāveicina saskaņība starp politikas nostādņēm starptautisko iestāžu līmenī. Ir skaidrs, ka Eiropas Savienībai jāpārdomā tās tirdzniecības politikas nostādnes, ko tā vēlas pieņemt, pārskatot savu tirdzniecības stratēģiju. Tā vēlas sniegt nepārprotamu pret protekcionismu vērstu vēstījumu, tai jārūpējas, lai starptautiskā tirdzniecība būtu godīga.

Eiropas Savienībai jāaizstāv savas tirdzniecības intereses, vienlaikus ievērojot un rūpējoties, lai arī citi ievērotu tās standartus un vērtības. Nedrīkstam aizmirst, ka uzņēmumiem Eiropā ir saistoši stingri sociālie un vides noteikumi. Eiropas Savienībai jāspēj prasīt to pašu arī no tirdzniecības partneriem, jo īpaši no jaunattīstības valstīm, un pieprasīt tās ievērot kvalitātes un ilgtspējības prasības, jo īpaši attiecībā uz tās teritorijā ievestajiem pārtikas produktiem, lai saglabātu godīgu un vienlīdzīgu tirdzniecību. Savienībai jāsāk dialogs ar tās partneriem un jāatrod kopīgs pamats tās vērtību skaidrošanai. Pamatojoties uz šiem centieniem īstenot pārredzamību un dialogu tam piešķirto jauno pilnvaru kontekstā, Eiropas Parlamentam ir svarīga nozīme, uzņemoties pienākumu piešķirt tirdzniecības sarunām politisku un morālu mandātu.

Maria Da Graça Carvalho (PPE), rakstiski. – (PT) Ekonomikas un starptautiskās tirdzniecības globalizācijas apstākļos konkurences spiediens starp dažādām valstīm ir palielinājies, dažkārt radot nopietnus cilvēktiesību un vides noteikumu pārkāpumus. Balsoju par šo ziņojumu, jo, manuprāt, ir derīgi nodrošināt tādu ilgtspējīgāku politikas nostādņu izstrādāšanu, kurās būtu ņemti vērā sociālie un vides jautājumi, jo īpaši veicināta uzņēmumu sociālā atbildība CSR (*Corporate Social Responsibility*).

Ir būtiski svarīgi, lai Eiropas uzņēmumi, kuri iegulda investīcijas un darbojas citās jomās, darbotos saskaņā ar Eiropas vērtībām un starptautiski pieņemtiem standartiem. Šajā ziņojumā īpaši ir ierosināts, ka turpmākajiem tirdzniecības nolīgumiem, ko noslēdz Eiropas Savienība, jāiekļauj ilgtspējīgas attīstības sadaļa, kurā ir ietverta CSR klauzula, kas, manuprāt, ir būtiski svarīga.

Lara Comi (PPE), rakstiski. – (IT) No attiecīgā ziņojuma varam spriest, ka mērķis ir iekļaut uzņēmumu darbībā tās vērtības, kas ir bijušas raksturīgas Eiropas Savienībai un tās priekšgājējiem.

Šis mērķis ir lielā mērā apsveicams ar noteikumu, ka tas tiek pareizi īstenots un nerada slogu mūsu uzņēmumiem, kas traucē to konkurētspēju, jo to darbību jau tā ierobežo noteikumi, kas ir pārāk neelastīgi tādās jomās kā sociālās tiesības un vides standarti (lai gan neviens dalībvalstīs neapšaubā sociālos ieguvumus, kas tiek panākti uz izmaksu struktūras izplešanās rēķina).

Tādēļ, manuprāt, jārikojas piesardzīgi, jo šis nav īstais laiks radīt papildu slogu, izņemot tad, ja visi apzinās tā nepieciešamību un ir gatavi to uzņemt.

Marielle De Sarnez (ALDE), rakstiski. – (FR) Ārvalstu investīcijas ir ievērojama ekonomiska problēma jaunajām tirgus ekonomikas un jaunattīstības valstīm. Tomēr vāji izstrādāti tiesību akti sociālajā un vides jomā šajā valstīs nozīmē, ka pastāv neatbilstošu darba apstākļu, cilvēktiesību pārkāpumu un kaitējuma videi risks. Tādēļ Eiropas Parlaments aicina iekļaut uzņēmumu sociālās atbildības klauzulu tajos Eiropas Savienības noslēgtajos tirdzniecības nolīgumos, kas tiktu attiecināti uz uzņēmumiem, kuri investē jaunattīstības

valstīs. Šajā klauzulā būtu ietverta prasība šiem uzņēmumiem, viņu filiālēm un piegādes ķēdēm apliecināt skaidru un uzskatāmu apņemšanos saistībā ar sociālo un vides ietekmi uz viņu uzņēmumiem. Šī klauzula ļautu arī cietušajiem sākt tiesvedību. Tas ir vislabākais risinājums labākas sociālās aizsardzības un vides standartu nodrošināšanai visā pasaulē.

Edite Estrela (S&D), rakstiski. – (PT) Balsoju par šo ziņojumu, jo tajā tiek atbalstīta nepieciešamība īstenot jaunu regulatīvo pieeju starptautiskajā tirdzniecībā. Šiem standartiem, kas ir efektīvāki un labāk īstenojami, būtu jāveicina ilgtspējīgāku politikas nostādņu izstrādāšana, kurās patiešām ir ņemtas vērā sociālās un vides problēmas, nevis tikai uzņēmumu peļņas gūšana visiem iespējamiem līdzekļiem.

Diogo Feio (PPE), rakstiski. – (PT) Uzņēmumu sociālās atbildības (CSR) galvenie principi starptautiskā līmenī ir pilnīgi atzīti un ir vērsti uz uzņēmumu rīcību, kādu no tiem gaida sociālās atbildības jomā, proti, tie paredz spēkā esošo tiesību aktu ievērošanu, jo īpaši nodokļu, nodarbinātības, sociālo tiesību, cilvēktiesību, vides, patērētāju tiesību un arī korupcijas apkarošanas jomā. Tādēļ, manuprāt, ir ļoti pozitīvi, ka ES pašlaik paredz nodaļas par ilgtspējīgu attīstību iekļaušanu turpmākajos tirdzniecības nolīgumos, kurā būs ietverta arī CSR klauzula.

José Manuel Fernandes (PPE), rakstiski. – (PT) Eiropas Savienība atbalsta mērķi par uzņēmumu sociālās atbildības (CSR) veicināšanu. Savienībai ir jānodrošina, lai tās īstenojot ārpolitika sniegtu efektīvu ieguldījumu attiecīgo valstu ilgtspējīgas un sociālas attīstības jomā. Tai arī jānodrošina, lai Eiropas uzņēmumu rīcība neatkarīgi no tā, vai tie investē vai veic operatīvo darbību, saskanētu ar Eiropas vērtībām un starptautiski pieņemtām normām.

Saskaņā ar Līguma par Eiropas Savienības darbību 207. pantu ES tirdzniecības politiku īsteno, "ievērojot Savienības ārējās darbības principus un mērķus", un saskaņā ar 3. pantu tā veicina arī "mieru, drošību, ilgtspējīgu Zemes attīstību, solidaritāti un savstarpēju cieņu starp tautām, brīvu un godīgu tirdzniecību, nabadzības izskaušanu un cilvēktiesību un jo īpaši bērnu tiesību aizsardzību, kā arī starptautisko tiesību normu stingru ievērošanu un attīstību, tostarp respektējot Apvienoto Nāciju Organizācijas Statūtu principus".

Sylvie Guillaume (S&D), rakstiski. – (FR) Balsoju par ziņojumu par uzņēmumu sociālo atbildību starptautiskās tirdzniecības nolīgumos. Globalizācija ir saasinājusi konkurenci starp valstīm, kā rezultātā liela daļa daudznacionālo uzņēmumu savukārt ir sākuši īstenot nepieņemamu praksi, kas ir saistīta ar sociālo pamatnormu neievērošanu, cilvēktiesību pārkāpumiem un kaitējumu videi. Parlaments aicina Eiropas Savienības noslēgtajos līgumos iekļaut uzņēmumu sociālās atbildības klauzulu. Šajā klauzulā būtu ietverta prasība regulāri publicēt pārskatus ar sīku aprakstu par katra uzņēmuma, tostarp arī visu tā meitasuzņēmumu un piegādes ķēdes uzņēmumu, darbības radīto sociālo un vides ietekmi. Ziņojumā tiek aicināts izveidot tiesiskās sadarbības mehānismus starp ES un nolīgumu dalībvalstīm un atsevišķo tirdzniecības nolīgumu ietvaros, lai garantētu cietušajiem iespēju vērsties tiesā gadījumos, kad daudznacionālie uzņēmumi un to meitasuzņēmumi neievēro tiesību aktus sociālajā un vides jomā.

Juozas Imbrasas (EFD), rakstiski. – (LT) Es piekritu šim ziņojumam, jo, kā zināms, starptautiskās tirdzniecības uzplaukums ir pamatots tikai tad, ja tas veicina ekonomisko attīstību, nodarbinātību un dzīves līmeņa uzlabošanu. Tirdzniecības liberalizāciju uztver pozitīvi un pieņem tikai ar šādu nosacījumu. Tā savukārt izraisa ļoti lielu pretestību, ja tā mazina darbavietu skaitu un apdraud dzīves apstākļus, sociālās tiesības un vidi. Tirdzniecības politiku tāpēc nedrīkst pielīdzināt tikai dažu ekonomikas subjektu īstermiņa interesēm. Tirdzniecības liberalizācijai ir dažādas ekonomiskās un sociālās sekas, kas ir jāmazina un

dažkārt jākompensē, jo tā vienmēr rada uzvarētājus un zaudētājus. Starptautiskās tirdzniecības attīstība ir savstarpēji izdevīga tikai tad, ja tiek ievēroti daži nosacījumi, tāpēc ir jāregulē tirdzniecības liberalizācija, tās izpausmes, ritms, kas izjūtams aizvien spēcīgāk, paātrinoties globalizācijas procesam. Līdz ar to Eiropai un starptautiskajai kopienai ir jābūt konsekventām — starptautisko tirdzniecību regulējošajās normās ir jāiekļauj īstenas garantijas attiecībā uz ilgtspējīgu attīstību un sociālajām tiesībām. Šāds pienākums, kas atbilst ANO un Eiropas Savienības mērķiem, atbilst arī Eiropas iedzīvotāju vēlmēm. Līdz šim tirdzniecības un uzņēmumu sociālās atbildības apsvērumi (CSR) nebija pretrunīgi jeb gandrīz nebija pretrunīgi. Ja izdotos rast līdzsvaru starp tirdzniecību reglamentējošajiem noteikumiem un uzņēmumu saistībām sociālās atbildības jomā, tad tas būtu spēcīgs līdzeklis, lai vienlaikus uzlabotu uzņēmumu rīcību un panāktu, ka valstis, kas ar ES ir noslēgušas tirdzniecības nolīgumus, ievērotu sociālās un vides normas.

Elisabeth Köstinger (PPE), *rakstiski*. – (DE) Balsoju par ziņojumu, jo, manuprāt, uzņēmumiem, kuri darbojas tirdzniecības nozarē, ir jāuzņemas noteikta atbildība par cilvēkiem, kuri strādā šo uzņēmumu labā. Pirmkārt, sociālās atbildības klauzulas iekļaušana tirdzniecības nolīgumos ar trešām valstīm rada vienlīdzīgus nosacījumus uzņēmumiem ES un šajās trešās valstīs un nodrošina aizsardzību darba ņēmējiem. Tomēr, nosakot šādu klauzulu, jāņem vērā proporcionalitātes princips. Tajā ietvertajām prasībām jābūt līdzsvarotām, un tā nedrīkst kavēt tirdzniecību tādā mērā, ka, pirmkārt, tā kaitē darba ņēmējiem, bet galu galā — arī patērētājiem.

Petru Constantin Luhan (PPE), *rakstiski*. – (RO) Tirdzniecības liberalizācijai dažādās valstīs ir dažādas ekonomiskās un sociālās sekas, kas lielākajā daļā gadījumu ir jākontrolē. Tirdzniecības politikai jāatbilst Eiropas Savienības vispārējiem mērķiem, ne tikai jāapmierina lielāko ekonomikas dalībnieku īstermiņa intereses.

Balsoju par šo ziņojumu, jo, manuprāt, integrējot uzņēmumu sociālās atbildības principu starptautiskās tirdzniecības noteikumos, Savienība zināmā mērā varēs piespiest uzņēmumus un valstis, kas noslēdz tirdzniecības līgumus ar Eiropas Savienību, nodrošināt sociālo normu ievērošanu. Tādā veidā mēs būsime droši, ka mūsu īstenotās ārpolitikas nostādnes faktiski veicinās ilgtspējīgu sociālo un ekonomikas attīstību, bet uzņēmumi ievēros mūsu starptautiski pieņemtus noteikumus un vērtības.

David Martin (S&D), *rakstiski*. – Atzinīgi vērtēju sava kolēģa *Harlem Desir* ziņojumu par uzņēmumu sociālo atbildību. Viņš uzskata, ka uzņēmumu sociālā atbildība ir efektīvs instruments, lai uzlabotu konkurētspēju, prasmes un mācību iespējas, darba drošību un darba vidi, aizsargātu darba ņēmēju tiesības un vietējo un iedzimto kopienu tiesības, veicinātu ilgtspējīgu vides politiku un mudinātu apmainīties ar labu praksi vietējā, valsts, Eiropas un pasaules mērogā. Tomēr viņam šķiet arī pašsaprotami, ka ar uzņēmumu sociālo atbildību nevar aizstāt darba tiesības un vispārējos vai nozaru darba koplīgumus.

Jean-Luc Mélenchon (GUE/NGL), *rakstiski*. – (FR) Uzņēmumu sociālā atbildība var būt šķietama un, lai gan tā ierobežo dažus ļaunprātīgas izturēšanās veidus, var radīt iespaidu, ka pārējie veidi ir pieņemami. Vēl jo vairāk, tā var radīt konceptuālu un tiesisku sistēmu valsts intervencei ražošanā un tajos sociālajos un vides noteikumos, kuros tā tiek īstenota. Pamatojoties uz šo mērķi, atbalstīju šo ziņojumu.

Nuno Melo (PPE), *rakstiski*. – (PT) Spēkā esošo tiesību aktu principi, jo īpaši nodokļu, nodarbinātības, sociālo tiesību, cilvēktiesību, vides, patērētāju tiesību un arī korupcijas apkarošanas jomā, jāievieš visos uzņēmumos, kas darbojas starptautiskās tirdzniecības

nozārē. Tādēļ ir ārkārtīgi svarīgi iekļaut šādu klauzulu visos turpmāk noslēgtajos tirdzniecības nolīgumos.

Andreas Mōlzer (NI), *rakstiski. – (DE)* Arī šajā ziņojumā tiek mēģināts noteikt stingrāku uzņēmējdarbības regulējumu Eiropas Savienībā. Tomēr Eiropas Savienība bieži ir demonstrējusi, ka tās ierobežojumi nepastiprina uzņēmējdarbību, ne arī uzlabo dzīves līmeni, bet gan kļūst arvien neproduktīvāki. Pozitīvi ir tas, ka referents apzinās, cik svarīgi ir noteikt ierobežojumus pārmērīgi negatīvām globalizācijas izpausmēm. Viņš diezgan konkrēti pieprasa, lai starptautiskā tirdzniecība tiktu liberalizēta tikai tādā apmērā, kādā tas apmierina visu sabiedrības slāņu intereses, un ar noteikumu, ka līdz ar to uzlabojas dzīves līmenis. Tādēļ balsojumā atturējos.

Alfredo Pallone (PPE), *rakstiski. – (IT)* Saprotams, ka pēc krīzes klimata, enerģētikas un pārtikas jomā, starptautiskās finanšu krīzes, kas izvērtusies par plašu sociālo krīzi, rodas papildu prasības pēc stingriem noteikumiem, lai nodrošinātu, ka globālā ekonomika ir labāk integrēta un neattīstās sabiedrībai nelabvēlīgā virzienā.

Šī prasība attiecas arī uz starptautisko tirdzniecību, kas ir globalizācijas centrā. Iedzīvotājiem visā pasaulē, starptautiskās tirdzniecības attīstība ir pamatota faktiski tikai tad, ja tā veicina ekonomikas uzplaukumu, nodarbinātību un labāku dzīves līmeni. Tikai ar šādu noteikumu tirdzniecības sākšanu var uzskatīt par pozitīvu un pieņemamu. Un otrādi, tai rodas ļoti spēcīga pretestība, ja tās rezultātā tiek iznīcinātas darbavietas vai negatīvi tiek ietekmēts dzīves līmenis, sociālās tiesības un vide.

Tirdzniecības politika tādēļ nevar tikt piemērota dažu ekonomikas dalībnieku tūlītējam interesēm. Runājot par Eiropu, jāsaprot, ka tās tirdzniecības politikai ir jāatbilst visiem Savienības mērķiem, jo īpaši tās ārpolitikas mērķiem. Tā faktiski ir viena no ārpolitikas svirām, kas paredzēta globalizācijas regulēšanai.

Maria do Céu Patrão Neves (PPE), *rakstiski. – (PT)* Eiropas Parlamenta rezolūcija par uzņēmumu sociālo atbildību starptautiskajos nolīgumos ir paredzēta kā brīdinājuma signāls un kā solis virzienā uz jauna sociālā modeļa ieviešanu, kura pamatā ir ētika un sociālā atbildība uzņēmējdarbības vidē. Labklājības krīze, kā zināms, rada jaunu realitāti, un uzņēmumu sociālā atbildība (CSR) var būt jaunas pārmaiņu paradigmas virzītājspēks.

Patiešām, finanšu krīze saasināja problēmas un to sociālās sekas visā pasaulē. CSR regulējošos principus pilnīgi atzīst starptautiskā līmenī Ekonomikas sadarbības un attīstības organizācija (ESAO), Starptautiskā Darba organizācija (SDO) un Apvienoto Nāciju Organizācija.

CSR veicināšana ir mērķis, kuru atbalsta Eiropas Savienība, un tas ir mērķis, ko atbalstu arī es. Ņemot to vērā, vēlos arī uzsvērt savu atbalstu Tirdzniecības un pienācīgas kvalitātes darba komitejas izveidošanai Pasaules Tirdzniecības organizācijas (PTO) ietvaros, kas var nodrošināt platformu debatēm par tādiem jautājumiem kā sociālās normas, jo īpaši attiecībā uz bērnu nodarbinātību, un CSR, jo tā ir saistīta ar starptautisko tirdzniecību.

Raūl Romeva i Rueda (Verts/ALE), *rakstiski. – (ES)* Savā rezolūcijā Eiropas Parlaments norāda, ka finanšu krīze ir pastiprinājusi globālos izaicinājumus un to sociālās sekas, kā arī izraisījusi pasaules mēroga debātes par nepieciešamību īstenot jaunu regulatīvo pieeju un pārvaldību pasaules ekonomikā, tostarp arī starptautiskajā tirdzniecībā. Tajā ir pausts viedoklis, ka jauniem, efektīvākiem un labāk īstenojamiem noteikumiem būtu jāveicina ilgtspējīgāku politikas nostādņu izstrādāšana, kurās patiešām ir ņemtas vērā sociālās un vides problēmas, un norādīts, ka globalizācija saasina konkurenci starp valstīm, lai piesaistītu

ārvalstu investorus, un intensificē konkurenci starp uzņēmumiem. Tā rezultātā valdībām dažkārt ir nācies paciest nopietnus cilvēktiesību, sociālo un vides tiesību pārkāpumus, lai palielinātu tirdzniecību un piesaistītu investīcijas.

Rezolūcijas priekšlikums (B7-0623/2010)

Sophie Auconie (PPE), rakstiski. – (FR) Kopš dibināšanas Eiropas Savienība ir centusies īstenot savu mērķi — izveidot vienotu tirgu. Konkurences likums ir palīdzējis šos centienus īstenot. Nebūt necenšoties atbalstīt lielās uzņēmumu grupas, konkurences politikas mērķis faktiski ir aizsargāt mazos uzņēmumus no konkurenci kropļojošas prakses. Starp uzņēmumiem noslēgtos līgumos — piemēram, par atbalstu pētniecības programmām — var būt slēpta tirdzniecību ierobežojoša prakse, kas ir paredzēta konkurenta iznīcināšanai. Tomēr Eiropas ekonomikas dinamisms daļēji ir saistīts ar to pašu spēju sadarboties. Tādēļ Eiropas Komisija ir pieņēmusi pragmatisku politisko pieeju. Komisija regulāri nosaka līgumu kategorijas, kas ir atbrīvotas no stingrajiem konkurences noteikumiem gadījumos, kuros tas var dot labvēlīgus rezultātus. Pašlaik, kad notiek šo noteikumu pārskatīšana, Eiropas Komisija ir sākusi plašu apspriešanās procedūru. Piedāvātajā tiesību aktu dokumentā kopumā ir ņemta vērā Eiropas Parlamenta paustā nostāja, un tas ir saskaņā ar mūsu uzskatiem par šo tēmu. Tādēļ balsoju par šo tekstu.

Zigmantas Balčytis (S&D), rakstiski. – (LT) Abas grupu atbrīvojumu regulas — attiecībā uz specializācijas līgumiem (Komisijas Regula (EK) Nr. 2658/2000) un pētniecības un izstrādes līgumiem (Komisijas Regula (EK) Nr. 2659/2000) — zaudēs spēku 2010. gada 31. decembrī. Komisija plāno pieņemt divas jaunas atbrīvojumu regulas, ar ko groza iepriekšējās, un noteiktas pamatnostādnes, lai ieinteresētās personas palīdzētu analizēt un saprast, vai to sadarbības līgumi atbilst konkurences noteikumiem. Pašlaik ir spēkā jauns noteikumu kopums, kas izriet no Komisijas un Tiesas prakses, kas vēl ir jākodificē. Atbalstīju šo rezolūciju, jo īpaši Eiropas Parlamenta mērķi nodrošināt juridisko noteiktību ieinteresētajām pusēm. Uzskatu, ka, izstrādājot pamatnostādnes, ES ir jāņem vērā ES dalībvalstu konkurences iestāžu un visas pasaules konkurences iestāžu pieredze. Manuprāt, būtu lietderīgi censties pasaules līmenī vienoties par konverģentiem konkurences noteikumiem, ņemot vērā, ka daudzus līgumus un prakses regulē dažādas juridiskās sistēmas konkurences jomā, kas neļauj ieinteresētajām pusēm konkurēt tirgū ar vienādiem noteikumiem.

Lara Comi (PPE), rakstiski. – (IT) Stabila tirgus ekonomika nevar pastāvēt bez nepārtrauktas konkurences stāvokļa uzraudzības tās iekšienē. Tomēr šādas uzraudzības īstenošana nevar tikt paveikta, ideoloģiski piemērojot visiem vienādu parametru kopumu. Faktiski katrā atsevišķā gadījumā ir jāveic situācijas analīze ikvienā tirgus nišā, lai veiktu atbilstošu novērtējumu saistībā ar to principu ievērošanu, kuri, mehāniski piemēroti, radītu paradoksālu un ekonomikai kaitējošu stāvokli. Tādēļ atzinīgi jānovērtē Komisijas centieni kontrolēt horizontālo sadarbību specializācijas līgumos, kā arī pētniecības un izstrādes līgumos, proti, divās nedaudz jutīgās nozarēs, kuru specifiskais raksturs attaisno īpašu attieksmi, kāda tām tiek izrādīta.

Diogo Feio (PPE), rakstiski. – (PT) Tie horizontālie līgumi starp uzņēmumiem, kas ir noslēgti atbilstoši tiesiskām normām, bieži vien ir būtiski svarīgs uzņēmējdarbības sadarbības veids tādu ievērojamu ekonomisko ieguvumu radīšanai, kuru galīgais mērķis ir sniegt labumu tirgum un patērētājiem. Parasti tie ir sadarbības pasākumi, kuri nekādā gadījumā nav saistīti ar tirgū iesaistīto pušu konkurējošu darbību, lai tie neietekmētu to konkurētspēju, bet veicinātu tādu ieguvumus, kas citādi tām nebūtu sasniedzami. Tādēļ

uz tām neattiecas Līguma par Eiropas Savienības darbību 101. panta 1. punkta īstenošanas prasība. Tas ir īpaši būtiski attiecībā uz specializācijas līgumiem un pētniecības un izstrādes līgumiem, kas ir minēti Regulā (EK) Nr. 2659/2000 un Nr. 2658/2000, kuras Komisija pašlaik piedāvā pārskatīt. Laikā, kad Eiropai nepieciešamas investīcijas pētniecībā un izstrādē un kad tai jāiegulda investīcijas jaunradē, ir būtiski svarīgi, lai saskaņā ar konkurences likumu tiktu ieviesti juridiskie priekšnoteikumi nepieciešamo sinerģiju radīšanai starp tirgū iesaistītajiem uzņēmumiem.

José Manuel Fernandes (PPE), *rakstiski*. – (PT) Horizontālās sadarbība starp uzņēmumiem ir atļauta saskaņā ar Līguma par Eiropas Savienības darbību 101. panta 1. un 3. punktu, 103. panta 1. punktu un 105. panta 3. punktu ar noteikumu, ka šajos līgumos tiek veicināta labāka produktu ražošana vai izplatīšana vai tehnoloģiskā vai ekonomiskā attīstība un ka tie sniedz labumu patērētājiem. Balsoju par šo ziņojumu, jo, manuprāt, ņemot vērā būtiskos grozījumus tiesību aktos kopš šo regulu un horizontālo pamatnostādņu pieņemšanas, kā arī turpmāko pieredzi, ko Komisija ir ieguvusi šo noteikumu piemērošanā, ir jākodificē jauns Komisijas izdotu noteikumu kopums, kurā tiktu ņemta vērā Eiropas Tiesas prakse šajā jomā.

Juozas Imbrasas (EFD), *rakstiski*. – (LT) Piekrītu priekšlikumam, jo horizontālie līgumi parasti rada lielākas bažas saistībā ar konkurenci nekā vertikālie līgumi, un esmu gandarīts, ka Komisija saglabā ierobežojošāku pieeju attiecībā uz tirgus daļas sliekšņa noteikšanu horizontāliem līgumiem. Piekrītu arī viedoklim, ka šādai pieejai tomēr nevajadzētu novest pie sarežģītāka regulējuma.

David Martin (S&D), *rakstiski*. – Balsoju par šo ziņojumu. Atzinīgi novērtēju faktu, ka Komisija ir sākusi divas sabiedriskās apspriešanas saistībā ar konkurences noteikumu pārskatīšanu attiecībā uz horizontālās sadarbības līgumiem. Rezolūcijā ir uzsvērts, cik svarīgi ir lēmumu pieņemšanas procesā pēc iespējas vairāk uzklaut un ņemt vērā ieinteresēto personu viedokli, lai nodrošinātu reālistisku un līdzsvarotu regulējumu.

Nuno Melo (PPE), *rakstiski*. – (PT) Horizontālās sadarbības līgumiem piemērojamo konkurences noteikumu pārskatīšana ir būtiski svarīga, lai pastiprinātu sadarbību starp uzņēmumiem, jo īpaši pētniecības un attīstības jomā, un tādēļ tā palīdz radīt sinerģiju plašākai attīstībai visās sadarbības jomās. Tomēr jāatceras, ka šādas sadarbības mērķis nav neievērot konkurences noteikumus.

Andreas Mölzer (NI), *rakstiski*. – (DE) Horizontālās sadarbības līgumi var sniegt būtiskas ekonomiskās priekšrocības. Līdz ar to konkurentiem ir kopīgs risks, tiek ietaupītas izmaksas, investīcijas, uzlabotas zināšanas un produktu kvalitāte un ir iespējams daudz ātrāk ieviest virkni inovāciju. No otras puses, horizontālās sadarbības līgumi var mazināt konkurenci, ja konkurenti nosaka cenas, vienojas par produkcijas apjomiem vai īsteno tirgus piespiedu sadalīšanu. Tādēļ atzinīgi jānovērtē skaidri saprotami līgumi, kas nodrošina stabilitāti. Balsojumā atturējos, jo daži no aspektiem vēl nav pietiekami skaidri formulēti.

Maria do Céu Patrão Neves (PPE), *rakstiski*. – (PT) Balsoju par rezolūciju par konkurences noteikumu pārskatīšanu attiecībā uz horizontālo sadarbību, jo tajā ir ņemta vērā Komisijas darbība, jo īpaši pārredzamības un atklātuma gaisotne tās sadarbībā ar Parlamentu, sākot pārskatīšanas procesu un cenšoties uzklaut visas ieinteresētās puses.

Ikreiz, pārskatot kādu tiesību aktu, jāņem vērā juridiskā noteiktība. Saskaņā ar šo rezolūciju, manuprāt, ir būtiski, lai pēc jaunā galīgā regulējuma pieņemšanas tiktu sagatavota kopsavilkuma piezīme un jauni "Biežāk uzdotie jautājumi", lai galīgo regulējumu sīkāk

skaidrotu tirgus dalībniekiem. Piekrītu Parlamenta bažām, ka šis ir jāuzskata par integrētu regulējumu intelektuālā īpašuma tiesību aizsardzībai. Intelektuālā īpašuma tiesības veicina inovācijas, tādēļ ir būtiski svarīgi, lai tās tiktu ievērotas.

Raül Romeva i Rueda (Verts/ALE), rakstiski. – (ES) Šajā rezolūcijā Eiropas Parlaments atzinīgi novērtē faktu, ka Komisija ir sākusi divas sabiedriskās apspriešanas saistībā ar konkurences noteikumu pārskatīšanu attiecībā uz horizontālās sadarbības līgumiem. Tajā ir uzsvērtā pēc iespējas plašākas ieinteresēto personu viedokļu uzklaušīšanas un analizēšanas nozīme lēmumu pieņemšanas procesā, lai nodrošinātu reālistisku un līdzsvarotu regulējumu. Tajā Komisija tiek arī aicināta pārskatīšanas procesa beigās skaidri norādīt, kā tā ir ņēmusi vērā ieinteresēto pušu sniegto ieguldījumu.

(Sēdi pārtrauca plkst. 13.20 un atsāka plkst. 15.00)

10. Balsojumu labojumi un nodomi balsot (sk. protokolu)

SĒDI VADA: D. WALLIS

Priekšsēdētāja vietniece

11. Iepriekšējās sēdes protokola apstiprināšana (sk. protokolu)

12. Debates par cilvēktiesību, demokrātijas un tiesiskuma principu pārkāpumiem (debates)

12.1. Irāka — jo īpaši nāvessoda piespriešana (tai skaitā Tariq Aziz lietā) un uzbrukumi kristiešu kopienām

Priekšsēdētāja. – Nākamais darba kārtības punkts ir debates par sešiem rezolūciju priekšlikumiem par Irāku, jo īpaši nāvessoda piespriešanu (tostarp Tariq Aziz lietā) un uzbrukumiem kristiešu kopienām ⁽²⁾.

Bastiaan Belder, autore. – (NL) Priekšsēdētājas kundze, komisāres kundze, dāmas un kungļi! 12. novembrī Vācijas laikraksts publicēja rakstu ar nosaukumu "Irākas kristieši tiek vajāti līdz nāvei". Rakstam pievienotajā fotoattēlā bija redzama valsts galvaspilsētā Bagdādē baznīcā patvērusies kristiešu ģimene. Ģimene bija glābusies šajā lūgšanu namā pēc tam, kad islāmistu teroristi sāka mērķtiecīgu uzbrukumu kristiešu mājām. Tādējādi 31. oktobrī dievkalpojuma laikā notikusī atbaidošā asinspirts sīriešu katoļu katedrālē nekādā ziņā nebija atsevišķs gadījums. Kristiešu minoritāte Mezopotāmijā gadiem ilgi ir cietusi atklātas reliģiskās vajāšanas dēļ. Tā ir Irākas skumjā realitāte. Mēs esam liecinieki Irākas kristiešu masveida emigrēšanai. Kopš 2003. gada viņu skaits Irākā ir sarucis no 850 000 līdz 350 000 cilvēku, no kuriem 115 000 cilvēku ir pārvietoti valsts iekšienē. Ko šie drosmīgie "neatlaidīgie sekotāji", liekot vārdu pēdiņās, jo viņi ir piederīgi Irākai, gaida no Eiropas? Galu galā, šīs kristiešu minoritātes vēsturiskajām saknēm Irākā iespējams izsekot līdz pat 1. gadsimtam pēc Kristus dzimšanas, un tā ir radījusi pasaules vecākās baznīcas un klosterus. Es lūgtu trīs konkrētus Eiropas palīdzības pasākumus Irākas kristiešiem. Pirmkārt, palīdzēt uz kurdu apdzīvoto reģionu pārbēgušajiem Irākas kristiešiem sākt tur jaunu dzīvi. Nodrošināt viņiem nākotni viņu pašu valstī. Tas pats attiecas uz kristiešu minoritāti Ninevijas līdzenumā. Eiropas atbalsts profesionālajām mācībām, jauniešu nodarbinātībai un

(2) Sk. protokolu

aizdevumi jauniem uzņēmumiem. Otrkārt, Eiropas iestādēm ir jānodrošina Irākas valdība — un tas ir ļoti steidzams jautājums — personas apliecībās nenorādīt informāciju par to turētāja reliģisko piederību, jo šādas informācijas neiekļaušana būtiski uzlabotu reliģisko minoritāšu, jo īpaši kristiešu, personīgo drošību. Turklāt pašreizējā prakse attiecībā uz personas reliģiskās piederības norādīšanu personas apliecībā izraisa diskrimināciju darba tirgū un, cita starpā, cilvēku pāriešanu citās reliģijās. Treškārt, Parlamenta līmenī es aicinātu mūsu delegāciju attiecībām ar Irāku apliecināt pieciem Irākas parlamenta kristiešu deputātiem mūsu vēlēšanās šajā bīstamajā laikā viņiem palīdzēt gan vārdos, gan darbos. Priekšsēdētājas kundze, komisāres kundze! Jebkurā gadījumā es, protams, pozitīvi vērtēju visus Eiropas un Irākas parlamentārā līmeņa kontaktus šīs jaunās demokrātijas atbalstam un esmu arī ļoti gandarīts, ka mans kolēģis *Mauro* kungs drīzumā iepazīstinās Ārlietu komiteju ar ziņojumu par Eiropas Savienību un Irāku. Tas ir ļoti svarīgi. Visbeidzot Padome un Komisija (Padome šeit gan nav pārstāvēta, bet tas neattiecas uz jautājumu)! Es ļaļaujos, ka jūs turpināsiet uzstājīgos centienus, lai pārliecinātu Irākas varas iestādes darīt to, ko tās spēj, lai nodrošinātu vismaz kristiešu kopienu un baznīcu saglabāšanu vēsturiskajā Mezopotārijas teritorijā.

Véronique De Keyser, *autore.* – (FR) Priekšsēdētājas kundze! Kopš Irākas kara šī valsts ir nevis atbrīvota no militārā diktatora, bet gan stieg vardarbībā. *Saddam Hussein* pakāršanas priekšnesums nekādā ziņā nebija līdzeklis šīs vardarbības samazināšanai. Gluži pretēji — tas palielināja spriedzi šajā valstī.

Jūs zināt, ka Eiropas Savienība nerimstoši cīnās pret nāvessoda piemērošanu. Mēs uzskatām, ka, atceļot nāvessoda piemērošanu Eiropā, mēs esam snieguši ieguldījumu cilvēces attīstībā. Tāpēc iespēju, ka *Tariq Aziz*, kurš sadarbojās ar *Saddam Hussein*, un divi viņa palīgi varētu tikt pakārti, mēs uzskatām par apkaunojošu. Tas nav *Tariq Aziz* personības dēļ, kurš, kā man ir ļoti labi zināms, patiesībā bija ievērojams cilvēks, kas diemžēl līdzdarbojās totalitārā sistēmā. Tomēr es uzskatu (un es to paužu kā savu personīgo viedokli), ka īpaši pēdējā brīdī viņš ļoti centās padarīt savu valsti pieejamu.

Tomēr tā nav *Tariq Aziz* lieta, kas ir svarīga. Mēs nevaram rītdien vērot *Tariq Aziz* pakāršanu mūsu televizoru ekrānos kā Irākas atbrīvošanas simbolu. Tāpēc es aicinu savus kolēģus balsot par šīs rezolūcijas pieņemšanu, kurā ir iekļauta arī manis atbalstīta sadaļa par kristiešu vajāšanu Irākā.

Anneli Jäätteenmäki, *autore.* – Priekšsēdētājas kundze! Nāvessods ir Vispārējā cilvēktiesību deklarācijā noteikto tiesību uz dzīvību pārkāpums. Tas ir pilnīgs cilvēktiesību noliegums.

Tomēr 2009. gadā 18 valstīs tika izpildīti nāvessodi. Irākā nāvessods tika izpildīts vairāk nekā 120 cilvēkiem, un Irānā nāvessodu izpildīja ne mazāk kā 388 cilvēkiem. Valstis, kurās piemēro nāvessodu, tostarp Amerikas Savienotās Valstis un Ķīna, un mēs šo sarakstu varam turpināt, apgalvo, ka cilvēki tiek nogalināti tiesiskuma vārdā. Nāvessodam nav nekā kopīga ar tiesiskumu.

Eiropas Savienība ir stingri apņēmusies strādāt, lai panāktu nāvessoda atcelšanu visā pasaulē, un tā cenšas panākt vispārēju šā principa atzīšanu. Šī rezolūcija ir svarīgs atgādinājums par faktu, ka mums ir jāturpina cīņa pret nāvessodu. Mēs aicinām Irākas valdību atcelt nāvessoda piemērošanu.

Peter van Dalen, *autors.* – (NL) Priekšsēdētājas kundze! Pār pasauli, jo īpaši Tuvajiem Austrumiem, savelkas tumši islāma ekstrēmisma mākoņi. Pakistānā *Asia Bibi* sacīja, ka, lai gan viņa tikusi apžēlota, ekstrēmisti viņu vēl aizvien uzskata par apdraudējumu. Diemžēl

viņai nāksies emigrēt uz citu valsti. Arī kristieši masveidā jau ir devušies prom no Irākas. Viņi sistemātiski ir ekstrēmistu upuri. Irākā norisinās ļoti brutāla tādas reliģiskas kopienas izraidīšana, kura tur ir dzīvojusi daudz ilgāk par ekstrēmistiem. Tāpēc kristieši ir pelnījuši mūsu atbalstu. Viņiem ir jāļauj palikt kopā, lai viņi varētu praktizēt savu ticību. Tāpēc es aicinu komisiju šo jautājumu noteikt par galveno prioritāti. Mērenajām grupām Irākā ir ļoti nepieciešams stingrs Eiropas atbalsts. Tad mēs varētu būt spējīgi Irākā novērst musulmaņu ekstrēmistu veiktu baznīcu durvju aizvēršanu un slēgšanu uz visiem laikiem.

Frieda Brepoels, *autore.* – (NL) Priekšsēdētājas kundze, dāmas un kungi! Zaļo un Eiropas Brīvās apvienības grupa pilnīgi atbalsta divus šā ziņojuma punktus. Pirmkārt, mums ir jāturpina cīņa pret nāvessoda piemērošanu, kā arī jāturpina paust aicinājumus atcelt *Tariq Aziz* un diviem bijušajiem virsniekiem piespriesto nāvessodu. Otrkārt, ikvienam cilvēkam Irākā ir jābūt tiesībām šajā valstī praktizēt savu reliģiju, un mēs nosodām visus pret šo brīvību vērstos uzbrukumus. Mēs esam gandarīti par šiem diviem punktiem, bet mana grupa ir mazāk gandarīta par to, kas šajā rezolūcijā nav iekļauts. Šķiet, ka Eiropas Parlaments atsakās apspriest daudzos cilvēktiesību pārkāpumus Irākā, par kuriem mēs kā Eiropas Savienības dalībvalstis esam bijušas daļēji atbildīgas. Ārvalstu karaspēki ir ļāvuši Irākas drošības spēkiem slikti izturēties pret ieslodzītajiem, pat spīdzināt un nogalināt viņus. Šā gada martā Eiropas Cilvēktiesību tiesa šajā nodarījumā apsūdzēja Apvienoto Karalisti. Nesenā *Wikileaks* atklātā informācija ir apstiprinājusi, ka šādi nodarījumi ir veikti, un tas ir nepieņemami. Tāpēc mēs būtu vēlējušies redzēt stingru šo ASV un Eiropas valstu karaspēku veikto darbību nosodījumu. Tāpat rezolūcijā būtu bijusi iederīga atsauce uz *Navi Pillay*, ANO augstās komisāres cilvēktiesību jautājumos, aicinājumu rūpīgi izmeklēt apsūdzības par nelikumīgām nolaupīšanām, no vienas puses, un par vardarbību un slepkavībām Irākas ieslodzītuma vietās, no otras puses. Pēc šā jautājuma izmeklēšanas, ko nesen sāka Apvienotā Karaliste, būtu jābūt citām šādām izmeklēšanām, un dalībvalstīs, kuras uz šo reģionu nosūtīja savus bruņotos spēkus, par veiktajiem pārbaudījumiem ir jāsauc pie atbildības to pakļautībā strādājošie cilvēki. Uz to ir jāuzstāj arī Komisijai un Padomei. Klusēšana vairs nav iespējama.

Miguel Portas, *autors.* – (PT) Priekšsēdētājas kundze! Manuprāt, mēs visi piekrītam, ka centieni izpildīt nāvessodu *Tariq Aziz*, Irākas premjerministram *Saddam Hussein* režīma laikā, ir nenoliedzami traģisks farss. Šim cilvēkam jau ir piespriests mūža ieslodzījums. Mēs to neapstrīdam, bet, manuprāt, mēs nevaram apspriest un nosodīt šo mēģinājumu izpildīt nāvessodu, vienlaikus nepieminot vairāk nekā 900 nāvessodu, ko Irākas Prezidentālā padome jau ir izpildījusi. Mūsu pienākums ir pievērst vienlīdz lielu uzmanību plaši zināmiem un mazāk zināmiem gadījumiem. Protams, mēs arī atbalstām pret kristiešu kopienām vērstā islāmistu terorisma nosodījumu, bet mēs nevaram apklusināt tos 30 000 cilvēkus, kuri militārās okupācijas dēļ Irākā tiek turēti ieslodzījumā bez apsūdzības izvirzīšanas, tāpat mēs nevaram ignorēt to, kā šāda situācija Irākas sabiedrībā ir radījusi konfliktus un problēmas. Ar šo rezolūciju saistītā problēma ir fakts, ka tajā tiek ņemts vērā tik ierobežots skaits jautājumu. Tāpēc mana grupa ir sagatavojusi pati savu rezolūciju.

Constance Le Grip, *autore.* – (FR) Priekšsēdētājas kundze! Šo debašu laikā par stāvokli Irākā, nāvessoda piespriešanu *Tariq Aziz* un kristiešu situāciju Irākā es vēlējos atkārtoti uzsvērt manas grupas, Eiropas Tautas partijas grupas (Kristīgo demokrātu), absolūto noliegumu nāvessoda piemērošanai.

Tomēr kā svarīgāko es vēlētos paust arī manas grupas sašutumu par Irākā dzīvojošo kristiešu stāvokļa straujo pasliktināšanos, kā arī paust mūsu dziļo sašutumu par nesenajiem nāvējošajiem uzbrukumiem kristiešu kopienām Irākā, jo īpaši ķīlnieku glēvo sagrābšanu

sīriešu katoļu baznīcā Irākā 31. oktobrī, kā rezultātā gāja bojā 58 cilvēki. Mēs, protams, vēlamies arī paust savu solidaritāti upuriem un viņu ģimenēm.

Šajās debatēs mēs svinīgi un nopietni vēlētos vērsties pie Irākas varas iestādēm ar aicinājumu darīt visu, lai Irāka nodrošinātu kristiešu drošību un vienotību, aizsargātu visas lūgšanu vietas Irākā, garantētu Irākas kristiešiem un visām reliģiskajām kopienām un minoritātēm reliģisko brīvību un censtos samazināt vardarbību starp dažādām etniskajām grupām. Šajā situācijā ir reāli apdraudēts miers, nacionālā izlīguma panākšana šajā valstī un mūsu brīvības un iecietības vērtību aizsardzība.

Mario Mauro (PPE). – (IT) Priekšsēdētājas kundze, dāmas un kungi! *Tariq Aziz* nāvēssods un vajāto kristiešu drāma ir temati, ko, iespējams, būtu bijis loģiski nošķirt. Tomēr, iespējams, tas, ka mēs tos apspriežam kopā, ir labi, jo tas, ko mēs šajā rezolūcijā gribam pateikt, ir fakts, ka vēlamies taisnīgumu Irākā un taisnīgumu attiecībā uz Irāku.

Mēs vēlamies taisnīgumu Irākā, jo tie kristieši, kuri ir kļuvuši par upuriem to daudzo grupu fundamentālistiskajiem mērķiem, kas cīnās par varu, noteikti ir nevainīgi. Mēs vēlamies taisnīgumu attiecībā uz Irāku, jo pašlaik notiekošais process stabilitātes un demokrātijas atjaunošanai šajā valstī nav pelnījis iegūt izkropļotu reputāciju tāda cilvēka nogalināšanas dēļ, kurš, iespējams, ir vainīgs izvirzītajās apsūdzībās, bet kurš noteikti nav pelnījis nāvēssodu.

Tāpēc es uzskatu, ka rezolūcijas instrumentam varētu būt pat lielāka praktiska ietekme, ja mēs iekļausim šos spriedumus un jautājumus arī Eiropas Savienības un Irākas nolīgumā. Šajā nolīgumā praktiskā veidā iespējams noteikt, ka ekonomisku vienošanos noslēgšanai mēs nosakām priekšnosacījumus, kas ietver cilvēktiesību ievērošanu un cieņu pret Irākas kristiešiem.

Ana Gomes (S&D). – (PT) Priekšsēdētājas kundze! Irāka un Irākas iedzīvotāji diktatora *Saddam Hussein* pakļautībā piedzīvoja un no tā mantoja virkni šausmu. Pēc tam, kopš 2003. gada, ārvalstu militārās okupācijas laikā tā ir piedzīvojusi šausminošus cilvēktiesību pārkāpumus, tostarp arestus, nolaupīšanas un nogalināšanu bez tiesas sprieduma. Tāpēc ir īpaši svarīgi, ka prezidents *Talabani* kungs kā humānists un sociālists ir paziņojis, ka viņš atteiksies parakstīt pavēli par *Tariq Aziz* nāvēssoda izpildi. Manuprāt, ir ļoti svarīgi, lai mēs Parlamentā paziņotu, ka mēs iestājamies pret nāvēssoda izpildi neatkarīgi no tā, kādai personai tas tiek piespriests un kāda ir šīs personas reliģiskā piederība, un ka mēs necenšamies panākt *Tariq Aziz* piespriestā nāvēssoda atcelšanu tikai tāpēc, ka viņš ir kristietis. Protams, es un visi mani kolēģi Parlamentā pilnīgi nosoda uzbrukumus, kas ir vērsti pret kristiešu kopienu Irākā — kopienu, kas veido daļu no Irākas kultūras tradīcijas un ko irākieši novērtē vairāk nekā ikviens cits un zina, kā to saglabāt. Tomēr mēs nedrīkstam aizmirst, ka tie, kuri visvairāk Irākā ir cietuši teroristu un sektu vardarbības dēļ, patiesībā ir musulmaņi neatkarīgi no tā, vai tie būtu šīti, sunnīti vai citai grupai piederīgi. Tagad svarīgāk nekā jebkad agrāk ir tas, lai mēs, Eiropas Savienība, koncentrētu savu uzmanību uz mūsu attiecībām ar Irāku un apspriestu šo jautājumu ar mūsu kolēģiem Irākas Parlamentā, jo īpaši nepieciešamību atcelt nāvēssoda piemērošanu.

Marietje Schaake, ALDE grupas vārdā. – Priekšsēdētājas kundze! Irākā nāvēssods uz laiku tika atcelts pēc ASV vadītā iebrukuma 2003. gadā, bet 2004. gadā šā soda mēra piemērošana tika atjaunota. Kopš tā laika šis sods ir ticis piespriests simtiem cilvēku, un daudziem cilvēkiem arī izpildīts.

Cilvēktiesību pārkāpumos vainīgo saukšana pie atbildības ir svarīga ikvienas valsts, tostarp arī Irākas, stabilai nākotnei. Politikiem un bijušajiem politikiem nav jābūt izņēmumam, jo uz viņiem gulstas galējā un bieži vien tieša atbildība par šādiem pārkāpumiem. Ir labi zināms, ka cilvēktiesību pārkāpumu skaits Irākā *Saddam Hussein, Tariq Aziz* un līdzīgo pilnvaru laikā bija ļoti liels. Taisnīgi tiesas procesi un pienācīga lietas izskatīšana ir nepieciešami samierināšanās nodrošināšanai un konstruktīvai virzībai uz labāku nākotni.

Eiropas Savienība ir vērtībās pamatota kopiena un unikāla teritorija pasaulē, jo īpaši attiecībā uz nāvessodu, ko mēs esam pilnīgi atcēlušī. Attiecībā uz citām valstīm, vai tās būtu Amerikas Savienotās Valstis, Ķīna, Irāna vai Irāka, mēs tās aicinām ar piemēroto sodu neliegt cilvēkiem pamattiesības — tiesības uz dzīvību.

Jalal Talabani ir paziņojis, ka viņš neparakstīs pavēli par *Tariq Aziz* nāvessoda izpildi, un mēs to vērtējam atzinīgi. Irākai būtu jābūt tiesiskuma principā pamatotai sabiedrības daļai, kurā tiek ievērotas visu iedzīvotāju cilvēktiesības, un Eiropas Savienība ir gatava atbalstīt Irākas valdību attīstīties šajā virzienā un nodrošināt atbilstošu atbildību cilvēktiesību pārkāpumu veicējiem.

Irākas stabilitāte ir trausla, un valsts atbalstīti nāvessodi to var negatīvi ietekmēt. Starptautiskā pakta par pilsoniskajām un politiskajām tiesībām Otrā fakultatīvā protokola, kā arī Cilvēktiesību un pamatbrīvību aizsardzības konvencijas 13. protokola parakstīšana un ratificēšana palīdzētu nostiprināt Irākas nostāju pret cilvēktiesību pārkāpumiem. Tas arī būtu atbalstāms solis ceļā uz tās iekļaušanos starptautiskajā sabiedrībā.

Marie-Christine Vergiat, *GUE/NGL grupas vārdā.* – (FR) Priekšsēdētājas kundze! Mana grupa, Eiropas Apvienotā kreiso un Ziemeļvalstu Zaļo kreiso spēku konfederālā grupa, nav piedalījusies ne šim tematam veltītās kopīgās rezolūcijas, ne rezolūcijas par Tibetu sagatavošanā. Šīs ceturtdienas pēcpusdienas sēdes šajā Parlamentā kļūst arvien sirreālākas gan vērojamā tukšuma, gan izskatāmo jautājumu ziņā, gan tā veida dēļ, kādā mēs tos izskatām. Prizmas, caur kurām atsevišķi no šeit klātesošajiem nepārtraukti raugās uz vienu vai otru valsti vai vienu vai citu jautājumu, ir pretrunā cilvēktiesību universalitātes un nedalāmības idejai, kas ir izklāstīta starptautiskajos tekstos, par kuru ievērošanu saskaņā ar mūsu apgalvojumiem mēs iestājamies.

Šāda veida skatījums un rīcība kaitē Eiropas Savienības uzticamībai šajā jomā un nāk par labu tiem, kuri apgalvo, ka eiropiešiem ir rietumniecisks cilvēktiesību redzējums un ka viņi kārtējo reizi cenšas uzspiest savu modeli citiem.

Dāmas un kungi, es jums pievienojos nāvessoda piespriešanas, tostarp *Tariq Aziz* gadījumā, kā arī nāvessoda izpildes, kas Irākā ir daudzskaitlīga un skar arī sievietes un bērnus, nosodījumā. Es būtu vēlējusies, lai mēs tādā pašā veidā nosodītu arī stāvokli, kādā atrodas tūkstošiem bez iemesla, bez lietas izskatīšanas ieslodzītu un spīdzinātu cilvēku. Es būtu vēlējusies, lai mēs šā konflikta kontekstā nosodītu Irākas un okupācijas spēku ļaunprātīgu pilnvaru izmantošanu, kā arī paustu nosodījumu bērnu-kareivju izmantošanai, kā arī (jo īpaši šodien, Starptautiskajā dienā vardarbības pret sievietēm izskaušanai) vardarbībai, par kuras upuriem kļūst Irākas sievietes. Es arī būtu vēlējusies, lai mēs nosodītu to, kā Amerikas Savienotās Valstis pameta Ašrafas nometni, neizrādot interesi par simtiem tur dzīvojošu cilvēku.

Priekšsēdētājas kundze! Visu šo iemeslu dēļ GUE/NGL grupa atturēsies no balsošanas par šo rezolūciju, kā arī nebalsos par rezolūciju par Tibetu.

Franz Obermayr (NI). – (DE) Priekšsēdētājas kundze! 10. novembrī pieci cilvēki tika nogalināti bumbas sprādzienā, kas bija vērstas pret kristiešiem, un tikai dažas dienas iepriekš notika uzbrukums katoļu katedrālei. Par ķīlniekiem tika saņemti 100 cilvēki, un uzbrukuma rezultātā gāja bojā 40 cilvēki. Pēdējo gadu laikā Irāku ir pametuši 900 000 kristieši. Šie notikumi sniedz skumju ilustrāciju kristiešu stāvoklim Irākā un visā Tuvo Austrumu reģionā. Tie nav atsevišķi gadījumi, bet drīzāk globāla tendence, kas parādās uz Eiropas robežām, kā arī Ēģiptē un dažkārt arī Turcijā. Eiropas Savienībai ir jāspēj izdarīt pietiekami liels spiediens, lai apkarotu pret kristiešiem vērsto diskrimināciju. Pietiek atcerēties Kipras ziemeļu daļu, kur kopš turku īstenotās okupācijas aptuveni 150 baznīcas ir iznīcinātas vai pārveidotas par mošejām un kur ir saglabāta tikai viena baznīca, kurā kristiešu iedzīvotāji drīkst organizēt vienu dievkalpojumu gadā. Atcerieties, es nerunāju par Irāku, bet gan salu Vidusjūrā uz Eiropas robežas.

Manuprāt, būtu saprātīgi ieviest pastāvīgu sistēmu kristiešu vajāšanu pārraudzībai. Būtu jāierosina konkrēti pasākumi, piemēram, ar Eiropas Savienību noslēgtajos starptautiskajos tirdzniecības nolīgumos konsekventi jāiekļauj panti par kristiešu vajāšanu aizliegšanu. Mēs nevaram pieļaut situāciju, ka vēlamies veikt darījumus, bet esam ar mieru ignorēt kristiešu vajāšanas gadījumus.

Es vēlētos noslēgt runu, paužot dažus vārdus par bijušo ārlietu ministru Aziz kungu. Pat bijušajiem *Saddam Hussein* režīma locekļiem ir tiesības uz likumīgu tiesas procesu. Te nav vietas atriebības motivētām slepkavībām. Pat šiem bijušajiem ministriem pienākas taisnīgs tiesas process. Šāda situācija nav pieļaujama, jo īpaši jaunā valstī, kuras mērķis ir kļūt par demokrātisku valsti. Tāpēc es vēlētos aicināt Eiropas Savienību veikt pienācīgus pasākumus un noteikti turpināt darbu.

Esther de Lange (PPE). – (NL) Priekšsēdētājas kundze! Drošajā Eiropas Savienības vidē ticību un baznīcas apmeklēšanu mēs uzskatām par privātiem jautājumiem. Savukārt Irākā atklāti pausta piederība kristīgajai ticībai ir kļuvusi gandrīz par lielas drosmes pazīmi. Šodien mēs pamatoti esam nosodījuši svētdien, 31. oktobrī, notikušo šausminošo uzbrukumu, bet tikmēr ir notikuši jauni uzbrukumi, kuri ir prasījuši cilvēku dzīvības. Pagājušajā pirmdienā Mosulas pilsētā tika nogalināti divi brāļi. Mans kolēģis *Belder* kungs jums nosauca pastāvīgi sarūkošajai Irākas kristiešu grupai piederīgo cilvēku skaitu, no kuriem vismaz 100 000 cilvēku ir pārvietoti valsts iekšienē. Tā neapšaubāmi šķiet esam dažu grupu mērķtiecīga stratēģija, lai izraidītu šo sabiedrības grupu. Komisāres kundze, mēs, Eiropas Savienība, nevaram atļauties tikai stāvēt un tajā noraudzīties. Vispirms Eiropas Savienībai, protams, ir jāvēršas pie Irākas varas iestādēm, kuru stāvoklis diemžēl vēl joprojām ir vājš, un jāatbalsta tās pasākumu īstenošanā. Tomēr es vēlētos doties tālāk un, kā *Mauro* kungs sacīja, partnerattiecību līgumā ar Irāku, ko mēs pašlaik apspriežam, kā prioritāti iekļaut drošus dzīves apstākļus kristiešiem Irākā. Es kā delegācijas attiecībām ar Irāku priekšsēdētājas vietniece turpināšu pārraudzīt situāciju un ar gandarījumu uzklaušīšu Komisijas viedokli par šo jautājumu.

Mitro Repo (S&D). – (FI) Priekšsēdētājas kundze! Tas, ka daudziem cilvēkiem Irākā atkal ir bijis jācieš savas reliģiskās pārliecības dēļ, ir šokējoši un nepieņemami.

Pret reliģiskajām kopienām vērsti uzbrukumi, lai kur tie arī notiktu, ir nepiedodami. Reliģisko grupu tiesībām pulcēties un praktizēt savu reliģiju ir jābūt beznosacījumu tiesībām. Eiropas Savienība nav satraukta tikai par kristiešiem. Apziņas un reliģiskās pārliecības brīvībai ir jāattiecas uz visiem cilvēkiem vienādi. Šo vispārējo cilvēktiesību aizsardzība ir arī mūsu labākā garantija, ka konfliktus iespējams novērst un atrisināt pirms to sākšanās.

Manuprāt, šī rezolūcija ir vēstījums, ka Eiropas Parlaments stingri atbalsta Irākas iedzīvotājus, mudinot viņus vērsties pret vardarbību un terorismu un apņēmīgi cīnīties demokrātijas un vispārējas cilvēka cieņas vārdā.

Tunne Kelam (PPE). – Priekšsēdētājas kundze! Viena mēneša laikā ekstrēmistu grupas Irākā ir nogalinājušas vairāk nekā 50 kristiešus.

Drošības, taisnīguma un vienādu tiesību nodrošināšana visām reliģiskajām kopienām ir īpaša jaunās Irākas valdības atbildība. Tikai tādā veidā Bagdāde var iegūt cieņu un radīt uzticību ne tikai valsts iekšienē, bet arī attiecībās ar Eiropas Savienību.

Situācija daudzās Tuvo Austrumu valstīs, no kurām ir spiestas bēgt tradicionālās kristiešu minoritātes, ir satraucoša. Lielākā daļa Irākas asīriešu tagad ir valsts iekšienē pārvietotas personas. Manuprāt, ir ļoti svarīgi, lai, īstenojot mūsu kopējo ārpolitiku, *Ashton* kundze regulāri aktualizētu reliģiskās brīvības problēmu un lai turpmākajos Eiropas Savienības nolīgumos ar trešām valstīm būtu iekļauts pants par reliģiskās brīvības ievērošanu.

Justas Vincas Paleckis (S&D). – (LT) Priekšsēdētājas kundze! Pēdējā gada laikā kristiešu kopiena Irākā ir piedzīvojusi reliģiski motivētas vardarbības un vajāšanu pastiprināšanos. Bailēs no sprādzieniem un slepkavībām kristieši bēg no Irākas. Nosodot šausminošos teroristu uzbrukumus, godīgi sakot, es vēlētos sacīt, ka ASV iebrukums šajā ziņā situāciju saasināja, tāpēc ASV ir atbildīgas par stāvokļa uzlabošanu. Kopumā reliģiskās un nacionālās šķelšanās un savstarpējais naidis Irākā ir sasniedzis tādu mērogu, ka valsts atrodas nopietnās briesmās. Demokrātiskā pasaule gaida, ka Irākas valdība pēc iespējas drīzāk atceļ nāvēsoda piemērošanu. Es pozitīvi vērtēju Irākas prezidenta lēmumu neparakstīt pavēli par *Tariq Aziz* sodīšanu ar nāvi, bet mēs uzmanīgi sekosim tam, kā Irākas Parlaments rīkojas šajā lietā.

Bernd Posselt (PPE). – (DE) Priekšsēdētājas kundze! Tas ir skandāls, ka pēc 2000 gadu ilgas klātbūtnes ģeogrāfiskajā teritorijā, kas tagad ir Irākas valsts, kristiešu kopienām šajā reģionā draud izzušana, jo īpaši ņemot vērā pēdējo gadu laikā notikušo Rietumvalstu intervenci un faktu, ka šie notikumi norisinās Eiropas Savienības atbalstītas demokrātiskas valdības darbības laikā. Mēs to nevaram pieļaut. Papildus vispārējiem jautājumiem par reliģisko brīvību tas ir absolūts skandāls, un es atzinīgi vērtēju faktu, ka decembrī no Irākas uz Strasbūru dosies vairāki kristiešu priesteri, lai mūs sīki informētu par to pārstāvēto reliģisko kopienu stāvokli.

Mums ir jāsaprot, ka nepietiek ar retu, nogurušu žestu veikšanu un ka mums šajā jomā ir jāuzņemas patiesa atbildība. Astoņdesmit procenti Eiropas iedzīvotāju ir kristieši. Protams, mēs atbalstām reliģisko brīvību kā tādu, bet kurš rūpēsies par šo cilvēku interesēm, ja mēs to nedarīsim? Šie cilvēki savā valstī pat pārdzīvoja briesmīgo *Saddam Hussein* režīmu, bet tagad ir apdraudēta viņu dzīvība.

Tāpēc Eiropas Parlamentam savā cilvēktiesību darbā ir jāpievēršas šai jomai. Es aicinātu *Ashton* kundzi darīt to pašu un mūs regulāri informēt par šo kristiešu stāvokli.

Bogusław Sonik (PPE). – (PL) Priekšsēdētājas kundze! Kristiešu slepkavošana nebeidzas. Šodien tā notiek Irākā, Nigērijā, Ēģiptē un Afganistānā, vakar tā notika Sudānā, Indijā un Indonēzijā, un rītdien, ja kristieši jau nebūs noslepkavoti, ja viņi jau nebūs kļuvuši par grautiņu, vardarbības, izvarošanu un agresijas upuriem, viņiem nāksies dzīvot kā izstumtajiem, slēpjot savu ticību pat tur, kur viņu kultūras, politiskās un ekonomiskās saknes ir daudz senākas par islāma parādīšanos viņu dzimtenē. Lai gan Rietumvalstu musulmaņu intelektuāļi ir izteikuši aicinājumus valdībām, viņu valstīs nenotiek nekas, lai

garantētu kristiešu drošību. Vienīgais, pie kā šie kristieši ir vainīgi, ir fakts, ka viņi praktizē to pašu reliģiju, ko eiropieši un amerikāņi.

2010. gadā islāmistu fundamentālisti mūsu acu priekšā ir iznīcinājuši arābu kristiešus. Šādu likteni nav pelnījusi neviena cilvēku grupa. Ir jāpiebilst, ka nevienā uz kristīgās kultūras principiem pamatotā valstī musulmaņi nesaskartos ar tik sliktu attieksmi, kādu saņem kristieši, kuri dzīvo musulmaņu valstīs. Parlamentam ir jā sagatavo ziņojums par kristiešu stāvokli musulmaņu valstīs, un Eiropas iestādēm, iesaistoties sarunās ar šīm valstīm, darba kārtībā ir jāiekļauj vajāšanu jautājums.

Carl Schlyter (Verts/ALE). – (SV) Priekšsēdētājas kundze! Nav nekā nelogiskāka par nāvessodu — nogalināt kādu, lai parādītu, ka slepkavot ir slikti. Irākas iedzīvotāji ir cietuši no ārkārtīgi lielas apspiestības. Vispirms diktators *Saddam Hussein* apspieda un vardarbīgi izturējās pret cilvēkiem, kuru viedoklis atšķīrās no viņa uzskatiem un kuri kritizēja viņa režīmu. Tagad cilvēki ir okupācijas varas pakļautībā, kuru vairāk interesē ar ieroču palīdzību iegūts pārspēks, nevis demokrātija. Pret cilvēkiem, kuri kritizē okupācijas varu, turpinās vardarbīga izturēšanās un apspiešana.

Tagad turpinās pret kristiešiem vērsta vardarbība un apspiešana. Tām Irākā ir jābeidzas. Uz mums šajā jomā gulstas atbildība. Jūs to varat saukt par etnisko tīrīšanu. Tas ir tas, par ko mēs šeit runājam. Cilvēki tiek padzīti no Irākas. Tāpēc mums ir jānodrošina, lai mēs viņus nepadzītu no Eiropas Savienības. Tas ir mūsu pienākums. Mēs nedrīkstam nosūtīt Irākas iedzīvotājus atpakaļ — pretī garantētām ciešanām un apspiestībai.

Konrad Szymański (ECR). – (PL) Priekšsēdētājas kundze! Esmu pārliecināts, ka Irākas valdībai ir labākie nodomi, bet mums visiem ir jā dara vairāk, lai šajā valstī aizsargātu kristiešu kopienas. Pret šo kopienas šodien tiek vērsta diskriminācija un uzbrukumi, tās pārstāvji pat tiek nogalināti viena iemesla dēļ: lai beidzot panāktu šīs grupas izzušanu no teritorijas, kurā tā ir dzīvojuši gandrīz divus tūkstošus gadu.

Eiropas Savienībai šajā jautājumā ir jā rīkojas drosmīgāk, nepievēršot nekādu uzmanību politikorektuma uzspiestajai pašcenzūrai, kas ir saskatāma pat rezolūcijas tekstā, kuru mēs drīzumā pieņemsim. Irākas kristiešu aizsardzība šodien, protams, ietver rūpes par tiem, kuri tiek pārvietoti, un viņu uzturēšanās atļaušanu mūsu valstīs, kā arī politiskās pārmaiņas Irākā. Mans aicinājums Komisijai un *Ashton* kundzei ir tāds, ka tam ir jābūt mūsu sauklim, galvenajam mūsu diplomātijas sauklim pasaulē. Reliģiskajai brīvībai, jo īpaši kristiešu kopienas reliģiskajai brīvībai, ir jābūt Eiropas diplomātijas flagmanim.

Catherine Soullie (PPE). – (FR) Priekšsēdētājas kundze! Kristieši, bez šaubām, ir viena no pasaulē vajātākajām reliģiskajām grupām. Tuvajos Austrumos dažas ekstrēmistu grupas viņus uzskata, es citēju, par “leģitīmiem mērķiem”, un sasniedzamais mērķis gluži vienkārši ir šo cilvēku aizbraukšana no šā reģiona, kurā kristietība radās un kurā kristiešu vēsturiskā klātbūtne ir svarīga noteikta līdzsvara nodrošināšanai. Notikumi Bagdādē ir tikai kulminācija situācijai, kuru mēs pārāk ilgi esam pasīvi vērojuši.

Eiropas Savienībai kā pasaules mēroga procesu dalībniecei un daudzu šā reģiona valstu uzņēmējdarbības partnerei ir stingri jāpauž savs sašutums par šo situāciju. Diskriminācija, lai kādā veidā tā arī izpaustos, nav paciešama. Demokrātija šajā reģionā gūs uzvaru tikai tad, ja tiks ievērotas tādas cilvēku pamattiesības kā reliģiskā brīvība.

Sergio Paolo Francesco Silvestris (PPE). – (IT) Priekšsēdētājas kundze, dāmas un kungi! Parlamentam ir stingri jāiestājas pret uzbrukumiem, kas Irākā tiek vērsti pret kristiešu

minoritātēm. Tā ir nodaļa garā stāstā par diskrimināciju un mocekliību, kas ilgusi 2000 gadu, un ir neticami, ka trešajā gadu tūkstošā tas vēl joprojām turpinās.

Es piekrītu nepieciešamībai atbalstīt Irākas mērenās iedzīvotāju grupas un kristiešus, kas ir aizbēguši uz Kurdistānu, kā arī nepieciešamībai personas apliecībās neiekļaut norādi par reliģisko piederību. Tomēr es vēlētos paust nosodījumu tam, ko es uzskatu par šīs skumjās situācijas absurdāko aspektu. Kristīgās ticības simbols ir krusts, kas šķiet esam nāves simbols, bet patiesībā ir brīvības simbols, jo kristiešu uztverē Kristus nāve pie krusta izglāba cilvēci no grēka un tumsas. Tas ir neticami, ka ir cilvēki, kuriem nav ļauts godināt brīvības simbolu, jo, atstājot baznīcu, viņi tiek nogalināti tikai tāpēc, ka tajā uzturējās.

Janusz Lewandowski, *Komisijas loceklis.* – Priekšsēdētāja kundze! Eiropas Komisija saprot Parlamenta lielās bažas par cilvēktiesību situāciju Irākā, ko tik skaidri un nepārprotami izklāstīja godātie deputāti. Ārlietu padome pirmdien pauda asu nosodījumu nesenajiem teroristu uzbrukumiem, jo īpaši tiem, kuru mērķis bija civiliedzīvotāju pulcēšanās vietas, tostarp kristiešu un musulmaņu kulta vietas.

Padome, pieņemot Augstās pārstāves un priekšsēdētāja vietnieces *Ashton* kundzes ierosinātos secinājumus, arī uzsvēra, ka jaunajai Irākas valdībai būs jāvelta sevi tam, lai panāktu nacionālo samierināšanos. Tas nozīmē, ka tai ir jāpārstāv visu Irākas iedzīvotāju intereses un vajadzības neatkarīgi no to reliģiskās pārliecības vai etniskās piederības. Cilvēktiesību, tostarp minoritāšu pārstāvju cilvēktiesību, aizsardzībai un atbalstīšanai ir jābūt galvenajai prioritātei. Dialogā ar Irāku Eiropas Savienība bieži pauž savas bažas par cilvēktiesībām, tostarp ne tikai attiecībā uz reliģisko brīvību, bet arī nāvessodu.

Pirms desmit dienām, reaģējot uz Irākas Augstākās tiesas lēmumu sodīt ar nāvi piecus gāztā režīma pārstāvjus, tostarp *Tariq Aziz*, Eiropas Savienība vērsās pie varas iestādēm ar steidzamu un tiešu aicinājumu. Eiropas Savienība atkārtoti pauda savu stingro nostāju pret nāvessoda piemērošanu jebkādos apstākļos, cenšoties panākt vispārēju moratoriju nāvessoda izpildei kā pirmo soli mērķa sasniegšanai. Partnerattiecību un sadarbības nolīgumos, ko mēs drīzumā ceram parakstīt ar Irāku, cilvēktiesībām ir atvēlēta svarīga vieta. Tā ir tieša atbilde uz *de Lange* kundzes jautājumu.

Kopš 2003. gada svarīga Eiropas Savienības un Irākas sadarbības daļa ir vērsta uz tiesiskuma principa nostiprināšanu un cilvēktiesību un pamatbrīvību veicināšanu, piemēram, izmantojot *EUJUST LEX* un Kopienas atbalstu. Visneaizsargātāko Irākas iedzīvotāju aizsardzībai un šiem iedzīvotājiem paredzētas palīdzības nodrošināšanai ir atvēlēti arī ievērojami līdzekļi. Daudzi no šiem cilvēkiem acīmredzamu iemeslu dēļ ir pārvietoti valsts iekšienē un tagad dzīvo minoritāšu grupu blīvi apdzīvotos apgabalos. Mēs esam veltījuši darbu dažādiem pasākumiem, sākot ar informētības uzlabošanu un cilvēktiesību īstenošanu neaizsargāto iedzīvotāju grupās, līdz skolu atjaunošanai diskusijās jau pieminētos reģionos, piemēram, Ninevijā, kurā dzīvo daudz kristiešu.

Turpinās humānās palīdzības sniegšana neaizsargātākajiem cilvēkiem gan Irākā, gan ārpus tās robežām. Eiropas Savienības palīdzību nav iespējams tieši novirzīt konkrētu etnisko vai reliģisko grupu atbalstam, bet to var un tā ir jāizmanto, lai palīdzētu neaizsargātākajiem irākiešiem neatkarīgi no tā, kur viņi dzīvo.

Mēs adekvāti novērtējam problēmas, ar kurām saskaras Irākas valdība. Ekstrēmistu izskaušana, kuri ar barbarisku pasākumu palīdzību cenšas radīt spriedzi starp reliģiskajām grupām, nav vienkāršs uzdevums. Drošība, attīstība un cilvēktiesību aizsardzība ir cieši

saistītas. Eiropas Savienība vēl joprojām ir apņēmusies palīdzēt Irākai labākajā iespējamā veidā, lai nodrošinātu panākumus visos trīs jautājumos. Irākas iedzīvotāji to ir pelnījuši.

Priekšsēdētāja. – Debates tiek slēgtas.

Drīz notiks balsošana.

Rakstiskas deklarācijas (Reglamenta 149. pants)

Monica Luisa Macovei (PPE), rakstiski. – Es pievienojos saviem kolēģiem šajā Parlamentā, nosodot Irākā notiekošās slepkavības, nāvessodu izpildes un cilvēktiesību pārkāpumus. Irākas kristiešu minoritāte atrodas kritiskā situācijā: 2010. gada 31. oktobrī gandrīz 50 Irākas kristieši tika nogalināti nežēlīgā uzbrukumā Pestīšanas Dievmātes baznīcai. Saskaņā ar *Human Rights Watch* aplēsēm laikā kopš 2003. gada gandrīz pusei no Irākā dzīvojošajiem kristiešiem, simtiem tūkstošu cilvēku, nācās bēgt no valsts. Mums ir jāturpina cīņa, lai šie cilvēki izdzīvotu un būtu brīvi. Mums ir jāaizsargā minoritāšu tiesības un jāturpina iestāties pret slepkavošanu, vardarbību, segregāciju un jebkādu uz etnisko piederību vai reliģisko pārliecību pamatotu diskrimināciju. Es aicinu Komisiju un Padomi izvirzīt kristiešu drošību Irākā par neatliekamu jautājumu, jo Eiropas Savienība turpina veidot ciešāku sadarbību ar Irākas valdību.

12.2. Tibeta — iecere noteikt ķīniešu valodu par galveno mācību valodu

Priekšsēdētāja. – Nākamais darba kārtības punkts ir debātes par sešiem rezolūciju priekšlikumiem par Tibetu — ieceri noteikt ķīniešu valodu par galveno mācību valodu ⁽³⁾.

Lidia Joanna Geringer de Oedenberg, autore. – (PL) Priekšsēdētājas kundze! Oktobrī mēs bijām liecinieki tūkstošiem tibetiešu miermīlīgiem protestiem pret Ķīnas varas iestāžu plāniem mainīt izglītības politiku. Pašlaik spēkā esošais bilingvālais modelis, kura ietvaros etniskajām minoritātēm paralēli ķīniešu valodai ir ļauts mācīties savā nacionālajā valodā, tiks aizstāts ar modeli, kurā ķīniešu valoda būs galvenā mācību valoda.

Qiang Wei, Ķīnas Komunistu partijas sekretārs *Cinhai* provincē, presē publicētā rakstā sacīja, ka 2015. gadā galvenā mācību valoda pamatskolās būs literārā mandarīnu valoda. Tā kā tibetiešiem un citu etnisko grupu pārstāvjiem ir jāspēj efektīvi darboties Ķīnas darba tirgū, viņiem ir jābūt iespējai apgūt ķīniešu valodu, tomēr nezaudējot iespēju iegūt pienācīgu izglītību savā dzimtajā valodā.

Ir jāatceras, ka tiesības, par kurām cīnās tibetieši, izriet no Ķīnas Tautas Republikas konstitūcijas 4. panta un Likuma par reģionālo nacionālo autonomiju 10. panta. Tādējādi tibetieši pieprasa jau viņiem garantēto tiesību ievērošanu, un Parlamentam ar izpratni vajadzētu atbalstīt viņu centienus saglabāt savu kultūru, kuras pamatelements ir valoda. Manuprāt, mums visiem šķita pareizi tibetiešu valodas aizsardzības aktīvista *Dokru Choedaka* vārdi, ka skolas un valoda ir nacionālās identitātes pamats.

Marietje Schaake, autore. – Priekšsēdētājas kundze! Kultūra un kultūras izpausmes ir cilvēku vērtību un identitātes pamats. Aristoteļa vārdiem runājot, mērķis ir atspoguļot nevis lietu ārējo izskatu, bet to iekšējo nozīmi.

Ja kultūra tiek izmantota kā instruments vērtību uzspiešanai, ka arī dažādības un izteiksmes brīvības iznīcināšanai, tā ir pielīdzināma ierocim. Tāpēc fakts, ka ķīniešu (mandarīnu)

⁽³⁾ Sk. protokolu

valoda tibetiešiem ir noteikta par galveno mācību un oficiālās dokumentācijas valodu, ir ļoti satraucošs notikums. Ja Ķīna šādā veidā gatavojas iznīcināt Tibetas kultūru, tā rīkojas pretrunā tās pašas paustajiem nodomiem par harmoniskām attiecībām starp šīs valsts neskaitāmajām kultūrām, etniskajām grupām un identitātēm. Ķīnas varas iestādēm arī būtu jāļauj Tibetā iebraukt ārvalstu plašsaziņas līdzekļu pārstāvjiem bez īpašu atļauju pieprasīšanas, kā arī visā valstī jānodrošina necenzēta komunikācija un piekļuve informācijai, tostarp internetam.

Pārticību veicina ne tikai ekonomikas attīstība, bet vienlīdz lielā mērā arī kultūras daudzveidība un cilvēktiesību ievērošana. Attiecībās ar Ķīnu Eiropas Savienībai kā prioritātes konsekvēnti ir jāizvirza cilvēktiesības, jo īpaši attiecībā uz etniskajām un kultūras minoritātēm.

Ryszard Czarnecki, *autors.* – (PL) Priekšsēdētājas kundze! Lielās Eiropas valstīs tiešām velta ievērojamu uzmanību attiecību uzlabošanai ar Ķīnu ekonomikas, investīciju un uzņēmējdarbības jomā. Tas nozīmē, ka Parlamentam ir veicams pat nozīmīgāks uzdevums, atklāti runājot par cilvēktiesībām un faktu, ka tās tiek pārkāptas. Manuprāt, šodien Parlamentam ir ļoti jāuzsver Tibetā dzīvojošo cilvēku tiesības uz savu dzimto valodu, brīvu saziņu ar ār pasauli, izmantojot internetu — galu galā, mēs dzīvojam 21. gadsimtā, un tiesības runāt ar ārvalstu žurnālistiem, jo aizliegums ārvalstu korespondentiem apmeklēt reģionu ir nožēlojams. Visbeidzot, es vēlētos sacīt, ka mani ļoti satrauc valsts valodas uzspiešana Tibetā.

Heidi Hautala, *autore.* – (FI) Priekšsēdētājas kundze! Ķīnas Tautas Republikas konstitūcijas 4. pantā visiem iedzīvotājiem un tautībām ir garantēta brīvība lietot un attīstīt pašām savas mutiskās un rakstu valodas. Ņemot to vērā, mēs esam pamatoti satraukti par nesen saņemtajām ziņām, ka tibetiešu valodas kā mācību valodas statuss varētu tikt vājināts. Es zinu, ka šajā milzīgajā valstī notiek protesti, kas ir vērsti pret faktu, ka ķīniešu valodas dialekti, kuros runā Šanhajā un Kantonā, izzūd tādā pašā veidā, un tas ir vēl viens iemesls uztraukumam.

Ir svarīgi, lai Ķīnas Tautas Republika atzītu, ka tibetiešu kultūras saglabāšana ir izšķirošā mērā atkarīga no tās valodas un ka tibetiešu valoda ir jā saglabā kā galvenā mācību valoda, un tā ir jāizmanto arī universitātēs. Protams, svarīgs mērķis ir faktiskais bilingvālisms. Jāatzīst, ka ir tikai loģiski, ka tibetieši pagūst arī ķīniešu valodu, bet tās noteikšana par pirmo mācību valodu noteikti būs problemātiska, jo tas nozīmēs, ka cietīs tibetiešu kultūra.

Ir arī svarīgi, lai Ķīna beidzot ratificētu pirms vairākiem gadiem parakstīto Starptautisko paktu par pilsoniskajām un politiskajām tiesībām, jo tas palīdzētu aizsargāt etniskās un reliģiskās minoritātes un saglabāt viņu valodas un kultūru.

Thomas Mann, *autors.* – (DE) Priekšsēdētājas kundze! Kad mēs uzstājamies ar runu Eiropas Parlamentā, mēs varam runāt savas valsts valodā. Ķīnas valdība gatavojas atņemt tibetiešiem pamattiesības, radot draudus zaudēt viņu identitāti. Tūkstošiem tibetiešu miermīlīgās protesta akcijās skolās un universitātēs pauda iebildumus pret iespējamo bilingvālās politikas pārtraukšanu. 27. oktobrī Eiropas Parlamenta ēkas priekšā Briselē es saņēmu petīciju no Tibetas skolēniem, kuri vēlas panākt mūsu solidaritāti. Ķīnas vēstnieks Song kungs vakar uzsvēra, ka bilingvālā izglītība Tibetā bija svarīgs pasākums Tibetas kultūras atbalstam. Lai gan es dzirdēju viņa teikto, es neesmu pārliecināts, vai es viņam ticu. Galu galā, viņš nav noliedzis daudz plašsaziņas līdzekļu ziņojumus par to, ka ķīniešu (mandarīnu) dialekts būs galvenā Quinghai reģiona izglītības iestādēs izmantotā valoda. Visā izglītības sistēmā un pat radio arī kantoniešu un šanhajiešu dialektu aizstās ar ķīniešu

(mandarīnu) dialektu, lai gan valdība apgalvo, ka mandarīnu dialektā runā tikai puse Ķīnas iedzīvotāju. Konstitūcijas 4. pantā un likuma par reģionālo autonomiju 10. pantā ir uzsvērtā visu etnisko grupu brīvība attīstīt pašām savu mutisko un rakstu valodu. Komisār *Lewandowski* kungs, es jūs vēlētos mudināt nodrošināt, lai ES un Ķīnas dialogā tiktu aktualizēta šī satraucošā notikumu attīstība. Lūdzu, nosūtiet uz šo reģionu faktu vākšanas misiju, lai noskaidrotu, kur pastāv draudi bilingvālajai sistēmai. Tibetiešu valodu var papildināt ar ķīniešu valodu, bet to nekādā ziņā nevar ar to aizstāt.

Róza Grāfin von Thun und Hohenstein, *PPE grupas vārdā.* – (PL) Priekšsēdētājas kundze! Mūsdienās neviens nevar sūdzēties par zināšanu vai informācijas trūkumu par to, kas notiek Tibetā, tomēr mēs joprojām neveicam gandrīz nekādus centienus, lai atturētu Ķīnu no tibetiešu kā atsevišķu indivīdu un veselas nācijas iznīcināšanas kopā ar to brīnišķīgo kultūru un skaisto, autentisko reliģiozitāti.

Šodien mēs runājam par tibetiešu valodas iznīcināšanu un tās aizstāšanu ar mandarīnu dialektu. Galu galā, daudzi no mums šajā Parlamentā un daudzi no mūsu senčiem ļoti bieži ir maksājuši augstu cenu, cīnoties par savām nacionālajām valodām pret iebrucēja vai diktatora gribu, jo mēs zinām, ka savas valodas zaudēšana nozīmē pēdējās cerības pazūšanu, ka kādu dienu mēs varēsim būt paši savā pašu valstī. Arī pateicoties šai pieredzei, kas ir bijusi daudzu eiropiešu liktenis, mums ir jāpieprasa, lai tie, kas mūsu vārdā vada sarunas ar Ķīnu, apspriežas par tehnoloģiju, investīciju, tirdzniecības attīstību un tamlīdzīgiem jautājumiem, neizvairītos no temata par Ķīnā regulāri pieļautajiem cilvēktiesību pārkāpumiem. Es pieprasu, lai sarunās ar Ķīnas valdību par cilvēktiesībām — un te es pievienojos visiem tiem, kuri ir pauduši aicinājumus pirms manis — cilvēktiesību jautājums netiktu atstāts ēnā neatkarīgi no tā, vai mēs šobrīd piedzīvojam vai nepiedzīvojam ekonomikas krīzi.

Kristiina Ojuland, *ALDE grupas vārdā.* – Priekšsēdētājas kundze! Viscaur Igaunijas pastāvēšanas vēstures laikā mēs esam cīnījušies par vietējo iedzīvotāju valodas saglabāšanu. Pēc neatkarības atjaunošanas 1991. gadā mēs beidzot baudījām brīvību runāt mūsu valodā un kopt mūsu kultūru un identitāti. Man ir sāpīgi noraudzīties tajā, kā Tibetas iedzīvotāji tiek represēti un viņu valoda, identitāte, kultūra un reliģija tiek noņemta bojāejai.

Ķīnas Tautas Republika (ĶTR) tibetiešu marginalizācijas panākšanai izmanto to pašu metodi, ko Padomju Savienība izmantoja attiecībā uz igauņiem. Tibetas “pārķīniskošana”, tāpat kā Igaunijas rusifikācija Padomju Savienības okupācijas laikā, tiek veikta, pārvietojot uz pamatiedzīvotāju apdzīvoto teritoriju cilvēkus no citām teritorijām.

Kamēr hanu etniskajai grupai piederīgo Tibetā dzīvojošo ķīniešu skaits pieaug, tibetiešiem ir visas tiesības justies nedroši. Ķīnas varas iestāžu nodoms skolās par galveno mācību valodu noteikt ķīniešu (mandarīnu) valodu pārkāpj Tibetas pamatiedzīvotāju tiesības. Es vēlētos, lai Eiropas Savienības politikā attiecībā uz ĶTR šis pārkāpums tiktu izvirzīts un atrisināts kā prioritāte.

Reinhard Bütikofer, *Verts/ALE grupas vārdā.* – (DE) Priekšsēdētājas kundze! Es iebilstu pret šo rezolūciju. Mana grupa man ļāva uzstāties ar runu, kas ir vērsta pret šo rezolūciju, lai gan lielākā daļa manu kolēģu man nepiekrīt.

Kā tika norādīts, Ķīnas vēstnieks ir atbildējis uz pausto kritiku. Iespējams, viņa vēstule nesniedz atbildes uz visiem jautājumiem, bet kāpēc mēs vēlamies vispirms pieņemt rezolūciju tā vietā, lai censtos nodibināt dialogu? Vai mēs tiešām varam sevi uztvert nopietni, ja vispirms pieņemam rezolūciju un tad sakām, kā pieminēja iepriekšējais runātājs, ka

tagad nosūtīsim kādu cilvēku faktu vākšanas misijā, lai noskaidrotu, kā tiek apdraudēts bilingvālisms?

Es neuzskatu, ka ir pamatoti runāt par tibetiešu valodas bojāeju. Parlamenta pilnvarās nav lemt par ungāru valodas mācīšanas mērogu Slovērijas vai Rumānijas skolās, tomēr tas jūtas pilnvarots lemt par to, vai matemātika būtu jā māca tibetiešu vai citā valodā. Es nezinu, vai to darīt ir saprātīgi.

Visbeidzot es uzskatu, ka ir kļūdaini saistīt valodas jautājumu ar Dalailamu, lai gan abi jautājumi ir visai nošķirami. Es nedomāju, ka, veicot šādu soli, mēs palīdzēsim nodrošināt, lai cilvēkiem netiktu liegta iespējas izmantot savu dzimto valodu.

Joanna Katarzyna Skrzydlewska (PPE). – (PL) Priekšsēdētājas kundze! Valoda ir svarīgākais identitātes elements un galvenais sociālās komunikācijas instruments. Šodienas debātes par Ķīnas Tautas Republikas centieniem noteikt ķīniešu valodu par vienīgo obligāto valodu Tibetas skolu sistēmā ir uzbrukums šīs valsts kultūrai. Līdz šim tibetiešu valoda ir bijusi oficiālā valoda Tibetā un tajos Ķīnas reģionos, kuros tibetieši ir galvenā etniskā grupa. Tibetiešiem savas valodas lietošana un attīstība ir viens no nozīmīgākajiem veidiem, kā viņi realizē savu *de facto* autonomiju. Tiem, kuri gatavojas meklēt darbu ārpus Tibetas, nepieciešamība saprast ķīniešu valodu ir saprotama, bet piemērots un atbilstošs risinājums šķiet ķīniešu valodas kā mācību priekšmeta ieviešana, nevis tibetiešu kā mācību valodas aizstāšana ar ķīniešu valodu.

Tāpēc mums būtu jāiebilst pret centieniem atņemt tibetiešiem viņu sazināšanās pamatinstrumentu. Atņemot tibetiešiem iespēju apgūt pašiem savu valodu, Ķīna lēni, bet noteikti iznīcina Tibetas autonomiju un veicina tās kultūras mantojuma zaudēšanu.

Cristian Dan Preda (PPE) (*uzdodot Reinhard Bütikofer "zilās kartītes" jautājumu saskaņā ar Reglamenta 149. panta 8. punktu.*) – (RO) Priekšsēdētājas kundze! Es vēlētos mūsu kolēģim uzdot jautājumu, ja viņš tam piekritīs. Kāpēc šajā kontekstā Ķīnas vēstnieka nostāja ir svarīgāka nekā mūsu vēlēšanās runāt par to, kas notiek Tibetā? Ja es sapratu pareizi, tas ir tāpēc, ka, viņaprāt, mums ir jāņem vērā Ķīnas vēstniecības teiktais, nevis mūsu pašu pārlicība.

Reinhard Bütikofer (Verts/ALE). – (DE) (*Runātājs atbild uz Cristian Dan Preda jautājumu, kas uzdots, paceļot zilo kartīti saskaņā ar Reglamenta 149. panta 8. punktu.*)

Priekšsēdētājas kundze! Esmu ļoti pateicīgs savam kolēģim par šā jautājuma uzdošanu, jo tas man sniedz iespēju atkārtot jau iepriekš sacīto. Es neteicu, ka jums ir jātic Ķīnas vēstniekam. Es sacīju, ka būtu saprātīgi, ja mēs uztvertu savu darbu nopietni un censtos panākt dialogu, un rezolūciju apspriestu pēc tam.

Ir neloģiski mums ieteikt pieņemt rezolūciju tagad un pēc tam nosūtīt uz Ķīnu ekspertus, lai noskaidrotu, vai un tieši kurās teritorijās ir apdraudēts bilingvālisms. Es uzskatu, ka, ja mēs vēlamies kaut ko darīt cilvēktiesību efektivitātes labā, mums nav tikai jāpauž cēli nodomi, bet arī jāiesaistās jautājumā, lai novērstu jau tā sarežģītās situācijas pasliktināšanu.

Csaba Sógor (PPE). – (HU) Priekšsēdētājas kundze! Es ar gandarījumu atbalstu kopīgās rezolūcijas priekšlikumu, jo tajā ir skaidri pausti principi, kuriem es kā pamatiedzīvotāju nacionālās mazākumgrupas pārstāvis pilnīgi piekrītu. Tāpēc es atbalstu principu, ka a) minoritāšu valodu apspiešana fundamentāli pārkāpj šīs minoritātes pārstāvju tiesības uz brīvību un ka b) mācības dzimtajā valodā ir piemērotākās zināšanu apguvei, un ka c)

vietējām varas iestādēm un kopienām būtu jānodrošina tiesiskas pilnvaras pieņemt lēmumus par mācībās izmantojamo valodu.

Es vēlētos pievērst visu to deputātu uzmanību, kuri atbalsta šo ierosinājumu, faktam, ka patiesībā arī atsevišķās Eiropas Savienības dalībvalstīs šie principi diemžēl netiek pilnīgi ievēroti. Tā apliecinājums ir šobrīd spēkā esošais Slovākijas valodas likums un Rumānijas izglītības likums. Es varētu nosaukt vēl dažas Eiropas Savienības dalībvalstis. To es tagad nedarīšu. Es pilnīgi atbalstu tiesību pārkāpumu pārraudzību ārpus Eiropas Savienības, tomēr, manuprāt, ir svarīgi, lai darbības, kas ir nelabvēlīgas mazākumtautībām Eiropas Savienības teritorijā, netiktu klusējot atstātas bez ievēribas.

Zuzana Brzobohatá (S&D). – (CS) Priekšsēdētājas kundze! Savā runā es vēlētos pieminēt Ķīnas Tautas Republikas pausto vēlēšanos nodrošināt harmoniskas attiecības starp visām tās teritorijā dzīvojošajām 56 etniskajām minoritātēm. Saistībā ar to esmu pārliecināta, ka ir jāatbalsta tibetiešu valodas saglabāšana, kas ir viena no četrām vecākajām un oriģinālākajām Āzijas valodām un viens no pamatelementiem, kurā sakņojas tibetiešu identitāte, kultūra un reliģija un kura kopā ar tibetiešu kultūru ir arī neaizvietoama pasaules kultūras mantojuma daļa, kas liecina par vēsturiski bagātu civilizāciju. Es ļaļaujos uz to, ka Ķīna konsekventi piemēros Ķīnas Tautas Republikas konstitūcijas 4. pantu un Likuma par reģionālo nacionālo autonomiju 10. pantu, kas visām tautām garantē brīvību izmantot un attīstīt pašām savu mutisko un rakstu valodu.

Esmu pārliecināta, ka visām etniskajām minoritātēm ir tiesības saglabāt savu valodu un literatūru. Taisnīga bilingvāla izglītības sistēma veicinās labāku sadarbību un izpratni, jo īpaši tad, ja tibetieši apgūs ķīniešu valodu un tibetiešu teritorijās dzīvojošie hanu etniskajai grupai piederīgie ķīnieši tiks mudināti apgūt tibetiešu valodu. Tā kā iesniegtais kopīgās rezolūcijas projekts ietver visus manis minētos punktus, esmu pieņēmusi lēmumu to atbalstīt.

Jaroslav Paška (EFD). – (SK) Priekšsēdētājas kundze! Ekonomikas un militārajā ziņā Ķīna ir lielvara, un Ķīnas administratīvā pārvalde savā attieksmē pret tās iedzīvotājiem jau sen ir radījusi iespaidu, ka visā pasaulē atzītie kultūras, sociālie un demokrātiskie principi Ķīnā tiks piemēroti selektīvi un tikai tādā mērā, cik tāl tie ir noderīgi pārvaldei saistībā ar valsts kontrolēšanu.

Es nedomāju, ka mūsu sašutums mainīs Ķīnas valdības nodomu valstī ieviest tās izglītības politiku. Tomēr es uzskatu, ka mums saviem Ķīnas partneriem ir jāsniedz nopietns brīdinājums par to, ka Tibetas iedzīvotājiem ir tiesības saglabāt savu identitāti un savu valodu un ka to dzimtajai valodai ir neaizstājama vieta bērnu izglītībā.

Ķīnai Tibetā būtu jāīsteno tāda pati politika, kādu Slovākija īsteno attiecībā uz tās ungāru minoritāti, nodrošinot ungāru mazākumtautības bērniem iespēju mācīties ungāru valodā, sākot no bērnudārza, turpinot mācīties ungāru valodā pamatskolā un vidusskolā. No otras puses, es Sógor kungam vēlētos norādīt, ka slovāku bērniem Ungārijā ir jāapgūst ungāru valoda, sākot ar bērnudārzu, turpinot pamatskolā un vidusskolā, un ka slovāku valodu viņi apgūst tikai kā svešvalodu.

Csanád Szegedi (NI). – (HU) Priekšsēdētājas kundze! Es kā *Jobbik* jeb “Kustības par labāku Ungāriju” pārstāve atbalstu Eiropas Parlamenta rezolūcijas ierosinājumu, iebilstot pret Ķīnas Tautas Republikas nodomu noteikt ķīniešu valodu par oficiālo valodu Tibetas skolās. Lai gan Ķīnas okupanti piešķirā Tibetai autonomiju, viņi pakāpeniski izslēdz tibetiešu valodu no izglītības un oficiālās vides. Ķīnas sliktā reputācija cilvēktiesību jomā arī rada

risku, ka ķīniešu valodas uzspiešanas dēļ Tibetā attīstīsies konflikti. Tibetiešiem ir jānodrošina tiesības iegūt izglītību un risināt oficiālus jautājumus tibetiešu valodā. Ir jāgarantē viņu cilvēktiesību un pamatbrīvību ievērošana, tostarp tiesības pulcēties un pilsoņtiesības piedalīties protestos.

Diemžēl mums nav jāmeklē tālu, lai atrastu līdzīgus gadījumus, jo rupji asimilācijas centieni Eiropā ir reāla un aktuāla problēma. Mums ir tikai jāatceras, kā Rumānija izturas pret Transilvānijas ungāriem vai *Csángó* ungāriem vai par izslēdzošo, diskriminējošo Slovākijas valodas likumu.

Angelika Werthmann (NI). – (DE) Priekšsēdētājas kundze, dāmas un kungi! Es uzskatu, ka tibetiešiem ir jānodrošina tiesības runāt to dzimtajā — tibetiešu — valodā. Tās ir tiesības, kuras mēs visi baudām. Pretējā gadījumā viņi zaudēs savu kultūras identitāti. Attiecībā uz situāciju Tibetā, manuprāt, bilingvālisms, citiem vārdiem sakot, tibetiešu un ķīniešu valodas apguve, ir piemērots risinājums.

Galū galā, bilingvālisms dažādos veidos veicina bērnu attīstību, un tas noteikti ir jāatbalsta.

Bogusław Sonik (PPE). – (PL) Priekšsēdētājas kundze! Tibetiešu valoda ir daļa no tautas vēstures, kura gadiem ilgi ir cīnījusies par savas kultūras saglabāšanu, un tā ir elements, kas vieno kopienas. Tāpēc bilingvālisma saglabāšana un uzturēšana visos izglītošanas līmeņos Tibetā skolās ir vienīgais un vislabākais risinājums. Ķīnas valdība ir parakstījusi ANO deklarāciju par pamattiesību tiesībām, tādējādi uzņemoties saistības ievērot tās teritorijā dzīvojošo mazākumtautību pamattiesības. Starptautiskajai sabiedrībai būtu jānosoda visi Ķīnas veiktie pasākumi tibetiešu valodas izskaušanai no skolām. Es uzskatu, ka ir jāveic pasākumi, kas ļautu efektīvāk pārraudzīt tibetiešu pamattiesību ievērošanu Ķīnā.

Sergio Paolo Francesco Silvestris (PPE). – (IT) Priekšsēdētājas kundze, dāmas un kungi! Bilingvālās sistēmas atcelšana Tibetā ir aprobežota rīcība, kas ir pretrunā cieņai pret mazākumtautības kultūras identitāti un cilvēktiesību ievērošanu.

Tirdzniecības nolīgumi vai uzņēmējdarbības līgumi ar Ķīnu nevar būt par precī, kas novērstu Eiropas uzmanību no nopietnās diskriminācijas, no kuras cieš tibetieši.

Tibetiešiem ir tiesības vismaz turpināt pastāvēt un justies kā tautai, un, lai to darītu, viņiem ir jāspēj brīvi kopt savas tradīcijas, vēsturi un valodu — īsumā, saglabāt savu identitāti, kuras svarīga daļa ir valodas identitāte.

Nodoms iznīdēt tibetiešu kultūru, kas zem sirpja un āmura simbola veiktas gadu desmitiem ilgas tibetiešu iedzīvotāju un mūku vajāšanas laikā vēl nav veiksmīgi īstenots, tagad var tikt meistarīgi realizēts, izskaužot tibetiešu valodu un uzspiežot ķīniešu valodu.

Janusz Lewandowski, *Komisijas loceklis.* – Priekšsēdētājas kundze! Mēs apspriežam jautājumu, kas pastāv gandrīz visās valstīs, kurās dzīvo mazākumtautības, proti, valodas un kultūras saglabāšana un vienlīdzīga piekļuve izglītībai. *Bütikofer* kungs, tas ir jautājums par mūsu vērtību atkārtotu apstiprināšanu.

Pirms es pievērsos jautājumam par Tibetu, ļaujiet man īsumā pieminēt mūsu divpusējās attiecības ar Ķīnu. Mūsu stratēģiskās partnerattiecības ir stipras, un tas mums sniedz iespēju risināt visus jautājumus, tostarp arī pašus jutīgākos. Mēs esam radījuši iespaidīgu augsta līmeņa viedokļu apmaiņas sistēmu, kur mēs regulāri risinām globāla mēroga jautājumus, ar kuriem saskaras mūsu iedzīvotāji, vienlaikus neatstājot novārtā jautājumus, kuros mūsu

viedokļi var atšķirties. Vispārējā situācija Tibetā ir viens no jautājumiem, par kuriem mūsu vidū ir atšķirīgi uzskati.

Pasākumi ķīniešu valodas noteikšanai par galveno mācību valodu tibetiešu apdzīvotajās teritorijās izvirza sarežģītus un jutīgus jautājumus. Ķīnai ir jācenšas panākt pareizu līdzsvaru, lai nodrošinātu tibetiešu valodas efektīvu apguvi un tās kā dzīvas valodas saglabāšanu izglītības nodrošināšanai šajā valodā, un kā dzimtās valodas saglabāšanu tibetiešu apdzīvotajās teritorijās, vienlaikus paralēli mācot ķīniešu valodu, lai nodrošinātu tibetiešu studentiem pienācīgas nodarbinātības iespējas nākotnē. Tibetiešu apdzīvoto teritoriju nošķirtība šo uzdevumu neatvieglo.

Mēs tiešām ceram, ka Ķīna nodrošinās tibetiešu valodas kā galvenās mācību valodas izmantošanu tibetiešu apdzīvoto teritoriju skolās, kā arī tādā pašā veidā garantēs mazākumtautību valodu aizsardzību citās Ķīnas teritorijās. Centieni saņemt ekspertu viedokļus un novērst diskrimināciju un ideoloģijas ietekmi ir labi līdzekļi turpmākajai rīcībai. Eiropas Savienība ir gatava dalīties ar savu pieredzi, ja Ķīna pieņemtu šādu lēmumu. Mēs ceram — un tā ir mana tiešā atbilde — piedalīties atklātā diskusijā ar Ķīnas varas iestādēm par šo jautājumu nākamajā Eiropas Savienības un Ķīnas cilvēktiesību dialoga kārtā. Ir ļoti svarīgi, lai Ķīna nodrošinātu atklātas sabiedriskās apspriešanās, ļaujot brīvi izteikt viedokli visiem tiem iedzīvotājiem, kurus ir skārušas jebkādas pārmaiņas valodas politikā, un šis viedoklis būtu jāņem vērā.

Mēs ar dziļām bažām arī esam lasījuši ziņojumus par vairāku to tibetiešu studentu un skolotāju aizturēšanu, kuri piedalījās miermīlīgajos protestos pret valdības izglītības reformu plānu. Mēs mudinām Ķīnu atbrīvot aizturētos cilvēkus un iesaistīties diskusijā ar Tibetas pilsonisko sabiedrību par ierosinātās reformas kvalitātēm.

Nobeigumā es vēlētos atgādināt par Eiropas Savienības ilggadējo nostāju attiecībā uz Tibetu. Tibetas unikālās kultūras, valodas, reliģijas un tradīciju saglabāšana un nepieciešamība panākt izsvērtu Tibetas autonomijas sistēmu vēl joprojām ir svarīga Eiropas Savienības prioritāte. Šie ir jautājumi, kurus mēs neatlaidīgi cenšamies risināt mūsu politiskajā dialogā ar Ķīnu.

Priekšsēdētāja. – Debates tiek slēgtas.

Drīz notiks balsošana.

Rakstiskas deklarācijas (Reglamenta 149. pants)

Roberta Angelilli (PPE), rakstiski. – (IT) Lai gan daudzi pasaules līderi, iestādes un NVO pastāvīgi iesaistās un cenšas aicināt Ķīnas varas iestādes nevērsties pret Tibetas iedzīvotājiem ar vardarbību, šie lūgumi, šķiet, nesasniedz dzirdīgas ausis, tādējādi apdraudot starptautiskās attiecības. Eiropas Parlaments gadiem ilgi ir apliecinājis savu solidaritāti Tibetai — valstij, kura vienmēr ir cīnījies pret Ķīnas varas iestāžu apspiešanas un diskriminācijas politiku, kas gadiem ilgi ir apdraudējusi tibetiešu teritoriālo un kultūras neatkarību. Pēdējais Pekinas īstenotais apspiešanas pasākums bija lēmums noteikt ķīniešu valodu par Tibetas obligāto oficiālo valodu, lai gan tās iedzīvotāji sazinās tibetiešu valodā un mandarīnu dialektu uzskata par svešvalodu. Šobrīd turpinās kultūras genocīds, jo šis lēmums apliecina skaidru nodomu iznīdēt šos cilvēkus ne tikai ģeogrāfiskā, bet arī kultūras ziņā, liedzot jaunākajām paaudzēm iespēju iegūt zināšanas par kultūru, kurai viņi ir piederīgi, un svarīgākais — par viņu lingvistisko mantojumu. Saskaņoties ar Ķīnas nelokāmo un nežēlīgo attieksmi pret Tibetu, es vēlētos aicināt Eiropas Parlamentu saglabāt nostāju, kas paūz nesamierināšanos

ar Ķīnas varas iestāžu īstenotajiem smagajiem cilvēktiesību pārkāpumiem, un nodrošināt, lai Tibetas iedzīvotāji zinātu, ka mēs viņus atbalstām un esam gatavi viņiem palīdzēt.

Catherine Soullie (PPE), rakstiski. – (FR) Pieņemot šo rezolūciju, Eiropas Parlaments, Eiropas iedzīvotāju un demokrātijas balss, sniedz skaidru vēstījumu Ķīnas varas iestādēm par to, ka vienas kultūras izskaušana un pakļaušana, lai sniegtu labumu citai kultūrai, nav nevienas īstēni varenas un modernas valsts cienīgi. Tibetiešu prasība cienīt viņu vēsturi un valodu ir pilnīgi likumīga. Šis nesaprātīgais lēmums neapdraud tikai tibetiešu kultūru: par standartizācijas politikas upuri kļūs arī kantoniešu un citas valodas. Ņemot vērā, ka Ķīnas konstitūcijā ir skaidri atzītas ikviena iedzīvotāja tiesības izpausties izvēlētajā valodā, kā gan varas iestādes var attaisnot šādu tiesisku pavērsienu pretējā virzienā? Eiropas Savienības moto skaidri apkopo vēstījumu, kuru ar šīs rezolūcijas starpniecību mums ir pienākums nodot Ķīnas varas iestādēm: vienoti dažādībā.

12.3. Birma — vēlēšanu norise un opozīcijas līderes Aung San Suu Kyi atbrīvošana

Priekšsēdētāja. – Nākamais darba kārtības punkts ir debātes par septiņiem rezolūciju priekšlikumiem par Birmu — vēlēšanu norisi un opozīcijas līderes Aung San Suu Kyi atbrīvošanu ⁽⁴⁾.

Véronique De Keyser, autore. – (FR) Priekšsēdētājas kundze! Dažkārt mēs saņemam labas ziņas pat ārkārtas situācijās. Tāpēc es vēlētos, lai ikviens atsauktu atmiņā emocijas, kas mūs pārņēma, kad mēs televīzijā redzējām Aung San Suu Kyi atbrīvošanu. Ir tiesa, ka mums ir īpaša saikne ar šo ievērojamo sievieti, kura šeit 1990. gadā saņēma vienu no pirmajām Saharova balvām un kura 20 vai 21 dzīves gada laikā gandrīz 15 gadus ir pavadījusi ieslodzījumā. Viņa ir politiski aktīvas sievietes simbols, kura tik problemātiskā valstī kā Birma spēj saglabāt brīvību un izrādīt pretestību. Tas ir tiešām apbrīnojami.

Tomēr šā notikuma dēļ mēs nedrīkstam aizmirst, ka, pirmkārt, viņas brīvība ir trausla. Viņa jau agrāk ir tikusi atbrīvota, lai pēc tam atkal nokļūtu mājās arestā. Otrkārt, neaizmirsīsim, ka vēlēšanas, kas tikko notika Birmā, patiesībā bija farss, karikatūra par demokrātiju. Pirms vēlēšanām tika pieņemti likumi vārda brīvības ierobežošanai. Atsevišķiem cilvēkiem, piemēram, mūkiem, tika liegtas iespējas balsot. Šobrīd Birmā pārliecības dēļ ieslodzījumā vēl joprojām ir 22 000 cilvēku, un tā joprojām ir viena no pasaules šausminošākajām diktatūrām.

Tāpēc mēs aicinām Birmas varas iestādes ievērot pulcēšanās tiesības un tiesības uz vārda brīvību, kā arī atbrīvot politiskos ieslodzītos, un mēs ticam, ka šī izcilā sieviete, kuru mēs gaidām šeit, Eiropas Parlamentā, vai kuru mēs apciemосim, ja viņa nevarēs saņemt savu Saharova balvu šeit, saglabās šajā sašķeltajā valstī brīvības garu.

Marietje Schaake, autore. – Priekšsēdētājas kundze! 13. novembrī, mazāk nekā nedēļu pēc pretrunīgi vērtētajām valsts vēlēšanām, pēc tam, kad 15. no aizvadītā 21. gada Aung San Suu Kyi bija pavadījusi faktiskā ieslodzījumā savu demokrātiju atbalstošo uzskatu dēļ, viņa tika atbrīvota no mājās aresta.

Kā pēc atbrīvošanas no Evin ieslodzījuma vietas Teherānā sacīja irāņu sieviete filmā *The Green Wave*: “Brīdī, kad es izgāju ārā, es aptvēru, ka esmu vien nokļuvusi no mazāka cietuma lielākā ieslodzījuma vietā: to sauc Irāna.”

(4) Sk. protokolu

Cilvēkiem savu uzskatu dēļ nav jādzīvo mazākos vai lielākos cietumos. Eiropas Savienība centīsies atbalstīt turpmāku brīvību nodrošināšanu visiem Birmas iedzīvotājiem un aizvien ir nobažījies par *Aung San Suu Kyi* labklājību un drošību, jo viņa atrodas valsts drošības dienestu uzraudzībā.

Viņas ilgi gaidītajai atbrīvošanai ir jāgūst atspoguļojums turpmākā tās brīvības nodrošināšanā visiem iedzīvotājiem, kura ar 2008. gada konstitūcijas un militārās huntas palīdzību ir tikusi sistemātiski ierobežota. Tādas vēlēšanas, kādas šomēnes notika Birmā, pat ja tās notiek baiļu un represiju gaisotnē, režīmi bieži izmanto, lai pamatot savu leģitimitāti un apgalvotu, ka tiek īstenota demokrātiska pārvalde. Tomēr ikvienas valdības demokrātija izriet no tās rūpēm par savu iedzīvotāju labklājību, un demokrātija vienmēr nozīmē vairāk nekā "balsstiesības visiem". Tā ir nostiprināta demokrātiskās iestādēs, labā pārvaldībā, tiesiskuma principā un cilvēktiesību ievērošanā.

Adam Bielan, *autors.* – (PL) Priekšsēdētājas kundze! Visiem tiem, kuri sevi maldināja, domājot, ka tā sauktās vēlēšanas, kas notika 7. novembrī un bija farss, mūs tuvinās demokrātijai Birmā, būtu jāizjūt vilšanās. Taisnība, ka nedēļu pēc vēlēšanām Nobela prēmijas ieguvēja *Aung San Suu Kyi* kundze tika atbrīvota no ieslodzījuma. Tomēr nekas neliecina par to, ka tā šajā valstī notiks arī ar pārējiem politiskajiem ieslodzītajiem, kuru skaits pārsniedz divus tūkstošus. Patiesībā pirms dažām dienām mēs saņēmām informāciju, ka Birmā valdošā militārā hunta ir uz laiku aizliegusi vēl deviņu žurnālu publicēšanu, tādējādi samazinot jau tā ierobežoto vārda brīvību šajā valstī.

Tāpēc starptautiskajai sabiedrībai ir jāturpina izdarīt spiedienu. Vispirms Eiropas Savienībai ir jākoncentrējas uz spiediena izdarīšanu uz Ķīnu, jo bez Ķīnas palīdzības militārā hunta Birmā nespētu noturēties pie varas. Visbeidzot es vēlētos pateikties Parlamenta priekšsēdētājam *Buzek* kungam par to, ka viņš ir uzaicinājis *Aung San Suu Kyi* kundzi uz Saharova balvas pasniegšanas ceremoniju, kas nākamajā mēnesī notiks Strasbūrā.

Barbara Lochbihler, *autore.* – (DE) Priekšsēdētājas kundze, dāmas un kungi! Mēs vēl joprojām labi atceramies Birmas opozīcijas līderes *Aung San Suu Kyi* attēlus pēc viņas atbrīvošanas no mājas aresta. Tajos mēs redzējām cilvēku, ko izolācijas gadi nav salauzuši, un tas mūs pārlicināja, ka viņa turpinās cīņu par demokrātiskām pārmaiņām savā valstī. Ikviens solis demokratizācijas un ļoti smagās cilvēktiesību situācijas uzlabošanas virzienā ir apsveicams.

Tomēr tas nebūs vienkāršs process. Konstitūcija, kas pašlaik ir spēkā Birmā, pēc nedemokrātiskām vēlēšanām izvirza prezidentu pāri likumam un nodrošina amnestiju iepriekš veiktiem cilvēktiesību pārkāpumiem. Eiropas Savienībai par to ir jāpauž visāsākā kritika, un tā ir jāvērs arī pret nopietnajiem cilvēktiesību pārkāpumiem attiecībā uz etniskajām minoritātēm, kuru pārstāvji nereti tiek padzīti no to apdzīvotajām teritorijām un piespiesti veikt vergu darbu, kamēr daudzi to bērni tiek savervēti, lai kalpotu kā bērni-kareivji.

Mums ir jādubulto savi centieni iesaistīt valstis, kurām ir būtiska ietekme uz Birmas valdību, piemēram, Ķīnu un Indiju. Mums šīs valstis ir jāpārlicina izmantot to ietekmi Birmas iedzīvotāju interesēs. Tām ir jāizpilda saistības, ko tās attiecībā uz cilvēktiesībām uzņēmas, ratificējot ASEAN hartu. Šajā hartā dalībvalstis ir acinātas rīkoties, lai apkarotu sistemātiskus cilvēktiesību pārkāpumus.

Rui Tavares, *autors.* – (PT) Priekšsēdētājas kundze! Sāksim ar jautājumu par vēlēšanām. Kā mēs zinām un kā šeit Parlamentā jau ticis pieminēts, vēlēšanas notika baiļu un

iebidēšanas gaisotnē. Tās bija pilnīgs farss un kalpoja vienīgi tam, lai militārajai huntai piešķirtu pilsoniskas sabiedrības izskatu. Daudziem iedzīvotājiem dalība balsošanā bija liegta. Tūkstošiem birmiešu — saskaņā ar pašu militārās huntas ģenerāļu sniegto informāciju 1 000 cilvēku — ir guvuši patvērumu Taizemē, kur dzīvo jau 100 000 birmiešu un kur tagad ap Birmas robežu pastāv lielās bruņotu konfliktu rašanās risks. Tas kalpo par atgādinājumu, ka, lai arī *Aung San Suu Kyi* atbrīvošana, bez šaubām, mūs pilda ar prieku un cerību, ka tagad, kā jau tika pieminēts, mēs varēsim satikt šo ievērojamo sievieti un uzņemt viņu Parlamentā, mēs nevaram novērst mūsu uzmanību no Birmas vissvarīgākā jautājuma, proti, visu iedzīvotāju un vairāk nekā 2000 politisko ieslodzīto atbrīvošanas, līdz ar vispārējās iebiedētības un baiļu atmosfēras kļedēšanu.

Tāpēc Eiropas Savienībai nevajadzētu mazināt savu uzmanību. Mums ir nepieciešama liela koncentrēšanās un nelokāmība: mēs nekādā gadījumā nedrīkstam būt pašapmierināti. Šobrīd, manuprāt, ir vērts sacīt, ka dažām dalībvalstīm cilvēktiesību aizsardzības jomā ir jābūt stingrākām un svarīgākām — konsekvētākām. Uzņēmējdarbībai, ko daudzas dalībvalstis turpina veikt Birmā, ir jāatbilst Eiropas Savienības saistībām cilvēktiesību jomā. Es atgādinu, ka, piemēram, naftas nozares uzņēmuma *TOTAL* ieguldījumi Birmā veido 7 % no Birmas huntas budžeta. Parlaments turpinās pievērst uzmanību šim jautājumam un būt vienots savā nostājā, un es ceru, ka arī Komisija un dalībvalstis turpinās īstenot šādu pieeju.

Bernd Posselt, *autors. – (DE)* Priekšsēdētāja kundze! Runājot savā un manas kolēģes *Andriekienē* kundzes vārdā: mēs esam ļoti gandarīti, uzzinot par mūsu Saharova balvas laureātes atbrīvošanu. Tomēr mēs nedrīkstam aizmirst, ka Birmas militārā diktatūra vēl joprojām briesmīgos apstākļos ieslodzījumā tur vismaz 2200 citu politisko ieslodzīto. Kā tika pieminēts iepriekš, visa valsts ir kā atklāts cietums. Tāpēc tagad mums ir jābūt ļoti kritiskiem un uzmanīgiem. Vai tas viss bija tika kosmētiska operācija, vai arī vēlēšanas, kas tika izmantotas brutālām manipulācijām, parādīja režīma patieso raksturu? Tagad mums ir jāizmanto visi pieejamie mehānismi, lai pieprasītu pārmaiņas. Šīs pārmaiņas var uzskatīt par pēdējo pārbaudījumu. Mums ir jāuzstāj, lai mūsu Saharova balvas laureātei tiktu sniegta atļauja decembrī ierasties šeit, lai pēc 20 gadu kavējuma saņemtu savu balvu un lai viņai tiktu ļauts atgriezties savā valstī bez uzbrukumiem. Tikai tad mums būs neliels iemesls cerībai, ka mainās to cilvēku situācija, kuri gadu desmitiem ilgi ir cietuši korumpētas sociālistu diktatūras pakļautībā.

Cristian Dan Preda, *PPE grupas vārdā. – (RO)* Priekšsēdētāja kundze! Vispirms arī es, protams, vēlos paust gandarījumu par *Aung San Suu Kyi*, Birmas opozīcijas līderes, atbrīvošanu pēc tik daudziem mājas arestā pavadītiem gadiem. Es arī vēlētos paust cerību, ka šai atbrīvošanai no ieslodzījuma sekos vairāk nekā 2000 politisko ieslodzīto atbrīvošana, pretējā gadījumā, kā minēja *Posselt* kungs, mēs to uzskatīsim tikai par simbolisku žestu.

Man jums arī jāpasa, ka es vēlos, lai mēs atbalstītu *Aung San Suu Kyi* viņas partijas, Demokrātijas nacionālās līgas, kas maijā tika nelikumīgi likvidēta, atjaunošanā. Viņai noteikti ir jāpaveic milzīgs darbs. Tāpēc es uzskatu, ka starptautiskais spiediens ir jāturpina, jo šī militārā hunta negrasās īstenot demokratizācijas procesu, bet dodas šim procesam pilnīgi pretējā virzienā, ņemot vērā, ka novembrī notikušās vēlēšanas nebija ne brīvas, ne godīgas. Tāpēc es uzskatu, ka mēs nedrīkstam mazināt uzmanību, ko veltām šim reģionam.

David Martin, *S&D grupas vārdā. –* Priekšsēdētāja kundze! Esmu gandarīts par vienotības līmeni, ko Eiropas Savienība ir apliecinājusi Birmas jautājumā. Esmu izlasījis Padomes paziņojumu, *Ashton* kundzes paziņojumu un mūsu priekšsēdētāja paziņojumu. Šīs pilnīgi

safabricētās vēlēšanas Birmā nevienu nav apmullņojušas. Visi ar gandarījumu ir sveikuši *Aung San Suu Kyi* atbrīvošanu no mājas aresta, bet ikviens arī ir paudis nosodījumu tam, ka vēl joprojām netiek nodrošinātas pārējās brīvības.

Priekšsēdētājas kundze, tomēr, ja mēs rīkosimies pareizi, šīs vēlēšanas varētu — ar lielu uzsvāru uz vārdu “varētu” — nozīmēt jaunu sākumu Birmā. Kā citi kolēģi jau norādīja, ja mēs tagad spētu pārliecināt huntu atbrīvot politiskos ieslodzītos, ja mēs to varētu pārliecināt nodrošināt *Aung San Suu Kyi* pilnīgu brīvību gan attiecībā uz pārvietošanos, gan publiskiem politiskajiem paziņojumiem, un visbeidzot, ja jaunais Birmas parlaments un valdība sāktu valstī uzlabot cilvēktiesību un pamattiesību situāciju un Birmas iedzīvotāju sociālos un ekonomiskos apstākļus, tad, iespējams, dažu gadu laikā mūsu iestādēm būs iemesls sākt pārrunas un sadarbību ar Birmas režīmu un, iespējams, pieredzēt labāku šīs valsts nākotni.

Ryszard Czarnecki, *ECR grupas vārdā*. – (PL) Priekšsēdētājas kundze! Varas iestādes ir atbrīvojušas vienu ļoti pazīstamu personu — lai it kā pasaulei parādītu, ka valsts ir demokrātiska, ka tā ir sākusi ievērot cilvēktiesības, kamēr aiz šīs fasādes nav nekā: nav notikušas nekādas konkrētas pārmaiņas. Mēs saskārāmies ar teātri — un, paldies Dievam, ka cienījamā sieviete atguva brīvību. Tomēr, kā mēs minējām, aiz šī teātra slēpjas traģēdija. Vairāki tūkstoši cilvēku aizvien ir ieslodzījumā. Tāpēc sauklis “atbrīvot politiskos ieslodzītos” uz Birmu attiecas vēl joprojām.

Es domāju, ka reģionā vispopulārākās politiskās ieslodzītās vēstījums, kura tikko ir atbrīvota no aresta, ir tik nozīmīgs, ka tas izskan pāri visai Āzijai. Pie viņas jau vērsās Ķīnas disidenti. Domāju, ka to ir vērts uzsvērt. Tāpēc Parlamentam ir jācīnās par cilvēktiesību ievērošanu un politisko bēgļu brīvību šajā reģionā.

George Sabin Cutaş (S&D). – (RO) Priekšsēdētājas kundze! Eiropas Parlaments jau 2010. gada februārī pieprasīja atbrīvot *Aung San Suu Kyi*, kura kopš 1990. gada dzīvoja mājas aresta apstākļos. Birmas varas iestāžu lēmums atbrīvot viņu dažus mēnešus pēc šīs svarīgās Parlamenta deputātu prasības izteikšanas iezīmē pirmo soli pareizajā virzienā. Tomēr mēs nevaram uzskatīt šo konkrēto situāciju par cilvēktiesību atjaunošanas apliecinājumu Birmā, ņemot vērā faktu, ka daudzi demokrātiju atbalstoši aktīvistu vēl aizvien ir apcietinājumā.

Lisabonas līgumā ir noteikts, ka Eiropas Savienības mērķis ir veicināt mieru, Savienības vērtību ievērošanu un tās tautu labklājību. Mūsu izpratnē kopējās vērtības nozīmē cilvēka cieņas, brīvības, demokrātijas un cilvēktiesību ievērošana. Eiropas Savienības pienākums ir neaprobežoties ar šo vērtību veicināšanu tikai tās teritorijā. Tāpēc es mudīnu nodot vēstījumu par solidaritāti ar Birmas iedzīvotājiem, kuri cieš varas iestāžu īstenotu represiju dēļ un katru dienu cīnās par savu pamattiesību ievērošanu.

Marc Tarabella (S&D). – (FR) Priekšsēdētājas kundze! 7. novembrī Birmā pirmo reizi 20 gadu laikā notika vēlēšanas. Tā vietā, lai mēs priecātos par to, ka šis process beidzot ir noticis, mēs šodien atkal esam spiesti nosodīt šo valsti, kurā cita starpā būtu jāievēro cilvēktiesības un tiesības uz vārda brīvību. Vēlēšanām ir jābūt sinonīmam izvēlei, ko persona pauž ar balsi palīdzību.

Kā gan mēs varam runāt par izvēli, ja opozīcijas partijām ir liegta iespēja izteikties, kad tās nevar brīvi paust savi viedokļi vai adekvāti pārstāvēt visus iedzīvotājus?

Mēs atkal šeit runājam par Birmu, par valsti, kura nav brīva, bet kura daudzus gadus ir atradusies militārās huntas kontrolē. Kā visai pasaulei ir zināms, tas ir jautājums par

sastingušu varu, kura šādā formā saglabāsies tikmēr, kamēr nenotiks patiešām brīvas un godīgas vēlēšanas.

Aung San Suu Kyi atbrīvošana ir solis pareizajā virzienā. Mums tas ir jāatzīst un jāapsveic. Kā te tika norādīts iepriekš, cerēsim, ka būs vēl citi pasākumi, jo īpaši attiecībā uz daudziem citiem politiskajiem ieslodzītajiem.

Sergio Paolo Francesco Silvestris (PPE). – (IT) Priekšsēdētājas kundze, dāmas un kungi! Mēs aizvien līksmojam par *Aung San Suu Kyi* atbrīvošanu un atceramies pūļa attēlus, kas ar sajūsmu viņu sveica, atgriežoties mājās, kur viņa satikās ar saviem bērniem, kurus viņai nācās atstāt, kad viņi vēl bija mazi, un kuri tagad ir vairāk nekā pieauguši.

Šis ir liela entuziasma, svinību laiks Birmas iedzīvotājiem un opozīcijai, bet no tā noteikt izrietēs viens fakts. Mūsu vidutājs šodien, bez šaubām, ir militārā hunta, kura vairs nevar atlikt paskaidrojumu sniegšanu par to, vai *Aung San Suu Kyi* atbrīvošana bija propagandas pasākums, aizsegs vai, gluži pretēji, pirmais solis uz viņas un tādējādi uz visu pārējo Birmas politisko ieslodzīto tiesību uz vārda brīvību atzīšanu un solis pretī brīvām un demokrātiskām vēlēšanām.

Eiropai uz to ir jāaicina un tas jāpieprasa. Mūsu priekam par *Aung San Suu Kyi* atbrīvošanu mums noteikti ir jāpievieno stingra atbilstoša prasība.

Bogusław Sonik (PPE). – (PL) Priekšsēdētājas kundze! Mēs visi atceramies gadus, kad no ieslodzījuma tika atbrīvots *Lech Wałęsa* un kad pēc tik daudziem gadiem atbrīvoja *Nelson Mandela*. Tas deva cerību — cerību uz brīvu pasauli un to, ka viss uz šīm valdībām izdarītais spiediens ir atstājis iespaidu. Birmas opozīcijas līderes *San Suu Kyi* kundzes atbrīvošana mums ir arī liels izaicinājums. Bez starptautiskās sabiedrības centieniem, bez spiediena izdarīšanas uz valdošo militāro huntu Birmā nepastāvēs demokrātija. Es atceros laiku, kad komunistu diktatūras periodā brīvās pasaules līderi apmeklēja Poliju un visi no viņiem paralēli oficiālajām vizītēm apmeklēja arī pagrīdes kustības līderi *Lech Wałęsa*. Šāda politika ir jāīsteno arī tagad. Esmu gandarīts, ka *Ashton* kundze drīz dosies uz Birmu un tiksies ar *San Suu Kyi* kundzi. Es arī ceru, ka Eiropas Parlamenta delegācija drīz varēs sarunāties ar viņu Birmā un Strasbūrā.

Janusz Lewandowski, Komisijas loceklis. – Priekšsēdētājas kundze! Tāpat kā jūs visi, arī es vēlētos apliecināt cieņu *Aung San Suu Kyi*, kura tikko ir atguvusi brīvību. Viņa, Nobela prēmijas un Saharova balvas saņēmēja, aizvien ir drosmes un cerības simbols labākai nākotnei, kuru ir pelnījuši viņas valsts iedzīvotāji.

Ir svarīgi, lai *Aung San Suu Kyi* būtu neierobežota pārvietošanās un vārda brīvība. Tikpat svarīgi ir tas, lai visi cilvēki, kas politisku iemeslu dēļ joprojām ir ieslodzīti (saskaņā ar *Posselt* kunga un *Preda* kunga sniegto informāciju viņu skaits pārsniedz 2 000), tiktu atbrīvoti. Tas nodrošinātu uzticamāku pāreju uz iekļaujošāku valdības sistēmu.

Birmā/Mjanmā notikušās vēlēšanas neatbilda starptautiskajiem standartiem, jo īpaši attiecībā uz nosacījumiem konkurējošajām opozīcijas partijām. Tomēr fakts, ka pilsoniskā sabiedrība varēja daļēji politiski organizēties, ir apsveicams par spīti grūtībām. Mēs atzīstam atsevišķu opozīcijas partiju lēmumu nepiedalīties, vienlaikus atzīstot dažu citu partiju, tostarp etnisko grupu organizēto partiju, līdzdalību. Viņu lēmums izmantot to, ko viņi uzskatīja par iespēju, bija apsveicams.

Vēlēšanas kā tādas nenodrošina valsts demokrātiskumu. Tomēr tās var sniegt iespēju jaunam sākumam un vismaz zināmā mērā sistēmā ievieš plurālismu. Lai arī būs acīmredzami

trūkumi, ja vēlēšanas iezīmēs pozitīvi vērtējama procesa sākumu, tas būs apsveicams notikums.

Mēs vairākkārt paudām, ka Eiropas Savienība bija gatava sadarboties ar valdību, lai izmantotu vēlēšanu sniegto iespēju sākt jaunu un pozitīvu posmu valsts vēsturē. Turpmāk mums ir uzmanīgi jāvēro, cik atbildīgs pret sabiedrību būs jaunais parlaments un valdība, vai jaunās iestādes nodrošinās cilvēktiesību un pamatbrīvību ievērošanu un vai tās īstenos labāku politiku, lai uzlabotu iedzīvotāju ekonomisko un sociālo situāciju.

Lai valstī uzlabotu cilvēktiesību situāciju, ir jāattīsta mērķtiecīgs dialogs starp visām ieinteresētajām pusēm. Nerunājot par jau sen iekavēto pāreju uz pilsonisku, leģitīmu un pārskatatbildīgu pārvaldes sistēmu, šādam dialogam būtu jāievada politiskā sistēma, kuras pamatā ir tiesiskuma princips un cilvēktiesību un pamatbrīvību ievērošana. Eiropas Savienība ir vairākkārt norādījusi, ka tā ir gatava atbalstīt šādu procesu.

Mēs turpināsim izmantot visus mūsu rīcībā esošos līdzekļus — dialogu un sadarbību, Apvienoto Nāciju Organizācijas instances un ierobežojošos pasākumus, kā arī atbalstu, lai palīdzētu pārliecināt jauno valdību uzlabot savu darbu. Mūsu palīdzības programmās ir iestrādāti cilvēktiesību aspekti. Turklāt mēs cenšamies panākt kontaktus ar pilsonisko sabiedrību un pārvaldes daļām, un mēs centīsimies kontaktēties ar valdību saistībā ar tās pienākumiem sasniegt Tūkstošgades attīstības mērķus. Mūsu vērtību, proti, cilvēktiesību, attīstības un dialoga, veicināšana, ir un būs mūsu politikas stūrakmens.

Priekšsēdētāja. – Debates tiek slēgtas.

Rakstiskas deklarācijas (Reglamenta 149. pants)

Kristiina Ojuland (ALDE), rakstiski. – Es atzinīgi vērtēju Birmas varas iestāžu veikto *Aung San Suu Kyi* atbrīvošanu no mājas aresta. Tomēr mums nevajadzētu mīkstināt savu nostāju pret militāro huntu. Gluži pretēji — mums ir jāturpina risināt cilvēktiesību un pilsonisko brīvību pārkāpumu problēmas tik enerģiski, kā nekad agrāk. Vienas politiskās aktīvistes, lai arī cik ievērojama viņa būtu, atbrīvošana neatceļ faktu, ka ieslodzījuma vietās briesmīgos apstākļos lēni iet bojā 2200 politiskie ieslodzītie un ka Birmas militāristi ir atbildīgi par pastāvīgi notiekošām slepkavībām bez tiesas lēmuma, spaidu darbiem, seksuālo vardarbību un citiem cilvēktiesību pārkāpumiem. *Aung San Suu Kyi*, Saharova balvas saņēmēja 1990. gadā, pie mums vērsās ar slaveno lūgumu, lai mēs izmantotu savu brīvību Birmas iedzīvotāju brīvības veicināšanai. Es vēlētos izmantot šo iespēju, lai aicinātu Eiropas Savienību un tās dalībvalstis izmantot visu savu ekonomikas un politisko ietekmi, lai paātrinātu režīma maiņu Birmā.

Jarosław Leszek Wałęsa (PPE), rakstiski. – Situācija Birmā ir sasniegusi kritisku brīdi. Ir svarīgi, lai Eiropas Parlaments attiecības ar Birmu paliktu uz pareizā ceļa. Mums ir jāpievērš uzmanība valdības attieksmei pret iedzīvotājiem, ņemot vērā, ka 40 % iedzīvotāju ir etniskās minoritātes, kuru pārstāvjiem pēc neseno notikušajām vēlēšanām bija jānododas bēgļu gaitās uz Taizemi. *Aung San Suu Kyi* atbrīvošana ir apsveicams notikums. Tomēr vēsture ir apliecinājusi, ka gadījumā, ja daļa no opozīcijas vai visi opozīcijas pārstāvji ir ieslodzīti, Birmas valdībai ir paradums atgriezties pie ierastās politikas. Šobrīd vēl aizvien ir apcietināti vairāk nekā 1000 "politiskie ieslodzītie. Atklāta necieņa pret brīvām vēlēšanām ir skaidrs apliecinājums tam, ka valdībai ir niecīga interese Birmas iedzīvotājiem nodrošināt tiešām demokrātisku pārvaldi vai ka šādas intereses nav. Šim Parlamentam būtu jāatbalsta ANO ierosinājums turpināt dialogu ar Birmu, un mums būtu jāturpina savi centieni aizsargāt Birmas iedzīvotājus no turpmākām netaisnībām. Esmu pārliecināts, ka mūsu pastāvīgā

uzmanība un atklāts dialogs Birmas iedzīvotājiem ir izšķiroši svarīgi un ir jāsniedz skaidrs vēstījums par šā Parlamenta un citu globālo organizāciju vienotību šajā jautājumā.

13. Balsošanas laiks

Priekšsēdētāja. – Nākamais darba kārtības punkts ir balsošana.

(Rezultātus un pārējo informāciju par balsošanu sk. protokolā)

13.1. Irāka — jo īpaši nāvessoda piespriešana (tai skaitā Tariq Aziz lietā) un uzbrukumi kristiešu kopienām (B7-0629/2010)

– Pirms balsojuma par 3. grozījumu:

Véronique De Keyser, *autore.* – (FR) Priekšsēdētājas kundze! Vai es varētu lūgt Mauro kungu sniegt nedaudz plašāku informāciju par viņa tikko iesniegtā grozījuma faktisko mērogu, jo īpaši iemeslu, kāpēc tajā uzmanība ir pievērsta tikai kristiešiem?

Mario Mauro (PPE). – (IT) Priekšsēdētājas kundze, dāmas un kungi! Es gribētu norādīt, ka es nevēlos sacīt, ka kristieši ir svarīgāka minoritāte par citām mazākuma grupām. Tomēr fakts ir tāds, ka šobrīd Irākā notiekošajās debatēs izskatīšanā ir priekšlikums par visu kristiešu sapulcēšanu vienā provincē. Tas ir pilnīgi nepieņemami, jo mēs spiestu kristiešus no Kirkuk, Mosul un Bagdādes apmesties vienā teritorijā. Šajā ziņā mēs ceram iegūt Eiropas iestāžu atbalstu. Pēc tam mēs pārsūtīsim šo Ārlietu komitejas ziņojuma precizējumu uz Irāku.

13.2. Tibeta — iecere noteikt ķīniešu valodu par galveno mācību valodu (B7-0637/2010)

13.3. Birma — vēlēšanu norise un opozīcijas līderes Aung San Suu Kyi atbrīvošana (B7-0635/2010)

14. Balsojumu labojumi un nodomi balsot (sk. protokolu)

15. Dokumentu iesniegšana

16. Rakstiskas deklarācijas, kas iekļautas reģistrā (Reglamenta 123. pants) (sk. protokolu)

17. Sēdē pieņemto tekstu nosūtīšana (sk. protokolu)

18. Nākamo sēžu datumi (sk. protokolu)

19. Sesijas pārtraukšana

Priekšsēdētāja. – Paziņoju, ka Eiropas Parlamenta sesija tiek pārtraukta.

(Sēdi slēdza plkst. 16.30)

PIELIKUMS (Rakstiskās atbildes)

JAUTĀJUMI PADOMEI (Eiropas Savienības Padomes prezidentūra ir pilnībā atbildīga par šīm atbildēm)

Jautājums Nr. 1 (Bernd Posselt) (H-0512/10)

Temats: Stāvoklis Novipazaras Sandžakā

Kā Padome vērtē pašreizējo politisko, ekonomisko, sociālo un cilvēktiesību stāvokli Serbijas Novipazaras Sandžakas apgabalā, kurā vērojamas ļoti sarežģītas mazākumtautību problēmas?

Atbilde

Padomes prezidentūras sagatavotā atbilde, kas nav saistoša ne Padomei, ne dalībvalstīm, netika mutiski sniegta Eiropas Parlamenta Strasbūras 2010. gada novembra sesijas sanāksmes jautājumu laikā, kurā Padomei uzdeva jautājumus.

(FR) Padome nav apspriedusi situāciju Sandžakas apgabalā, Serbijā, un nevar sniegt komentārus par šo jautājumu.

Tomēr Stabilizācijas un asociācijas nolīgumā (SAA), kurš pašlaik tiek ratificēts, norādīts, ka Serbija un ES tiecas stiprināt sadarbību reģionālās un vietējās attīstības jomā ar mērķi sekmēt ekonomikas attīstību un samazināt atšķirības starp reģioniem. Īpašu uzmanību pievērš pārrobežu, starptautiskajai un starpreģionālajai sadarbībai.

Vēlos piebilst, ka SAA paredz arī ciešu ekonomisku sadarbību, tostarp brīvās tirdzniecības zonu un finanšu sadarbības attīstību, pienācīgi ņemot vērā prioritātes, kas saistītas ar Kopienas *acquis* reģionālās attīstības jomā.

Padome daudzos gadījumos ir apstiprinājusi pilnīgu atbalstu reģiona, tostarp Serbijas, Eiropas perspektīvai, kas ir būtiska tās stabilitātei, samierināšanai un nākotnei. Saskaņā ar stabilizācijas un asociācijas procesu un īpaši SAA, kas pašlaik tiek ratificēts, Padome atbalsta Serbijas centienus stiprināt demokrātiju un tiesiskumu, kā arī sniegt ieguldījumu Serbijas politiskajā, ekonomiskajā un institucionālajā stabilitātē un reģiona stabilizācijā.

Padome atzinīgi vērtē Serbijas apņemšanos integrēties ES, veicot galvenās reformas saskaņā ar Eiropas standartiem. Atzīstot šos centienus, Padome nesen pieņēma dažus svarīgus lēmumus attiecībā uz Serbiju: 2009. gada 30. novembrī Padome atcēla ierobežojumus vīzu jomā, 2010. gada 14. jūnijā tā nolēma uzsākt Stabilizācijas un asociācijas nolīguma ratifikāciju un 2010. gada 25. oktobrī — sākt procedūru, kas paredzēta LES 49. pantā.

Attiecībā uz to personu aizsardzību, kas pieder pie mazākumtautībām, 2009. gada decembrī Padome saskaņā ar Kopenhāģenas kritērijiem uzsvēra visu mazākumtautību aizsardzības nozīmi un aicināja Rietumbalkānu valstu valdības, tostarp Serbijas valdību, veikt vajadzīgos pasākumus šo jautājumu risināšanai. Tā piebilda, ka romu mazākumtautība turpina saskarties ar ļoti smagiem dzīves apstākļiem un diskrimināciju.

Padome 2009. gada 7. un 8. decembra secinājumos atgādināja, ka joprojām ir svarīgi stiprināt tiesiskumu, cīnīties pret korupciju un paātrināt ekonomikas reformas un ka konstruktīva pieeja reģionālajai sadarbībai, tostarp tirdzniecībai, saglabā savu nozīmi. Reformu programma ir jāturpina.

Eiropas partnerības ar Serbiju, ko pieņēma 2008. gada 18. februārī, īpašās prioritātes ietver arī cilvēktiesības un mazākumtautību aizsardzību. Tāpēc Serbijai jāpilda visas saistības, kas izriet no dalības Eiropas Padomē, un jānodrošina atbilstība jaunās konstitūcijas cilvēktiesību noteikumiem.

*

* *

Jautājums Nr. 2 (Georgios Koumoutsakos) (H-0516/10)

Temats: Solidaritātes klauzulas īstenošanas pasākumu pieņemšana

Nesen vairākas valstis (ASV, Apvienotā Karaliste, Austrālija u. c.) steidzamā kārtā ir sniegušas ceļotājiem instrukcijas, informējot par iespējamiem teroristu uzbrukumiem Eiropas sabiedriskajā transportā un/vai tūrisma objektos. Šāda situācija aktualizē solidaritātes klauzulas nozīmi (Līguma par Eiropas Savienības darbību 222. pants), kā arī uzsver vajadzību noteikt „solidaritātes klauzulas īstenošanas kārtību [..], kuru pieņem Padome, pamatojoties uz Komisijas un Savienības Augstā pārstāvja ārlietās un drošības politikas jautājumos kopēju priekšlikumu” (222. panta 3. punkts).

Ņemot vērā, ka Beļģijas prezidentūra savas programmas mērķos ir iekļāvusi pasākumus, kas vajadzīgi solidaritātes klauzulas pieņemšanai, lai tā stātos spēkā pēc iespējas drīz, vai Padome var izklāstīt, cik tālu ir pārvirzījušās apspriedes par solidaritātes klauzulas piemērošanu? Vai ir pieņemtas īpašas iniciatīvas šajā jautājumā un — ja ir pieņemtas — kāds ir to īstenošanas grafiks, jo īpaši ņemot vērā nesenos notikumus?

Atbilde

Padomes prezidentūras sagatavotā atbilde, kas nav saistoša ne Padomei, ne dalībvalstīm, netika mutiski sniegta Eiropas Parlamenta Strasbūras 2010. gada novembra sesijas sanāksmes jautājumu laikā, kurā Padomei uzdeva jautājumus.

(FR) Solidaritātes klauzula ir viens no svarīgiem jauninājumiem cīņā pret terorismu, ko ievieša saskaņā ar Lisabonas Līgumu. Tādējādi LESD 222. panta 1. punktā norādīts, ka Savienība un tās dalībvalstis darbojas kopīgi un, ievērojot solidaritāti, ja dalībvalsts ir teroristu uzbrukuma vai arī dabas vai cilvēku izraisītas katastrofas upuris.

Saskaņā ar LESD 222. panta 3. punktu Padome pieņem 222. panta īstenošanas kārtību, pamatojoties uz Komisijas un Savienības Augstā pārstāvja ārlietās un drošības politikas jautājumos kopēju priekšlikumu.

Komisija paziņoja, ka priekšlikumu iesniegs 2011. gadā.

*

* *

Jautājums Nr. 3 (Georgios Papanikolaou) (H-0518/10)

Temats: Izaugsme un konkurētspēja

Iepazīstinot ar savu programmu, Beļģijas prezidentūra stingri uzsvēra, ka ir jāpieņem pasākumi nolūkā atjaunot dalībvalstu konkurētspēju un izaugsmes ritmu. Prezidentūra par īpašu prioritāti noteica uzticības atjaunošanu vienotās valūtas tirgos un eurozonas valstu tautsaimniecībā, plānojot veikt vērienīgas institucionālās reformas.

Ņemot vērā, ka apmēram pēc mēneša Beļģijas prezidentūra beidz savu darbu, vai atbildīgais ministrs var sniegt informāciju par to, cik lielā mērā ir realizētas prezidentūras iniciatīvas un programma izaugsmes un konkurētspējas jomā?

Kādas ir Padomes aplēses attiecībā uz Eiropas valstu un jo īpaši ekonomikas krīzes skarto valstu turpmāko izaugsmi?

Atbilde

Padomes prezidentūras sagatavotā atbilde, kas nav saistoša ne Padomei, ne dalībvalstīm, netika mutiski sniegta Eiropas Parlamenta Strasbūras 2010. gada novembra sesijas sanāksmes jautājumu laikā, kurā Padomei uzdeva jautājumus.

(FR) Ekonomikas un finanšu krīze, kas sākās 2008. gadā, radīja strauju darba vietu skaita un iespējamā ražīguma kritumu, kā arī nopietni pasliktināja valstu finanšu stāvokli.

Krīzes apstākļos Eiropadome 2010. gada jūnijā pieņēma stratēģiju „Eiropa 2020”, kas izstrādāta, lai garantētu gudru, ilgtspējīgu un iekļaujošu izaugsmi, kā apliecināts tās mērķos, īpaši attiecībā uz nodarbinātību, pētniecību un attīstību, atjaunojamo enerģiju un energoefektivitāti, priekšlaicīgu mācību pārtraukšanu un nabadzības mazināšanu.

Jūlijā, Beļģijas prezidentūras laikā, Padome pieņēma ekonomikas politikas vispārējās pamatnostādnes attiecībā uz stratēģijas „Eiropa 2020” īstenošanu ar mērķi uzlabot konkurētspēju, izmantojot strukturālas reformas.

Vienlaikus Padome sāka pārbaudīt konkrētus strukturālos elementus, piemēram, fiskālās sistēmas, izglītības kā izaugsmes virzītājspēka efektivitāti un pensiju ilgtspēju.

Padome 2010. gada 21. oktobrī pieņēma nodarbinātības politikas pamatnostādnes, lai dotu dalībvalstīm precīzus norādījumus, kā izstrādāt valstu reformu programmas un īstenot reformas, paturot prātā savstarpējo atkarību un ņemot vērā Stabilitātes un izaugsmes paktu.

Attiecībā uz ekonomikas pārvaldību Eiropadome 2010. gada 28. un 29. oktobrī apstiprināja darba grupas ziņojumu par ekonomikas pārvaldību un aicināja paātrināti pieņemt tos sekundāros tiesību aktus, kuri vajadzīgi daudzu ieteikumu īstenošanai. Tas palielinās uzticēšanos un tādējādi veicinās ilgtspējīgu izaugsmi, nodarbinātību un konkurētspēju. Tāpēc, lai nodrošinātu līdzsvarotu un ilgtspējīgu izaugsmi, valstu un valdību vadītāji vienojas par to, ka dalībvalstīm jāizveido pastāvīgs krīzes pārvaldības mehānisms, lai garantētu visas euro zonas finanšu stabilitāti.

Attiecībā uz izaugsmes rādītājiem Padome aplēses neveica. Pēdējā Komisijas starpposma ziņojumā izaugsme 2010. gadā ES novērtēta 1,8 % apmērā un euro zonā 1,7 % apmērā.

*

* *

Jautājums Nr. 4 (Marian Harkin) (H-0523/10)

Temats: Vienotais saimniecības maksājums

Vai Padome var nodrošināt, ka jebkādas izmaiņas vienotā saimniecības maksājuma kārtībā neatstās pēkšņu nelabvēlīgu ietekmi uz vecākiem lauksaimniekiem, kuri ir atkarīgi no šā maksājuma?

Atbilde

Padomes prezidentūras sagatavotā atbilde, kas nav saistoša ne Padomei, ne dalībvalstīm, netika mutiski sniegta Eiropas Parlamenta Strasbūras 2010. gada novembra sesijas sanāksmes jautājumu laikā, kurā Padomei uzdeva jautājumus.

(FR) Nesen pieņemtajā paziņojumā „KLP 2020. gada perspektīvā”⁽⁵⁾ Komisija atsaucas uz iespēju pārskatīt tiešo maksājumu sistēmu kopējā lauksaimniecības politikā pēc 2013. gada.

Padome 2009. gada jūnijā pieņēma zināšanai prezidentūras secinājumus, ko atbalstīja vairākas delegācijas, kuros tika norādīts, ka, lai risinātu lauksaimniecības problēmas pēc 2013. gada, tiešo maksājumu shēmai nākotnē būs jābūt taisnīgai un likumīgai, efektīvai, vienkārši īstenojamai, pietiekami elastīgai un viegli pamatojamai un izskaidrojamai.

Turklāt Padome ir pieņēmusi zināšanai nostāju, ko Eiropas Parlaments pauda 8. jūlijā pieņemtajā rezolūcijā par KLP nākotni, un īpaši tā ieteikumu, ka, lai nodrošinātu taisnīgu KLP finansējuma sadali lauksaimniekiem visā ES, skaidri jānosaka taisnīgi un objektīvi kritēriji tādas taisnīgas sadales sistēmas īstenošanai, kurā ņemta vērā ES lauksaimniecības daudzveidība.

Es vēlos pievērst godājamās deputātes uzmanību faktam, ka komisārs Ciološ iepazīstinās Padomi ar savu paziņojumu jau pirmsdien, 29. novembrī.

Beļģijas prezidentūra uzskata šo jautājumu par ļoti svarīgu, tāpēc tā ir ielāņojusi politiskas debātes Padomes sanāksmē 2010. gada 13.–14. decembrī.

Tomēr Padome varēs paust viedokli par tiešo maksājumu taisnīgas sadales jautājumu tikai pēc tam, kad tā saņems tiesību aktu priekšlikumus, kurus Komisijai jāiesniedz Padomei un Eiropas Parlamentam 2011. gada jūlijā.

Tad Eiropas Parlamentam un Padomei būs jāpieņem lēmums saskaņā ar parasto likumdošanas procedūru.

*

* *

Jautājums Nr. 5 (Vilija Blinkevičiūtē) (H-0525/10)

Temats: Nelegālā nodarbinātība Eiropas Savienībā

Beļģijas prezidentūras darba programmā un Eiropas stratēģijā 2020. gadam norādīts, ka dalībvalstīm ir jāveic reformas, lai panāktu ilgtspējīgu un pārredzamu ekonomikas izaugsmi.

Dalībvalstis sastopas ar nelegālas nodarbinātības un tirgū vērojamo negodīgas konkurences problēmu. Darba ņēmēji darba tirgū tiek ekspluatēti, bieži vien viņi ir sociāli neaizsargāti, turklāt reizēm ir spiesti strādāt nedeklarētu darbu.

Lai gan pastāv augsts bezdarbs, darba devēji nevar atrast darbiniekus, jo bezdarbnieku pabalstu apmērs ir līdzīgs piedāvātajām algām. Reizēm cilvēki pat izvēlas strādāt nelegāli, jo tādējādi viņi var izmantot darba biržas pakalpojumus un nezaudēt pabalstus. Parasti cilvēki izvēlas sev piemērotāko iespēju. Dalībvalstu gada budžetos noteiktie mērķi nav sasniegti, jo nav savākti šajos budžetos prognozētie ieņēmumi.

⁽⁵⁾ COM(2010) 672, 18.11.2010.

Vai Beļģijas prezidentūra plāno veikt pasākumus un vai tā ir izstrādājusi īpašus priekšlikumus par to, kā dalībvalstīm izskaust nelegālo un nedeklarēto nodarbinātību?

Atbilde

Padomes prezidentūras sagatavotā atbilde, kas nav saistoša ne Padomei, ne dalībvalstīm, netika mutiski sniegta Eiropas Parlamenta Strasbūras 2010. gada novembra sesijas sanāksmes jautājumu laikā, kurā Padomei uzdeva jautājumus.

(FR) Tā kā Līguma par Eiropas Savienību 3. panta 3. punktā paredzēts, ka Savienības mērķis ir pilnīga nodarbinātība, LESD 147. pantā paredzēts, ka Savienība palīdz nodrošināt augstu nodarbinātības līmeni, rosinot dalībvalstu sadarbību un atbalstot, kā arī vajadzības gadījumā papildinot to rīcību. To īstenojot, respektē dalībvalstu kompetenci.

Līdz šim Komisija nav iesniegusi tiesību aktu priekšlikumus, lai atbalstītu vai papildinātu dalībvalstu pasākumus, kuru mērķis ir cīnīties pret ES pilsoņu nedeklarēto darbu.

Tomēr Padome Beļģijas prezidentūras laikā 2010. gada 21. oktobrī pieņēma dalībvalstu nodarbinātības politikas pamatnostādnes; dalībvalstīm tās būs jātransponē savu valstu politikā, izmantojot valstu reformu programmas. Tā kā šo pamatnostādņu mērķis ir strukturālā bezdarba mazināšana un darba vietu kvalitātes veicināšana, var apgalvot, ka tās ir izstrādātas, lai atbalstītu deklarētu un likumīgu darbu.

Attiecībā uz jautājumu par trešās valsts valstspiederīgiem, kas dalībvalstīs uzturas nelegāli, Padome ir atzinusi, ka ir svarīgi pastiprināt pasākumus cīņai pret šo personu nodarbinātību, lai apkarotu nelegālo imigrāciju un nedeklarētu darbu. Ņemot vērā to, ka dalībvalstīs nevar pietiekami labi sasniegt šīs direktīvas mērķi, proti, nelikumīgās imigrācijas apkarošanu, vēršoties pret nodarbinātību kā veicinošo faktoru, Eiropas Parlaments un Padome 2009. gada 18. jūnijā pieņēma Direktīvu 2009/52/EK, ar ko nosaka minimālos standartus sankcijām un pasākumiem pret darba devējiem, kas nodarbina trešo valstu valstspiederīgos, kuri dalībvalstīs uzturas nelikumīgi. Šīs direktīvas mērķis ir nelikumīgās imigrācijas apkarošana, vēršoties pret nodarbinātību kā veicinošo faktoru. Tas ir mērķis, kuru, kā abas iestādes vienojās, dalībvalstīs nevar pietiekami labi īstenot, un tāpēc vajadzīga Eiropas direktīva. Sankcijām būtu jāietver darba devēja maksājumi to trešo valstu valstspiederīgo atgriešanas izdevumu segšanai, kuri dalībvalstīs uzturējušies nelikumīgi, kā arī jāparedz iespēja samazināt finansiālās sankcijas darba devējiem, kas ir fiziskas personas, kuras savām personiskām vajadzībām nodarbina trešās valsts valstspiederīgo, kurš dalībvalstīs uzturas nelegāli. Cita starpā, pasākumi ietver vienkāršotas procedūras darba devējiem, lai dalībvalstīs varētu pārbaudīt uzturēšanās atļauju derīgumu vai pārliecināties, ka dokuments nav viltots. Dalībvalstīm līdz 2011. gada 20. jūlijam jāveic pasākumi, kas vajadzīgi, lai nodrošinātu atbilstību šai direktīvai.

*

* *

Jautājums Nr. 6 (Gay Mitchell) (H-0529/10)

Temats: Lejupslīdes beigas

Vai, ņemot vērā, ka dažās Eiropas daļās saimnieciskā darbība sāk atjaunoties un dalībvalstu budžeta deficīti tiek kontrolēti, Padome neuzskata, ka ekonomikas lejupslīde Eiropas Savienībā ir beigusies?

Atbilde

Padomes prezidentūras sagatavotā atbilde, kas nav saistoša ne Padomei, ne dalībvalstīm, netika mutiski sniegta Eiropas Parlamenta Strasbūras 2010. gada novembra sesijas sanāksmes jautājumu laikā, kurā Padomei uzdeva jautājumus.

(FR) Saskaņā ar jaunākajiem Eiropas Komisijas publicētajiem datiem (2010. gada septembra starpposma prognoze) 2010. gadā iekšzemes kopprodukta (IKP) pieaugums ES tiek prognozēts 1,8 % apmērā un euro zonā — 1,7 % apmērā. Par 2010. gada pirmo un otro kvartālu apstiprinātie dati liecina, ka IKP pieauguma koeficients 27 ES dalībvalstīs bija attiecīgi 0,3 % un 0,7 % (Padome nav pieņēmusi nostāju par lejupeļsmes jautājumu). Šie dati, šķiet, norāda, ka saskaņā ar plaši izplatītu lejupeļsmes definīciju, ES vairs nenotiek lejupeļsmes.

Tomēr, domājot par nākotni, pasaules ekonomikas sagaidāmās attīstības palēnināšanās dēļ 2010. gada otrajā pusē tiek prognozēts IKP pieauguma kritums. Tādējādi nākotnē īstenojamais uzdevums ir nodrošināt, ka ES turpina konsolidēt savu izaugsmi, vienlaikus garantējot publisko finanšu stabilitāti un efektivitāti. Šo centienu mērķis ir parādu līmeņu stabilizācija un secīga to samazināšana, lai atgrieztu tos sākotnējā pirmskrīzes līmenī un tad nodrošinātu, ka tie nepārsniedz Stabilitātes un izaugsmes paktā noteiktās robežas.

Lai atbalstītu finanšu nozari un reālo ekonomiku, dalībvalstis un ES izmantoja milzīgu daļu budžeta līdzekļu, un tas, protams, izraisīja dalībvalstu budžetu deficītu pieaugumu. Šiem vajadzīgajiem un savlaicīgajiem ieguldījumiem bija milzīga nozīme vēl nopietnākas krīzes novēršanā, vienlaikus radot pamatu nākotnes izaugsmei. Neraugoties uz to, krīze ir parādījusi, ka stabils budžets nav pietiekama ilgtspējīgas ekonomikas izaugsmes garantija.

Pēc tam, kad to 2010. gada 28. un 29. oktobrī apstiprinās Eiropadome, pakete, par kuru vienotās darba grupa, būs lielākā Ekonomiskās un monetārās savienības reforma kopš euro radīšanas.

Darba grupas ziņojumā ietverto ieteikumu un konkrēto priekšlikumu mērķis jo īpaši ir īstenot uzraudzības mehānismu kā uz budžetu vērsta pakta makroekonomisku pielikumu, lai izveidotu agrīnās brīdināšanas sistēmu, kas atklāj risku attiecībā uz nekustamā īpašuma cenu burbuļu vai neilgtspējīgu modeļu veidošanos maksājumu bilancēs, kā arī lielas novirzes konkurētspējā.

*

* *

Jautājums Nr. 7 (Seán Kelly) (H-0534/10)

Temats: Pieaugušie kustībā

Jāatceras, ka bezdarbs ietekmē arī daudzus pieaugušos. Svarīgi, lai būtu īpaša programma, kas palīdzētu pieaugušajiem atgriezties darba tirgū, piedāvājot kvalifikācijas celšanas un mūžizglītības programmas, kuras uzlabos viņu prasmes.

Vai Padome varētu sniegt informāciju par tās plāniem ieteikt programmai „Jaunatne kustībā” līdzīgu programmu „Pieaugušie kustībā”?

Atbilde

Padomes prezidentūras sagatavotā atbilde, kas nav saistoša ne Padomei, ne dalībvalstīm, netika mutiski sniegta Eiropas Parlamenta Strasbūras 2010. gada novembra sesijas sanāksmes jautājumu laikā, kurā Padomei uzdeva jautājumus.

(FR) Saskaņoties ar nepieņemamo jaunatnes bezdarba līmeni, „Jaunatne kustībā” ir viena no vadošajām iniciatīvām, kas ietilpst ES stratēģijā „Eiropa 2020” attiecībā uz nodarbinātību un gudru, ilgtspējīgu un iekļaujošu izaugsmi, ko Eiropadome pieņēma 2010. gada 17. jūnijā. Tomēr ES stratēģija „Eiropa 2020” attiecas uz visiem iedzīvotājiem, īpašu uzsvāru liekot uz 20–64 gadus vecām sievietēm un vīriešiem, kuru nodarbinātības līmeni minētajā stratēģijā paredzēts paaugstināt līdz 75 %.

Vispirms dalībvalstis ir atbildīgas par nodarbinātības politikas izstrādi un īstenošanu un, izmantojot šo politiku, tām, cita starpā, ir jāsniedz ieguldījums stratēģijā „Eiropa 2020” paredzēto mērķu sasniegšanā. Stratēģijas „Eiropa 2020” pamatā ir saskaņotu pamatnostādņu kopums attiecībā uz nodarbinātības un vispārējās ekonomikas politikas jautājumiem.

Saskaņā ar LESD 148. pantu un, pamatojoties uz Eiropadomes secinājumiem, stratēģijas „Eiropa 2020” īstenošanas ietvaros Padome 2010. gada 21. oktobrī pieņēma pamatnostādnes attiecībā uz dalībvalstu nodarbinātības politiku.

Saistībā ar to 7. pamatnostādņē „Palielināt sieviešu un vīriešu dalību darba tirgū, mazināt strukturālo bezdarbu un veicināt darba vietu kvalitāti” uzsvērts, ka „nodarbinātības dienestiem ir liela nozīme aktivizēšanā un piemērota darba atrašanās” un ka „šādiem pakalpojumiem vajadzētu būt pieejamiem visiem”.

8. pamatnostādņē „Attīstīt kvalificētu darbaspēku, kas spēj reaģēt uz darba tirgus vajadzībām, un veicināt mūžizglītību” dalībvalstīm atgādināts, ka sākotnējā izglītība un profesionālā izglītība jāpapildina ar efektīvām mūžizglītības iniciatīvām tiem iedzīvotājiem, kuri ir bez darba, tādējādi nodrošinot katram pieaugušajam iespēju uzturēt vai celt kvalifikāciju. Būtu jāpieliek īpašas pūles, lai atbalstītu tādus cilvēkus, kam prasmju ir maz un tās ir novecojušas, vairotu vecāka gadagājuma darba ņēmēju iespējas iegūt nodarbinātību.

Visbeidzot, 9. pamatnostādņē „Uzlabot visu līmeņu izglītības un mācību sistēmas un palielināt tādu personu skaitu, kas iegūst augstāko izglītību” paredzēts, ka dalībvalstīm būtu jāveic efektīvi ieguldījumi izglītības un mācību sistēmās, īpaši tādēļ, lai uzlabotu ES darbaspēka prasmju līmeni, kas ļautu pielāgoties strauji mainīgajam mūsdienu darba tirgum. Saskaņā ar mūžizglītības principiem darbībai būtu jāaptver visi posmi (no izglītības agrā bērnībā un skolā līdz pat augstākajai izglītībai, profesionālajai izglītībai un mācībām, kā arī pieaugušo mācībām). Reformām vajadzētu būt vērstām uz tādu pamatzināšanu apguvi, ko vajag ikvienam, lai sekmīgi darbotos zināšanās balstītā ekonomikā, īpaši attiecībā uz nodarbinātību, mūžizglītību un informācijas un komunikācijas tehnoloģijām.

*

* *

Jautājums Nr. 8 (Mairead McGuinness) (H-0535/10)

Temats: Bērnu nolaupīšana un Hāgas Konvencija

Padome noteikti apzinās, ka bērna nolaupīšana ir ļoti satraucoša un potenciāli kaitīga attiecīgajam bērnam.

Hāgas konvencijas galvenais mērķis ir aizsargāt bērnus no kaitīgās ietekmes, ko rada nelikumīga aizvešana vai aizturēšana, un izveidot procedūras, lai nodrošinātu viņu ātru atgriešanos pastāvīgās dzīvesvietas valstī, kā arī nodrošināt, ka tiek aizsargātas tiesības satikties ar bērnu. Diemžēl konvencija ne vienmēr ir iedarbīga.

Vai Padome uzskata, ka Hāgas konvencija dalībvalstīs būtu jāinterpretē saskaņotākā veidā?

Vai Padome uzskata, ka būtu labāk, ja dalībvalstis koordinētu savu attieksmi pret bērnu nolaupīšanas gadījumiem?

Atbilde

Padomes prezidentūras sagatavotā atbilde, kas nav saistoša ne Padomei, ne dalībvalstīm, netika mutiski sniegta Eiropas Parlamenta Strasbūras 2010. gada novembra sesijas sanāksmes jautājumu laikā, kurā Padomei uzdeva jautājumus.

(FR) Padome pilnībā apzinās, ka bērna nelikumīga aizvešana vai aizturēšana rada attiecīgajam bērnam ciešanas un ir potenciāli kaitīga pieredze.

Padome atzīst, ka 1980. gada Hāgas Konvencija par starptautiskās bērnu nolaupīšanas civiltiesiskajiem aspektiem ir ļoti svarīgs starptautisks dokuments, kas, un tas ir jāuzsver, pēc tā pieņemšanas ir sniedzis iespēju atrisināt daudzus bērnu nolaupīšanas gadījumus. Tāpat kā godājamā deputāte, arī Padome vēlas redzēt, ka šo konvenciju efektīvi piemēro attiecīgo bērnu labā.

Šajā kontekstā Padome vēlas norādīt, ka Eiropas Savienība kā tāda nav Hāgas Konvencijas līgumslēdzēja puse. Tomēr Padome atzīmē, ka dalībvalstis, kuras visas ir līgumslēdzējas puses, apmainās ar viedokļiem un pieredzi īpašajās komisijās, kuras Hāgas konference regulāri sasauca, lai uzraudzītu konvencijas praktisko darbību.

Saistībā ar to Padome vēlas arī norādīt, ka 1980. gada Hāgas Konvenciju 1996. gadā papildināja ar citu Hāgas konferences pieņemtu konvenciju. Ir jāuzsver, ka saistībā ar minētās konvencijas īstenošanu dalībvalstis cieši sadarbojās, lai izstrādātu rokasgrāmatu, kuras dažas daļas ir paredzētas tieši pamatnostādņu sniegšanai attiecībā uz bērnu nolaupīšanas gadījumu risināšanu.

Attiecībā uz labumu, ko var gūt, dalībvalstīm saskaņojot savu pieeju bērnu nolaupīšanas gadījumos, Padome vēlas norādīt, ka šāda saskaņošana jau notiek. Dalībvalstīm savstarpējās darbībās jāpiemēro Regula (EK) Nr. 2201/2003 par jurisdikciju un spriedumu atzīšanu un izpildi laulības lietās un lietās par vecāku atbildību. Cita starpā, šajā Briseles IIa regulā ietverti jurisdikcijas noteikumi attiecībā uz bērnu nolaupīšanu, īpaši attiecībā uz spriedumiem, kuros pieprasīta tāda bērna atgriešana, kurš nelikumīgi aizvests vai aizturēts citā dalībvalstī, kura nav bērna parastā dzīvesvietas dalībvalsts.

*

* *

Jautājums Nr. 9 (Nikolaos Chountis) (H-0536/10)

Temats: Memorands un Grieķijas parāda atmaksas termiņa pagarinājums

SVF priekšsēdētājs skaidri un oficiāli ir paziņojis, ka fonds pagarinās atmaksas termiņus Grieķijas aizņēmumiem no finanšu mehānisma, ja vien Eiropas Savienības dalībvalstis rīkosies tāpat. D. Strauss-Kahn kā galveno argumentu min to, ka Grieķijas parāda refinansēšanas vajadzības 2014.–2015. gadā ārkārtīgi paaugstināsies un ka ir jārada pozitīvs

klimats tirgū. Grieķijas pilsoņi raizējas par to, ka šī atmaksas termiņa pagarināšana liks vēl daudzus gadus piemērot nepopulāro politiku, kas tika ieviesta saskaņā ar memorandu.

Ņemot vērā SVF priekšlikumu, vai Padome pieļauj iespēju ierosināt šā jautājuma iekļaušanu samīta darba kārtībā? Vai iespējamā Grieķijas aizņēmumu atmaksas termiņa pagarināšana nozīmē arī memoranda paturēšanu spēkā pēc 2013. gada?

Atbilde

Padomes prezidentūras sagatavotā atbilde, kas nav saistoša ne Padomei, ne dalībvalstīm, netika mutiski sniegta Eiropas Parlamenta Strasbūras 2010. gada novembra sesijas sanāksmes jautājumu laikā, kurā Padomei uzdeva jautājumus.

(FR) Pēc Grieķijas makroekonomikas un budžeta situācijas pasliktināšanās 2010. gadā Padome iesniedza Grieķijai dažus ieteikumus, aicinot to pieņemt atbilstošus pasākumus, lai samazinātu budžeta deficītu un īstenotu vajadzīgās strukturālās reformas.

Tādējādi Padome 2010. gada 10. maijā un 7. septembrī iesniedza Grieķijai divus lēmumus attiecībā uz fiskālās uzraudzības stiprināšanu un padziļināšanu un, aicinot Grieķiju veikt tādus pasākumus deficīta samazināšanai, kuri atzīti par vajadzīgiem pārmērīga parāda situācijas uzlabošanai. Divos lēmumos paredzēja ekonomiskās programmas galvenos elementus, kuri Grieķijai jāīsteno un kuri atspoguļo galvenos nosacījumus, lai saņemtu finansiālo atbalstu.

Euro zonas dalībvalstis ārpus ES līgumiem ir vienojušās par finansiālā atbalsta programmu Grieķijai un to īstenojušas. Programma sastāv no divpusēju aizdevumu paketes, kurus individuāli piešķir tās euro zonas dalībvalstis, kas piedalās programmā.

Divpusējo aizdevumu nosacījumi tika ietverti īpašā aizdevuma nolīgumā starp dalībvalstīm, kuras sniedz finansiālo atbalstu, un Grieķiju, un šī nolīguma pielikumā ir pievienots saprašanās memorands. Memorandā paredzēti aizdevuma izmaksas nosacījumi.

Ņemot vērā piešķirto aizdevumu veidu, Padome nevar sniegt komentārus par dalībvalstu lēmumiem.

*
* *

Jautājums Nr. 10 (Zigmantas Balčytis) (H-0542/10)

Temats: Ar ĢMO saistīto lēmumu uzticēšana dalībvalstu valdībām

Ģenētiski modificētu kultūraugu audzēšana ir jautājums, ko katra dalībvalsts risina atšķirīgi. Tomēr Komisija ir sagatavojusi priekšlikumu, saskaņā ar kuru lēmumus attiecībā uz atļaujām ĢMO audzēšanai pieņem dalībvalstis. Ja dalībvalstīm uzticētu lemt par attiecīgo atļauju piešķiršanu, tā būtu atgriešanās pie ES politikas nacionalizēšanas, un tas varētu nopietni ietekmēt vienoto tirgu.

Kāda ir Beļģijas prezidentūras nostāja šajā jautājumā? Vai prezidentūra atbalsta to, ka ES līmenī pieņem skaidrus noteikumus par ģenētiski modificētu un nemitificētu kultūraugu līdzāspastāvēšanu, piešķirot Komisijai galveno lomu, vai arī tā atbalsta, ka lēmumus pieņem dalībvalstis?

Atbilde

Padomes prezidentūras sagatavotā atbilde, kas nav saistoša ne Padomei, ne dalībvalstīm, netika mutiski sniegta Eiropas Parlamenta Strasbūras 2010. gada novembra sesijas sanāksmes jautājumu laikā, kurā Padomei uzdeva jautājumus.

(FR) Prezidentūra, būdama pilnībā informēta par šīs likumdošanas iniciatīvas politisko jutību un tehnisko sarežģītību, noorganizēja divas sākotnējās debātes Padomē 2010. gada 27. septembrī un 14. oktobrī.

Šo sākotnējo debāšu rezultātā nonāca pie atziņas, ka daži Komisijas priekšlikuma aspekti vēl jāskaidro. Pēc šīs iepriekšējas pārbaudes Padomē tika izveidota ad hoc darba grupa, kuras uzdevums bija sagatavot tiesību aktu priekšlikuma tehniskos elementus, lai skaidrotu vissvarīgākos uzdotos jautājumus. Šie jautājumi jo īpaši attiecas uz juridisko pamatu, kuru Komisija ierosina izmantot šajā priekšlikumā (LESD 114. pants), un turpmāko valstu pasākumu atbilstību līgumiem un starptautiskajiem tirdzniecības noteikumiem (PTO).

Grupai būs arī jāpievērš uzmanība riskam, ko Komisijas priekšlikums var radīt attiecībā uz atbilstību iekšējā tirgus noteikumiem, īpaši attiecībā uz iespējamo pamatojumu ĢMO aizliegšanai dažādās dalībvalstīs.

*
* *

Jautājums Nr. 11 (João Ferreira) (H-0545/10)

Temats: Pielāgošanās klimata pārmaiņām un jaunattīstības valstu ārējais parāds

Eiropadome 2009. gada beigās nolēma, ka ES un tās dalībvalstis sniegtu lielāku finanšu ieguldījumu jaunattīstības valstu pielāgošanās procesā klimata pārmaiņām, piešķirot tūlītēju finansējumu EUR 2,4 miljardu apjomā laikposmam no 2010. līdz 2012. gadam.

Šī summa ir vismaz puse no tā, ko Parlaments uzskata par nepieciešamo minimumu (5 līdz 7 miljardi) šim periodam, un saskaņā ar pašas ES aplēsēm šī summa atbilst aptuveni 2 % no samazināšanas un pielāgošanās ikgadējiem izdevumiem laikposmā no 2012. līdz 2020. gadam. Tā arī atbilst mazāk kā 1 % no visu Āfrikas valstu ārējā parāda (saskaņā ar 2006. gada datiem).

Kādas summas līdz šim ir piešķirtas jaunattīstības valstīm saistībā ar tūlītējo finansējumu, kas paredzēts laikposmā no 2010. līdz 2012. gadam? Kādas summas tiks pārskaitītas divu nākamo gadu laikā? Kādā konkrētā veidā šis finansējums tiks piešķirts? Vai ir paredzēts palielināt šīs summas?

Vai Padome uzskata, ka ārējais parāds un tā apkalpošana rada jaunattīstības valstīm ievērojamus šķēršļus to attīstībai un ka turklāt tas jau ir licis šīm valstīm piešķirt būtiskus resursus šo parādu apkalpošanai, kurus vajadzētu norakstīt?

Atbilde

Padomes prezidentūras sagatavotā atbilde, kas nav saistoša ne Padomei, ne dalībvalstīm, netika mutiski sniegta Eiropas Parlamenta Strasbūras 2010. gada novembra sesijas sanāksmes jautājumu laikā, kurā Padomei uzdeva jautājumus.

(FR) Padome 2010. gada 17. novembrī apstiprināja ziņojumu par tūlītēju finansējumu saskaņā ar politisko nolīgumu, kuru Eiropadome parakstīja 2009. gada decembrī ⁽⁶⁾. Apstiprinātā finansējuma kopsumma, kura jānovirza jaunattīstības valstīm kā tūlītējs finansējums 2010. gadā, ir EUR 2,2 miljardi. Kopā EUR 7,2 miljardi ir rezervēti visam laikposmam no 2010. līdz 2012. gadam. Šīs saistības apstiprina ES dalībvalstu atbilstību Kopenhāģenas nolīgumam.

Dalībvalstis ir guvušas ievērojamus panākumus 2010. gada saistību īstenošanā. Padome ir izstrādājusi un izplatījusi nepilnīgu projektu sarakstu. Padome izstrādās gada ziņojumus par tūlītēju finansējumu nākamajiem diviem gadiem.

Padome ir aicinājusi Ekonomikas un finanšu komiteju un Ekonomikas politikas komiteju atjaunināt datus, lai Kankūnas konferencē sniegtu iespējami visaptverošu informāciju.

Padome nav noteikusi, ka 1. punktā paredzētās summas tiks palielinātas. Padome tikai pārbauda, ka dalībvalstis ievēro savas saistības. Tā kā tūlītējs finansējums ir saistību kopums, kuru paredzējušas dalībvalstis, ir iespējams, ka dažas dalībvalstis nolems palielināt atbalstu.

ES rīcība attiecībā uz jaunattīstības valstu parāda mazināšanu vai anulēšanu tiek īstenota Lieliem parādiem apgrūtinātu nabadzīgo valstu (HIPC) iniciatīvas un Daudzpusējā parādu atvieglojumu iniciatīvas (MDRI) ietvaros.

Padome 2008. gada 11. novembra secinājumos ⁽⁷⁾ atkārtoti apstiprināja ES apņemšanos veikt pasākumus, lai palīdzētu atjaunot un saglabāt parāda ilgtspēju valstīs ar zemiem ienākumiem, īpaši rīkojoties (ja iespējams — saskaņoti), lai novērstu to kredītiestāžu neilgtspējīgu kredītešanas praksi, kuras nav devušas ieguldījumu nabadzīgo valstu sloga mazināšanā.

ES ir arī apņēmusies kolektīvi sniegt tehnisko palīdzību, lai vairotu parādniekvalstu parādu pārvaldīšanas spējas un palīdzētu efektīvi apspriest parādus ar oficiālajiem divpusējiem kreditoriem, kuri nav Parīzes kluba pārstāvji, un komerciālajiem kreditoriem.

ES arī uzsver paplašinātas demokrātiskas pārraudzības nozīmi attiecībā uz parādiem, par kuriem līgumus slēdz aizņēmējvalstis, un attiecībā uz to līdzekļu izmantošanu, kuri atbrīvoti parādu norakstīšanas rezultātā.

*

* *

Jautājums Nr. 12 (Laima Liucija Andriekienė) (H-0549/10)

Temats: ES un Dienvidāfrikas tirdzniecības attiecības

Kādas ir Dienvidāfrikas izredzes noslēgt ekonomisko partnerattiecību nolīgumu ar ES? Vai ES un Dienvidāfrikas augstākā līmeņa sanāksme, kas notika 2010. gada 28. septembrī, ir nodrošinājusi kādu attīstību šajā sakarā? Kādi ir vislielākie sarežģījumi un problemātiskie jautājumi šajā procesā? Vai ir iespēja šādu nolīgumu noslēgt līdz šā gada beigām?

(6) Dokuments EUSO 6/09, 2009. gada 10.–11. decembrī.

(7) 15480/08.

Atbilde

Padomes prezidentūras sagatavotā atbilde, kas nav saistoša ne Padomei, ne dalībvalstīm, netika mutiski sniegta Eiropas Parlamenta Strasbūras 2010. gada novembra sesijas sanāksmes jautājumu laikā, kurā Padomei uzdeva jautājumus.

(FR) Dienvidāfrika kopā ar citām Dienvidāfrikas attīstības kopienas (SADC) valstīm — Angolu, Botsvānu, Lesoto, Mozambiku, Namībiju un Svazilendu — piedalās sarunās par ekonomisko partnerattiecību nolīgumu (EPA). Saistībā ar to 2010. gadā varēja vērot jaunu impulsu.

Trešajā ES un Dienvidāfrikas augstākā līmeņa sanāksmē, kas notika 2010. gada 28. septembrī, politiskie līderi iesaistījās godīgās un atklātās sarunās par ES un SADC EPA un vienlaikus apstiprināja savu gribu un apņēmību pabeigt sarunas par ekonomisko partnerattiecību nolīgumu, kurš uzlabos tirdzniecības un ekonomiskās attiecības starp SADC un ES.

Līderi atzinīgi vērtēja sarunu grafiku, kurš iepļānots līdz gada beigām. Viņi mudināja abas puses panākt abpusēji apmierinošu vienošanos par atlikušajiem jautājumiem.

Mūsu kopīgais mērķis pabeigt sarunas līdz 2010. gada beigām ir tiešām vērienīgs, bet mēs to varam sasniegt. Protams, tas prasīs abu partneru pūles, nopietnu apņemšanos un kompromisa garu.

Pēc augstākā līmeņa sanāksmes sarunu dalībnieki jau ir tikušies un tiksies atkal. Es esmu pārliecināts, ka, pateicoties augstākā līmeņa sapulces sniegtajam politiskajam impulsam, sarunu dalībnieki spēs rast risinājumu nesakārtotajiem jautājumiem.

Dienvidāfrika ir reģiona lielākā ekonomika, un tāpēc tai jāieņem vadošā vieta. Es esmu pārliecināts, ka ir iespējams noslēgt nolīgumu līdz gada beigām.

*

* *

Jautājums Nr. 13 (Pat the Cope Gallagher) (H-0551/10)

Temats: Mazās uzņēmējdarbības akts

Mazās uzņēmējdarbības akta pārskatīšana ir Beļģijas ES prezidentūras prioritāte. Vai Padome varētu izklāstīt, kādus pasākumus tā ir veikusi, lai šo iniciatīvu pārskatītu, tādējādi uzlabojot MVU konkurētspēju ES?

Atbilde

Padomes prezidentūras sagatavotā atbilde, kas nav saistoša ne Padomei, ne dalībvalstīm, netika mutiski sniegta Eiropas Parlamenta Strasbūras 2010. gada novembra sesijas sanāksmes jautājumu laikā, kurā Padomei uzdeva jautājumus.

(FR) Paziņojuma „Eiropas Mazās uzņēmējdarbības akts” (SMA), ko Komisija pieņēma 2008. gada 25. jūnijā, mērķis ir politikas veidošanas centrā izvirzīt MVU (princips „vispirms domāt par mazajiem uzņēmumiem”), lai palielinātu to spēju radīt darba vietas ES un stimulētu to konkurētspēju gan vienotajā tirgū, gan pasaules tirgos.

Padome 2008. gada 1. decembrī pieņēma secinājumus, kas apstiprina Komisijas pieeju un kuros Komisija un dalībvalstis aicinātas nodrošināt šīs pieejas īstenošanu un pastāvīgu uzraudzību.

Komisija 2009. gada 15. decembra ziņojumā informēja par panākumiem, kas gūti SBA īstenošanā, un paziņoja par nodomu publicēt paziņojumu 2010. gada decembrī pēc apspriešanās ar MVU profesionālajām organizācijām un kompetentām valsts iestādēm. Padome gaida šo paziņojumu, lai lemtu par to, kādus turpmākus pasākumus veikt un vai tādi ir veicami.

Turklāt Padome Beļģijas prezidentūras laikā ir guvusi panākumus ļoti svarīgos jautājumos attiecībā uz MVU, proti: iekšējā tirgus darbība un Vienotā tirgus akta projekts, jauna inovāciju stratēģija, konkrēti Padomes apstiprināti pasākumi attiecībā uz Eiropas tūrismu un tādu Eiropas pētniecības programmu vienkāršošana, kuras dod iespēju inovatīviem MVU ātrāk piekļūt finansējumam.

Mēs gūvām panākumus — direktīvas par maksājumu kavējumu novēršanu komercdarījumos pieņemšana kopā ar Eiropas Parlamentu ir liels sasniegums attiecībā uz MVU, un mēs atzinīgi vērtējam Eiropas Parlamenta nezūdošo sadarbības garu, kas padarīja šo rezultātu iespējamu.

Padome vēlas arī norādīt, ka darbs attiecībā uz finanšu nozares konsolidēšanu un atbilstošu regulēšanu tiek veikts ar mērķi uzlabot MVU piekļuvi kapitālam, jo šos uzņēmumus vismagāk skāra kredītēšanas krīze.

*

* *

QJautājums Nr. 14 (Brian Crowley) (H-0553/10)

Temats: ES un ASV augstākā līmeņa sanāksme 2010. gada 20. novembrī

Vai Padome varētu sniegt pārskatu par galvenajām politiskajām vienošanās, kas panāktas 2010. gada 20. novembra ES un ASV augstākā līmeņa sanāksmē?

Atbilde

Padomes prezidentūras sagatavotā atbilde, kas nav saistoša ne Padomei, ne dalībvalstīm, netika mutiski sniegta Eiropas Parlamenta Strasbūras 2010. gada novembra sesijas sanāksmes jautājumu laikā, kurā Padomei uzdeva jautājumus.

(FR) ES un ASV augstākā līmeņa sanāksmē 20. novembrī tika gūti lieli panākumi. Apspriedes, kurās piedalījās prezidents B. Obama, H. Van Rompuy un J. M. Barroso, bija ļoti rezultatīvas.

Attiecībā uz ekonomiku Eiropas Savienība un ASV apsprieda G20 augstākā līmeņa sanāksmes Seulā rezultātus un ieguldījumu, kuru Eiropas Savienība un ASV var dot ilgtspējīgas un līdzsvarotas atveseļošanās nodrošināšanai un jaunu darba vietu radīšanai, izmantojot strukturālo finanšu tirgus reformu un fiskālo konsolidāciju, kura veicina izaugsmi.

Eiropas Savienība un ASV uzsvēra vajadzību pilnībā izmantot transatlantisko tirdzniecības potenciālu, lai veicinātu izaugsmi un radītu darba vietas abos Atlantijas okeāna krastos. Eiropas Savienība un ASV atzīst Transatlantiskās ekonomikas padomes (TEC) svarīgo nozīmi šo mērķu sasniegšanā, un tās uzdeva TEC izstrādāt transatlantisko inovāciju programmu, lai veicinātu izaugsmi un radītu darba vietas tādās jomās kā tīra enerģija, e-veselība, informācija un komunikācijas, kā arī citās jauno tehnoloģiju jomās. Sagaidāms, ka TEC sniegs ziņojumu par panākumiem šajās jomās 2011. gada pirmajā pusē.

Eiropas Savienība un ASV uzsvēra, ka tās pilda saistības, ko tās uzņēmas Kopenhāgenā 2009. gada decembrī, lai samazinātu siltumnīcas efektu izraisošo gāzu emisijas. Eiropas Savienība un ASV vienojās veicināt Kankunas konferences pozitīvu iznākumu.

Eiropas Savienība un ASV apstiprināja apņemšanos sadarboties un veikt saskaņotus pasākumus attīstībai. Eiropas Savienība un ASV apņēmas turpināt sadarbību pārtikas nodrošinājuma, klimata pārmaiņu un tūkstošgades attīstības mērķu jomā, tostarp veselības jomā, saskaņā ar ES un ASV dialogu par attīstību.

Eiropas Savienība un ASV arī atzinīgi vērtēja padziļināto sadarbību attiecībā uz plašu starpvalstu drošības jautājumu loku, kas skar to pilsoņus. Atzīstot to, kā arī augošo kibernetikas un kibernetikas problēmu, Eiropas Savienība un ASV izveidoja ES un ASV darba grupu tīklu un kibernetikas jomā, kura ziņos par tās panākumiem gada laikā. Mūsu mērķis ir veicināt 27 dalībvalstu un ASV pilsoņu transatlantisko tūrisma, vienlaikus pildot svarīgo drošības uzturēšanas uzdevumu, un gūt līdzīgus panākumus gaidāmajās sarunās par Pasaziēru datu reģistra nolīgumu. Mēs arī turpināsim sarunas par visaptverošu nolīgumu datu aizsardzības jomā, kura mērķis ir veicināt sadarbību starp mūsu attiecīgajiem dienestiem, vienlaikus garantējot mūsu pilsoņu privātajās dzīves augsta līmeņa aizsardzību. Mēs esam arī apņēmušies paplašināt mūsu sadarbību saistībā ar cīņu pret vardarbīgu ekstrēmismu, īpaši apmainoties ar informāciju par pētījumiem un labu praksi, kā arī paplašinot sadarbību attiecībā uz palīdzības sniegšanu apdraudētām trešām valstīm.

Visbeidzot, mēs arī apspriedām mūsu kopīgos pasākumus, lai veicinātu drošību noteiktās valstīs visā pasaulē.

*
* *

Jautājums Nr. 15 (Liam Aylward) (H-0559/10)

Temats: ES Sporta programmas nākotne

Ņemot vērā Izglītības, jaunatnes, kultūras un sporta padomes sanāksmi pagājušajā nedēļā, kā ES Sporta programma attīstīties nākamajos 2 gados, ja tai nav finansējuma?

Vai Padome paredz, ka pēc 2013. gada ES Sporta programmai finansējums tiks piešķirts?

Atbilde

Padomes prezidentūras sagatavotā atbilde, kas nav saistoša ne Padomei, ne dalībvalstīm, netika mutiski sniegta Eiropas Parlamenta Strasbūras 2010. gada novembra sesijas sanāksmes jautājumu laikā, kurā Padomei uzdeva jautājumus.

(FR) Eiropas Parlaments 2008. gadā ⁽⁸⁾ aicināja Komisiju iesniegt ES Sporta programmas priekšlikumu, kā arī veikt sagatavošanās pasākumus šajā jomā. Komisija īstenošanai 2009., 2010. un 2011. gadā ierosināja sagatavošanās pasākumus, kuri var notikt tikai trīs gadus pēc kārtas —: šo pasākumu mērķis ir sagatavot ES turpmākos sporta pasākumus, lai īstenotu līguma noteikumus šajā jomā.

Padome nebija iesaistīta šajos sagatavošanas pasākumos, par kuriem atbild Komisija un Eiropas Parlaments un kurus kopš 2009. gada decembra pēc Lisabonas līguma stāšanās spēkā finansē no Eiropas Parlamenta budžeta pozīcijas rezerves. Saskaņā ar LESD 165. pantu ES tiek piešķirtas jaunas pilnvaras atbalstīt, koordinēt un papildināt dalībvalstu pasākumus

(8) Eiropas Parlamenta 2008. gada 14. aprīļa rezolūcija par Balto grāmatu par sportu.

sporta jomā, īpaši attiecībā uz sociālo iekļaušanu un integrāciju, sportu veselībai un brīvprātīgo darbu.

Padome 2010. gada 10. maijā organizēja vispārējas debātes par ES sporta politikas nākotni, tādējādi palīdzot Komisijai izstrādāt praktiskos priekšlikumus nākotnei, kuru mērķis ir īstenot līguma jaunus noteikumus. Padome noteica šādas prioritāšu jomas: sociālā iekļaušana sportā un ar sporta palīdzību, fiziskas aktivitātes veselības veicināšanai, sporta izglītība un apmācība, cīņa pret dopinga lietošanu, laba pārvaldība, strukturēts dialogs ar sporta kustību, kā arī sporta ekonomika un sporta statistika.

Turklāt Padome 2010. gada 18. un 19. novembrī, rīkojoties pēc Beļģijas prezidentūras iniciatīvas, pieņēma rezolūciju par strukturētu dialogu par sportu, secinājumus par cīņu pret dopinga lietošanu un secinājumus par sporta nozīmi sabiedrībā.

Lai gan Komisija plāno ierosināt tādu jaunu regulējumu, pamatojoties uz ES programmu par politikas veidošanu un sadarbību sportā turpmākajos gados, kura mērķis ir īstenot Lisabonas līguma jaunus noteikumus šajā jomā, pašlaik Komisija nav iesniegusi Padomei konkrētus priekšlikumus („mini” programmu laikposmam no 2012. līdz 2013. gadam vai vispārīgu programmu laikposmam no 2014. līdz 2020. gadam).

Tā kā Komisija nav iesniegusi priekšlikumus, Padome nevar veikt nekādus pasākumus.

*
* *

Jautājums Nr. 16 (Anni Podimata) (H-0566/10)

Temats: Debātes par valūtu kursu G20 samita perspektīvā

Jautājums par valūtas kursu un virzību uz devalvāciju, kas ir uzsākta daudzās valstīs, šķiet, pasaules mērogā un līdz ar to izraisa ārkārtēju valūtas kursa nestabilitāti, ir īpaši svarīgi punkti starptautiskās politikas darba kārtībā. Pēc daudzu analītiķu domām šādi vērtējama ir arī nesenā Amerikas Federālo rezervju sistēmas veiktā kvantitatīvā pavājināšana, kuras iemesls ir Ķīnas ilgu laiku īstenotā monetārā politika.

Ņemot vērā šo spēcīgo mobilitāti un daudzās neskaidrības, ko rada pasākumi, kuru mērķis ir iegūt kontroli pār valūtu kursu, un sekas, ko tie neizbēgami atstās uz eirozonas valstu ekonomikas konkurētspēju, kāda ir Padomes nostāja jo īpaši G20 samita perspektīvā?

Atbilde

Padomes prezidentūras sagatavotā atbilde, kas nav saistoša ne Padomei, ne dalībvalstīm, netika mutiski sniegta Eiropas Parlamenta Strasbūras 2010. gada novembra sesijas sanāksmes jautājumu laikā, kurā Padomei uzdeva jautājumus.

(FR) Valūtas kursam vienkārši ir jāatspoguļo valūtas ekonomiskie pamati. Lai šis mehānisms labi strādātu, valstīm jāatturas no konkurences izraisītas devalvācijas.

Lai turpmāk stiprinātu tādu ekonomikas pīlāru kā Ekonomikas un monetārā savienība, Eiropadome 2010. gada 28.–29. oktobrī galveno uzmanību pievērsa ilgtspējīgai izaugsmei, nodarbinātībai un konkurētspējai, kas ir euro zonas pamati. Īpaši tika uzsvērti fiskālo konsolidācijas plānu, finanšu regulējuma reformu, sociālās kohēzijas, darba vietu radīšanas un vajadzības turpināt strukturālās reformas nozīme.

Gatavojoties G20 augstākā līmeņa sanāksmei Seulā, 2010. gada oktobrī Eiropadome apsprieda prioritātes, kuras virzīs ES pārstāvji un ES dalībvalstis, kas ir G20 dalībnieces.

Īpašu uzmanību pievērsta jautājumam par pasaules izaugsmes līdzsvarošanu, un Eiropas Savienība uzsvēra, ka jāizvairās no visu veidu protekcionisma un no iesaistīšanās valūtas kursa svārstībās, kuru mērķis ir iegūt īstermiņa konkurences priekšrocības.

Seulas augstākā līmeņa sanāksme pieņēma zināšanai ES un dalībvalstu, kuras piedalījās sanāksmē, izvirzītos jautājumus, un G20 vadītāji pieņēma Seulas rīcības plānu, kurā apņēmas nodrošināt turpmāku atveseļošanu un ilgtspējīgu izaugsmi un veicināt finanšu tirgu stabilitāti, tostarp nostiprinot tādu valūtas kursu elastīgumu, kas atspoguļotu tā ekonomiskos pamatus, un izvairoties no konkurences izraisītas valūtu devalvācijas.

*

* *

JAUTĀJUMI KOMISIJAI

Jautājums Nr. 23 (Vilija Blinkevičiūtē) (H-0526/10)

Temats: Izglītības reforma stratēģijas „Eiropa 2020” kontekstā

Jaunās stratēģijas „Eiropa 2020” mērķu vidū ir tādi kā izglītības līmeņu uzlabošana, skolas gaitu priekšlaicīgas pārtraukšanas samazināšana, augstākās izglītības vai līdzīga līmeņa izglītības ieguvēju skaita palielināšana.

Savā uzrunā par stratēģijas „Eiropa 2020” mērķiem īpaši izglītības jomā komisāre Androulla Vassiliou atgādināja, ka viens no svarīgākajiem mērķiem ir samazināt skolas gaitu priekšlaicīgu pamešanu līdz 10 % visā Eiropas Savienībā.

Kādus konkrētus pasākumus Komisija veiks, lai paaugstinātu izglītības līmeni Eiropā un sasniegtu ar skolas gaitu priekšlaicīgu pamešanu saistīto mērķi? Vai Komisija plāno izstrādāt īpašu stratēģiju izglītības līmeņa paaugstināšanai, lai jaunieši nepamestu skolas gaitas priekšlaicīgi un lai viņi saņemtu pēc iespējas labāku kvalifikāciju? Cik daudz līdzekļu Komisija plāno nākotnē ieguldīt jaunatnei paredzētajās programmās un iniciatīvās?

Atbilde

(EN) Komisija plāno ierosināt Padomes ieteikumu par politiku, kas vērsta uz priekšlaicīgas mācību pārtraukšanas samazināšanu. Šajā ieteikumā būs paredzētas pamatnostādnes saskaņotai, vispārīgai un uz pierādījumiem balstītai politikai, kura vērsta pret priekšlaicīgu mācību pārtraukšanu. Tas nodrošinās pamatprincipu sistēmu, lai palīdzētu dalībvalstīm izstrādāt efektīvāku politiku, kas vērsta pret priekšlaicīgu mācību pārtraukšanu, lai sniegtu tām atbalstu šīs politikas īstenošanā un tādējādi ievērojami samazinātu priekšlaicīgas mācību pārtraukšanas rādītājus visās dalībvalstīs.

Priekšlaicīga mācību pārtraukšana ir sarežģīta parādība, un tās iemesli katrā dalībvalstī, reģionā un teritorijā ir atšķirīgi. Ierosinātais Padomes ieteikums pievienos vērtību dalībvalstu centieniem, sniedzot tām atbalstu tādu politiku izstrādē, ar kuru palīdzību nosaka un mūžizglītības perspektīvā risina priekšlaicīgas mācību pārtraukšanas cēloņus, aplūko šo jautājumu kā parādību, kas ietekmē vairākas saistītas politikas jomas, iesaista visas ieinteresētās puses un nodrošina politikas pasākumu sistemātiskumu un saskanību.

Ieteikums ietilpst plašākā mērķī uzlabot izglītību un apmācību Eiropā. Tas ietilpst stratēģijas „Eiropa 2020” pamatinciatīvā „Jaunatne kustībā”, tam ir liela nozīme iniciatīvā „Jaunu prasmju un darbavietu programma” un to īsteno atklātās koordinācijas metodes izglītības

un apmācības jomā („Izglītības un apmācības programma 2020” un tās priekštece) kontekstā.

Gan Mūžizglītības programmai, gan Eiropas Sociālajam fondam ir liela nozīme pasākumu atbalstīšanā, lai mazinātu priekšlaicīgu mācību pārtraukšanu. Nākotnes finansējumu abiem instrumentiem pēc 2013. gada noteiks nākotnes finanšu plānu un tiem paredzēta konkrēta jauna tiesiskā pamata pieņemšanas kontekstā.

*

* *

Jautājums Nr. 24 (Brian Crowley) (H-0554/10)

Temats: Programma „Erasmus Mundus”

Vai Komisija varētu izklāstīt, kādu stratēģiju tā īsteno, lai ES panāktu lielāku līdzdalību programmā „Erasmus Mundus”?

Atbilde

(EN) Vienīgais līdzeklis, kā palielināt kopējo Erasmus Mundus programmas saņēmēju skaitu, ņemot vērā esošo fondu pilnīgu apguvi, ir budžeta palielināšana. Ieinteresētās puses ātri apgūst jebkuru finansējuma pieaugumu un pārvērš to vajadzīgā un izmērāmā rezultātā uz vietas, piemēram, stipendiju vai kopīgu programmu skaita pieauguma veidā.

Kopš programmas sākuma 2004. gadā Eiropas Komisija ir veikusi pasākumus, lai nodrošinātu ES augstākās izglītības iestāžu pietiekamu līdzdalību šajā programmā. Katru gadu tā organizē informācijas dienas Briselē, kuras ir īpaši paredzētas universitātēm, kas ieinteresētas tajā piedalīties. Turklāt katru gadu notiek valstu informācijas dienas dažādās dalībvalstīs. Komisija arī organizē Erasmus Mundus koordinātoru sanāksmes, lai apmainītos ar informāciju un labu praksi.

Arī tīmekļa vietnē tiek sniegta plaša informācija, tostarp programmas pasākumu sīks apraksts, informācija par pieteikšanos un attiecīgiem dokumentiem (programmas lēmums, programmas rokasgrāmata, aicinājums iesniegt priekšlikumus, finanšu un administratīvās rokasgrāmatas u. c.).

Ņemot vērā ES augstāko mācību iestāžu ļoti augstos pieteikšanās rādītājus un pēc tam diezgan zemos sekmīgo pieteikumu rādītājus (apmēram 13 % attiecībā uz apvienoto maģistra programmu un 7 % attiecībā uz apvienoto doktorantūras programmu), Komisija neuzskata par vajadzīgu palielināt veicināšanas pasākumu līmeni un mērogu ES.

Arī attiecībā uz individuālu Eiropas studentu piedalīšanos programmā nav radušās grūtības visa ES stipendijām paredzētā budžeta apgūvē. Tomēr augstāki pieteikšanās rādītāji nodrošinātu spēcīgāku konkurenci un pēc tam — plašāku kvalificētāku saņēmēju izvēli. Tāpēc Komisija ar Erasmus valstu aģentūru atbalstu ir uzsākusi informatīvo kampaņu par priekšrocībām, kuras programma piedāvā ES studentiem, tostarp sniedzot informāciju tādām organizācijām kā visi Erasmus universitātes hartas dalībnieki, universitāšu apvienības ⁽⁹⁾, studentu asociācijas ⁽¹⁰⁾ un Erasmus koordinātoru asociācija.

*

* *

⁽⁹⁾ EUA, Coimbra, Santander, UNICA.

⁽¹⁰⁾ EMA, Erasmus Student Network, European Students' Union, AEGEE.

Jautājums Nr. 25 (Liam Aylward) (H-0560/10)**Temats: ES Sporta programmas nākotne**

Tā kā budžeta ierobežojumu dēļ 2011. un 2012. gadā ES nefinansēs ES Sporta programmu un tā kā sports tagad ir ES kompetencē, kā ir iespējams izveidot un uzturēt ES sporta politiku?

Kā nākamo divu gadu laikā ES var ietekmēt tautas sportu un visiem pieejamu amatieru sportu mūža garumā un būt efektīva šajās jomās?

Vai Komisija paredz, ka pēc 2013. gada ES Sporta programma tiks finansēta?

Atbilde

(EN) Ņemot vērā budžeta ierobežojumus valstu un Eiropas līmenī Komisija uzskata, ka nevar ierosināt nozīmīgu Sporta programmas priekšlikumu esošajā daudzgadu finansēšanas sistēmā, kura ir spēkā līdz 2013. gadam. Sīkākai informācijai skatīt kopīgu atbildi uz E-8031/10 un P-8604/10.

*
* *

Jautājums Nr. 26 (Radvilē Morkūnaitē-Mikulēnienē) (H-0562/10)**Temats: Kultūras programmu finansēšana**

Eiropas Savienībā kultūra pašlaik tiek finansēta ar dažādu finanšu mehānismu palīdzību, kas paredzēti apmaiņai un sadarbībai kultūras jomā, kultūru dialogam un šīs jomas stiprināšanai. Eiropas Savienības stratēģijā „Eiropa 2020” tiek runāts par izaugsmi, kas balstīta un zināšanu sabiedrību, zaļo rūpniecību utt. Daži raizējas, ka šajā stratēģijā kultūra tiek uzskatīta par ekonomiskās izaugsmes faktoru. Kultūras identitāte ir viena no Eiropas Savienības pamatvērtībām un pēc būtības to nevar vērtēt pēc kvantitatīviem rādītājiem. Pastāvošo finanšu mehānismu kombinēšanas projekti izraisa bažas, jo ir runa par ļoti atšķirīgām programmām, kaut arī tās visas ir saistītas ar kultūru. Cita bīstama tendence ir mēģinājums apvienot kultūras programmas un pilsoniskuma programmu, jo tā rezultātā rastos projekti ar vāju māksliniecisko vērtību.

Vai jau ir zināmi Komisijas projekti saistībā ar kultūras programmu finansēšanu jaunajam plānošanas posmam? Vai joprojām pastāvēs tāda kultūras programma, kāda tā ir pašlaik? Vai tiks atbalstīta apmaiņa un sadarbība kultūras jomā?

Atbilde

(EN) Eiropas Savienība atbalsta kultūras sadarbības pasākumus programmas „Kultūra” ietvaros, kura ir spēkā laikposmā no 2007. līdz 2013. gadam. Šīs programmas mērķis ir paplašināt Eiropas iedzīvotāju kopīgo kultūras telpu, attīstot kultūras sadarbības projektus starp kultūras organizācijām no dažādām valstīm, kas piedalās programmā.

Šīs daļas mērķis, kura saņem vairāk nekā trīs ceturtdaļas no kopīgā programmas budžeta, ir palīdzēt tādām organizācijām kā teātri, muzeji, profesionāļu asociācijas, pētniecības centri, universitātes, kultūras institūti un valsts iestādes un sadarboties tā, lai dažādas nozares var strādāt kopā un paplašināt kultūras un māksliniecisko ietekmi pār savu valstu robežām.

Ir pāragri runāt par nākotnes kultūras iniciatīvu īpašiem finansēšanas mehānismiem, par kuriem priekšlikumus iesniegs tikai 2011. gada otrajā pusē. Tomēr jau tagad ir skaidrs, ka visu programmu priekšlikumu formulējumā tiks ņemtas vērā stratēģijas „Eiropa 2020” mērķi un prioritātes.

Tāpēc Komisija aplūko vairākus jautājumus, kuri veicinās nākotnes iniciatīvu izstrādi kultūras jomā.

Pašreizējās programmas „Kultūra” starpposma novērtējums pašlaik tiek pabeigts, un tas ietvers ieteikumus nākotnei. Turklāt pašlaik notiek sabiedriskā apspriešana tiešsaistē, aicinot paust viedokli par turpmākajiem pasākumiem kultūras veicināšanai. Ir saņemtas jau vairāk nekā 160 atbildes, un Komisija ņems tās vērā, apsverot jauno kultūras programmu. Apspriešana turpināsies līdz 2010. gada 15. decembrim.

Pēc konsultācijām 2011. gada februārī notiks ieinteresēto pušu debātes, lai dotu tām iespēju sīkāk izklāstīt viedokli un apspriest dažādas nākotnes iniciatīvu iespējas.

Visbeidzot, pirms iesniegt priekšlikumus par turpmākajiem pasākumiem, Komisija veiks novērtējumu, lai nodrošinātu iespējamās programmas maksimālu ietekmi un pievienoto vērtību.

*
* *

Jautājums Nr. 32 (Nikolaos Chountis) (H-0528/10)

Temats: Vācijas uzņēmumu izraisīti starptautiska līmeņa skandāli

Vācijas uzņēmumu koruptīvās darbības ar mērķi iegūt piekļuvi tirgum un uzvarēt publiskos būvdarbu konkursos un iegūt līgumus ir izraisījušas starptautiska mēroga skandālu. Ir jāpiemin tādas lietas kā Siemens — politiķu finansēšana un korupcija, Deutsche Telekom — kukuļdošana Balkānu valstīs, Daimler, Ferrostaal-Thyssen, MAN — kukuļdošana vairākās Eiropas valstīs. Lielākajā daļā šo gadījumu ir uzsākta tiesas izmeklēšana pēc ASV varas iestāžu iniciatīvas.

Vai Komisija varētu norādīt, kāpēc pēc Eiropas tiesu iestāžu iniciatīvas nav uzsākta neviena izmeklēšana šo korupcijas gadījumu sakarībā? Kādi mehānismi šajā jomā ir Komisijas rīcībā? Vai šo gadījumu sakarībā ir pieejamas detaļas, kas liecinātu par Eiropas dienestu iesaistīšanos, jo vairāki no šīs koruptīvās rīcības ceļā iegūtajiem līgumiem un būvdarbiem tiek līdzfinansēti no Eiropas Savienības līdzekļiem?

Atbilde

(EN) Komisija pilnībā saprot godājamā deputāta bažas attiecībā uz liecībām par korupciju un atgādina, ka dažus līdzīgus jautājumus viņš uzdeva jautājuma H-320/09 ⁽¹¹⁾ ietvaros, uz kuru saņēma atbildi 2009. gada oktobrī.

Dalībvalstis ir atbildīgas par tiesu iestāžu rīcību. Komisijas atbildība attiecībā uz pretkorupcijas jautājumiem ir vērsta uz profilaksi, tiesību aktiem un uzraudzību. Ja jautājumi, uz kuriem viņš atsauca, attiecās uz ES finansējumu, Komisija vēlas atgādināt, ka dalībvalstīm saskaņā ar līgumā paredzētām saistībām jāveic visi vajadzīgie pasākumi, lai aizsargātu ES finansiālās intereses. Saskaņā ar attiecīgajiem nozares noteikumiem to

(11) <http://www.europarl.europa.eu/QP-WEB/home.jsp>.

pienākums ir arī paziņot Komisijai par jebkuru to konstatētu krāpšanas gadījumu, pārkāpumu vai citiem nelikumīgiem pasākumiem, kuros iesaistīti ES fondi.

Kā jau tika skaidrots atbildē uz jautājumu H-320/09, Eiropas Birojs krāpšanas apkarošanai (OLAF) var iejaukties, ja tiek atklāts korupcijas gadījums, kurā ir iesaistīti ES fondi, bet vispārīgākā līmenī Komisija var darboties, izmantojot likumdošanas iniciatīvas, iesaistoties starptautiskos forumos un dialogā ar dalībvalstīm utt., lai izstrādātu efektīvus instrumentus šādas darbības apkarošanai. Komisija ir aktīvi darbojusies iepriekš minētajā jomā. Kā paredzēts Stokholmas programmas īstenošanas rīcības plānā, Komisija 2011. gada aprīlī plāno iesniegt paziņojumu par vispārēju pret korupciju vērstu politiku dalībvalstīs, tostarp izveidot novērtēšanas mehānismu, kā arī šim nolūkam informēt par sadarbības kārtību ar Eiropas Padomes Pretkorupcijas starpvalstu grupu (GRECO).

OLAF informēja Komisiju, ka tas pašlaik nodarbojas ar samērā ierobežotu lietu skaitu. Turpinājumā sniegts divu lietu pārskats. Abas lietas ir saistītas tikai ar Siemens un neattiecas uz citiem jautājumā minētajiem uzņēmumiem:

lieta, ko izmeklēja OLAF un kas bija saistīta ar ārējo atbalstu, slēdza 2003. gada pēdējā kvartālā, un tā atrodas tiesas izmeklēšanā Vācijā. OLAF uzmanīgi seko tiesvedībai šajā valstī;

otrā OLAF lieta attiecībā uz projektiem, kurus finansēja Eiropas Investīciju banka, ir tikko pabeigta. Tā attiecas uz publiskā iepirkuma procedūru.

*
* *

Jautājums Nr. 33 (Rodi Kratsa-Tsagaropoulou) (H-0532/10)

Temats: Nodokļu atšķirības un konverģence saistībā ar ES

No nesena Komisijas ziņojuma izriet, ka 27 ES dalībvalstu vispārējie nodokļu ieņēmumi, tostarp no sociālās apdrošināšanas iemaksām, veido 28–48,2 % no šo valstu IKP, tajā pašā laikā attiecīgais svērtais vidējais rādītājs ES ir 39,3 % ⁽¹²⁾. Tomēr, neskaitot sociālās apdrošināšanas iemaksas, atbilstīgie nodokļu ieņēmumi veido 17,2–47,2 % dalībvalstīs, un attiecīgais svērtais vidējais rādītājs ES ir 26,8 %. Ņemot vērā to, ka konverģence palīdz novērst finanšu nelīdzsvarotību un stiprina līdzsvarotu attīstību, vienoto valūtu un vienoto tirgu, vai Komisija varētu atbildēt uz šādiem jautājumiem.

Kādas pārdomas tai rada minētās atšķirības un to sociālā un ekonomiskā ietekme?

Kā šīs atšķirības ietekmē tirgu uzticību un centienus ekonomiskās integrācijas jomā?

Ko tā dara, lai šo atšķirību novēršanu integrētu ekonomikas pārvaldības politikā, kā arī vienotā tirgus darbībā?

Atbilde

(EN) Ja dalībvalstis ievēro ES tiesību aktus, tās var brīvi veidot savu valsts nodokļu sistēmu saskaņā ar tās prioritātēm un izvēli. Ņemot vērā valstu dažādo izvēli attiecībā uz sabiedrisko labumu sniegšanu un kapitāla problēmām, rezultātā rodas nodokļu līmeņu atšķirības.

Nevajag pieņemt, ka nodokļu līmeņu atšķirības obligāti ietekmē ekonomikas darbību. Ekonomikas literatūrā nav minēta mehāniska cēloņu un seku sakarība starp ekonomikas

(12) http://ec.europa.eu/taxation_customs/resources/documents/taxation/gen_info/economic_analysis/tax_structures/2010/2010_main_results_en.pdf

nodokļu ieņēmumu līmeni un izaugsmi: dažas valstis ar augstu nodokļu līmeni gūst labākus panākumus nekā dažas valstis ar zemu nodokļu līmeni un otrādi. Turklāt daudzu veidu nodokļu likmju atšķirības netraucē ekonomikas integrācijai un negrauj tirgu.

Labvēlīgas nodokļu vides veicināšana ir stratēģijas „Eiropa 2020” galvenais jautājums. Šajā sakarā Komisija aicina dalībvalstis vienkāršot nodokļu sistēmu, mazināt ar algu nesaistītas izmaksas un pielāgot valsts nodokļu sistēmu vides problēmām.

*

* *

Jautājums Nr. 34 (Nadezhda Neynsky) (H-0537/10)

Temats: Finanšu nozares nodokļi

Komisija ir ierosinājusi Eiropas Savienībā ieviest finanšu nozares nodokļus, lai šī nozare uz taisnīga pamata balstītu publiskās finanses, rastos būtiski ienākumi un tiktu nodrošināta finanšu tirgu stabilitāte.

Kādus pasākumus šajā kontekstā Komisija gatavojas pieņemt, lai mazinātu negatīvo ietekmi uz reālo ekonomiku un uz šīs nozares izmantotājiem, ja Eiropas Savienībā tiks ieviesti finanšu darbības nodokļi?

Atbilde

(EN) Nesen paziņojumā ⁽¹³⁾, kas pieņemts 2010. gada 7. oktobrī, Komisija aprakstīja savu redzējumu attiecībā uz nodokļiem finanšu nozarē.

Pasaulē finanšu darījumu nodoklis (FTT) varētu kalpot kā piemērots ieņēmumu gūšanas veids, īpaši lai nodrošinātu finansējumu globālās politikas mērķiem. Lai tas darbotos efektīvi un godīgi, valstīm, kas piedalās, jācenšas panākt vienošanās par globāliem finansēšanas instrumentiem, kuri būtu pieņemami visiem. Komisija ir apņēmusies turpināt strādāt ar starptautiskajiem partneriem, īpaši G20, lai panāktu šādu vienošanos. Komisija uzskata, ka FTT ir mazāk piemērots, lai to vienpusēji ieviestu ES līmenī, jo pastāv liels risks, piemēram, delokalizācijas risks un samazināta likviditāte, kas apdraudētu spēju gūt ieņēmumus. Tādējādi pašlaik Komisija pēta iespēju ieviest finanšu darbības nodokli (FAT) ES līmenī kā alternatīvu instrumentu. Komisija veiks ietekmes novērtējumu, lai varētu vajadzības gadījumā ierosināt nodokļa projektu, kura mērķis ir samazināt negatīvu ietekmi uz ekonomiku un iekšējo tirgu vai to kropļošanu.

*

* *

Jautājums Nr. 35 (Anni Podimata) (H-0563/10)

Temats: Direktīvas 2003/96/EK, kas pārkārto Kopienas noteikumus par nodokļu uzlikšanu energoproduktiem, pārskatīšana

Direktīvā 2003/96/EK, kas pārkārto Kopienas noteikumus par nodokļu uzlikšanu energoproduktiem un elektroenerģijai, nav iekļauts oglekļa dioksīda emisiju kritērijs. Tā kā tajā nav norobežoti produkti, kuriem ir augstas, vājas oglekļa emisijas vai tādu nav nemaz, tā rada konkurences problēmas un neatbilst galvenajiem ES mērķiem klimata pārmaiņu jomā.

(13) COM(2010) 549, galīgā redakcija.

Cik lielā mērā šīs direktīvas pārskatīšana ar mērķi tajā iekļaut oglekļa dioksīda kritēriju ir Komisijas prioritāte un uz kurām jomām tā attieksies? Ņemot vērā to, ka dažas ES dalībvalstis jau ir valsts līmenī pieņēmušas šāda veida tiesību normas, vai Komisijai nešķiet, ka būtu vēlams šo pārskatīšanu veikt pēc iespējas ātrāk, lai novērstu konkurences kropļojumu tendenci iekšējā tirgū? Cik lielā mērā šāda pārskatīšana varētu nodrošināt taisnīgāku nodokļu sloga sadalījumu, to pārnesot uz tādām jomām, kurām ir būtiska ārējā ietekme („blakusparādības”), piemēram, vides piesārņojums?

Atbilde

(EN) Pašlaik, pēc 2010. gada 23. jūnijā notikušajām orientācijas debatēm par šo jautājumu, Komisija pabeidz iespējamā priekšlikuma par Padomes Direktīvas 2003/96/EC⁽¹⁴⁾ pārskatīšanu ietekmes novērtējumu. Līdz šī darba beigām nav iespējams skaidri noteikt šāda priekšlikuma termiņu.

Galvenais pārskatīšanas mērķis atbilst Eiropas Padomes 2008. gada marta pieprasījumam⁽¹⁵⁾ nodrošināt labāku direktīvas atbilstību enerģētikas un klimata pārmaiņu mērķiem, inter alia, balstot minimālo nodokļu likmes uz oglekļa dioksīda (CO₂) emisijām un energoproduktu enerģijas krājumiem un saskaņojot direktīvu ar ES Emisijas kvotu tirdzniecības sistēmu (ETS).

Citiem vārdiem runājot, tas nozīmē, ka pārskatīšana nodrošina, ka enerģētikas nodokļu iekšējā tirgus regulējumu izmanto kā līdzekli ar CO₂ emisijām saistīto problēmu risināšanā nozarēs, kas ETS nepiedalās, un veicina enerģijas taupīšanu, atjaunojamu energoresursu avotu ieviešanu un ieņēmumu gūšanu tirgu nekropļojošā veidā.

Tas nozīmē arī negatīvas ietekmes novēršanu attiecībā uz ES ETS. Turklāt pārskatīšanai kopumā jāuzlabo pašreizējās direktīvas struktūra, lai dotu iespēju dalībvalstīm efektīvāk izmantot enerģētikas nodokļus vides un citiem politiskiem mērķiem un uzlabotu iekšējā tirgus darbību.

*

* *

Jautājums Nr. 36 (Bernd Posselt) (H-0513/10)

Temats: Eiropas Universitāte Sarajevā

Vai Komisija ir informēta par kādu projektu, kas paredzētu Eiropas universitātes veidošanu Sarajevā vai kādā apkaimē esošā Bosnijas-Hercegovinas reģionā, un vai tā ir gatava atbalstīt šo projektu ar konkrētiem pasākumiem?

Atbilde

(EN) Komisija vēlas uzsvērt izglītības nozīmi Bosnijas un Hercegovinas un visa Rietumbalkānu reģiona izlīguma procesā. Saskaņā ar Pirmspievienšanās palīdzības instrumentu Komisija palīdz visām Rietumbalkānu valstīm izpildīt pievienošanās procesa saistības. Programmas arī ir iesaistītas attiecīgo augstāko izglītības sistēmu reformās. Pēdējos gados Komisija atbalstīja augstākās izglītības reformu Bosnijā un Hercegovinā ar vairāk nekā EUR 7 miljoniem, īpaši izmantojot Tempus programmu.

(14) Padomes 2003. gada 27. oktobra Direktīva 2003/96/EK, kas pārkārto Kopienas noteikumus par nodokļu uzlikšanu energoproduktiem un elektroenerģijai (Dokuments attiecas uz EEZ), OV L 283, 31.10.2003.

(15) Prezidentūras secinājumi 7652/08.

Eiropas Demokrātijas un cilvēktiesību instrumenta ietvaros Komisija turpina atbalstīt Demokrātijas un cilvēktiesību galveno programmu Sarajevā, pašlaik ieguldot EUR 1,5 miljonus. Turklāt ES finansē vairākas reģionālās iniciatīvas, tādas kā Reģionālā civildienesta skola Melnkalnē un Dienvidaustrumu universitāte Bijušajā Dienvidslāvijas Maķedonijas Republikā.

Atskaitot šīs programmas, Komisija nav iesaistīta Eiropas Universitātes dibināšanas plānos Bosnijā un Hercegovinā vai kaimiņu valstīs un tāpēc šajā sakarā neparedz sniegt finansiālu atbalstu.

*
* *

Jautājums Nr. 37 (Georgios Koumoutsakos) (H-0517/10)

Temats: Muitas savienība starp Eiropas Savienību un Turciju un konkurences traucējumi

Muitas savienības līgums starp Eiropas Savienību un Turciju ir nodrošinājis līdzējām pusēm plašāku pieeju tirgum: 2008. gadā tirdzniecības darījumu apjoms bija apmēram EUR 100 miljardi gadā.

Tomēr viltotas preces un nenodrošināta intelektuālā īpašuma tiesību aizsardzība ir nopietna problēma Eiropas Savienības un Turcijas tirdzniecības attiecībās un arī rada būtiskus konkurences traucējumus Eiropas tirgū.

Vai, ņemot vērā iepriekš minēto, Komisija varētu pateikt, ar kādiem konkrētiem pasākumiem — un cik drīz — tā paredzējusi vērsties pret šo parādību, kurā raksturīgi izpaužas vispārīga problēma — jautājums par imitācijām, viltojumiem un pirātismu tirdzniecībā?

Atbilde

(EN) Kā norāda godājamais deputāts, ES un Turcijas muitas savienība ir devusi lielu ieguldījumu, lai ievērojami pieaugtu tirdzniecības apjoms starp abiem partneriem. Komisija ir arī informēta par faktu, ka viltotas preces un nepietiekama intelektuālā īpašuma tiesību (IPR) aizsardzība Turcijā rada ievērojamas problēmas ES un Turcijas tirdzniecības attiecībās.

Lai risinātu iepriekš minētos trūkumus, Komisija 2008. gada aprīlī ierosināja Turcijai izveidot kopīgu darba grupu IPR jautājumu risināšanai. Šīs darba grupas mērķis būs padziļināti apspriest jautājumus, kuri, inter alia, saistīti ar IPR izpildes spēju veicināšanu Turcijā. Pēc ilgas vilcināšanās nesēn Turcija apstiprināja darba grupas izveidi un iecēla attiecīgo koordinējošo iestādi. Tagad Komisija gaida Turcijas oficiālo atbildi uz priekšlikumu, lai sasauktu darba grupas pirmo sapulci un sāktu apspriest svarīgos IPR jautājumus.

Turklāt ES un Turcijas darba grupas izveidošana IPR jautājumu risināšanai un Turcijas veiksmīga iesaistīšanās dialogā par IPR ir galvenā prasība, lai gūtu panākumus saskaņā ar attiecīgo sarunu nodaļu „Likums par intelektuālo īpašumu”(7. nodaļa). Tāpēc apspriešanās laikā par IPR nodaļu Komisija pārrauga Turcijas virzību uz turpmāku IPR acquis pielāgošanu, īstenošanu un izpildi.

Turklāt saistībā ar ES un Turcijas muitas savienību Komisija mudina Turciju nodrošināt atbilstību ES un Turcijas Asociācijas padomes Lēmuma 1/95 31. pantam, ar ko izveido muitas savienību, kurā Turcija tiek aicināta uzlabot IPR aizsardzības efektivitāti, lai nodrošinātu līmeni, kas līdzvērtīgs Eiropas Savienības līmenim.

*
* *

Jautājums Nr. 38 (Mairead McGuinness) (H-0531/10)

Temats: Pārtikas piegādātāju grūtības piekļūt tirgum

Pārtikas piegādes ķēdei ES raksturīgs liels skaits ražotāju, kuriem ir lielas grūtības atrast noieta tirgu saviem ražojumiem. Tirgu pārvalda neliels skaits operatoru.

Vai Komisija ir informēta par grūtībām piekļūt pārtikas produktu mazumtirdzniecības tirgum? Vai arī Komisija uzskata, ka šī tendence ir problemātiska? Vai Komisija ir analizējusi šo problēmu, un, ja ne, vai tā plāno to darīt?

Atbilde

(EN) Komisija ir informēta par konsolidācijas procesu, kurš notika pārtikas piegādes ķēdē, un piekrīt, ka stāvoklis var radīt ievērojamas atšķirības sarunās starp līgumslēdzējam pusēm. 2009. gada paziņojumā par pārtikas piegādes ķēdi ⁽¹⁶⁾, kā arī 2010. gada jūlija ziņojumā „Tirgus uzraudzība tirdzniecības un izplatīšanas nozarē” ⁽¹⁷⁾ Komisija ir norādījusi uz situācijām, kurās daži dalībnieki saskaras ar lieliem uzņēmumiem, kuri bieži ir to vienīgā iespēja piekļūt tirgum. Jāuzsver, ka šī situācija ir vērojama visā piegādes ķēdē un var ietekmēt gan ražotājus, kuriem ir neliela ietekme sarunās ar mazumtirgotājiem, īpaši nediferencētu produktu ražotājus, tostarp lauksaimniekus, kuri ražo galvenokārt nediferencētas preces, un arī mazumtirgotājus, kuriem nav piekļuves noteiktu zīmolu produktiem, kurus tirgo lielie starptautiskie ražotāji.

Komisija ir informēta par faktu, ka atšķirības sarunās konkrētos apstākļos var novest pie negodīgas komercdarbības prakses, ko viena līgumslēdzēja puse piemēro otrai. Negodīgai komercdarbības praksei var būt negatīva ietekme un tā var mazināt uzņēmuma spēju veikt ieguldījumus inovācijā un produktu kvalitātē neatkarīgi no tā, vai tās ir pārtikas vai nepārtikas preces vai pakalpojumi.

Tomēr jāatzīmē, ka kopumā atšķirības sarunās, kuras rodas nevienāda līgumslēdzēju pušu uzņēmumu izmēra dēļ, per se nav problēma tirgus konkurences apstākļos, jo no zemākām izmaksām, kuras tiek panāktas sarunās, parasti, izmantojot pakārtotu tirgus ķēdi, gūst labumu gala patērētājs.

Pašlaik Komisija pēta, kā risināt jautājumu, un piedāvās iniciatīvu, kas vērsta uz uzņēmumu savstarpējām attiecībām un kuras mērķis ir aizsargāt dažādus uzņēmumus piegādes ķēdē no negodīgas komercdarbības prakses. Attiecībā uz pārtiku Komisija ir izveidojusi Ekspertu platformu attiecībā uz uzņēmumu savstarpējo (B2B) līgumu slēgšanas praksi pārtikas piegādes ķēdes ietvaros, lai vāktu informāciju par iespējamām negodīgām komercdarbības praksēm. Šī platforma sniegs ziņojumu Augsta līmeņa forumam par pārtikas piegādes ķēdes darbības uzlabošanu ⁽¹⁸⁾.

⁽¹⁶⁾ Komisijas paziņojums Eiropas Parlamentam, Padomei, Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komitejai un Reģionu komitejai „Labāka pārtikas apgādes ķēdes darbība Eiropā”, COM(2009) 591, galīgā redakcija, 28.10.2009.

⁽¹⁷⁾ Komisijas ziņojums Eiropas Parlamentam, Padomei, Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komitejai un Reģionu komitejai „Tirgus uzraudzība tirdzniecības un izplatīšanas nozarē „Par efektīvāku un godīgāku tirdzniecības un izplatīšanas iekšējo tirgu līdz 2020. gadam””, COM(2010) 355, galīgā redakcija, 5.7.2010.

⁽¹⁸⁾ Komisijas 2010. gada 30. jūlija lēmums, ar ko izveido Augsta līmeņa forumu par pārtikas piegādes ķēdes darbības uzlabošanu (2010/C210/03).

Pašlaik, pēc debatēm Augstā līmeņa darba grupā piensaimniecības jautājumos Komisija gatavo tiesību aktu priekšlikumus, lai stiprinātu piena ražotāju ietekmi sarunās piena produktu nozarē.

*

* *

Jautājums Nr. 39 (Ivailo Kalfin) (H-0533/10)

Temats: ES pasākumi videi nodarītā kaitējuma ierobežošanai Donavas piekrastes valstīs pēc avārijas Ajkas alumīnija rūpnīcā Ungārijā

Vai Komisija saistībā ar avāriju, kas notikusi, sagrūstot alumīnija rūpnīcas sārņu dīķim netālu no Ajkas pilsētas Ungārijā, var atbildēt uz šādiem jautājumiem:

vai pastāv risks, ka var tikt nodarīts kaitējums videi, rasties transporta problēmas vai citas grūtības valstīm, kas atrodas Donavas lejteces piekrastē;

ko Komisija dara, lai Ungārijā un kaimiņvalstīs ierobežotu šīs avārijas negatīvās sekas;

kādas ir iespējas lūgt finansiālu palīdzību no Eiropas fondiem un programmām, lai attīrītu upi un izmaksātu kompensācijas skartajiem cilvēkiem un uzņēmumiem?

Atbilde

(EN) Komisija vēlas norādīt godājamam deputātam uz Komisijas paziņojumu par Indīgo dubļu izraisīto katastrofu Ungārijā (2010. gada 19. oktobra plenārsēde).

Avārijas smagās sekas radās galvenokārt ļoti lielā noplūdušo indīgo dubļu daudzuma un to augstā sārmainības līmeņa dēļ. Domājams, ka ilgtermiņa ietekme uz vidi skars ierobežotu teritoriju Ungārijā. Sārmainais piesārņojums sasniedzis arī Donavu, bet, pateicoties Ungārijas iestāžu veiktajiem drošības pasākumiem (piesārņojuma atšķaidīšana ar ģipsi un skābiem materiāliem), šī ūdenstilpne necieta no būtiskas negatīvas ietekmes.

Komisija saņēma paziņojumu Starptautiskās Donavas upes aizsardzības komisijas (ICPDR) agrīnas brīdināšanas sistēmā. Šo informāciju nosūtīja visām valstīm Donavas baseinā, lai tās varētu veikt vajadzīgos aizsardzības pasākumus un garantēt sateces baseinu drošību. Komisija ir sazinājusies ar Slovēniju, Rumāniju un ICPDR. Pamatojoties uz paraugu izpētes rezultātiem, pārrobežu ietekme, šķiet, būs neliela.

No paša ārkārtas situācijas sākuma Monitoringa un informācijas centrs (MIC) regulāri sazinājās ar Ungāriju un vajadzības gadījumā piedāvāja sniegt palīdzību. Visām dalībvalstīm tika sniegta informācija par katastrofu un tās iespējamo ietekmi uz iedzīvotājiem un vidi.

2010. gada 7. oktobrī, plkst. 20.00, Ungārijas valdība aktivizēja ES civilās aizsardzības mehānismu, iesniedzot Monitoringa un informācijas centrā palīdzības pieprasījumu. Pieprasījumā tā lūdza piesaistīt 5 tādu ekspertu komandu, kuriem ir liela pieredze darbā uz vietas, novērot un mazinot sārmainu indīgo dubļu nodarīto kaitējumu florai un faunai, kā arī pieredze lauksaimnieciskās zemes attīrīšanā. Ungārijā uz vienu nedēļu tika izvietota ES civilās aizsardzības komanda un sniegti ieteikumi attiecībā uz pasākumiem, par kuriem vienojās ar Ungārijas iestādēm, lai turpmāk veicinātu skartās teritorijas kaitējuma novēršanas un atveseļošanas plāna izpildi.

Parasti Eiropas Savienības Solidaritātes fonds nesedz izdevumus, kas radušies pēc avārijām rūpniecības objektos. Fonds var sniegt palīdzību dabas katastrofu gadījumos un tad, ja nodarītie zaudējumi pārsniedz 0,6 % no nacionālā kopienākuma, pēc tam, kad skartā

dalībvalsts iesniedz pieteikumu. Kaitējuma, par kuru ir noteikts atbildīgais, radītos izdevumus Solidaritātes fonds nekompensē. Operatīvās programmas, kuras līdzfinansē Eiropas Reģionālās attīstības fonds, var ietvert noteikumus katastrofu novēršanai un mazināt turpmākās attīstības apdraudējumu. Tomēr, pirms projektu apstiprina finansēšanai saskaņā ar jebkuru no šīm programmām, jāpiemēro princips „piesārņotājs maksā”.

Līdzīgi principu „piesārņotājs maksā” piemēro lauku attīstības politikā. Neraugoties uz to, Padomes Regulā (EK) Nr. 1698/2005 ⁽¹⁹⁾ paredzētas iespējas piešķirt atbalstu dabas katastrofās bojātā lauksaimnieciskās ražošanas potenciāla atjaunošanai un atbilstīgu preventīvu darbību ieviešanai. Šis pasākums nav iekļauts jaunajā Ungārijas lauku attīstības programmā (NHRDP), bet to var ieviest, ja dalībvalsts pieprasa. Turklāt pasākums sniedz līdzīgu atbalstu dabas katastrofās bojātā mežsaimniecības ražošanas potenciāla atjaunošanai un atbilstīgu preventīvu darbību ieviešanai skartajā mežsaimniecības nozarē. Šis pasākums ir iekļauts NHRDP. Atbalstu saskaņā ar abiem pasākumiem var sniegt atbilstīgi nosacījumam, ka katastrofa jāatzīst par dabas katastrofu.

*

* *

Jautājums Nr. 40 (Iliana Malinova Iotova) (H-0539/10)

Temats: Sofijas pilsētas atkritumu apstrāde un uzglabāšana

2009. gada beigās Komisija izdeva pamatotu atzinumu ar mērķi lietu par Sofijas atkritumiem nodot Eiropas Savienības Tiesai. Ir pagājis gads, bet problēma joprojām nav atrisināta, lai gan 2010. gada aprīlī ir iesniegts finansējuma pieprasījums jaunai galvaspilsētas atkritumu pārstrādes rūpnīcai.

Vai Bulgārijas varas iestāžu iesniegtais pieprasījums atbilst Komisijas noteiktajiem finanšu un tehniskajiem kritērijiem? Vai Komisija uzskata, ka izvēlētā tehnoloģija atbilst visām noteiktajām ekoloģijas, kā arī finanšu un ekonomiskajām prasībām, ja ir plānots projektu līdzfinansēt?

Vai tiks atcelta pienākumu neizpildes procedūra un iespējamā vēršanās pret Bulgāriju par atkritumu direktīvas nepiemērošanu, ja tā pabeigs pēdējos iesniegtā projekta administratīvos pasākumus un posmus, kas jāīsteno pirms tā realizācijas?

Vai Komisija zina, kā tiks organizēta atkritumu glabāšana Sofijas pilsētas teritorijā, kamēr tiks uzbūvēta atkritumu apstrādes rūpnīca un uzsākta tās darbība?

Atbilde

(EN) Kā norādīja godājamā deputāte, Komisija 2009. gada novembrī nolēma iesūdzēt Bulgāriju Eiropas Kopienas tiesā par to, ka tā nav nodrošinājusi integrētu un atbilstīgu atkritumu apglabāšanas iekārtu tīklu, kā paredzēts Pamatdirektīvā par atkritumiem ⁽²⁰⁾, un Bulgārija 2010. gada aprīlī iesniedza Komisijai projekta pieteikumu „Sofijas pašvaldības atkritumu pārstrādes iekārtu integrēta sistēma”.

⁽¹⁹⁾ Padomes 2005. gada 20. septembra Regula (EK) Nr. 1698/2005 par atbalstu lauku attīstībai no Eiropas Lauksaimniecības fonda lauku attīstībai (ELFLA), OV L 277, 21.10.2005 (ES, CS, DA, DE, ET, EL, EN, FR, IT, LV, LT, HU, NL, PL, PT, SK, SL, FI, SV), OV L 286 M, 4.11.2010 (MT).

⁽²⁰⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes 2006. gada 5. aprīļa Direktīva 2006/12/EK par atkritumiem, OV L 114, 27.4.2006.

Attiecībā uz to, vai Bulgārijas pieteikums atbilst Komisijas noteiktajiem finanšu un tehniskajiem kritērijiem, un vai tā uzskata, ka izvēlēta tehnoloģija atbilst vajadzīgajām prasībām, kuras izvirzītas vides un finansiāli ekonomiskajā jomā, lai šim projektam piešķirtu līdzfinansējumu, jānorāda, ka Komisijas veiktajā Bulgārijas pieteikuma tehniskajā novērtējumā ir apstiprināta jaunās atkritumu apsaimniekošanas sistēmas pirmo būtisko komponentu dzīvotspēja, proti, atbilstoša ilgtermiņa atkritumu poligona jauda un iekārtas kompostēšanai. Tajā pašā laikā, ņemot vērā vajadzību saņemt saskaņotākus un jaunākus datus par atkritumu plūsmu, un lai nodrošinātu papildu apstiprinājumu attiecībā uz sistēmas rentabilitāti, noteiktas iesniegtā projekta daļas ir jāpārstrādā. Šajā sakarā, lai gan integrētās atkritumu apsaimniekošanas sistēmas modernizēšana ir uzskatāma par vienu projektu, Komisija uzskata, ka varētu iegūt laiku, īstenojot šo projektu divos posmos — pirmo posmu uzsākot nekavējoties un otro posmu īstenojot tad, kad būs pabeigtas papildu analīzes. Šim modelim būtu jāsniedz Bulgārijas iestādēm iespēja izstrādāt labi funkcionējošu atkritumu apsaimniekošanas sistēmu, kura ir dzīvotspējīga ilgtermiņā gan no vides, gan no ekonomiskās efektivitātes viedokļa.

Attiecībā uz jūsu jautājumu par pienākumu neizpildes procedūru tās apturēšanai vajadzīgs jauns Komisijas lēmums, ar ko groza 2009. gada novembra lēmumu par vēršanos tiesā pret Bulgāriju. Tomēr saskaņā ar praksi šādās lietās lēmuma pieņemšana par pirmo projekta posmu un ātra pirmā posma infrastruktūras celtniecības sākšana būtu pietiekams iemesls, lai Komisija atceltu uzsākto pārskatīšanas procedūru, kas sniegs Bulgārijai vajadzīgo laiku, lai sagatavotu videi draudzīgu un rentablu ilgtermiņa Sofijas pašvaldības atkritumu apsaimniekošanas projekta otro posmu.

Attiecībā uz atkritumu glabāšanu Sofijā līdz brīdim, kad tiks uzbūvēta un nodota ekspluatācijā jauna atkritumu pārstrādes rūpnīca, Komisija sadarbosies ar Bulgārijas iestādēm, lai nodrošinātu, ka atkritumu glabāšana atbilst galvenajām ES atkritumu jomas acquis prasībām. Pamatdirektīvā par atkritumiem ir noteikta prasība, lai dalībvalsts nodrošinātu, ka glabāšana tiek veikta, neapdraudot cilvēku veselību un nenodarot kaitējumu videi. Pamatdirektīvā par atkritumiem ietverti īpaši noteikumi par bīstamo atkritumu glabāšanu. Turklāt Atkritumu poligona direktīvas prasības attiecas uz atkritumu glabāšanu pirms reģenerācijas trīs gadu laikposmā vai ilgāk un atkritumu glabāšanu pirms apglabāšanas viena gada vai ilgākā laikposmā.

*

* *

Jautājums Nr. 41 (Gilles Pargneaux) (H-0540/10)

Temats: Pētījums par atsevišķajiem kravas vagoniem

Valsts dzelzceļa sabiedrība 2009. gada septembrī Verona plāna pēctecības sakarībā nāca klajā ar programmu, kas nosaka preču pārvadājumu attīstības pamatnostādnes turpmākajiem gadiem un paredz par aptuveni 60 % samazināt atsevišķo kravas vagonu pārvadājumus. Tomēr pašlaik šie pārvadājumi aizņem 42 % no visa dzelzceļa pārvadājumu apjoma, un tiem ir ievērojams attīstības potenciāls.

Šis lēmums konkrēti paredz pārcelt no dzelzceļa uz ceļu 255 000 vagonu kravas un īsā laikā dzelzceļa kravas pārvadājumu apjomu samazināt par trešdaļu salīdzinājumā ar 2008. gadu. Tas kopumā palielinās ceļu satiksmi par 1 200 000 kravas automobiļiem, kas saskaņā ar Francijas Valsts dzelzceļa sabiedrības veikto pētījumu katru gadu radīs 300 000 tonnu CO₂. Šos draudus videi nenovēršami papildinās darba vietu skaita samazināšana, kas šajā krīzes periodā nav pieļaujams.

Vai Komisija var norādīt, vai tā joprojām paredz līdz 2011. gadam veikt visaptverošu pētījumu par atsevišķajiem kravu vagoniem?

Atbilde

(EN) Komisija ir labi informēta par situāciju un notikumiem vagonu sūtījumu satiksmes jomā Francijā un citās dalībvalstīs, kuras stāvokli pasliktināja nesena ekonomikas krīze. Vagonu sūtījumu pakalpojumi daudzās dalībvalstīs veido ievērojamu daļu no kopējiem dzelzceļa kravu pārvadājumiem, un to pārtraukšana dažās valstīs apdraudētu šī transporta veida dzīvotspēju citās Eiropas daļās, kur dzelzceļa uzņēmumi joprojām nodarbojas ar minētajiem pārvadājumiem. Tas negatīvi ietekmētu nosūtītajiem pieejamo transporta iespēju izvēli, un tādējādi rastos nevēlamas transporta veida maiņas sekas Eiropas līmenī. Komisija uzskata vagonu sūtījumu pakalpojumus par svarīgu Eiropas dzelzceļa pārvadājumu daļu.

Komisija apstiprina, ka tā 2011. gadā plāno uzsākt vispārēju pētījumu par vagonu sūtījumu satiksmi, lai noteiktu iespējamās politikas variantus. Pētījums paredzēts jautājumu risināšanai, kuri attiecas uz „pēdējo jūdži” (pieveddzelzceļi, kravu termināļi), kravu plūsmas konsolidāciju un dekonsolidāciju, vilcienu sastāvu komplektēšanas iekārtām un pakalpojumiem, kā arī ar to saistītajiem regulējuma jautājumiem. Pētījumā ņems vērā iespējamās ražošanas metodes nākotnē un uzņēmējdarbības modeļus attiecībā uz vagonu sūtījumu pakalpojumiem.

*

* *

Jautājums Nr. 42 (Carl Schlyter) (H-0541/10)

Temats: ACTA nolīgums — izpildraksta izdošanas pilnvaras, kas pārsniedz ES tiesību aktos paredzētās pilnvaras

Viltošanas novēršanas tirdzniecības nolīguma (ACTA) sadaļas par civiltiesisko piemērošanu 2.X panta 1. punktā ir teikts, ka, izmantojot izpildrakstus, tiesu iestādes var izdot pavēli (rīkojumu), ar ko pieprasa, lai puse vai trešā puse novērstu to preču iekļūšanu tirgus aprītē, kuras kalpojušas pārkāpuma izdarīšanai. Šīs pilnvaras izdot izpildrakstu ievērojami atšķiras no ES tiesību aktos noteiktajām pilnvarām (9. pants direktīvā par intelektuālā īpašuma tiesību piemērošanu (Direktīva 2004/48/EK)), saskaņā ar kurām tiek izdots izpildraksts, lai novērstu jebkādu „iespējamu intelektuālā īpašuma tiesību pārkāpumus”. Turklāt ir paredzēts, ka trešā puse ir iesaistīta pārkāpumā („attiecībā uz starpnieku, kura pakalpojumus kāda trešā persona izmanto”). Ar ACTA nolīguma tekstu būtībā atceļ minēto pilnvaru piemērošanas robežas, kas pašlaik ir spēkā saskaņā ar ES tiesību aktiem.

Nosakot tiesisko aizsardzības līdzekļu piemērošanas robežas, ar ES tiesību aktiem ir radīts trausls līdzsvars starp šo līdzekļu piemērošanu un pamattiesību garantijām. Šajā sakarībā kā Komisija nodrošinās, ka spēkā esošajos ES tiesību aktos noteiktās garantijas tiek saglabātas?

Kā Komisija saglabās spēkā esošajos ES tiesību aktos noteiktās robežas?

Atbilde

(EN) Komisija vēlas paskaidrot, ka ACTA 2.X.1 pants (6. lappuse) attiecas uz izpildrakstiem tādu pasākumu izpratnē, kas veikti, kad tiesa konstatē pārkāpumu („... rīkojums pret pusi, lai tā atturētos no pārkāpuma”), bet Piemērošanas direktīvas 9. pants atsaucas uz pagaidu

un piesardzības pasākumiem (kuri aprakstīti ES tiesību aktos arī kā iepriekšēji izpildraksti, no kā izriet iespējams pārpratums), kuri ir pagaidu pasākumi, ko veic pirms tiesa pasludinājusi galīgo spriedumu. Šī iemesla dēļ šie divi noteikumi attiecas uz dažādām prasībām vai „sliedzītiem”.

Noteikums, kurš aplūko izpildrakstus ACTA 2.X.1 pantā (6. lappuse), ir jāsalīdzina ar līdzvērtīgu noteikumu Piemērošanas direktīvas 11. pantā, bet noteikums, kurš aplūko pagaidu pasākumus Piemērošanas direktīvas 9. pantā, ir līdzvērtīgs noteikumam ACTA 2.5.1(a) pantā (8. lappuse). Komisija uzskata, ka abi ACTA noteikumi ir pilnībā saderīgi ar attiecīgajiem pasākumiem, kas definēti Piemērošanas direktīvā.

*

* *

Jautājums Nr. 43 (Zigmantas Balčytis) (H-0543/10)

Temats: Bioloģiskā drošuma garantēšana dalībvalstīs

Komisija atļāvusi Eiropas Savienībā rūpnieciskiem mērķiem kultivēt ģenētiski modificētu kartupeļu šķirni „Amflora”. Šīs šķirnes kartupeļus pašlaik audzē Vācijā, Zviedrijā un Čehijā.

Konstatēts, ka Zviedrijas laukos blakus „Amflora” šķirnes kartupeļiem audzē arī „Amadea” šķirnes kartupeļus, kuru kultivēšana ir aizliegta. Šāds fakts rada nopietnas bažas par bioloģiskā drošuma garantiju vērā ņemamu trūkumu Savienībā.

Kādus pasākumus Komisija ir veikusi, lai izmeklētu minēto gadījumu, un kādi ir iegūtie rezultāti? Kā Komisija gatavojas garantēt, ka Savienībā aizliegtas ģenētiski modificētu augu sugas nenonāk iekšējā tirgū? Vai Komisija neuzskata, ka no dalībvalstīm būtu jāprasa lielāka atbildība, ja tiek konstatēts, ka to teritorijā audzē ES aizliegtas ģenētiski modificētu augu sugas?

Atbilde

(EN) Attiecībā uz gadījumu, kad Zviedrijā ģenētiski modificētie (ĢM) kartupeļi „Amflora” sajaucās ar neatļautajiem ĢM kartupeļiem „Amadea”, Komisija pēc informācijas saņemšanas no Zviedrijas iestādēm sazinājās ar uzņēmumu BASF Plant Science un trim dalībvalstīm, kurās šis ģenētiski modificētais organisms (ĢMO) tiek audzēts (Čehijas Republika, Vācija un Zviedrija). Komisija veica saskaņotus pasākumus, proti, organizēja kopīgu misiju, kurā eksperti no trim dalībvalstīm satikās tā uzņēmuma telpās, kur notiek pirmais ĢM kartupeļu „Amflora” ražošanas procesa posms. Misijas galvenais mērķis bija savākt vairāk informācijas par piejaukuma iespējamiem avotiem attiecībā uz visām 2010. gadā izaudzēto kartupeļu „Amflora” partijām. Šo koordināciju veiks, lai nodrošinātu, ka nākotnē nenotiek piesārņošana.

Pamatojoties uz pieejamo informāciju, Komisija uzskata, ka trīs dalībvalstu veiktie pasākumi pēc ĢM kartupeļu „Amflora” sajaukšanās ar citu neatļautu ĢM kartupeļu šķirni ir pietiekami. Komisija pārbauda turpmākas iespējas stiprināt ĢM kultūraugu ietekmes uz vidi uzraudzību. Tas nodrošinās atbilstošu atgriezenisko saiti, dodot dalībvalstīm iespēju uzlabot novērtējumus.

Dalībvalstis ir atbildīgas par ĢMO tiesību aktu īstenošanas oficiālo kontroli, tostarp neatļautu ĢMO nelegālas izplatīšanas kontroli. Dalībvalstīm ir arī jāpiemēro sankcijas tiem uzņēmējiem, kuri pārkāpj tiesību aktus, un jāveic koriģējoši pasākumi, kuri novērš trūkumus to ražošanas procesā.

Komisija atzinīgi vērtēja dalībvalstu kompetento iestāžu pieņemto lēmumu pieprasīt likvidēt nelegāli izplatītā neatļautā ĢMO stādījumus. Turklāt Komisija pieprasīja 27 dalībvalstīm sniegt pārskatu par neatļautu ĢMO klātbūtni sēklā.

Kā tas darīts jau agrāk, Komisija vajadzības gadījumā var veikt īpašus pasākumus, lai nodrošinātu, ka neatļautos ĢMO saturošie produkti netiek laisti tirgū.

*

* *

Jautājums Nr. 44 (Oreste Rossi) (H-0544/10)

Temats: Azbesta iedarbībai pakļauto strādājošo un iedzīvotāju aizsardzības uzlabošana

Kā labi zināms, azbests ir ārkārtīgi kaitīga un bīstama viela, kas var izraisīt elpošanas orgānu slimības un dažādu veidu vēža saslimšanas, tostarp plaušu plēves mezoteliomu. Itālijā tirgū ir apmēram 32 miljoni tonnu azbesta cementa, kamēr ik gadu 3000 cilvēku cieš no slimībām, kuras izraisa azbesta iedarbība. Nīderlandē ik gadu tiek diagnosticēti 1000 gadījumu, kas saistīti ar šīs vielas iedarbību, turpretim Francijā ikgadējais cietušo skaits saglabājas ap 3000.

Ņemot vērā to, ka ES tiesību aktos šis jautājums apskatīts Direktīvā 2009/148/EK par darba ņēmēju aizsardzību pret risku, kas saistīts ar pakļaušanu azbesta iedarbībai darba vietā, vai Komisija paredzējusi pieņemt stingrākus pasākumus, lai nodrošinātu taisnīgumu iedzīvotājiem, kas cieš no slimībām, kas radušās azbesta iedarbības rezultātā, un no tām mirušo radniekiem? Vai Komisija ir arī paredzējusi finansējumu, lai veiktu piesārņoto vietu attīrīšanu?

Atbilde

(EN) Komisija ir labi informēta par riskiem, kurus rada azbesta šķiedras. Darba ņēmēju aizsardzības nostiprināšanai Direktīvā 2009/148/EK⁽²¹⁾ tika konsolidēti dažādi ar azbestu saistīti tiesību instrumenti, lai tiesību aktus varētu vieglāk saprast un īstenot. Šīs direktīvas 14. pantā darba devējiem tiek uzdots nodrošināt atbilstošu apmācību tiem darba ņēmējiem, kuri ir vai, iespējams, tiks pakļauti azbesta putekļu vai azbestu saturošu materiālu iedarbībai. Dalībvalstis ir atbildīgas par šo tiesību aktu transponēšanu un īstenošanu.

Attiecībā uz turpmāku rīcību vai stingrākiem aizsardzības pasākumiem Komisija izstrādā pamatnostādnes tiem darba ņēmējiem, kuri strādā galvenokārt, bet ne tikai, celtniecības nozarē un kuri var nonākt saskarē ar azbestu un tikt pakļauti tā iedarbībai, lai novērstu turpmākus azbesta saindēšanās gadījumus un ar azbestu saistītās slimības.

Komisija nodrošinās, ka vadlīnijas un ar tām saistītie materiāli tiek izplatīti iespējami plašai auditorijai. Tā sazinās arī ar nozares profesionāļu organizācijām, lai vāktu pierādījumus un galu galā palīdzētu izstrādāt pēc iespējas labāku stratēģiju azbesta radīto problēmu risināšanai.

(21) Eiropas Parlamenta un Padomes 2009. gada 30. novembra Direktīva 2009/148/EK par darba ņēmēju aizsardzību pret risku, kas saistīts ar pakļaušanu azbesta iedarbībai darba vietā, OV L 330, 16.12.2009.

Komisija arī vēlas pievērst godājamā deputāta uzmanību Eiropas Darba drošības un veselības aizsardzības aģentūras tīmekļa vietnē pieejamajai informācijai, tostarp norādījumiem attiecībā uz drošību saistībā ar azbestu ⁽²²⁾.

Visbeidzot, jautājums par pasākumiem, kas paredzēti darba ņēmējiem, kuru slimības ir izraisījuši pakļaušana azbesta iedarbībai, un to darba ņēmēju ģimenēm, kuri ir miruši azbesta iedarbības dēļ, ir saistīts ar slimību atzīšanu, kuras ir izraisījuši pakļaušana azbesta iedarbībai, un tas ir vienīgi dalībvalstu kompetencē. ES līmeņa juridisks instruments attiecībā uz slimību, kas saistītas ar azbestu, atzīšanu un kompensācijas piešķiršanu ir Ieteikums 670/2003/EK ⁽²³⁾, kurš nav juridiski saistošs. Šī ieteikuma 2. pantā īpaši tiek atzīts, ka dalībvalstīm jānosaka kritēriji katras arodslimības atzīšanai saskaņā ar valstī spēkā esošajiem tiesību aktiem vai praksi.

Eiropas Reģionālās attīstības fonds (ERAF) var atbalstīt piesārņoto būvlaukumu attīrīšanu no azbesta. Saskaņā ar kohēzijas politiku laikposmā no 2007. līdz 2013. gadam rūpniecisku vietu un piesārņotu zemju atjaunošanā tiek plānots ieguldīt apmēram EUR 3,5 miljardus. Pamatojoties uz dalītās pārvaldības principu, dalībvalstis un to pārvaldes iestādes lemj par līdzfinansējamo projektu izvēli un īstenošanu saskaņā ar attiecīgajās darbības programmās noteiktajām prioritātēm, piemēram, ar azbestu piesārņotu vietu un zemju atjaunošana.

*

* *

Jautājums Nr. 45 (Silvia-Adriana Țicău) (H-0547/10)

Temats: Atbalsts „inteliģento” tīklu ieviešanai

Pēdējos gados dalībvalstis ir piešķirušas vairākus miljardus eiro gadā pasākumiem, kas paredzēti atjaunojamo enerģijas avotu izmantošanai. Tomēr atsevišķu ražošanas līdzekļu, kas tika radīti, pateicoties šiem pasākumiem, darbība ir apturēta, tādēļ ka elektriskie tīkli nespēj uzņemt šādi saražoto elektroenerģiju. Eiropas Savienībai un tās dalībvalstīm jāveic ieguldījumi elektroenerģijas infrastruktūras modernizēšanā, lai tā var uzņemt un pārvadīt saražoto elektroenerģiju un tādējādi padarīt rentablus ieguldījumus, kas izdarīti uz atjaunojamiem enerģijas avotiem balstītas ražošanas infrastruktūrā.

Komisija savā darba programmā 2011. gadam apņēmusies pēc ietekmes pētījuma veikšanas iepazīstināt ar likumdošanas iniciatīvu par atbalsta pasākumiem t. s. „inteliģento” tīklu ieviešanai. Vai Komisija varētu nosaukt svarīgākos pasākumus, ko tā plāno iekļaut šajā iniciatīvā?

Atbilde

(EN) „Inteliģento” tīklu ierīkošana prasa saskaņotu pieeju, jo tā skar daudzas jaunas jomas, nosaka jaunas attiecības starp tirgus dalībniekiem un rada jaunas problēmas regulatoriem. Problēmas, kuras rada „inteliģentie” tīkli, ietver tehnoloģijas, klientu piesaisti, uzņēmējdarbības modeļus, tirgus modeļus un regulēšanu. Eiropas Enerģotehnoloģiju stratēģiskā plāna kontekstā 2010. gada jūnijā tika uzsākta nozares vadītā Eiropas Elektrisko tīklu iniciatīva un Pētniecības alianses kopīgā programma, lai paātrinātu elektrisko tīklu tehnoloģiju un sistēmu inovāciju izstrādi un ierīkošanu.

⁽²²⁾ Tāda kā E-FACTS 48 („Droša uzturēšana — azbests ēku uzturēšanā”) <http://osha.europa.eu/en/publications/e-facts/48.pdf/view>.

⁽²³⁾ Komisijas 2003. gada 19. septembra Ieteikums 2003/670/EK par Eiropas grafiku arodslimību novēršanai, OV L 238, 25.9.2003.

Komisija 2009. gada novembrī nolēma izveidot darba grupu „inteliģento” tīklu jomā, lai izpētītu atbilstošo tiesisko regulējumu „inteliģento” tīklu īstenošanai, datu drošības un datu apstrādes prasības, kā arī patērētāju aizsardzības un privātuma jautājumus.

Komisija plāno pirmo reizi novērtēt darba grupas rezultātus pirms nākamās „inteliģento” tīklu iniciatīvas darbības jomas noteikšanas, ar kuru jāiepazīstina 2011. gadā.

*
* *

Jautājums Nr. 46 (Marietje Schaake) (H-0548/10)

Temats: Neatbildēts rakstisks jautājums E-7329/2010 par Wikileaks

Izmantojot steidzamības procedūru, es šā gada 13. augustā nosūtīju rakstisku jautājumu Komisijai un Padomei par tematu „WikiLeaks” lieta — pārredzamība, preses brīvība un piekļuve informācijai ES”.

Sākotnēji Komisijai iesniegtā jautājuma, uz kuru jāatbild rakstiski, statuss vēlāk mainījās, kļūstot par vienkāršu rakstisku jautājumu. Sešu nedēļu termiņš, kura laikā bija jāsniedz atbilde uz maniem jautājumiem, beidzās 1. oktobrī. Lūdzu ņemt vērā, ka Padomes sniegtā atbilde nav apmierinoša („Padomes politika paredz nesniegt komentārus par rakstiem presē [..]”).

Kāpēc Komisija nav atbildējusi uz manu rakstisko jautājumu paredzētajā termiņā?

Atbilde

(EN) Komisija atbildēja uz godājamās deputātes jautājumu E-7329/10 2010. gada 16. novembrī. Komisija pauž nožēlu par atbildes termiņa kavējumu, kas radās lielā uzdoto jautājumu skaita dēļ un tāpēc, ka bija jāiesaista vairāki Komisijas departamenti, lai sagatavotu atbildi.

*
* *

Jautājums Nr. 47 (Laima Liucija Andriekienė) (H-0550/10)

Temats: Strukturālo un kohēzijas fondu apgūšana

Tā kā ES drīzumā veiks finanšu plāna 2007.–2013. gadam vidusposma pārskatu, ir īstais brīdis novērtēt, kā dalībvalstīs tiek apgūti strukturālie un kohēzijas fondi.

Kurās valstīs fondi tiek apgūti vislabāk? Kāds ir risks, ka atsevišķas dalībvalstis varētu nespēt pilnībā izmantot tām rezervētos fondus šā finanšu plāna laikā? Ko varētu darīt, lai uzlabotu dalībvalstu spēju apgūt šos fondus? Kā šajā jomā līdz šim veicies Lietuvai?

Atbilde

(EN) Padomes Regulas (EK) Nr. 1083/2006, ko groza ar Regulu (EK) Nr. 539/2010 ⁽²⁴⁾, 93. pantā ⁽²⁵⁾ paredzēta automātiska neizmanto fondu saistību atcelšana līdz otrā gada 31. decembrim attiecībā uz katru no saistībām. Panta 2. punktā minēts izņēmums attiecībā uz dažām dalībvalstīm, uz kurām attiecas noteikums par saistību atcelšanu līdz trešā gada

(24) OVL 158, 24.6.2010.

(25) OVL 210, 31.7.2006.

31. decembrim attiecībā uz katru no saistībām. Tā sauktais „N+2/ N+3 noteikums” darbojas kā stimuls dalībvalstīm savlaicīgi iztērēt piešķirtos fondus.

Jāatzīmē, ka apguves rādītāji pilnībā neatspoguļo tēriņu līmeni uz vietas. Tie atspoguļo tikai dalībvalstu iesniegtos maksājumu pieprasījumus Komisijai par izdevumu atmaksu galīgajiem saņēmējiem. Turklāt lielākā daļa dalībvalstu iesniedz lielus maksājumu prasījumus gada beigās, un tā rezultātā daži maksājumi tiek izpildīti tikai nākamajā gadā. Reālo attīstības līmeni uz vietas atspoguļo apguves rādītāji ar kavējumu.

2010. gada 8. novembra dati liecina, ka vidējais apguves rādītājs visās dalībvalstīs ir 19,3 % attiecībā uz Eiropas Reģionālās attīstības fondu, 18,2 % attiecībā uz Kohēzijas fondu un 20,0 % attiecībā uz Eiropas Sociālo fondu. Lietuvas gadījumā šie skaitļi attiecīgi ir 34,7 %, 29,0 % un 27,9 %.

Pierādījumi liecina, ka lielākā daļa programmu sasniedz normālu režīmu un apguves rādītāji palielinās katru mēnesi. Komisija pastāvīgi sadarbojas ar dalībvalstīm, lai nodrošinātu, ka maksājumu prasījumi tiek iesniegti regulāri savlaicīgi. Lietuvas gadījumā tam ir labi rezultāti, jo tā iesniedz Komisijai maksājumu prasījumus regulāri četras reizes gadā.

Tomēr ir grūti salīdzināt dalībvalstu apguves rādītājus attiecībā uz dažādiem fondiem, jo dažādās dalībvalstīs tiek atšķirīgi piemērots saistību atcelšanas noteikums. Uz Lietuvu attiecas tikai „N+3 noteikums” (t. i., 2011. gadā), bet dažas dalībvalstis jau šogad saskaras ar saistību atcelšanas risku. Tas ietekmē tēriņus un arī apguves rādītājus.

Lietuvas rādītāji attiecībā uz katra fonda apguvi ir augstāki nekā vidējie „apmaksāts/nolemts” rādītāji visās dalībvalstīs. Relatīvi augstie apguves rādītāji radušies, daļēji pateicoties maksājumiem par finanšu inženierijas instrumentiem.

*

* *

Jautājums Nr. 48 (Georgios Toussas) (H-0558/10)

Temats: Salonikos atkritumu izgāztuves līgumdarbinieki kļūst par ķīlniekiem

Fakts, ka tiesa ir noraidījusi prasību, ko iesniedza 160 Saloniku pašvaldības līgumdarbinieku, nozīmē, ka atkal ir rupji pārkāptas tiesības uz stabilu un pastāvīgu darbu. Tas arī nopietni apdraud Saloniku pašvaldības atkritumu izgāztuves, kas atrodas Mavrorači ciematā, darbu, atkritumu bioloģisko apstrādi, pārstrādes programmas un ekoloģiskā parka izmantošanu virs vecajām atkritumu izgāztuvēm. Pašvaldības iestādes ir paziņojušas, ka līgumus par minēto pakalpojumu sniegšanu tās parakstīs uz diviem mēnešiem, tādējādi turpinot no politikas un nodarbinātības viedokļa darbiniekus turēt par ķīlniekiem, lai atkritumu apstrādi varētu drīzāk uzticēt privātiem uzņēmumiem un atlaist tūkstošiem darbinieku.

Kāda ir Komisijas nostāja attiecībā uz pašvaldības iestāžu plāniem privatizēt atkritumu apsaimniekošanu, kas ir ļoti nozīmīga no sabiedrības veselības viedokļa un kas ne tikai apdraud vietējo iedzīvotāju veselību un vidi, bet kā rezultātā arī pazudīs tūkstošiem darba vietas, tās aizstājot ar pagaidu, elastīgiem uz beztiesiskiem līgumdarbiem?

Atbilde

(EN) Saskaņā ar kompetenču pārdali līgumos Komisija nevar paust viedokli par valsts iestāžu lēmumu privatizēt pakalpojumus vai par to, kā šāda privatizācija tiek veikta, ja tā atbilst spēkā esošajiem ES tiesību aktiem.

Attiecībā uz pārstrukturēšanas jautājumu kopumā un īpaši tad, ja tā rezultātā, domājams, notiks atļāšanas, Komisija vēlas uzsvērt, ka darba devēja pienākums ir ievērot valsts noteikumus, ar kuriem īsteno ES direktīvas par darba ņēmēju informēšanu un konsultēšanu. Šajā sakarā īpaša uzmanība jāpievērš to noteikumu ievērošanai, ar kuriem īsteno Direktīvu 98/59/EK ⁽²⁶⁾ un 2002/14/EK ⁽²⁷⁾. Ja pasākumu rezultātā, kurus veic vietējās iestādes attiecībā uz atkritumu apsaimniekošanu un uz kuriem atsaucās godājamais deputāts, notiek uzņēmumu nodošana, ir jāievēro Direktīva 2001/23/EK ⁽²⁸⁾, kura nodošanas laikā aizsargā darba ņēmējus, kuriem ir pastāvīgi darba līgumi vai līgumi uz noteiktu laiku.

Līgumdarba ņēmēji, uz kuriem atsaucas godājamais deputāts, jāuzskata par darba ņēmējiem ar darba līgumiem uz noteiktu laiku, kurus pret ļaunprātīgu izmantošanu, kas rodas, izmantojot secīgus uz noteiktu laiku noslēgtus darba līgumus, aizsargā Direktīva 1999/70/EK ⁽²⁹⁾, neraugoties uz to, vai darba devējs ir valsts vai privāts uzņēmums.

Iepriekš minētās direktīvas ir transponētas Grieķijas valsts tiesiskajā kārtībā. Kompetentajām valsts iestādēm, tostarp tiesām, jānodrošina transponēto tiesību aktu piemērošana, pamatojoties uz konkrētās lietas faktiem un apstākļiem.

Komisija arī vēlas norādīt, ka darba ņēmēji, kurus skar vai, iespējams, skar pārstrukturēšana, var saņemt atbalstu no struktūrfondiem, īpaši no Eiropas Sociālā fonda, vai zināmos gadījumos — no Eiropas Globalizācijas pielāgošanas fonda.

*

* *

Jautājums Nr. 49 (Ivo Belet) (H-0564/10)

Temats: Saules bateriju paneļi uz ES ēku jumtiem

Vairāk un vairāk uzņēmumu (tostarp valsts īpašumā esoši uzņēmumi) vienojas ar saules bateriju paneļu uzstādīšanas uzņēmumiem bez maksas aprīkot savu ēku pieejamos jumtus ar saules bateriju paneļiem, apmaiņā sniedzot bezmaksas un videi draudzīgu elektroenerģiju.

Vai Komisija apsver iespēju pieņemt šādu modeli un padarīt pieejamus savu ēku jumtus?

Vai Komisija jau ir aprēķinājusi iespējamo pieejamo jumta platību, un kāda ietekme tam varētu būt elektroenerģijas rēķinu un ekoloģijas jomā?

Atbilde

(EN) Līdz šim Komisiju nav uzrunājuši saules enerģijas paneļu ierīkošanas uzņēmumi, lai panāktu vienošanos par saules enerģijas vai fotolelementu paneļu ierīkošanu uz tās ēku

⁽²⁶⁾ Padomes 1998. gada 20. jūlija Direktīva 98/59/EK par dalībvalstu tiesību aktu tuvināšanu attiecībā uz kolektīvo atļāšanu, OV L 225, 12.8.1998, 16. lpp.

⁽²⁷⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes 2002. gada 11. marta Direktīva 2002/14/EK, ar ko izveido vispārēju sistēmu darbinieku informēšanai un uzklaušīšanai Eiropas Kopienā — Eiropas Parlamenta, Padomes un Komisijas kopīgā deklarācija par darba ņēmēju pārstāvību, OV L 80, 23.3.2002, 29. lpp.

⁽²⁸⁾ Padomes 2001. gada 12. marta Direktīva 2001/23/EK par dalībvalstu tiesību aktu tuvināšanu attiecībā uz darbinieku tiesību aizsardzību uzņēmumu, uzņēmēj sabiedrību vai uzņēmumu vai uzņēmēj sabiedrību daļu īpašnieka maiņas gadījumā, OV L 82, 22.3.2001, 16. lpp.

⁽²⁹⁾ Padomes 1999. gada 28. jūnija Direktīva 1999/70/EK par UNICE, CEEP un EAK noslēgto pamat nolīgumu par darbu uz noteiktu laiku, OV L 175, 10.7.1999, 43. lpp.

jumtiem Briselē vai Luksemburgā. Komisijas politika paredz iespēju robežās ierīkot fotolelementu paneļus uz savām ēkām, pamatojoties uz priekšizpētes rezultātiem. Līdz šim nav aplūkots jautājums, vai izmantot to uzņēmumu pakalpojumus, kuri veic ierīkošanu bez maksas.

Briselē Komisijas jaunais „Cornet Leman” bērnudārzs, kuru atklās 2011. gada sākumā, ir aprīkots ar fotolelementu paneļiem (uz jumta virsmas apmēram 70 kvadrātmetru laukumā), tas nodrošinās 9,89 kW maksimumjaudu. Turklāt pašlaik Komisija pārbauda iespēju ierīkot fotolelementu paneļus uz citu ēku jumtiem un jau ir noteikusi divas ēkas, kur tas šķiet iespējams (Rue Demot 24 un Rue du Luxembourg 46). Pirms Komisija var turpināt šo darbu saskaņā ar attiecīgajiem noteikumiem par iepirkumiem, vēl jāveic papildu pārbaudes. Priekšizpētē norādīts, ka peļņa no ieguldījuma fotolelementu paneļu ierīkošanā sagaidāma pēc apmēram astoņiem līdz desmit gadiem, ņemot vērā vietējo elektrības ražošanu, kā arī dažādus pieejamos palīgmehānismus, piemēram, ieguldījuma atbalstu, „zaļos” sertifikātus u. c. Galīgo peļņu no ieguldījuma, protams, var ietekmēt šo palīgmehānismu izmaiņas. Līdz šim Luksemburgā uz Komisijas ēkām vēl nav ierīkots neviens panelis. No otras puses, Komisija Luksemburgā ir veikusi pasākumus, lai saņemtu tikai „zaļo” elektrību no atjaunojamiem avotiem. Šajā sakarā jānorāda, ka visas Komisijas ēkas Luksemburgā tiek ierētas, (daļējs) izņēmums attiecas uz EUROFORUM ēku, kuru ir tiesības/iespēja nopirkt.

Lai novērtētu Komisijas enerģijas rēķinu un/vai oglekļa dioksīda pēdas samazināšanas iespējas kopumā, ir jāveic individuāli pētījumi par iespējamajām atbilstošajām vietām un katra saules enerģijas paneļa ierīkošanas enerģijas potenciālu. Šajos pētījumos jāaplūko tādi jautājumi kā attiecīgā jumta īpašības, iespējamā citu iekārtu klātbūtne uz jumta, attiecīgās ēkas fiziskā vide u. c. Šajā agrīnajā stadijā vēl nav iespējams dot vispārēju aplēsi tam, kā šis ilgtermiņa projekts varētu ietekmēt Komisijas enerģijas rēķinus vai oglekļa dioksīda pēdu.

*

* *

Jautājums Nr. 50 (Paul Rübiger) (H-0565/10)

Temats: Dalībvalstu izraisīts apdraudējums zāļu iekšējam tirgum un Eiropas kvalitātes un drošības standartiem

Dalībvalstis acīmredzami arvien vairāk apdraud zāļu iekšējo tirgu, pacientu piekļuvi zālēm un Eiropas Zāļu aģentūras (EMA) lomu, izmantojot tā saukto „ceturto šķērsli tirgus pieejamībai”, t. i., valsts cenu veidošanas un izdevumu atlīdzināšanas lēmumus, tādējādi apdraudot Eiropas kvalitātes un drošības standartus. Šķiet, ka dažas dalībvalstis mēģina izveidot otru standartu zāļu drošībai, kvalitātei un efektivitātei. Šādas darbības var apdraudēt ES tiesisko regulējumu attiecībā uz zālēm, saskaņā ar ko tirdzniecības atļaujas saņemšanai ir nepieciešams ilgs un dārgs process. Šāda prakse apdraud arī farmaceitisko līdzekļu vienoto tirgu. Nevienlīdzīga konkurence starp tiem farmācijas uzņēmumiem, kuri veic pienācīgus klīniskos pētījumus un testus atļauju saņemšanai, un tiem, kuri šo procesu ignorē, pārkāpj vienotā tirgus principus.

Vai Komisija ir informēta par šo problēmu? Vai Komisija uzrauga šo notikumu gaitu un brīdina dalībvalstis neizmantot šādu praksi?

Atbilde

(EN) Eiropas Kopienu Tiesa savā judikatūrā noteica, ka dalībvalsts pilnvarās ietilpst zāļu cenu noteikšana un lēmumi par to iekļaušanu valsts veselības apdrošināšanas sistēmas

darbības jomā, bet tām jāievēro ES tiesību akti, īstenojot šīs pilnvaras ⁽³⁰⁾. Ņemot to vērā, Direktīvā 89/105/EEK paredzēti vairāki procesa noteikumi attiecībā uz šo lēmumu pieņemšanu, lai nodrošinātu, ka tie ir savlaicīgi un pārredzami lēmumi.

Komisija ir pilnībā informēta, ka vairākas dalībvalstis izmanto metodoloģisko pieeju, kuru bieži sauc par veselības tehnoloģiju novērtējumu (HTA), lai pamatotu šādus lēmumus. Šādi novērtējumi var ietvert jaunu zāļu un tirgū esošo alternatīvu salīdzinājumu, ņemot vērā pacienta sniegto informāciju par rezultātiem un daudzos gadījumos arī jaunā produkta relatīvo rentabilitāti.

Komisija uzskata, ka HTA ir šim mērķim atbilstošs instruments, kurš pārmērīgi nekropļo konkurenci farmācijas tirgū.

Lai nodrošinātu, ka HTA nerada nevajadzīgu papildu slogu nozarei, Komisijas atbalsta Eiropas sadarbību kopīgu standartu un HTA izmantošanas metodoloģijas izstrādē. Tas var dot labumu pacientiem, dalībvalstīm un nozarei, jo tādējādi tiek uzlabota piekļuve zālēm, samazināta darba dublēšana un nodrošināts skaidrāks regulējums attiecībā uz novatoriskajām zālēm.

*
* *

Jautājums Nr. 51 (Anne E. Jensen) (H-0567/10)

Temats: Eiropas Aviācijas drošības aģentūras (EASA) atzinums par pilotu licencēšanu

2010. gada augustā EASA iesniedza Komisijai atzinumu par jaunajiem pilotu licencēšanas noteikumiem. Priekšlikuma mērķis ir uzlabot drošību aviācijas nozarē.

EASA cita starpā vēlētos nodrošināt, lai visiem pilotiem, kas veic lidojumus ES, būtu Eiropas Savienībā izdota pilota licence. Līdz ar to personas, kurām ir, piemēram, ASV izdota licence, iespējams, vairs nevarētu veikt lidojumus ES.

Kāds ir Komisijas viedoklis par šo priekšlikumu?

Atbilde

(EN) Regulā (EK) Nr. 216/2008 ⁽³¹⁾, ko pieņēma Eiropas Parlaments un Padome, paredzēts, ka pilotiem, kuri dzīvo ES un ir iesaistīti gaisa kuģa ekspluatēšanā ES, jāievēro Eiropas licencēšanas prasības. Šīs prasības uzskata par izpildītām, pieņemot trešās valstīs izdotas licences gadījumos, kad tiek ekspluatēti gaisa kuģi, kuri nav reģistrēti ES.

Pēc plašas apspriešanās ar ieinteresētajām pusēm Eiropas Aviācijas drošības aģentūra (EASA) iesniedza Komisijai priekšlikumu (atzinumu) par pilotu licencēm, kuras izdevušas trešo valstu iestādes, kurā lielā mērā atkārtoti tie paši standartus, ko parasti piemēro dalībvalstis un ko iepriekš izstrādājusi Starptautiskā Civilās aviācijas organizācija (ICAO) un apvienotās aviācijas institūcijas (JAA). Šis atzinums ietver arī priekšlikumu par to licenču pieņemšanu, kuras izdevušas trešās valstis vai kuras izdotas trešo valstu vārdā, , un priekšlikumu par saskaņā ar ICAO 1. pielikumu izdoto trešo valstu licenču pārveidošanu.

⁽³⁰⁾ Īpaši skatīt Lietu 238/82 Duphar and others [1984], 523. krājums; Lietu C-249/88 Komisija/Belģija [1991], I-1275. krājums; Apvienotās lietas C159/91 un C-160/91 Poucet and Pistre [1993], I-637. krājums; Lietu C-70/95 Sodemare and Others [1997], I-3395. krājums; Lietu C-158/96 Kohll [1998], I-1931. krājums; Lietu C-245/03 Merck, Sharp & Dohme [2005], I-637. krājums; Lietu C-141/07 Komisija/Vācija [2008], I-0000. krājums, 22. punkts.

⁽³¹⁾ OV L 79, 19.03.2008.

Šis priekšlikums tiks turpmāk apspriests Regulas (EK) Nr. 216/2008 65. panta 1. punktā noteiktajā komitejā.

Papildus pašreizējam priekšlikumam par trešo valstu licenču pārveidošanu Komisija izmanto iespēju atgādināt, ka to licenču atzīšanu, kuras nav izdotas ES, varētu vienkāršot, ja tiktu noslēgti divpusēji drošības nolīgumi starp ES un trešo valsti. Šādi nolīgumi, kuri vēl jāratificē, ir noslēgti ar ASV, Kanādu un Brazīliju.

*

* *